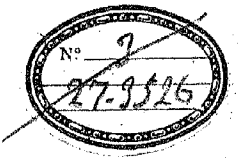
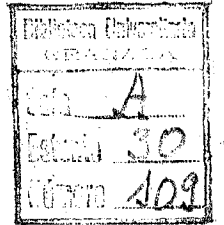

B. a. S.
2-

3
25-88

del Colegio de la Compania de Jesus de Granada R-10625

Ba

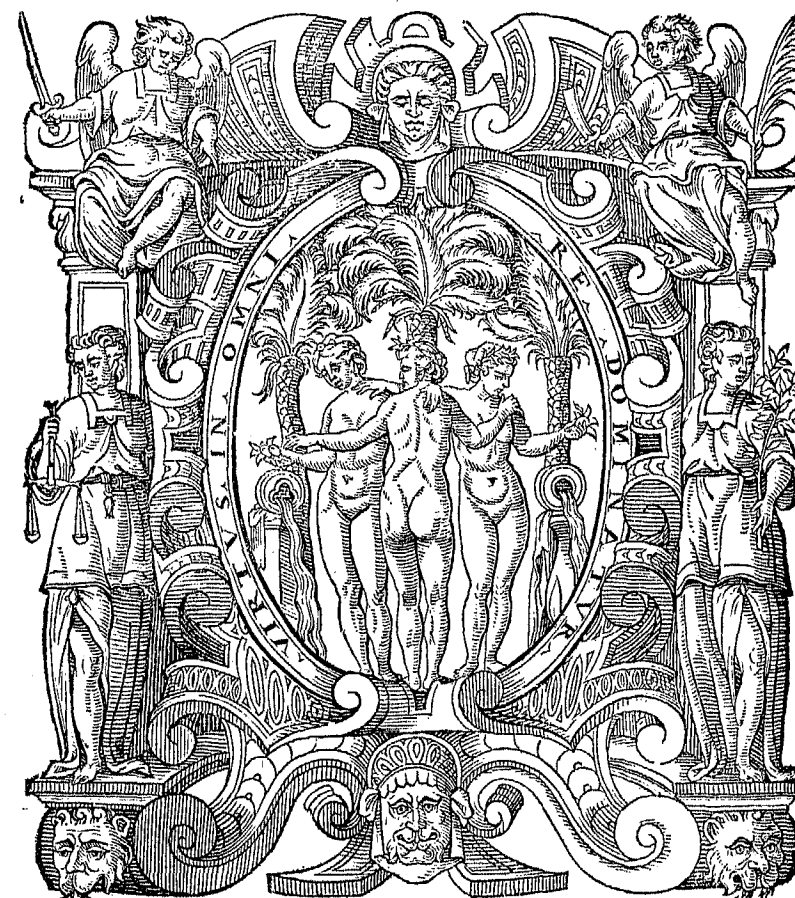
FLAMINII PARISII EPISCOPI BITONTINI DE CONFIDENTIA BENEFICIALI

Prohibita,

TRACTATUS

In quo plene explicantur Constitutiones Pij Quarti, & Pij Quinti
Summorum Pontificum ad hoc editæ;

*Judice primo Quæstionum, altero deinde sententiarum, ac
verborum copiosissimo adiecto.*

V E N E T I I S
Aquad Hæredem Hieronymi Scoti.

M D X C V I I I.

INDEX QUESTIONVM HUIVS TRACTATVS

De Confidentijs Beneficialibus.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24	CVID fit Confidentia, Quotuplex An sit uere simonia, Et si de ea fiat mentio in iure Canonico, Et quid sit simonia realis, conue- tionalis, & mentalis, Et in qui- bus casibus. fol. 1 Origo confidentiæ an fuerit li- cita, uel ne. fol. 10 Confidentia an sit prohibita de iure diuino, & num super ea possit Papa dispensare, & quæ simo- nia sit iure diuino damnata, & quæ non. fol. 11. Confidentia an sit prohibita de iure cõi. fol. 12. Confidentia ante Pium 4. & Pium 5. an esset pu- nibilis, & reprobata. & agitur quando consuetudo excuset a pena, culpa, & peccato, & sit bona. fol. 13. Confidentia ante Pium 4. & Pium 5. cur tollera- batur. fol. 15 Interpretatio Constitutionum Pij IIII. & Pij V. & differentiæ inter utramque. fol. 16 Causæ ex quibus fuit prohibita cõfidetia. fol. 22 Ex quibus rationibus, & causis homines moueã- tur ad committendam confidentiam. fol. 23 Constitutiones Pij IIII. & Pij V. quas confiden- tias prohibeant. fol. 28 Confidentia an sit prohibita in omni loco, & quid in Francia. fol. 29. Confidentarii ante Pium IIII. quibus hodie su- biiciantur, pœnis, & an dicta Constitutio Pij IIII. respiciat retro. fol. 31 Constitutiones Pij IIII. & Pij V. punientes con- fidentarios an sint odiosæ, uel fauorabiles. fol. 33 Pœnæ impositæ per has Constitutiones Pij IIII. & Pij V. contra Confidentarios, an obligent etiam in foro conscientiæ. fol. 34 An super omnibus beneficiis committatur Con- fidentia. fol. 36 An in manualibus regularibus cadat confiden- tia, & quæ sint beneficia manualia. fol. 37 In Præceptorijs an cadat confidentia. fol. 39 An cadat confidentia in manualibus seculari- bus. fol. 39 Quæ personæ comprehendantur in Constitutio- nibus Pij IIII. & Pij V. super Confidentiis. fol. 41. An sub pœnis aduersus Confidentarios compre- hendantur minores, & quibus pœnis, & quando. fol. 41. Ignorantes Constitutiones Pij IV. & Pij V. an ligentur eorum pœnis, si committant confidentiam fol. 44. Mediator confidentiæ, & simoniæ qua pœna pu- niatur. fol. 50 Constitutiones Pij IV. & Pij V. super confiden- tias an comprehendant transferentes pensionem in confidentiam. fol. 51 In translatione fructuum super confidentia, an incurratur pœna Constitutionum Pij IV. & Pij V. fol. 55.	25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36	In permutatione beneficiorum an habeat locum Confidentia. fol. 56 Confidentia an committatur absque pacto & cõditione, & ponuntur plures casus particulares fol. 58 De resignatione confidentiali cum circuitu re- trocessionis, & reservatione regressus aut datione fructuum, & latissime explicantur, quæ pertinent ad primum casum Confidentia positum per Pium V. in sua Constitutione in §. quare nos uolentes, & uerba dicti declarantur, cum ampliationibus, de- clarationibus, & limitationibus. 63 De Collatione, Præsentatione, Electione, Confi- dentiali ob conditiones tacitas, uel expresas, & ex- plicantur latissime uerba §. itidem constitutionis Pij V. Et quæ sint huiusmodi conditiones multis casibus deducitur. fol. 76 De resignatione confidentiali cum retrocessione ut fraudentur iura Camera, & late declarantur uer- ba §. Ad hæc si clericus Constitutionis Pij V. & po- nuntur omnes casus. fol. 98 De Confidentia quæ committitur, ut per patren- tur delicta, & explicantur latissime uerba §. postre- mo Constitutionis Pij V. ponentis tertium casum cõ- fidentia, cum omnibus quæ pertinent ad hanc ma- teriam. fol. 102 Agitur de confidentia quæ solet committi, quo- ties resignans post resignationem se ingerit Bene- ficio resignato percipiendo fructus aliaque facien- do, cum ampliationibus, & declarationibus, & in- terpretantur uerba §. Ad probandam, uersiculo si quis post cessam, constitutionis Pij V. ponentis pri- mam coniecturam confidentiæ. fol. 106 De Cõfidentia quæ committitur quando pro- uifus constituit Procuratorem dimittentem, uel eius parentes ad percipiendum fructus beneficii, illisq; eosdem fructus donauerit, & declarantur uerba §. si recipiens constitutionis Pij V. ponentis secundam coniecturam confidentiæ. fol. 109 Ponitur de confidentia quæ committitur in ex- peditione litterarum, quando resignans facit expedi- tionem de suo pro resignatario, uel econtra, & in- terpretantur uerba §. Si uel sola Procuratoris, con- stitutionis Pij V. ponentis tertiam coniecturam Confidentia. fol. 113 Quando committat confidentiam intercedens beneficium pro alio, si postea in eo se ingerat, fru- ctusque percipiat, & explicantur uerba §. Denique, Constitutionis Pij V. ponentis quartam coniectu- ram confidentiæ. fol. 118 Si resignans ingerat se beneficio Resignato an- tequam Resignatarius publicet resignationem, & capiat possessionem, an committat confidentiam. fol. 122 Ex mutuo facto a Resignante Resignatario, an- te resignationem, in resignatione, & post resigna- tionem, cum pacto & absque conuentione, quan-

	do committatur confidentia in foro fori, & in foro poli.	fol. 128	57	titur confidentia si cohabitent simul.	fol. 161
37	Ex fidei iuramento facta a Resignatario Resignanti a Praesentato Praesentanti, a Collatario Collatori, quando committatur confidentia.	fol. 133	58	Confidentiarum an priuentur beneficiis, & officiis, quibus, An ipso iure, & quomodo.	fol. 162
38	Soluere pro collatione, uel praesentatione aliqd Collatori, aut Praesentanti uigore statuti, uel consuetudinis, an sit Confidentia, aut Simonia.	fol. 134	59	Confidentiarum an sint excommunicati, & qua ex communicacione.	fol. 167
39	Tractatus illicitus (cum quibusdam modis, aut conditionibus) inuitus ante resignationem, an sit confidentialis.	fol. 137	60	Confidentiarum an teneantur restituere fructus, quos, quibus, quando, quomodo, & latissime haec differuntur.	fol. 167
40	Tractatus inuiti inter resignantem, & Resignatarium, an sint exprimendi Papae in supplicatione, & quomodo, & an sufficiat de eo Papam habere licentiam in genere, & multi casus explicantur.	fol. 138	61	Confidentiarum, & Simoniaci an sint irregulares.	fol. 171
41	Exprimere beneficia plusquam ualent ad effectum consequendi beneficia per resignationem, quando sit Confidentia, uel Simonia, & qua pena praedicti puniantur.	fol. 142	62	Quod sit munus Confessarii in absoluendis Confidentiarum.	fol. 172
42	Quando Resignatarius committat confidentiam constituendo pensionem super beneficio tertij, & paciscendo cum illo.	fol. 144	63	Confidentia, & Simonia non praesumitur.	fol. 173
43	Soluere pensionem non expeditis litteris, an sit confidentia, uel simonia.	fol. 146	64	Confidentia quomodo probatur, & an de ea debeat constare plene, & concludenter, & ponuntur plures casus practicae.	fol. 175
44	Num absque incurfu confidentiae possint Pensionario assignari praedia beneficii loco pensionis.	fol. 147	65	Confidentia an probetur per testes.	fol. 177
45	Conuentio inter resignantem, & resignatarium ut ipse resignans possit percipere fructus beneficii resignati usque ad diem consensus praestiti, an sit confidentialis, uel simoniaca.	fol. 148	66	An ad probandam confidentiam testes debeant esse omni exceptione maiores.	fol. 177
46	Tractatus illicitus si exprimatur Papae in supplicatione, cum falsa tamen causa, an ex hoc tractantes sint Confidentiarum.	fol. 149	67	Unicus testis an probet confidentiam.	fol. 179
47	An sit Confidentia, uel Simonia pactum, quod alter alteri defectus non opponat in concursu.	fol. 153	68	Confidentia an probetur confessione.	fol. 180
48	Donans aliquid examinantibus pro approbatione obtinenda in concursu, an committat confidentiam, uel simoniam.	fol. 154	69	Confidentia an probetur ex Epistola.	fol. 182
49	Resignatarius si donat Resignanti post resignationem, an committat confidentiam.	fol. 154	70	Instrumentis an probetur confidentia.	fol. 183
50	Datio ante resignationem an sit Confidentialis.	fol. 156	71	Ad probandam confidentiam, an sufficiant coniecturae, & praesumptiones, & quomodo debeant esse.	fol. 183
51	Ex mandatis correspondentijs quando colligatur Confidentia, & differitur de notabili casu.	fol. 156	72	An unicus testis probet coniecturam unam positam per Pium V. in sua Constitutione.	fol. 186
52	Collatio Ordinarii cum iuramento de non resignando, an sit confidentialis, uel simoniaca.	fol. 157	73	Quot coniecturae requirantur ad probandam confidentiam.	fol. 187
53	An committatur confidentia, si in collatione beneficii Ordinarius habuit prauam intentionem recipiendi fructus.	fol. 158	74	Quae praesumptiones moueant Iudicem ad excludendam confidentiam.	fol. 188
54	Quando Collatio sit Confidentialis, si conferens aliquid dicat ei cui confert beneficium.	fol. 159	75	Ex amicitia, & consanguinitate an colligatur confidentia.	fol. 189
55	Habens beneficium ab Ordinario, an illud absque incurfu pena possit resignare consanguineis, uel familiaribus eiusdem Ordinarij.	fol. 161	76	An admittatur probatio in contrarium contra quatuor praesumptiones positas per Pium V. in sua Constitutione, & quomodo.	fol. 189
56	Inter patrum, & Nepotem, & inter duos fratres Resignantem, & Resignatarium non committatur		77	Et quid contra quatuor coniecturas positas in eadem Constitutione Pii V. an admittatur probatio in contrarium, & qualis.	fol. 191
			78	In iudicio Confidentiae an concedenda sit remissoria pro examinandis testibus, & quando.	fol. 193
			79	Ordinarii an hodie possint cognoscere causas confidentiales, & an solus Iudex Auditor deputatus in Romana Curia.	fol. 195
			80	Quomodo procedatur in iudicio confidentiae, quando dentur litterae pro sumendis iudicijs, fiat ratio ad comparandum personaliter, sequestrum, sententia condemnatoria, & absolutoria, & ponuntur formulae ipsarum.	fol. 199
			81	Ponuntur verba constitutionum Pii IIII. & Pii V. & earum compilatio in septimo Decretalium.	fol. 202

F I N I S.

I N D E X L O C U P L E T I S S I M U M,
M A T E R I A R U M,

Decisionum, Quaestionum, Memorabilium,
ac Omnium, quae continentur

IN HOC TRACTATU DE CONFIDENTIIS
Excellentissimi, & Praclarissimi J. C.

D. FLAMINII PARISI
EPISCOPI BITONTINI,

ET NUPER IN ALMO VRBIS GYMNASIO
Iuris Pontificij interpretis eminentissimi.

ARON habebat decimam decimarum.
quaestio. 9. num. 90

Abbatibus dicuntur praelati. q. 28. n. 17

Abbatibus sunt Ordinarij. q. 79. n. 3

Absoluere quis possit ab excommunicacione reseruata. q. 7. n. 78

Absolutio danda cum non constat de confidentia. quaestio. 63. num. 22

Absolutio quando datur petenti. q. 30. n. 43

Absolutio ex falsa causa non prodest. q. 46. n. 32

Absolutio in confidentia datur in Dataria, & Penitentiaria. q. 59. n. 5

Absolutio non conceditur motu proprio. q. 30. n. 44

Absolutio non debet aliquis nisi fuerit attritus, uel contritus. q. 60. n. 33

Absolutio quid. q. 30. n. 41

Absolutio tollenda. q. 28. n. 162. & q. 34. n. 32. & q. 41. n. 20. & q. 49. n. 15

Accessus, & egressus, pensiones reseruatae per confidentiam, & Simoniam nulla. q. 57. n. 5

Accedens ad Ecclesiam ut consequatur distributiones quotidianas quando peccet. q. 1. n. 37

Accessorium sequitur naturam principalis. q. 23. nu. 35

Actio ad interesse datur ob fidem non seruata. q. 6. n. 10

Actor debet probare quod inwendit. q. 64. n. 2

Actore non probante reus absoluitur. q. 63. n. 23

Actus agentis iudicatur ex intentione. q. 28. nu. 81. & q. 41. num. 10

Actus agentium non operatur ultra intentionem. q. 10. n. 8

Actus agentium non iudicatur ultra intentionem. q. 27. num. 139

Actus attribuitur concedenti. q. 40. n. 44

Actus attribuitur mandanti. q. 33. n. 41

Actus confidentialis nullus. q. 1. n. 154

Actus correspondentijs in eodem loco, & coram eisdem personis. q. 36. n. 56

Actus fidei iuramentis est permissorius. q. 37. n. 4

Actus fidei iuramentis non est prohibitus. q. 33. n. 37

Actus interpretari debet in bonam partem. q. 64. n. 17

Actus non est perfectus ante captam possessionem. q. 32. n. 14

Actus omnis iudicatur ex intentione facientis. q. 26. n. 21

Actus permittitur ex consuetudine. q. 38. n. 10

Actus per confidentiam est nullus ipso iure. q. 1. n. 159

Actus potest fieri relaxata prohibitione. q. 29. n. 31

Actus praesumitur factus ad instantiam illius in cuius utilitatem vertitur. q. 33. n. 7

Actus praesumitur factus ut sit utilis. q. 41. n. 26

Actus praesumitur factus prout ius disponit. q. 63. n. 5

Actus praesumitur fieri ad executionem dispositionis praecedentis. q. 36. n. 37

Actus quilibet ex agentis intentione bonus uel malus iudicatur. q. 20. n. 38

Actus recipit interpretationem a consuetudine. q. 38. n. 9

Actus recipi inducunt Simoniam. q. 51. n. 2

Actus subsequens indicat animum. q. 31. n. 2. & q. 32. n. 2

Actus subsequens quando non retrahatur ad praecedens. q. 49. nu. 20

Actus ut valeat impropriantur uerba. q. 36. n. 46

Actus ut valeat recedit a natura dispositionis. q. 36. n. 45

Ad cautelam semper faciendum est aliquid plus. q. 28. n. 247

Administratio omnium bonorum Ecclesiasticorum alteri non concessa spectat ad Papam. q. 60. n. 46

Advocati dicuntur patroni causarum. q. 28. n. 172

Adulterium probatur praesumptionibus. q. 71. n. 20

Adulterium per testes singulares. q. 67. n. 18

Adverbium pariter continuat. q. 28. n. 16

Adverbium adiunctum dispositioni qualificat. q. 49. n. 10

Aequiparatorum idem est iudicium. q. 27. n. 74. & q. 28. n. 82

Aequiparatorum eadem dispositio. q. 18. n. 20

Affectus punitur etiam non sequuto effectu. q. 3. n. 1

Affectus punitur in atrocissimis. q. 39. n. 2

Affines an sint propinqui. q. 32. n. 35

Agentes & conscientes pari pena puniuntur. q. 22. n. 5

Alienans ante delictum non videtur facere in fraudem. q. 50. n. 2

Alienatio facta clam fraudulenta. q. 30. n. 31

Alienatio facta in fauorem coniunctae personae fraudulenta. q. 30. n. 17

INDEX.

lie natio fraudulenta, quoties alienus remansit in possessio-
sione. q. 30. n. 10
Alienatio in fraudem creditorum nulla. q. 29. n. 23
Alienatio in fraudem fisci quæ. q. 30. n. 25
Alienatio in fraudem dolosæ & nulla. q. 1. n. 89
Alienatio maioris partis bonorum facta ante delictum
presumitur fraudulenta. q. 30. n. 4
Alienatio modico tempore ante delictum presumitur
fraudulenta. q. 50. n. 4
Alienatio omnium bonorum facta ante delictum presu-
mitur fraudulenta. q. 30. n. 3
Alienatio post delictum est nulla. q. 30. n. 7
Alleganti incumbit onus probandi. q. 18. n. 3
Amicitia est magna fraternitas. q. 20. n. 20
Amicitia & coniunctio resignantis & resignatarij non
probat confidentiam. q. 75. n. 2
Animus colligitur ex sequentibus. q. 30. n. 2
Animus declaratur ex factis. q. 34. n. 8
Animus ex quibus modis probatur. q. 1. n. 175
Animus directe probari non potest. q. 1. n. 173
Animus hominis in visibilis. q. 1. n. 172
Animus in delicto respicitur. q. 35. n. 64
Animus probatur coniecturis. q. 1. n. 174
Animus Deo notus. q. 34. n. 6
Anuens capite censetur consentire. q. 28. n. 129
Annata cur fuit instituta. q. 9. n. 58
Annata de pensione soluitur. q. 23. n. 8
Annata ex quibus rationibus substatuatur. q. 9. n. 57
Annata solvuntur in vrbe. q. 60. n. 43
Annata solvuntur pro pensione. q. 9. n. 56
Annata vsus an sit antiquissimus. q. 9. n. 61
Annulatio actus pena. q. 13. n. 15
Antiquum probatur per verba enunciativa. q. 28. n. 225
Antiquum probatur per famam. q. 28. n. 226
Antiquum probatur per coniecturas. q. 28. n. 224
Antiquum quod dicitur. q. 28. n. 227
Antiquissima possessio habetur loco tituli. q. 28. n. 203
Appellatio extinguitur renunciatione. q. 28. n. 57
A prioribus sumitur declaratio. q. 26. n. 16
Approbat in concursu acquirit ius. q. 48. n. 3
Arbitrium iudicis non cadit vbi habemus regulas cer-
tas. q. 7. n. 67
Archidiaconus non potest recipere aliquid per inueltin-
ra. q. 38. n. 38
Argumentum affirmatiue quando valeat. q. 1. n. 185
Argumentum a maiori validissimum est. q. 29. n. 53
Argumentum a maiore rationis fortissimum. q. 20. n. 4
Argumentum a maiori procedit etiam in materia odio-
si. q. 20. n. 5
Argumentum a maiori procedit etiam in correctorijs. q.
20. num. 6
Argumentum a precedentibus vel sequentibus validum.
q. 27. n. 3
Argumentum a verisimili validum. q. 29. n. 24. & q. 32.
num. 31
Argumentum ab Etymologia validum. q. 26. n. 8
Argumentum ab absurdo validum. q. 26. n. 20
Argumentum bonum a diffinitione. q. 27. n. 46
Argumentum de consuetudine ad priuilegium valet. q. 38.
num. 17
Argumentum de foro exteriori ad Interiorem non valet.
q. 14. n. 26
Argumentum ex proæmio valet. q. 27. n. 160
Argumentum quid sit. q. 71. n. 38. & q. 64. n. 10
Argumentum sumitur ex prius positis. q. 71. n. 30
Argumentum valet de toto ad partem. q. 28. n. 106
A Simonia non excusatur narrans falsam causam pro ob-

tinenda concessione Papæ. q. 40. n. 54
A stylo non est recedendum. q. 40. n. 33
Assasinus etiam ex promissione. q. 66. n. 24
Assasinus punitus etiam si non per fecerit. q. 39. n. 3
Assasiniū perpetratur ex promissione. q. 27. n. 159
Assasinus dicitur ex promissione & datione. q. 32. n. 49
Attendi debet quod principaliter agitur. q. 42. n. 20
Attenditur quod principaliter agitur. q. 41. n. 18
Auaritia est prohibita omni lege. q. 22. n. 17
Auaritia accedit vitio. q. 1. n. 2
Audacia coeretur per leges. q. 1. n. 4
Audacia sumitur in malam partem. q. 1. n. 3
Auctoritas Papæ facit cessare vitium confidentiæ. q. 31.
num. 36
Auctoritas Papæ tollit Simoniam prohibitam. q. 40. n. 43
Auctoritas Papæ etiam si subsequatur excusat. q. 40. n. 15
Auctoritas superioris in actu censetur præseruata. q. 40.
num. 48
Authentica documenta quæ dicuntur. q. 28. n. 229
Auditor Camere est ordinarius. q. 79. n. 4
Auditorium Rotæ abstinet a Iudicio confidentiæ. q. 5. n. 12
Auxilium a gratia nulla frustra expectatur. q. 46. n. 45

B

Beneficia absque pactio. q. 40. n. 37
Beneficia absque diminutione danda. q. 40. n. 36
Beneficium acceptans obligatur ad onera. q. 29. n. 15
Beneficium acceptans quando possit variare. q. 35. n. 17
Beneficium acquiruntur cum labore. q. 30. n. 6
Beneficium alienius multis modis potest impetrari. q. 9. n. 13
Beneficium amittitur per homicidium. q. 9. n. 30
Beneficia appellantur pluribus modis. q. 15. n. 8
Beneficia confidentiarij sunt i. e. seruata sedi Apostolicæ. q.
58. n. 41. & n. 66
Beneficia conuentualia dantur religiosis. q. 16. n. 19
Beneficia conferens aliquibus cum pacto disponendi de
illis vel fructibus est confidentia. q. 28. n. 1
Beneficia conferenda. q. 1. n. 32
Beneficium conferens intentione praua non committit co-
fidentiam. q. 26. n. 30
Beneficia coram ordinarijs renunciantur simpliciter. q.
26. num. 32
Beneficia cum uacant ipso iure potest deueniri ad colla-
tionem electionem, & presentationem. q. 58. n. 18
Beneficium curatum cogit ad residentiam. q. 54. n. 6
Beneficium Ecclesiasticum quomodo cognoscatur. q. 17.
num. 4
Beneficia data per confidentiam vacant. q. 58. n. 2
Beneficium datur propter diuinum officium. q. 17. n. 12
Beneficium debet interpretari late. q. 28. n. 44
Beneficia debent conferri integra. q. 28. n. 122
Beneficia debent dari gratis, & simpliciter. q. 1. n. 55
Beneficia debent pure resignari. q. 27. n. 7
Beneficia debent dari absque conditione. q. 27. n. 8
Beneficium debet esse perpetuum. q. 26. n. 51
Beneficia debent conferri Idoneis. q. 8. n. 7
Beneficia indigni sperare non debent. q. 1. n. 26. & 33
Beneficium denuo accipiens post absolutionem a crimine
presumitur fraudulenter cessisse. q. 30. n. 1
Beneficij dispositio ex conuentione prohibetur. q. 36. n. 48
Beneficia electiua quæ. q. 28. n. 262
Beneficium est beneuola actio. q. 26. n. 50. & q. 28. n. 42
Beneficium est perpetuum. q. 17. n. 10
Beneficium est spirituale. q. 23. n. 33
Beneficium est verbum generale. q. 28. n. 38. & q. 32. n. 35
Beneficia exprimentur minus quam valent. q. 40. n. 5
Bene-

INDEX.

Beneficium habens tenetur soluere pensionem. q. 29. n. 14
Beneficium habens ex Simonia commissum per alium habet
titulum coloratum. q. 21. n. 38
Beneficia habentes non possunt esse procuratores, & Ad
uocati. q. 9. n. 31
Beneficia indigni possunt a quocumque impetrari. q. 9. n. 44
Beneficia manualia non sunt perpetua. q. 16. n. 2
Beneficiorum manualium iudicium vt de perpetuis. quæ.
16. num. 25
Beneficiorum magna multitudo non potest retineri. q. 9.
num. 65
Beneficij natura non mutatur ex dignitate. q. 28. n. 39
Beneficium non potest conferri nisi clerico. q. 17. n. 7
Beneficium non potest resignari sub conditione mortis.
q. 27. num. 6
Beneficia non debent diuidi. q. 24. n. 2
Beneficia non debent dari per successionem. q. 8. n. 9
Beneficia non possunt haberi a meris laicis. q. 9. n. 67
Beneficia ob crimen heresis sunt reseruat. q. 7. n. 86
Beneficium vacat per contractum matrimonii. q. 9. n. 6
Beneficium potest conferri statim facta resignatione li-
bera. q. 35. n. 58
Beneficium Principis latissime interpretatur. q. 26. n. 41
Beneficia plura incompatibilia vni personæ dari non de-
bent. q. 8. num. 10
Beneficiorum pluralitas ex ambitione. q. 27. n. 11
Beneficia quare spiritualia. q. 18. n. 5
Beneficia quædam sunt quæ appellantur officia. q. 27. n. 16
Beneficia quisque resignare potest. q. 52. n. 2
Beneficia recepta in confidentiam sunt reseruata S. Apo-
stolicæ. q. 7. n. 79
Beneficium recipiens cum pacto retrocedendi committit
confidentiam. q. 27. n. 58
Beneficium recipiens animo illud dimittendi committit
confidentiam. q. 26. n. 29
Beneficiorum redditus fuerunt instituti propter spiritua-
lia. q. 24. n. 1
Beneficia resignata coram Ordinarijs non possunt confer-
ri familiaribus. q. 28. n. 89
Beneficium renunciat per militiam. q. 9. n. 25
Beneficia secularia dantur in perpetuum. q. 18. n. 2
Beneficia simplicia non requirunt residentiam. q. 9. n. 21
Beneficij sub titulo includuntur annexa. q. 33. n. 34
Beneficia sunt conferenda sine diminutione. q. 52. n. 9
Beneficia sui naturæ sunt perpetua. q. 16. n. 3
Beneficium suum quisque potest resignare. q. 51. n. 15
Beneficij tenentur dicere officium. q. 9. n. 48
Beneficiarius tenetur ad reparationem Ecclesiæ. q. 45. n. 7
Beneficium vacat per resignationem. q. 27. n. 82
Beneficia vacant facta professione. q. 23. n. 12
Beneficium vacat per permutationem. q. 15. n. 9
Beneficium verbum latissime accipitur. q. 31. n. 5
Beneficiarius debet habere fructus beneficij. q. 34. n. 2
Beneficiarius quomodo sit Dominus. q. 34. n. 4
Beneficiarius equiparatur usufructuario. q. 35. n. 39
Beneficiarius habet ius in re. q. 34. n. 3
Beneficiarius non potest effici miles. q. 9. n. 24
Beneficiarius non potest disponere de fructibus beneficij
pro re profana. q. 32. n. 56
Beneficiarius non potest disponere de fructibus beneficij
pro re illicita. q. 32. n. 55
Beneficiarius peccat mortifere disponens de fructibus be-
nificij pro re illicita vel profana. q. 32. n. 57
Beneficijario per collationem competit omne ius. q. 1. n. 96
Beneficiarius potest expendere fructus beneficiorum con-
seruando patrimonium. q. 32. n. 52
Beneficiarius potest libere disponere de fructibus benefi-

cij. q. 49. n. 7
Beneficiarius quando tenetur ad restitutionem. q. 32. n. 58
Beneficiarius tenetur reaprare agros, & domos. q. 35. n. 40
Beneficiarius est beneficiarius. q. 26. n. 34. & q. 28. n. 152
Beneficium non obtentum non excusat. q. 40. n. 59
Boni perduntur si ignoscatur malis. q. 7. n. 34
Bonum est in tractatu remittere negocium sanctissimo. q.
40. num. 45
Bulla hodie debent expediri. q. 43. num. 12
Bulla facit probationem probatam. q. 63. n. 7
Bulla facit manifestum. q. 63. n. 8

C

Canon quid. q. 7. n. 9
Canones odio habent hereditariam successionem.
q. 28. n. 16
Canonicus quem ordinem requirant. q. 9. n. 17
Canonicus requirit residentiam. q. 54. n. 7
Caper tuas el. 3. de Simon. verba & sensus. q. 1. n. 93
Capitula conclauis non sunt Simoniaca. q. 38. n. 45
Cardinali creditur. q. 31. n. 37
Cardinales non includuntur in lege generali. q. 27. n. 29
Casus non expressus non includitur in lege. q. 33. n. 13. &
q. 55. num. 5
Casus omissus relinquitur dispositioni iuris. q. 54. n. 14
Casus qualificatus non comprehenditur sub simplici. q. 25. 3
Cathedralis nomine an veniat Metropolitana. q. 15. n. 7
Cathedralis ecclesia dicitur episcopalis. q. 15. n. 3
Cathedralis ecclesia cur vocatur. q. 15. n. 4
Causæ confidentiariæ vt plurimum solent in vrbe tracta-
ri. q. 79. n. 47
Causa confidentiæ est profana. q. 78. n. 9
Causa declarat quod factum est. q. 27. n. 66
Causa etiam iniusta excusat a pœna doli. q. 46. n. 13
Causa etiam iniusta excusat etiam a multa. q. 46. n. 14
Causa etiam iniusta excusat a mora. q. 46. n. 15
Causa etiam bestialis excusat a delicto. q. 27. n. 112
Causa ex quibus non desinitur a clericis habitus. q. 9. n. 23
Causa excludit delictum. q. 27. n. 126
Causæ ex quibus committitur confidentia. q. 9. n. 1
Causa excludit delictum, & præsumptionem ipsius. q. 27. n. 110
Causa facti in delictis attenditur. q. 9. n. 71
Causa falsa expressa nocet. q. 27. n. 65
Causa finalis, & causa impulsiva equiparantur in subre-
ptione. q. 46. n. 38
Causa in primis in delictis inspicienda. q. 27. n. 133
Causa in primis spectanda. q. 7. n. 42. & q. 9. n. 60
Causa indicat quid actum sit. q. 49. n. 4
Causa iniusta excusat a dolo. q. 27. n. 111
Causa ostendit quod factum est. q. 36. n. 54
Causa presumitur vt excludatur delictum. q. 53. n. 12
Causa principalis quæ. q. 36. n. 52. & q. 37. n. 23. & q. 14.
n. 30. & 33. n. 15
Causa probanda vt excuset. q. 46. n. 48
Causa qua Pius v. reseruauit casus confidentiales. q. 79. n. 9
Causa qualibet excusat a dolo. q. 63. n. 15
Causa quæ. q. 46. n. 39. & n. 40
Causa significat quid actum sit. q. 11. n. 52
Causa superueniens concedit, quod prius erat prohibitum.
q. 34. num. 58.
Certa scientia probatur coniecturis. q. 40. n. 23
Certo vigore concordia quando Simoniaca. q. 40. n. 60
Charitatum de pensione soluitur. q. 23. n. 9
Circuitus collationum quomodo intelligatur. q. 27. n. 59
Circuitus cum effectu considerandus. q. 27. n. 67
Circuitus sunt vitandi. q. 27. n. 53
Citatio presumitur facta ad instantiam partis. q. 33. n. 8
Clausula generalis refertur ad omnia. q. 7. n. 74
Clausula

I N D E X.

Clausula in fine posita refertur ad omnia. q.20.n.33
 Clausula in fine posita refertur ad precedentia. q.58.n.47
 Clausula non obstantibus quid importet. q.58.nu.25
 Clausula non obstantibus, in iure nouo, quando non sit necessaria. q.7.n.103
 Clausula quouis modo an comprehendat reservationem. q.7.nu.84
 Clausula quouis modo an comprehendat reservationem ex confidentia. q.7.nu.82
 Clausula quouis modo interpretatur de modis similibus. q.7.n.83
 Clausula, quorum tenores, quid operetur. q.7.n.105
 Clausula refertur ad omnia capita. q.28.n.114
 Clericorum arma sunt orationes. q.9.n.26
 Clerici debent versari in uita contemplatiua. q.9.n.36
 Clerici debent arceri a Iudicio. q.9.n.38
 Clerici efficiuntur irregulares si ex patrocino presbitero sequatur mors. q.9.n.39
 Clericus licet seruire ecclesiis ob spem habendi dignitates. q.1.n.34
 Clerici non debent se immiscere negocijs secularibus. q.9.nu.32
 Clerici non debent versari in offensionem proximi. q.9.n.40
 Clerici non possunt habere officia Ciuitatis. q.9.nu.35
 Clerici non possunt gerere uices Principis. q.9.n.37
 Clericus nullo modo potest interuenire in bello. q.9.n.27
 Clericus omittens dicere officium tenetur restituere fructus. q.9.n.50
 Clerici, quando per homicidium efficiuntur irregulares. q.9.nu.29
 Clericus potest fideiubere. q.37.n.6
 Clericus potest effici irregularis tam si interueniat in Iudicio pro Actore, quam pro Reo. q.9.n.41
 Clericus potest licite accedere ad officia propter distributiones. q.37.n.16
 Clerici speciei maioris commodi sunt inuitandi ad seruiendum ecclesijs. q.1.nu.35
 Collatio beneficij an possit competere laico. q.17.n.5
 Collatio beneficij debet fieri libere. q.28.n.4
 Collatio cum promissione reparandi ecclesiam non est simoniaca. q.45.n.6
 Collatio debet esse libera. q.45.n.12
 Collatio debet esse absque pactione. q.16.nu.34
 Collatio est donatio. q.34.n.52
 Collatio facta simoniaco an teneat. q.61.n.5
 Collatio facta homicida est nulla. q.61.n.19
 Collatio facta irregulari est nulla. q.61.n.6
 Collatio facta ab ordinario recipiendo iuramentum a collatario, quod non resignabit an sit confidentialis. q.52.nu.1. & nu.6
 Collatio facta inhabilibus est nulla. q.58.n.49
 Collatio facta a Cardinali familiari, cui dixit ut illud resignaret cum pensione an sit confidentia. q.54.nu.1. & nu.4
 Collatio, quod ius tribuat. q.35.n.10
 Collatio simoniaca nulla. q.1.n.153
 Collator defendens litem beneficij collati, & expendens non committit confidentiam. q.53.n.11
 Collator habens prauam intentionem exigendi fructus, et postea si illos consequatur ex donatione collatarij non committit confidentiam. q.53.n.10
 Collator paciscens aliquid cum eo cui confert beneficiu committit simoniam. q.28.nu.9
 Collator non potest paciscere cum collatario. q.52.n.4
 Collator non potest recipere fructus beneficij collati. q.53.nu.2
 Collator non est dominus beneficiorum sed dispensator.

q.28.nu.10
 Collator non potest aliquid sibi retinere ex fructibus beneficiorum. q.38.n.30
 Collatores inferiores Papa non possunt conferre ad tempus. q.18.n.4
 Collusio non presumitur ex amicitia. q.75.n.7
 Commissio cause ultra dietam absque derogatione est nulla. q.7.n.93
 Comittentes confidentiam ante Pium III. num subiecta tur pœnis constitutionis eiusdem Pii. q.12.n.1. & n.7
 Commenda concessa non habenti atate nulla. q.46.n.41
 Commodum non datur sine onere. q.9.n.51
 Commune pluribus omnibus competit. q.27.n.69
 Compilatio huius Constitutionis in settimo libro Decretalium. q.81.n.5
 Compositio quid est. q.60.n.36
 Compulsoriales dantur ad probandum attentata. q.79.nu.16
 Conatus de generali consuetudine non punitur. q.39.n.5
 Concessio Principis non operatur in casu uisoso & dolo suo. q.46.n.26
 Concilium Tridentinum quam pœnam innoet contra ordinatos absque titulo. q.1.n.107
 Concilio generali non censetur derogatum nisi expresse dicatur. q.7.n.96
 Concilium Viennense, quo tempore fuit celebratum. q.9.nu.62
 Concilium Tridentinum habet decretum irritans. q.38.nu.26
 Conclusio dicitur contractus & actus. q.39.nu.9
 Conclusio attenditur, & non tractatur. q.39.n.8
 Condemnatio non potest sequi ex presumptionibus etiã indubitat. q.71.n.43
 Conditio est difficilis probationis. q.28.n.65
 Conditio facta inter Patronum, & presentatum inducit confidentiam. q.28.n.189
 Conditio fit per dictionem si & cum. q.28.n.50
 Conditio in collatione nulla potest interuenire. q.28.n.97
 Conditio non presumitur. q.28.n.62
 Conditio prohibetur in beneficialibus. q.1.n.67
 Conditio, quæ tacite inest non uitiatur. q.45.n.14
 Conditiones quæcunque improbantur. q.27.n.115
 Conditio suspendit actum. q.28.n.49
 Conductores non possunt cogi soluere priuatis ipso iure q.58.n.20
 Conferens beneficium cum pacto disponendi de fructibus committit confidentiam. q.28.n.95
 Confessio admittitur contra presumptionem Iuris, & de Iure. q.76.n.26
 Confessio est uera, & propria probatio. q.68.n.2
 Confessio facta in vno Iudicio an probet in alio. q.68.n.13
 Confessio in Iudicio est illa, quæ preiudicat. q.68.n.14
 Confessio maior probatio, quam per testes. q.68.nu.3
 Confessio probat contra confidentem. q.68.n.12
 Confessio resignantis post resignationem an noceat Resignatario. q.68.n.11. & n.21
 Confessio superat omnes probationes. q.68.n.5
 Confessio superat coniecturas. q.68.n.8
 Confessio ueridior probatio, quam per testes. q.68.n.4
 Confessio vnius partis in materia confidentie an possit diuidi. q.68.n.16
 Confessarii non debent absoluerre confidentarios nisi facta restitutione. q.60.n.31
 Confessarii peccant si absoluant ante restitutionem. q.60.nu.32
 Confessarii Regum quid debeant facere. q.62.n.3
 Confessarius quis non absoluit a reseruat. q.59.n.4
 Confidentia

I N D E X.

Confidentia absque pacto non est punibilis. q.24.n.5
 Confidentia actus illicitus. q.5.n. & q.4.n.14
 Confidentia aliquando accipitur pro fiducia. q.1.n.6
 Confidentia aliquando accipitur pro audacia. q.1.n.1
 Confidentia an committatur absque pacto. q.26.n.2. et n.4
 Confidentia an committatur inter patruium resignantem, & nepotem resignatarium. q.56.n.1. & n.6
 Confidentia an colligatur ex mutuo facto in resignatione. q.36.n.39
 Confidentia an sit solutio facta vigore consuetudinis statuti constitutionis. q.38.n.1. & n.22
 Confidentia annullat actum. q.7.n.89
 Confidentia ante Pium 4. non erat punibilis. q.5.n.9
 Confidentia ante Pium 4. tollerabatur. q.5.n.10
 Confidentia an colligatur ex resignationibus reciprocis factis inuicem filiis. q.51.n.1. & n.13
 Confidentia beneficialis illicita quæ. q.1.n.23
 Confidentia beneficialis illicita duplex. q.1.n.24
 Confidentia beneficialis duplex illicita, & licita. q.1.n.19
 Confidentia beneficialis licita quæ. q.1.n.20
 Confidentia cadit in manualibus secularibus. q.18.n.14
 Confidentia cessat per scientiam Papæ. q.27.n.172
 Confidentia constat per probationes. q.64.n.4
 Confidentiam committit procurans ut tertius consentiat & promittens illum releuare. q.42.n.11
 Confidentiam committit faciens conferre alicui beneficium, & postea percipiens fructus. q.34.n.1
 Confidentiam committit resignans siue fructus dentur resignanti, siue alijs. q.27.n.99
 Confidentiam committere uidetur obtinens ex causa falsa concessionem pacti confidentialis. q.46.n.19
 Confidentia committitur etiam ex pacto tacito. q.36.n.31
 Confidentia committitur etiam in manualibus regularibus. q.16.n.11
 Confidentia committitur super omnibus beneficijs. q.15.n.1
 Confidentia committitur inter eligentem, & electum. q.28.nu.265
 Confidentiam committentes pro maioribus an ipsi teneantur. q.20.n.28
 Confidentiam committentes priuantur beneficijs. q.58.nu.1.
 Confidentie crimen depositum. q.1.n.83
 Confidentia crimen simoniæ. q.4.n.9. & q.8.n.1
 Confidentia cur dicta. q.2.n.7
 Confidentia delictum grauisimum. q.58.n.4
 Confidentia differt a simonia. q.1.n.111
 Confidentia est delictum. q.63.n.2
 Confidentia est species simoniæ. q.1.nu.45. & 156. & q.39.n.5. & q.71.n.3. & q.70.n.2
 Confidentia est crimen simoniæ. q.16.n.13. & q.26.n.6
 Confidentia est simonia quia prohibita. q.18.n.10
 Confidentia est simonia conuentionalis. q.8.n.2. & q.68.n.6. & q.58.n.3
 Confidentia & fiducia differentia. q.1.n.15
 Confidentia est similis fiduciariæ uenditioni. q.1.n.70
 Confidentia & simonia solent committi occulte. q.66.n.11
 Confidentia est de his, quæ secreta fiunt. q.71.n.14
 Confidentia ex pacto etiam tacito colligitur. q.52.n.3
 Confidentia generalis diffinitio. q.1.n.10
 Confidentia habet locum in omnibus beneficijs. q.7.n.44
 Confidentia habet locum siue collatio fiat per Papam, siue per ordinarium. q.7.n.46
 Confidentia in fide posita est. q.1.n.7
 Confidentiam ignoranter committens tenetur restituere fructus. q.21.n.50
 Confidentia illicita non simoniaca quæ. q.1.n.27
 Confidentia inordinata quæ. q.1.n.25

Confidentia inter resignantem, & resignatariu. q.1.n.58
 Confidentia in dubio non presumitur. q.63.n.1
 Confidentis in, multa singularia. q.13.n.13
 Confidentia in vacatione per obitum, & per resignationem. q.7.n.49
 Confidentia in quo differat a simonia conuentionali. q.1.nu.156
 Confidentia iure humano est illicita. q.12.n.9
 Confidentiam non committit donans aliquid examinataribus pro approbatione. q.48.n.1
 Confidentia non committitur ex facto permissio. q.35.nu.55
 Confidentia non committitur super pacto quod inest a Iure. q.45.n.2
 Confidentia non colligitur in resignatione ex fideiussione. q.37.nu.1
 Confidentia non committitur, nisi in re spirituali. q.44.n.7
 Confidentia non cadit in minimis. q.27.n.95
 Confidentia non est assignare possessiones loco pensionis. q.41.nu.5
 Confidentiam non inducit qualibet intentio, sed ea, quæ est nota alteri. q.57.n.7
 Confidentia non prohibetur iure diuino. q.3.n.1
 Confidentia nulla committitur ex mutuo facto ante resignationem. q.36.n.1
 Confidentia origo mala. q.5.n.1
 Confidentia origo illicita, & reprobata. q.2.n.1. & q.4.nu.2
 Confidentia perniciosa, & corruptela. q.4.n.13
 Confidentiam per ignorantiam committentes puniuntur pœnis impositis in Constitutione Pij iij. & Pij v. q.21.nu.29
 Confidentia presumitur in Resignatione si Resignatarius constituat resignantem procuratorem vel consanguineos. q.32.n.1
 Confidentia presumptio non oritur ex fideiussione. q.34.nu.31
 Confidentia probatur per coniecturas, & signa. q.71.n.1
 Confidentia probatur confessione partium. q.68.n.1
 Confidentia probatur Instrumentis. q.70.n.1
 Confidentia probatur per epistolas. q.69.n.2
 Confidentia probatur per testes. q.65.n.1
 Confidentia probatur per testes socios criminis. q.66.n.2
 Confidentia prohibita est iure communi. q.4.n.1
 Confidentia prohibitionem ignorantes non excusantur. q.21.nu.1
 Confidentia promittere pensionem pro collatione vel presentatione. q.27.n.147
 Confidentia puniuntur ob bonum publicum. q.16.n.22
 Confidentia quando in resignatione sit pactum, ut Resignatarius restituat illud beneficium. q.27.n.5
 Confidentia quare prohibita. q.16.n.14. & q.25.n.7
 Confidentia, quare antiquo tempore tolerabatur. q.6.n.1
 Confidentia quid sit. q.26.n.7
 Confidentia species simoniæ. q.5.n.6. & q.17.n.15
 Confidentia simoniaca quia prohibita. q.3.n.10
 Confidentia sine pacto non committitur. q.54.nu.8. & quæst.27
 Confidentia solet committi inter potiores viros. q.79.n.16
 Confidentia ubique est prohibita. q.11.n.1
 Confidentia uera non oritur ex coniectura huius quæstionis. q.33.n.43
 Confidentario an debeat a confessario imponi onus mendi socium sceleris. q.62.n.1. & n.6
 Confidentarij an sint irregulares. q.61.n.1. & n.9
 Confidentarius an priuatur alijs beneficijs obtentis. q.58.nu.26

INDEX.

Confidentiarij an sint privati ipso iure. q. 58. n. 7. & n. 10
 Confidentiarij ante Pium quartum non subijciuntur pœnis simoniae conuentionalis. q. 5. n. 40
 Confidentiarij appellantur fures. q. 60. n. 11
 Confidentiarij cogebantur restituere beneficia. q. 2. n. 12
 Confidentiarus est excommunicatus ipso iure. q. 1. n. 152
 Confidentiarus est privatus ipso iure. q. 2. n. 39
 Confidentiarus excommunicatur. q. 58. n. 14
 Confidentiarij fructus spectant ad Cam. Apost. q. 60. n. 35
 Confidentiarus in foro conscientiae obligatur dimittere beneficium. q. 58. n. 15
 Confidentiarus non potest resignare, & permutare. q. 58. n. 17
 Confidentiarus non potest tenere beneficia. q. 58. n. 22
 Confidentiarus non possunt impetrare beneficia. q. 58. n. 54
 Confidentiarus non possunt dari beneficia. q. 58. n. 45
 Confidentiarus nullum ius querit in beneficio acquisito per confidentiam. q. 58. n. 25
 Confidentiarus priuatur beneficiis obtentis ipso iure. q. 53. n. 31
 Confidentiarij priuantur etiam fructibus beneficiorum. q. 58. n. 65
 Confidentiarij priuantur officiis Rom. Curiae. q. 58. n. 62
 Confidentiarus priuatur in futurum. q. 61. n. 10
 Confidentiarij priuantur etiam reservationibus fructuum. q. 58. n. 60
 Confidentiarij priuantur etiam pensionibus. q. 58. n. 57
 Confidentiarij tenentur restituere fructus perceptos. q. 60. n. 1
 Confidentiarij tenentur restituere fructus a prima die receptionis beneficii. q. 60. n. 19
 Confidentiarij tenentur ad fructus, qui potuissent a diligenti percipi. q. 60. n. 17
 Confidentiarij sunt excommunicati. q. 59. n. 1
 Confidentiarij sunt excommunicati ipso iure. q. 59. n. 3
 Confidentiarij sunt inhabiles ad beneficia in futurum. q. 58. n. 43
 Confirmatio Papae corroborat ius. q. 38. n. 4
 Confirmatio ex certa scientia cum refertur tenor. q. 7. n. 26
 Confitei creditur de omnibus. q. 14. n. 18
 Coniectura an concludant plusquam testes singulares. q. 21. n. 72
 Coniectura confidentiae an obligent in foro conscientiae. q. 14. n. 9
 Coniectura conuincit & colligit. q. 71. n. 31
 Coniectura cessant ubi est veritas. q. 32. n. 19
 Coniecturae duae constituunt veram probationem. q. 73. n. 5
 Coniecturae, & praesumptio an differant. q. 7. n. 52
 Coniectura etiam est praesumptio. q. 77. n. 4
 Coniecturae evidentes conuincunt reum. q. 72. n. 4
 Coniectura fortior tollit minus fortem. q. 77. n. 23
 Coniectura habet locum etiam in materia correctoria. q. 77. n. 7
 Coniectura huius questionis non inducit veram confidentiam. q. 32. n. 69
 Coniecturae in confidentiis sufficiunt. q. 55. n. 3
 Coniecturae in simonia debent plene probari. q. 72. n. 2
 Coniecturae iuris versantur circa rem dubiam. q. 77. n. 10
 Coniectura legis non est veritas. q. 77. n. 16
 Coniectura legis est liquidissima probatio. q. 77. n. 1
 Coniectura legis probat delictum. q. 77. n. 6
 Coniectura mali fit ex solitiis. q. 35. n. 78
 Coniecturis non est opus in clavis. q. 64. n. 8
 Coniecturae probantur per duos testes contestes. q. 71. n. 1. & num. 5
 Coniecturis probantur, quae fiunt occulte. q. 35. n. 73
 Coniecturis probantur omnia quae fiunt dolo. q. 71. n. 11

coniecturis probantur, quae sunt difficili probationis. q. 71. n. 16
 coniecturae quare sic dicantur. q. 71. n. 29
 coniecturis quando egemus. q. 7. n. 54
 coniecturae quae probent fraudem. q. 40. n. 58
 coniectura quelibet probanda per duos testes. q. 67. n. 21
 coniectura quid sit. q. 71. n. 30
 coniecturae statuunt aliquid. q. 32. n. 6
 coniecturae sunt positae arbitrio Iudicis. q. 6. n. 42
 coniectura sumitur ex causa. q. 71. n. 51
 coniecturae sufficiunt cum aliquid secreta solet tractari. q. 71. n. 5
 coniecturae sufficiunt in statuto requirente probationem apertissimam. q. 73. n. 15
 coniectura vna non sufficit in simonia. q. 73. n. 3
 coniectura vna confidentiae non sufficit ad condemnandum. q. 7. n. 65
 coniectura vna excludit aliam. q. 63. n. 20
 coniunctus praesumitur scire facta coniuncti. q. 30. n. 18
 connexorum idem iudicium. q. 27. n. 43
 conscientia ad terminos Iuris naturalis, & gentium reducit. q. 14. n. 24
 conscientia est scientia cordis. q. 14. n. 14
 conscientia idem quod Iustitia. q. 14. n. 13
 conscientia non ligat quos natura non obligat. q. 14. n. 23
 conscientia soli Deo patet. q. 14. n. 17
 consensus ex verbis colligitur. q. 28. n. 128
 consensu praestito non datur poenitentia. q. 35. n. 26
 consentiens quando dicatur a principio committere. q. 20. n. 29
 consilium in dubio praesumitur bonum. q. 54. n. 12
 consilium non obligat. q. 54. n. 10
 consilium quando sit punibile. q. 54. n. 11
 conspiratio probatur Instrumentis. q. 69. n. 8
 constituens Procuratorem collatorem ad percipiendum fructus ex hoc non praesumitur confidentia. q. 32. n. 17
 constitutioni conciliari non derogatur de facili. q. 7. n. 98
 constitutiones contra confidentiaros obligant in foro conscientiae. q. 14. n. 1
 Const. Bonif. 8. de vna dieta ubi habetur. q. 7. n. 91
 constitutio de publicando comprehendit regularia. q. 16. n. 23
 constitutiones de confidentiis sunt odiosae. q. 13. n. 10
 constitutio de confidentiis est poenalis. q. 36. n. 41
 constitutio est lex generalis. q. 11. n. 2
 constitutio etiam dicitur canon. q. 7. n. 14
 constitutio exorbitans restringenda. q. 27. n. 97
 constitutio Pauli ii. Cum detestabile, loquitur de reali. q. 58. n. 9
 constitutio Greg. xiii. de datis non habet locum in verbis generalibus. q. 28. n. 159
 constitutio ligat omnem creaturam. q. 11. n. 11
 constitutio indubitata, quae. q. 7. n. 17
 constitutio lata fauore animarum ligat omnes. q. 20. n. 9
 constitutio non extenditur ad praeterita respectu poenae. q. 21. n. 27
 constitutio non potest respicere praeterita decisa. q. 12. n. 11
 constitutio odiosa restringitur. q. 23. n. 16
 constitutio omnes ligat. q. 11. n. 3
 constitutio Pii iii. & Pii v. In permutatione beneficii an habeat locum. q. 25. n. 1. & n. 6
 constitutio Pii iii. contra confidentiaros est vsu recepta. q. 19. n. 3
 constitutio Pii iii. de confidentiis comprehendit praeterita. q. 28. n. 37
 constitutio Pii iii. non comprehendit confidentiam per se factam

INDEX.

se factam ante promulgationem ipsius constitutionis. q. 12. n. 8
 Constitutiones Pii iii. & Pii v. de confidentiis, non loquantur de confidentia non simoniaca. q. 1. n. 44
 Constitutiones Pii iii. & Pii v. super confidentiis, illicitas tantum comprehendunt. q. 10. n. 1
 Constitutionis Pii iii. verba super confidentiis. q. 81. n. 1
 Constitutionis Pii v. verba super confidentiis. q. 81. n. 3
 Constitutio Pii v. super confidentiis quare. q. 7. n. 19
 Constitutio Pii v. de confidentiis est ampliatiua ad constitutionem Pii iii. q. 7. n. 6
 Constitutio Pii v. & Pii iii. de confidentiis tollit consuetudinem. q. 38. n. 24
 Constitutio Pii v. 58. prohibet directe & per circuitum. q. 27. n. 56
 Constitutio Pii v. non prohibet opera charitatis. q. 37. n. 14. & q. 34. n. 33
 Constitutio poenalis restringenda. q. 25. n. 2
 Constitutio quae. q. 7. n. 8
 Consuetudo appellatur ius non scriptum. q. 38. n. 7
 Consuetudo, contra canones valet. q. 38. n. 20
 Consuetudo de dando candelas de cera alba valet. q. 38. n. 21
 Consuetudo de praestandis vsuris improbat. q. 5. n. 34
 Consuetudo, & priuilegium equiparantur. q. 5. n. 48
 Consuetudo etiam in delictis attendenda. q. 5. n. 17
 Consuetudo excusat a poena, & a peccato. q. 38. n. 12
 Consuetudo excusat a poena. q. 5. n. 15
 Consuetudo fortius procedit cum scientia superioris. q. 5. n. 46
 Consuetudo in fraudem legis mala. q. 5. n. 38
 Consuetudo irrationabilis est corruptela. q. 5. n. 32
 Consuetudo immemorabilis habet vim priuilegii. q. 38. n. 13
 Consuetudo loci semper attenditur. q. 38. n. 8
 Consuetudo mala non excusat a peccato. q. 5. n. 28
 Consuetudo non excusat a restitutione. q. 5. n. 39
 Consuetudo non excusat delictum, sed illud aggrauat. q. 38. n. 37
 Consuetudo nutritiua peccati turpis. q. 5. n. 37
 Consuetudo non residendi excusat a culpa. q. 5. n. 22
 Consuetudo optima legum interpretis. q. 5. n. 21
 Consuetudo perniciose quae. q. 5. n. 36
 Consuetudo potest inducere, vt fructus vnius beneficii ad tempus alteri applicentur. q. 38. n. 6
 Consuetudo praestans materiam delinquendi mala. q. 5. n. 35
 Consuetudo probatur per testes singulares. q. 67. n. 14
 Consuetudo quae extirpanda. q. 5. n. 39
 Consuetudo seruanda. q. 39. n. 14
 Consuetudo vt electus administret ante confirmationem excusat a priuatione beneficii. q. 5. n. 23
 Consuetudo vt Canonicus nouus soluat primos fructus pro anniuersario improbat. q. 38. n. 29
 Contra legem naturalem non statuitur. q. 34. n. 34
 Contrahens matrimonium desinit esse clericus. q. 23. n. 38
 Contractus facti in suppositas personas fraudulentis. q. 30. n. 12
 Contractus faeneratiuus non probatur vna coniectura. q. 73. n. 4
 Contractus regulantur secundum consuetudinem. q. 5. n. 20
 Contractus praesumitur licitus. q. 63. n. 4
 Contractus simulati qui. q. 1. n. 90
 Contractus simulati legibus odiosi. q. 1. n. 91
 Contractus simulatus inducit fraudem. q. 42. n. 17
 Contractus simulatus quomodo colligatur. q. 35. n. 82

Contractus simulatus probatur signis. q. 71. n. 13
 Contractus simulatus si impensa quae debet fieri a Venditore fiat ab emptore. q. 33. n. 10
 Contractus suppositus arguit fraudem. q. 29. n. 28
 Conuenticio circa beneficia simoniaca. q. 41. n. 3
 Conuentiones in beneficiis prohibentur. q. 51. n. 3
 Conuenticio inducit confidentiam. q. 54. n. 3
 Conuenticio secreta est difficilis probationis. q. 34. n. 7
 Conuenticio tacita est quidam modus. q. 1. n. 65
 Correspectiuitas an ex mandatis datis modico tempore interiecto. q. 51. n. 10
 Correspectiuitas an colligatur si consensus fuerint praestiti eodem tempore. q. 51. n. 5
 Correspectiuitas cessat ex actibus factis longo tempore. q. 53. n. 13
 Correspectiuitas colligitur ex mandatis datis eodem die. q. 51. n. 9
 Correspectiuitas ex mandatis datis vni procuratori. q. 51. n. 4
 Correspectiuitas quando ex vicinitate actum colligatur. q. 36. n. 24
 Correspectiuitas quando colligatur. q. 36. n. 40
 Correspectiuitas non omnis inducit confidentiam. q. 40. n. 42
 Correspectiuitas non consideratur cum digressum est ad actus extraneos. q. 51. n. 18
 Creatus Rector non desinit esse scholaris. q. 26. n. 42
 Credens Papam non posse condere legem est haereticus. q. 14. n. 8
 Credulus debet esse in his quae pertinent ad conscientiam. q. 20. n. 43
 Crimen ambitus tolerancia principis non punitur. q. 5. n. 44
 Crimen laesa maiestatis probatur ex literis missis ad hostes. q. 69. n. 5
 Crimen partus suppositi probatur praesumptionibus. q. 71. n. 22
 Crimina quae respectu simoniae pro nihilo reputantur. q. 8. n. 4
 Crimina quae reddunt beneficiatum indignum sunt plura. q. 9. n. 42
 Criminis socius probat in tribus criminibus. q. 66. n. 21
 Criminosus non potest habere beneficia. q. 8. n. 13. & q. 34. n. 44

D

 Dans ante resignationem non committit confidentiam nec simoniam. q. 50. n. 1
 Dans intercessori vt procurer sibi beneficium quomodo puniatur. q. 22. n. 15
 Dans pecuniam pro beneficio tentat emere gratiam spiritus sancti. q. 48. n. 4
 Dans post resignationem an committat confidentiam. q. 49. n. 1. & n. 5
 Dans pro dimissoriis ad quid teneatur. q. 48. n. 6
 Dans, vel promittens collatori committit Simon. & confiden. q. 1. n. 54
 Dantes pro acquirendo benefic. sunt ipso iure suspensi. q. 48. n. 1
 Datio & promissio equiparantur. q. 27. n. 158
 Datio Iudicis quando sit nulla. q. 46. n. 63
 Datio pro cessatione iuris super beneficio litigioso non est simo. q. 14. n. 29
 Dari pro spiritualibus nihil potest. q. 28. n. 6
 Datio temporalium relatiue facta ad spiritualia absque pactione non est simonia. q. 49. n. 21
 Dataria solet magnam partem fructuum male perceptorum remittere. q. 60. n. 40
 Datum

INDEX.

Datum ex mera liberalitate non facit simoniam. q. 28. n. 116	Dictio cuiuscunque omnes comprehendit. q. 27. n. 24
Deceptus agit de dolo. q. 6. n. 11	Dictio cuiuscunque ponitur ampliatiue. q. 27. n. 26
Decima non debent fraudari. q. 29. n. 12	Dictio eadem est qualitarum precedentium repetitiua. q. 27. n. 154.
Decima papalis de pensione soluitur. q. 23. n. 7	Dictio eiusmodi idem operatur. q. 9. n. 74
Decretum de duabus dietis ubi habetur. q. 7. n. 95	Dictio & copulat etiam diuersa. q. 32. n. 68.
Decretum irritans ligat etiam ignorantes. q. 21. n. 15	Dictio & coniungit. q. 28. n. 166. & q. 32. n. 64.
Decretum irritans non ligat ignorantes respectu pena. q. 21. n. 25.	Dictio & includit principium & finem. q. 32. n. 65
Decretum quid. q. 7. n. 10	Dictio & continuat. q. 32. n. 66.
Decretalis quae. q. 7. n. 11	Dictio etiam implicat. q. 34. n. 55. & q. 58. n. 32.
Deductio fructuum beneficiorum pro usibus piis permissa. q. 38. n. 28.	Dictio ex denotat causam proximam. q. 27. n. 153
Delicta inducentia irregularitatem. q. 30. n. 32	Dictio ex stat exclusiue. q. 27. n. 152
Delictum arguitur maius ex maiori parte. q. 1. n. 164	Dictio huiusmodi restringit sequentia. q. 10. n. 3
Delictum committitur etiam in parte. q. 31. n. 20.	Dictio huiusmodi est similitudinaria. q. 73. n. 8
Delicta debet excludi. q. 29. n. 45. q. 36. n. 43. & q. 46. n. 7	Dictio id est qualitarum precedentium repetitiua. q. 28. n. 168
Depositum & mandatum iudicia fiducia. q. 1. n. 87	Dictio in antea idem significat. q. 28. n. 34.
Delictum excludendum. q. 21. n. 75	Dictio Item, stat continuatiue, & repetit similia. q. 9. n. 72.
Delicta fiunt ob paupertatem. q. 35. n. 86	Dictio omnis generalis. q. 28. n. 86
Delicti mediator dicitur delictum committere. q. 22. n. 2	Dictio omnino quid. q. 1. n. 68
De minimis non est curandum. q. 28. n. 102	Dictio pariter quid importet. q. 58. n. 42
Delicti ob atrocitatem licitum est transgredi iura. q. 66. n. 16	Dictio post quid significat. q. 30. n. 22
Delicta non debent perpetrari. q. 28. n. 94	Dictio praesertim includit casus non expressos. q. 9. n. 55
Delictum non praesumitur. q. 35. n. 80	Dictio praesertim includit alias personas. q. 29. n. 54
Delicta non probantur instrumentis & scripturis. q. 69. n. 1. & n. 7.	Dictio quauis vniuersalis. q. 27. n. 34. & n. 20. & 122.
Delicta non debent remanere impunita. q. 7. n. 4. & q. 79. num. 10.	Dictio quauis ponitur ampliatiue. q. 27. n. 35
Delictum perpetratum ex rixa non inficit facta prius. q. 30. num. 15.	Dictio quaecunque includit omnia. q. 28. n. 40
Delictum perpetratur in parte sicuti in toto. q. 27. n. 93	Dictio quaecunque includit masculos, & feminas. q. 27. num. 21
Delictum praesumitur in foro conscientiae. q. 61. n. 20	Dictio quoquomodo est generalis. q. 34. n. 48
Delictum puniendum. q. 20. n. 26	Dictio si capitur multis modis. q. 32. n. 13
Delicta puniuntur secundum eorum qualitatem. q. 28. num. 93.	Dictio si venit continuatiue. q. 33. n. 38
Delicta quae probantur Instrumentis. q. 70. n. 4	Dictio si exponitur pro quando. q. 32. n. 11
Delicta quaedam inducunt irregularitatem quaedam non. q. 30. n. 31.	Dictio si denotat conditionem. q. 32. n. 12
Delicta quaedam priuant a beneficio quaedam non. q. 30. num. 30.	Dictio simulque coniungit. q. 33. n. 27
Delictum reputatur grauius ratione frequentiae. q. 1. n. 160	Dictio seu stat alternatiue. q. 34. n. 23
Delicta ut puniantur est fauorabile. q. 32. n. 36	Dictio siue est continuatiua. q. 28. n. 112
Deportatio non potest relinqui. q. 2. n. 3	Dictio siue est in eadem materia. q. 28. n. 113
Depositum simile mandato. q. 1. n. 85	Dictio vel, & seu alternant. q. 29. n. 46
Depositum quid. q. 1. n. 84	Dictio vel stat alternatiue. q. 32. n. 38
Denotaciones quare inuentae. q. 26. n. 52	Dictio vel alternatiua. q. 30. n. 23. & q. 32. n. 38
Deus eicit vendentes & ementes. q. 1. n. 113.	Dictio vel aliquando stat disiunctiue. q. 27. n. 150
Deus & Respublica offenditur per delictum. q. 79. n. 11	Dictio vel aliquando stat aduersatiue. q. 27. n. 149
Deus noui praerita, praesentia & futura. q. 1. n. 169	Dictio vel aduersatiua. q. 28. n. 212
Deus omnium secretorum cognitor. q. 1. n. 170	Dictio vel quando resoluitur in copulatiua. q. 38. n. 213
Deus oculis omnia sunt nuda. q. 1. n. 171	Dictio vsquequaque quid importet. q. 58. n. 29
Deus qua causa sit amandus. q. 36. n. 14	Dictio vs supra est repetitiua. q. 27. n. 155
Deo quis seruire potest intuitu praemii. q. 36. n. 16.	Dictio vna coniungit. q. 33. n. 28
Deus solus potest tollere ius diuinum. q. 3. n. 18	Dicta quomodo computetur. q. 7. n. 92
Dictum unius non probat. q. 33. n. 18	Dictum resignantis post resignationem non probat simoniam. q. 64. n. 24
Dicta testium in dubio interpretantur contra producentem. q. 68. n. 18.	Dicta quomodo accipiatur. q. 7. n. 100
Dictio aliud includit omnia omnia supra. q. 27. n. 18	Differentia inter conuentionalem simoniam & confidentialem. q. 7. n. 90
Dictio alia omnia includit. q. 29. n. 35	Differentia inter confidentiam, & Simoniam realem. q. 1. num. 150
Dictio alia implicat similia. q. 9. n. 72. & q. 58. n. 27.	Differentia inter manualia, secularia & regularia. q. 18. num. 13. & n. 19.
Dictio alia includit diuersa ab expressis. q. 27. n. 19	Differentia ratio inter simoniacum mentalem & usurarium mentalem in restitutione. q. 26. n. 45
Dictio alia includit similes casus. q. 58. n. 33	Differentia inter simoniam realem, & conuentionalem. q. 1. num. 143
Dictio aliquid quid importet. q. 34. n. 54	Differentia nulla inter Simoniam realem, & confidentiam. q. 58. num. 11
Dictio ante quid significat. q. 30. n. 13.	Diffinitio bona quae. q. 1. n. 50
Dictio antehac comprehendit praerita. q. 28. n. 33	Diffinitio confidentia. q. 1. n. 49
Dictio aut disiungit. q. 32. n. 40.	Diffinitio confidentiae per Nauar. confutata. q. 1. n. 46
Dictio cuiuscunque est vniuersalis. q. 27. n. 25.	Diffinitio Confidentiae per Masc. reiecta. q. 1. n. 48

Diffinitione

INDEX.

Diffinitione cessante cessat diffinitum. q. 36. n. 3. & qu. 37 nu. 2. & q. 47. nu. 4	Dolus & fraus quomodo probantur. q. 28. n. 64
Diffinitio defectiua, quae non conuertitur. q. 1. n. 47	Dolus est delictum. q. 20. n. 25
Diffinitum ibi competit vbi diffinitio. q. 42. n. 16	Dolus in quibus casibus praesumatur. q. 46. n. 64
Dignus debet esse cui confertur beneficium. q. 1. n. 32	Dolus non praesumitur. q. 46. n. 58
Digni licite sperant beneficia. q. 1. n. 33	Dominus obligatur ex facto procuratoris in sua praesentia. q. 28. n. 199
Dignus semper est eligendus. q. 28. n. 277	Donatio est causa lucrativa. q. 71. n. 7
Dignitates requirunt ordinem sacrum. q. 9. n. 16	Donatio facta a Resignatario longo tempore post resignationem non est confidentialis. q. 31. n. 28
Dispensatio cessat cessante causa dispensationis. q. 46. n. 37	Donatio facta coniuncta personae praesumitur fraudolenta. q. 32. n. 39
Dispensatio ex falsa causa obrenta nullum producit effectum. q. 40. n. 56	Donatio facta amico & consanguineo non praesumitur fraudolenta. q. 75. n. 5
Dispensatio insufficientis ad duo incompatibilia excusat a pena execr. q. 46. n. 17	Donatio facta compatrono non requirit consensum episcopi. q. 28. n. 184
Dispensatio in irregularitate, quando detur. q. 30. n. 35	Donatio in fraudem fisci probatur coniecturis. q. 73. n. 6
Dispensatione mediante fit licitum quod erat illicitum. q. 58. nu. 53	Donatio non praesumitur. q. 32. n. 59
Dispensatio non datur super simoniam. q. 8. n. 25	Donatio nunquam praesumitur. q. 34. n. 14
Dispensatio non datur in homicidio voluntario. q. 30. n. 36	Donatio praesumitur libera. q. 75. n. 6
Dispensatio non datur super irregularitate, quae surgit ex impossibilitate. q. 30. n. 40	Donatio praesumitur fraudolenta si Donator recipit fructus post donationem. q. 34. n. 21
Dispensatio quid. q. 30. n. 45	Donatio praesumitur ob causam. q. 34. n. 13
Dispensatio stricte interpretatur quatenus sonat. q. 40. n. 9	Dotans videtur sibi reseruare ius patronatus. q. 28. n. 23
Dispensatio subreptitia non prodest monacho. q. 46. n. 27	Dos relicta de omnibus intelligitur deducto ere alieno. q. 35. nu. 35
Dispensatio retinendi beneficia per confidentiam non datur. q. 58. n. 55	Dubium non cadit in claris. q. 32. n. 18
Dispensatio cessat, cessante ratione. q. 31. n. 45	Dubium nullum cadit vbi verba sunt clara. q. 33. n. 29. & q. 72. n. 2. & 58. n. 28
Dispositio facta ob bonum publicum comprehendit praesceptorias. q. 17. n. 1	Dubium nullum cadit vbi lex loquitur clare. q. 29. n. 43
Dispositio generalis nunquam refertur ad contraria. q. 79 num. 39	E
Dispositio ibi competit, vbi verba competunt. q. 28. n. 2	Eadem ratio de equipollentibus. q. 41. n. 7
Dispositio intelligitur de re perpetua. q. 16. n. 1	Ecclesia orientalis non recipit canones de continentia clericorum. q. 11. n. 22
Dispositio in actum mixtum non applicatur simpliciter. q. 23. nu. 3	Ecclesia quando dicitur constructa. q. 28. n. 241
Dispositio legis non competit vbi non competunt verba. q. 29. nu. 47	Ecclesia verbum comprehendit Cathedralis. q. 29. n. 33
Dispositio legis comprehendit non solum causas sed etiam personas priuilegiatas. q. 27. n. 27	Effectus clausulae non obstantibus. q. 7. n. 101
Dispositio non conuenit vbi non conueniunt verba legis. q. 35. nu. 3	Effectus priuationis ipso iure. q. 58. n. 21
Dispositio non competit vbi non competunt verba. q. 16. n. 4. & q. 23. n. 15. & q. 28. n. 136. q. 27. n. 38. & q. 54. num. 9	Electio an possit fieri per procuratorem. q. 28. n. 269
Dispositio odiosa restringenda. q. 13. n. 6	Electio est ius spirituale. q. 28. n. 264
Dispositio penalis intrat vbi potest cadere fraus. q. 27. n. 49	Electio facta ut electus teneatur habere duos clericos secum est Simoniaca. q. 45. n. 9
Dispositio potentius influit in propinqua. q. 13. n. 25	Electio sepulturae. q. 67. n. 20
Dispositio partim fauorabilis, & partim odiosa censetur odiosa. q. 13. n. 18. & n. 26	Electus dans post electionem non incurrit poenam. q. 49. n. 12
Dispositio qualibet intelligitur loqui de re perpetua. q. 18. num. 1	Elemosina inter bona opera computatur. q. 49. n. 9
Dispositio qualibet censetur loqui in terminis habilibus. q. 20. n. 13.	Eligendi ius habere est praesentia. q. 28. n. 267
Dispositio requirens vt Instrumentum rogetur per Notarium Archiuis dicitur fauorabilis. q. 13. n. 8	Eligentes, & presentantes praua intentione non committunt confidentiam. q. 26. n. 33
Dispositio simpliciter prolata respicit praesentia, & praeterita. q. 12. n. 6	Eligentes non possunt eligere cum conditione. q. 28. n. 275
Dispositio verificatur in vno anno. q. 28. n. 107	Eligentes non possunt pacisci vt unus eligat alium. q. 28. n. 276
Distributiones quotidiana debentur ex seruitio. q. 36. n. 13	Emens ius patronatus non est excommunicatus. q. 23. n. 45
Distancia temporis excludit delictum. q. 49. n. 19	Emens praesentationem est excommunicatus. q. 23. n. 46
Diuisio constitutionis Pij vs super confidentiis. q. 7. n. 20.	Episcoporum ampla potestas. q. 21. n. 57
Diuisa melius intelliguntur. q. 7. n. 25	Episcopus absque Capitulo potest instituire Penitentiam. q. 45. n. 17
Diuisio multum prodest. q. 28. n. 69	Episcopi non possunt imponere pensiones, & quando, & an nunquam. q. 28. n. 120
Dies praesumitur non committere delictum. q. 74. n. 4	Episcopus an possit dispensare cum simoniacis ignorante. q. 21. nu. 55
Diuisio quid facit. q. 7. n. 24	Episcopi assertio an probet ius patronatus. q. 28. n. 210
Doctor contrarius debet repelli. q. 61. n. 22	Episcopus ex causa potest admittere resignationes. q. 28. num. 88
Dogma. q. 7. n. 12	Episcopus conferens beneficium potest pluribus casibus percipere fructus. q. 31. n. 41
Dolus consideratur in delictis. q. 35. n. 65	Episcopi & alij ordinarij possunt cognoscere in causis confidentialibus. q. 79. n. 30
	Episcopus licite potest beneficia conferre familiaribus suis dignis. q. 1. n. 31

Episcopus

INDEX.

Episcopus ordinās absque titulo tenetur ex suo. q. 1. n. 99
 Episcopo nihil dandum pro literis collationis beneficij. q. 28. n. 117
 Episcopus non potest dispensare post sententiam latam a se. q. 21. n. 60
 Episcopus non potest quicquam recipere ex collatione. q. 38. n. 32
 Episcopus non potest nocere successoribus. q. 28. n. 251
 Episcopus non prohibetur visitare per deputationem alicuius visitatoris. q. 79. n. 46
 Episcopus non potest dispensare nisi in casibus expressis. q. 21. n. 92
 Episcopus non potest dispensare ubi canon imponit penā ipso iure. q. 21. n. 59
 Episcopus non potest se intrmittere in reservatis. q. 21. n. 58
 Episcopi non possunt derogare Constitutiones Conciliares. q. 7. n. 99
 Episcopus potest licite conferre consanguineis, & amicis. q. 1. n. 28
 Episcopus potest in omnibus criminibus dispensare. q. 21. n. 56
 Episcopi sunt Ordinarij in eorum diocēsis. q. 79. n. 1
 Episcopi sunt proprie Ordinarij. q. 28. n. 16
 Episcopus qua ratione recepit cathedraicū. q. 15. n. 5
 Episcopatus an possit licite appeti. q. 1. n. 22
 Errans circa ius dubium excusatur. q. 59. n. 19
 Error circa ius humanum obscurum non est peccatū mortale. q. 54. n. 16
 Error iuris dicitur iniustus. q. 21. n. 10
 Error iuris non excusat. q. 21. n. 9
 Error notabilis error. q. 7. n. 21
 Error iuris Platina in annatarum institutione. q. 9. n. 63
 Error potius quam donatio presumitur. q. 34. n. 16
 Esse vel fieri posse paria sunt. q. 16. n. 29
 Examen per concursum fit in beneficijs curatis. q. 47. n. 9
 Ex aliena conscientia quis non iudicatur. q. 26. n. 21
 Exceptio firmat regulam in casibus non exceptuatis. q. 29. n. 33
 Exceptio capitalis inimicitiae admittitur in Simonia. q. 66. n. 8
 Excommunicati celebrantes sunt irregulares. q. 59. n. 6
 Excommunicantur dantes aliquid pro gratia. q. 2. n. 16
 Excommunicatus non potest promoveri. q. 61. n. 13
 Excommunicatus non est qui consequitur beneficium per confidentiam commissam eo ignorante. q. 21. n. 43
 Excommunicati non possunt absolvi nisi a Papa. q. 59. n. 2
 Excommunicatio requirit contemptum. q. 21. n. 20
 Ex diversis non inferitur. q. 23. n. 32. & q. 38. n. 26. et q. 47. n. 7
 Exequutio quando non est conformis tractatui, non probat simoniam. q. 62. n. 26
 Exempla non restringunt regulam. q. 9. n. 75. q. 27. n. 68. & q. 32. n. 28
 Exemplis non est iudicandum. q. 23. n. 40
 Exempla faciunt rem melius intelligere. q. 27. n. 57
 Exemplum instrumenti sumptum ab eodem Notario probat. q. 28. n. 228
 Exempti a iuribus Camerae qui. q. 29. n. 31
 Ex facto oritur ius. q. 23. n. 39
 Ex facto vnus ignorans non peccat. q. 26. n. 22
 Ex facto vnus alteri praiudicium inferri non potest. q. 26. n. 19
 Ex generalitate potest quis circumueniri. q. 40. n. 4
 Ex magnitudine pena colligitur atrocitas delicti. q. 7. n. 76
 Ex narratis constat ex certa scientia. q. 40. n. 19

Ex Papae scientia videtur dispensatum. q. 46. n. 4
 Expeditio non fit sine pecunijs. q. 33. n. 32
 Expensae probantur pluribus modis. q. 33. n. 24
 Expensae probantur ex coniecturis arbitrio iudicis. q. 33. n. 25
 Expensae praesumuntur factae animo repetendi. q. 33. n. 26
 Experientia rerum magistra. q. 7. n. 3. & q. 32. n. 33
 Expressa conditio quomodo intelligatur. q. 28. n. 58
 Expressio beneficii valoris vero maioris ad effectum imponendae pensionis an sit confidentialis. q. 41. n. 1. & n. 8
 Expressum censetur quod colligitur ex vi verborum. q. 40. n. 29
 Expressio eorum quae tacite insunt nihil operatur. q. 35. n. 31
 Expressio eius quod inest non facit conditionem. q. 28. n. 158
 Expressio facta in collatione aliter quam insit de iure est simoniaca. q. 45. n. 8
 Expressio falsa causa vitiat dispensationem. q. 46. n. 33
 Expressio fructuum perceptorum est faciendae, etiam si fuerint modici. q. 60. n. 38
 Expressio in lege fit exemplariter, & non restititue. q. 32. n. 27
 Expressum quod dicitur. q. 61. n. 17
 Expressum quod colligitur ex verbis. q. 28. n. 59
 Expressio in lege quando dicitur facta exemplariter. q. 9. n. 77
 Expressum quod colligitur ex vi verborum. q. 14. n. 7. & q. 27. n. 116. & q. 58. n. 39
 Expressum quod sub generalitate continetur. q. 27. n. 117
 Expressum quod comprehenditur sub ratione. q. 47. n. 118
 Ex privilegio possunt percipi fructus beneficii. q. 38. n. 16
 Ex proaemio colligitur mens legislatoris. q. 13. n. 6
 Existentes in lata culpa non excusantur a peccato mortali. q. 21. n. 31
 Extrema visiosa. q. 7. n. 39

P

Faciens aliquid permittente lege penam non meretur. q. 5. n. 47
 Faciens illicitum ex licentia inualida non excusatur a pena. q. 40. n. 57
 Factum a pluribus est maioris auctoritatis. q. 7. n. 97
 Factum clam praesumitur malum. q. 35. n. 74
 Facto fit, quod de iure non potest fieri. q. 31. n. 31
 Factum lege permittente nullam penam meretur. q. 46. n. 5
 Facta loquuntur. q. 28. n. 69
 Factum non extenditur ultra gesta. q. 27. n. 138
 Factum permissum non punitur. q. 35. n. 22
 Facto plus exprimitur quam verbo. q. 28. n. 68
 Facto percipit qui absque causa id facit. q. 31. n. 30
 Factum praesumitur ut ius disponit. q. 27. n. 136
 Factum procuratoris & domini equiparantur. q. 28. n. 268
 Factum refertur ad causam necessariam. q. 34. n. 15
 Factum semper trahitur ad bonum. q. 21. n. 77
 Factum semper praesumitur ob causam necessariam. q. 27. n. 135
 Factum sequens interpretatur ob causam precedentem. q. 27. n. 134
 Factum vnus non nocet alteri. q. 31. n. 44
 Falsum non est punibile si non adest dolus. q. 46. n. 12
 Falsitas in gratiosis semper praesumitur dolosa. q. 46. n. 55
 Fama bona est thesaurus inestimabilis. q. 74. n. 3
 Fama

INDEX.

Fama & testes singulares non probant simoniam. q. 72. n. 3
 Fama debet a probis provenire. q. 51. n. 20
 Fama bona excludit presumptiones malas. q. 74. n. 2
 Fama bona excludit delictum. q. 27. n. 113
 Fama facit semipienam probationem. q. 51. n. 11
 Fama bona tollit praesumptionem delicti. q. 35. n. 85
 Fama non probat confidentiam. q. 51. n. 19
 Fama cum testibus singularibus non probant simoniam. q. 68. n. 20
 Fama probat in his, quae sunt difficilis probationis. q. 71. n. 17
 Fama publica non probat confidentiam. q. 64. n. 23
 Fama probatur per testes singulares. q. 67. n. 16
 Favorelibus lata interpretatio. q. 13. n. 9
 Feudum dicitur beneficium. q. 28. n. 43
 Feudū quando transeat ad extraneos heredes. q. 28. n. 48
 Fictio nunquam convenit cum veritate. q. 71. n. 36
 Fictio versatur in re certa. q. 71. n. 35
 Fictiones in foro conscientiae non attenduntur. q. 14. n. 20
 Fideiubens non peccat. q. 37. n. 13
 Fides est servanda. q. 2. n. 8
 Fidem fallere graue. q. 6. n. 3
 Fides iuramentum iustitiae. q. 6. n. 5
 Fides num servanda quando resultat illicitum. q. 2. n. 10
 Fides proxima iuramento. q. 6. n. 6
 Fide quando quis possit constringi. q. 2. n. 11
 Fides quid est. q. 2. n. 9
 Fidentia quid significet. q. 1. n. 9
 Fideicommissa debent constare. q. 2. n. 6
 Fideicommissum in fraudem fisci cum fit incontinenti. q. 49. n. 17
 Fideicommissorum origo illicita. q. 2. n. 2. & q. 4. n. 4
 Fideicommissa nunc praestanda. q. 2. n. 5
 Fideicommissa sunt posita in fide. q. 6. n. 2
 Fideicommissaria libertas quae. q. 1. n. 80
 Fideicommissarius vocatur fiduciarius haeres. q. 1. n. 77
 Fideiussores sunt intercessores. q. 34. n. 26
 Fiducia aliquando capitur pro auctoritate. q. 1. n. 17
 Fiducia quando depositum. q. 1. n. 82
 Fiduciaria, & fideicommissaria, idem. q. 1. n. 76
 Fiduciaria hereditas quae. q. 1. n. 75
 Fiduciaria mancipatio. q. 1. n. 72
 Fiduciaria opera quando. q. 1. n. 79
 Fiduciaria possessio quae. q. 1. n. 78
 Fiduciaria venditio, & pactum retrouendendi, idem. q. 1. n. 74
 Fiduciarius pater, qui. q. 1. n. 81
 Filius an teneatur credere patri dicenti commississe confidentiam super beneficio. q. 20. n. 41
 Filius emancipatus ob ingratitudinem. q. 28. n. 157
 Filius in beneficio non potest succedere patri. q. 51. n. 8
 Filius ob ingratitudinem potest exheredari. q. 28. n. 155
 Filius praesumitur scire testamentum patris. q. 21. n. 71
 Finis principalis est in consideratione in qualibet re. q. 36. n. 17
 Finis in institutione primus. q. 9. n. 70
 Fit quod alijs prodest, & facienti non nocet. q. 29. n. 7
 Flagitiosus sunt indigni beneficijs. q. 40. n. 7
 Femina, & criminosi non debent habere fructus beneficii. q. 9. n. 53
 Femina non potest habere beneficia. q. 8. n. 14
 Forma praecise seruanda. q. 28. n. 246
 Forma sententiae absolutoriae. q. 80. n. 6
 Forma sententiae condemnatoriae in crimine confidentiae. q. 80. n. 5
 Forum conscientiae appellantur boni & equi. q. 14. n. 15
 Forum conscientiae nemini parcat. q. 14. n. 12

Forum conscientiae nititur veritati. q. 14. n. 1
 Forum conscientiae non alligatur apicibus iuris. q. 14. n. 2
 Forum conscientiae respicit quod vere actum est. q. 36. n. 63. & q. 37. n. 25
 Forum conscientiae regulatur secundum ius, & rationem naturalem. q. 14. n. 16
 Forum conscientiae validat actum, in quo est praetermissa forma. q. 14. n. 34
 Fratres Hierosolymitani dicuntur personae religiosae. q. 17. n. 9
 Fraus arguitur ex coniunctione sanguinis. q. 32. n. 10. & q. 56. n. 5
 Fraus arguitur ex datione fructuum facta venditori. q. 32. n. 9
 Fraudem arguit supposita persona. q. 34. n. 22
 Fraus colligitur ex actis reciprocis. q. 36. n. 36
 Fraus colligitur ex praecedentibus, & sequentibus. q. 34. n. 10. & n. 46
 Fraus colligitur quando emptor dat fructus venditori. q. 32. n. 63
 Fraus colligitur ex timore amissionis. q. 30. n. 24
 Fraus colligitur ex verbis & signis. q. 50. n. 5
 Fraus & simulatio praesumitur ratione coniunctionis. q. 75. n. 1
 Fraus ex actorum frequentia. q. 29. n. 21
 Fraus ex breuitate temporis. q. 29. n. 20
 Fraus ex coniecturis. q. 27. n. 81. & 28. n. 3. 38. n. 6. 30. n. 8. 29. n. 18.
 Fraus ex causa praesumitur. q. 51. n. 7
 Fraus ex correptione. q. 27. n. 11
 Fraus ex magna alienatione. q. 29. n. 25
 Fraus ex modicitate pretij. q. 29. n. 26
 Fraus ex simulatione colligitur. q. 27. n. 2
 Fraus ex verisimilitudine colligitur. q. 30. n. 9
 Fraus ex vicinitate actuum. q. 27. n. 4. & q. 29. n. 16. & 39. & q. 30. n. 14
 Fraus excluditur ex longinquitate actus. q. 36. n. 23
 Fraus intrat ex facto insolito. q. 33. n. 4
 Fraus intrat ex solutione pecuniae. q. 33. n. 2
 Fraudibus obuiandum. q. 27. n. 54
 Fraus oritur ex facto ad quod quis non tenetur. q. 33. n. 3
 Fraus probatur coniecturis. q. 34. n. 9
 Fraus praesumitur ex actu, quod non prodest facienti. q. 34. n. 10
 Fraus quomodo probatur. q. 27. n. 90
 Fraus semper praesumitur ex magna alienatione. q. 30. n. 5
 Fructus acquiruntur Beneficiario. q. 1. n. 95
 Fructus ad se spectantes quisque potest percipere. q. 35. n. 21
 Fructus an sit quid temporale. q. 35. n. 66
 Fructus beneficiorum consistunt in mera temporalitate. q. 44. n. 6
 Fructus beneficii possunt creditoribus assignari. q. 44. n. 10
 Fructus beneficii quaesiti per Simoniam ad quem spectant. q. 60. n. 45
 Fructus beneficii resignati spectant ad Resignatarium. q. 27. n. 86
 Fructus beneficii spectant ad beneficiatum. q. 28. n. 99
 Fructus beneficii super quibus commissa est confidentia referuntur Camerae. q. 7. n. 78
 Fructus beneficii, pro collatione non possunt dari fructus. q. 28. n. 96
 Fructus beneficiati defuncti spectant ad heredes pro rata ratione seruitutis. q. 35. n. 49
 Fructus dati collatori absque pacto non faciunt confidentiam. q. 28. n. 115
 Fructus

Fructus debentur resignanti usque ad diem praestiti consensu. q.27.n.129
 Fructus debiti resignanti possunt ei dari a resignatario absque scrupulo. q.27.n.128
 Fructuum diuisio fit ratione temporis. q.35.n.46
 Fructus etiam per industriam sunt restituendi. q.60. numero 16.
 Fructus non dominus non percipit. q.31.n.10
 Fructus percipiens ex causa post resignationem non committit confidentiam. q.21.n.32
 Fructus percipiuntur ex beneficio. q.35.n.5
 Fructus possunt in conventionem deduci absque vitio. qu. 41. numero 8.
 Fructus pertinent Domino vel possessori. q.27.n.91
 Fructus reservantur loco pensionis. q.58.n.61
 Fructus spectant ad dominum. q.34.n.47. & q.45.n.5
 Fructus spectant ad resignantem usque ad diem consensu praestiti. q.45.n.3
 Fructus veniunt appellatione bonorum. q.31.n.11.
 Fructus sunt accessorij dominio. q.28.n.100. & q.31.n.8
 Fructus veniunt consequuntur ad beneficium. q.1.n.94. et q.35.n.53
 Fructus unius anni sufficiunt ut committatur simonia si super illis fiat pactum. q.27.n.98
 Fructus unius anni sunt deputati pro oneribus eiusdem anni. q.35.n.32
 Frustra datur quod non releuat. q.78.n.19
 Fur tenetur restituere. q.60.n.10
 Fur a quo tempore teneatur restituere. q.60.n.20
 Fur in foro conscientiae non tenetur ad poenam furti. q.14. numero 33
 Furor. q.67.n.19
 Furtum quando fit plus homicidio. q.1.n.163

G

Galli non recipiunt constitutiones buriales Papae. q. 11. numero 23
 Geminatio includit casus speciales. q.28.n.29
 Geminatio multum operatur. q.28.n.23
 Genus latius patet specie. q.27.n.151
 Genus requiritur in bona diffinitione. q.1.n.51
 Generalia verba recipiunt restrictionem a sequentibus. q. 32. numero 23
 Generalia verba restringuntur ad specialia. q.32.n.22
 Generalitas operatur etiam in odiosis. q.20.n.2
 Gratis accepistis & gratis date. q.28.n.7
 Grati esse debemus. q.49.n.14

H

Habens beneficia ab ordinariis an possit ea resignare consanguineis ipsorum ordinariorum. q.55. numero 1. & numero 4
 Habens praemanibus scripturam videtur habere scientiam illius. q.40.n.25
 Habens literas expeditas videtur habere intentionem fundatam. q.63.n.6
 Habens malam fidem semper est in mora. q.60.n.14
 Habens notitiam facti praesumitur habere ipsius rei. qu. 21. numero 67
 Habens obligationem videtur habere rem. q.32.n.48
 Habens scientiam de confidentia commissa in suo beneficio debet statim renunciare. q.21.n.52
 Haeres sunt citandi. q.60.n.30
 Haeres & defunctus vna eademque persona censetur. q.28. n.110. & q.60.n.27

Haeres ingerens se in bonis praesumitur adiuisse hereditatem. q.31.n.2
 Haeres tenetur ad interesse cum delicto defuncti. q.60.n.2
 Haeredes obligantur ad restitutionem fructuum male perceptorum. q.60.n.2
 Haeres tenetur defuncti conscientiam exonerare. q. 60. numero 2
 Haereticus an per testes singulares. q.67.n.17
 Haereticus est de criminibus exceptis. q.71.n.27
 Haereticus probatur praesumptionibus. q.71.n.21
 Haereticus & paganus non probant simoniam. q.66.n.17
 Homo potest plus iuris in alium transferre, quam ipse habeat. q.20.n.32
 Homicida quando ex causa excusetur. q.46.n.16
 Homicidium omni iure prohibetur. q.9.n.28
 Homicidium reddit indignum beneficium. q.9.n.43

I

Ianus Parrhasius quomodo antea vocabatur. q. 1.n.11
 Idem ius, ubi eadem ratio. q.7.n.48. & q.18. numero 21 & q.26. numero 37
 Idoneus ad beneficia qui dicitur. q.8.n.8
 Ignorantia in delictis quando excuset. q.46.n.62
 Ignorans excusatur a poenis influctis contra confidentiaros in foro conscientiae. q.21.n.33
 Ignorans non consentit. q.21.n.28
 Ignorans non confirmat. q.40.n.5
 Ignorans non habet animum delinquendi. q.21.n.23
 Ignorans non peccat. q.27.n.80
 Ignorans non punitur. q.26.n.23. & q.31.n.43
 Ignorans qualitatem excusatur a poena. q.21.n.26
 Ignorans quod communiter omnes sciunt non excusatur. q.21. numero 5
 Ignorantes excusantur a poena publicationis. q.21.n.13
 Ignorantes ius dicuntur esse in lata culpa. q.21.n.3
 Ignorantes non contemnunt. q.21.n.28
 Ignorantes prohibitionem confidentiae non incidunt in excommunicationem. q.21.n.17
 Ignorantes recipientes beneficia a servata eis non privantur obtentis & obtinendis. q.21.n.44
 Ignorantes restituuntur in integrum. q.21.n.48
 Ignorans dans pro gratia, excusatur a poenis Const. Grego. xij. de datis & c. q.21.n.19
 Ignorantia an excuset in subreptione. q.46.n.60
 Ignorantia an excuset a confidentia. q.64.n.31
 Ignorantia crassa non excusat. q.21.n.6
 Ignorantia excusat ab excommunicatione. q.21.n.18
 Ignorantia facti excusat. q.21.n.11
 Ignorantia in facto illicito non est probabilis. q.21.n.30
 Ignorantia in quibus praesumitur. q.21.n.65
 Ignorantia iuris aequiparatur dolo. q.21.n.2
 Ignorantia praesumitur, nisi scientia probetur. q.40.n.8
 Ignorantia non praesumitur, quoties aliquis refertur. q.7. numero 28
 Ignorantia non praesumitur in his, quae quis tenetur investigare. q.21.n.8
 Ignorantia non praesumitur in his, quae spectant ad aliquem ratione officij. q.40.n.32
 Ignorantia non excusat ubi adest decretum irritans. qu. 20. numero 36
 Ignorantia praesumptio cessat probata scientia. q.40.n.31
 Ignorantia semper praesumitur. q.21.n.74
 Illegitimus non potest habere beneficia. q.8.n.15. & qu. 23. numero 10
 Illegitimus non est capax feudi. q.23.n.36
 Illegitimus non potest habere pensionem. q.23.n.11
 Illicitum

Ilicitum scripto & verbo. q.28.n.133
 Illicitum aliquando fit ex causa. q.31.n.33
 Illicitum non omne est punibile. q.5.n.14
 Illicita coercenda. q.5.n.4
 Immemorabilis comparatur privilegio. q.38.n.14
 Immemorabilis ex praesentationibus 150. ann. probatur. q.28. numero 260
 Immemorabilis habet vim tituli. q.28.n.253
 Immemorabilis inducit iustam causam. q.38.n.15
 Immemorabilis probatur per scripturas. q.28.n.261
 Immemorabilis quomodo probatur. q.28.n.254
 Impediens aliquem ab officio & beneficio, quando peccet q.47. numero 11
 Impensa instrumentorum sunt ab emptore. q.33.n.11
 Impensa ex causa alimentorum praeseruntur. q.35.n.41
 Impensa sunt multiplices differentiae. q.35.n.36
 Impensa probatur per dictum Procuratoris. q.33.n.16
 Impensa necessaria debent fieri. q.35.n.37
 Impensa necessaria in primis retinentur. q.35.n.42
 Impetrans debet se informare de veritate. q.46.n.56
 Impetrans debet probare non dolum. q.46.n.57
 Impetrantes beneficia per simoniam & confidentiam sunt odiosi. q.64.n.16
 Incapaces ad beneficia qui. q.9.n.64
 In causa confidentiali solet dari adiunctus. q.79.n.48
 In confidentia commissi per patrem non praesumitur scientia filij. q.21.n.73
 In claris nullum dubium. q.16.n.21
 In claris nulla difficultas. q.27.n.100
 Inclusio unius est exclusio alterius. q.29. numero 48. & qu. 79. numero 28
 Inclusio unius non est exclusio alterius multis casibus. q. 29. numero 52
 Inclusio unius non est exclusio alterius, quando aliquid includitur ratione maioris frequentiae. q.32.n.34
 Incompatibilia beneficia non possunt haberi. q.9.n.66
 Incompatibilia prohibentur. q.34.n.45
 In Dataria debent fructus percepti, vere exprimi. qu. 60. numero 37
 In Decreto non fit mentio de irregularitate. q.61.n.26
 Indirecta probatio contra praesumptiones iuris, & de iure, probatur per duos testes. q.76.n.22
 Indirecte aliquando conceditur, quod directe negatur. q. 76. numero 21
 Indicium efficacius tollit minus efficax. q.77.n.24
 Indicia in Simonia debent esse concludentia. q.68.n.19
 Indicium unum tollit aliud. q.63.n.19
 In diuisione quae partes debent comprehendere. q.7.n.23
 Inducens aliquem ad peccandum ad quid teneat. q.62.n.2
 Infans est imabilis ad beneficia. q.58.n.48
 Inferior non potest destruere legem superioris. q.3.n.19
 Inferior non potest se introuire ubi Papa ponit manus. q.79.n.29
 In foro conscientiae quando sunt tuti habentes titulum in validum. q.14.n.35
 In foro conscientiae, quis non tenetur ex actu concesso a superiori. q.40.n.50
 In foro conscientiae tutior via capienda. q.61.n.21
 In foro conscientiae non est locus litibus. q.14.n.22
 Ingerere quando quis dicatur se in beneficium. q.31.n.21
 Ingratitudo annullat donationes. q.37.n.19
 Ingratitudo est vitium enorme. q.28.n.154
 Ingratitudo priuat feudo vassallum. q.37.n.20
 Ingratitudo videtur probatur. q.28.n.153. q.37.n.17
 Ingratitudo vitium detestabile. q.37.n.18
 Inhabiles ex dispensatione sunt habiles. q.58.n.52

Inhabiles non iuuantur regula de priuilegiis. q.58.n.50
 Inimico non creditur. q.68.n.15
 Iniuste acceptum est restituendum. q.60.n.3
 In literis apponitur clausula, quod pensio sit nulla literis non expeditis. q.41.n.9
 In mortis articulo nulla est reservatio. q.59.n.7
 Innocentes ex delicto aliorum non puniuntur. q.20.n.10
 Inopia excusat a restitutione. q.60.n.34
 In ore duorum omne verbum. q.77.n.30
 In penalibus stricta interpretatio. q.20.n.16
 In potentibus viget praesumptio usurpationis. questio. 28. numero 242
 In Regno Franciae constitutiones contra confidentarios non fuerunt receptae. q.11.n.18
 Insinuatio in remissione excedente quingentos aureos requiritur. q.43.n.7
 In simonia nullitas venit ipso iure. q.57.n.4
 Instrumenta correptiua probant simoniam. questio. 70. numero 11.
 Instrumentum defectuum antiq. probat. q.28.n.219
 Instrumentum debet habere sua requisita. q.28.n.217
 Instrumentum dicitur veritas evidens. q.70.n.7
 Instrumentum faciens mentionem de alio non probat. q. 28. numero 221
 Instrumentum insertum in privilegio an probet. questio. 28. numero 220
 Instrumentum non signatum proprio Not. signo non probat. q.28.n.218
 Instrumentum probatio probata. q.28.n.215
 Instrumentum, quando habet executionem paratam. q. 28. numero 52
 Instrumenta debent recognosci, & quomodo. questio. 28. numero 216
 In supremis tribunalibus reddebatur ius super confidentia. q.2.n.13
 Integre factum quod dicatur. q.60.n.22
 Integre quid. q.60.n.23
 Inter tacitum & expressum nulla est differentia. qu. 28. numero 53
 Intellectus ad vitandam correctionem recipiendus. quae. 79. numero 34
 Intellectus & Idem Constitutionis Pij Quinti. questio. 52. numero 7
 Intellectus & Quare Constitutionis Pij Quinti. questio. 35. numero 59
 Intellectus sanus semper capiendus. q.34.n.41
 Intentio emendi in simonia consideratur. q.37.n.22
 Intentio Pij iij. & Pij v. non fuit inducere novam prohibitionem confidentiae. q.10.n.6
 Intentio praua eligentium non nocet electo. questio. 53. numero 8
 Intentio praua Episcopi non nocet alijs in collatione. qu. 28. numero 79
 Intentio praua praesentantis non nocet praesentato. questio. 53. numero 9.
 Intentio principalis facit committere simoniam. questio. 41. numero 6
 Intentio secundaria non est in consideratione in usura, et simonia. q.36.n.10
 Intentio semper praesumitur bona. q.20.n.39
 Intentio ex rubrica colligitur. q.23.n.18
 Interesse publicum versatur in delictis puniendis. quae. 7. numero 32
 Interpretatio benigna recipienda. q.27.n.96
 Interpretatio capienda pro non delicto. q.33.n.11
 Interpretatio capienda, ut delictum excludatur. quae. 51. numero 14

I N D E X.

Interpretatio latissima ubi agitur de tollenda fraude. qu. 23. num. 13
Incrispetratio stricta in pœnalibus. q. 32. n. 21
Interpretatio semper, ut confidentia excludatur. q. 63. numero 12
Incrispetratio ut actus valeat. q. 36. n. 44
Intrusi non possunt retinere beneficium. q. 9. n. 7
Intrusi nullum ius habent. q. 9. n. 8
Irregularis in dubio nemo est iudicandus. q. 61. n. 4
Irregularis non efficitur celebrans ignoranter in censura. q. 59. num. 9
Irregularis non potest celebrare. q. 61. n. 8
Irregularis non potest presentare. q. 28. n. 200
Irregularis non potest obtinere beneficia sine dispensatione. q. 30. n. 34
Irregulari non possunt conferri beneficia. q. 61. n. 11
Irregularis quis se debet in dubio iudicare. questio. 61. numero 18
Irregularitas cur dicitur. q. 61. n. 25
Irregularitas non contrahitur sine dolo. q. 59. n. 11
Irregularitas in casibus expressis a iure tantum. questio. 61. num. 2
Irregularitas que. q. 30. n. 33
Irregularitas quid est. q. 61. n. 24
Irregularitates omnes de iure postiuo. q. 30. n. 38
Irregularitates quot sunt. q. 61. n. 27
Iudex non probat contra Christianum. q. 66. n. 18
Iudex debet rimare causam in delictis. q. 7. n. 43
Iudex debet iudicare secundum leges. q. 23. n. 42
Iudex debet iudicare secundum allegata. q. 64. n. 1
Iudex debet inniti rationibus. q. 23. n. 41
Iudex debet delinquentes coercere. q. 7. n. 31
Iudex debet esse bonus, non autem melior lege. questio. 7. num. 30
Iudex est exequutor Iuris. q. 7. n. 29
Iudex est in executionem Iuris. q. 79. n. 18
Iudex non debet dare veniam remittendo pœnam. q. 7. num. 33
Iudex quando possit remittere. q. 28. n. 248
Iudex quando procedit ex officio non est necessaria citatio partis in receptione testium. q. 65. n. 19
Iudicis arbitrium in probationibus. q. 73. n. 17
Iudicis arbitrium versatur in presumptionibus. questio. 73. num. 16
Iudicis arbitrio remittitur quando delictum dicatur fieri de proximo. q. 30. n. 16
Iudicis arbitrio remittitur quod tempus dicatur modicum. q. 29. num. 49
Iudices debent esse prompti ad absolendum. questio. 63. num. 24
Iudicis in arbitrio est, que presumptiones sint fortiores. q. 73. num. 18
Iudicatum non dicitur, quod factum fuit ab eo, qui non habet potestatem. q. 79. n. 23
Iudicium de incertis non fit. q. 28. n. 75
Iudicium de genere et specie idem. q. 4. num. 11
Iura condere parum est nisi debite mandentur executioni. q. 79. n. 22
Iura tollerantia simoniam non tolluntur ex non usu. q. 38. num. 33
Iuramentum de non mutuando non tenet. questio. 37. num. 11
Iuramentum de non ingrediendo Religionem nullum. q. 37. num. 12
Iuramentum de non fideiubendo non tenet. questio. 37. num. 10
Iuramentum in litem desertur ob fidem non servatam. q.

6. num. 9
Iuramentum non debet esse impedimentum maioris boni. q. 52. num. 11
Iuramentum quando debet observari non obstante consuetudine. q. 5. n. 26
Iure canonico in atrocissimis delictis non reperitur imposta pœna condigna. q. 1. num. 162
Iure diuino requiruntur duo testes. q. 7. n. 59
Iurisdicctio censetur concessa cumulatiue, et non priuatiue. q. 79. n. 41
Iurisdicctio Ciuitatis non censetur derogatum per depurationem alterius officialis. q. 79. n. 45
Iurisdicctio est fundamentum iudicij. q. 79. n. 22
Iurisdicctio per consuetudinem cumulatiue. q. 79. n. 42
Iurisdicctio probatur per testes singulares. q. 67. n. 1
Ius accrescendi habet locum etiam in foro conscientie. q. 14. num. 4
Ius acquiritur per electionem. q. 28. n. 234
Ius a resignante non abdicatur si non acquiritur resignatio. q. 35. n. 15
Ius commune seruatur ubi stylus non intrat. questio. 78. num. 15
Ius diuinum immutabile. q. 3. n. 17
Ius ex tractatu nullum queritur. q. 39. n. 13
Ius habens percipit fructus. q. 35. n. 10
Ius non abdicatur a Resignante nisi acquiratur Resignatio. q. 27. num. 31
Ius nouum derogat iuri antiquo. q. 7. n. 102
Ius patronatus annexum spiritualibus. q. 1. n. 136
Ius patronatus Ecclesie quod. q. 28. n. 173
Ius patronatus hodie ex Concilio debet probari ex fundatione vel dotatione. q. 28. num. 211
Ius patronatus in potentibus, quomodo probatur. questio. 28. num. 244
Ius patronatus libertorum prouenit ex manu missione. q. 28. num. 171
Ius patronatus potest donari. q. 28. n. 183
Ius patronatus potest dari in feudum. q. 28. num. 181
Ius patronatus potest permutari. q. 28. n. 182
Ius patronatus presumitur laicorum quoties laici fundant. q. 28. n. 178
Ius patronatus probatur probatione presumptiua. q. 28. num. 206
Ius patronatus quare fuit concessum. q. 28. n. 175
Ius patronatus quibus modis probetur de iure communi. q. 28. num. 208
Ius patronatus quomodo acquiritur. questio. 28. num. 179
Ius patronatus transit in donationem omnium bonorum. q. 28. num. 185
Iuris patronatus titulus per presentationes 40. ann. non probatur. q. 28. n. 239
Ius patronatus triplex. q. 28. n. 170
Ius presentandi potest haberi ex privilegio. q. 28. n. 192
Ius presumit ex causa. q. 32. n. 3
Ius quod acquiritur ex collatione efficitur firmum per possessionem. q. 35. n. 11
Iustitia debet ministrari aqua lance. q. 79. n. 17
L
Lici non possunt se intrromittere in spiritualibus. q. 28. n. 176
Lici non debent fructibus Ecclesie frui. q. 9. n. 52
Laicus incapax spiritualium. q. 8. n. 12
Laicus non potest habere beneficium. questio. 34. n. 43. et q. 8. num. 11.
Laicus quando admittatur contra clericum. q. 66. num. 14
Legatarius

I N D E X.

Legatarius tenetur ad onera cum consequitur rem. q. 35. num. 47
Legati a latere habent maiorem potestatem quam Episcopi. q. 28. n. 19
Legati a latere omnia possunt. q. 28. n. 18
Legatum probatur per presumptiones. q. 71. n. 12
Lege naturali quis est obligatus ad gratiam referendam. q. 51. n. 16
Lex si vnquam habet locum in remissione. questio. 31. numero 25
Leges considerantes peccatum obligant in foro conscientie. q. 14. n. 6
Leges humanae obligant in foro conscientie. questio. 14. num. 2
Leges humanae non ligant ultra finem legislatoris. q. 10. num. 7
Leges qua ratione fiant. q. 13. n. 21
Leges odio habent lites. q. 28. n. 121
Leges presumuntur peruenisse ad notitiam ipsorum quibus spectant. q. 21. n. 7
Leges permittunt dispositionem liberam rei propriae. q. 31. num. 16
Legi non recepta contrariens non peccat. questio. 11. num. 20
Legis qualitas debet in primis verificari. questio. 32. numero 36.
Legis qualitas verificanda. q. 35. n. 4
Legis vna pars declarat aliam. q. 32. n. 24
Legitime verbum quid importet. q. 66. n. 2
Lex ad arcendum dolum odiosa. q. 13. n. 17
Lex ampliatur ex ratione. q. 36. n. 49
Lex canonica respicit salutem anime. q. 13. n. 22
Lex cessat cessante presupposito legis. q. 29. n. 44
Lex cessat deficiente qualitate legis. q. 31. n. 38
Lex debet esse possibilis. q. 28. n. 161
Lex ex facto colligit mentem. q. 32. n. 4
Lex fundata in presumptione in foro conscientie non obligat si veritas est in contrarium. q. 14. n. 19
Lex futura respicit. q. 12. n. 2
Lex generalis generaliter est intelligenda. q. 29. n. 1. et q. 28. n. 26. et q. 36. n. 2. et q. 11. n. 14.
Lex generalis comprehendit omnes casus et personas. q. 33. num. 40
Lex includit causas, et personas privilegiatas. questio. 28. num. 30
Lex in quantum loquitur intelligenda. q. 20. n. 15
Lex intelligenda ut alteri non preiudicet. q. 79. n. 40
Lex interpretans legem antiquam intelligenda secundum terminos legis interpretate. q. 7. n. 18
Lex interpretans aliam intelligenda est iuxta terminos illius. q. 26. n. 27
Lex lata ob fraudem comprehendit omnes personas. q. 20. num. 8
Lex odiosa non debet extendi. q. 53. n. 5
Lex odiosa facta in odium alicuius. q. 13. n. 11
Lex obreptitiua nulla ipso iure. q. 46. n. 21
Lex obuians fraudibus fauorabilis. q. 13. n. 4
Lex omnis respicit utilitatem publicam. q. 13. n. 20
Lex non competit ubi non competunt verba. questio. 42. num. 1
Lex non dicitur extendi, cum comprehendantur casus expressi. q. 42. n. 26
Lex penalis non extenditur. q. 54. n. 15
Lex penalis non habet locum nisi in casibus expressis. q. 47. num. 5
Lex penalis loquens de affirmatiua non habet locum in negatiua. q. 52. n. 2

Lex pro his que frequentius accidunt. q. 20. n. 17
Lex prohibitoria superueniens annullat actum, quoties ille non est consumatus. q. 12. n. 13
Lex puniens, quod est contra ius diuinum respicit preterita. q. 12. n. 5
Lex puniens delicta fauorabilis. q. 13. n. 1
Lex quando non dicatur observata. q. 11. n. 25
Lex quantumuis dura seruanda est. q. 76. n. 4
Lex requrens probationem admittit presumptionem Iuris. q. 77. n. 34
Lex respiciens utilitatem publicam fauorabilis. questio. 13. num. 2
Lex regulariter respicit futura. q. 28. n. 36
Lex ubi non distinguit neque nos distinguere debemus. q. 28. num. 47
Lex tollens fraudes dicitur conformis iuri naturali. q. 13. num. 5
Lex ubi est clara nulla difficultas. q. 38. n. 27
Lex vltima seruanda. q. 79. n. 27
Lex vsu non recepta non ligat. q. 11. n. 19
Liberalitas insolita includit fraudem. q. 29. n. 27
Libris menfiorum creditur. q. 23. n. 19
Libri scripti auctoritate priuata non probant. questio. 33. num. 21
Licentia inualida non est considerabilis. q. 46. n. 49
Licentia nulla non excusat a pœna. q. 46. n. 44
Licitum est sperare a Deo remunerationem. questio. 35. num. 15
Licitum est emere constitutionem, vel extinctionem pensionis. q. 42. n. 10
Licitum quod approbatur a consuetudine. q. 5. n. 49
Litera amatoria reperte penes mulierem probant. q. 69. num. 11
Litera beneficiorum nulla nisi exprimentur, que debent exprimi. q. 9. num. 10
Litera beneficiales aliquando fiunt in forma gratiosa quandoque in forma dignum. q. 27. n. 39
Litera concessa expressa falsa causa non sunt litera. q. 46. num. 35
Litera debent recognosci. q. 69. n. 10
Litera ex falsa causa sunt ipso iure nulla. questio. 40. numero 53
Litera in cifra non probant confidentiam. questio. 69. numero 12.
Litera obreptitiua cum fuerit expressum falsum. questio. 46. num. 20.
Litera pro sumendis iudicij in crimine confidentie quomodo fiant. q. 80. n. 2.
Litera probant mentem nostram. q. 69. n. 4
Litera probant contra scribentem. q. 69. n. 9
Litera subreptitiua etiam sunt nulla ipso iure. questio. 46. num. 22
Locutio quid sit. q. 32. n. 50
Locutio generalis nihil relinquit intactum. questio. 28. num. 27
Locutio generalis nihil relinquit intactum. q. 11. num. 5. et q. 32. num. 15. et q. 28. n. 27
Lucem qui odit presumitur in mala fide. questio. 35. numero 77.
Lucem odit qui male agit. q. 35. n. 76
Lucrum turpe quod. q. 29. n. 10
Lucrum ex fideiussione non licet accipere. q. 37. n. 24

MAIOR 14. in beneficialibus habetur pro maiori. q. 20. num. 21

I N D E X.

Papa est pater omnium. q. 11. n. 13. & q. 28. n. 139
 Papa est iudex omnium Christianorum. q. 28. n. 142
 Papa est sponsus totius Ecclesie. q. 28. n. 140
 Papa est Vicarius Christi. q. 3. n. 13. q. 11. n. 16. q. 18. n. 7.
 & q. 28. n. 138
 Papa ex magna causa potest recedere a iure diuino. quæst.
 3. num. 24
 Papa ex scientia in genere videtur approbare. quæstio.
 40. num. 15
 Papa habet plenitudinem potestatis. quæst. 3. nu. 12. &
 q. 18. num. 6
 Papa in beneficialibus habet liberam potestatem. quæst.
 3. num. 27
 Papa non dispensat super vitio ignorato. q. 40. n. 6
 Papa non dispensat, vt credatur testibus absque iuramen-
 to. q. 65. n. 17
 Papa non potest dispensare aduersus ius diuinum. quæst. 7.
 numero 61
 Papa non potest dispensare super iure diuino. q. 67. nu. 24
 Papa potest dispensare super iure positiuo. q. 3. n. 25
 Papa non potest dispensare super simonia. q. 3. n. 14
 Papa non potest statueret, vt stetur dicto vnus testis in
 omni causa, fallit nu. 62
 Papa non potest tollere ius diuinum. q. 7. n. 58
 Papa potest conferre beneficia quomodo vult. q. 28. n. 144
 Papa potest dispensare in homicidio voluntario. quæstio.
 30. num. 37
 Papa potest dispensare super confidentia. q. 3. n. 26
 Papa potest dispensare super simonia quia prohibita. qu.
 3. num. 15.
 Papa potest eximere aliquem clericum ab horis canoni-
 cis. q. 7. n. 63
 Papa potest in vno Episcopatu ponere duos Episcopos. q.
 18. num. 8
 Papa potest quoquo modo voluerit conferre beneficia. q.
 18. num. 5.
 Papa potest statueret in certis casibus, vt stetur dicto v-
 nus testis. q. 67. n. 22
 Papa potest tollere constitutiones conciliares de fide non
 tractantes. q. 3. n. 28
 Papa potest tollere simoniam prohibitam. q. 28. n. 143
 Papa potest vni concedere duos Episcopatus. q. 18. nu. 9
 Papa prohibet confidentias. q. 14. n. 5
 Papa reseruat pensionem in resignatione, & non partes.
 q. 40. n. 27
 Papa seruus Dei. q. 3. n. 20
 Papa solus confert reseruata. q. 7. n. 81
 Papa solus habet plenitudinem potestatis. q. 11. n. 14
 Papa solus in ordine dispensat. q. 1. n. 108
 Papa super iure positiuo habet plenariam potestatem. qu.
 30. num. 39
 Papa tenetur defendere legem diuinam vsque ad sangui-
 nem. q. 3. n. 22
 Papæ auctoritas est maxima. q. 28. n. 146
 Papæ auctoritas tollit omne vitium. q. 27. n. 167
 Papæ auctoritas tollit vitium confidentie. q. 18. n. 11
 Papæ beneplacitum tollit omne vitium. q. 47. n. 6
 Papa certa scientia importat dispensationem. q. 40. n. 16
 Papæ competit ex privilegio diuino administratio Eccle-
 siasticorum honorum. q. 60. n. 47
 Papæ ex certa scientia constat, quando est expressum. quæ.
 40. num. 18
 Papæ gratia probatur etiam per testes. q. 31. n. 39
 Papæ mens in bullis est præcisa. q. 46. n. 52
 Papæ modus facti narrandus. q. 40. n. 2
 Papæ omnia permissa. q. 3. n. 11
 Papæ omnis creatura subiecta est. q. 11. n. 12

Papæ quisque subest de necessitate salutis. q. 11. n. 17
 Papæ scientia facit cessare omne vitium. q. 33. n. 44
 Papæ scientia tollit omnem scrupulum. q. 27. n. 168
 Papæ scientia tollit confidentiam. q. 46. n. 3
 Papæ scientia tollit omne vitium. q. 46. n. 2
 Papæ sunt reseruata omnia spolia. q. 60. n. 49
 Paria sunt habere de presententi, & de futuro. q. 32. n. 47
 Paria sunt dare collatori, vel alteri. q. 1. n. 69
 Paria sunt non esse, vel esse, & non apparere. q. 28. n. 74
 Parochialis Ecclesia non grauantur, nisi excedant centū.
 q. 41. nu. 2
 Parochiani possunt se subtrahere ab obedientia illorum,
 qui sunt priuati ipso iure. q. 58. n. 19
 Pater non præsumitur malum capere consilium pro filio.
 q. 20. nu. 45
 Pater præsumitur habere curam existimationis filij. quæst.
 20. num. 47
 Pater præsumitur consulere animæ filij. q. 20. n. 46
 Pater si rerint bullas filius ignorans non excusatur a pe-
 na c. licet canon. q. 20. n. 37
 Pater solet communicare filio. q. 21. n. 69
 Patroni laici & Ecclesiastici qui. q. 28. n. 177
 Patroni non debent retrahi a fundatione. q. 34. n. 53
 Patroni percipientes fructus beneficij ex conuentione
 committunt confidentiam. q. 9. n. 68
 Patronus Ecclesie qui dicitur. q. 28. n. 174
 Patronus vergens ad inopiam debet habere alimenta. q.
 28. nu. 201.
 Peccata quanto diuturniora tanto grauiora. q. 5. n. 29
 Peccatum colligitur ex intentione. q. 36. n. 61
 Peccatum non est ex mutuo expectare aliquid. quæst. 36.
 num. 9
 Peccatum non remittitur, si non restituitur ablatum. qu.
 60. num. 4
 Peccatum vbi adest quis obligatur in foro conscientie. q.
 14. num. 10
 Pecunia potest dari pro redimenda pensione. quæst. 23.
 num. 29
 Pensio annullatur, vel reducitur ex expressione facta. qu.
 41. nu. 23
 Pensio an possit solui litteris non expeditis salua conscien-
 tia. q. 43. n. 13
 Pensio an sit beneficium. q. 23. n. 1. & n. 19
 Pensio an sit quid temporale. q. 23. n. 14
 Pensio conceditur ex causa resignationis. q. 27. n. 64
 Pensio debet solui cum consensu Papæ. q. 27. nu. 166
 Pensio de fructibus solui debet. q. 44. n. 13
 Pensio dicitur res Ecclesiastica. q. 23. n. 4
 Pensio est annexa spirituali. q. 42. n. 24
 Pensio est mere temporalis. q. 42. n. 4
 Pensio extinguitur de consensu Papæ. q. 23. n. 5
 Pensio hodie non reseruatur super beneficijs tertij. quæst.
 42. num. 29
 Pensio in confidentiam illicita. q. 42. n. 23
 Pensio morte pensionarij non vacat. q. 23. n. 27
 Pensionarij habet fructus loco hypothecæ. q. 44. n. 11
 Pensionarij non tenentur ad officium magnum. quæstio.
 23. num. 22
 Pensionarij non tenentur ad residentiam. q. 23. n. 21
 Pensionem constituere, vel redimere non licet sine aucto-
 ritate Papæ. q. 42. n. 27
 Pensionem percipiens post translationem non est simonia-
 cus. q. 23. n. 43
 Pensionem promittere ob auxilium recipiendum in liti-
 gando simonia. q. 27. n. 148
 Pensionem redimens absque Papa non excommunicatur.
 q. 23. num. 31

Pensionem

I N D E X.

Pensionem transferentes per confidentiam non puniuntur.
 q. 12. nu. 2.
 Pensiones Episcopi an imponere possint. q. 18. n. 120
 Pensionis promissio absque auctoritate Papæ est simonia-
 ca. q. 43. n. 10
 Pensionis solutio spectat ad habentem beneficium. qu. 42.
 num. 19
 Pensionis translatio est profana. q. 23. n. 28
 Pensio non debet solui sine beneplacito Papæ. q. 47. n. 8
 Pensio non potest imponi sine Papa. q. 27. n. 169
 Pensio non facit incompatibilitatem. q. 23. n. 23
 Pensio non potest resignari. q. 23. n. 26
 Pensio non reseruatur cum fructus sunt tenues. quæst. 27.
 num. 163
 Pensio non venit sub priuatione beneficiorum. q. 58. n. 58
 Pensio pendet a beneficio. q. 23. n. 6
 Pensio pensionis non inducit excoicationem. q. 23. n. 30
 Pensio potest laico assignari. q. 23. n. 25
 Pensio quid sit. q. 42. n. 5
 Pensio quædam fructuum solutio. q. 27. n. 146
 Pensio sine causa difficit. q. 27. n. 61
 Pensio succedit loco beneficij. q. 23. n. 2
 Perceptio fructuum facta a resignante post resignationem
 inducit presumptionem confidentie. q. 27. n. 125
 Perceptio fructuum absque auctoritate Papæ inducit con-
 fidenciam. q. 27. n. 170
 Perceptio fructuum post resignationem inducit presump-
 tionem tantum confidentie. q. 31. n. 29
 Perceptio facta cum causa non probat simoniam. q. 64. n. 29
 Percipiens absque causa facit de facto. q. 34. n. 57
 Permutatio & resignatio differunt. q. 45. n. 4
 Permutatio pluralitas ostendit fraudem. q. 29. n. 27
 Permutatio reciproca quando licita. q. 40. n. 39
 Permutatio reciproca, quando licita coram ordinarijs. q.
 40. num. 40
 Permutatio vera dicitur resignatio. q. 25. n. 8
 Perpetuum quod. q. 17. n. 11
 Perpetua qua sunt concessa ad beneplacitum superioris.
 q. 18. n. 22. & q. 16. n. 27
 Perpetuum est quod est in potentia. q. 16. n. 26
 Perpetuum quod est concessum sine præsumptione tempo-
 ris. q. 16. n. 28
 Personarum in delictis non fit distinctio. q. 56. n. 3
 Petens absolutionem non cæsetur faceri simoniam. q. 64. n. 32
 Personæ quæ non sunt capaces legatorum. q. 2. n. 4
 Pius 4. primus omnium prohibuit confidentias. q. 7. n. 1
 Pius 5. damnat confidentiam illicitam. q. 35. n. 20
 Pius 5. quibus commiserit causas confidentiales. q. 79. n. 14
 Pius 5. restrinxit dictam auocationem. q. 79. nu. 13
 Pius 5. sibi reseruauit cognitionem causarum confidentia-
 lium. q. 79. n. 8
 Plebanus ruralis est Ordinarius. q. 28. n. 15
 Plura sunt quæ non possunt nisi per testes probari. q. 65. n. 8
 Plus & minus non differunt. q. 25. n. 11
 Pœna antiquorum canonum aduersus ordinatos absque ti-
 tulo. q. 1. n. 25
 Pœna contra contrahentem non comprehendit consulen-
 tem. q. 22. nu. 14.
 Pœna contra dantem licentiam malefaciendi non exten-
 ditur ad vtentem illa. q. 22. n. 13
 Pœna datur pro furto modicæ rei. q. 28. n. 101
 Pœna debet cessare cessante causa. q. 26. n. 9
 Pœna debet commensurari delicto. q. 10. n. 4
 Pœna eadem vbi est eadem ratio. q. 19. n. 2
 Pœna habet locum in casibus expressis. q. 22. n. 11. q. 41. n.
 12. & q. 58. n. 8
 Pœna imposita contra facientem non comprehendit con-

sentientem. q. 21. n. 12
 Pœna iuxta mensuram delicti. q. 26. nu. 13. & q. 58. n. 5
 Penalibus fit restrictio. q. 29. n. 49
 Pœnam non incurrit faciens actum permissum. q. 45. n. 21
 Pœnam non meretur quod a lege permissum sit. q. 16. n. 10
 Pœnam non meretur, quod legitime sit. q. 12. n. 12
 Pœna non est, vbi non est delictum. q. 10. n. 5
 Pœna non imponuntur ipso iure. q. 61. n. 3
 Pœna simonia vitatur si ante consuetudine. q. 5. n. 16
 Pœna contra confidentarios comprehendunt omnes per-
 sonas. q. 19. n. 1
 Pœna graues contra non residentes. q. 9. n. 19
 Pœna imposita contra confidentarios non debentur in
 foro conscientie. q. 14. n. 31
 Pœna non imponuntur nisi in casibus expressis. q. 36. n. 42
 Pœna quam comminatur Papa non habet locum aduersus
 contradicentes. q. 7. n. 106
 Pœna quando imponatur in foro conscientie. q. 14. n. 32
 Pœna restringenda. q. 24. n. 9
 Pœna vitantur permissione superioris. q. 12. n. 10
 Penitentia excusata a delicto. q. 39. n. 17
 Penitentia an dispenset in simonia. q. 58. n. 56
 Penitentia omnia gratis dat. q. 60. n. 51
 Penitentiarj instituendus. q. 45. n. 16
 Populi possunt cogi ad seruandum consuetudinem de dā-
 do quid in exequijs mortuorum. q. 38. n. 19
 Possessio beneficij est ius spirituale, vel annexū. q. 43. n. 17
 Possessio corporalis est apprehendenda. q. 35. n. 12
 Possessio non transfertur per collationem. q. 35. n. 13
 Possessio per testes singulares probatur. q. 67. n. 15
 Possessor nouus potest conuenire antiquum, vt contribuatur
 ratione temporis. q. 35. n. 51
 Possessor nouus tenetur ad onera. q. 35. n. 50
 Possunt omnia crimina cognoscere. q. 79. n. 2
 Post actū, quis libere potest donare in beneficialibus. q. 49. n. 6
 Posteriora declarant priora. q. 32. n. 25
 Potens quæ persona dicitur. q. 28. n. 243
 Potestas non reseruata Papa videtur concessa Episcopis
 q. 79. n. 6
 Publica fama quando probat dotationem. q. 28. n. 245
 Publicatio facta Roma sufficit, vt constitutio vbi que le-
 get. q. 11. nu. 6
 Publicatio quando fit in pluribus locis maior certitudo
 habetur. q. 11. n. 10
 Publicatio Romæ vbi fiat. q. 11. n. 9
 Puniendus non est non delinquens. q. 20. n. 11
 Purgatio non admittitur vbi pœna est imposita ipso iure.
 q. 21. n. 61
 Præua intentio vnus non nocet alteri. q. 26. n. 18
 Præbenda theologalis erigenda i qualibet Ecclesiæ. q. 45. n. 15
 Præbendæ possunt vendi. q. 44. n. 9
 Præcedentia declarant sequentia. q. 27. n. 123. & q. 58. n. 35
 Præces non inducunt simoniam. q. 28. n. 163
 Præces non includuntur sub extrauag. Iulij. 2. q. 28. n. 164
 Præcepta moralia in parte possunt recipere mutationem.
 q. 7. nu. 64.
 Præcepta de residendo in Vrbe quando fiat. q. 9. n. 20
 Præceptorie comprehenduntur in consilio de publico. q. 17. n. 2
 Præceptorie conceduntur simpliciter. q. 17. n. 13
 Præceptorie sunt beneficia Ecclesiastica. q. 17. n. 3
 Prædecessoris appellatione qui veniat. q. 7. n. 94
 Prædicata talia qualia subiecta. q. 34. n. 5
 Præiudiciū ex facto vnus alteri inferri, non dicitur. q. 27. n. 79
 Prælato, & Ecclesiæ licitum est seruire cum spe secunda-
 ria consequendi beneficia. q. 36. n. 11
 Prælatus regularis non potest conferre beneficia regularia
 sub conditione. q. 16. n. 35

I N D E X.

Prælati regularis non potest recipere pecuniata pro col- latione. q.16.n.36
Prælati remittens debita Ecclesia incurrit penam. qu. 43. num. 6
Præpositura beneficia regularia. q.16.n.18
Præsentans aliquem cum pacto habendi duos capellanos est simonia. q.28.n.204
Præsentatio est annexa spirituali. q.28.n.191
Præsentatio est preparatoria constitutionis. q.28.n.190
Præsentatio electio in dubio censetur bona. q.63.n.111
Præsentationem obtinens cum pacto renunciandi benefi- cium committit simoniam. q.28.n.203
Præsentationes in personis potentibus probanda scriptu- ris. q.28.n.257
Præsentationes quæ dicuntur effecti sortita. q.28.n.256
Præsentatio quæ. q.28.n.180
Præsentatio quomodo probatur. q.28.n.232
Præsentatio acquiritur pro substantia institutionis. qu. 28. num. 233
Præsentatio semper præsumitur facta in tempore. q.28. nu- mero. 234.
Præsentia extimantur ex præteritis. q.71.n.49
Præsumitur contra solitum. q.35.n.79
Præsumitur nemo donare proprium. q.34.n.12
Præsumitur nemo iactare proprium. q.34.n.11
Præsumitur potius error quam falsum. q.46.n.11
Præsumitur potius stultitia quam donatio. q.34.n.17
Præsumpta scientia non habet locum in actibus quæ so- lent fieri clam. q.21.n.81
Præsumptio capienda pro non falso. q.46.n.9
Præsumptio capitur pro non donatione. q.32.n.60
Præsumptio cedit veritati, & fortiori præsumptioni. qu. 31. num. 34
Præsumptio cessat data causa. q.49.n.11
Præsumptio circa quid versetur. q.77.n.11
Præsumptio differt a fictione. q.71.n.33
Præsumptio, & coniectura colligitur ex facto. q.71.n.46
Præsumptio excludens simulationem, & fraudem est capi- enda. q.63.n.18
Præsumptio excludens turpitudinem capienda. q.63.n.14
Præsumptio fortior facit cessare minus fortem. q.36.n.55
Præsumptio fortior tollit minus fortem. q.63.n.21
Præsumptio fraudis cessat in faciente actum ex necessita- te. q.31.n.46
Præsumptio inducit veritatem, donec contrarium probe- tur. q.71.n.44
Præsumptio iuris, a quibus habeat ortum. q.77.n.13
Præsumptio iuris, & de iure manifestam inducit proba- tionem. q.76.n.9
Præsumptio iuris, & de iure procedit secundum verita- tem. q.76.n.8
Præsumptio iuris, & de iure quid sit. q.76.n.6
Præsumptio iuris, & de iure dicitur indubitata probatio. q.76.n.10
Præsumptio iuris habetur pro veritate. q.76.n.2
Præsumptio iuris dicitur legitima probatio. q.76.n.13
Præsumptio iuris dicitur liquidissima probatio. q.73.n.13
Præsumptio iuris dicitur necessaria. q.32.n.5
Præsumptio iuris dicitur propria probatio. q.76.n.11
Præsumptio iuris dicitur vera probatio. q.73.n.12
Præsumptio iuris quæ. q.77.n.3
Præsumptio iuris quid. q.77.n.2
Præsumptio iuris quomodo sumatur. q.75.n.14
Præsumptio iuris, & de iure comprehenditur in disposi- tione requirente probationem per modum condemna- tionis. q.76.n.12
Præsumptio iuris vocatur necessaria. q.76.n.15

Præsumptio legis habetur pro veritate. q.77.n.31
Præsumptio legis tollitur per præsumptionem hominis. q.77.n.27
Præsumptiones duæ quando iunguntur. q.73.n.7
Præsumptiones duæ tollunt viam. q.77.n.25
Præsumptiones, & coniecturæ versantur circa decem præ- dicamenta. q.71.n.41
Præsumptiones, & coniecturæ ex tribus constât. q.71.n.37
Præsumptiones iunguntur in confidentia. q.67.n.10
Præsumptiones pro veritate donec aliud appareat. qu. 7. num. 53
Præsumptiones quare dicuntur. q.71.n.32
Præsumptio non admittitur, cum quid requiritur pro for- ma. q.28.n.259
Præsumptio nulla colligitur ex his, quæ non apparent. qu. 71. num. 50
Præsumptio prævalet proprietati sermonis. q.77.n.35
Præscriptio procedit etiam in foro conscientie. q.14.n.3
Præsumptio quod omne delictum excludatur. q.63.n.13
Præsumptio quod quis faciat, quod ei prodest. q.27.n.137
Præsumptio quoties est posita in lege ex ea potest sequi con- demnatio. q.71.n.42
Præsumptio sumitur a persona. q.74.n.5
Præsumptio sustinens actum est fortior alia. q.63.n.16
Præsumptio sustinens actum est amplectenda. q.63.n.17
Præsumptio validior tollit minus validam. q.77.n.22
Præsumptio versatur circa rem dubiam. q.71.n.34
Præsumptio violenta habetur pro concludente probatio- ne. q.73.n.11
Præsumptio vna violenta in simonia sufficit ad condemnâ- dum. q.73.n.11
Præsumptio vna efficax, tollit plures. q.77.n.26
Præsumptio ut actus valeat, prævalet alijs præsumptioni- bus. q.36.n.47
Præsumptio ut delictum excludatur. q.75.n.8
Præsuppositum legis debet in primis verificari. q.35.n.2
Prima tonsura requiritur ad beneficia. q.9.n.9. & n.14
Primus casus confidentialis Constitutionis Pij v. q.27.n.1
Princeps concedens iurisdictionem non derogat ordina- ria etiam si concessio sit facta per dictionem taxatiua. q.79. num. 44
Princeps concedens iurisdictionem alicui non videtur de- rogare iurisdictioni ordinarij. q.79.n.43
Princeps debet obviare fraudibus. q.8.n.17
Princeps debet servare quod promittit. q.6.n.7
Princeps in dubio præsumitur facere ex certa scientia. q. 40. nu. 22
Principate sequitur accessorium. q.31.n.9
Prioratus sunt beneficia regularia. q.16.n.17
Privare non publicantes. q.9.n.11
Privati ipso iure non possunt retinere beneficia. q.9.n.2
Privati ipso iure tenentur dimittere beneficia. q.21.n.53
Privatio beneficij pro criminibus grauibus. q.7.n.75
Privatio datur in crimine atroci. q.58.n.59
Privatio ipso iure non infertur. q.58.n.30
Privatio non infertur ipso iure in simonia connenionali. q.58. nu. 8
Privati non possunt resignare. q.9.n.4
Privatus ipso iure non habet titulum. q.21.n.40
Privatus ipso iure non potest alienare. q.58.n.16
Privatus ipso iure non potest renunciare. q.21.n.35
Privatus ipso iure non restituitur. q.21.n.41
Privatus ipso iure nullum habet ius. q.58.n.40
Privatus non facit fructus suos. q.21.n.51
Privatus tenetur in foro conscientie dimittere benefi- cium. q.9.n.12
Privatis nullum ius remanet. q.9.n.3

Probandum

I N D E X.

Probandum quomodo contra quatuor casus confidentia- les positos per Pium V. q.76.n.18
probatio admittitur contra instrumentum, quod non sit publicum. q.76.n.20
Privatio admittitur contra presumptionem iuris, & de iure ob honestatem personæ. q.76.n.24
probatio admittitur aduersus coniecturas Pij V. q.23.n.6
probatio contra presumptionem iuris debet esse sufficiens. q.77.n.28
probatio contra presumptionem iuris, & de iure admitti- tur in pluribus casibus. q.77.n.18
probatio contra presumptionem debet probari per tres tes- tes. q.77.n.29
probatio debet concludere. q.28.n.76. & q.75.n.3
probationes duæ imperfectæ in criminalibus non iungun- tur. q.67.n.7
probatio eorū, quæ occulte patratur quomodo. q.28.n.67
probationes interpretantur pro non confidentia. q.64.n.24
probatio in contrarium admittitur contra coniecturas, po- sitas in Constitutione Pij V. q.77.n.8
probatio in contrarium non admittitur contra præsum- ptionem iuris. q.76.n.7. & q.77.n.2
probatio in contrarium probat presumptionem iuris. qu. 77. nu. 19
probatio in contrarium non admittitur contra Principis ordinationem. q.76.n.3
probatio in contrarium non admittitur contra quatuor casus confidentiales positos in Constitutione Pij V. q.76.n.1
probatio indirecta admittitur contra presumptionem iu- ris, & de iure. q.76.n.17
probatio instrumentorum authentica. q.28.n.214
probatio iuris patronatus est difficilis. q.28.n.205
probationes debent esse aperte, ubi fertur vnica sententia. q.77.n.15
probationes debent esse luce meridiana clariores. q.71. nu- me. 23
probationis difficilis sunt quæ secrete fiunt. q.71.n.15
probationes duæ in civilibus iunguntur. q.67.n.8
probationes imperfectæ coniunguntur in crimine vsura- rum. q.67.n.9
probationes imperfectæ non iunguntur. q.73.n.6
probatione nulla indiget q. iudici sunt aperta. q.64.n.9
probationis quæ sunt, difficilis probantur leuioribus. qu. 28. num. 66
probatio non admittitur contra veritatem. q.76.n.5
probationum species duodecim. q.64.n.11
probationum species quæ. q.64.n.12
probatio per coniecturas est vera probatio. q.71.n.28
probatio per duos testes facit plenam probationem. q.72.n.6
probatio per indicia sufficit in antiquis. q.71.n.18
probatio per instrumentum dicitur probata probatio. q.70.n.5
probatio per instrumentum vera & firma. q.70.n.6
probatio per testes est dignior alijs. q.65.n.5
probatio per testes est naturalis. q.65.n.3
probatio per testes prævalet alijs. q.77.n.21
probatio per testes, & per scripturam æquiparantur. q. 28. n. 258
probatio per instrumentum est firmior probatione per te- stes. q.70.n.9
probatio quando admittatur contra iuris presumptionem. q.77.n.14. & n.17
probatio qualibet quæ iungi debet, debet esse semiplene probata. q.67.n.11
probatio quid est. q.64.n.6
probatio quomodo quod quis non possidet. q.76.n.19
probatur per duos testes euidenter apparet. q.72.n.7
procliuiores sumus ad absolendum quam ad condemnâ-

dum. q.46.n.18
procurator falsus non dicitur procurator. q.46.n.36
procurator non obligat dominum ad penam. q.28. nu. 193
procurator potest constitui instrumento, & per litteras, q.32.n.46
premio & pena omnis bona res publica sustinet. q.1.n.41
professus habetur pro mortuo quoad mundum. q.23.n.37
proemium intentionem arguit. q.10.n.2
prohibitione in uenit omne illud, per quod deuenitur ad ipsam. q.4.n.12
prohibito genere prohibetur species. q.8.n.6
prohibito genere, videtur prohibita qualibet species. qu. 4. num. 10
prohibitum immediate, mediate fieri non potest. q.27.n.50
prohibitum iure humano potest fieri impune tolerantia superiorum. q.5.n.41
prohibitum vna via censetur omni alia. q.27.n.52
promissio, & datio in simonia æquiparantur. q.66. n. 23
promissio facta a resignatario resignanti simoniaca. q.27. num. 10
promissio facta Episcopo de soluendis expensis simoniaca q.28.n.110
promissio generalis facta collatori non inducit confiden- tiam. q.26.n.37
promissiones facilius fiunt quam donationes. q.1.n.149
promissio tacita, vel expressa pro gratia est illicita. q.28. nu- mero 70
promittens collatori committit confidentiam. q.1.n.54
promittens fructus beneficij committit confidentiam. q.1.n.62
promissio reddit actum non liberum. q.27.n.144
promittens retrocedere beneficium sibi resignatum, com- mittit confidentiam. q.1.n.61
promouens inhabilem ex certa scientia videtur dispensa- re. q.40.n.17
pronomen illi est generale. q.28.n.123
propinqui qui sunt. q.32.n.44
pro sacramentis Ecclesie nihil dandum. q.28.n.8
promissio noua quid faciat. q.60.n.41
promissus de beneficio an possit soluere pensionem ante ca- ptam possessionem. q.43.n.15
proximum quisque diligere tenetur. q.49.n.8
proximus amandus. q.62.n.4
publica fama non probat simoniam. q.66.n.27

Q Vadragesima anni ad præscribendum contra legem. q.38.n.34
Qualitas personæ excludit delictum. q.35.n.84
Qualitas personæ in simonia non excusat. q.27.n.22
Qualitas quæ exprimitur in litteris. q.46.n.53
Qualitas requisita a lege verificanda. q.28.n.273
Quantitas excedens inducit presumptionem confidentie. q.27. nu. 140
Qualibet causa excusat a delo. q.46.n.8
Quæ sunt solita non debent mutari. q.58.n.18
Quæ superabundant non vitiant. q.35.n.30
Qui non potest donare, non potest remittere. q.31.n.24
Qui omne dicit, nihil excludit. q.7.n.47
Qui per alium facit per seipsum facere videtur. q.28.n.83
q.31. nu. 12.
Qui potest promittere, potest fideiubere. q.37.n.5
Qui sentit onus debet sentire commodum. q.35.n.43
Quis non punitur ex delicto alicuius. q.21.n.45
Quis potest testificari de facto proprio. q.33.n.17
Quis potest apponere eam legem quæ nullo rei suæ. q.32.n.54
Quisque præsumitur bonus. q.21.n.76. & q.63.n.3
Quisque rei suæ est moderator, & arbiter etiam abutendo. q.31.n.15
Quisque

Quisque tenetur iuvare proximum. q.36.n.59
Quisque tenetur subvenire in necessitatibus. q.37.n.8
Qui sunt qui in Cancellaria nihil solvant. q.29.n.6
Qui teneantur ad habitum, & tonsuram. q.9.n.22
Quis tenetur credere parentibus. q.20.n.42
Quod ex coniectura capitur non proprie sumitur. q.77.n.9
Quod gratis accepistis, gratis dare. q.1.n.114
Quod inest potest in pactum deduci etiam in spiritualibus. q.27.nu.131
Quod nullum est, non potest producere effectum. q.46.n.24
Quod principaliter agitur inspiciendum. q.13.n.19. & n.23
Quod prohibetur mediate, prohibetur immediate. qu.42.nu.22
Quomodo proceditur in iudicio confidentiarum. q.80.n.1
Quoties aliquid fuit factum, sed non principaliter in foro conscientie non obligat. q.14.n.25

R

Radix mala amputanda. q.32.n.62
Ratificatio delicti punibilis. q.20.n.30
Ratificatio fit verbo & facto. q.20.n.31
Ratio colligitur ex proemio. q.35.n.69
Ratio comprehendit omnes casus, & non expressos. quæst. 9.nu.76
Ratio constitutionis Pij IIII. de confidentiis. q.8.n.19
Ratio est anima legis. q.42.n.7
Ratio extendit legem. q.32.n.21
Ratio fraudis operatur extensionem legis. q.24.n.3
Ratio legis disponit, sicut facit lex. q.20.n.7. & 25.n.10. 28.n.29. 32.n.29. 42.n.8
Ratio legis plus attenditur quàm lex. q.28.n.137. & q.32.nu.30
Ratione cultus diuini multa specialia sunt introducta. q.38.nu.3
Rebus suis quis potest apponere eam conditionem quam vult. q.27.n.109
Recedendum non est a proprietate verborum. q.32.n.16
Recipi nihil pro consecratione Episcoporum, benedictione Abbatum potest. q.38.n.39
Reductio ad ius commune iudicatur favorabilis. q.79.n.32
Regis Francie factum, & mors prodigiosa. q.11.n.32
Regressus hodie sunt sublatis. q.27.n.72
Regressus ob non solutiones pensionis hodie dantur. quæst. 27.nu.73
Regressus quando intret. q.29.n.13
Regressus qua ratione inveniunt. q.29.n.3
Regule Cancellariae ligant extra Curiam. q.11.n.8
Regula de inclusione vnius non habet locum, cum in exclusis militat eadem ratio. q.32.n.32
Regula de triennali non defendit simoniacum realem. qu. 1.nu.145
Regula de triennali reddit tutos. q.51.n.17
Regula de infirmis habet locum in collatione inferioris. q.27.nu.32
Regula de infirmis habet locum in renunciationibus factis extra Curiam. q.17.nu.33
Regula de infirmis non comprehendit transferentes pensiones. q.23.n.20
Regula vnius inclusio fallit pluribus modis. q.33.n.23
Regularia hodie sunt perpetua. q.16.n.24
Regularia in generali dispositione non continentur. quæst. 16.nu.5
Regularia omnia manualia de iure communi. q.16.nu.20
Regularia quare non comprehenduntur in reservatione. q.16.nu.33
Regularia non comprehenduntur sub regula de triennali. q.16.nu.8
Regularia non comprehenduntur in reservatione benefi-

ciorum. q.16.n.6
Regularia non comprehenduntur sub regula de annali. q.16.nu.7
Regularia vacant per obitum, & per renunciationem. q. 16.nu.32
Regularia veniunt sub nomine beneficij. q.16.n.31
Rehabilitatio quid. q.30.n.42
Reipublice interest, ut delicta puniantur. q.28.n.28. & q. 56.n.4. & q.5.n.5.
Rei sua quisque est moderator, & arbiter. q.31.n.14
Relatio ad omnia refertur. q.58.n.46
Relatio probat, quoties continet rem certam. q.28.n.222
Relatio nunquam ad inutilia. q.79.n.38
Relatum si quis, oēs personas comprehendit. q.30.n.26
Relatum in referente. q.79.n.36
Religiosus qui dicatur. q.17.n.6
Remissoria conceditur ex impedimento, vbi alias non datur. q.78.n.17
Remissoria conceditur in causis profanis. q.78.n.10
Remissoria datur in iudicio confidentiæ. q.78.n.8
Remissio debiti facta a resignatario resignanti non est simonia. q.49.n.18
Remissio in institutione beneficij est simoniaca. q.4.n.3
Remissoria in profanis datur sine sumo. q.78.n.11
Remissoria non datur ad probandum attentata. q.78.n.7
Remissoria non datur ad probandum delictum. q.78.n.6
Remissoria non datur in prima instantia. q.78.n.3
Remissoria non datur in simonia. q.78.n.5
Remissoria nunquam conceditur post rem iudicatam. qu. 78.nu.20
Remissoria pro examinadis testibus quando datur. q.78.n.1
Remissoria propter calumniam conceditur. q.78.n.13
Remissoria quando datur ad purgandam innocentiam. q. 78.nu.22
Remissoria quando datur in secunda instantia. q.78.n.4
Remissoria quomodo datur. q.78.n.24
Remissoria solet dari cum rotulo in forma. q.78.n.23
Remittens debitum Ecclesie punitur, sicut donas. q.31.n.26
Remittere est dare. q.43.n.5
Remittere est donare. q.28.n.111
Rem quis tenetur restituere alienam. q.35.n.56
Rem suam quis potest capere absque superiore. q.35.n.23
Renunciatio intentione praeva non committit confidentiam. q.26.nu.31
Renunciatio officium ut superior ei det aliud committit simoniam. q.27.n.17
Renunciatio debet esse libera. q.16.n.38
Renunciatio dolo facta probatur signis. q.71.n.10
Renunciatio facta ei, cui asseruabatur beneficium in confidentia nulla. q.21.n.34
Renunciatio in fauorem non potest fieri coram ordinario. q.27.nu.37
Rescripta contra legem nulla. q.7.n.104
Rescripta recipiunt interpretationem a consuetudine. qu. 5.nu.19
Rescripti nulli non est facienda mentio. q.46.n.28
Rescriptum nullum, cum non narratur quæ debent, quæ. 40.nu.28
Rescriptum nullum tacendo modum. q.40.n.3
Reservatio fructuum fit auctoritate Papæ. q.24.n.8
Reservatio non datur sine causa. q.29.n.9
Reservatio videtur rite facta. q.63.n.10
Residentia utilis. q.9.n.18
Resignans amittit omne ius quod in eo habebat. q.27.n.84. & q.31.n.4. & q.32.n.2.
Resignans ante captam possessionem habet colorem & si solietur debet restitui. q.35.n.5

Resignans

Resignans beneficium ut delinquit committit confidentiam. q.9.n.46
Resignans beneficium cum pacto quod evicta lite resignatus consentiet pensioni, Simoniã committit. q.27.n.171
Resignans cum pacto ut fructus ei deur committit confidentiam. q.27.n.81
Resignans cum pacto ut regressui non sit locus confidentiam committit. q.27.n.70
Resignans est Dominus usque ad diem consecratus. q.45.n.4
Resignans & Resignatarius sicuti diuidunt fructus ita & impensas. q.35.n.45
Resignans expendens pecuniam pro litteris resignatarij committit confidentiam. q.33.n.1
Resignans fideiubens pro Resignatario non committit confidentiam. q.33.n.35
Resignans habetur pro mortuo. q.27.n.83
Resignans ingerens se in beneficio resignato aut percipiendi fructus committit confidentiam. q.31.n.1
Resignans non potest percipere fructus. q.31.n.7. & q.32.n.8
Resignans non potest se ingerere beneficio resignato. q.27.n.85
Resignans nullo modo potest se ingerere beneficio resignato post. q.27.n.119
Resignans nullum incommodum patitur si statim fiat retrocessio. q.27.n.63
Resignans percipiens fructus antequam Resignatarius capiat possessionem non committit confidentiam. q.35.n.1
Resignans percipiens fructus pro decima non committit confidentiam. q.31.n.40
Resignans potest exigere fructus donec resignatarius capiat possessionem. q.27.n.130
Resignans potest conferre beneficia donec Resignatarius capiat possessionem. q.35.n.7
Resignans potest exigere a fideiuario etiam post publicatam resignationem. q.45.n.23
Resignans potest fructus vendere cuiunque. q.45.n.22
Resignans potest licite tractare de resignatione fructuum. q.40.n.34
Resignans potest omnia facere donec Resignatarius capiat possessionem. q.35.n.6
Resignans potest percipere huiusmodi fructus etiam de manu Resignatarij. q.45.n.20
Resignans potest percipere fructus sibi competentes etiam post captam possessionem a Resignatario. q.45.n.10
Resignans potest percipere fructus post resignationem pluribus modis ex causa. q.31.n.35
Resignans potest tractare de pensione soluenda. q.40.n.38
Resignans quando possit puidicare Resignatario. q.68.n.10
Resignans recipiens fructus post resignationem committit confidentiam. q.44.n.2
Resignans usque ad quod tempus possit recipere fructus. q.35.n.14
Resignans ut fructus ministrentur incapacibus committit confidentiam. q.9.n.47
Resignans potest pænitere donec fuerit prestitus consensus. q.36.n.51
Resignare potest quis in casibus in quibus quis venit priuandus. q.9.n.45
Resignatarius simplex statim abdicat ius. q.35.n.57
Resignatarius dans fructus Resignanti non committit Simoniam. q.27.n.101
Resignatarius dicitur successor. q.31.n.17
Resignatarius efficitur dominus absque possessione. q.35.nu.61
Resignatarius expendens in litteris Resignantis committit confidentiam. q.33.n.12
Resignatarius ex resignatione efficitur dominus fructuum. q.27.nu.107

Resignatarius habet ius a Papa. q.28.n.124
Resignatarius non committit confidentiam si resignans eo ignorante se ingerat. q.31.n.42
Resignatarius non potest se ingerere in beneficio resignatis ante captam possessionem. q.35.n.8
Resignatarius quando possit percipere fructus. q.35.n.9
Resignatarius tenetur soluere pensionem. q.35.nu.62
Resignatio ad effectum fraudandi iura Camerae, aut cum retrocessione est confidentialis. q.29.n.1
Resignatio ad effectum reservationis quando confidentialis. q.29.n.30
Resignatio cum pacto ut Resignatarius ei suffragetur in alio beneficio non est confidentialis sed simoniaca. q.48.n.7
Resignatio debet esse libera ut collatio. q.28.n.92. & qu. 27.nu.83
Resignatio debet esse pura. q.28.n.91
Resignatio debet fieri absque conditione. q.27.n.143
Resignatio debet fieri simpliciter. q.1.n.59
Resignatio & collatio debent fieri pure. q.57.n.2
Resignatio & collatio per confidentiam est nulla. q.57.n.1
Resignatio & collatio per simoniam est nulla. q.57.n.3
Resignatio ex retrocessione non presumitur pura. q.27.n.9
Resignatio facta ea mente quod ille dimittat beneficium non est confidentialis. q.26.n.28
Resignatio in fauorem consanguineorum licita. q.1.n.30
Resignatio in curia absque provisione quomodo fiat. qu. 27.nu.47
Resignatio in fauorem frequens in Curia. q.29.n.5
Resignationes in fauorem cur reperiuntur. q.29.n.4
Resignatio in fauorem non potest fieri nisi coram Papa. q.29.n.36
Resignationes in fraudem quæ. q.51.n.6
Resignatio in manibus ordinarij libere est facienda. qu. 55.nu.6
Resignatio ob fideiusionem confidentialis. q.37.n.21
Resignatio omnis simplex vel qualificata. q.27.n.44
Resignatio omnis hodie dicitur simplex. q.27.n.45
Resignatio per simoniam ignoranter nulla ipso iure. q.21.nu.42
Resignatio prabet iustam causam faciendi reservationem. q.29.nu.8
Resignatio quando appellatur perfecta. q.35.n.25
Resignatio simulata, est confidentialis. q.42.n.18
Resignatio simulata quæ. q.27.n.62
Resignatio tacita beneficij idem operatur quod expressa. q.28.nu.54
Res iudicata imponit finem litibus. q.78.n.21
Res modica excusat a peccato mortali. q.28.n.105
Res modica non inducit simoniam. q.28.n.104
Restituere tenetur iurarius mentalis non tamē simoniae mentalis, & ponitur ratio differentie. q.26.n.45
Restitui debent res principalis, & etiam fructus. qu. 60.nu.8
Restitutio debet omnino fieri. q.60.n.7
Restitutio est actus iustitie. q.60.n.6
Restitutio fructuum obligat in vtroque foro. q.60.n.21
Restitutio non datur ex errore iuris. q.22.n.12
Restitutio quid sit. q.60.n.9
Res transit cum vitio in odium criminis. q.21.n.36
Retrocessio coacte facta non est confidentialis. q.29.n.42
Retrocessio est coniectura mali. q.35.n.83
Retrocessio facta a quocunque breui tempore cum reservatione est confidentialis. q.29.n.51
Retrocessio facta intra tres menses ab exempto est confidentialis. q.29.n.17
Retrocessio facta statim post expeditionem litterarum premitur fraudulenta. q.29.n.38

I N D E X.

Revocatum censetur, ac si non esset.	q. 38. n. 40	Seruus, & meretrix potest accusare in simonia.	q. 7. n. 70
Rex Gallia permittit confidentias.	q. 11. n. 26	Significatio modi non est pactum.	q. 54. n. 5
Roma est paria communis.	q. 11. n. 7	Signum quid sit.	q. 71. n. 40
Rubrica habens orationem perfectam potest allegari ad decisionem causarum.	q. 9. n. 33	Simonia accedit heresi.	q. 8. n. 22. & q. 41. n. 13
Rustici non restituntur aduersus iuris ignorantiam. qu. 21. num. 14		Simonia afficit, ne dum ignorantes, sed inuitos.	q. 20. n. 35
S		Simonia aliquid promittere pro voce.	q. 28. n. 266
Acerdot. s. scire debent constitutiones pontificias. qu. 21. num. 4		Simonia an sit pactio de soluendo pensionem, non expeditis literis.	q. 43. n. 2
Sanguis non est eliciendus.	q. 49. n. 16	Simonia an probetur fama.	q. 51. n. 12
Satisfacit qui tenetur fructus restituere, & impetrat donationem.	q. 60. n. 44	Simonia capitale crimen.	q. 4. n. 8. & q. 8. n. 23
Scandalis obuiandum.	q. 8. n. 18	Simonia aca est promissio pecunia facta alicui, vt faciat resignare beneficium.	q. 42. n. 12
Scelus quomodocumque commissum vindicandum. qu. 7. num. 51		Simonia aca datio pro electione, collatione, & presentatione.	q. 38. n. 23
Scientia alicuius probatur indicij.	q. 40. n. 24	Simonia cessat cessante diffinitione.	q. 36. n. 2
Scientia certa ex tenore concessionis.	q. 40. n. 21	Simonia cessat, vbi non adest pactum.	q. 1. n. 43. & q. 26
Scientia colligitur ex verbis supplicationis.	q. 40. n. 20	Simoniaci ab omnibus respiciendi.	q. 8. n. 31
Scientia ex cohabitatione praesumitur.	q. 21. n. 65	Simoniaci difficile saluantur.	q. 8. n. 32
Scientia ex coniunctione sanguinis probatur.	q. 21. n. 64	Simoniaci fures.	q. 8. n. 28
Scientia in concessione nulla habetur, ac si non esset. qu. 46. num. 46		Simoniaci latrones.	q. 8. n. 29
Scientia Papae tollit omnem penam simoniae.	q. 5. n. 42	Simoniaci occulti licite celebrant post praenitentiam. qu. 59. num. 12	
Scientia potest probari testibus.	q. 40. n. 26	Simonia committitur dando, & remittendo.	q. 43. n. 4
Scientia praesumitur ex eo, quod solet communiter fieri.	q. 21. num. 70	Simonia committitur etiam absque datione pecuniae. qu. 47. num. 10	
Scientia praesumpta non habet locum in actibus factis re pore infantiae.	q. 21. n. 82	Simonia committitur etiam in annexis.	q. 28. n. 188
Scientia praesumpta cum agitur de alterius prauidicio.	q. 21. num. 79	Simonia committitur ex datione, & remissione.	q. 49. n. 3
Scientia praesumpta cum agitur de pena inferenda non sufficit.	q. 21. n. 78	Simonia committitur ex donatione, et remissione.	q. 31. n. 27
Scientia probanda est plene, cum agitur de inferenda pena.	q. 21. n. 83	Simonia committitur in annexis spiritualibus.	q. 42. n. 25
Scientia probatur coniecturis.	q. 21. n. 63	Simonia committitur in beneficijs electiuis.	q. 28. n. 263
Scientia vnius partis negocij arguit scientiam totius. qu. 21. num. 68		Simonia committitur in Iurepatronatus.	q. 28. n. 187
Scripta sunt submittenda correctioni Sedis Apostolicae.	q. 81. num. 9	Simonia committitur in reservatione fructuum.	q. 24. n. 10
Scriptura fit ad probationem.	q. 39. n. 18	Simonia committitur siue fuerit datum, siue promissum.	q. 27. nu. 157
Scriptura inducta ad probationem.	q. 28. n. 131	Simonia commissa cum vno ex eligentibus vitiat totam electionem.	q. 28. n. 271
Scriptura loquitur.	q. 28. n. 132	Simonia conuentionalis an annullat in futurum. qu. 1. num. 158	
Scriptura nihil inducit nouum.	q. 28. nu. 130	Simonia conuentionalis annullat actum.	q. 1. n. 157
Sape fuit tractatum de moderanda hac constitutione. qu. 81. num. 4		Simonia conuentionalis equiparatur reali.	q. 58. n. 24
Semel malus, & c.	q. 35. n. 81	Simonia conuentionalis duplex.	q. 1. n. 141
Semiplene sufficit in antiquis.	q. 28. n. 223	Simonia conuentionalis frequentior.	q. 1. n. 148
Semper attenditur quod principaliter agitur.	q. 1. n. 39	Simonia conuentionalis quando transeat in realem. qu. 1. num. 142	
Senatusconsultum Macedonianum odiojum.	q. 13. n. 12	Simonia conuentionalis unde dicatur.	q. 1. n. 138
Sententia Iudicis confidentiarum de ordine Greg. xij. super hac re.	q. 56. n. 7	Simonia coram quocumque, & vbi que potest committi.	q. 27. nu. 42
Sententia lata absque probationibus iniusta.	q. 64. n. 3	Simonia crimen graue.	q. 7. n. 71
Sententia contra legem nulla.	q. 7. n. 16	Simonia crimen grauius ceteris.	q. 8. n. 27
Sententia lata contra constitutionem nulla.	q. 7. n. 15	Simoniacus amittit executionem ordinis.	q. 61. n. 15
Sententia lata contra legem non receptam est valida. qu. 11. num. 28		Simoniacus comparatur fornicatori.	q. 8. n. 34
Sententia lata in causis reservatis est nulla.	q. 79. n. 20	Simoniacus comparatur homicida.	q. 8. n. 33
Sequentia declarantur ex precedentibus.	q. 33. n. 39	Simoniacus conuentionalis non excoicatur.	q. 58. n. 13
Sequentia declarant precedentia.	q. 26. n. 15	Simoniacus debet restituere fructus perceptos.	q. 60. n. 2
Sequentia intelliguntur secundum precedentia.	q. 27. n. 28	Simoniacus est irregularis.	q. 61. n. 14. & 23
Sequentia verba intelliguntur continuatiue.	q. 32. n. 37	Simoniacus in beneficio non est suspensus.	q. 61. n. 7
Sequester est legitimus administrator.	q. 35. n. 44	Simoniacus in ordine, & beneficio est excommunicatus.	q. 23. num. 44
Sequester in causis confidentiae quomodo fiat.	q. 80. n. 4	Simoniacus in vno beneficio redditur inhabilis ad aliud.	q. 58. num. 67
Series negocij ostendit, quod actum est.	q. 42. n. 13	Simoniacus mentalis est, habens intentionem prauam opere subsequuto.	q. 26. n. 30
Seruens praelato cum spe secundaria consequentia beneficii non peccat.	q. 1. n. 38	Simoniacus mentalis non obligatur ad restitutionem. qu. 26. nu. 40	
		Simoniacus odiosus canonibus.	q. 1. n. 155
		Simoniacus non potest resignare.	q. 9. n. 5
		Simoniacus non est restituendus.	q. 21. n. 37
		Simoniacus	

I N D E X.

Simoniacus punitur non sequuto effectu.	q. 39. n. 4	tur ad repellendum aliquem ab affectatione beneficii. qu. 64. num. 15.
Simoniacus realis est excommunicatus. qu. 1. num. 144. & num. 151		Simoniam non inducit scriptura super tractatu Resignationis.
Simoniacus realis non potest tenere beneficia. q. 58. n. 23		q. 40. n. 46
Simoniacus realis priuatur ipso iure.	q. 58. n. 12	Simoniam non inducunt quae minus principaliter fiunt.
Simoniacus realis non potest agere spolio.	q. 1. n. 146	q. 37. n. 15
Simoniacus redditur inhabilis ad alia.	q. 61. n. 26	Simoniam non probant socij, criminis, & muneris. qu. 66. nu. 22
Simonia datum pro litteris.	q. 27. n. 141	Simoniam probat quilibet testis.
Simonia datum pro expensis resignationis.	q. 27. n. 142	q. 7. n. 68
Simonia deducitur ex spiritualitate.	q. 42. n. 3	Simonia non committitur absque pacto expresso, vel tacito.
Simonia de iure diuino venditio Ecclesiae.	q. 3. n. 8	q. 36. n. 22. & n. 53
Simonia de iure diuino vendere ordinationem.	q. 3. n. 7	Simonia non committitur sine pacto.
Simoniae crimen detestabile.	q. 26. n. 54	q. 26. nu. 5. & qu. 27. n. 127
Simonia conuentionalis definitio.	q. 1. n. 140	Simonia non committitur ex statuto inualido.
Simonia est crimen detestabile.	q. 7. n. 25	q. 38. n. 43
Simonia est de criminibus exceptis.	q. 7. n. 24	Simonia non est renunciare beneficium cum intentione, vt conferatur nepoti.
Simonia est resignare pacto consequendi fructus.	q. 27. n. 88	q. 36. n. 12
Simonia est seruire principaliter ob beneficiu.	q. 36. n. 35	Simonia non inducitur ex precibus.
Simonia & confidentia, quomodo committitur inter presentatum, & presentantem.	q. 1. n. 56	q. 1. n. 100
Simonia & confidentia ex pacto in collatione.	q. 53. n. 14	Simonia non probatur per testes singulares.
Simonia & confidentia inter eligentem, & electum. qu. 1. num. 57		q. 67. n. 4
Simonia mentalis definitio.	q. 1. n. 167	Simonia non potest permitti consuetudine.
Simonia etiam in officijs secularibus.	q. 18. n. 23	q. 5. n. 33
Simonia etiam ex promissione committitur.	q. 27. n. 12	Simonia non punitur vii debet.
Simonia mediator est simoniacus.	q. 22. n. 1	q. 1. n. 161
Simonia & usura committitur ex actu principaliter facto.	q. 36. n. 32	Simonia nulla deducendo in pactum, quod a iure permittitur.
Simonia ex pacto.	q. 43. n. 3	q. 44. n. 12
Simonia habuit originem a Simone Mago.	q. 3. n. 4	Simonia occulte solet committi.
Simonia inducit peccatum.	q. 26. n. 48	q. 7. n. 72
Simonia in manualibus committitur.	q. 16. n. 12	Simonia pactum de soluendo plus quam Papa ordinauit.
Simonia in spiritualibus.	q. 28. n. 86	q. 27. n. 164
Simonia in spiritualibus, vel illis annexis.	q. 1. n. 115	Simonia pestis.
Simonia inter grauiora crimina ponitur.	q. 4. n. 7	q. 8. n. 21
Simonia iure communi prohibetur.	q. 4. n. 85	Simonia pro annexis spiritualibus.
Simonia maximum vitium.	q. 8. n. 24	q. 1. n. 135
Simoniam committit cogens renunciare officium cum pacto ei conferendi simile.	q. 16. n. 37	Simonia probatur ex remissione debiti.
Simoniam committit consentiens pensioni ob remissionem debiti.	q. 4. n. 18	q. 70. n. 10
Simoniam committit dans aliquid pro presentatione, vel electione.	q. 27. n. 92	Simonia probatur confessione.
Simoniam committit dans temporale pro spirituali. qu. 42. nu. 15		q. 68. n. 7
Simoniam committit donans examinatorebus.	q. 48. n. 2	Simonia probatur coniecturis.
Simoniam committit mutuans pecuniam ob presentationem.	q. 36. n. 27	q. 71. n. 4
Simoniam committit promittens beneficium pro electione.	q. 28. n. 272	Simonia cum agitur ad priuationem plene probari debet.
Simoniam committit promittens in collatione reparare aliam Ecclesiam.	q. 45. n. 10	q. 64. n. 14
Simoniam committit, si collator recipit fructus beneficii.	q. 28. nu. 98	Simonia probatur presumptionibus.
Simoniam committit soluens pensionem non expeditis litteris.	q. 41. n. 24	q. 71. n. 19
Simoniam committunt consumantes tractatum ante concessionem Papae.	q. 40. n. 52	Simonia pro baptismo.
Simonia mentalis consistit in animo.	q. 1. n. 166	q. 1. n. 117
Simonia mentalis ex tractatu non committitur.	q. 40. n. 51	Simonia probatur Instrumentis.
Simoniam non committit cedens episcopatum ob recompensam.	q. 40. n. 41	q. 70. n. 3
Simoniam non inducit expressio eorum quae in sunt. qu. 27. nu. 132		Simonia pro benedictione Abbatum.
Simonia leuioribus probationibus probatur, quoties agitur ad repellendum aliquem ab affectatione beneficii. qu. 64. num. 15.		q. 1. n. 133
		Simonia pro benedictionibus nubentium.
		q. 1. n. 130
		Simonia pro consecratione Ecclesiarum.
		q. 1. n. 124
		Simonia pro consequendo ministerio Ecclesiastico. qu. 1. num. 125
		Simonia pro dedicandis Ecclesijs.
		q. 1. n. 121
		Simonia pro Ecclesijs consequendis.
		q. 1. n. 122
		Simonia pro fidelitate praestanda.
		q. 1. n. 129
		Simonia prohibita est.
		q. 8. n. 3
		Simonia pro honoribus ecclesiasticis.
		q. 1. n. 123
		Simonia pro ingressu Monasterij.
		q. 1. n. 127
		Simonia pro ordinibus.
		q. 1. n. 116
		Simonia pro quacumque re sacra.
		q. 1. n. 126
		Simonia pro sacramentis.
		q. 1. n. 120
		Simonia pro sacramento penitentiae.
		q. 1. n. 118
		Simonia pro sacra communione.
		q. 1. n. 119
		Simonia pro sepeliendis mortuis.
		q. 1. n. 128
		Simonia pro tegendo peccatorem.
		q. 1. n. 134
		Simonia pro vicariatu.
		q. 1. n. 132
		Simonia quando.
		q. 43. n. 16
		Simonia quando exactio dat causam collationi.
		q. 50. n. 3
		Simonia quando committitur.
		q. 17. n. 14
		Simonia quando sit in foro conscientiae mutare in resignatione.
		q. 36. n. 60
		Simonia qua ratione inuenta.
		q. 29. n. 3
		Simonia qua versatur circa mere spiritualia prohibetur iure diuino.
		q. 3. n. 2
		Simonia quia prohibita, quae.
		q. 3. n. 9
		Simonia quid sit.
		q. 41. n. 9
		Simonia quid est.
		q. 1. n. 112
		Simoniam quilibet potest accusare.
		q. 7. n. 69
		Simonia quoties soluitur aliquid ultra auctoritatem Papae.

I N D E X.

Papa. q.28.n.147
Simonia realis a pari procedit cum confidentia. q.21.n.46
Simonia realis, & conventionalis inhabilitat in futurum q.1.n.147
Simonia realis qua. q.54.n.2
Simonia realis unde dicatur. q.1.n.137
Simonia requirit pactum. q.41.n.16
Simonia realis diffinitio. q.1.n.139
Simonia semper fuit punibilis. q.5.n.7
Simonia suspitione etiam debet quis carere. q.8.n.20
Simonia vendere sacramenta. q.3.n.6
Simonia vendere gratiam Spiritus sancti. q.3.n.3
Simonia vitium detestabile. q.8.n.26
Simonia ut sit debet compleri, quod tractatum fuit. quest. 39.num.19
Simon Magus dedit nomen simonie. q.8.n.5
Simon Magus fuit primus hereticus. q.3.nu.5
Simplicitas non excusat a subreptione. q.46.n.54
Simulatio colligitur ex insolitis. q.34.n.18
Simulatio quomodo probetur. q.30.n.11
Sixtus Quintus prohibuit confidentias etiam in Gallia. q.11.num.29
Sixtus Quintus qua ratione moderetur penam in dicta Constitutione. q.11.n.31
Sixtus Quintus erexit officium causarum confidentialium. q.79.num.15
Solutio pro expensis, quando sit confidentia. q.14.n.28
Soluens usuram non peccat. q.26.n.55
Sperandum est ordinate. q.1.n.14
Sperans illicitum inordinate sperat. q.1.n.18
Sperare benef. indigni non possunt. q.1.n.26. & 33.
Sperare & consequi beneficium dignus iuste potest. quest. 1.num.21
Sperare ex mutuo licet secundario. q.1.n.42
Spes bona quando speratur bonestum. q.1.n.13
Spes de spiritualibus, quando possit haberi. q.36.n.33
Spes est verbum generale. q.1.n.52
Spes quando inducat peccatum. q.36.n.62
Spes quid est. q.1.n.12
Spes quid sit. q.1.n.53
Spirituale non potest dari pro spirituale. q.35.n.68
Spiritualia continent gratiam. q.28.n.11
Spiritualia ut habeantur, non debet dari, neque temporale neque spirituale. q.15.n.39
Status ultimus in beneficialibus attenditur. q.28.n.209
Statuta recipiunt interpretationem a consuetudine. qua. 5.num.18
Statutum addens penam in facto non damnato a iure non ligat ignorantem. q.21.n.24
Statutum annullans testamentum non insinuatum dicitur favorabile. q.13.n.7
Statutum de committente delictum comprehendit medietatem. q.22.n.3
Statutum factum Sede vacante absque necessitate nullum. q.38.num.42
Statutum in electione Abbatis, quod sit triennale, an sit simoniacum. q.38.n.41
Statutum permittens impune occidi bannitos dicitur favorabile. q.13.n.3
Statutum quod masculi excludant feminas favorabile. q.13.num.24
Statutum recipiendi fructus primi, & secundi anni, an valeat. q.38.n.2
Statutum reiiciens nullitatem, non comprehendit hanc ex defectu iurisdictionis. q.79.n.25
Stipulatio requirit interrogationem, & responsionem. q.28.nu.78

Stricta interpretatio in penalibus. q.33.n.14
Studiofa voluntas simoniam inducit. q.26.n.3
Stylus attendendus. q.46.nu.43
Stylus Datariæ sepe mutatur. q.42.n.30
Stylus non excedit terminos. q.78.n.14
Stylus quid in remissorij. q.78.n.12.
Stylus stricti iuris est. q.78.n.13
Subiecta talia qualia predicata. q.31.n.3
Subreptio etiam in minimo vitiat. q.60.n.30
Subsequentia intelliguntur secundum precedentia. quaest. 30.num.27
Substantia est principium angulare. q.28.n.73
Substantia rei consideratur. q.28.n.72
Subueniendum est potius suis quam alijs. q.1.n.29
Successor inuatur eidem legibus, quibus auctor. q.60.n.26
Super confidentia ius reddebatur. q.5.n.11
Superior non potest reuocare manualia sine causa. q.16. numero 30
Superior potest ad nutum reuocare tenentes beneficia manualia. q.16.nu.9
Superueniens scientia, quando faciat incidere in delictum. q.21.nu.54
Supplicatio resignantis pro absolutione simoniae, & confidentiae illas non probat. q.68.n.23
Supplicatio sola alias reddebat ius. q.43.n.11
Suspensus si ministret efficitur irregularis. q.1.n.106
Suspicio non cadit in habentibus officium publicum. qua. 33.num.20

T

Tacendo aliquid rescriptum annullatur. q.41.n.11
Tacita auocatio causa eiusdem virtutis quod expressa. q.28.n.55
Tacita conditio qua. q.28.n.60
Tacita conditio colligitur ex coniecturis. q.28.n.63
Tacita renunciatio excludit attentatorum reuocationem. q.28.n.56
Tacita conuentiones aliquando fiunt. q.28.n.61
Taciti & expressi eadem virtus. q.1.n.66. & q.28.nu. 51. & q.36.n.50
Tacitum fideicommissum, ut incapaci reddatur, probatur coniecturis. q.71.n.9
Tacitum tribus modis habetur pro expresso. q.28.n.71
Talia subiecta, qualia predicata. q.36.n.38
Temperamentum in puniendis delictis. q.7.n.38
Temporale non potest dari pro spirituali. q.35.n.67
Tempus antiquissimum quod. q.28.n.235
Tempus centum annorum habet vim tituli. q.28.n.238
Tempus cuius non est memoria dicitur centum annorum. q.28.nu.236
Tempus quatuor mensium modicum, & etiam multorum annorum. q.29.n.41
Territorium an sit de substantia iurisdictionis. q.28.n.21
Testes absque iuramento non probant in confidentiam. q. 65.num.15
Testes an debeant citari ad perhibendum testimonium. q.65.num.20
Testes debent deponere per sensum corporis. q.65.n.14
Testes debent esse omni exceptione maiores, ubi requiruntur legitima probatio. q.66.n.1
Testes de confessione resignatarij non probant. q.68.n.17
Testes deponentes de perceptione fructuum facta a resignante post resignationem non probant simoniam. q. 64.num.28
Testes deponentes ante publicationem testamenti, quomodo interpretentur. q.28.n.35
Testes deponentes nimis audacter, non probant confidentiam. q.68.n.22
Testes

I N D E X.

Testes deponentes de tractatu non probant actum. quaest. 39.nu.12
Testes deponentes de solutione facta resignanti non probant simoniam. q.64.n.27
Testes duo requiruntur de iure diuino. q.67.n.23
Testes etiam admittuntur, ubi requiruntur instrumenta. q.76.n.23
Testes in causa criminali debent esse luce meridiana clariores. q.66.n.4
Testes in confidentia admittuntur criminosi, & inhabiles. q.66.n.6
Testes inimici non probant confidentiam. q.66.n.25
Testes minus idonei admittuntur, quando veritas aliter haberi non potest. q.7.n.73
Testes minus idonei admittuntur, quoriam veritas aliter haberi non potest. q.66.n.12
Testes plures singulares nihil probant. q.67.n.4
Testes quinque requiruntur contra probationem iuris, & de iure. q.76.n.25
Testes quomodo debeant esse in causa matrimoniali. quaest. 66.num.5
Testes semper debent esse omni exceptione maiores. quaest. 66.num.3.
Testes singulares admittuntur in confidentia. q.7.n.55
Testes singulares nihil probant. q.67.n.5
Testes singulares sufficiunt, cum agitur de probando quid in genere. q.67.n.12
Testibus duobus contestibus plus creditur, quam mille singularibus. q.73.n.9
Testibus possunt omnia probari. q.65.n.2
Testificari est actus a lege inuentus. q.65.n.9
Testimonium fere dicitur dignitas. q.65.n.11
Testis de communitate non probat in patronatus communitatis. q.28.n.252
Testis dictum absque iuramento est nullum. q.65.n.16
Testis quilibet admittitur ad probandam heresim. quaest. 66.num.10
Testis quilibet admittitur in simonia. q.66.n.7
Testis singularis non probat. q.7.n.56
Testis socius criminis non probat simoniam. q.64.n.22
Testis vnus etiam si esset in dignitate non probat. q.67.n.2
Testis in acceptione debet citari pars aduersa. q.65.n.18
Testium officium ad quid versetur. q.65.n.12
Testis vnus cum fama non probat simoniam. q.64.n.20
Testis vnus non probat. q.67.n.1
Testis vnus non sufficit, ubi causa est commissa conscientiae alienius. q.67.n.3
Testis vnus dictum cum alio socio criminis non probat simoniam. q.64.n.21
Testis vnus sufficit ob difficultatem probandae. q.67.n.6
Testium vsus est necessarius. q.65.n.10
Textus Concilij Tridentini habent decretum irritans. q. 38.num.26
Titulus beneficialis dicitur Lucretianus. q.71.n.8
Titularis & non Vicarius perpetuus tenetur ad onera Visitationis. q.35.n.52
Titulus fundationis, & dotationis, quomodo constet. qua. 28.num.230
Titulus in beneficialibus presumitur ex diuturno tempore. q.28.n.237
Titulus iurispatronatus non probatur ex privilegio. qua. 28.num.240
Titulus patrimonij, vel beneficij requiritur, ut quis possit ordinari. q.1.n.98
Tolerantia tollit penam. q.5.n.43
Tractare est in medio ponere. q.40.n.13
Tractatus de pensione sunt liciti. q.27.n.165

Tractatus de constituenda pensione, non inducit confidentiam. q.25.n.36
Tractatus illicitus an sit exprimendus Papae in supplicatione. q.40.n.14. & n.10
Tractatus inter resignantem & resignatarium, ut resignans possit capere fructus vsque ad diem consensus praestiti est licitus. q.45.n.18
Tractatus pensionis habito consensu Papae est licitus. q. 28.n.145
Tractatus possunt fieri circa beneficia. q.40.n.14
Tractatus presumitur bonus. q.63.n.9
Tractatus super confidentia ea non sequuta non punitur. q.39.n.6
Tractantes de simonia possunt recedere. q.39.n.16
Transferens cum pacto exigendi pensionem nulliter facit. q.23.nu.49
Transferentes pensiones sub confidentia non includuntur in Constitutionibus Pij 4. & Pij 5. q.23.n.14
Transgressio legis humanae obligat ad peccatum mortale. q.21.num.32
Translatio fructuum facta in confidentia non comprehenditur in Constitutione Pij 4. & Pij 5. q.24.n.4
Trebellanica de relicto ad pias causas non detrahitur. q.27.n.51

V

Vacatio per obitum, & per resignationem parificatur. q.7.n.50
Vassallus ob ingratitude potest priuari. q.28.n.156
Vbi comprehenduntur Cardinales eo magis alij. q.20.n.3
Vbi eadem ratio, ibi idem ius. q.32.n.51. & 36.nu.26. & 42.n.21. & 60.n.18
Vbi verba non habent locum, neque dispositio. q.37.n.3
Venditio cum pacto de retrovendendo presumitur fraudulenta. q.29.n.29
Venditio fraudulenta, si venditor percipit fructus post venditionem. q.34.n.20
Venditio insolita facit presumere fraudem. q.33.n.5
Venditio in suppositam personam fraudulenta. q.28.n.2
Verba capiunt consueta. q.34.n.38
Verba Constitutionis Pij v. super confidentijs. q.7.n.5
Verba Constitutionis Pij v. etiam sola intentione, & c. quomodo intelligantur. q.27.n.78
Verba curialiter sunt intelligenda. q.28.n.151
Verba debent aliquid operari. q.31.n.18
Verba debent capi in potentiori significato. q.34.n.28
Verba debent in specie capi. q.25.n.5
Verba debent potius capi in specie, quam in genere. q.34. num.30
Verba extrauagantis Pij iij. prohibentis confidentias. q.7.num.2
Verba ex Constitutione Sixti v. super hac re. q.11.n.30
Verba futuri temporis requirunt sententiam. q.58.n.38
Verba futurum gratum non probat simoniam. q.64.n.25
Verba geminata operantur multum. q.18.n.15
Verba geminata ponuntur ad tollendum dubium. quaest. 20.num.23
Verba generalia non inducunt confidentiam. q.28.n.148 & q.64.nu.26
Verba generalia non obligant. q.28.n.149
Verba generalia multum conferunt. q.27.n.48
Verba generalia non disponunt. q.28.n.150
Verba generalia generaliter sunt intelligenda etiam in materia odiosa. q.27.nu.121
Verba iactantia non obligant. q.26.n.38
Verbum impersonale positum in canone refertur ad Episcopos. q.1.n.110
Verba impropriantur, ut aliquid non sit falsum. q.46.n.10
Verba

Verba intelliguntur eo modo, quo prolata sunt. q. 34. n. 39	30. num. 29	Verbum quicumque intelligitur de habili. q. 58. n. 51
Verba intelliguntur cum effectu. q. 35. n. 16		Verba quouis modo capiunt omnem vacationem. q. 28. num. 46
Verba intelliguntur secundum subiectam materiam. q. 34. num. 35		Verbum receperit, importat factum. q. 35. n. 60
Verba non interpretantur contra ius commune. q. 34. n. 40		Verbum remisit, importat donationem. q. 31. n. 23
Verba non sunt curanda, quando apparet de veritate. q. 34. num. 36		q. 49. num. 2
Verba posita in lege stricte, & proprie capiuntur. q. 29. num. 50		Verbum si quis est admodum generale. q. 27. n. 23. & 34 num. 49
Verba presentis temporis important, vt non requiratur sententia. q. 58. n. 37		Verbum soluantur est generale. q. 27. n. 162
Verba probant quod est expressum. q. 28. n. 127		Verbum vacauisse prateriti temporis. q. 12. n. 4
Verba proprie debent capi. q. 34. n. 27		Verisimilitudo cognata natura. q. 26. n. 11
Verba referuntur ad intellectum iuris. q. 79. n. 7		Verisimilitudo est attendenda. q. 26. n. 10. & 34. num. 32
Verba sola dimittentis intentione posita in Constitutione Pij v. quomodo interpretatur. q. 26. n. 14		q. 40. nu. 30
Verba subiunctiui temporis, quid important. q. 12. n. 3		Verisimilitudo habetur pro lege. q. 26. n. 12
Verba sunt testimonia mentis. q. 28. n. 126		Veritas sectanda. q. 46. n. 61
Verba (gli ho dato tanto) non probant simoniam. q. 28. n. 118		Veritas amanda. q. 65. n. 13
Verba sunt nuncia cordis. q. 28. n. 125		Veritas apparet ex probationibus. q. 64. n. 5
Verbis & ratione comprehenditur aliquid in lege. q. 28. n. 26		Veritas ex probationibus. q. 77. n. 20
Verborum vniuersalium magnus effectus. q. 7. n. 85		Veritas facit cessare presumptionem. q. 34. n. 56
Verbum arbitrium quomodo intelligatur. q. 28. n. 85		Verus intellectus quoties est conformis verbis, & effectui. q. 27. num. 60
Verbum beneficium in dubio sumitur pro Ecclesiastico. q. 28. nu. 45		Vicarius non potest beneficium conferre Episcopo. q. 28. nu. 90
Verbum collator quos comprehendat. q. 28. n. 22		Vicinitas actuum arguit fraudem. q. 36. n. 58
Verbum concedo importat donationem. q. 34. n. 51		Vicinus presumitur scire facta vicini. q. 21. n. 66
Verbum concedere est generale. q. 27. n. 114. & q. 28. n. 50		Virtuti pauci student sine vlla spe. q. 1. n. 40
Verbum conferat est futuri temporis. q. 28. n. 32		Vitium criminis transit ad quem res. q. 20. n. 34
Verbum continue quid importet. q. 28. n. 255		Vitium sequitur rem. q. 21. nu. 49
Verbum decernimus inducit nouum ius. q. 58. n. 44		Vltima attendenda. q. 79. n. 26
Verbum dispono generale. q. 28. n. 87		Vna pars Constitutionis declarat aliam. q. 27. n. 104
Verbum fiducia positum in l. 3. C. ad l. Iul. de vi. pub. accipitur improprie. q. 1. n. 16		Vna pars legis declarat aliam. q. 27. n. 161. & 30. n. 28. & q. 58. nu. 34
Verbum fructus intelligitur deductis expensis. q. 35. n. 32		Vnio ex falsa causa est nulla. q. 46. n. 34
Verbum fructus intelligitur deductis expensis, siue profertur a lege, siue ab homine. q. 35. nu. 34		vnus non sufficit, vbi plures requiruntur. q. 73. n. 2
Verbum intercedo, quomodo accipiat. q. 34. n. 24		vnus non sufficit dum requirantur duo. q. 33. n. 30
Verbum intercedo comprehendit omnem obligationem, quam quis pro alio suscipit. q. 34. n. 25		voluntas enixa ex quibus ostendatur. q. 7. n. 27
Verbum iubeo est preceptiuum. q. 28. n. 134		voluntas etiam ex actu inualido declaratur. q. 46. n. 6
Verbum libitum, quomodo intelligatur. q. 28. n. 109		voluntas in ignorante non potest considerari. q. 27. n. 105
Verbum nullum debet esse superfluum. q. 31. n. 19		voluntas precedens declaratur ex facto sequenti. q. 71. num. 48
Verbum nullum in lege siue virtute. q. 27. n. 36		vox viua est firmior. q. 65. n. 6
Verbum omne in ore duorum, vel trium stat. q. 65. n. 4		vox viua mouet animum Auditoris. q. 65. n. 7
Verbum Ordinarius est admodum generale. q. 28. n. 13		vsura an sit prohibita de iure ciuili. q. 26. n. 44
Verbum Ordinarij, quomodo interpretetur in beneficiis. q. 28. nu. 20		vsura concernit animam. q. 26. n. 47
Verbum parentes quid significat. q. 32. n. 42		vsura est prohibita ex vtroque testamento. q. 26. n. 43
Verbum parentes comprehendit vtriusque sexus. q. 32. num. 41		vsura & simonia sunt similes. q. 36. n. 20
Verbum parentela refertur ad agnatos, & cognatos. q. 32. num. 43		vsura & simonia quando committatur. q. 36. n. 30
Verbum persoluat quid significet. q. 28. n. 135		vsuram committit sperans principaliter ex mutuo. q. 36. num. 34
Verbum promissio denotat pactum. q. 1. n. 101		vsura non arguitur ex intentione secundaria. q. 36. n. 18
Verbum priuamus est presentis temporis. q. 58. n. 36		vsura qua ratione prohibetur. q. 37. n. 9
Verba quacumque auctoritate quomodo intelligantur. q. 30. num. 29		vsura requirit pactum expressum. q. 36. n. 19. & n. 25
		vsurarius tenetur restituere. q. 60. n. 5
		vsus contrarius tollit legem. q. 11. n. 21
		vsufructuarius tenetur conseruare in bono statu bona sibi concessa. q. 35. n. 38
		vsufructus separatur a proprietate. q. 27. n. 156
		utilitas quomodo intelligatur. q. 28. n. 106

F I N I S.

I
FLAMINII PARISI
I. C. CONSENTINI
ET IN ALMO VRBIS GYMNASIO
IVRIS PONTIFICII PRIMARII
INTERPRETIS.

De Confidentijs Beneficialibus.

S P M M A R I V M.

1	Confidentia aliquando accipitur pro audacia.	40	Virtuti pauci student sine vlla spe.
2	Audacia accedit viro.	41	Premio, & pena omnis bona respublica sustinetur.
3	Audacia sumitur in malam partem.	42	Ex mutuo licet secundo sperare.
4	Audacia coercetur per leges.	43	Cessat simonia, vbi non adest pactum.
5	Audacia appellatur temeritas.	44	Constitutiones Pij IIII. & Pij V. de Confidentijs non loquuntur de Confidentia non simoniaca.
6	Confidentia aliquando accipitur pro fiducia.	45	Confidentia est species Simoniae. & nu. 156.
7	Confidentia in fide posita est.	46	Diffinitio confidentiae, per Nguar. confutata.
8	Confidentia deducitur ex verbo Confido.	47	Diffinitio defectiua quae non conuertitur.
9	Fidentia quid significet.	48	Diffinitio confidentiae per Mascard. reiecta.
10	Confidentia generalis diffinitio.	49	Diffinitio confidentiae
11	Ianus Parrhasius quomodo antea vocabatur.	50	Diffinitio bona quae.
12	Spes quid est.	51	Genus requiritur in bona diffinitione.
13	Spes bona, quando speratur honestum.	52	Verbum Spes generale.
14	Ordinate est sperandum.	53	Spes quid sit.
15	Differentia inter fiduciam, & Confidentiam.	54	Dans, vel promittens collatori committit Simoniã, & confidentiam.
16	Verbum Fiducia positum in l. 3. C. ad l. Iul. de vi publi. accipitur improprie.	55	Beneficia debent dari gratis, & simpliciter.
17	Fiducia aliquando capitur pro auctoritate.	56	Simonia, & confidentia, quomodo committitur inter presentatum, & presentantem.
18	Sperans illicitum inordinate sperat.	57	Simonia & confidentia inter eligentem, & electum.
19	Confidentia beneficialis duplex, illicita, & licita.	58	Confidentia inter resignantem, & resignatarium.
20	Confidentia beneficialis licita, quae.	59	Resignatio debet fieri simpliciter.
21	Dignus iuste potest sperare, & consequi beneficium.	60	Pactum prohibetur in beneficiis.
22	Episcopatus an possit licite appeti.	61	Promittens retrocedere beneficium sibi resignatum committit confidentiam.
23	Confidentia beneficialis illicita quae.	62	Promittens fructus benefi. committit confidentiam.
24	Illicita confidentia beneficialis duplex.	63	Pactum quid sit.
25	Confidentia inordinata quae.	64	Modus prohibetur in beneficiis.
26	Indigni non possunt sperare benef. & nu. 33.	65	Conuentio tacita est quidam modus.
27	Confidentia illicita non Simoniaca quae.	66	Taciti, & expressi eadem virtus.
28	Episcopus potest licite conferre consanguineis, & amicis.	67	Conditio prohibetur in beneficiis.
29	Quis potius tenetur subuenire suis, quam alijs.	68	Dictio Omnino quid.
30	Resignatio in fauorem consanguineorum licita.	69	Paria sunt dare collatori, vel alteri.
31	Episcopus licite potest beneficia conferre familiaribus suis dignis.	70	Confidentia est similis fiduciarie venditioni.
32	Dignus debet esse, cui confertur beneficium.	71	Mancipatio, seu venditio fiduciarie quae.
33	Digni licite sperant beneficia.	72	Cur vocatur fiduciarie mancipatio.
34	Clerici seruire Ecclesie ob spem habendi dignitates.	73	Pactum redimendi simile fiduciarie venditioni.
35	Clerici spe maioris commodi sunt inuitandi ad seruiendum Ecclesie.	74	Fiduciarie venditio, & pactum retrouendendi, idem.
36	Ordinatus spe secundaria consequendi beneficia non peccat.	75	Fiduciarie hereditas, quae.
37	Accedens ad ecclesiam, vt consequatur distributiones quotidianas quando peccat.	76	Fiduciarie, & Fideicommissaria, idem.
38	Non peccat seruiens prelato cum spe secundaria consequendi beneficia.	77	Fideicommissarius vocatur fiduciarie heres.
39	Quod principaliter agitur, semper attenditur.	78	Fiduciarie possessio, quae.
		79	Fiduciarie opera, quando.
		80	Fideicommissaria libertas, quae.
		81	Fiduciarie pater, qui.
		82	Fiducia quando depositum.
		83	Confidentiae crimen depositum.
		84	Depositum quid.
		85	Depositum simile mandato.

- 88 Mandatum quid.
- 89 Depositi, & mandatum Indicia fiducia.
- 87 Confidentia habet similitudinem cum crimine alienationis in fraudem Fisci, & creditorum.
- 86 Alienatio in fraudem dolosa, & nulla.
- 90 Contractus simulati, qui.
- 91 Contractus simulati, legibus odiosi.
- 92 Contractus simulati probantur coniecturis.
- 93 Verba, & sensus c. per tuas el. 3. de simon.
- 94 Fructus veniunt consequuntur ad beneficium.
- 95 Fructus acquiruntur Beneficiario.
- 96 Beneficiario per oblationem competit omne ius.
- 97 Pactum super fructibus beneficii redolet simoniam.
- 98 Titulus patrimonij, vel beneficii requiritur, ut quis possit ordinari.
- 99 Episcopus ordinans absque titulo tenetur ex suo.
- 100 Ex precibus non inducitur simonia.
- 101 Verbum promissio denotat pactum.
- 102 Ordinatus super aliqua Ecclesia, potest petere sustentationem ex illa.
- 103 Ordines quando capiuntur per subreptionem.
- 104 Ordinans absque titulo quando non est in culpa.
- 105 Pena antiquorum canonum aduersus ordinatos absque titulo.
- 106 Suspendus, si ministrat, efficitur irregularis.
- 107 Concilium Tridentinum quam penam innouet contra ordinatos absque titulo.
- 108 Papa solus in ordine dispensat.
- 109 Papa, cum sibi non referuat dispensationem, videtur illam Episcopis concedere.
- 110 Verbum impersonale positum in canone refertur ad Episcopos.
- 111 Confidentia differt a simonia.
- 112 Quid est simonia.
- 113 Vendentes & ementes Deus eicit.
- 114 Quod gratis accepistis, gratis date.
- 115 Simonia in spiritualibus, vel illis annexis.
- 116 Simonia pro ordinibus.
- 117 Simonia pro baptismo.
- 118 Simonia pro sacramento penitentia.
- 119 Simonia pro sacra communione.
- 120 Simonia pro sacramentis.
- 121 Simonia pro dedicandis ecclesiis.
- 122 Simonia pro ecclesiis consequendis.
- 123 Simonia pro honoribus ecclesiasticis.
- 124 Simonia pro consecratione ecclesiarum.
- 125 Simonia pro consequendo ministerio Ecclesiastico.
- 126 Simonia pro quacunq; re sacra.
- 127 Simonia pro ingressu monasterij.
- 128 Simonia pro sepeliendis mortuis.
- 129 Simonia pro fidelitate prestanda.
- 130 Simonia pro benedictionibus nubentium.
- 131 Simonia pro absolutione excommunicationis.
- 132 Simonia pro Vicariatu.
- 133 Simonia pro benedictione Abbatum.
- 134 Simonia pro tegendo peccatorem.
- 135 Simonia pro annexis spiritualibus.
- 136 Ius patronatus annexum spiritualibus.
- 137 Simonia realis vnde dicatur.
- 138 Conventionalis simonia qua, vnde dicatur.
- 139 Simonia realis diffinitiones.
- 140 Simonia conuentionalis diffinitio.
- 141 Simonia conuentionalis duplex.
- 142 Conuentionalis simonia, quando transcat in realem.
- 143 Differentia inter simonia realem, & conuentionalem.
- 144 Realis simoniacus est excommunicatus, & nu. 151.
- 145 Regula de triennali non defendit simoniacum realem.

- 146 Simoniacus realis non potest agere spolio.
- 147 Simonia realis, & conuentionalis inhabilitat in futurum.
- 148 Simonia conuentionalis frequentior.
- 149 Promissiones facilius sunt, quam dationes.
- 150 Differentia inter confidentiam, & simoniam realem.
- 152 Confidentarius est excommunicatus ipso iure.
- 153 Collatio simoniaca nulla.
- 154 Actus confidentialis nullus.
- 155 Simoniacus odiosus canonibus.
- 156 Confidentia in quo differat a simonia conuentionali.
- 157 Simonia conuentionalis annullat actum.
- 158 Conuentionalis simonia an annullat in futurum.
- 159 Actus per confidentiam est nullus ipso iure.
- 160 Delictum reputatur grauius ratione frequentia.
- 161 Simonia non punitur vti debet.
- 162 De iure canonico in atrocissimis delictis non reperitur imposta pena condigna.
- 163 Furtum quando sit plus homicidio.
- 164 Ex maiori parte panis maius delictum arguitur.
- 165 Argumentum affirmatiue quando valeat.
- 166 Simonia mentalis consistit in animo.
- 167 Diffinitio simonia mentalis.
- 168 Mens soli Deo est cognita.
- 169 Deus nouit presentia, praeterita, & futura.
- 170 Deus omnium secretorum cognitor.
- 171 Omnia nuda sunt oculis Dei.
- 172 Animus hominis inuisibilis.
- 173 Animus directe probari non potest.
- 174 Animus probatur coniecturis.
- 175 Modi, ex quibus probatur animus.

Q V A E S T I O I.

Confidentia uerbum quid importet, quotuplex sit, quomodo diffiniatur, an sit vere, & proprie simoniacum, in quibus differat a simonia reali, in iure Pontificio num de eo fiat mentio.

R I M O, Quero quid sit Confidentia? Praefari oportet, uerbum Confidentiam aliquando accipi pro audacia cum improbitate, coniuncta Terren. in Andr. O ingentem confidentiam. Pacuuius in Atalanta: Grandem & atrocem coerce confidentiam. Virg. Georg. li. 4.

- 1 & atrocem coerce confidentiam. Virg. Georg. li. 4. Nam quis te iuuenem confidentissime nostras Iustitiae adire domos. & hanc esse vitij, colligitur ex Arg. in c. i. prope fin. de elect. lib. 6. Iaco. Spieg. in lex. in uerbo Confidentia. quia audacia sumitur in malam partem. I. si quis in tantam, C. vnde vi. l. si quis non dicitur rapere, C. de Epif. & Cleric. c. eum qui de praeben. in 6. Constan. Roger. de summ. bon. in uerbo de fortitudine nu. 2. Bolog. de lege, iure, & aequitate c. 8. nu. 16. & ideo punitur per leges, c. factae sunt di. 4. l. si quis decurio, & l. omnes, C. de decurion. li. 10. Fortun. Garz. de vlt. si. iur. ciu. & Canon. nu. 76. & apellatur temeritas, Luc. de Pen. d. l. si quis decurio. co. 1. & d. l. omnes, col. 3. & in Rubr. de legation. col. 4. uerf. 9. & de hac non erit nostra tractatio. Aliquando pro fiducia, ut ex Virgilio, & alijs bonis auctori bus deducit, Iunianus Maius in suo uocab. in uerbo Confidentia. quibus addendus est Cicero li. 3. Tuscul. & de hac nos loquimur, quae, ut uocabuli allusio loquitur, tota in fide posita est, ut dicit Mandos. c. 61. nu. 2. & deducitur a uerbo confido, quod id significat. Virg. lib. 1. & Afflictis melius confidere reb.
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8

Cicero

- 1 Cicero ad Attic. Confido rem ut volumus esse. & l. 1. ad eundem episto. 8. Arce nostrae confidito. & lib. 8. epist. 9. ille causae suae confidet. Idem Cicero 6. in Verrem: Ego mei officij rationem confido omnibus. probatam. & Orat. 7. Causae confidet & pro Cluentio: Magnopere causae confidere, & pro Milone. cui se nunquam profecto tradidisset, nisi causae suae confideret. Idem 4. Tuscul. Quem te opto esse, & confido futurum. & ibidem: Fidentia, fide est firma animi confisio. Plaut. in Afin. Scapularum confidentia, uirtute armorum freti. & haec in genere ita potest definiri: Confidentia est certa spes de re aliqua, quod ita fuit, est, vel erit. ita Naua. Man. c. 23. sub nu. 109. uerf. tum quia confidentia. quod etiam scriptum reliquit eruditissimus, celeberrimus, & omni laude dignissimus Ioannes Paulus Parisius Consentinus, postea dictus A. Ianus Parrhasius in quibusdam suis notis ad Epist. Cicero ad Att. lib. 2. & sic continet tepus praeteritum, praesens, & futurum, ut sit generalis comprehendens omnes species, iuxta not. in l. omnis diffinitio, ff. de reg. iur. nam spes est extensio appetitus in appetibile. D. Thom. 2. sent. dist. 26. q. 1. art. 1. Quae teste Nauar. eod. loco interdum sonat in bonam partem, quoties speratur, quod est licitum, & honestum secundum ius, & consuetudinem, ut colligitur ex Archid. in c. potest de poenitent. dist. 2. late Guliel. Rouill. de Iust. & Iniust. cap. 3. & de eo, qui sperat in Domino, habetur in Psalm. 10. In Domino confido, & c. & Psalm. 60. Spes mea turris fortitudinis a facie inimici. & habetur per S. Paulum ad Romanos, c. 8. Beat. Hieronym. in 3. part. Epistol. tract. 9. regul. 228. & admonet Lucius Papa I. in epistola quam scripsit ad Gallias, atque Hispanias Episcopos, quae est impressa in tom. 1. Epistol. Decret. par. 1. fol. 129. Et haec est bona, licita, & permessa, quia ordinate speratur, & dicitur proprie fiducia, ut tradit Archidiacon. in cap. 1. num. 7. de elect. lib. 6. ubi scriptum reliquit, Fiducia in rebus bonis, confidentiam in malis accipi: sequitur Lucas de Pen. in generali, col. vlt. de Decurionibus. ubi declarat l. 3. C. ad l. iul. de vi pub. improprie ibi capi Fiduciam, & subdit aliquando stare pro auctoritate, cap. petimus, l. 2. q. 1. & alias, ut in auth. quomodo natu. eff. sui, §. si uero.
- 2 Quandoque in malam partem, quoties quis inordinate sperat, quod est illicitum, prohibitum, aut in honestum, & indecorum, ad not. in cap. cum ad nostram de elect. c. per laicos. 16. q. 7. habetur in Psal. 113. Qui confidunt in eis, Redoan. de Simon. capi. 17. num. 14. & haec est illicita. Ex quibus colligimus, confidentiam beneficiale duplicem esse, licitam, & illicitam, & etiam colligitur ex Constitutione 109. Pij III. in uers. circa, ibi, in huiusmodi confidentiam iure prohibitam, & c. Et ex decif. R. P. D. Seraphini 90. incip. Fuit conclusum lib. 1. in manuscrip. Nauar. in dict. Man. cap. 23. sub nu. 109.
- 3 Licita erit, quando quis ordinate confidit conferendum sibi beneficium, aut fratri suo, seu alij consanguineo, uel alteri dignis tamen, ut explicat Nauar. loc. citat. iuxta text. in cap. si officia, distinc. 60. cap. in singulis, distinc. 77. cap. consultuit, 64. distinc. cap. sunt nonnulli, l. q. 1. cap. & si quaestiones de Simon. Gloss. in cap. statutum, §. in super, de rescrip. & ideo dignus iuste potest sperare, se consequi beneficium, Caietan. 2. 2. quaest. 185. artic. 3. & Episcopatum, Gloss. Praepos. & alij docto. in cap. qui Episcopatum desiderat, & c. sunt Ecclesia, 8. qu. 1. Hug. in
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22

- cap. per laicos, 10. q. 7. quem refert, & sequitur Redoan. de simon. cap. 8. num. 2. late D. Thom. 2. 2. q. 185. ubi egregie distinguit: cuius distinctio communiter est recepta, ut per Gig. de resid. Episcop. cap. 1. col. 1. & 2.
- 23 Illicita, quando quis inordinate confidit, quod collator, aut alius conferat, vel renunciet beneficium sibi, aut alteri indigno, & contra modum, & formam, ut latius inferius explicabitur, Ioan. Selu. de benef. par. 1. quaestio. 7. Diu. Thom. 4. distinctio. 25. quaestio. 2. & 2. 2. q. 62. artic. 7. late Redoan. de simon. dict. cap. 7. a nume. 20. vsque ad fin. Docto. in c. cum in cunctis. de elect. Nauarr. conf. 15. num. 3. & 4. de simon.
- 24 Rursus haec confidentia beneficialis illicita duplex est, ut optime animaduertit Nauarr. loc. citat. Quaedam illicita, non simoniaca, quoties quis inordinate confidit, quod scilicet collator conferat beneficium ob parentelam, uel amicitiam, aut seruitiam, indigno, sine tamen pretij pacti, modi, uel conditionis interuentu, ita Nauarr. d. cap. 23. nume. 109.
- 25 Isti enim, cum sint indigni, inordinate sperant, iuxta not. in cap. cum in cunctis, de elect. & per consequens huiusmodi confidentia dicitur illicita, Ioan. Selu. de benef. par. 1. quaest. 7. Diu. Thom. in 4. sentent. dist. 25. quaestio. 2. not. in cap. in scripturis, 8. quaestio. 1. in cap. per uestras de iur. pat. Hugo. in cap. per laicos, 16. quaestio. 7. Gloss. in cap. sunt nonnulli, l. 1. quaestio. 1. Gloss. in cap. hoc ad nos, distinc. 59. late Redoan. de simon. cap. 7. colum. 2. & 4. quia, quamuis possit Episcopus, uel alter habens facultatem conferendi licite conferre consanguineis, & amicis, Abb. communiter receptus in cap. dilecto, num. 2. de praeben. dicens potius teneri subuenire suis, quam extraneis, cap. non satis, distinctio. 86. ex rationibus Ancharan. conf. 338. & uolunt Diu. Thom. 2. 2. quaestio. 100. artic. 5. Syluestri. in uerbo Simonia, quaestio. 16. & in uerbo Renunciatio, quaestio. 6. Archiepiscopus Florentin. in sua Summ. par. 2. tit. 1. cap. 5. §. 1. Caccialup. de pens. quaestio. 19. & de resignatione in fauorem consanguineorum dixi de resig. benef. lib. 14. quaestio. 7. num. 20. tamen hoc intelligitur dummodo sint digni, ut idem Abba. loc. cit. explicat. Anton. de Butr. in cap. tuam, column. 2. de atar. & qualiter communiter sequitur Doctores. Itaeiam, licet collator possit conferre familiaribus suis Glo. recepta in cap. cum esset, de simon. ubi omnes Docto. tamen id etiam procedit, si sint digni, ut est communis omnium Doct. sententia, ex not. in d. cum in cunctis, de elect. nam hoc est principale requisitum in conferendis beneficiis. Rebuff. in prax. benef. tit. requisita ad coll. nu. 23. cum seq. & in titu. form. Vicar. nu. 87. & 144. quod latius explicauimus in tract. de resig. benef. lib. 4. quaest. 1. nu. 3. cum seq. & nunc addo Nauar. conf. 15. num. 3. & 4. de simon. & conf. 21. nu. 1. eod. tit. Et sic indignis non solum non possunt beneficia conferri, sed nec ipsi possunt ea sperare, quia inordinate id facerent. Digni tamen licite sperant beneficia, & dignitates. nam Verba. Papa in c. si officia, dist. 59. & Celestin. in c. quid proderit, dist. 61. determinarunt, licere clericis seruire Deo in Ecclesijs, ob spem ascendendi ad dignitates illarum. immo Gelasius in cap. consulere, distinc. 74. dixit, eos ad hunc ascensum spe maioris commodi compellendos, & in dictis locis, Gloss. & Doctor. Gloss. etiam in cap. hoc ad nos, distinctio. 59. & alia iura ad hoc citat Redoan. de simon. cap. 7. col. 1. ubi
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32
- 33
- 34
- 35

A 2 refert

refert alios Doctores hanc conclusionem firman-
 tes, & remouet contraria. sequitur Nauar. consil. 9.
 num. 4. de simon. & digni possunt ordinari, & serui
 re Ecclesijs, principaliter ut Deo seruiant, secunda-
 rio ut beneficia, & dignitates consequantur, d. ca. si
 officia. & cap. quid proderit, cap. non est, l. q. i. cap.
 per laicos. 16. quæst. 7. cap. quam pio. 1. quæst. 2. ca.
 & si quæstiones, de simonia; Gl. in cap. consuluit, di-
 stinct. 34. Redoan. de simon. dicto cap. 7. nume. 3 2.
 33. & 37. cum seq. & est communis, & recepta Do-
 cto. sententia, quæ etiam procedit in eo, qui accedit
 ad ecclesiam, ut præfens sit matutino, missis, & alijs
 horis canonicis, principaliter ut seruiat Deo, & se-
 cundario propter distributiones quotidianas lucrâ-
 das. Gl. communiter recepta in cap. 1. de cleric. non
 resid. lib. 6. quam sequitur ibi doctores * omnes,
 Abb. Anan. Felin. in cap. tuam, de simon. Abb. in c.
 ex parte primo de offic. deleg. Card. Zabarell. in cle-
 men. prima. not. 6. de celebrat. in iust. Præposit. in sum.
 1. q. 1. col. 3. Ioan. Mai. in 4. senten. dist. 25. Nauar.
 consil. 50. nu. 5. de simo. & in eo qui Prælato inseruit
 principaliter propter iustum, & salarium, aut aliū
 respectum, & secundario, & minus principaliter ob
 spem obtinendi ab eo, uel eo mediante aliquod be-
 neficium. namque non peccare scribit Glo. commu-
 niter * recepta in c. cum esset, de sim. Adrian. quolib.
 9. art. 2. Decius in cap. ad nostram nu. 5. de præb. Fe-
 li. in cap. non dubium nu. 2. de sent. excom. Ias. in l. i.
 si quis nec causam. ff. si certum pet. Couar. late l. i. r.
 uariarum resol. cap. 20. nu. 3. & 4. Nauar. in man. ca.
 23. sub num. 100. uers. quinto, & d. consil. 9. nu. 4. &
 d. consil. 50. nu. 5. nam id quod principaliter agitur
 39 * semper attenditur, & spectatur, Bal. in l. reos. col.
 5. de accus. Ias. in l. si quis nec causam. col. 1. r. uer. un-
 decimo adde. ff. si certum pet. Cefal. consil. 141. nu.
 5. uol. 1. pauci enim sunt qui uirtuti studeant sine ul-
 la spe consequendi aliquid, iuxta illud Iuuenalis: qs
 uirtutem amplectitur ullam, præmia si tollas. Hinc
 dicebat Martialis. Sint Mæcenates, non decerunt Flac-
 ce Marones, & ideo præmio, & pœna, omnis bona
 41 * respublica sustinetur, Plat. dialog. 5. de republ. Cice-
 ro 1. de Orat. Arist. lib. 4. Ethic. cap. 3. Lactan. li. 5.
 cap. 10. Salust. de bello Iugurt. in princ. & ideo non
 42 * peccat, qui principaliter mutat pecuniã, t ut iuuet
 cõsanguineum, amicum, & proximum, quamuis mi-
 nus principaliter, & secundario ab eis ex hoc speret
 Gl. in cap. consuluit de usuris, & est communis * opi-
 nio teste Nauar. in man. c. 17. nu. 209. Riccard. in 4.
 dist. art. 15. q. 3. late Redoan. de simon. ca. 8. per to-
 tum. D. Thom. 2. 2. q. 78. art. 2. ad tertium, & ibi late
 Caietan. Sot. de iust. & iur. lib. 6. q. 1. art. 2. Zaba-
 rell. Anan. & Abb. in cap. consuluit de vsur. idẽ Zab-
 arell. in dem. prima. eod. tit. Felin. in cap. ad audien-
 tiam el secundo. num. 10. de rescrip. Bal. in rub. C. de
 vsur. col. 1. Ias. in l. ex hoc iure. nu. 65. ff. de iust. & iu.
 Io. Mai. in 4. sent. q. 29. uers. secundo arguitur, Gl. in
 c. si feneraberis. 14. q. 3. late Nauar. consil. 51. de sim.
 Et huiusmodi confidentia quamuis sit illicita, vt
 ex deductis probatum est, & firmant omnes Doct.
 43 * communiter, non tamen est simoniaca, quia in ea
 non adest pactum, modus, siue conditio, seu uendi-
 tio, iuxta Gl. in sum. 1. q. 1. Theologi omnes in 4.
 dist. 25. D. Th. 2. 2. q. 100. art. 1. late Nauar. in man.
 cap. 23. nu. 100. & dicitur infra late, & ideo de ea nõ
 erit noster tractatus, cum constit. Pij III. & Pij V.
 44 * de illa non loquantur, Nauar. consil. 33. nu. 4. de si-
 mon. & consil. 36. eod. tit.

Quædam uero est confidentia beneficialis illicita
 45 * simoniaca, quæ hodie est prohibita, & punibilis,
 & de hac nos loquimur, & hæc est species simoniæ.
 Caputaq. decis. 202. num. 5. par. 1. & decis. 314. nu.
 3. par. 2. Nauar. in man. c. 23. sub num. 109. & latius
 infra dicitur.
 46 * Quæ confidentia illicita, & simoniaca tita diffi-
 nitur per Naua. d. man. cap. 23. nu. 109. uers. tum ga-
 est illa qua quis confidit quod collator conferet be-
 neficium mediante pretio, pacto, modo, uel condi-
 tione expressa, uel tacita, indigno, uel digno. Sed hu-
 iusmodi diffinitio potest subuerti, quia nõ compre-
 hendit casum renunciationis beneficij per confide-
 tiam factam, iuxta ea quæ dixi de refig. benefic. lib.
 14. q. ult. prope finem, & habetur in decis. aureis ca-
 suum consil. lib. 2. ca. 96. nu. 5. & 56. loquitur enim
 dumtaxat de conferente cum confidentia & nõ de
 47 * resignante, & ideo cum nõ conuertatur cum suo
 diffinito, neque comprehendat omnes species, erit
 defectiua, Decius & Cagnol. in l. omnis diffinitio, ff.
 de reg. iur. eo magis cum non habeat genus.
 48 * Aliam diffinitionem refert Mascard. de proba-
 concl. 1306. num. 2. Confidentia beneficialis est ea,
 qua quis confidit, quod alter acceptans beneficium
 sibi postea uel alteri conferat: nam inquit, ipse con-
 fidit in amico, familiari, seu consanguineo, uel ex pa-
 tro, uel ex alia quauis causa, & occasione. Quæ etiã
 diffinitio mihi non probatur tanquam defectiua &
 minime comprehendens omnes casus. nam loquitur
 dumtaxat de acceptante beneficium ea mente,
 vt renunciet postea N. & tamen committitur confi-
 dentia etiam per illum qui habet beneficium, & il-
 lud renunciat postea ea mente uel conditio, ut pa-
 tet in casibus comprehensis in consil. Pij V. & infra
 dicitur, ideo diffinitio est defectiua. Docto. in d. l.
 omnis diffinitio.
 Tertiõ modo uidi illam diffiniri in Curia p quod
 dam peritissimos: Confidentia est conuentio taci-
 ta, uel expressa de renunciando beneficium ad fau-
 rem alterius, sed hæc etiam eodem morbo laborat,
 quia non comprehendit omnes casus.
 49 * Ego autem illam ita describerem: Confidentia
 est spes quædam, quod collator conferat, Patronus
 præsentet, eligens eligat, aut quis accipiat, uel renun-
 ciet beneficium pacto, modo, uel conditio, uel expref-
 sa, uel tacita sibi aut alteri. & hæc cum t habeat ge-
 nus, differentias, contineat qualitatem rei diffinitæ
 ac omnes casus, & cõuertatur cum suo diffinito, erit
 bona diffinitio, Doc. in d. l. omnis diffinitio, Bar. in
 l. 1. §. doli. ff. de dolo, & in l. 1. ff. de test. Ber. in rub.
 de consil. nume. 76. Alci. lib. 6. Paradox. c. 9. pono in
 prin. speciem loco generis. nam bona diffinitio ex
 50 * communi opinione debet habere genus, & hoc t
 51 * uerbum esse generale nemo negabit, Guliel. Rouil.
 de iust. & iniust. c. 3. Luc. de Pen. in l. 1. col. 2. C. qui
 52 * atat. uel profess. se excus. cum sit rerum futurarum
 expectatio, Archid. in c. potest. num. 3. de pen. dist.
 2. Dico, Quod Collator, vt sub hac diffinitione cõ-
 53 * prehendatur ea confidentia, quæ inter conferentẽ,
 & eum cui fuit collatum beneficium committitur,
 vt colligitur ex dict. constit. Pij V. in §. Itidem si
 ordinarius, & ibi latissime referant omnes casus
 54 * particulares. sicuti enim committitur t simonia,
 quoties aliquid datur, uel promittitur collatori pro
 collatione benefic. cap. querelam, cap. si diligenti,
 c. ueniens, & ibi dd. de simo. c. de iur. pat. c. super eo
 de transact. c. ex parte 1. de offic. deleg. c. ult. de pa-
 cto,

cto, Innoc. in c. cum uniuersorum de rer. permuta.
 Gemin. consil. 225. primo dub. Host. in c. ad audien-
 tiam 2. nu. 3. Bal. nu. 6. & alij de rescri. Redoan. de si-
 mon. par. 2. c. 10. nu. 9. Coraf. de benef. par. 1. c. 8. nu.
 12. & est communis * opinio, vt dixi de refig. benef.
 li. 14. q. 3. col. 1. Ita & cons. Nauar. in man. c. 23. sub
 num. 110. uers. not. 7. & consil. 20. de simon. Maiol.
 de regul. lib. 5. c. 45. sub nu. 5. Mascard. de probat. cõ-
 55 * cluf. 1306. nõ benef. debent dari simpliciter, & gra-
 tis, & absque pactione, conditione, & modo, Re-
 doan. de simon. par. 2. c. 10. in princ. Rebuff. consil.
 143. Couar. lib. 1. var. resol. c. 5. Oldrad. consil. 324.
 Io. Caraf. de simon. ment. num. 62. cum seq. Nauar.
 consil. 14. de simo. Dico, Patronus & c. vt comprehẽ-
 datur confidentia quæ committitur inter patronũ
 & præsentatum, de qua etiam loquitur constit. Pij
 V. in eodem §. Itidem, in uers. & pariter si a patro-
 no, & quemadmodum committitur simonia inter
 56 * t præsentantem, & præsentatum intercedẽte pacto
 uel uenditione, Roch. de Cur. de iur. pat. in uerbo &
 uile in 3. q. nu. 9. cum sequ. Abb. & Felin. in c. ueniens
 1. de testibus, idem Abb. in ca. quanto de iudic. Re-
 doan. de simo. par. 3. c. 14. nu. 1. & communiter alij.
 Ita & consil. Nauar. in Man. d. c. 23. sub nu. 110. uer-
 si. not. 7. & consil. 24. de simon. Maiol. de irregu. libr.
 57 * 5. c. 45. sub nu. 5. Mascard. de proba. casu. 1306. col.
 antepen. Dico Eligens, t ut includat confidentiam,
 quæ solet committi inter eligentem & electum, ut
 dicitur in eod. §. Itidẽ in finalibus uerbis, inter quos
 etiam cadit simonia, vt scribunt Anan. in ca. de hoc
 de simon. Redoan. d. tract. par. 3. c. 14. nu. 4. 6. & 7.
 Gamma. in extrauag. Iul. II. de simo. elect. Pap. Di-
 co, Aut quis accipiat, vt comprehendatur confiden-
 tia quæ potest committi in receptione beneficiorũ
 cum pacto cessionis, uel retrocessionis, aut alias, vt
 dicam infra qu. 2. 7. in interpretatione §. Quæ nos
 volentes & §. Itidem. qu. 28. Dico, Vel renunciet, ut
 58 * comprehendatur confidentia quæ committitur in
 tert resignantem & resignatarium, quæ est frequen-
 tior, vt infra, & explicant Nauar. consil. 48. nu. 3. de si-
 mo. Caputaq. decis. 201. par. prima ubi refert deci-
 sionem factam in vna * Augustan. de ann. 1551. nõ
 59 * resignatio debet libere, pure, & simpliciter fieri, vt
 dixi late de refig. benefic. lib. 2. q. 1. & lib. 14. quæstio.
 etiam prima.
 Dico, Pacto, modo, & conditio, quia ad hæc tria
 potest reduci omnis confidentia. pactum enim t pro-
 hibetur in beneficialibus, c. quam pio. ubi dd. * om-
 nes de sim. Gl. Hostien. Abb. Dec. & alij in c. ex par-
 te 1. de offi. deleg. Oldrad. consil. 224. sub nu. 5. cum
 alijs, ut per Couar. lib. 1. uar. resolu. c. 5. Summist. in
 uerbo simo. & exemplificatur in proposito nostro
 quoties quis accipit beneficium per resignationem
 60 * collationem, aut aliter, & promittit t illud retroce-
 dere uel resignare certis temporibus conuentis, ut
 habetur in d. consil. Pij V. in §. Quare nos volentes,
 uel promittat t fructus, aut pensionem, vt in ead. con-
 61 * stit. in §. Itidem dicitur, aut aliquis resignet, ut gra-
 uia delicta committat, & propterea conuenta resti-
 tutione benef. post habitam absolutionem, & dispõ-
 62 * sationem, ut habetur in §. postremo eiusdem const.
 & alijs modis, ut in discursu materie dicitur, cum pa-
 ctum sit duorum uel plurium consensus, l. 1. ff. de
 63 * pact.
 Ita quoque t modus prohibetur in collatione, re-
 64 * signatione, electione, & presentatione beneficij, c.
 sum quidem de pact. Gl. & dd. in c. cum uniuersorũ

de rerum permut. Staphil. de lit. grat. tit. de uar. mo.
 vacat. nu. 26. Gemin. in c. ordinarij. §. in conferen-
 65 * dis nu. 3. de off. ord. lib. 6. & potest exemplificari in
 conuentione tacita de qua loquitur Pius V. in d. cõ-
 66 * stit. in §. Itidem. nam eadem t est ratio taciti & ex-
 pressi, l. cum quid, ff. si cer. pet. & late tradidi in ex-
 plicatione d. §. Itidem q.
 67 * Pariformiter t a maiori prohibetur conditio in
 spiritualibus, Glo. communiter * recepta in c. ex par-
 te 1. de offi. deleg. ubi exponit uerbum omnino, t po-
 68 * situm in illo tex. 1. absque aliqua cond. Crau. consil.
 122. nu. 2. Redoan. de sim. par. 2. c. 10. nu. 6. & cõmu-
 niter dd. & dixi de refig. benefic. in præfat. libr. 14. &
 dicitur in d. §. Itidem, d. consil. Pij V. ubi ponuntur
 exempla, & latius infra patebit.
 Sibi, aut alteri. nam in d. constit. Pij V. hæc parifi-
 cantur, quod promissio fiat t collatori, resignanti, eli-
 gẽti, patrono, uel alijs, ut dicitur in §. Quare nos vo-
 lentes, ibi, eidem dimittenti uel alteri, & in §. Itidẽ,
 ibi, pensionem illi uel illis, & in §. ad probandũ, ibi,
 per se uel alium, & in §. si recipiens, ibi, uel eius par-
 tes, & in §. deniq; ibi, per se uel alium, & in explica-
 tione uniuersiusque §. tradidimus rationem & cõ-
 probauimus.
 Et similis est hæc confidentia t fiduciaria manci-
 pationi, uel uenditioni, cum etiam ibi restituendi fi-
 des interponatur, ut tradit Boet. in 4. commentar.
 Topicorum. Bud. in pandec. fol. 99. nam mancipa-
 tio seu uenditio t fiduciaria est, quoties ea lege man-
 cipatur, ut mancipanti aliquando remancipet, ueluti
 inquit Boet. loco citat. si quis tempus dubium ti-
 mens, amico potentiori fundum mancipet, redditu
 70 * ro cum tempus illud dubium præterierit, & idcirco
 uocatur fiduciaria mancipatio, t quod restituendi fi-
 des interponitur. Cicero pro Flacco, pecuniam fœ-
 neraticiam a te sumpsit adolescens, ob eamque fun-
 dum tibi fiduciarium dedit, idest fiduciaria manci-
 patione, quo contractu. hodie multi utuntur, qui ue-
 ctigalia certæ summæ in fundis & possessionib. cõ-
 parant, & fundos mancipari sibi iubent tãdiu fruen-
 dos quo ad uectigalia, & pensiones redimantur, alij
 71 * ut fraudent hunc & illum. Et huiusmodi fiduciaria
 t mancipationem, uel uenditionem hodie uoca-
 mus uenditionem factã sub redimendi redhibendi
 que lege, ut tradit Bud. loc. cita. & sequuntur Tiraq.
 de retract. conuention. in præfa. nu. 37. Masca. de p
 ba. concl. 1142. in primo. pactum igitur de retrouẽ-
 72 * dendo tã Romanis ueterib. fiduciaria uẽditio appel-
 labatur per interpositionem fidei factã Cic. in 3. de
 Nat. Deor. Liuius. lib. 2. belli Macedoni. ubi hæc uer-
 ba scribit, optimum ratus Nabidi eã Lacedæmonio
 rũ tyranno uelut fiduciarium dare, ut uictori sibi re-
 stitueret, si qd aduersi accidisset, ipse haberet, Boet.
 in 4. cõmen. Topi. Connan. li. 4. cõmen. Iur. Ciu. tit.
 de distract. pign. c. 17. sub nu. 8. Et ideo dicit fiduciar-
 73 * ia hæreditas, quoties fides restituendi interponit,
 uel fidei hæredũ committitur, & quasi custodiẽda
 hæreditas uocatur ad tps, ut eam postea alijs restituat,
 & cõter * uocatur fideicommissaria, tã certũ condi-
 74 * tio ff. si cert. pet. Alber. in dictionario in uerbo fidu-
 ciaria hæreditas, & a Iaboleno fideicommissarius t
 vocatur fiduciarius hæres, l. Seius. ff. ad Treb. Con-
 75 * nan. li. 7. comment. Iur. Ciu. c. 4. sub nu. 1. Marza. de
 fideic. in prin. Bellon. in tit. de fideic. hæred. in prin.
 num. 3. & 7. Zanch. in repe. §. cum ita. num. 97. ff. ad
 76 * Trebell. Et fiduciaria possessio t que non est uerã,
 iusta & absoluta, sed fiduciaria & ueluti deposita-
 77 * ria, &

ria, & vt tradit Bud. in di. comm. fol. 91. est illa, qua sub manu Regia possidere vocant, quasi fide data de restitutione.

79 Ac fiduciaria opera, quoties aliquis locum alterius tener vel exercet, Casar de bel. ciu. lib. 11. neq; ignorare quid sit offi. legati, qui fiduciarum opera obtineret, & vocat fiduciarum operam, quia redeunte superiore cedere eum oportebat.

80 Et fideicommissaria libertas, qua commissa est a testatore fidei haereditis, l. fideicommissaria l. 3. ff. de fideicom. haeredit. quam in hoc proposito declarat Conna lib. 10. com. iur. ciu. c. 6. de haer. insti. n. 4.

81 Ac fiduciarum iure Pater in ius dicitur is, qui filium imaginaria venditione mancipat, vt ille eum manu mittat, Alciat. lib. 3. parerg. iur. cap. 26. ubi multa ad propositum deducit.

82 Fiducia enim, quae in hoc crimine & in supra relatis casibus interuenit, depositum appellatur Tiraquell. d. praef. de retr. conuent. num. 38. ubi in si. id probat ex argumento a connexione titulorum, & adest auctoritas Pauli I. C. lib. 3. sent. titu. 9. & in tit. digest. de deposito, & de lege commissoria hoc expresse in vltimis locis dicitur ac colligitur ex Cicero. lib. 3. offi. & pro Aulo Cecin. l. 1. §. qui pro socio, ff. de his qui not. infam. & ita hoc crimen appellat Pius V. in citata constit. & Pius III. expressius d. constit. ibi, hinc aliena beneficia custodiendi modo ne assuescerent. nam depositum est, quod custodiendum alicui datum est, l. i. ff. de poss. dictum ex eo quod ponitur, & praepositio, De, augeo positum, vt ostendat totum eius fideicommissum quod ad custodia rei pertinet, subdit, Connan. lib. 7. comment. iur. ciu. tit. de deposti. c. 4. sub nume. 1. hoc est non solum apud amicum rem nostram ponimus, sed deponimus, & dimittimus a nobis vt apud eum collochemus, & curam eius atque custodiam a nobis ad illum traferimus, & in ea seruanda opera, & industria nostra precariam eius fidem supponimus, l. incommo dato, §. sicut. ff. de commo. ubi Bartol. idem Bartol. in l. 1. de precar. Bald. & Paul. de Castrenf. in leg. 1. C. commod. Abb. in c. vlt. col. 2. de precar. Dec. in l. mutuum damus nu. 9. ff. si cert. pet. Corn. conf. 39. nu. 2. vol. 1. & conf. 241. nu. 1. vol. 3. Card. Pari. conf. 107. nu. 75. volu. 3. & ob id depositum simile est mandato. nam ut hic res nostras alienae fidei tradimus seruandas, sic in illo negociorum nostrorum administrationem, & curationem alijs mandamus & committimus. l. i. ff. de procu. & l. i. ff. manda. & propterea ambo iudicia fiduciae esse dicunt, vt pluribus explicat Connan. loc. cit. & colligitur ex Alciat. lib. 3. parerg. iur. c. 26. & habet magnam similitudinem in pluribus casibus hoc crimen alienationi sine fraude Fisci, & Creditorum, vt dicitur in costi. Pij V. in §. multi, de qua alienatione late loquuntur dd. in l. post contractum ff. de don. vbi scribunt esse dosam, & propterea nullam. Ang. & Sal. in l. si quis posthac, C. de bonis proscr. Pau. de Castr. conf. 58. Visis, nu. 4. lib. 2. late Dec. conf. 235. & alijs contractibus simulatis, in quibus quis simulat uedere, vel donare, aut aliquid facere, cum contrarium tamen gerat in animo, & secrete paciscatur, Anch. conf. 227. nu. 3. Afflic. in c. 1. in prin. nu. 11. de feud. dat. in vim l. commiss. Natt. conf. 628. nu. 19. li. 4. late Capol. in tract. de simul. contract. D. D. omnes post Bar. in d. l. post contractum, vbi Pic. col. 2. Alci. in prin. & Io. Annib. Bar. in l. creditor, §. vlt. ff. qui pot. in pig. hab. Bal. in l. creditoris in fin. C. de pign. Bar. conf. 65. li.

1. cum alijs adductis per Menoch. in tract. de praesu. lib. 3. praesump. 122. per totam, & huiusmodi contractus legibus sunt valde odiosi, & ab illis improban tur, & annullantur, vt late per Capoll. in tract. de si mulat. contr. in princ. Bar. & alijs omnes in d. l. post contractum. ff. de dona. Bar. in auth. incestas. C. de incest. Bal. in l. iubemus. §. sane. col. 2. C. de sacrosan. Ecclesi. latissime Menoch. de praesump. libr. 3. praesump. 122. & praesump. 123. & ad detegendam illam simulationem sicuti in hoc crimine admittuntur coniecturae, Bar. & alijs omnes in d. l. post contractum, Ancha. conf. 251. nu. 5. Roma. conf. 367. nu. 15. Alc. conf. 54. nu. 19. libr. 7. Cefal. conf. 325. num. 53. lib. 3. Alci. resp. 125. nu. 8. Natt. conf. 549. nu. 3. 4. & 9. Afflic. decif. 40. num. 17. Gozad. confil. 94. nu. 55. Card. Paris. conf. 53. nu. 12. & confil. 54. nu. 71. uol. 1. Neuz. conf. 8. nu. 52. Crau. conf. 100. nu. 6. Grat. conf. 81. nu. 42. vol. 1. Tiraq. de retr. lignag. §. 1. gl. 14. nu. 58. Ioan. de Amic. conf. 107. in princ. & faciunt quae late cumulat Mascard. de proba. concl. 815. & concl. 1142. & Decius d. conf. 235. Menoch. loc. cit.

Nec omittendum esse censeo, quod alias, cum omnes tex. in tit. de simonia positos diligenter confiderem, deueni ad c. per tuas el. 3. quem textum loquor de confidentia beneficii, (de qua nos) omnes qui illum legent affirmabunt, & propterea eius uerba referret placuit. Inno. III. c. 37. Per tuas nobis literas intimasti, quod cum D. lator praesentium vellet in subdiaconum ordinari, & certum titulum non haberet, quendam presbyterum exorauit, vt ipsum ad Ecclesiam suam titulum praesentaret, quod cum ille facere recusaret, ipse illi firmiter repromisit, quod nunquam, si praesentaret eundem, in Ecclesia sua aliquam partem portionem, & sic ad praesentationem eius extitit ordinatus, nec se in hoc illicitum egisse aliquando intellexit. & infra. Nos inquisitioni tuae taliter respondemus, quod, nisi cum eo fuerit misericorditer dispensatum, nec ad superiores ascendere, nec in suscepto debet ordine ministrare. Confidentia ex hoc tex. colligitur. nam iste D. volens ad subdiaconatum ordinari, obtinuit titulum beneficii a quodam presbytero, ei promittendo aliquos fructus ex illa ecclesia, seu titulo nequaquam petiturus, & cum diceret illicitum non fecisse, Papa redarguit illum, & vult vt non possit in eo ordine suscepto ministrare, nec ad superiores ascendere, nam fuit interposita fides super eo quod a sacris canonibus prohibetur, cum fructus veniant consequutiuè ad beneficium. Put. dec. 374. num. 9. lib. 1. cum dependet ex eo, Oldrad. conf. 118. Put. decif. 564. nu. 3. lib. 2. & acquirantur tunc titulo, Gl. in c. res, 12. q. 1. & in c. relatum l. 2. de testa. vbi Abb. nu. 8. Siluest. in verb. Clericus 4. §. 8. communis opinio vt per Couar. in c. 1. de testam. & quod fuit datum illud beneficium D. vt posset ordinari in fraudem sacrorum Canonum, & sic ad hunc effectum duntaxat, vnde ex hoc sequitur confidentia: vt considerat Pius V. in d. constit. §. quare nos uolentes, Nauar. in Man. c. 23. sub nu. 109. & 110. Maiol. de Irregul. li. 5. c. 45. in si. Mascard. de proba. concl. 1306. & alijs omnes. beneficia enim debent dari absolute, vt, cui dant, competat oes ius, & omnimoda administratio, quae ei requiritur ex colla. c. 1. de reg. iur. libr. 6. Lap. alleg. 8. Calder. conf. 9. de iur. patr. Rot. decif. 15. de praeb. & dixi de ref. benef. lib. 7. q. 1. nu. mer. 102. Et ideo pactio super dispositione illius iuris, ac administrationis, & fructuum redolet simoniam,

niam, & confidentiam prohibitam, Ioan. Monach. in cap. licet, de iur. pat. libr. 6. Calderi. in cap. mandatum, nume. 4. de rescript. Gloss. in cap. cum uniuersorum, de rerum permutat. Oldrad. confil. 324. sub num. 5. Cardin. Paris. in cap. venerabilis, nu. 45. de except. Zabarell. in cap. cum dilecti, numer. 2. de praeb. Bonif. de Vitallin. in clemen. vnica, numer. 1. de rerum permutat. Et quare fuit commissa confidentia, aperit tex. nam iste cupiebat in subdiaconum ordinari, quod non poterat consequi sine titulo, vel patroni, uel beneficii, cap. sanctorum, dist. 70. iuncta glo. in cap. Episcopus, verbo subsidium, de praeb. & tex. in cap. tuis eod. titu. in 6. & ibi Gl. in verbo de patrimonialibus, & Abba. num. 3. Nauarr. confil. 14. & conf. 15. de tempo. ordin. & est communis opinio recepta in * praxi, ut dixi de ref. benef. libr. 2. quaestio. 6. num. 6. ubi adduxi capit. 2. sess. 21. de ref. Concil. Trident. id innouans, & cum neutrum haberet, superior nolebat eum ordinare, ne ex suo postea teneretur, iuxta capi. Episcopus, de praeb. ubi Anton. de Butr. Abba. Decius, & alii omnes. D. Thomas, & D. Bonauent. in 4. sent. distinct. 24. Nauarr. confil. 14. de tempor. ordi. Burgal. de irregul. par. 1. quaestio. 5. num. 24. Ideo, ut fraudaret ordinantem, immo potius animam suam, rogauit amicum, ut eum praesentaret ad Ecclesiam suam titulum, ad hoc ut posset sub eo titulo suscipere dictum ordinem subdiaconatus, & cum nollet amicus assentire, ne amitteret redditus illius Ecclesiae, ipse ei promisit, quod, si dictam praesentationem faceret, nunquam peteret portionem in ea Ecclesia, cum eam optaret habere non causa reddituum, sed ad effectum consequendi ordines. ex quo constat, quod non stetit in finibus nudarum precum, vt considerat ibi Hostien. num. 1. in uerbo exorauit. Ioan. Andr. in eodem num. 1. & in uerbo, ex quo nulla in curreret simonia, cap. tua nos. 1. cum ibi not. de simon. Felin. in cap. cum essent, eodem titu. Sarn. de iur. q. 12. colum. 4. Crauett. conf. 122. num. 9. Nauarr. conf. 59. num. 2. de simon. & resolut. bis Roma. de anno 1537. vt dixi de ref. benef. libro. 14. quaestio. 7. num. 14. sed ultra preces emissas processit ad pactum, vt Hostien. Ioan. Andr. locis citatis. Anton. de Butr. num. 7. Abb. prope fin. considerant, & colligitur expresse ex text. ibi firmiter repromisit, l. 1. ubi omnes, ff. de pact. Geminian. in cap. Ordinarij. §. in conferendis, num. 3. de off. ordi. lib. 6. Gloss. in cap. ex parte 1. de off. ordi. Bisignet. decif. 6. de renunc. Quod pactum continebat rem prohibitam. nam potest intitulatus, & ordinatus in aliqua Ecclesia petero de prouentibus illius sustentationem, Hostien. in d. cap. per tuas, numer. 2. uerbo portionem, Ioan. Andr. num. 3. Ioan. de Anan. colum. 1. uersic. nota, quod non solum: vbi uidetur intelligere illum text. quod fuerit super fructibus cuiusdam Ecclesiae constitutum beneficium, ut posset ordinari, Abba. num. 2. in 2. not. Boer. confil. 29. numero 7. & ultra huiusmodi pactum illicitum, & confidentiale per subreptionem uoluit ordinem adipisci, arg. cap. quando, dist. 24. c. cum dilecti. §. nos uero de elect. & considerauit Hostien. dic. ca. per tuas, sub num. 3. uersic. cum quia per, decipiendo ordinato rem, cum diceret habere titulum sufficientem ad uictum, cum esset suppositus, & fictitius, & ordinans in nulla culpa est, vt egregie considerat Dec. in ca. Episcopus, num. 13. de praeb. Nauar. conf. 14. nu. 3. de tempo. ordin. Et optima ratione inquit tex. in

eodem cap. per tuas, quod est suspensus a suscepto & inhabilis ad suscipiendos. nam hanc poenam imponunt antiqui Canones aduersus ordinatos sine beneficio, vel patrimonio, cap. neminem, & cap. sanctorum, dist. 70. ut efficiatur irregularis, si ministrat in eo. Abb. in ca. cum contingat de arat. & quali. idem Abb. in cap. ueniens in pri. not. de fil. presbyt. Burgal. de irreg. titu. de dispens. 1. qu. 5. num. 24. Maiol. in cod. tract. lib. 4. c. 5. in princ. licet thodie Concilium Trident. c. 2. sess. 21. de reform. non inuouet dictam poenam, sed illam, quae ponitur in d. c. Episcopus de praeb. ut censuit sacra Congregatio Concilii, ut dixi de ref. benef. lib. 2. q. 6. num. 18. cum seq. Et, dum textus in eod. cap. per tuas dicit, nisi cum eo fuerit misericorditer dispensatum, Innoc. intelligit per Papam, quam interpretationem sequuntur Ioan. Andr. in fin. num. 3. Hostien. num. 2. uersic. nos inquisitioni, & alijs, ex illa communi conclusionem, quod in ordine solus Papa dispensat, cap. ergo. 1. q. 1. cap. pen. de simon. ubi Innoc. & alij Abb. in ca. de simoniaca, num. 4. uersic. dist. eod. tit. sed contraria opinio mihi probatur, quod Episcopi possint dispensare, quam ibi firmat Abb. nu. 6. tum, quia, quoties Papa sibi non reseruat facultatem dispensandi, uidetur Episcopis illam concedere, c. nuper, de sen. excom. cap. a nobis in fi. eod. tit. Abb. in ca. si clericus, §. de adulteris, colum. 3. de iud. & in c. in quibusdam de poen. tum etiam lex puniens delictum, & apponens postea uerbum impersonale, nisi fuerit dispensatum, vel posse dispensari, refertur etiam ad Episcopos, Glo. est in d. c. in quibusdam de poen. & in c. quisquis de elect. & in cap. excommunicamus, §. sane de haeret. Archidia. in cap. nulli, dist. 38. Gl. in cap. ult. de apost. & in c. uirginum, 27. q. 1. Glo. in Summ. dist. 50. & in cap. miror ead. dist. cum alijs, ut per Felin. §. de adu. numer. 1. uersic. fallit in 2. in fi. & contrarium tollit. Abb. loc. cit. sed dubitari cogit, an crimen confidentiae sit proprie, & uere simoniacum, & in quo differat confidentia a simonia? communis opinio testis, ualde differre hoc crimen a crimine simoniae, quod vt recte intelligatur, scire oportet, simoniam hoc modo a doctoribus communiter diffiniri: Est uoluntas studiose emendi, vel uendendi spirituale, vel spirituali annexum, Gl. in sum. 1. q. 1. dd. in rub. extra de simo. Theolo. in 4. sen. di. 25. Abb. in c. nemo de sim. latissime Redoanus de simonia p. 1. c. 2. Nauar. in Man. c. 23. sub nu. 100. ubi dicit communem diffinitionem, vt etiam tradidi ego de ref. benef. li. 14. q. 3. nu. 3. nam uendentes, & ementes templo Deus eliminat, vt D. Greg. homil. 39. tradit, c. uendentes, & ementes, 1. q. 3. na dicit Dominus, Quod gratis accepistis, gratis date, c. quicquid inuisibilis, 1. q. 1. & ideo simonia committitur per dationem, & promissionem pro consequendis spiritualibus, uel illis annexis. c. 1. 1. q. 1. Riccar. in 4. sen. di. 25. art. 2. Host. in Sum. in tit. de sim. Abba. in c. extirpanda, §. qui uero, col. pen. de praeb. D. Th. 2. 2. q. 100. & exemplificatur, quoties datur pro ordinibus recipiendis, c. 2. c. quisquis, c. sanctorum, c. q. studet, c. quicumque, c. gratiam, c. eos, c. placuit, c. fertur, c. statuimus 2. c. ordinationes, & c. de ordinationibus. 1. q. 1. c. 1. & c. ex tua, de sim. pro baptismo, c. et corde, c. non nocet, & c. emendari. 1. q. 1. pro sacramento poenitentiae, c. remissionem. 1. q. 1. c. nemo presbyterorum, de sim. pro sacra communione, c. nullus Epus. 1. q. 1. pro chrismate, c. dictum est, 1. q. 1. c. ea quae, c. ad nostram, & c. in tantum, de simo. & p.

QVAESTIO II.

QVAE fuerit origo confidentiae beneficialis.

SECUNDO, Quae fuerit origo Confidentiae beneficialis, licita uel illicita, & ex qua causa?

1 Respondeo, originem esse illicitam, & reprobam quia fuit reperta a uolentibus canones fraudare, ut late colligitur ex const. 87. Pii V. in prin. & in §. multi, & communiter est receptum. & illam actum illicitum appellat Caputaq. decis. 314. nume. 3. par. 2. hac etiam ratione origo fideicommissorum dicitur illicita, & reprobata, ut scribit Ias. communiter receptus in l. 1. nume. 7. ff. de leg. 1. quia traxit principium a uolentibus legem circumuenire. nam incapaces, quibus non poterat legari uel relinqui, ut deportati l. 1. C. de haer. inst. damnati in metallum, & spurii testatoris, & aliae personae similes, quas enumerat Gloss. in §. legari. Instit. etiam de haer. inst. hoc medio consequebantur legata, & relicta, quia testatores instituebant haeredem aliquem amicum, de cuius fide confidebant, eius fidei committentes ut illam hereditatem postea tali incapaci restitueret & huiusmodi fideicommissa relicta capaci, vel incapaci, quia consistebant in sola fide, & pudore grauari antiquo tempore erant infirma, cum non possent exigi, & nulla dabatur actio, neque officium Iudicis fauore tamen ultimam uoluntatem, ne uoluntas defunctorum deciperetur, fuit postea statutum, & se implenda, ut dicitur in §. primo. Inst. de fideicom. haered. l. 2. §. post deinde. de origin. iur. sed. capaci. ult. ubi Gl. & Bar. ff. de his quib. ut indig. Gl. & doc. in l. ultim. C. eod. ad not. in l. 1. ff. de legat. 1. dum modot de hoc constat, l. coharedi, §. cum filii, ff. de uulg. & pupil. l. ex tribus, ff. de inoff. test. Abb. conf. 31. nu. 9. Rolan. a Valle, conf. 59. nu. 5. uol. 3. Burfa, conf. 97. num. 1. uolum. 1. Dec. conf. 336. in fi. Crau. conf. 180. in fi. Soc. Iun. conf. 185. nu. 2. lib. 2. Ad exemplum igitur fideicommissorum fuit reperta confidentia, ut canones fraudarentur, & sicuti ea relicta fideicommissa appellata sunt, quia nullo uinculo iuris, sed tantum pudore eorum, qui rogabantur, continebantur, §. pri. uerf. & ideo, de fideicom. haered. ita haec appellata confidentia, quia tota in fide illius, qui recipiebat beneficiu, uel illud habebat, posita erat. Nauar. in Manual. c. 23. sub nu. 109. Mascard. de probat. conclus. 1306. nu. 2. moti ex illo uulgari, quod fides est seruanda, cum sit fundamentum iustitiae, id est dictorum conuentorumque constantia & ueritas, ut dicit Tullius 1. Offic. quem ad hoc refert Luc. de Pen. in l. quoties col. 1. C. de ponderat. & auri illa tor. lib. 10. Fortun. Garz. de ult. fi. iur. ciuil. & Cano. num. 148. Pauin. de Visit. 2. part. quest. 2. nume. 15. Io. a Capistr. in Spec. conscient. nu. 8. & graue est illam fallere, l. 1. C. de const. pecun. in prin. §. hoc similiter, Auth. ut licet de ceter. Nicol. Moron. de tregu. & pact. quest. 17. nu. 11. & q. 102. num. 2. Bellon. de re milit. tit. 3. nu. 4. dummodo ex fidei obseruantia non resultet illicitum, c. si ad peccatum, 2. q. 4. & per totum, nam tunc potius est fides rescindenda, quam soluenda, c. in modis, ead. causa, & quest. & regulariter, ubi fides non est solemnitas, & obligatoria, quis non potest constringi ad illam seruandam l. Iuris gentium, §. si cu nulla, & §. igitur, & §. quinimmo ff. de pact. ad. not. in l. 1. ff. de const. pecun. & in l. 1. ff. deposit. lat. Lucas de Pen. in dic. lib. 1. C. de ponder. lib. 10. col. 2. Et ideo qui recipiebat, aut tenebat beneficiu,

S V M M A R I V M.

- 1 Confidentia origo illicita, & reprobata.
2 Fideicommissorum origo illicita.
3 Deportatis non potest relinqui.
4 Qua persona non sunt capaces legatorem.
5 Fideicommissa nunc praestanda.
6 Fideicommissa debent constare.
7 Confidentia cur dicta.
8 Fides est seruanda.
9 Fides quid est.
10 Fides num seruanda, quando resultat illicitum.
11 Ex fide quando quis posset constringi.
12 Confidentiarum cogebantur restituere beneficia.
13 In supremis tribunalibus reddebatur ius super confidentia.

test puniri poenis positus in praedictis extrauaganti- bus, l. si quid earum, §. interemptum, ff. de lega. 3. l. si is qui ducenta, §. utrum, ff. de rebus dub. & patet ex pluribus exemplis, & casibus positus in dicta Const. Pij V. §. multi, & in §. Quare nos uolentes, & §. Item, ac §. postremo, in quibus cessat requisitum Simoniae etiam conuentionalis, ut per Archid. Gemi, & alios 1. qu. 1. in Sum. Abb. in cap. nemo, de Sim. Nauar. in Man. c. 23. sub nu. 103. Caiet. 2. 2. qu. 100. Sot. lib. 9. de Iusti. & Iur. q. 8. & alii omnes. ex his, n. confidentiariorum, simoniacos reales, & conuentionales poteris cognoscere. De simonia autem mentali, non est necesse differere, cum ea sit communis omnibus praedictis. nam consistit in animo, & intentione praua, in beneficialibus, & eis annexis. Glo. in Sum. 1. quest. 1. Abb. in c. consulere, & cap. nemo, de Sim. idem Abb. in c. per acquisitionem de elect. glo. in c. reperiuntur. 1. q. 1. Fel. in c. tua nos de sim. Caccialup. de pensio. quest. 19. Redoan. de Sim. par. 1. c. 2. nu. 13. & illam diffinit Nauar. in Man. c. 23. nu. 102. Simonia mentalis est mente tantum concepta circa oem conuentionem expressam, uel tacitam ad exemplum usure mentalis, Mai. in 4. dist. 25. q. 1. Adria. in quolib. 9. D. Th. 2. 2. q. 100. ad 6. & exempla refert Redoan. de Sim. p. 1. c. 5. p. tot. & c. 6. 7. 8. cu multis seq. ubi late hac materiam profequitur. & cu in mentem consistat, soli Deo est cognita, Clem. exiui de para. diso. de verb. sig. l. 2. ff. de interrog. act. Gl. in §. aliae inst. de acti. Ang. cons. 93. & conf. 160. & conf. 236. & 271. Bolognin. conf. 6. in princ. qui nouit praesentia, praeterita, & futura. c. fundamenta, §. proinde, de elect. lib. 6. & secretorum omnium est cognitor & Iudex, c. erubescant in fin. dist. 32. omnia quae nuda, & aperta sunt oculis eius, c. Deus omnipotens, 2. q. 1. c. presbyter, 1. 2. q. 5. c. 1. 26. q. 5. Dec. in c. nouit, in 1. not. de Iud. animus autem hominis dicitur inuisibilis, ut tradit Ant. Rosell. in rep. c. manifesta, num. 169. 2. q. 1. & ideo communis est opinio, tamen num directe probari non posse, cu illius solus Deus sit scrutator, ut patet ex allegatis per Mant. conf. 24. nu. 4. lib. 1. Barbat. conf. 42. nu. 14. uol. 1. Blac. de Indic. nu. 57. Cor. conf. 31. nu. 16. uol. 1. Signo. conf. 63. nu. 3. & propterea sufficere coniecturas. Soc. conf. 28. nu. 14. uol. 1. Corn. conf. 45. in princ. uol. 4. Silua. conf. 7. nu. 21. & modost deducit Mascard. de probat. concl. 94. per totam.

12 neficiu in confidentiam a principio non poterat constringi ad fidem seruandam, postea patrum no strorum temporibus praua consuetudine seu potius corruptela patienter cepit tolerari. Io. Petr. Bim. conf. 29. nu. 5. Et deinde cepit ius reddi pro fide seruanda in supremis tribunalibus, Car. Sanct. Cruc. decis. 18. in manu. Nauar. in Manual. c. 23. sub nu. 111. Gabr. conf. 184. nu. 6. lib. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Confidentia non prohibetur iure diuino.
2 Simonia qua uersatur circa mere spiritualia prohibetur iure diuino.
3 Simonia, uendere gratiam Spiritus sancti.
4 Simonia habuit originem a Simone Mago.
5 Simon magus fuit primus hereticus.
6 Simonia, uendere sacramenta.
7 Simonia, de iure diuino, uendere ordinationem.
8 Simonia de iure diuino uenditio ecclesiae.
9 Simonia quia prohibita, quae.
10 Confidentia simoniaca, quia prohibita.
11 Papa omnia permittit.
12 Papa habet plenitudinem potestatis.
13 Papa est Vicarius Dei.
14 Papa non potest dispensare super simonia, quia Simonia.
15 Papa potest dispensare super simonia, quia prohibita.
16 Papa non potest dispensare super iure diuino.
17 Ius diuinum immutabile.
18 Deus solus potest tollere ius diuinum.
19 Inferior non potest destruere legem superioris.
20 Papa seruet Dei.
21 Papa debet se conformare iudicio diuino.
22 Papa tenetur defendere legem diuinam, usque ad sanguinem.
23 Quando Papa non obediendum.
24 Papa ex magna causa potest recedere a iure diuino.
25 Papa potest dispensare super iure positiuo.
26 Papa potest dispensare super confidentia.
27 Papa in beneficialibus habet liberam potestatem.
28 Papa potest tollere constitutiones Conciliares de fide non tractantes.

QVAESTIO III.

Confidentia an sit prohibita de iure diuino, & an super ea Papa possit dispensare.

TERTIO, quæro, An confidentia beneficialis si moniaca, de qua nos loquimur, sit prohibita de iure diuino, Communis opinio est negatiua, ut tenet Nauar. in manual. c. 23. n. 11. uerf. 11. quod Io. Petr. Rima conf. 29. nu. 6. & ratio est, quia iure diuino non solum prohibetur illa simonia, quæ circa emptio nem, & uenditionem mere spiritualium uersatur siue ea spiritualia a Deo sint data, & instituta, siue ab Ecclesiastica potestate diuinitus tamen accepta, Diu. Tho. 2. 2. quest. 100. Hostien. Caietan. Siluest. Angel. Armil. & alii Summitta. Redoan. de Sim. p. 1. c. 2. col. 2. qualis est uenditio gratiae Spiritus sancti. c. qui studet, & c. sicut eunuchus. 1. q. 1. quam emere intendebat Simon ille, a quo originem, & nomen habuit Simonia. C. recurat, 3. 2. q. 4. c. qd inter rogasti, dist. 27. cap. saluator. cap. q. 3. Act. Apostol. cap. 8. optime in cap. quidam 24. quest. 3. sicut pro certo, de sim. Arch. in c. studet 1. qu. 1. & in cap. eos

5 num. 2. ead. causa, & quaestione. & hunc primum the reticum fuisse tradit Euseb. Casarien. lib. 2. Histo. Ecclesiast. cap. 1. & ca. 13. Redoan. de sim. cap. 1. nu mer. 6. Ioann. Andr. in dicto capitulo sicut pro certo, de sim. Abb. in ca. qui extirpanda, §. qui uero, num. 53. de præb. Fel. in c. cum essent, de sim. & uenditio sacramentorum, d. c. qui studet, & c. sicut eunuchus, 1. q. 1. c. non satis. c. consuluit, de sim. cap. ba ptizandis, & ibi Archid. cap. quidquid, c. placuit, ca. emendari, cum seq. 1. q. 1. Fel. in c. in tantum uersul ti. nota de sim. gl. in c. ueniens, de trans. latissime Redoan. in d. tract. de sim. c. 6. & 7. Ac uenditio ordina tionis, cap. presbyter, 1. q. 1. c. cum ordinaretur ead. caus. & quaestione, c. sacerdotes ead. caus. & quest. c. tantis, 81. dist. late Gemin. in cap. ult. 1. qu. 1. Archi. in c. requisitis 1. q. 7. Abb. in c. cum ecclesie, in fine de simon. latissime Redoan. in eod. tract. de simon. c. 8. per totum. Ac etiam uenditio Ecclesiae, uel alta ris executio, c. altare, 1. q. 3. Abb. in c. cum tua, de si mon. Caccialup. de pens. q. 19. Simonia aut, quæ uersatur circa spiritualia, p con stitutione Ecclesiae, aut canonu, nõ dicitur simonia, quia simonia, & sic prohibita de iure diuino, sed quia p prohibita. nat p ius positiuu, s. p Pontificiu, Canones, Cõcilia, Cõstitutiones uisum est illa prohiberi, qua lis est ea, quæ committitur in beneficiorum collatio ne, renuntiatione, & praesentatione, quoties condi tio, pacta, modus illicitus interuenit. gl. in c. ex parte 1. de offi. de leg. vbi DD. omnes & communiter de communi Nauar. in suo Manual. c. 23. sub num. 100. uerf. ex qua diffinitione, Redoan. d. tract. de si mon. p. 1. c. 2. num. 9. & hæc est frequentior. Vnde cum confidentia in his uersetur, quæ sunt spiritualia, ex const. Ecclesiae, & canonum, nequaquam poterit dici esse prohibita de iure diuino. & hanc cõ clusionem omnes firmant absque contradictione. Et effectus erit maximus, quia, quamuis Papæ omnia sunt permittit, Specul. in titu. de dispens. §. nunc ostendendum, uerf. 89. Abb. in ca. Magne, de uot. Bellam. conf. 28. col. 3. Dec. conf. 112. col. 3. cum ei plenitudo potestatis sit data, c. qui se scit, 2. q. 6. c. qui cunque 24. q. 1. Io. cap. ult. c. significasti de elect. ca. quodcunque 24. q. 1. nam test Vic. Dei in terris, Bal. in l. ult. C. de sent. rescin. non poss. Dec. in ca. primo super, gl. in uerb. ab omnibus de const. Non tamen potest dispensasse super simonia, quia simonia & sic super ea, q prohibetur de iure diuino, sed super ea dumtaxat, quæ est introducta per ecclesiam, & Ec clesiae prelatos, & sic super ea, quæ dicitur simonia, quia prohibita, Diu. Thom. in 4. quolib. q. 4. Specu. in tit. de dispens. §. nunc. Caccial. de pens. q. 19. Fel. in ca. ad audientiam el. 2. de resc. Caslad. decis. 2. de simon. communis opinio, ut patet ex adductis per Redoan. de simon. cap. 2. 1. & omnes fere scribentes dicunt, generaliter Papam non posse dispensare su per iure diuino, c. qui omnipotentem, 11. q. 3. Ant. de Butr. in c. super eo, de usur. Diu. Thom. in 4. quo libet. q. 14. Petr. Paludan. in tract. de Ecclesiast. po test. art. 5. Turrecrem. in Summ. in 3. lib. c. 54. & 57. Inn. & Henric. Boic. in ca. cum ad monasterium, de stat. reg. Abb. in c. non est voti, de vot. Henric. Boic. in c. ex parte el. 2. col. 1. & 2. de resc. Bellam. conf. 28. pet totum, maxime col. 4. Dec. in ca. ne inuitaris col. 2. de const. Gem. conf. 96. col. 5. Io. And. in c. 2. de dispens. Petr. de Palud. in 4. dist. 41. D. Thom. in 5. dist. 27. q. 4. & probatur expresse in ca. literas, de rest. spolia. quem optime ad hoc ponderat D. meus Car.

17 Cardinalis Parisius conf. 68. nume. 39. cum seq. uol. 4. ius enim diuinum est immutabile, §. sed naturalia Inst. de iur. nat. gent. & ciuil. c. ult. §. is itaque dist. 5. Gem. & Prapof. in c. sicut dist. 14. Abb. in cap. si gnificasti, col. ult. de elect. solus enim conditor legis poterit tale suum & diuinum præceptum tollere, & super eo dispensare. quod minime facere potest Papa eius Vicarius, & inferior, qui nõ t pot mutare nec destruere legē superioris, c. cū inferior. de maior. & obed. c. inferior, dist. 2. i. cle. ne Romani, §. 1. de elect. nec statutū superioris tollere. Inn. Abb. & alii * cōiter in c. que in ecclesiarū col. 4. uer. 2. limitarem de constit. seruus enim, ut est Papa, iuxta tradita in procem. Decretal. in princ. non poterit ordinatio nem Domini tollere. l. nam etsi magistratus, ff. de arbit. c. ille a quo, §. tempestiuum, ff. ad Treb. ca. 1. dist. 10. l. rescripta, ubi Gl. & Doct. de precibus imperat. offer. & ideo iudicium Summi Pontificis dēt esse conformet iudicio, & statuto diuino, cap. ut no strum, ut Eccle. benef. Abb. in c. de multa colu. 3. uer. unde obstat de præben. quam legem diuinam tenetur ipse Papa, usque ad animam, t & sanguinem defendere. cap. sunt quidam, 25. q. 1. Abb. in cap. literas, in 5. not. de ressit. spol. & contrarium facienti non erit parendum. ca. Iulianus, & c. qui ressitit 1. 1. q. 3. Bellam. d. conf. 28. late Fel. in ca. si quando, col. 1. 2. & 3. de refer. Imol. in c. ult. num. 7. de Transac. Prapof. in c. que contra, in princ. dist. 8. nisi ext magna causa id faciat, ut per Inn. in cap. ult. de consuet. Arch. in cap. sunt quidam, dist. 25. Io. Andr. in cap. per venerabilem, qui fil. sint legit. Fel. in c. que in ec clesiarum, num. 30. de const. Turcremat. in summ. lib. 2. cap. 107. Prapof. in cap. 1. dist. 15. Dec. in ca. 1. col. 2. & 3. & in c. translatio de const. Soc. sen. conf. 13. & 18. lib. 1. Barbat. conf. 1. colu. 18. & conf. 22. col. 10. uol. 1. Dec. conf. 112. Ang. in verbo Dispen satio, §. 3. late plures, & infinitos adducit Card. Pa ris. d. conf. 68. a nu. 110. usque ad n. 177. uol. 4. Et sic Papa, licet nõ possit dispesare super iure diuino, po test tamen dispensare super iure positivo, D. Tho. communiter receptus locis citatis, & per consequēs super simonia, t & confidentia, quæ committitur in beneficialibus. plures Doctores citat Redoan. de si mon. c. 2. r. col. 2. Cassad. decis. 2. de simon. in quibus habet liberam potestatem. Dec. conf. 141. circa fi. & Papa non solum potest tollere quæ prædecesso res statuerunt, sed etiam constitutiones t conciliares de fide non disponentes, Gl. in c. vbi periculum, in uerb. Conciliū de ele. lib. 6. Host. in Summ. de disp. §. 1. Theologi omnes, * vt per Fel. in c. 1. n. 31. & 32. de Const. Gl. in c. sunt quidā dist. 25. & est tex. in c. innotuit, de elect. & plene tradit Card. Paris. d. conf. 68. a nu. 397. usque ad num. 408. uol. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 Confidentia prohibita est iure communi.
- 1 Origo confidentia illicita.
- 3 Fideicommissorum origo, illicita.
- 4 Origo spectanda.
- 5 Origo mutari non potest.
- 6 Simonia iure communi prohibetur.
- 7 Simonia inter grauiora crimina ponitur.
- 8 Simonia capitale crimen.
- 9 Confidentia crimen simoniæ.
- 10 Prohibito genere, uidetur prohibita quælibet species.

- 11 Idem iudicium de genere, & specie, & nu. 12.
- 13 In prohibitione venit omne illud, per quod deuenitur ad ipsum.
- 14 Confidentia, perniciosa, & corruptela.
- 51 Confidentia actus illicitus.

Q V A E S T I O IIII.

CONFIDENTIA num sit prohibita iure cō muni.

Q Varto, Quæro, An confidentia, de qua nos lo quimur, sit prohibita de iure cōmuni? Cōmu nis opinio est affirmatiua, tquam reperio te nuisse Nauar. in suo Manual. ca. 23. nu. 109. & 111. R. P. D. Seraphinum Rotæ Romanæ dignissimum Decanum, decis. 90. incip. Fuit conclusum, libr. 1. in manuscr. Quod iustificatur, tum attenda eius origi ne, quæ fuit illicita t & reprobata, quia eā traxit a uo lentibus legem fraudare, ut diximus supra que. 2. ad exemplum t fideicommissorum. Ias. in l. 1. num. 7. ff. de lega. 1. nam in primis ad iudicandum, de aliqua re origo spectatur. lib. 3. C. ad Macedon. l. si procu rator, primo respons. ff. Mand. C. clam possidere, ff. de acq. poss. vbi Ias. in 6. not. Mari. Soc. Sen. in c. ue niens, sub num. 52. de accus. Rub. Alex. in l. pe. §. ad crimen, numer. 280. ff. de publi. iud. Bar. in l. 3. §. qui habet, ff. de tut. & in l. 1. §. qui remouet, ff. de postul. nam mutari non potest. l. assumptio in princ. ff. ad municipal. l. ius autem agnationis, ff. de pact. l. iura sanguinis, ff. de regul. iur. Cephal. conf. 133. nume. 23. uolum. 1.

- 2 Tum etiam, quia simonia, iure t communi prohi betur, ut habetur in tit. de sim. extr. & ibi Doctores omnes, t & inter grauiora crimina ponitur, cap. ult. ad fi. de purg. Canon. immo alia ad comparationē istius quasi pro nihilo reputantur, ca. ult. 1. quæ. 7. c. per tuas, el. 1. de simon. & homicidio comparatur. c. inquisitionis, de accus. & capitale crimē appellat D. Greg. in cap. qui studet, 1. qu. 1. Diaz in prax crimi nal. cap. 85. in princ. Abb. in c. sicut de simo. Ro land. conf. 31. nu. 12. lib. 3. & tamen confidentia est crimen t simoniæ, vt in terminis scribit Caputaq. de cis. 202. num. 5. p. 1. & alibi ibidem Caputaq. decis. 201. nu. 1. p. 1. dicit quod receptio beneficiorum in confidentiam est simonia conuentionalis. quod et scribit decis. 238. part. 3. Sed confidentia est species simoniæ, vt probatur ex cōstitutione 109. Pij IIII. incipien. Romanam, in §. sane, ibi, cum certam simo niæ prauitatis speciem, quam beneficiorum confi dentiam uocant. & c. qd̄ et scribit Mascard. de pro bat. conclus. 1306. num. 1. & tamen prohibito gene re t uidetur prohibita quælibet species sui gene ris, cum idem fiat iudicium de genere, & specie, ca. deliberatione, §. prohibemus, ubi gl. Petr. de Anch. Franc. & alii Doctores de offic. lega. lib. 6. Din. in reg. cum quid una via, de regu. iur. lib. 6. Ber. de po test. Leg. a lat. num. 71. & eadem ad h. ratio, l. si qd earum, §. interemptum, ff. de leg. 3. ca. excommuni camus, de hæret. l. si is qui ducenta, §. verum, de reb. dub. Sarmient. lib. 3. select. interpreta. cap. 2. nu. 13. & regulare est, ut, prohibito vno simpliciter cōsea tur prohibitum omne illud per quod t deuenitur ad illud, c. tuæ, de procur. l. oratio, ff. de spons. l. 2. ff. de iurisd. omn. iud. Fel. in c. eum ex officij in 4. colu. de præscr. Hinc dicit Mascard. in di. conclus. 1306. nu. 1. quod simonia, & confidentia plurimum inter

se cognata, & coniuncta sunt, & sub eodem num. r. idem Mascard. appellat confidentiam flagitium, & Pius V. dicta conf. 87. eam appellat t perniciem, & corruptelam, in princ. ibi, ad tollendum fiduciariæ mancipationis beneficiorum Ecclesiasticorum cor ruptelam, & in §. veruntamen, ibi, quæ ad purgan dam hac pernicie Ecclesiam. quod uidetur confir mare Sixtus V. in constit. 66. incip. Pastoralis, §. cum autem, ibi, nos ad hanc corruptelam ex Regno illo, & c. & ibi, ac propterea tam perniciosum confiden tia vitium, & c. actum illicitum appellat Capu taq. decis. 314. num. 3. par. 2. Cum ergo t confidentia sit actus illicitus, vitium corruptela crimen, sequitur esse prohibitam, arg. l. sancimus, C. de pœnis, l. aliud est fraus, ff. de verb. signifi. & tex. in c. per suas 3. de simon. expresse loquitur de confidentia, & illā im probat, ut late diximus supra qu. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Origo confidentia mala.
- 2 Origo semper spectanda.
- 3 Confidentia actus illicitus.
- 4 Illicita coercenda.
- 5 Republica interest, ne delicta remaneant impunita.
- 6 Confidentia species simoniæ.
- 7 Simonia semper fuit punibilis.
- 8 De specie iudicatur, an de genere.
- 9 Confidentia ante Pium 4. non erat punibilis.
- 10 Confidentia ante Pium 4. tolerabatur.
- 11 Super confidentia ius reddebatur.
- 12 Auditorium Rotæ abstulit a iudicio confidentiæ.
- 13 Origo mala non semper punitur.
- 14 Non omne illicitum est punibile.
- 15 Consuetudo excusat a pœna.
- 16 Pœna simoniæ citatur stante consuetudine.
- 17 Consuetudo etiam in delictis attendenda.
- 18 Statuta recipiunt interpretationem a consuetudine.
- 19 Rescripta recipiunt interpretationem a consuetudine.
- 20 Contractus regulantur secundum consuetudinem.
- 21 Consuetudo optima legum interpres.
- 22 Consuetudo non residendi excusat a culpa.
- 23 Consuetudo, vt electus admittret ante confirma tionem, excusat a priuatione beneficij.
- 24 Consuetudo retinendi plura incompatibilia excusat a pœna.
- 25 In his, quæ sunt de se mala, consuetudo excusat.
- 26 Iuramentum, quando debeat obseruari, non obstan te consuetudine.
- 27 Consuetudo contra Ius diuinum, quando valeat.
- 28 Consuetudo mala non excusat a peccato.
- 29 Peccata, quanto diuturniora, tanto grauiora.
- 30 Consuetudo non excusat a restitutione.
- 31 Quando aliquod est dubium, an sit peccatum consue tudo tunc excusat a peccato.
- 32 Consuetudo irrationabilis est corruptela.
- 33 Simonia non potest permitti consuetudine.
- 34 Consuetudo de præstandis vsuris improbat.
- 35 Consuetudo præstans materiam delinquendi mala.
- 36 Consuetudo perniciosa, quæ.
- 37 Consuetudo nutritiua peccati turpis.
- 38 Consuetudo in fraudem legis mala.
- 39 Consuetudo, quæ extirpanda.
- 40 Confidentiarū ante Pium 4. non subijciabantur pœ nis simoniæ conuentionalis.
- 41 Prohibitum iure humano potest fieri impunis tole-

- 42 rancia superiorum.
- 43 Scientia Papæ tollit omnem pœnam simoniæ.
- 44 Tolerantia tollit pœnam.
- 45 Crimen ambitus tolerantia principis secularis non punitur.
- 46 Consuetudo potest induci absque scientia principis.
- 47 Consuetudo fortius procedit cum scientia superioris.
- 48 Faciēs aliquid permittente lege, pœnam non meref.
- 49 Consuetudo, & priuilegium æquiparantur.
- 49 Licitum quod approbatur a consuetudine.

Q V A E S T I O V.

N V M confidentia ante Pium IIII. improbaretur, & esset punibilis, & an consuetudo excusaret a pœna, culpa, & peccato.

Q VINTO quæro, An confidentia ante edi cas Constitutiones Pij IIII. & Pij V. esset pu nibilis: Pro affirmatiua facit, t quia origo fuit mala, ut dictum est qu. 2. ergo punibilis, cum in primis in una quaque re origo spectetur. l. 3. C. ad Macedon. l. clam possidere, ff. de acquir. posses. l. si procurator 1. respon. ff. mand. Secundo, quia reputabatur factus illicitus. Capu taq. decis. 314. num. 3. p. 2. & tamen illicita t coerceri debent. l. in fraud. ff. de milit. test. & obuiari. l. cum hi, §. si cum lis, ff. de transact. l. magis, §. si pupillus. ff. de reb. eod. l. quæstiones, in fin. C. de fideicom. & nunquam censetur permissa. l. 1. ff. de milit. test. Me noch. de arbitr. iudic. q. 7. nu. 77. & Reipublicæ in terest, ne delicta remaneant impunita. l. ita uulnera tus, ff. ad le. Aquil. ubi Bal. dicebat, publicæ discipli ne fauorem dictare, ac suadere, vt delicta puniatur. l. licitatio, §. quod illicite, ff. de publ. & uectig. l. Ca pitalium, ff. de pœnis, C. vt fama, c. de sen. excom. Io docus in prax. crimin. in procem. nu. 9. vbi alia addu cit. Tertio, quia t est species simoniæ. Caputaq. deci. 201. n. 1. p. 1. & dec. 238. p. 3. & colligitur ex Car. S. Cruc. dec. 18. in manuscr. Sed simonia t ante editas dictas Constitutiones erat t punibilis. Cassa. deci. 5. de const. & decis. 2. de simon. & probatur in toto ti tu. extr. de simon. ergo t confidentia, quæ est species, arg. c. de liberatione, §. prohibemus, vbi Doct. om nes de off. lega. lib. 6.

His tamen non obstantibus, in contrarium se ha bet ueritas. nanque ante t constitutionem Pij IIII. & Pij V. non solum confidentia non puniebatur ali qua pœna, sed praua consuetudine, seu potius corru ptela a principibus t Ecclesiasticis toleratam fuisse in omni genere personarum omnibus est comper tum, ut colligitur ex dicta Constitutione Pij IIII. 109. super hoc edita. Cardinal. Sanct. Cruc. decis. 18. in manuscr. Io. Petr. Bim. conf. 29. nu. 5. Oradin. decis. 82. li. 2. in manuscr. & magna erat turba in Cu ria illorum, qui beneficia retinebant in confidentiâ, & etiam S. R. E. Cardinales hoc uitio erant impli cati, & ut plurimum officiales, & præsertim Scripto res Apostolici, vt tradit Oradin. dict. decis. 82. lib. 2. Et ita hæc praua consuetudo fuit recepta, ut incepe rit paulatim iust in supremis tribunalibus pro fide præstanda reddi, & compelli non reddentes benefi cia in custodiam, & confidentiam recepta, ut attestat Cardinalis Sanct. Cruc. d. decis. 18. tradit Naua. in Manual. c. 23. sub num. 111. uer. 11. quod & c. Ga briel. conf. 184. num. 6. uerf. 3. lib. 2. Ab hac tñ labet sacrum Auditoriū Rotæ semper se abstulit, & vt rei absurdæ semper cōfidentijs obstauit, & nunquā pro

pro eis iudicare voluit, cum interim penes aliorum iudicum tribunalia male feriat homines perfugium inuenirent, ut attestatur Card. Sanct. Cruc. olim Rotæ auditor meretis. d. decis. 18. & sic Rota habuit, p. absurdo canonizare confidentias. quare uel mandabat, cum casus occurreret, partes concordare, ut tradit idem Card. Sanct. Cruc. deci. 144. uel remittebat ad Auditorem Camerae, ut tradit idem Cardinalis Sanct. Cruc. dec. 15. in manu. & audiui a pluribus.

Non obstant contraria. nã ad primũ respõdetur non oĩa, quæ habent originem malam, esse punibilia. exemplum in fideicommissio, ut per Ias. in l. 1. co. 2. ff. de leg. 1.

Ad secundum etiam respondetur, non ualere consequentiam, est illicitum ergo punibile, ut patet in c. denique, dist. 4. c. si quod, 3. q. 2. l. item uulneratus §. ult. ff. ad leg. Aquil. & optime explicat Const. Roter. de legis potentia, §. 5. nu. 3.

Ad tertium respondetur, uel confidentiam esse speciem simoniae non prohibet, uel melius consuetudinem receptam Romæ, & extra excusasse committentes confidentiam ante Pium IV. & Pium V. nam communiter receptum est consuetudinem tunc excusare a pena, ad not. in c. ult. de consue. Bar. in l. quid si fugitiuus, §. apud Labeonem, ff. de ædific. edict. Gl. in c. denique, 4. dist. Nauar. conf. 13. nu. 2. de usur. & conf. 42. nu. 10. & 11. de sent. excom. maxime in his quæ sunt iuris positiu. Gl. in c. cum venerabilis ubi Abb. de consue. cum aliis, ut per Iaso. in l. de quibus nu. 8. ff. de legibus. Rom. singu. 19. Card. conf. 132. col. 2. Petr. de Anch. conf. 46. & conf. 271. Alex. conf. 107. col. pe. lib. 2. in terminis Abb. loquens de simonia in cap. in Ecclesiæ, num. 1. de simon. & communiter.

Hinc dicit Fel. in c. ad petitionem, circa finem, de consue. consuetudinem tunc in delictis esse attendendam, & in penis esse seruandam, tradit late idem Fel. in c. inter cetera, col. 5. de rescr. & in c. inquisitionis, col. 5. de accus. Crau. conf. 135. nu. 6. & conf. 201. nu. 11. Hinc statuta recipiunt interpretationem a consuetudine, late Gabr. com. opin. de consue. concl. 1. nu. 44. & trescripta Grat. conf. 153. nu. 44. li. 2. Tirac. de Nob. c. 10. n. 9. act. cõtractus oēs, l. qd si nolit, §. qa assidua, ff. de ædific. l. semper in stipulationibus, ff. de reg. iur. Io. And. in regula qd facit, circa finem de regu. iuris, li. 6. Abb. conf. 74. ad fi. li. 1. Alex. conf. 107. col. pe. li. 2. Ias. conf. 20. col. pe. li. 1. Ias. conf. 17. li. 1. Imol. in cap. potuit locati, Bar. in l. nemo, col. 1. ad fi. ff. de duobus reis, & feuda. Loffred. conf. 1. num. 118. Card. Paris. conf. 15. col. 2. & conf. 21. col. 6. uo. 1. Ang. conf. 184. col. 1. Alex. conf. 124. col. 2. lib. 5. ac omnis dispositio, Innoc. in c. olim, de uerb. sign. Abb. in c. certificari, de sepul. Dec. in l. semper in stipulationibus, nu. 12. ff. de reg. iur. Rui. conf. 160. co. 3. lib. 1. nã consuetudo est optima legum interpres, ad not. in l. de quibus, ff. de legib. & ideo, ut dixi, excusat a pena.

Hinc consuetudo non residendi excusat a culpa, & a pena, Zabarell. conf. 122. incipien. Presbyter column. 2.

Hinc consuetudo, ut electus administret ante confirmationem, excusat a pena priuationis beneficii Petr. de Anch. conf. 51. incipien. Consuetudo, ad fi. cum aliis, ut per Alex. conf. 107. incip. Pro inuestigatione, lib. 2.

Hinc consuetudo retinendi tunc plura beneficia in compatibili excusat, a pena, cap. 1. de consue. li. 6.

& ibi Gl. & alii. Card. Paris. quem refert, & sequitur Petr. Due. tract. fallen. regu. 71. ampliat. §. Lambert. tract. de iur. patr. par. 1. li. 2. art. 15. q. 7. princ. nume. 5. communis opinio, teste Nauar. in Manual. ca. 25. numer. 125. late Hoied. de incompati. benef. part. 2. capit. 11.

Etiam si sit mala consuetudo, & etiam si simus in his, quæ sunt de set mala, Rom. conf. 466. ubi loquitur de consuetudine de nõ obseruando iuramentum, Bald. in l. obseruare, §. proficisci, circa finem de off. proconf. Corn. conf. 28. lib. 3. Aret. cõf. 11. Abb. & alii, quos refert Rocch. d. repet. c. ult. in prin. col. ult. de consue. & ibi hoc etiam ampliat nu. 33. etiã in consuetudine contra ius diuinum, Abb. in c. cum uenerabilis, de consue.

Dubium tamen est, an huiusmodi consuetudo recipiendi beneficia in confidentiam excusaret eos a peccato, sicuti excusabat a pena temporali communis opinio est negatiua, quæ colligitur ex Abb. communiter recepto in d. c. ult. num. 2. de consue. dum scribit consuetudinem non excusare in peccatis, quæ ad Deum, sed fortius accusare quia quanto peccata sunt diuturniora, tanto sunt grauiora, c. flagitia, 32. q. 7. Gl. in c. deniq; dist. 4. Nauar. cõf. 13. nu. 2. de usur. & ibi et dicit nõ excusare a restitutione, ubi allegat Gl. in c. Fratemitas, 12. q. 2. D. Thom. 2. 2. qu. 62. art. 4. & in terminis nostris hoc tenet Gabr. cõf. 184. nu. 7. li. 2.

Limita, nisi fuisset dubium, ant. esset peccatum, uel ne. nam tunc consuetudo paulatim tolleret obligationem legis, quæ sublata excusaret a peccato. Abb. in c. cum uenerabilis, de consue. idem Abb. post. Io. Andr. in c. at si Clerici, col. 10. de iud. Cepoi. in tract. de simul. contract. col. 4. late Rocch. d. repet. c. ult. sect. 1. nu. 2. ubi hoc confirmat ex pluribus exemplis. & faciunt, quæ scribit Bal. in prælud. feu. col. 3. & conf. 318. lib. 2. Huiusmodi autem consuetudo tanquam irrationalis, absurda, & mali exempli erat tollenda, quia, ut exorditur Pius IV. in dict. conf. 108. erat potius corruptela, iuxta ea, quæ scribit Gl. in c. non putamus, de consue. in 6. & not. in dic. cap. ult. extr. cod. tit. & ideo non ualet consuetudo tunc permittens simoniam, c. cum satis, & c. seq. c. Iacobus, & cap. ueniens, de simon. Rocch. de Curt. d. repet. c. ult. in princ. nu. 18.

Hinc etiam non ualet consuetudo de prestandis seu soluendis usuris, quia in omnibus, de usuris, Bald. in titul. de pace. Constant. in 9. column. & in l. humanum. C. de legibus Bartol. in l. si finita, §. Iulianus, col. pe. ff. de damn. infect. Io. Anan. in c. salubriter, col. 8. de usur. & regulare est, ut consuetudo tunc prestas materia delinquendi nõ ualeat, l. conuenire, ff. de pact. dotalibus. c. ex parte de consue. cap. nos consuetudinem, dist. 12. Calder. conf. 1. de reg. Bellam. in c. Romana, in princ. col. 4. post medium, & col. 6. de for. compet. lib. 6. Crau. conf. 314. col. 5. uers. non obstat. tertium argumentum, quia dicitur corruptela tunc perniciofa, cap. mala, dist. 8. Crau. d. cõf. num. 5. & ideo consuetudo tunc nutritiua peccati dicitur turpis & irrationalis, ut post alios Card. Paris. cõf. 27. nu. 46. uol. 1. & quãdo est in fraudem legis, Dec. in c. 2. nu. 39. de prob. Bal. in l. de quibus, num. 33. C. de legibus. Menoch. de arbit. Iud. cas. 82. co. 1. Et tertium est in iure, consuetudinem tunc irrationabilem esse extirpandam, c. quanto, & c. cum uenerabilis, de cõfuet. c. mala consuetudo, dist. 8. late Petr. Rauend. de stat. colu. ult. Optima igitur ratione Pius IV. per dictam

Etiam suam Constitutionem sustulit hanc consuetudinem, siue corruptelam, & contra confidentarios induxit penas.

Ex quibus inferitur, quod committentes tunc confidentiam ante Pium IV. non subijciebantur penis temporalibus, & corporalibus, impositis contra simoniacos conuentionales, ut colligitur ex Nauar. in Manual. c. 23. sub num. 111. uers. 11. & ita respondit Io. Petr. Bim. conf. 29. num. 6. & 7. & communiter est receptum. & rõ est, quia confidentia est prohibita iure humano, & per consequens tolerantia superiorum potuit fieri impunis arg. not. in c. primo de confi. lib. 6. scientia enim Papæ tollit omnem penam tunc simoniae, Gig. de pens. q. 4. & tolerantia, * communis opinio teste Fel. rel. in Apostill. Abb. in c. extirpanda, §. qui uero, num. 53. de præben. sicuti crimẽ ambitus in curia Principis secularis, Clar. lib. 5. recept. sentent. §. simonia, uers. item quero, nunquid. & tamen in huiusmodi consuetudine, ut omnes sciunt, interuenit scientia, & tolerantia Summi Pontificis, ut testatur Pius III. in allegata confi. & sit consuetudo potest induci absq; scientia Principis, Alex. conf. 6. nu. 4. li. 1. Corn. conf. 155. n. 7. lib. 2. Abb. cõf. 7. lib. 2. Gem. in c. frustra, dist. 8. cõs opinio, teste Barbat. in ca. ult. nu. 71. de consue. eo magis stante scientia, tunc tolerantia, Oldrad. conf. 237. nume. 3. & conf. 224. nu. 7. Michael Gra. 8. lib. commu. opin. in uerb. Consuetudo, q. 8. Duen. tract. fall. reg. 141.

Et, sicuti, qui aliquid facit mediante priuilegio, penam non meretur, l. Gracchus, cum ibi not. C. ad leg. Iul. de adult. ita & mediante consuetudine, cum consuetudo, & priuilegium tunc æquiparentur, not. in c. cum contingat, de for. compet. l. domini prediorum. C. de agricol. & censit. lib. 3. Bal. in l. 3. uers. sexto nota, C. de naut. scenor. & in l. nec exceptio, C. de probatio. & sic, quod sit mediante consuetudine, licitum tunc uidetur, Innoc. in capi. 2. col. prima, de fid. instrum. Abb. in cap. 2. cum M. Ferrarien. in prima col. de confi. Bal. in add. ad Spec. in tit. consue. in princip.

S V M M A R I V M.

1 Quare confidentia antiquo tempore tolerabatur.
2 Fideicommissa sunt posita in fide.
3 Graue, fidem fallere.
4 Pacta seruare, est iuris naturalis.
5 Fides iuramentum iustitia.
6 Fides proxima iuramento.
7 Princeps debet seruare quod promittit.
8 Ex fide oritur naturalis obligatio.
9 Iuramentum in litem defertur ob fidem non seruatum.
10 Actio ad interesse datur ob fidem non seruatum.
11 Deceptus agit de dolo.

Q V A E S T I O. VI.

Cur tolerabatur Confidentia.

Sexto, Quæro, Quare confidentia beneficialis retroactis temporibus tolerabatur, & super ea reddebatur ius? Existimo, hoc euenisse, tum ex utilitate quæ resultabat pluribus curialibus ex hoc, quorum fauore id fuit praua consuetudine, seu potius corruptela toleratum, etiam quia quemadmodum antiquis temporibus, antequam fideicommissa essent p

missa, graue admodum reputabatur, ea non reddere, seu restituere, cum in fide, & pudore eorum, qui rogabantur, essent posita, §. 1. de fideicommiss. hæred. ita, cum confidentia tota in fide illius, qui recepit, uel habet beneficiũ, consistat, Nauar. in Manual. ca. 23. sub num. 109. graue etiam erat, team fidem fallere, l. 1. ff. de const. pec. c. primo de del. & per consequens hac forsã ratione fuit per multos annos tolerata. pacta tamen seruare, est iuris natura, l. 1. ubi Bal. ff. de pact. l. 2. ubi Bal. ff. de seru. nã fides est fundamẽtũ iustitiæ, Luc. de Pen. in l. quoties, C. de põd. aur. libr. xj. Cassan. in Catal. glo. mund. in 5. par. in 13. confider. ideo censetur proxima iuramento, tunc eiusque naturam sapit, Aff. decis. 389. Bertran. cõf. 2. nu. 50. lib. 1. Crau. conf. 13. nu. 11. Nicol. Moron. in tract. de fid. treg. & pac. q. 16. & 17. idque etiam in Principe tunc procedere scribunt Dec. in ca. primo, colu. prima, de proba. post alios quos citat Soci. iun. conf. 76. nu. 16. lib. primo. & conf. 78. nu. 3. eod. lib. 1. Alex. conf. 1. n. 11. li. 2. Anch. conf. 2. n. 3. & conf. 66. Rui. conf. 123. nu. 4. lib. 3. Calcan. conf. 51. col. pe. Grat. conf. 147. col. 1. lib. 2. Rip. respon. 13. titu. de diuers. rescr. Hinc fidei præstatio parit naturalẽ obligationem, c. primo, de sum. Trin. & fid. Catho. Bal. conf. 114. super primo, lib. 5.

Hinc ob fidem non obseruatam defertur iuramentum in litem, lib. Plot. in l. si quando, nu. 679. Guid. Pap. conf. 31. Ias. conf. 91. lib. 3. Et datur actio tunc ad interesse, Dec. in l. pactum, nu. 10. C. de pact. late Menoch. conf. 92. num. 21. & 61. lib. primo, uide Bal. conf. 194. lib. 3. Aufr. decis. Thol. 258. Et deceptus tunc sub confidentia agit de dolo, Crau. conf. 192. nume. 15.

S V M M A R I V M.

1 Pius 4. primus omnium prohibuit confidentias.
2 Verba extrauagantijs Pii 4. prohibentis confidentias.
3 Experientia rerum magistra.
4 Delicta non debent remanere impunita.
5 Verba constitutionis Pii V. super confidentiis.
6 Constitutio Pii V. de confi. est ampliatiua ad Constitutionem Pii 4.
7 Natura dictionis etiam, ut augeat.
8 Constitutio quæ.
9 Canon quid.
10 Decretum quid.
11 Decretalis quæ.
12 Dogma.
13 Mandatum, Interdictum, Sanctio.
14 Constitutio etiam dicitur Canon.
15 Sententia lata contra constitutionem, nulla.
16 Sententia contra legem, nulla.
17 Constitutio indubitata, quæ.
18 Lex interpretans legem antiquam intelligenda secundum terminos legis interpretata.
19 Constitutio Pii V. super confidentiis quare.
20 Diuisio constitutionis Pii V. super confidentiis.
21 Error notabilis Nauar.
22 Cardinalis Lancelotus laudatus.
23 In diuisione quæ partes debent comprehendere.
24 Diuisio quid facit.
25 Diuisa melius intelliguntur.
26 Confirmatio ex certa scientia, cum refertur tenor.
27 Voluntas enixa ex quibus ostendatur.
28 Quoties aliquis refertur, ignorantia nõ presumitur.
29 Iudex est exequutor iuris.

- 30 Iudex debet esse bonus, non autem melior lege.
- 31 Iudex debet delinquentes coercere.
- 32 Interesse publicum versatur in delictis puniendis.
- 33 Iudex non debet dare veniam remittendo penam.
- 34 Boni perduntur, si ignoscatur malis.
- 35 Nequiores sunt homines propter spem venia.
- 36 Misericordia illicita quae.
- 37 Misericordia iusta virtus.
- 38 Temperamentum in puniendis delictis.
- 39 Extrema vitiosa.
- 40 Medium optimum ex duobus contrariis.
- 41 Quae misericordia est necessaria in principe.
- 42 Causa in primis spectanda.
- 43 In delictis iudex debet rimare causam.
- 44 Confidentialia habet locum in omnibus beneficiis.
- 45 Omnes personae comprehenduntur sub bullis de confidentialibus.
- 46 Confidentialia habet locum, siue collatio fiat per Papam siue per Ordinarium.
- 47 Qui omne dicit, nihil excludit.
- 48 Idem ius, ubi eadem ratio.
- 49 Confidentialia in vacatione per obitum, & per resignationem.
- 50 Vacatio per obitum, & per resignationem, parificatur.
- 51 Scelus quomodocumque commissum vindicandum.
- 52 Coniectura, & praesumptio, an differant.
- 53 Praesumptiones pro veritate, donec aliud appareat.
- 54 Coniecturis quando egemus.
- 55 Testes singulares admittuntur in confidentialia.
- 56 Testis singularis non probat.
- 57 Nulle testes singulares non plus probant, quam unus.
- 58 Papa non potest statuere, ut stetur dicto unius testis in omni causa. fallit num. 62.
- 59 De iure diuino requiruntur duo testes.
- 60 Papa non potest tollere ius diuinum.
- 61 Papa non potest dispensare aduersus ius diuinum.
- 62 Papa potest eximere aliquem clericum ab horis canoniciis.
- 63 Praecepta moralia in parte possunt recipere mutationem.
- 64 Vna coniectura confidentialia non sufficit ad condemnandum.
- 65 Nauarr. error.
- 66 Arbitrium iudicis non cadit, ubi habemus regulas certas.
- 67 Simoniam probat quilibet testis.
- 68 Quilibet potest accusare in simonia.
- 69 Seruus, & Meretrix potest accusare in simonia.
- 70 Crimen simoniae graue.
- 71 Simonia occulte solet committi.
- 72 Quando veritas aliter haberi non potest, testes minus idonei admittuntur.
- 73 Clausula generalis refertur ad omnia.
- 74 Priuatio beneficii pro criminibus grauib.
- 75 Ex magnitudine pena colligitur atrocitas delicti.
- 76 Ab excommunicatione reseruata nullus absolueri potest.
- 77 Fructus benef. super quibus confidentialia commissa est, reseruantur Cameræ.
- 78 Beneficia recepta in confidentialiam sunt reseruata Sedi Apostolicae.
- 79 Ordinarij non possunt conferre beneficia data in confidentialiam.
- 80 Solus Papa confert reseruata.
- 81 Clausula, Quouis modo an comprehendat reservationem ex confidentialia.

- 83 Clausula Quouis modo interpretatur de modis similibus.
- 84 Clausula Quouis modo an comprehendat reservationem.
- 85 Verborum vniuersalium magnus effectus.
- 86 Beneficia ob crimen haereticis sunt reseruata.
- 87 Verba debent aliquid operari.
- 88 Ordinarij an possint cognoscere causas confidentiales.
- 89 Confidentialia annullat actum.
- 90 Differentia inter conuentionalem simoniacam, & confidentialem.
- 91 Const. Bonif. 8. de vna dieta vbi habetur.
- 92 Dieta quomodo computetur.
- 93 Commissio cause vltra dietam absque derogatione est nulla.
- 94 Praedeccessoris appellatione qui veniat.
- 95 De cretum de duabus dietis vbi habetur.
- 96 Concilio generali non censetur derogatum, nisi expresse dicatur.
- 97 Factum a pluribus, est maioris auctoritatis.
- 98 Constitutioni Conciliari non derogatur de facili.
- 99 Episcopi non possunt derogare constitutiones conciliares.
- 100 Dieta quomodo accipiatur.
- 101 Effectus clausulae Non obstantibus.
- 102 Ius nouum derogat iuri antiquo.
- 103 Clausula Non obstantibus in iure nouo quando non sit necessaria.
- 104 Rescripta contra legem nulla.
- 105 Clausula, Quorum tenores, quid operetur.
- 106 Pena, quam comminatur Papa, non habet locum aduersus contradicentes.

Q V A E S T I O VII.

Tenor constitutionum Pij IIII. & Pij V. contra confidentiarios, & notabilia ex eis.

SEPTIMO, Quero, An habeamus aliquas leges specialiter prohibentes confidentialias? Respondeo affirmatiue. namque fel. Record. Pius eius nominis Quartus fuit primus, qui specialiter per Const. incip. Romanum, in Bullario in ordine 109. eas prohibuit. & huius extrauagantis haec sunt verba. Haec const. Pij IIII. fuit edita anno V. Pontif. in ordium duorum Cardinalium tenentium beneficia in confidentialiam, cum quibus Pontifex simultates exercebat, vt notissimum est his, qui in Curia eo tempore erant, & ideo in proemio etiam Cardinales nominat, & dicit eos admonuisse, & monitioni suae non paruissse, ex immoderata erga suos indulgentia, & propterea decernit, omnia beneficia taliter recepta vacare, cum omnibus collationibus, & prouisionibus sequutis, prohibens id sub censuris fieri, & quod praesumptionibus probetur.

Sed, quia, vt experientia docuit, quae est rerum magistra, sed hodie, Inst. de satisf. cap. quam fit, de elect. in 6. Card. Paris. in rub. ff. solu. mat. nu. 6. ob difficultates probandi huiusmodi confidentialiam improbi homines beneficia ante hanc constitutionem ita recepta retinebant, & alia accipiebant, contempta prohibitione, & iudices remissiores erant, ita, ut delictum fremaneret impunitum, contra ea, quae habentur in l. ita uulneratus, ff. ad leg. Aquil. Ideo S. mem. Pius V. aliam contra confidentiarios edidit Constitutionem, incip. Intolerabilis, in Bull. in ordine 87. ann. 4. cuius verba etiam hic ponere placuit Intolerabilis,

- 6 Intolerabilis, &c. & ut ex eius lectura patet in calce huius uoluminis, haec bulla est ampliatiua ad bullam Pij IIII. ut colligitur in §. Veruntamen propter. & in §. Quare nos uolentes periculosam, & in §. Sed ne quisquam, ibi, Vtque hoc malum grauioris censura stimulo vsquequaque prohibeatur: & quia ponitur dictio Etiam, cuius natura est, vt augeat, l. etiam ff. solu. mat. Roland. confi. 77. nu. 17. lib. 4.
- 7 Et appellatur Constitutio. nam constitutio proprie dicitur, quod Princeps statuit, cap. constitutio, distinct. secunda, §. quod Princeps, Institut. de iure natu. gent. & ciuil. l. ff. de constit. Princip. Abba. super rubr. de constit. & ibi Deo. Felin. Bofch. Cod. dech. numero 30. Anton. Burg. nume. 61. Riminal. iun. num. 4. Aldobran. in dict. §. sed quod Principi, numer. 23. & communiter Doctores. nam in iure Canonico, vt scriptum reliquit Ioann. Calderin. in proem. decret. numero. 71. plura sunt nomina fere idem significantia, scilicet, Canon, Constitutio, Decretum, Decretalis, Epistola, Dogma, Mandatum, Interdictum, Sanctio. Canon, est, quod in Concilio generali, vel prouinciali promulgatur. Decretum, quod Papa decreuit de fratrum consilio. Decretalis est epistola, cum Papa respondet ad consultationem alterius. Constitutio, proprio motu edita. Dogma, consistit in doctrina fidei. Mandatum, circa mores. Interdictum, cum poena non adijcitur. Sanctio, cum adiectione poenae. Et etiam Constitutio dicitur Canon. Anton. de Burg. in Rub. de constit. num. 69. Et Constitutio est generalis, sicut Lex. l. 3. cap. de legibus. Riminald. iun. in cap. 1. nume. 98. de constit. & ideo sententia lata contra constitutionem publicatam, est ipso iure nulla, sicut lata contra legem scriptam, Bald. in l. 2. C. quand. pro uoc. non est necess. Ant. de Butr. in cap. primo, & c. cum inter, de re iudic. Abb. in cap. pastoralis, de fide instrum. & communiter Doctores.
- 8 Et dicitur indubitata, tum quia reperitur inter alias Constitut. Summorum Pont. capitu. quoniam progenitorum, 20. quæst. 1. ad not. in auth. ad hac. C. de fid. instrum. & in l. Celsus, ff. de proba. tum et quia usu est recepta, est quotidie practiacatur, ad not. per Bart. in gl. ult. super extrauag. qui sint rebelles, Roman. confi. 250.
- 9 Et est intelligenda hæc Constitutio iuxta terminos Constitutionis Pij IIII. quam pius V. innouat, & ampliata, ac interpretatur, ut trad. Nauarr. confi. 36. num. 2. de simon. & regulare est, vt lex interpretans legem antiquam sit intelligenda secundum terminos legis interpretatae, Auth. Constitutio hæc interpret. §. primo. colla. 6. & faciunt, quæ tradunt docto. in auth. si quis in aliquo. C. de edend. Bar. in l. pessimum genus, ff. de recep. l. asse toto. ff. de hæred. inst. Paris. in cap. cum uenerabilis, colum. 23. in medio, de excep. & confi. 7. num. 3. uolu. 3. & confi. 103. num. 2. uolum. primo, subdit Nauarr. loco citat. num. 3. quod Constitutio hæc Pij V. non inuauit ad declarandum quæ sit confidentialia illicita, sed ad inducendum modos probandi eam per indicia, & praesumptiones. Ideo hanc Constitutionem Pij V. pro pleniori intelligentia diuidam in nouem partes: In prima refert tenorem Constitutionis Pij IIII. hoc crimen punientis in secunda tenore Constitutionis, quam idem promulgauit in principio Pontificatus, reseruando sibi, & Sedi Apostolicæ cognitionem harum causarum in tertia. causas committendi confidentialias in quarta casus confidentialia-

les. in quinta coniecturas. in sexta qualitatem testium. in septima poenas. in octaua relaxationem dictæ reservationis causarum. in nona, & ultima, remotionem obstaculorum. 2. ibi, veruntamen. 3. ibi, multi. 4. ibi, quare. 5. ibi, ad probandum. 6. ibi, testes, septima, ibi, sed, ne quisquam. 8. ibi, nos enim. 9. ibi, non obstantibus. Quatuor tamen sunt partes principales, quæ tota die practiacantur. in prima ponit quatuor casus confidentiales, a uersicu. Quare nos uolentes, usque ad uersicu. Ad probandum, quos casus explicamus q. 27. 28. 29. & 30. In secunda complectitur quatuor coniecturas, quibus concurrentibus confidentialia commissa conuincitur, a uersiculo, Ad probandum, usque ad uersiculum Testes. & has coniecturas, siue praesumptiones interpretatur q. 31. & quæst. 32. 33. & 34. unde hallucinatur Nauarr. in Man. cap. 23. sub num. 110. uersic. not. 7. quod in hac Constitutione ponantur octo coniecturæ ad praesumendam Simoniacam confidentiam in foro exteriori, & sic confundit casus confidentiales cum coniecturis: quod est contra mentem Pij V. vt ex uerbis quisque colligere potest, & aduertit Rota in illa Consentin. * pretenfae confidentialia, 4. Februarij 1591. coram R. P. D. Orano. & de hoc errore Nauarr. me admonuit, sunt octo anni, Illustriss. & Reuerendiss. Scipio Card. Lancellotus, doctrina, experientia, & prudentia nulli inferior: & hoc latius explicauimus quæstionibus citatis. In 3. in uersic. Testes, disponitur circa personas testium, de quibus etiam dicendum particulari loco. In quarta uero disponitur, & agitur de poenis inobedientibus, & contrafacientibus infligendis, in uersiculo. Sed ne quisquam, usque ad uersic. Quocirca.

Et in his quatuor continentur partes substantiales, quæ debent comprehenditur in diuisione, Ale. in l. 1. num. 47. ff. de acq. poss. Dec. in c. Pastoralis, in fi. de rescr. Gomez. in §. actionum. nu. 1. Inst. de act. In superiori tantum, quæ est plenior, continentur omnes species rei diuise, quod monet in diuisionibus Alber. in l. ita stipulatus, ff. de verb. oblig. Jacob. de Aren. in §. sequens, Inst. de act. Euera. in loco a suff. par. enum. 1. Ias. in rub. ff. de vulg. & pup. Rip. in l. 1. ff. si cert. pet. vt animum dicentis incitet, & mentem audientis praeparet, ac memoriam corroboret, glo. in §. igitur, in proce. Inst. Ias. in fine rub. Inst. de act. Crau. in princ. tract. de antiq. temp. Rebuff. in le. 1. num. 54. C. de sen. quæ pro eo. Cagn. in l. si emancipati, num. 3. C. de coll. Diuisa. enim, & distincta melius intelliguntur. l. 1. in princ. iuncta glo. ff. de dol. except. §. sed non usque, Inst. de leg. Bal. in tract. de success. ab intest. nu. 1. Abb. confi. 96. col. 1. ad fil. lib. 1. Menoc. de arb. Iud. q. 1. num. 12.

Et pro maiori intelligentia aliqua notabilia sunt colligenda ex hac Const. Primo, notandum est, quod Constitutio Pij IIII. quæ in princ. refert, & fortiori uinculo innouat, & confirmat Pius V. hic, est illa, quæ nos supra retulimus, & reperit in Bullario, sub nu. 109. Constitutionis predicti Pij IIII. edita ab ipso ann. 5. Pontificatus, ad prohibendum, & extirpandum hoc crimen. & cum Pius V. hic referat tenorem illius Constitutionis, ut confirmare ex certa scia, Abb. in c. pen. in princ. de confirm. util. uel inutil. idem Abb. in c. examinata, eo. tit. per illud tex. & col. 62. illud de iure, col. 3. li. 1. Roma. col. 327. & col. 336. Ale. quæ refert, & sequitur Dec. in c. 1. nu. 47. de confirm. uti. uel inutil. & per eam uoluntas tenax ostendit, Ale. col. 125. col. ult. in fin. li. 2. Corn. confi. 189. colum. 3. lib. 4. Ange. in l. 2. ff. si quis

quis in ius voc. non ier. Cardin. Zabarell. consil. 44. Bar. col. in l. priuilegia, C. de sacrosanct. Ecclesi. ita, ut nulla ignorantia eorum, quae ibi habentur, allegari ualeat, cap. Pastoralis, §. praeterea, de offic. delega. ubi Gloss. in uerbo scierit. Ruin. consil. 196. uolum. primo, Cardin. Paris. consil. 3. num. 43. uolum. 4. Francisc. de March. decis. Delphin. 927. num. 5. & sequen. parte 2. & decis. 527.

Secundo noto, ibi, siquidem, quod idem Pius V. referuauit sibi, & successoribus suis omnes causas confidentiales, & hoc per aliam suam Constitutio. quam edidit anno 2. & habetur in Bullario in ordine 52. & ratio ponitur hic, quia Iudices in expediendis, & decidendis erant remissiores. Iudex enim cum sit custos, & exequutor iuris, le. nam praetorium ius, ff. de Iust. & iure, leg. 2. §. parum est iura condere, ff. eod. cap. Iudicantem, 30. questio. 5. cap. 1. de senten. & re iudic. cap. cum Ioann. de fide instrument. non debet esse clementior lege, le. cum fratre, C. de his quibus, ut indign. Marfil. singul. 182. Port. Imolen. consil. 50. num. 8. ubi alios allegat. & consil. 134. num. 1. 4. requiritur autem, ut Iudex sit bonus, non autem melior ipsa leg. l. societate, §. arbitratorum, & ibi Bauto. & Alberic. ff. pro soc. cap. Quintauallis, ubi Aretin. de Iur. iur. l. rem non nouam, C. de Iudic. & ideo debet delinquentes coercere poenis inflicta a Iure, le. sancimus, cum ibi not. C. de poen. l. 3. in fi. C. de Episcopali audientia, l. quicumque. C. de seru. fug. quod interesse publicum existimatur. Ita uulneratus, ff. ad leg. Aquil. ubi Bald. dicebat, publicae disciplinae fauore dicitur, ac suadere, ut delicta puniantur, l. licitatio, §. quod illicite, ff. de publ. & uetig. l. capitalium, ff. de poenis, cap. ut fama, de sen. ex com. Soc. sen. in c. ueniens, nu. 257. de accusa.

Hinc iurecivili etiam constitutum est, iudicem non debere concedere veniam remittendo poenam debitam, nisi appariter, in fin. C. de cohortali. l. 12. nam ignoscendo malis, necessario perduntur boni, ut considerabat Salust. de bello Iugurt. & facit tex. in cap. est iniusta, 23. quaest. 4. & qui sunt nequam sunt, propter spem ueniae nequiores. d. cap. ut fama, de senten. ex comm. Hinc huiusmodi misericordia dicitur illicita, cum sit uirtutum oppositum Iustitiae, rationi non subiecta, Luc. de Pen. in l. duos. col. prima, C. de suscept. & arca. lib. 10. Di. Augustinus, libr. 9. de Ciuita. Dei. ca. 5. & faciunt l. si hominem, ff. de posl. l. eleganter, §. idem Labeo, ff. de dol. cap. 2. in fin. de maledict. cap. si quis Diaconus, distinct. 50. Quamuis iusta misericordia sit licita, & committitur, & debet esse penes omnes, tunc sit uirtus, ut meminit Cicero in oratione pro Ligario, Nulla de uirtutibus tuis plurimis, nec gratior, nec admirabilior misericordia, est. Menoch. de arbit. Iud. quaest. 8. lib. 1. num. 39. & Diu. Augustinus in cap. quem poenitet, de poenitent. distinct. prima, Opus misericordiae est peccanti peccata dimittere, sed oportet, ut iustus misereatur iuste, Calderin. in cap. postulasti, num. 15. de poenit. & remiss. non remittit Deus de decus culpa, sine decore iustitiae, capitu. Baptism. de consecr. distinct. 4. & misceatur lenitas cum seueritate, & fiat quoddam ex utroque temperamentum, ut neque multa asperitate exulcerentur subditi, neque nimia benignitate soluantur, cap. disciplina, & cap. omnis, qui, distinct. 45. l. respiciendum, ff. de poeni. & habetur Ecclesi. 7. & in Psalmo 84. extrema enim sunt iustitiosa, & ex duobus contrariis fit medium optimum, Paul. de Castr. per illum tex. in l. co-

tinuus, §. cum ita, ff. de uerb. oblig. nam, qui nimis emungit, sanguinem elicit, cap. denique, distinct. 4. cap. nisi cum pridem, §. propter, de renunc. cap. hinc etiam, §. albuginem, distinct. 49. & hanc esse necessariam in Principe, ex pluribus exemplis antiquorum tradit Io. Redin. de Maies. princip. an uerbo, Ad Clementiam pronum.

III. not. in uersiculo Multi, causas admittendi huiusmodi crimen confidentiae, quas omnes explicauit q. 9. & in unaquaque re, causa in primis erit spectanda, Corn. consil. 161. num. 17. lib. 2. Soc. Junior consil. 73. num. 36. uol. 1. cum aliis, quae citauit de resign. benef. lib. 5. quaest. 1. in principio, & praesertim in maleficijs, Bart. in l. aut facta, §. causa, ff. de poen. per illum textum, quod eo magis procedit in beneficiis, nam beneficia desiderantur.

Quarto no. in uers. Quare nos uolentes, quatuor casus confidentiales, quos constituit Pius V. & iudicat. confidentiales, & illos late explicauimus quaest. 27. cum sequentibus.

Quinto not. ex eisdem uerbis, & sequentibus, confidentiam habere locum in omnibus beneficijs, & dignitatibus, ac monasterijs, & ecclesijs, nam specialiter exprimit hoc, unde nullum remanet dubium, ut etiam late diximus quae. 15. & procedit etiam in Consistorialibus solitis in Consistorio prouideri, cum ibidem loquatur de Ecclesijs Cathedralibus, & Metropolitanis, & in §. nos enim, de alijs consistorialibus, habet etiam locum in monialibus, ut late probauimus q. 18.

Sexto not. comprehendit omnes, & singulas personas Ecclesiasticas, & Laicas, etiam patronatus habentes, etiam constitutos in dignitate, etiam Abbates, Episcopos, Archiepiscopos, Primate, Cardinales, ut in eodem §. Quare, & in alijs sequentibus, ac clare in §. Quo circa, & tradit idem Pius V. Consil. 52. r. 58. & expresse uoluit Pius III. dicta Const. 109. & diximus q. 19. 20. cum seq.

Septimo not. habere locum confidentiam, siue collatio fiat a Papa, siue ab Ordinario, ut patet illis uerbis, *Quacunque auctoritate*, & qui omne dicit, nihil excludit. l. Iulianus, in principio, ff. de le. 3. l. pediculis, §. Labeo, ff. de aur. & arg. leg. l. a Procuratore, C. Mand. cap. si Romanorum, distinct. 19. Dec. consil. 29. colum. 2. Natta consil. 478. num. 2. late Crau. consil. 294. numero primo, & ita similia uerba ipse interpretatus sum de resign. benef. lib. 12. quaest. 13. & fundamentum illud est, quoniam adest eadem ratio, iuxta tradita per Nauarr. consil. 11. num. 2. de Si mon. ideo idem iustitatuendum, l. illud, ff. ad l. Aqu. a Titio, ff. de uerb. oblig.

Octauo not. quod confidentia habet locum in uacatione beneficii, quae fit per obitum, quam in illa, quae fit per resignationem, ut in eod. §. Quare nos uolentes, exprimitur, de resignatione, & in §. sequenti, inci. Itidem exprimitur de collatione, & alibi pluries in uerbis sequentibus, nam uiget eadem ratio, & uacatio per obitum, & per resignationem parum differat, ad trad. per doctores, in cap. susceptum, de rescrip. lib. 6. & in clemen. 1. de procurator, quomodocumque enim commissum sit scelus, erit vindicandum, l. sancimus, C. de penis, l. capitalium, ff. eo. infituari tamen non potest, quin frequentius uersetur in resignationibus.

Nono in uersiculo ad probandum, nota quatuor coniecturas, & praesumptiones legitimas ad probandum plene confidentiarum abusum: quas nos explicauimus

mus quaest. 31. cum sequentibus.

Et licet plerique distinguant coniecturam a praesumptione, Roman. in l. 1. num. 7. C. de testam. mil. receptior tamen sententia est, ut confundatur, & coniectura significet praesumptionem, ac contra. Socin. Senior in le. cum auus, nume. 70. ff. de condition. & demonstrat. Gloss. in leg. uerum, ff. de donat. inter uirum & uxor. Mantica de coniecturis ultim. uolunt. libro primo, titul. primo, numero 3. Haec igitur coniectura, & praesumptiones accipiuntur pro ueritate, donec aliud appareat, l. penult. ff. de probatio. Alciat. consilio 52. numero 6. libro 3. ad not. in leg. diuus, ff. de in integrum restitutio. & le. ultima, C. de probatio. & illis egemus, cum non constat uere de crimine, & factioe, Gloss. & Bald. in le. cum citra, C. de Iur. dot. Felin. in cap. si autem, numero 3. de rescript. egregie Angelus consil. 191. ad finem, Alexan. consil. 52. nu. 20. uol. 4. Ruin. consil. 36. num. 9. uol. 1.

X. not. in uersiculo Testes, quod testes singulares recipiuntur, quod etiam not. Nauarr. in Manua. cap. 23. sub numero 110. uersiculo not. nono, & hoc est contra regulam Iuris ciuilibus, & Canonici, cap. nihilominus, & ibi Gloss. 3. quaestio. 9. cap. tam literis, ubi Gloss. de testibus cap. cum dilecti, de electio. cap. licet causam, ubi Abba. de probatio, capit. bonae, & cap. primo, de electio. & ideo non plus probant mille testes singulares, quam unus, Bald. in l. iusturand. colum. 2. C. de testibus Alexand. consilio 18. colum. ultim. uolum. 4. & consil. 20. & 71. uolum. eod. Cardin. Paris. consil. 57. colum. 2. uolum. 1. Socin. Iun. consil. 90. num. 3. uolum. 2. Fel. in cap. licet ex quadam. colum. 3. de testibus. Et ratio, quod hoc Papa uoluerit in hoc crimine, fuit atrocitas eius, & quia solet occulte perpetrari, iuxta quae pluries diximus. Et Papa, qui non potest generaliter statuere, ut stetur dicto iunius testis in omni causa, cap. indicas, 3. quaest. 9. nam de Iure diuino est, ut duo testes sufficiant, cap. in omni, de testibus, cap. cum esses, & c. relatum, de testamen. quod iustus non potest tollere, cap. Iulianus, & cap. qui resistit, l. 1. quaest. 3. cap. ut nostrum, ut Ecclesi. benefic. Turrecem. in Sum. de pot. Pap. libr. 3. cap. 54. & 57. Abba. in cap. non est uoti, de uoto, Angel. in uersicu. Papa in prin. Henr. Boich. in cap. ex parte, el. secundo, colum. 2. de offic. delega. neque aduersus illud dispensare, capitul. qui omnipotentem, l. 1. quaest. 3. cap. sunt quidam, 25. quaest. 1. Abba. in cap. super eo, de usur. Praepos. in cap. sicut, distinct. 14. D. Thom. in 4. collib. quaestio. 14. Petr. Palud. in tractatu de Eccl. pot. ar. 5. Gemin. consil. 96. col. 5. & communiter alii d. ut late per Paris. consil. 68. uol. 4. per totum.

Potest tamen in certis casibus statuere, ut stetur dicto unius testis, etiam in praedictum alterius, ut per Speculatorem de testibus, §. restat, de numero, Roman. singula. 714. Felin. in cap. Constitutus, num. 16. uersicu. nec dicas, de rescrip. & in cap. ultimi. numer. 7. uersicu. non posset, de maiori. & obedi. ubi comprobatur, posse statuere, ut aliquis clericus non obligetur ad horas Canonicas, ut Iuramentum in aliquo casu non liget, ut die Dominico quis exerceat artem suam, nam praeccepta moralia, licet non recipiant mutationem in toto, illam tamen possunt recipere in partem, & in casu particulari, Richar. in 4. distinct. 38. Sanctus Thom. 2. 2. quaest. 88. art. 10. & plures citat Henr. Boich. in cap. 1. num. 2. de Con-

stit. Ange. in uerbo Papa, §. primo, Rosell. in uerbo Papa, & alij, ut per Paris. d. consil. 67. num. 120. cum sequen. uolum. 4.

XI. not. ex eodem uersicu. Testes, ibi, Pluresque, quod non sufficit una ex quatuor coniecturis positus in dicta Constitutione, ut ex ea eliciatur plena probatio ad effectum deueniendi ad condemnationem, quod etiam notat Nauarr. dicto capit. 23. sub numer. 110. uersiculo not. 8. & dicam infra. Nauarr. autem errat in eo, quod confundit casus confidentiales cum coniecturis, & dicit quod prima, & octaua sunt leues, nam Pius V. loquitur, ut una istarum quatuor coniecturarum non sufficiat, cum receptum sit ab omnibus, unum ex quatuor primis casibus sufficere, ut dicam infra. nec de facili propterea concederem arbitrium Iudicis, quod dicit liberandum Nauarr. cum habeamus regulas certas, cap. de causis de offic. deleg. nisi illum saluemus circa circumstantias, l. 1. ff. de Iur. delib.

XII. noto in uersiculo Caeterum, quod testes criminosi, & ceteri omnes, qui ad perhibendum testimonium in crimine simoniae respiciuntur, admittuntur in crimine confidentiae, & regulariter est, ut simoniam probet quilibet testis, cap. licet heli; ubi Gloss. Anan. & alii omnes, de Simon. Gloss. in cap. cum primo de accusat. Redoan. de Sim. par. 4. cap. 5. num. 7. Nauarr. in Man. cap. 23. sub num. 110. & quilibet possit accusare in hoc crimine, cap. 3. de Simon. etiam seruus dominum, & meretrix alios, cap. tanta, ubi Felin. de Sim. & ratio est, uel eius immanitas, cap. per tuas, & cap. ult. r. quaest. ult. cum alijs, quae citauit de resigna. benef. lib. 14. quaest. 8. colum. 1. uel quia est de his, quae solent occulte committi, Redoan. d. tract. p. 4. cap. 6. col. 3. & 4. & communiter receptum est, ut, quando ueritas aliter haberi non possit, testes minus idonei faciant fidem, capit. ueniens, el. secundo, in fin. de testibus, & ibi Glo. ult. cap. cum dilecti, de elect. Lap. alleg. 94. colum. 1. Jo. Andreas in addit. ad Specul. in titu. de teste, §. 1. uersicu. quid si olim. Abba. in cap. cum in tua, numero 7. de sponsal. Roman. consil. 76. colum. 2. Marfil. singul. 73. & in l. diuus, uolum. 2. ff. de quaestio. & late hanc conclusionem prosequutus sum infra. Et, quod hi testes admittantur in hoc crimine, intelligitur tam ad probandum coniecturas quatuor, quam etiam ad probandum quatuor casus in eadem Constitutione positos, nam Pius Quintus uertitur uerbo generali, *Ad praedicta omnia admittantur*, clausula tenim generalis in fine posita refertur ad omnia praecedentia, l. talis scriptura, in fin. ff. de leg. 1. l. 3. §. penult. ff. de libe. & posthum. Bursat. consil. 460. nume. 57. uolum. 4.

XIII. not. in uersicu. Sed ne quisquam priuationem beneficiorum omnium, & singulorum obtentorum, & inhabilitatem ad obtinenda, aduersus confidentarios, tunc poena non solet infligi, nisi pro criminibus grauibus, cap. tuae de poen. cap. inuentu, 16. q. 7. Glo. in cap. ult. in uerbo Supplicauit, l. q. 5. Gloss. ult. in cap. 1. de capellis monachi li. 6. Gl. 1. in cap. sicut, el. 2. de Iur. iur. Gloss. in cap. ad Apostolicae, in uerb. grauissima poena, de re Iudic. lib. 6. Abba. per illum textum in cap. ut fama, de sent. ex com. mu. & in cap. quod in dubijs, per illum textum de poena, & ideo ex hoc possumus fumere argumentum, confidentiam esse de grauioribus criminibus, cum ex magnitudine poenae colligatur atrocitas criminis.

84 *emimis, cap. non afferamus stateras, 24. quæsti. 1. DD. omnes, in cap. at si clerici, de Iud. faciunt, quæ scribit Aretin. in cap. cum prim. Manconella, numero 27. de accusat. & ex huiusmodi pœna poteris notare differentiam inter Simoniam, & Confidentiam, ut per Card. Paris. consil. 29. volu. 4.*

77 *XIII. not. ex eodem versicu. Excommunicatorem Papæ referuatam, in qua nullos absolere potest, nisi in mortis articulo.*

XV. not. ex eod. versicu. Etiam, quod fructus beneficiorum, per huiusmodi confidentiam collatorum, & pensionum confidentiaris constitutarum referuantur Camera Apostolica a die collationis, & constitutionis. quod Nauarr. in d. Man. cap. 23. sub num. 110. vers. quinto, not. nouum casum, dicit menti tenendum, ad consulendum eis, qui in hac re peccarunt, & dicitur infra.

78 *XVI. not. amplam & nouam referuationem, quæ omnia beneficia collata, & recepta in confidentiam illicitam, & simoniacam sunt referuata Sedis Apostolicæ dispositioni. quod etiam aduertit Nauarr. d. Man. cap. 23. sub numero. 110. uersicu. 3. not. & id Pius III. voluit in dicta Constitut. 109. supra relatâ, & in principio refert Pius V. & ipse scripsit de signa. benefic. libr. 2. quæst. 16. num. 28. in qua quæstio. alia beneficia referuata retuli. ex quo sequitur, quod ordinarij collatores non possunt se intromittere in conferendis his beneficijs, Bisignet. decis. 4. de reuinc. Cassador. decis. 8. num. 9. de præbend. Caputaq. decis. 45. par. 1. Bellam. decis. 549. & probatur in cap. nomen, 2. quæstio. 1. cap. dudum, & cap. multum stupeo, 3. quæst. 6. cap. ut nostrum, de appella. cap. si eo tempore, de elect. lib. 6. Sed solus Papa, Rota decis. 30. de præbend. in nouis, & decis. 1. de rerum permut. & decis. 3. de off. deleg. eod. libro Archidiacon. in cap. cum in tua, de cens. & communiter alij doctores.*

79 *Ex quo infert Nauarr. loc. citat. quod hæc confidentia species simoniæ confidentialis etiam ex vna tantum parte completa, peior est simonia reali, ex vtraque parte executâ, quia illa non aufert potestatem Ordinario conferendi, nec referuat illam Papæ, hæc autem vtrunque facit.*

80 *Et hoc procedit non solum in beneficijs, in quibus commissa est confidentia, sed etiam in alijs, quæ obtinebat confidentiaris, ut in dicto §. sed nec quifquam dicitur, ibi, & beneficijs obtentis: quæ pariter sub dicta referuatione comprehenduntur uolumus. Ergo referuatio se extendit etiam ad obtenta, arg. l. ancillæ, C. de furt.*

81 *Sed dubium est, an dicta beneficia referuata ob hoc crimen sint impetranda a Summo Pontifice, cū expressione, quod uacant ob dictum crimen, vel sufficiat clausula apponi solita in literis, Alio quouis modo, ut in ea comprehendatur huiusmodi referuatio? Paris. consil. 138. num. 11. & sequen. uolum. 4. Mandos. in regu. de Infirm. quæstio. 17. num. 8. versicu. mihi uera uidetur, tenent, huiusmodi clausulam non comprehendere referuationem non facta aliqua mentione referuationis, & mouetur, quoniam uerba illa, Alio quouis modo, interpretantur de modis similibus, cap. Sedes, & ibi omnes de rescrip. ergo non supplet defectus referuationis. sed contraria opinio mihi probatur, quod ex dicta clausula ueniant beneficia uacantia ex confidentia, ut in terminis firmat Nauarr. in Man. cap. 23. sub numero 110. uersiculo tertio not. sub fine, quoniam com*

84 *munis * est opinio, prædictam clausulam comprehendere referuationem, Rot. decisio. 12. de præbend. in antiquior. per Bisignet. Sarnen. de sus. non resign. quæstio. 34. in principio, ubi dicit, hoc esse vulgatum. Pelegrin. decisio. 262. libro 2. & decisio. 342. libro 3. in recol. manuscrip. & de communi attestatus sum in tractat. de resign. benefic. libro 8. quæstio. 7. numero 132. ubi firmaui hanc sententiam, quia uerba sunt uniuersalia, & apta comprehendere omnem uacationem maiorem expressa. Gloss. in clement. ultim. de sentent. excommun. in uerbo quouis, & in clement. ne Romani, §. 1. de elect. Cot. decisio. 277. Moedan. decisio. 107. in manuscrip. Gemin. consil. 79. Cardin. consil. 30. Cassador. decisio. quinta. de præbend. & quia, quando Papa uult ultra referuationem simplicem, ut exprimitur uacatio, & huiusmodi referuatio id exprimit, ut patet in Constitutione eiusdem Pij V. 29. incipit cum ex Apostolatus, ubi referuata beneficia uacantia ob crimen hæresis, & in §. declarantes, mandat impetrationem esse faciendam hoc expresso, & statuit, ut non ueniat ex clausulis generalibus, idem que in uacantibus ob non publicationem, ut scripsit de signa. benefic. libr. 1. & ad argumentum in contrarium adductum potest responderi, ex eo, ut uerba aliquid operentur, cap. Abbates, de uerb. significa. cap. si Papa, de priuileg. libro 6. Sarnen. de uerisimil. nota. quæstio. 3. uersiculo sed prædictis. Et hæc conclusio eo magis procedit, si addatur in supplicatione, ut solet fieri, quomodocumque referuatum existat. nam tunc caperet omnem referuationem, Paris. dict. consil. 138. Mandos. loc. citat. numero 8.*

85 *XVII. not. in uersiculo, Nos enim relaxationem referuationis causarum confidentialiarum præter pendentes indecisas tunc temporis, & præter mouendas rationes ecclesiarum, & monasteriorum, quorum dispositio in Consistorio fieri consuevit, aut debet, & contra Episcopos, & alios superiores Prælatos, & ideo postea mandatur Ordinarijs omnibus, ut procedant, & secure animaduertant, & in exceptuatis inquirant, inquisitionesque factas, signatas ad Papam transmittant. quod quomodo. hodie procedat, dicam infra suo loco.*

86 *XVIII. not. nullitatem actus. & dicit Nauarr. d. Man. cap. 23. sub numero 110. uersicu. quarto, quod non solum collationes per huiusmodi confidentiam factæ, & resignationes sunt nullæ, sed etiam omnes Accessus, Regressus, Pensiones, & alia quæcunque referuata confidentialiaris, & alijs ratione prædicta: & uersiculo secundo, dicit, quod simonia conuentionalis confidentialis, est peior alia conuentionali beneficiâ, qua palam emitur, vel uenditur beneficium, quoniam per illam non annullantur acta, nec inducitur censura, antequam ab vtraque parte impleatur, idem Nauarr. dict. cap. 23. sub numero. 103. per hanc autem sic, quoniam, simul ac quis accipit beneficium in confidentiam, antequam impleat, quod promissit, ipso iure est excommunicatus, & ipso iure collatio ei facta est nulla, & tenetur ad restitutionem omnium fructuum, quos percepit.*

87 *XIX. not. quod Papa pro maiore firmitate huius Constit. in uersu. Non obstantibus. reuocat, & tollit, ac reuocata esse decernit omnia, quæ contra tenorem huius Constitutionis existunt. & primo tollit Constitutionem Bonifacij Papæ VIII. de una dieta, quæ hæbetur*

88 *betur in cap. Statutum, §. cum uero eiusdem ciuitatis, ibi, nullus autem eorum ultra vnam dietam, a fine suæ diocesis valeat conueniri, de rescrip. lib. 6. & ibi Gloss. magna, in uerbo Vnam, Gemin. Anchar. Ioan. Monach. Franc. & alij omnes tradentes rationem, Rot. dec. 34. de rescri. in antiq. ubi refert, quod Rota* communiter tenet, ut dieta computetur a fine diocesis domicilij, Abba. in cap. nonnulli, num. 3. de rescr. & huiusmodi derogatio est in tantum necessaria, quod sine ea rescriptum esset nullum, ac etiam processus, & non posset partium consensu ualidari. Abba. in cap. olim, col. 2. uers. in 2. quæstione, de except. Cardina. Zabarel. consil. 72. omnes autem charitatis in primo dubio, & plures Gloss. ad hoc al legat Felin. d. cap. olim, num. 3. Card. Paris. consil. 51. num. 39. & 40. uolu. 4. Mandos. in prax. commissio-num, commiss. 28. uers. De. Et dicit hic Pius V. Bonifacij VIII. prædecessoris nostri, scilicet mediati, non autem immediati, ad not. per Gemin. in c. præfenti, num. 1. & cap. quondam, num. etiam 1. de præbend. lib. 6. nam plures fuerunt Pontifices inter vtrumque appellatione enim prædecessoris, uenit non solum immediatus, qui proxime defunctus est, sed quilibet mediatus, cap. 1. post princ. de homic. libr. 6. Iaso. in l. si quis filium, §. ult. colum. 1. ff. de ac qui. hæred. Dec. & Cagn. in l. qui per successorem, ff. de regu. iur. qui ante eum decessit, l. obseruare, ff. de offic. procons. cap. decessorum statuta, 23. quæst. 2. cap. ad audientiam, de præscrip. cap. statutum, de præbend. lib. 6.*

89 *Secundo tollit decretum Concilij generalis de duabus dietis, quod est Generale Concilium Lateranen. editum ab Innocentio III. ut habetur in cap. nonnulli, de rescr. ubi post traditam rationem dicitur, Statuimus, ne quis ultra duas dietas extra suam diocesis per litteras Apostolicas, ad Iudicium trahi possit, & habetur in cap. parte de for. compet. & utrobique doctores, Staphyleus super signat. fo. 161. uers. Item in, secundum primam impressionem, & requiritur huiusmodi derogatio, cum absque ea processus sit nullus, ut post Ioann. Andr. Abba. tradunt latissime Barbat. & Felin. num. 28. & 29. dicto cap. nonnulli, Card. alleg. consil. 72. & regulare est, ut Concilio gnali non censeatur derogatum, nisi expresse dicatur, & non sufficiat generalis derogatio, Non obstantibus Archidiacon. in cap. 1. in fine de Constit. libr. 6. Bald. in l. humanum, C. de legibus. Io. Anan. in cap. cum in diocesi, colum. vlt. de usur. Oldrad. consil. 320. colum. 1. post medium, & consil. 328. colum. etiam 1. Apr. consil. 157. Iaco. Aluarot. in cap. 1. post princ. in tit. Constitutiones feud. Roman. consil. 436. quod indultum colum. 4. & idem Roma. in l. fructo, §. de viro, ff. solu. matr. in 23. Falentia, quia Constitutiones ibi editæ uidentur maiori auctoritate roboratæ propter plurimorum iudicium, & consensum, ibi interuenientium, ca. si, & p. plures. dist. 20. c. per hoc, §. verum, de heret. lib. 6. ubi Gemin. not. cap. nouimus, de uerb. signific. cap. in canonicis, dist. 19. l. 1. ff. de off. præf. Petrus de Anchar. consil. 35. col. 2. & ideo Constitutio Concilij non ita de facile derogatur, ut late prosequitur Dec. in ca. 1. in prima lect. num. 8. de iud. & propterea solus Summus Pontifex ei derogat, & Episcopi non possunt. Glo. communiter recepta in cap. cum dilecti, in uerbo ætate, & ibi Abba. & alij, de elect. neque alij etiam legati a Latere, c. dilectus, el. 1. ubi Abb. in primo not. & c. dilecto, ubi Abbas in 4. tit.*

90 *de præb. cum alijs, ut per Dec. in cap. at si Clerici, §. de adulterijs, nu. 65. de Iudic.*

100 *Et, quomodo accipiatur dieta, late explicat Gloss. in d. cap. nonnulli, uerbo Ultra, de rescrip. ubi Abba. num. 3. dicit, dispositionem illius cap. de duabus esse restrictam ad vnam, per d. cap. statutum, de elect. lib. 6. & de istis dietis uide Caruit. in tit. 243. num. 5. Mandos. reg. de uerisim. quæst. 4.*

101 *Tertio, tollit alias Apostolicas constitutiones, & ordinationes huic nostræ Constitutioni in aliquo contrarias, & hunc effectum operare dictam clausulam positam in lege tradunt Butr. in cap. 1. de rescrip. Bart. in l. si quis, in principio, ff. de leg. 3. Abba. in cap. cum instantia, de cens. Gemin. in cap. vni co, de excess. præl. libr. 6. Cald. consil. 7. de rescr. & regulare est, ut per promulgationem iuris noui uideatur derogatum iuri antiquo, cap. 1. de constitu. libr. 6. ubi omnes dd. notant, & uolunt, non esse necessariam in l. posteriori, clausulam. Non obstantibus, & præsertim fauore reipublicæ, Barto. in extrauag. ad reprimendum in uerbo Non obstantibus in 1. columna Felin. in cap. nonnulli, num. 15. de constitut. quod secus est in rescriptis. nam sunt nullæ, si de lege specialiter, uel saltem per uerba æquipollentia non faciat mentionem, cap. eam te, de ætat. & qualita. cap. v. t. de rescript. in 6. cap. pen. de appell. Monac. cap. 1. de excess. præl. in 6. Salicet. in l. hac consultissima, §. penul. & le. fancimus, C. de Iudic. Petr. de Ancha. consil. 255. colum. 3. Oldrad. consil. 247. Cardin. consil. 53. Calderin. consil. 2. de priuileg. Feder. de Sen. consil. 47.*

102 *Quarto, tollit indulta concessa Episcopis, & Cardinalibus, & alijs, quod non possint excommunicari, interdici, & suspendi, aut ad iudicium trahi, nisi de illis fiat expressa mentio, & sic Papa uidetur ea habere pro specificatis. unde perinde erit, ac si de omnibus esset specifica facta mentio: ut eleganter uoluit Bald. in cap. super literis, col. 6. uersicu. Quid si Papa, de rescr. arg. l. qui iure militari, ff. de mil. test. sequitur Felip. dicto cap. nonnulli, sub num. 6. uers. similiter, Soc. sen. consil. 266. lib. 2. Ideo huiusmodi indultis communiter, uel diuifim non obstantibus prædictæ personæ subiiciuntur huic Constitutioni.*

103 *Quinto, per clausulam, Quorum tenores, quam postea subiungit, uidetur derogare, & tollere etiam priuilegia, & indulta, clausulam derogatoriam habentia ad futura priuilegia, siue indulta, nisi de ipsis de uerbo ad uerbum fiat expressa, in diuidua, & specialis mentio, secundum stylum Curie, teste Butr. consil. 2. Ioan. Andr. in cap. vnic. de excess. præl. Felin. in dicto cap. nonnulli, sub num. 6. de rescr. Crau. consil. 126. num. 7. Rip. in cap. 1. num. 55. de rescr. Mando. reg. 19. quæst. 19. num. 13. ubi attestantur de communi, & rationem ponit Feder. de Sen. consil. 47. licet contrarium uoluerint Cardin. consil. 136. Calde. consil. 11. de priuileg. Paul. de Castr. consil. 278. lib. 1. Caputaq. decis. 121. part. 1.*

104 *XX. & vlt. not. in uersicu. nulli, quod tibi Papa comminatur pœnam non parentibus, contradicentibus huic Constitutioni, & hanc pœnam intellige infligendam aduersus eos, qui sine iusta, & rationabili causa contradicere audeant, ut probant illa uerba sequentia, Infringere. uel ei ausu temerario contraire. & ita interpretatur Staphyl. in tract. de lit. grat. rit. de vi, & effectu clausularum. Clausula, nulli omnino, & faciunt not. in c. in præsentia, de probat.*

- 1 *Confidentia, crimen simonię.*
- 2 *Confidentia est simonię conventionalis.*
- 3 *Simonia prohibita est.*
- 4 *Crimina omnia respectu simoniaci pro nihilo reputantur.*
- 5 *Simon Magus dedit nomen Simonię.*
- 6 *Prohibito genere, prohibetur species.*
- 7 *Beneficia debent conferri idoneis.*
- 8 *Idoneus ad beneficia, qui dicitur.*
- 9 *Beneficia non debent dari per successionem.*
- 10 *Beneficia plura incompatibilia vni personę dari non debent.*
- 11 *Laicus non potest habere beneficia.*
- 12 *Laicus incapax spiritualium.*
- 13 *Criminosus non potest habere beneficia.*
- 14 *Femina non potest habere beneficia.*
- 15 *Illegitimus non potest habere beneficia.*
- 16 *Minor incapax beneficiorum.*
- 17 *Princeps debet obuiare fraudibus.*
- 18 *Scandalis obuiandum.*
- 19 *Ratio Constitutionis Pij IIII, de confidentijs.*
- 20 *Suspicioe etiam simonię debet quis carere.*
- 21 *Simonia, pestis.*
- 22 *Simonia, accedit heresi.*
- 23 *Simonia, crimen capitale.*
- 24 *Simonia, maximum vitium.*
- 25 *Super simonia non dispensatur.*
- 26 *Simonia, vitium detestabile.*
- 27 *Simonia, crimen grauius ceteris.*
- 28 *Simoniaci fures.*
- 29 *Simoniaci latrones.*
- 30 *Simoniaci idolatra.*
- 31 *Simoniaci ab omnibus respuedi.*
- 32 *Simoniaci difficile saluantur.*
- 33 *Simoniacus comparatur homicida.*
- 34 *Simoniacus comparatur fornicatori.*

Q V A E S T I O VIII.

Ex quibus causis confidentia fuerit prohibita.

OCTAVO, Quæro, quæ ratione confidentia beneficialis fuit prohibita per Pium IIII. & Pium V. Respondeo, ex duplici ratione: Primo, quia confidentia est crimen simonię, Caputaq. decisio. 202. num. 5. par. 1. & dicitur simonia t. conuentionalis. idem Caputaq. decisio. 201. numer. 1. ead. par. 1. & colligitur ex Constitutione Pij IIII. in princip. ibi, *Sane, licet dudum cum certam simonię prauitatis speciem, quam beneficiorum confidentiam vocant, & communitur per omnes traditur. sed simonia t. prohibita est, cap. eos, 1. quæst. 1. & ibi Gloss. & Docto. cap. emendari, cap. quicquid inuisibilis, cap. qui studet, 1. q. 1. immo cetera crimina respectu huius quasi pro nihilo reputantur, cap. ult. 1. q. Abb. in rubr. huius tit. & alij omnes, vt per Redoan. in tracta. de Simon. par. 1. c. 1. num. 26. ubi num. 9. dicit, Si monem magnum dedisset nomen, & denominationem huic sceleri, ac labi simonię, in nouo Testamento, cum primus tentauerit emere gratiam Spiritus sancti a Bea. Petro Principe Apostolorum, post mortem D. N. Iesu Christi Saluatoris nostri, ca. Saluatori, 1. q. 3. Act. Apost. cap. 8. Abb. in cap. extirpanda, §. qui vero, col. penu. nu. 5. de præb. Gl. in Summa, 1. q. 1. Host. in Summ. tit. de Simon. ergo & cõ-*

6 *fidencia debet esse prohibita. nam, prohibito genere, uidetur etiam species contenta sub eo prohibita. Roman. in auth. similiter, col. 78. C. ad leg. Falcid. Corn. confi. 330. ad fin. lib. 1. Iaf. in l. 2. in princ. col. 6. ff. de uulg. & pupill.*

7 *Secundo, quia inter ea, quæ de sacrorum beneficiorum administratione, & distributione sacris Concilijs, & Canonibus sancita sunt, tria potissimum antiquos patres præ oculis habuisse compertum est; Primum, t. vt beneficia Ecclesiastica personis idoneis, ætate, uita, & doctrina, conferantur. capit. cum in cunctis, ubi omnes DD. de elect. cap. quanto, di. 24. cap. ex tenore, & cap. non est, de tempor. ordin. cap. 22. Concil. Carthagen. 3. ca. 5. sess. 23. Concil. Trid. Rebuff. in prax. benefic. titu. requisi. ad collat. num. 23. cum seq. & in tit. form. Vicar. nume. 87. & num. 144. Ant. de Butr. in ca. constitutus, num. 2. de concess. præben. nam idoneus dicitur præditus maturitate ætatis, morum grauitate, & literarum scientia, Card. Paris. confi. 40. num. 13. uolu. 4. Rebuff. de pacif. possess. num. 172. Alfons. Hoied. de incom. benef. par. 1. cap. 23. num. 130. dixi in tract. de resigna. benef. lib. 4. q. 1. col. 2. Secundum, vt hæreditaria successio procul a beneficijs arceatur, c. ex transf. missa, cap. extirpandas, de fil. presbyt. cap. 1. de præben. vbi late scripti, c. consuluit, de iur. patron. ca. ad hæc, de decim. cap. Apostolica, 8. q. 1.*

8 *Tertium, ne plura beneficia, maxime vero incompatibilia uni personę regenda committantur, cap. quia in tantum, cap. ad hæc, cap. cum non ignores, cap. referente, cap. de multa, de præben. cap. nemo deinceps, de elect. lib. 6. cum alijs, quæ late, & abunde scripti in tract. de resign. benef. lib. 3. quæ. 1. Ad eludenda tam sancta, & necessaria decreta impij homines propter improbas cupiditates commetiuntur hanc imposturam, quam Confidentiam vocant, qua fraudem sacris Canonibus facientes consequuntur beneficia, & ut beneficiorum fructus cederent commodo, & utilitati eorum, qui ad huiusmodi beneficia sunt inhabiles, uel etiam vt ea tanquam hæreditaria ad quoscunque successores transeant, aut plura beneficia incompatibilia penes vnum sint; & plerunque tali via laicus possidebat beneficia contra t. omnes Canones, capit. cum adeo, de rescript. cap. ex literis, de transf. cap. ex literis, de institut. cap. Ecclesia sanctæ Marię, de constitut. Abba. in cap. maiores, de præben. Archidiacon. in ca. si quis hoc gesserit, 1. quæst. 3. Nauarr. consilio. 1. de præben. Ioan. Selu. de benefic. par. 2. quæst. 23. numer. 14. Rebuff. de pacif. possess. nume. 324. cum sit incapax t. spiritualium, cap. si quis deinceps, 16. quæstio. 7. cap. Messana, cap. sacrosancta, de elect. capit. causam, quæ de rescript. Cardin. in clement. si iusta, in 2. quæstio. de præben. ac etiam criminosus contra Canones expressos, vt per Felin. in cap. postulasti. colum. 4. de præscrip. Cardin. confi. 20. de præb. Ioan. Selu. de benef. par. 3. quæst. 1. num. 157. Menoch. in tract. de arbitr. iud. ca. 202. nu. 37. & communitur DD. cum alijs, quæ late scripti de resign. benef. lib. 4. quæ. 3. & femina, t. quotidie in Regno Franciæ fit, contra etiam omnia iura, Innoc. & alij in cap. cū nostris, de concess. præb. Rebuff. de pacif. poss. nu. 312. Alfons. Hoied. de incompat. benef. pa. 1. cap. ult. num. 73. Ac Illegitimus, t. contra ea, quæ habentur in cap. 15. sess. 25. de reform. t. Minor, t. contra ea, quæ habentur in cap. 6. sess. 23. de reform. Ideo ad tollendum hunc abusum, felic. recordationis*

Homicidæ, Host. in ca. accepimus, nu. 1. de purga. canon. Notorio fornicatori, Host. in c. licet, nu. 11. de Sim. Ideo scribit D. Gregorius lib. 11. Epist. 46. Propter hoc contigit, vt Ecclesiasticorum ordinum a plurimis sanctitas caderet.

- 17 *Confidentia, ex quibus committitur confidentia.*
- 18 *Privati ipso iure non possunt retinere beneficia.*
- 19 *Privatis nullum ius remanet.*
- 20 *Privati non possunt resignare.*
- 21 *Simoniacus non potest resignare.*
- 22 *Per contractum matrimonij vacat beneficium.*
- 23 *Intrusi non possunt retinere beneficium.*
- 24 *Intrusi nullum ius habent.*
- 25 *Prima tonsura requiritur ad beneficia. & nu. 14.*
- 26 *Literę beneficiorum nullæ, nisi exprimantur, quæ debent exprimi.*
- 27 *Non publicantes sunt privati.*
- 28 *Privatus tenetur in foro conscientie dimittere beneficium.*
- 29 *Multis modis beneficium alterius potest impetrari.*
- 30 *In beneficijs curatis requiritur ordo sacer.*
- 31 *Dignitates requirunt ordinem sacrum.*
- 32 *Canonicatus quem ordinem requirunt.*
- 33 *Residentia utilis.*
- 34 *Graues pœna contra non residentes.*
- 35 *Certis temporibus in Vrbe fit præceptum de residentia.*
- 36 *Simplicia beneficia non requirunt residentiam.*
- 37 *Qui teneantur ad habitum, & tonsuram.*
- 38 *Causa, ex quibus non defertur a Clericis habitus.*
- 39 *Habens beneficium non potest effici miles.*
- 40 *Per militiam renunciat beneficium.*
- 41 *Clericorum arma sunt orationes.*
- 42 *Clericus nullo modo potest interuenire in bello.*
- 43 *Homicidium omni iure prohibetur.*
- 44 *Clerici per homicidium efficiuntur irregulares.*
- 45 *Per homicidium amittitur beneficium.*
- 46 *Habentes beneficia non possunt esse procuratores, & aduocati.*
- 47 *Clerici non debent se immiscere negocijs secularib.*
- 48 *Rubrica habens orationem perfectam potest allegari ad decisionem causarum.*
- 49 *Negocia secularia quæ.*
- 50 *Clerici non possunt habere officia Ciuitatis.*
- 51 *Clerici debent versari in vita contemplatiua.*
- 52 *Clerici non possunt vices Principis gerere.*
- 53 *Clerici debent arceri a iudicio.*
- 54 *Clerici efficiuntur irregulares, si ex patrocinijs præstito sequatur mors.*
- 55 *Clerici non debent versari in offensione proximi.*
- 56 *Clericus potest effici irregularis, tam si interueniat in iudicio pro actore, quam pro reo.*
- 57 *Plura sunt crimina, quæ reddunt beneficiatum indignum.*
- 58 *Homicidium reddit indignum beneficium.*
- 59 *Beneficia indigni possunt a quocunque impetrari.*
- 60 *In casibus, in quibus quis venit priuandus, potest resignare.*
- 61 *Resignans beneficium, vt delinquat, committit confidentiam.*
- 62 *Resignans, vt fructus ministrentur incapacibus, committit confidentiam.*
- 63 *Beneficiarij tenentur dicere officium.*
- 64 *Non dicens officium peccat mortaliter.*

- 50 Clericus omittere dicere officium, tenetur restituere fructus.
- 51 Commodum non datur sine onere.
- 52 Laici non debent fructibus Ecclesia frui.
- 53 Feminae, & criminosi non debent habere fructus beneficij.
- 54 Palliata resignatio, qua.
- 55 Dicitio Praesertim includit casus non expressos.
- 56 Pro pensione soluitur annata.
- 57 Annata, qua.
- 58 Annata cur fuit instituta.
- 59 Ayon habebat decimam decimarum.
- 60 Ex quibus rationibus sublineatur annata.
- 61 Annate vsus an sit antiquissimus.
- 62 Concilium Viennense, quo tempore fuit celebratum.
- 63 Error Platini in annatarum institutione.
- 64 Incapaces ad beneficia, qui.
- 65 Magna multitudo beneficiorum non potest retineri.
- 66 Incompatibilia beneficia non possunt haberi.
- 67 More laici non possunt habere beneficia.
- 68 Patroni percipientes, fructus beneficij, ex conuentione committunt confidentiam.
- 69 Causa in primis est consideranda.
- 70 Finis in institutione primus.
- 71 Causa facti in delictis attenditur.
- 72 Dicitio, Alia, implicat similia.
- 73 Dicitio, Item, stat continuatiue, & repetit similia.
- 74 Dicitio, Eiusmodi, idem operatur.
- 75 Exempla non restringunt regulam.
- 76 Ratio comprehendit omnes casus, & non expressos.
- 77 Expressio in lege, quando dicatur facta exēplariter.

Q V A E S T I O IX.

RATIONES, ex quibus possunt moueri homines ad committendas confidentias.

NONO, Quero, qua ratione committatur Confidentia, & quam utilitatem Confidentiarum ex illa accipiant?

1 Responde, & causas poni in Constitutione Pii V. 87. in §. multum, his verbis: *Multi enim ipsa beneficia iure retinere nequeunt, alij, ne cogatur ad sacros ordines, ad residentiam, ad incedendum in habitu clericali, ut ad bellum proficiscantur, ut inimicos occidant, alij, ut alieno nomine lites agant, aut defendant, alij, propter crimina incapaces, quidam, ut purgato delicto, vel absolutione consequuta illa repetant.* Eadem in alios disponunt, & in plerisque fructus ipsorum aut eis ministrantur, aut quibus ipsi statuunt sepe laicis, & inhabilibus plerique, vel senes, vel infirmi, ut beneficia in domibus suis perpetuent, illa renunciarunt, & renunciant in alios, qui vel profanam familiam cedentem de fructibus Ecclesiasticis alant, vel illa etiamnum infantibus, aut nascituris asseruent, facto interdum circuitu retrocessionis, cum reservatione fructuum, & aliarum rerum, aut accessu, praesertim ab illis, qui praestandorum iurium Camerae Apostolicae, sunt immunes, alij aut incapaces, aut alij beneficijs Ecclesiasticis onusti, aut Ecclesiastico ordini sese mancipare refugientes, aut mere Laici beneficia Ecclesiastica alijs conferenda procurant, ut de illis postmodum ad libitum suum disponatur, fructus etiam percipientes illorum. Ad haec plerique ordinarij, & alij collatores, ac et patroni Laici curant, deponenda beneficia, ut fructus, seu pensiones capiant eorundem, alijque faciant ministrari.

Alia item per multa eiusmodi admittuntur, quibus immaculata rerum diuinarum puritas impie violatur, disciplina Ecclesiastica neruus dirumpitur, & imminens patrat exitium animarum.

Ex quibus verbis viginti circiter colliguntur rationes, ex quibus solet committi confidentia, quarum.

Prima erit, quando Clerici non possunt iure retinere beneficia, nam tunc libenter illa dimittunt conuentione premiissa percipiendi fructus, pensionem, vel disponendi de ipsis beneficijs ad libitum. hanc dicit Confidentiam Pius V. cum resignans confidat resignatario in huiusmodi perceptione, vel dispositione. & rationes pono in primo, & secundo casu confidentiali, & in prima coniectura, §. ad probandum. Et haec conclusio poterit exemplificari in priuatis ipso iure, qui iure arcantur a beneficijs, & non possunt illa retinere. Rot. decis. 5. de re iudic. in antiquior. per Bisignet. Felin. in cap. in nostra, nu. 37. de rescr. Boer. deci. 205. nume. 8. Rebuff. consil. 64. num. 4. Gabriel. consil. 196. num. 11. libr. 1. Nauarr. consil. 1. de rescr. in princ. Card. Paris. consil. 15. nu. 13. & consil. 29. num. 14. volu. 4. cum nullum ius eis remaneat. * communis opinio, teste Tiraquell. in l. si unquam, uerb. reuertatur, num. 446. cum seq. G. de reuocan. donat. Et ideo praedicti non possunt resignare in fauorem. Anto. de Butr. consil. 43. Prob. in addit. ad Io. Monac. in cap. praesenti, num. 16. & nu. 24. de offic. deleg. lib. 6. & * communiter alij, ut dixi in tract. de resign. benef. lib. 3. quaest. 1. nume. 21. & de Simoniaco tradunt Rebuff. consil. 64. num. 4. Fr. de March. q. 497. num. 13. Paris. consil. 30. nu. 15. volu. 4. & dixi lib. 14. de resign. benef. quaest. 1.

Secundo, potest exemplificari in eo, qui vult contrahere matrimonium, iuxta communem * conclusionem, pro qua per Iul. Clar. lib. 5. recept. sent. §. ut q. 73. per contractum tenim matrimonij vacat beneficium, Card. Paris. consil. 40. numi. 30. volu. 4. Caputa q. decis. 215. num. 2. p. 1. Nauarr. consil. 3. de renunc. communis * opinio, ut dixi lib. 1. de resign. benef. q. 1. num. 11.

Tertio, potest exemplificari in intrusis, qui iure beneficia retinere non possunt, Innoc. & Abba. in cap. nisi cum pridem, de renunc. Card. Paris. consil. 47. num. 32. vol. 4. cum nullum ius habeant, Boer. decis. 205. num. 6. & est communis * opinio, secundum quam pluries fuit resolutum, ut dixi de resign. benef. lib. 3. q. 1. num. 41. 42. & seq.

Quarto, potest exemplificari in non habentibus primam tonsuram requisitam ad beneficia, capitul. cum adeo, & ibi Abba. & Doctor. numero 3. de rescript. capitul. ex literis, de transact. Abba. in capitul. maiores, de praebend. Nauarr. consil. 1. eodē titu. & * communiter alij, ut dixi lib. 4. de resign. benef. q. 2. num. 1. cum seq.

Quinto, potest exemplificari in impetrantibus, aut expedientibus literas Apostolicas beneficiorum subreptitiae, vel obreptitiae, cum multa debeant in supplicationibus narrari, & exprimi, alias literae nullae sunt, ut late dixi de resign. benef. lib. 10. quaest. 2. & 3.

Sexto, potest exemplificari in non publicantibus suas resignationes, ut disponit i Constitutio Gregorij XIII. quam declarauit de resign. benef. lib. 11. vbi scripsi, hanc esse * communem, & receptam sententiam * omnium Doctorum, & secundum illam pluries fuisse pronunciatum.

His enim casibus, & similibus, cum videat beneficiatus

ciatus non posse iure retinere beneficium, & tene ri in foro conscientiae illud dimittere, Abb. in c. ex tirpanda, §. vero, col. 8. de praeb. Rui. conf. 4. nu. 11. lib. 5. communis, teste Alphons. Hoted. de incom. benef. par. 1. c. 13. nu. 61. & interim imminuere periculum, quod aliquis illud impetret, Anto. de Butr. conf. 43. Rot. decis. 5. de re iudic. per Bisignet. Sarn. de anna. q. 42. col. 3. Boer. decis. 205. nu. 8. Gem. cof. 105. col. 2. cogitat disponere de eo, deponedo illud ut consequatur fructus, vel ut recipiens ad nutum ipsius dimittat. & hac ratione posset adduci ad committendam confidentiam, ut dicam late infra in primo, & secundo casu confidentiali.

Secunda causa est, ne cogatur beneficiarius sacros ordines recipere. nam quaedam sunt beneficia, ad quae obtinenda non sufficit prima tonsura, ut de omnibus regulariter scribunt * omnes Doctores, Arch. in c. si quis hoc gesserit, 1. qu. 3. Praepos. in c. placuit, dist. 32. Io. Sel. in tract. de benef. 2. p. q. 23. cap. 6. sess. 23. Conc. Trident. de reform. Seq. requiruntur ordines sacri, uel ut sit in ea aetate, in qua infra annum ad illos promoueri possit ut de beneficijs curatis dicitur in c. licet canon, de elect. lib. 6. Cassa. decis. 27. super reg. Cancell. & decis. 4. nu. 4. Soc. Oldr. conf. 203. Boer. decis. 205. num. 8. Nauarr. consil. 1. de praebend. de dignitatibus i Ecclesiasticis habetur in cap. 12. sess. 24. de reform. in c. cum in cunctis, de elect. i decanatus, in c. c. 12. Conc. §. neminem, & de quibusdam capellanijs tradunt Doctores supra citati. Quoties enim aliquis habuit aliquod ex praedictis beneficijs, illudque tenuit per sex, vel octo menses, & iam finiatur tempus, quo tenetur dictos ordines sacros suscipere, quos ex aliqua causa suscipere non uult, cogitat de disponendo de suo beneficio, aut alias alteri confidendo, circa fructus, pensionem & titulum, iuxta ea, quae habentur in primo, & secundo casu confidentiali huius Constitutionis, ubi late dixi, ac notaui, esse hanc confidentiam, & deduxi rationes, quas hic breuitatis causa non curabo repetere.

Tertia causa committendi confidentiam, ne beneficiarius cogatur ad residentiam, nam, quamuis residentia utilis, & valde necessaria sit ad restituendam collapsam admodum Ecclesiasticam disciplinam, deprauatamque in clero, & populo Christiano mores, ut censuit Sacrum Conc. Trident. c. 1. de reform. sess. 6. & late comprobauit in tract. de residen. benef. tamen, ut experientia docuit plures sunt qui illam fugiunt, & uariis de causis, & praetextibus uolunt in urbe permanere, vel alibi, & ideo imponuntur graues poenae contra non residentes. Host. in c. peruenit, n. 4. de appel. & in Sum. in tit. de cler. non resid. nu. 3. & §. Siluest. in summ. in uerb. residetia, nu. 5. Rebuff. in praxi in tit. de mod. amit. benef. n. 50. & habet in c. si q. uero, & c. si q. 7. q. 1. c. qualiter, de Cler. non resident. & illud, Auth. quom. oper. Epif. & §. interdicimus, Aut. de sanctif. Epif. ca. 1. §. si quis, sess. 6. de reform. Conc. Trident. & c. 1. §. eadem, sess. 23. de reform. ac in Consti. 17. Pii. in incip. de salute gregis. Et Illustrif. Cardinalis Vicarius, i mandato Sanctissimi D. N. solet de mense Februarii, & de mense Septembris mandare omnibus, ut infra quindecim dies accedant ad suas Ecclesias, & beneficia, sub grauissimis poenis. Ne igitur aliquis cogatur ad sum beneficium accedere causa residendi, posset illud deponere in aliquem causa percipiendi fructus, uel disponendi de titulo, & hac ratione posset quis indu-

ci ad committendum huiusmodi scelis confidendo de amico, uel consanguineo. & haec conclusio potest exemplificari in oibus beneficijs, praeter simplicia, quae de consuetudine non requirunt residetia. Inn. in c. cum ex tua, de cleri. non residen. Arch. in d. c. peruenit, nu. 4. 7. q. 1. Abb. in c. super in ordinata, nu. 5. de praebend. Dec. in c. de monacis, §. ad haec. nu. 6. de praebend. Gig. de pens. q. 31. & omnes casus exemplificauit lib. 1. de resign. benef. q. 10.

Quarta causa est, ne cogatur beneficiarius cogatur ad incedendum in habitu, & tonsura Clericali. nam oes in sacris ordinibus constituti, vel beneficia qualiacumque habentes tenentur deferre habitum clericalem ut dicitur in ca. 6. sess. 14. de reform. & habetur late in clem. multorum, de vita, & honest. cleri. & in cap. 6. sess. 23. Conc. Trident. de reform. multi autem, i uel in contemptu religionis, vel paruipedentes propria dignitate, & honorem, uel ut sint expeditores, aut ob tenuitatem beneficii, uel ut deferant laicales vestes, pedes in diuersis ponentes, unum in diuinis, alterum in carnalibus, ut egregie considerat Conc. d. c. 6. sess. 14. egreferunt deferre dictum habitum clericalem: & ideo, ne cogantur possent induci ad committendum confidentiam confidendo, de amico, & propterea resignando beneficiu, ut non teneantur deferre habitum, & consequantur ex pactione fructus uel sint securi ex eadem pactione posse habere illud beneficium quandocumque uoluerint haec enim est confidentia, & rationes posui dum explicauit casus confidentiales huius Constitutionis, & coniecturas.

Quinta causa est, ut beneficiarius possint ad bellum proficisci. nam habens beneficium non potest effici miles, Gl. in cap. ult. de Cler. non residen. Gig. de pens. q. 55. nu. 2. alias uidetur illud tacite renuciare ut est communis * opinio, de qua testatur Clar. libr. recept. sent. §. ult. q. 73. uersum clericus. & dixi lib. 1. de resign. benef. q. 1. nu. 22. Cum ergo aliquis existens in minoribus ordinibus habeat beneficium & velit ad bellum proficisci, ne amittat illud, posset confidere de amico circa fructus, uel titulum ipsius beneficii, quo casu esset commissa confidentia ut colligitur ex primo, & secundo casu confidentiali posito in hac Constitutione, & ex coniecturis in §. ad pbandum. clericorum tenim arma sunt orationes, & lacrymae, c. contentior, & c. nonnulla, & c. ult. 23. q. 8. c. porro, ubi Glof. 16. q. 4. Luc. de Pen. in rubr. C. ut armorum vsus, circa medium lib. 11. Menoch. de arbit. iud. casu. 394. nu. 32. & quod nullo modo possit clericus interuenire in bello, scribit Abb. post alios in c. sententiam, nu. 16. Ne Cleri. vel Monach. occidere. nam omnibus prohibuit test homicidii iure diuino, iure ciuili, & iure Pontificio, ut habetur in tit. ff. ad leg. Corn. de sicar. & extr. de homic. ac in 6. & in Clem. & magis clericis, qui ultra poenam ordinariam impositam a legibus, & Canonib. efficiuntur irregulares, ut non possint promoueri, neque promoti ministrare, & ut non possint habere beneficia, neque obtenta retinere, ut colligitur ex c. 22. Exod. c. 22. & c. 28. 1. Paralip. & c. 7. 2. Reg. c. 7. sess. 21. de reform. Conc. Trident. not. in clem. 1. de hom. Diaz prax. Canon. cap. 56. Maiol. de irreg. lib. 5. c. 48. volens ergo beneficiarius aliquem occidere, ne ex eo delicto amittat beneficium. t. Anan. & Fel. ac alii omnes in ca. inquisitionis de accus. Rot. dec. ult. ut lit. pend. in nou. Butr. conf. 43. Gem. conf. 105. col. 2. recurrit ad fraudem.

ci ad committendum huiusmodi scelis confidendo de amico, uel consanguineo. & haec conclusio potest exemplificari in oibus beneficijs, praeter simplicia, quae de consuetudine non requirunt residetia. Inn. in c. cum ex tua, de cleri. non residen. Arch. in d. c. peruenit, nu. 4. 7. q. 1. Abb. in c. super in ordinata, nu. 5. de praebend. Dec. in c. de monacis, §. ad haec. nu. 6. de praebend. Gig. de pens. q. 31. & omnes casus exemplificauit lib. 1. de resign. benef. q. 10.

Quarta causa est, ne cogatur beneficiarius cogatur ad incedendum in habitu, & tonsura Clericali. nam oes in sacris ordinibus constituti, vel beneficia qualiacumque habentes tenentur deferre habitum clericalem ut dicitur in ca. 6. sess. 14. de reform. & habetur late in clem. multorum, de vita, & honest. cleri. & in cap. 6. sess. 23. Conc. Trident. de reform. multi autem, i uel in contemptu religionis, vel paruipedentes propria dignitate, & honorem, uel ut sint expeditores, aut ob tenuitatem beneficii, uel ut deferant laicales vestes, pedes in diuersis ponentes, unum in diuinis, alterum in carnalibus, ut egregie considerat Conc. d. c. 6. sess. 14. egreferunt deferre dictum habitum clericalem: & ideo, ne cogantur possent induci ad committendum confidentiam confidendo, de amico, & propterea resignando beneficiu, ut non teneantur deferre habitum, & consequantur ex pactione fructus uel sint securi ex eadem pactione posse habere illud beneficium quandocumque uoluerint haec enim est confidentia, & rationes posui dum explicauit casus confidentiales huius Constitutionis, & coniecturas.

Quinta causa est, ut beneficiarius possint ad bellum proficisci. nam habens beneficium non potest effici miles, Gl. in cap. ult. de Cler. non residen. Gig. de pens. q. 55. nu. 2. alias uidetur illud tacite renuciare ut est communis * opinio, de qua testatur Clar. libr. recept. sent. §. ult. q. 73. uersum clericus. & dixi lib. 1. de resign. benef. q. 1. nu. 22. Cum ergo aliquis existens in minoribus ordinibus habeat beneficium & velit ad bellum proficisci, ne amittat illud, posset confidere de amico circa fructus, uel titulum ipsius beneficii, quo casu esset commissa confidentia ut colligitur ex primo, & secundo casu confidentiali posito in hac Constitutione, & ex coniecturis in §. ad pbandum. clericorum tenim arma sunt orationes, & lacrymae, c. contentior, & c. nonnulla, & c. ult. 23. q. 8. c. porro, ubi Glof. 16. q. 4. Luc. de Pen. in rubr. C. ut armorum vsus, circa medium lib. 11. Menoch. de arbit. iud. casu. 394. nu. 32. & quod nullo modo possit clericus interuenire in bello, scribit Abb. post alios in c. sententiam, nu. 16. Ne Cleri. vel Monach. occidere. nam omnibus prohibuit test homicidii iure diuino, iure ciuili, & iure Pontificio, ut habetur in tit. ff. ad leg. Corn. de sicar. & extr. de homic. ac in 6. & in Clem. & magis clericis, qui ultra poenam ordinariam impositam a legibus, & Canonib. efficiuntur irregulares, ut non possint promoueri, neque promoti ministrare, & ut non possint habere beneficia, neque obtenta retinere, ut colligitur ex c. 22. Exod. c. 22. & c. 28. 1. Paralip. & c. 7. 2. Reg. c. 7. sess. 21. de reform. Conc. Trident. not. in clem. 1. de hom. Diaz prax. Canon. cap. 56. Maiol. de irreg. lib. 5. c. 48. volens ergo beneficiarius aliquem occidere, ne ex eo delicto amittat beneficium. t. Anan. & Fel. ac alii omnes in ca. inquisitionis de accus. Rot. dec. ult. ut lit. pend. in nou. Butr. conf. 43. Gem. conf. 105. col. 2. recurrit ad fraudem.

Quinta causa est, ut beneficiarius possint ad bellum proficisci. nam habens beneficium non potest effici miles, Gl. in cap. ult. de Cler. non residen. Gig. de pens. q. 55. nu. 2. alias uidetur illud tacite renuciare ut est communis * opinio, de qua testatur Clar. libr. recept. sent. §. ult. q. 73. uersum clericus. & dixi lib. 1. de resign. benef. q. 1. nu. 22. Cum ergo aliquis existens in minoribus ordinibus habeat beneficium & velit ad bellum proficisci, ne amittat illud, posset confidere de amico circa fructus, uel titulum ipsius beneficii, quo casu esset commissa confidentia ut colligitur ex primo, & secundo casu confidentiali posito in hac Constitutione, & ex coniecturis in §. ad pbandum. clericorum tenim arma sunt orationes, & lacrymae, c. contentior, & c. nonnulla, & c. ult. 23. q. 8. c. porro, ubi Glof. 16. q. 4. Luc. de Pen. in rubr. C. ut armorum vsus, circa medium lib. 11. Menoch. de arbit. iud. casu. 394. nu. 32. & quod nullo modo possit clericus interuenire in bello, scribit Abb. post alios in c. sententiam, nu. 16. Ne Cleri. vel Monach. occidere. nam omnibus prohibuit test homicidii iure diuino, iure ciuili, & iure Pontificio, ut habetur in tit. ff. ad leg. Corn. de sicar. & extr. de homic. ac in 6. & in Clem. & magis clericis, qui ultra poenam ordinariam impositam a legibus, & Canonib. efficiuntur irregulares, ut non possint promoueri, neque promoti ministrare, & ut non possint habere beneficia, neque obtenta retinere, ut colligitur ex c. 22. Exod. c. 22. & c. 28. 1. Paralip. & c. 7. 2. Reg. c. 7. sess. 21. de reform. Conc. Trident. not. in clem. 1. de hom. Diaz prax. Canon. cap. 56. Maiol. de irreg. lib. 5. c. 48. volens ergo beneficiarius aliquem occidere, ne ex eo delicto amittat beneficium. t. Anan. & Fel. ac alii omnes in ca. inquisitionis de accus. Rot. dec. ult. ut lit. pend. in nou. Butr. conf. 43. Gem. conf. 105. col. 2. recurrit ad fraudem.

Tertia causa committendi confidentiam, ne beneficiarius cogatur ad residentiam, nam, quamuis residentia utilis, & valde necessaria sit ad restituendam collapsam admodum Ecclesiasticam disciplinam, deprauatamque in clero, & populo Christiano mores, ut censuit Sacrum Conc. Trident. c. 1. de reform. sess. 6. & late comprobauit in tract. de residen. benef. tamen, ut experientia docuit plures sunt qui illam fugiunt, & uariis de causis, & praetextibus uolunt in urbe permanere, vel alibi, & ideo imponuntur graues poenae contra non residentes. Host. in c. peruenit, n. 4. de appel. & in Sum. in tit. de cler. non resid. nu. 3. & §. Siluest. in summ. in uerb. residetia, nu. 5. Rebuff. in praxi in tit. de mod. amit. benef. n. 50. & habet in c. si q. uero, & c. si q. 7. q. 1. c. qualiter, de Cler. non resident. & illud, Auth. quom. oper. Epif. & §. interdicimus, Aut. de sanctif. Epif. ca. 1. §. si quis, sess. 6. de reform. Conc. Trident. & c. 1. §. eadem, sess. 23. de reform. ac in Consti. 17. Pii. in incip. de salute gregis. Et Illustrif. Cardinalis Vicarius, i mandato Sanctissimi D. N. solet de mense Februarii, & de mense Septembris mandare omnibus, ut infra quindecim dies accedant ad suas Ecclesias, & beneficia, sub grauissimis poenis. Ne igitur aliquis cogatur ad sum beneficium accedere causa residendi, posset illud deponere in aliquem causa percipiendi fructus, uel disponendi de titulo, & hac ratione posset quis indu-

ci ad committendum huiusmodi scelis confidendo de amico, uel consanguineo. & haec conclusio potest exemplificari in oibus beneficijs, praeter simplicia, quae de consuetudine non requirunt residetia. Inn. in c. cum ex tua, de cleri. non residen. Arch. in d. c. peruenit, nu. 4. 7. q. 1. Abb. in c. super in ordinata, nu. 5. de praebend. Dec. in c. de monacis, §. ad haec. nu. 6. de praebend. Gig. de pens. q. 31. & omnes casus exemplificauit lib. 1. de resign. benef. q. 10.

Quarta causa est, ne cogatur beneficiarius cogatur ad incedendum in habitu, & tonsura Clericali. nam oes in sacris ordinibus constituti, vel beneficia qualiacumque habentes tenentur deferre habitum clericalem ut dicitur in ca. 6. sess. 14. de reform. & habetur late in clem. multorum, de vita, & honest. cleri. & in cap. 6. sess. 23. Conc. Trident. de reform. multi autem, i uel in contemptu religionis, vel paruipedentes propria dignitate, & honorem, uel ut sint expeditores, aut ob tenuitatem beneficii, uel ut deferant laicales vestes, pedes in diuersis ponentes, unum in diuinis, alterum in carnalibus, ut egregie considerat Conc. d. c. 6. sess. 14. egreferunt deferre dictum habitum clericalem: & ideo, ne cogantur possent induci ad committendum confidentiam confidendo, de amico, & propterea resignando beneficiu, ut non teneantur deferre habitum, & consequantur ex pactione fructus uel sint securi ex eadem pactione posse habere illud beneficium quandocumque uoluerint haec enim est confidentia, & rationes posui dum explicauit casus confidentiales huius Constitutionis, & coniecturas.

Quinta causa est, ut beneficiarius possint ad bellum proficisci. nam habens beneficium non potest effici miles, Gl. in cap. ult. de Cler. non residen. Gig. de pens. q. 55. nu. 2. alias uidetur illud tacite renuciare ut est communis * opinio, de qua testatur Clar. libr. recept. sent. §. ult. q. 73. uersum clericus. & dixi lib. 1. de resign. benef. q. 1. nu. 22. Cum ergo aliquis existens in minoribus ordinibus habeat beneficium & velit ad bellum proficisci, ne amittat illud, posset confidere de amico circa fructus, uel titulum ipsius beneficii, quo casu esset commissa confidentia ut colligitur ex primo, & secundo casu confidentiali posito in hac Constitutione, & ex coniecturis in §. ad pbandum. clericorum tenim arma sunt orationes, & lacrymae, c. contentior, & c. nonnulla, & c. ult. 23. q. 8. c. porro, ubi Glof. 16. q. 4. Luc. de Pen. in rubr. C. ut armorum vsus, circa medium lib. 11. Menoch. de arbit. iud. casu. 394. nu. 32. & quod nullo modo possit clericus interuenire in bello, scribit Abb. post alios in c. sententiam, nu. 16. Ne Cleri. vel Monach. occidere. nam omnibus prohibuit test homicidii iure diuino, iure ciuili, & iure Pontificio, ut habetur in tit. ff. ad leg. Corn. de sicar. & extr. de homic. ac in 6. & in Clem. & magis clericis, qui ultra poenam ordinariam impositam a legibus, & Canonib. efficiuntur irregulares, ut non possint promoueri, neque promoti ministrare, & ut non possint habere beneficia, neque obtenta retinere, ut colligitur ex c. 22. Exod. c. 22. & c. 28. 1. Paralip. & c. 7. 2. Reg. c. 7. sess. 21. de reform. Conc. Trident. not. in clem. 1. de hom. Diaz prax. Canon. cap. 56. Maiol. de irreg. lib. 5. c. 48. volens ergo beneficiarius aliquem occidere, ne ex eo delicto amittat beneficium. t. Anan. & Fel. ac alii omnes in ca. inquisitionis de accus. Rot. dec. ult. ut lit. pend. in nou. Butr. conf. 43. Gem. conf. 105. col. 2. recurrit ad fraudem.

dem, vt illud deponat, confidendo de amico, ad hoc vt possit de fructibus, vel de tit. disponere quædocumque vouerit. quæ est confidentia prohibita in 1. & 2. casu confidentialij huius Constitutionis, & ibi late attuli rationem.

VII. causa, vt alieno nõe lites agant, & defendant nam constituti in sacris ordinibus, vel habentes beneficia Ecclesiastica non possunt esse sollicitatores procuratores, & aduocati in iudicijs, ca. 1. 2. & 3. de postul. c. 1. & 2. ne clerici, vel monac. ca. placuit, 16. q. 1. c. sicut, 2. q. 7. c. te quidem, §. ex his omnibus 11. q. 1. §. Deo amabiles, & §. aliud. Auth. de sanctis Episc. c. monachi, 16. q. 1. c. sunt autem, 3. q. 7. Doctores omnes, & ibi Abb. in rub. ne cler. uel monac. idem Abb. in c. sententiam, n. 15, eo. tit. Redoan. de spoli. §. deueniendo, nu. 48. clerici enim negotijs secularibus immisceri se non debent, vt dicit dicta rubr. Ne clerici, vel monachi secularibus negotijs se immisceant, quæ cum habeat rationem perfectam, poterit allegari ad decisionem causarum, & negotia secularia possunt dici tribus modis, vt dicit Inn. in c. 1. illo eod. titu. & Io. Andr. sequitur in rubr. Glos. in Summ. 2. 1. qu. 3. primo quilibet actus rerum secularium, iuxta terminos dicti c. 1. 2. Iudicium de rebus secularibus, 3. Negotium inter seculares homines, vel large, & stricte, secundum Abb. in d. rubr. large, quodlibet negotium proueniens ex carnali concupiscentia non subiecta freno rationis stricte, negotium pertinens ad rem publicam mundanam, & seculares homines, c. fornicari, dist. 88. l. placet, c. de Episc. & cler. c. reprehensibile, 23. q. 8. Inn. in c. dilecta, in fi. de exce. prelat. vbi, quod clerici nõ possunt officia ciuitatis habere: nam debent attendere circa rem publicam spiritualem, & laici circa secularem argu. c. duo sunt genera, 12. q. 1. c. conuenio, 23. q. 8. c. solita, de maiorit. & obedienc. c. duo sunt, dist. 96. & clerici debent versari circa uitam cõtemplatiuam, & non habere curam de rebus mundanis, nisi quatenus necessaria sunt ad corporalem uitam, ca. si quis obiecerit, 1. q. 1. & ideo neque possunt Principis vires gerere, vt in conc. Tolet. iij. canon. 30. habetur c. sepe Principes, 23. q. 8. Abb. in cap. clericis, §. 1. ne clerici, uel monachi, Diaz in prax. cri. c. 56. late Maiol. lib. 2. de irreg. c. 6. neque procuratores, & aduocati, Inn. & Abb. in c. sacerdotibus, ne cleric. uel monac. Inn. in c. 1. de oblig. ad ratio. Maio. de irreg. lib. 2. c. 5. sub num. 13. & num. 14. Diaz d. ca. 56. & ideo communiter receptum est, effici irregulares, si ex patrocinio prestito sequatur mors, vel mutilatio, late Abb. in c. sententiam, nu. 17. ne cler. uel. monac. Nauarr. consi. 5. num. 1. in fi. eod. titu. Specul. in titu. de dispens. §. iuxta, latissime Maiol. de irreg. lib. 2. c. 9. Ideo habens beneficia, volens aduocari, vel procuratoris munus in iudicio seculari exercere, ad defensionem, vel offensionem, tum hoc ei ratione beneficii sit prohibitum, Abb. in c. 1. in fi. ne cler. uel monac. recurrit ad fraudem, confidendo amico, uel consanguineo, ei dictum beneficium resignando, pacto ne premissa, percipiendi fructus uel disponendi quædocumque, & quomodocumque de titulo, hæc enim est confidentia, ut colligitur ex §. Quare nos uolentes & §. itidem, ac §. ad probandum, & ibi rationem deduxi, & comprobau. & dicit, ut lites agant, vel defendant, quia non solum quis potest effici irregularis, si fuerit aduocatus, uel procurator in causa sanguinis pro actore contra reum, ut late per Specul. de dispens. §. iuxta, & supra diximus, sed etiam si fue-

rit aduocatus, vel procurator rei, ut illum defendat, ut dicit Gl. in c. aliquantos, vbi Arch. dist. 5. 1. Specul. in d. §. iuxta, uers. item litigiosus, & uers. factio autem siquis, & in tit. de aduoc. §. obicitur, Hostiens. in c. 1. de postul. ob pœnam talionis, Abb. in d. c. sententia Nauarr. in Manual. cap. 27. num. 2. 17. quem ab hoc refert, & sequitur Maiol. d. lib. 2. de irregul. cap. 9. numer. 2.

VIII. causa est, Quando beneficiarij propter crimina per eos perpetrata sunt incapaces, nam plura sunt crimina, quæ reddunt indignos obtinentes, illosque priuant, Fel. in c. postulat, col. 4. de rescript. Calder. conf. 20. de præbend. Io. Selu. de benef. par. 3. q. 1. nu. 157. cum alijs adductis a me lib. 4. de resign. benef. q. 3. col. 2. Rebuff. in prax. tit. de mod. amitt. benef. ut quia commisit homicidium, Abb. & alij in cap. 2. de rescr. Rebuff. de pacif. possess. num. 258. Clar. §. homicidium, vel alia crimina, quæ retuli d. lib. 4. de resign. benef. quæst. 2. a nume. 8. usque ad finem, & quæ longa serie refert Lambert. de iur. patr. in 1. parte, 2. lib. quæst. 9. princip. per omnes articulos illius questionis. Hi enim, cum amittant beneficia, & ea possint a quocumque impetrari. Gem. conf. 105. col. 2. Gammar. de auct. Leg. a lat. lib. 10. nume. 331. Boer. decis. 205. col. penult. & ult. recurrit ad fraudem, confidendo amico, vel consanguineo, illisque resignando ea, ad effectum percipiendi fructus, uel disponendi de titulo quocumque & quomodocumque: quod est confidentia, ut dicitur in §. Quare nos uolentes, & in §. Itidem, & in §. ad probandum, & ibi tradidimus rationem. Idque posset euenire in delictis, quæ priuant ipso iure, si ea crimina sint occulta: in alijs uero, in quibus criminosi ueniunt priuandi, & declarandi priuati, indistincte, cū hi possint resignare, Anto. de Butr. conf. 43. nu. 2. & 3. Guiliel. conf. 146. num. 111. & 12. lib. 1. Pat. decis. 223. lib. 2. Crescent. decis. 227. lib. 1. in manuscr. Sarren. de annal. qu. 42. num. 2. & communiter alij, ut late dixi, & comprobau lib. 3. de resign. benef. q. 16. col. 1. 2. cum seq.

IX. causa est connexa cum præcedenti, Quando beneficiarij propter crimina perpetrata nõ possunt iuste dicta beneficia retinere, vel cogitant de perpetrandis criminibus, resignantur purgato delicto, habitaque absolute, illa beneficia repetant in hoc enim cadit confidentia: quia quis confidit de amico, uel consanguineo, resignando in sui fauorem, præmissa hac conuentione de qua si constat, nulla cadit dubitatio, esse commissam confidentiam, si aut non constat, et lex præsumit eam, ut dicitur expresse in §. Postremo, in cuius interpretatione tradidi rationem, & dixi esse materialem frequetem, & tractatam egregie a Bar. in l. post contractum, col. 1. & 2. ff. de don. Dec. late cõf. 235. in primo dub. latiff. Mascár. de prob. conclu. 815. & Menoch. de præsum. præsum. 124. per totam.

XI. causa subsequitur quando beneficiarij resignant beneficia ut habeant fructus ipsorum, uel ut ministrètur dicti fructus, quibus ipsi uoluerint, & multoties laicis, & inhabilibus. nam hæc est confidentia, ut dicitur in §. nos uolentes, & in §. ad probandum, & ibi multa adduximus. Ad comprobationem posset exemplificari hæc conclusio in eo qui habet beneficium, & non uult dicere officium, ut tenetur, cap. quod a te, c. diuersis fallacijs, de cleric. coniug. c. ult. dist. 92. Nauarr. de hor. can. cap. 7. Abb. in cap. 1. num. 5. de celebr. miss. Siluest. in uerb. hora, sub pœ-

na peccati mortalis, Turrecrem. in §. 1. dist. 91. art. 5. Paludan. in 4. dist. 15. q. 5. & alij, vt retuli de resign. benef. lib. 1. q. 9. col. 1. & 2. & restitutionis fructuum Conc. Lateran. sub Leone X. sess. 9. §. Statuimus, Pi. V. in Const. quam refert Nauarr. in Man. c. 25. num. 122. & ideo illud resignat amico, præmissa conuentione percipiendi fructus, ut habeat commodum si netonere, quod iniustum est, Nauarr. de hor. can. c. 7. num. 28. & in Man. c. 25. num. 122. Secundo posset exemplificari in eo, qui non uult in habitu clericali incedere, cap. 6. sess. 14. de reform. vel nolit residere, aut ordines sacros suscipere, ut supra dictum est. Nã hæc esset confidentia, habere fructus ex pacto absque licentia Papæ, ut dicitur in §. Quare nos uolentes, in §. Itidem, & in §. ad probandum, & ibi late diximus ita pari ratione paciscere, ut dicti fructus dentur alteri, ut hic dicitur, & in predictis §. explicatur, eo maxime laicis, qui non possunt, & non debent fructibus Ecclesiæ frui, Arch. Gem. & Præpo. in c. placuit dist. 32. & in c. siquis hoc gesserit, 1. qu. 3. Io. Selu. de benef. p. 2. q. 23. Alphonf. Hoied. de incompat. benef. p. 1. cap. ult. num. 77. Lambert. de iur. patron. lib. 2. in 1. p. q. 7. art. 7. & communiter omnes uolunt, vel inhabilibus, ut sunt sceming, infantes, criminosi & alij, qui fructus beneficiorum Ecclesiasticorum nõ debent habere, ut late prosequitur Lambert. de iur. patron. in 1. p. 2. lib. quæst. 9. per omnes articulos, & colligitur ex his, quæ dixi lib. 4. de resign. benef. q. 3. & 9. ac lib. 3. q. 1. & sequent.

XI. causa est Senectus, & infirmitas, ut dicitur in uers. pleriq. Nam multi Beneficarij, cum sunt senes vel infirmi, cogitantes de morte, & quod propterea beneficia per eos obtenta vacatura sint, recurrit ad fraudem, resignando illa in fauorem amici, uel consanguinei, præmissa conuentione, vt uel de fructibus ipsorum beneficiorum alant profanam familiam ipsorum cedentium, uel illa afferuent infantibus, aut nascituris, quibus, cum fuerint habiles ad beneficia Ecclesiastica, ipsa resignent. hæc est Confidentia, ut etiam colligitur in §. Quare nos uolentes, & in §. Itidem, & ibi late dixi. nam isti cedentes confidunt de amico, quod hoc debeat facere & id valde scandalosum est, ut de beneficijs ita disponatur, & quodammodo per successionem dentur, c. 1. cū ibij not. de præben.

XII. causa est, quoties quis uult reseruare pensionem in suo beneficio pro Titio, & cum non possit absque causa reseruari dicta pensio, ei resignat id beneficium, ut sibi retrocedat, reseruata ex causa resignationis dicta pensione. nam hæc est confidentia, ut dicitur in §. Quare nos uolentes, in §. Itidem, & in §. ad hæc: cum resignatio non fuerit uera, sed palliata, & simulata ad hunc effectum, ut fuit resolutum in vna Reatiñ. pensionis coram R. P. D. Paphilio de anno 1588. xi. Martij, & late explicau in d. §. adhæc.

XIII. causa, quoties quis uult reseruare Titio fructus, aut regressum, uel accessum, & propterea resignat in sui fauorem, ut ipse Titius retrocedat, reseruatis dictis fructibus, aut regressu, uel accessu. nam hæc est confidentia, ut dicitur in §. adhæc, & ibi late explicau, & tenui id procedere, tam si fuerit resignatio, vel cessio in fauorem exemptorum a iurib. Camera, & Cancellarij, quam in fauore nõ exemptorum, ut probat dictio Presertim, posita hic cuius natura est, includere etiam casus non expressos. Gl. in c. ad abolendum, de fil. presbyt. & in l. illud, ff. ad le-

ga. Aquil. Infitari non potest, quin magis præsumatur in his exemptis a iuribus Camera, & Cancellarij ob non solutionem, annatarum, ut late explicau in §. adhæc. nam pro quolibet beneficio excedente summam 24. ducat. & pensionem etiam excedente dictam summam soluitur annata in expeditione literarum, idest medietas reddituum unius anni, ut tradunt Gig. de pens. q. 26. Coras. par. 4. de benefic. c. 4. num. 53. Mandos. de ann. cas. q. 377. nume. 167. Nauarr. consi. 5. de Simon. & totodie practicator, fuit instituta pro sustentatione Summi Pontificis, & Sedis Apostolicæ, Barth. Belencin. de charit. subfid. q. 16. uers. & idem, Sarn. in præfat. regul. de ual. num. 6. Gammar. de auct. Legat. a lat. lib. 7. numer. 416. Sicut Aaron summus Sacerdos habebat decimam decimarum, quæ alijs Sacerdotibus dabatur, Mandos. ubi supra. & has annatas pluribus rationibus defendit Campege. Annat. inf. & defens. col. 2. & 3. a num. 5. usque ad fi. & eius usus est antiquissimus cum illud receperit Concilium Viënen. quod habitum fuit anno 1311. teste Io. Andr. in clem. 1. de censib. & de ea mentionem faciat Host. & Ioan. Andr. in c. inter cetera de offic. ordin. ideo non est uerum, quod refert Platina in uita bonifacij ix. fuis se institutam a Ioanne xxij. & ampliatam a Bonifacio ix. nam antea erat ut late probat Gammar. in extrau. Iulij ij. de Sim. elect. Pap. nume. 253. & 254. cum de illa faciant mentionem Hostiens. & Io. Andr. qui præcessere tempore Io. xxij. teste Campege. d. tract. num. 1.

XIV. causa committendi Confidentiam, quoties aliqui incapaces beneficiorum, tum quia sunt criminosi, Fel. in c. ex parte, nume. 5. de rescr. Menoch. de arbitr. iud. cas. 202. num. 37. & alij relati a me lib. 4. de resign. benef. q. 3. col. 2. 3. & 4. aut onusti beneficijs Ecclesiasticis, ut quia habent magnum multitudine beneficiorum, c. de multa, de præb. cap. quia in tantum, eo. tit. c. dudum. 2. de elect. ubi Doctores Lamber. de iur. patronat. part. 1. 2. lib. quæst. 7. art. 15. & maxime si inter se sint incompatibilia, cap. 4. sess. 7. de reform. Conc. Trident. extrauag. execrabilis Io. xxij. in tit. de præben. Duen. percip. 71. Capr. regul. 90. & dixi late lib. 1. de resign. benef. q. 1. & lib. 3. q. etiam 1. a num. 50. usque ad fi. aut, resurgentes semancipari Ecclesiastico ordini, iuxta ea, quæ dicta sunt supra, aut mere Laici, qui etiam beneficia habere non possunt, ca. cum adeo, & ibi Abb. & Dec. nu. 3. de rescr. Nauarr. conf. 1. de præben. procurant beneficia conferenda alijs, cum ipsi propter incapacitatem, aut incompatibilitatem, aut defectum ordinis habere non possent. In hoc enim, ut dicit Pius V. duobus modis predicti possunt committere confidentiam, uel quia paciscantur de percipiendis fructibus ipsorum, uel de illis beneficijs disponendis ad libitum ipsorum. Hæc. n. est confidentia, ut dicitur in §. Quare nos uolentes, et si non constat de conuentione ex perceptione fructum, uel dispositione tituli colligitur ualida coniectura confidentiæ, ut dicitur in §. denique si quis. Quod etiam posset hodie exemplificari in eo, quod nunc consultissime seruat. S. D. N. Clemens viij. qui non uult concedere alia beneficia obtinenti quatuor titulos, uel quinque. nam uides aulicus, aut alter non posse impetrare pro se beneficium, illud impetrat pro amico, familiari, uel consanguineo, ad effectum, ut possit fructus illius percipere, uel postea in aliud tempus illud habere pro se, uel pro alio. nã hæc esset confidentia, & ex hoc colligeretur,

geretur, ut dicam in §. denique.

Xv. causa committendi confidentiam ponitur in uerb. Adhac. Quando ordinarii, & alii collatores habentes facultatem conferendi, taut patroni nolunt beneficia, quae uacant, & spectant ad eorum dispositionem, collationem, seu praesentationem, vere conferre, & libere praesentare, ut tenentur, sed curant illa deponenda, similiter ea conferunt, vel praesentant. hac ratione, hac conditione, ut fructus, seu pensiones capiant eorundem ipsi ordinarii, collatores, & patroni, vel alij faciant ministrari. nae haec est confidentia, ut dicitur in §. Item, in cuius interpretatione tradidi rationes.

He sunt causa, quae in hac Constitutione ponuntur, ex quibus potest, & solet committi confidentia, & praedictae causa valde conferunt ad intelligendos casus confidentiales positos in eadem Constit. in §. Quare nos uolentes, in §. Item, in §. Adhac & in §. postremo, & ad percipiendas coniecturas, & praesumptiones, ex quibus committitur confidentia, & ad intelligendum coniecturas quatuor positas in eadem Constit. in §. ad probandum. Ideo Iudex in hac materia iudicaturus debet in primis causam committendam, seu commissam confidentiae considerare, iuxta ea, quae scribit Corn. conf. 116. num. 17. lib. 2. Soc. iur. conf. 73. num. 30. uol. 1. Cephal. conf. 80. nu. 13. uol. 1. nam finis finis quamuis sit postremus in proposito, ac institutione est primus, ut tradidit Claud. Catiucul. in traet. de off. iud. lib. 1. c. 2. num. 1. & ideo semper inspicere debet causam facti, uerum, ff. de furt. & ibi Gl. late, l. cu. tale, §. ult. ff. de cond. & demost. Gl. legata inutiliter, ff. de adim. leg. Gl. in c. intelligentia in uerb. ex causis, de uerb. sign. & in c. & si Christus, §. quaedam, de iur. iuran.

Et ultra praedictas causas expressas, & explicatas committendi confidentiam, adsunt & aliae, ut probant illa uerba ultima eiusdem §. Multi, ibi, *Alia item per multa eiusmodi admittuntur.* & c. Dicitio enim *Alia* implicat similia, gl. & Doctores in c. Sedes de refr. & in clem. 1. eo. tit. Bal. in l. conuenticulam, col. 5. C. de Episc. & Clef. Bar. in l. fed & reprobati, ff. de excusat. tutor. Fel. in c. cum non ab homine, de iud. & in ca. ueniens, in fi. de Sim. Alex. conf. 149. lib. 2. & etiam dicitio *Item* stat. continuatiue, & repetit similia, Glo. Insti. de rer. diuis. §. item lapilli, Bal. in traet. de stat. in uerb. cognoscere, nu. 2. Albe. in eo. traet. de statut. q. 70. nu. 25. cum seq. Ant. Bar. de temp. util. & cont. c. 19. nu. 4. & dicitio *Eiusmodi* hoc idem facit, Clem. Constitutionem, de elect. c. 1. de sequester. poss. Clem. Romani, §. nos itaque, de iur. iur. c. 1. §. huiusmodi statuto, de sepult. c. 1. de magistr. Bald. conf. 480. nume. 2. libr. 5. & est ratio, quia exempla non restringunt regulam, l. regula, §. ult. ff. de iur. & fact. ignorant. Et hoc procedit, quoties in aliis causis adest eadem ratio violandi puritatem immaculatam rerum diuinarum, aut disrumpendi neruum Ecclesiasticae disciplinae, & patrandi tam imminens exitium animarum, ut patet ibi, quibus immaculata rerum diuinarum puritas impie violatur, disciplina Ecclesiastica neruus, disrumperur, & imminens patrat exitium animarum. Ratio enim dicitur comprehendere omnes casus etiam non expressos in lege, & Constitutione. l. his solis, C. de reuoca. donat. Card. Paris. conf. 83. nume. 2. uol. 3. Dec. conf. 284. col. 2. & tunc uidetur exemplariter, & non restrictiue facta mentio de expressis, & nominatis casibus Tiraq. in l. si vnquam, in uerb.

liberis, nu. 37. & de utroque retract. tit. de retract. lignag. §. 20. nu. 2. & 3. Bal. in l. 1. in l. lectura, nu. 1. ff. de iust. & iur. Et, quae sint praedictae causae non expressae, poteris multos casus colligere ex his, quae dicam in §. quare nos uolentes, & §. Item, ac §. ad probandos, alios poteris considerare, argumentando a simili, & a uerisimilitudine, ac coniecturis. nam quis est, qui possit malitiam hominum praesinitis casibus explicare? Et unam habes in c. per tuas, el 3. de Simon. ut late dixi supra q. 1.

EXTRA VAGAN. Pii iij. & Pii v. quas confidentias prohibeant.

DECIMO, Quero, contra quam Confidentiam emanarunt Constitutiones Pii iij. & Pii v. de hac re edita: Communis opinio est, dictas extrauagantes emanasse contra Confidentiam beneficiali & illicitam, & simoniacam, ut in terminis scriptum reliquit Nauar. in Manual. c. 23. sub. num. 109. uerbis, quod autem extrauagantes, idem Nauarr. conf. 26. nu. 1. & conf. 27. num. 1. de Simon. Idque primo colligitur ex proemio dictarum Constitutionum, in Constitutione Pii iij. *Sane, licet dudum cum certam simoniaca prauitatis specie, quam beneficiorum Confidentiam uocant, & c. in constitutione Pii V. ad tollendam fiduciariae mancipationis beneficiorum Ecclesiasticorum corruptelam, & c.* Quae uerba aperte sonant contra illicitam, & simoniacam confidentiam, & tamen ex proemio colligitur intentio dispositis, l. ult. ff. de her. inst. Bar. in l. cum ij, §. eam transactionem, nu. 1. ff. de transact.

Secundo, ex dispositiua dictarum Constitutionum, quae, ut ex lectura patet, principaliter loquitur de Confidentia, qua quis accipit in custodiam beneficium tertii, cum pacto, modo, conditione, ut cedat alteri, vel fructus, & c. & dum in sequentibus uerbis nominatur Confidentia adducitur dicitio *Huiusmodi*, quae restringitur ad praedicta, l. huiusmodi ff. de leg. 1.

Tertio, ommissis aliis multis ponderationibus, quae possunt fieri in uerbis dictarum Constitutionum, probatur ex poenis impositis per dictas extrauagantes quae sunt atroces, ergo uidentur tantum impositae contra confidentiam illicitam, & simoniacam. nam poena debet commensurari delicto, cap. non afferamus, distin. 34. Deuteronom. c. 25. Iuxta mensuram delicti erit plagarum modus. auth. omnes peregrini, C. comm. de success. Menoch. de arbit. l. iud. conf. 266. num. 1.

Ex quo inferitur, quod poenae huiusmodi impositae per dictas extrauagantes non habent locum eo-

S V M M A R I V M.

- 1 Constitutiones Pii iij. & Pii v. super confidentiis, illicitas tantum comprehendunt.
2 Ex proemio colligitur intentio.
3 Dicitio, Huiusmodi restringit sequentia.
4 Poena debet commensurari delicto.
5 Vbi non est delictum, non est poena.
6 Intentio Pii iij. & Pii v. non fuit inducere nouam prohibitionem confidentiae.
7 Leges humanae non ligant ultra finem legislatoris.
8 Actus agentium non operantur ultra inentionem.

Q V A E S T I O X.

EXTRA VAGAN. Pii iij. & Pii v. quas confidentias prohibeant.

DECIMO, Quero, contra quam Confidentiam emanarunt Constitutiones Pii iij. & Pii v. de hac re edita: Communis opinio est, dictas extrauagantes emanasse contra Confidentiam beneficiali & illicitam, & simoniacam, ut in terminis scriptum reliquit Nauar. in Manual. c. 23. sub. num. 109. uerbis, quod autem extrauagantes, idem Nauarr. conf. 26. nu. 1. & conf. 27. num. 1. de Simon. Idque primo colligitur ex proemio dictarum Constitutionum, in Constitutione Pii iij. *Sane, licet dudum cum certam simoniaca prauitatis specie, quam beneficiorum Confidentiam uocant, & c. in constitutione Pii V. ad tollendam fiduciariae mancipationis beneficiorum Ecclesiasticorum corruptelam, & c.* Quae uerba aperte sonant contra illicitam, & simoniacam confidentiam, & tamen ex proemio colligitur intentio dispositis, l. ult. ff. de her. inst. Bar. in l. cum ij, §. eam transactionem, nu. 1. ff. de transact.

Secundo, ex dispositiua dictarum Constitutionum, quae, ut ex lectura patet, principaliter loquitur de Confidentia, qua quis accipit in custodiam beneficium tertii, cum pacto, modo, conditione, ut cedat alteri, vel fructus, & c. & dum in sequentibus uerbis nominatur Confidentia adducitur dicitio *Huiusmodi*, quae restringitur ad praedicta, l. huiusmodi ff. de leg. 1.

Tertio, ommissis aliis multis ponderationibus, quae possunt fieri in uerbis dictarum Constitutionum, probatur ex poenis impositis per dictas extrauagantes quae sunt atroces, ergo uidentur tantum impositae contra confidentiam illicitam, & simoniacam. nam poena debet commensurari delicto, cap. non afferamus, distin. 34. Deuteronom. c. 25. Iuxta mensuram delicti erit plagarum modus. auth. omnes peregrini, C. comm. de success. Menoch. de arbit. l. iud. conf. 266. num. 1.

Ex quo inferitur, quod poenae huiusmodi impositae per dictas extrauagantes non habent locum eo-

Q V A E S T I O XI.

AN in omni loco Confidentia sit prohibita, & quid in Francia.

VNDECIMO Quero, An Confidentia sit ubique prohibita? Communis opinio est affirmatiua, ut sicut prohibita non solum in curia, sed etiam extra, tam in Italia, quam ultra montes. nam prohibitio committendi Confidentias emanauit per Constitutiones, scilicet, Pii iij. & Pii v. iuxta ea, quae scribit Abb. & post eum Dec. nu. 8. in rubr. de consti. & ita communiter appellantur, & allegantur. Constitutio autem est lex generalis, c. constitutio, disti. 2. habetur in rubr. de consti. in principi. Sarn. in proem. reg. q. 2. num. 9. Rimin. iun. in c. 1. num. 98. de consti. ideo ubique, & omnes ligabit, c. 1. & ibi Ant. de Butr. Abb. & alii de consti. Ad quod facit generalitas dictarum Constitutionum. l. 1. §. quod autem. ff. de aleat. l. in fraudem, in fi. & ibi Bal. ff. de test. milit. Soci. in l. 2. §. ex his, in principio, ff. de uerb. obli. Crau. conf. 92. num. 4. locutio tenim generalis nihil relinquit intactum. Bald. conf. 205. lib. 1. Crauet. conf. 133. num. 5.

Amplia primo, ut si sola publicatio facta Romae sufficiat ad hoc, ut liget extra curiam. Io. Monac. in regul. in generali, de reg. iur. in 6. Io. Andr. super data 6. Henric. Boic. in c. 2. de consti. Paul. Eleaz. in proem. Clem. Sarn. in proem. reg. Cancell. q. 2. colu. 13. ubi etiam dicit ita obseruari, ut in curia publicentur omnes Constitutiones perpetuae, & ligent per totum orbem, & sint in usu, Decif. Tholo. 444. in 2. du bio, & ideo alia publicatio facienda in aliis locis non requiritur, Imol. in proem. Clem. ubi dat rationem quia Papa habet pedes plubeos, & est quasi immobilis, dans cuncta moueri, & quia Romae est patria communis. Dec. in c. 1. col. 5. de preben. Fulgos. cof. 62. col. 2. Fel. in c. vlt. in 14. col. in gl. ult. de for. cop. Inn. in c. exposuit, de dilat. Bal. in l. 1. §. ait praetor, ff. de postu. Abb. in c. dura, de crimin. fals.

Ita regulae Cancellariae licet dumtaxat publicentur Romae in cancellaria, ligant tamen omnes etiam extra curiam, ut tenuit Rota in pluribus causis teste Sarn. in d. proem. regu. q. 2. col. 1. Pauin. in praesud. extrauag. Fel. in cap. 2. de refr. Mil. in uerb. lex, §. 2. Dec. in l. 1. col. ult. ff. si cert. pet. Barbat. conf. 57. col. 2. lib. 1. Decif. Thol. 444. Bert. conf. 287. n. 21. & cof. 292. nu. 8. lib. 1. Cassa. conf. 50. col. 5. Rip. in ca. 2. de refr. & communiter Doctores.

Idque comprobatur, quia stylus communis sic est, ut publicatio fiat Romae ad ualvas Basilicarum Lateranen. & Principis Apostolorum, & in acie Campi Florae, ut attestatur Sarn. loc. cit. & tota die fieri uidemus, & tamen stylus obseruandus est ut lex.

Verum, si publicatio fiat etiam talibi, ex abundanti cautela maior certitudo habebitur. Alex. conf. 31. num. 5. lib. 6. late idem Alex. conf. 181. num. 12. lib. 6. Capol. conf. 13. cum alijs, ut per Card. Paris. conf. 171. nu. 5. uol. 4. Cephal. conf. 720. num. 7. cum sequ. lib. 5. Rol. a Valle conf. 8. nu. 25. lib. 3. Burfat. conf. 200. nu. 105. lib. 2.

Amplia secundo, ut liget omnes personas Ecclesiasticas quantumuis in maxima dignitate constitutas, ut late dicitur infra.

Amplia tertio, ut omnes etiam seculares sub dictis Constitutionibus comprehendantur. nam pro-

tra omnem confidentiam. nam posset esse bona, ut dicitur est qu. 1. & ubi non est delictum, non est poena. l. aliud est fraus. ff. de uerb. signif. l. fancimus, C. de poenis, Crau. conf. 311. nume. 2. neque contra confidentiam illicitam, ut deducit Nauar. loc. cit. sed tantum contra confidentiam beneficiale illicitam & simoniacam. nam tunc uendicant sibi locum huiusmodi poenae & ita ab omnibus tenentur, & obseruatur: quicquid dicat Mascar. de probat. conclu. 1306. numer. 35.

Ex hac autem conclusione deducitur, quod intentio praedictorum Pontificum, scilicet, Pii iij. & Pii V. non fuit inducere aliquam prohibitionem nouam confidentiae beneficiariae, ut tradit Nauar. loco allegato. Sed Pius iij. intendit tollere corruptelam, & abufum recipiendi beneficia in confidentia & hoc mediantibus poenis. quod & Pius V. etiam intendit, inducendo modos probandi eas. Et communiter est receptum, leges humanas non ligare ultra finem a legillatore intentum. Nauar. conf. 7. n. 2. de const. & conf. 1. nu. 4. ut lit. pend. quia factus agentium non operatur ultra intentionem eorum. l. in agris, ff. de acq. rer. dom. c. ult. de preben.

S V M M A R I V M.

- 1 Confidentia ubique est prohibita.
2 Constitutio est lex generalis.
3 Constitutio omnes ligat.
4 Lex generaliter loquens ita est intelligenda.
5 Locutio generalis nihil reliquit intactum.
6 Publicatio facta Romae sufficit, ut constitutio ubique liget.
7 Roma est patria communis.
8 Regulae Cancellariae ligant extra curiam.
9 Publicatio Romae ubi fiat.
10 Cum publicatio fit in pluribus locis, maior certitudo habetur.
11 Constitutio ligat omnem creaturam.
12 Papa omnis creatura subiecta est.
13 Papa est pater omnium.
14 Papa solus habet plenitudinem potestatis.
15 Papa est caput uniuersalis Ecclesiae.
16 Papa est Vicarius Christi.
17 De necessitate salutis quibus subest Papa.
18 In regno Francia constitutiones contra confidentiam non fuerunt receptae.
19 Lex usi non recepta non ligat.
20 Non peccat contrariens legi non receptae.
21 Vfus contrarius tollit legem.
22 Ecclesia Orientalis non recepit Canones de continetia Clericorum.
23 Galli non recipiunt Constitutiones Bursales Papae.
24 Confessio non accepta non nocet.
25 Lex quando non dicatur obseruata.
26 Rex Galliae permittit confidentias.
27 Sententia lata contra legem est nulla.
28 Sententia lata contra legem non receptam est ualida.
29 Sixtus Quintus prohibuit confidentias etiam in Gallia.
30 Verba ex constitutione Sixti V. super hac re.
31 Sixtus V. qua ratione moderetur poenam in dicta Constitutione.
32 Regis Francia factum, & mors prodigiosa.

11 prium est Constitutionis, ligare omnem creaturam, c. Canonum statuta, ubi omnes Doctores hoc notant de const. Ideo, ut refert ibi Fel. nu. 5. dicit Inn. qui quotidie ad hoc allegatur, quod conditori Canonis, & Vicario creatoris omnis creatura subiecta est, facit quod habetur Io. x. c. nihil, de baptis. Archiep. Flore. in 2. part. 3. p. suæ Summæ sub rubr. de stat. Summi Pontificis, Bal. in c. 1. col. 1. qui feud. dare poss. Inn. in c. super his, col. 1. de vot. Papa enim test pater omnium, & cum omni Ordinario concurrat. Bal. in ca. 1. col. 1. quis dicatur Dux, vel Marchio, facit text. in c. quando, de translat. prelat. & solus Papa habet plenitudinem potestatis, c. decreto, 2. q. 6. c. ad honorem, de auct. & vsu pallii. Bald. in l. rescripta, col. 2. C. de præc. imperat. offeren. Host. in c. quanto, de translat. prelat. Abb. in cap. propofuit, col. 3. de concess. præben. & est caput universalis Ecclesie. Diu. Thom. in secun. par. q. 8. art. 1. & 4. sent. artic. 1. ubi hoc probat rationibus, & est Vicarius Christi, non solum in quantum Christus fuit Ecclesie prælatus, sed etiam in quantum fuit totius Iudee & orbis dominus, Io. Scot. in tract. de perfect. statu. cum, q. 9. Fel. in d. c. 1. nu. 7. 8. 9. cum sequen. de const. & ideo de necessitate salutis reputatur subesse Romano Pontifici, ut probat D. Thom. relatus a Fel. d. c. 1. nu. 10.

12 Limita primo, huiusmodi constitutiones editas super confidentiis non ligare ubi usu non fuerint receptæ, & executioni demandate: ut euenit in Regno Gallie, prout scriptum reliquit Petr. Greg. Syntag. Juris lib. 17. c. 17. nu. 30.

13 Et ratio est, quia lex, & constitutio Principis nõ recepta, hæc moribus ventium approbata, & non ligat, si non fuerit obseruata, sciente & tolerante Principe. Gloss. singularis in cap. 1. in uerb. Frangere, de treug. & pac. & in Summ. 24. quæ. 1. Alex. consi. 6. lib. 4. & consi. 132. & 139. lib. 3. & absque metu incurfus penæ potest ei contraheri, Barto. in l. ult. §. sed cum antiquitas, C. de curat. furios. Soc. sen. in l. si filius, nu. 7. ff. de lib. & posth. Dec. consi. 466. nu. 8. Rimin. consi. 13. nu. 27. lib. 2. Card. Paris. cõf. 104. nu. 69. uol. 1. & consi. 105. nu. 8. uol. 4. Caph. consi. 136. nu. 18. cum sequen. lib. 1. & etiam tabiq; incurfu peccati mortalis, c. quifq; c. præcipitur, 14. q. 1. late Fel. in c. 1. nu. 7. de treug. & pac. nec ad hoc requiritur consuetudo præscripta per decem annos, sed sufficit simpliciter fufus contrarius, c. cum de cleric. coniug. §. i. dist. 5. quia superior videtur eam legem tacite tollere, ex quo scit contrarium obseruari, & patitur, Aret. consi. 11. procedendum col. pe. Roma. cõf. 511. quod primum in fi. Gl. in c. de libellis, dist. 20. ubi Ecclesia Orientalis non recepit Canones de continentia Clericorum, & propter hoc non incidit in hæresim, nec peccauit mortaliter, c. denique in fi. dist. 4. late Aufr. in repet. ca. 1. not. 10. de offic. ordi. Rebuff. super concordant. rubr. de collat. §. præ factique ordinarij, in uerb. post præsentium acceptationem, dicens, quod Galli Constitutiones burfales Papæ non receperunt, ex his, quæ scribit Guliel. de Bened. in repet. c. Rainutus, in uerb. & uxorem nu. 233. cum sequen. de testam. Ita confessio non acceptata non nocet, quia potest per partem tanquã erronea reuocari, l. 1. & 2. C. quãdo licet ab emptione dived. Cin. in l. 1. q. 6. C. de confess. Sal. in l. generaliter, q. etiam 6. C. de non numer. pecu. in c. si cautio, col. 5. uerb. fortius, de fid. instrum. Alex. consi. 90. col. 4. lib. 1. Et regulare est, ut lex noua nõ acquirat

25 uires quoties successiue fiunt plures actus contra eam, sciente conditore, aut successore, & non contradicte, quia non dicitur moribus tutetium recepta, & superior videtur acquiescere illi contrauentioni, seu inobseruantia, ad not. in l. de quibus, ff. de legibus Gl. in d. c. 1. de treug. & pac. quam omnes allegant ad hoc, & ibi Abb. & alij Doctores, Imol. in ca. cum olim in 2. not. de Cler. coniug. Io. Andr. in addit. ad Spec. in rubr. de clandest. despons. Oldr. consi. 259. Anch. consi. 278. Rom. consi. 512. quoad primum, ad fi. Bal. in l. rem non nouam, in fine, C. de Iud. Ceph. consi. 129. nu. 19. lib. 1. Sed post publicationem dictarum Constitutionum in Gallia infinitæ prope modum fuerunt commissæ confidentiæ, & prædictæ Constitutiones nunquam fuerunt acceptatæ, & vsu receptæ, ergo ad not. per Io. Ann. in c. Ioannes, in fine de Cler. coniug. Fel. in d. c. 1. nu. 10. de treug. & pac. & infinitæ etiam fuerunt late sententiæ, quibus cõgebantur confidentiarij restituere beneficia, accèpta sub fide ea restituendi, & hoc nedum a Iudicibus inferioribus, sed etiã a superioribus, & etiam ab ipso Rege, nam ita iudicasse Henricum II. die 29. Aprilis 1158. attestatur Petr. Greg. Syntag. iur. lib. 17. c. 17. sub num. 30. in fi. & huiusmodi sententiæ possunt sustineri, præsupponendo dictas constitutiones non fuisse usu receptas in eo Regno, nam, quamuis sententia lata contra extrauagantem publicatam sit nulla, tanquam lata contra legem scriptam, Bald. in l. 2. C. quan. prouoc. non est. necesse. Butr. in c. 1. & in c. cum inter, de re iud. Abb. in c. Pastoralis, de fid. instrum. late Pauin. in procem. posito in interpretatid. ne extrau. com. tamen si extrauagans non fuit usu recepta, & sententia lata contra illam extrauagantem ualet, Petr. de Anch. in clem. 1. de rebus Eccles. non alien. Alex. in l. cum prolatis, ad fi. ff. de re iud. Fel. in c. 1. col. 4. uerb. per istam glossam dixit Petr. de Anchar. & col. 6. uerb. intellige, idem Fel. in cap. 1. de re iud. Sarn. in progm. reg. q. 2. col. 15. faciunt, quæ scribit Card. Zabarel. consi. 132. col. 3. & quæ late adducit Fel. d. c. 1. col. 4. 5. 6. 7. cum seq. de treug. & pac. & communiter Doctores.

26 Hoc tamẽ nimis præiudiciale, & scandalosum esse cõsiderans felic. record. Si vtriusq; V. per suam Cõstitutionem 66. incip. Pastoralis officii, datum Romæ anno 1158. statuit, constitutiones Pij iij. & Pij V. circa cõfidentias beneficiales editas et in Regno Gallie esse exequendas, & mandat quibuscunq; ordinariis sub interminatione diuini Iudicii, aduersus tales animaduertant: cuius constitutionis exemplum est in fine uoluminis.

27 Moderat tamen penas, ut facilius executioni demandetur. Primo, nam secundum Constitutionem Pij iij. & Pij v. beneficia uacantia ob confidentiam sunt reseruata Sedi Apostolicæ. Sixtus tamen uoluit beneficia uacantia ob confidentiam in Regno Gallie posse conferri ab Ordinariis collatoribus, perinde ac si reseruata minime essent, qui si neglexerint dicta beneficia, ut præfertur uacantia conferre, collatio, & prouisio ad proximos superiores, ut patet in §. beneficia.

28 Secundo, in const. Pij iij. & Pij v. disponitur, quod fructus male percepti ob confidentiam spectent ad Cameram Apostolicam. Sixtus uero in dict. consti. in §. Fructus, concedit, ut huiusmodi fructus male percepti ob confidentiam possint applicari ab ordinariis in usum, & reparationem Ecclesiarum, in quibus confidentia fuit commissæ: & hoc forsan ex eo, quia Galli

Galli non recipiunt Constitutiones burfales Papæ, ut dicit Rebuff. in Concord. Rub. de Collator. §. p. fatigue Ordinarij.

Tertio, in dictis Constitutionibus Pij IIII. & Pij V. absolutio a censuris, pœnis, & irregularitatibus propter crimen confidentiæ spectat ad Sedem Apostolicam. Sixtus uero concedit, & dat facultatẽ Nuncio ibi existenti, & Legato Auinionen. absoluendi, ut patet in §. absolutionem. sed nec etiam huiusmodi Constitutio (ut audiui) fuit in dicto Regno debita executioni demandata, ob temporum iniuriam, & quod celeriter eradicari, & extirpari oportuerat, in dies magis serpere, & propagare noscitur, in maximum animarum periculum, ac scandalum plurimorum. namque paulo post Constitutionem sequuta fuerunt bella ciuilia, & magna, & Henricus III. Rex, Aloysium Lotharingum Cardinale Guisum suis satellitibus confodiendum tradidit, & Carolum Card. Borbonium, & Lugdunen. Archiepiscopum in carcerem conijci iussit. ob quod fuit a felic. record. Sixto V. citatus ad dicendum, cur non deberet declarari excommunicatus, postremo die termini sibi statuti, cum magna & Gallorum, & totius Orbis admiratione, in proprijs castris, inter armatos, & satellites, ab inermi, ac ignoto quodã fratre Iacobo Clemente nuncupato, nondum agẽte uigefimum quintum annum, patria Senonen. ordinis Prædicatorum nihil tale cogitans, paruò gladio, ad id dedita opera paulo ante elaborato, subter umbilicum uulneratus, ac miserrime interfectus est, Kalendis Augu. 1589. post cuius mortem acerrime armis contenditur de Regno.

S V M M A R I V M.

- 1 An committentes confidentiam ante Pium IIII. subiiciantur pœnis Constitutionis eiusdem Pij, & num. 7.
- 2 Lex futura respicit.
- 3 Verba subiunctiui temporis quid imporsent.
- 4 Verbum uacauisse præteriti temporis.
- 5 Lex puniens quod est cõtra ius diuinum respicit præterita.
- 6 Dispositio simpliciter prolata respicit præsentia & præterita.
- 8 Constitutio Pij IIII. non comprehendit confidentiam perfectam ante promulgationem ipsius Constitutionis.
- 9 Confidentia iure humano est illicita.
- 10 Permissione superioris pœna uitantur.
- 11 Constitutio non potest respicere præterita decisa.
- 12 Quod legitime fit, pœnam non meretur.
- 13 Quoties actus non est consummatus, lex prohibitoria superueniens illum annullat.
- 14 Ante captam possessionem actus non est perfectus.

Q V A E S T I O XII.

Confidentiarij ante Pium IIII. quibus hodie subiiciantur pœnis.

DECIMO secundo, Quero, an, qui commiserunt confidentiam ante editam Bullam Pij iij. comprehendantur hac Constitutione, & subiiciantur illis pœnis.

Negatiuam opinionem indistincte, quod præterita confidentiæ non comprehendantur, tenuit Na-

uar. in Man. ca. 23. sub num. 109. & sub nu. 111. & in facti contingentia nouissime respondit Io. Petr. Bimi. consi. 29. num. 5. cum seq. & reperio, quod secudum hanc sententiam consuluit idem Nauar. consi. 18. num. 4. §. 5. de Simon.

2 Et probatur ex eo, quia lex regulariter futura respicit, & nõ præterita, c. vl. de cõst. Bal. & Sal. in l. leges, & Cõstitutiones C. de legib. Bar. in l. oēs populi, n. 39. ff. de iust. & iur. Host. in Sum. in tit. de cõst. §. qñ cõstitutio, in fi. & cõter Doct. ut habetur in d. cap. ult. de const. quod etiam procedit, si ratio constitutionis antecesserit constitutionem, quia per hoc, prohibitio ipsius constitutionis non trahitur retro ad tempus antecedens, sed ad futurum. Bald. & Sal. in l. testium, C. de testibus per illum tex. optime Fel. in d. c. ult. ante n. 1. uerb. & ampliatur, de consi. & etiã si loqueretur per uerba subiunctiui modi, quæ possent importare præteritum & futurum, nam in proposito importabunt duntaxat futurum. Abb. in dicto cap. ult. in 4. not. Fel. num. 1. Bald. in d. l. leges, col. 4. C. de legibus. Glo. in l. cum tale, §. ult. in uerb. dixerunt, in fin. ff. de cond. & demonstrat. Glo. 2. in cap. ad hoc, de rescr. idque etiam uendicat sibi locum, si Constitutio sit antiqui iuris declaratoria, si habet uerbum promulgatorium noui iuris, uel est lex noua respectu pœnæ (ut sunt prædictæ Constitutiones contra confidentias) Glo. in cap. vnico, de cler. non resid. in 6. & ibi Gemin. & alij, Fel. in dicto cap. ult. num. 1. & omnes alij sequuntur.

* Affirmatiuam opinionem uidetur tenere Masc. de probat. concl. 1306. sub num. 35.

Quæ primo probatur in Constitutione Pij IIII. quæ uidetur loqui expresse de præteritis confidentiis, dum dicit, non fuisse paritum a Cardinalibus monitionibus per ipsum factis, & ideo disponit, ut ipso iure uacent beneficia in Confidentiam recepta, ibi, ipso iure a die receptionis uacauisse, & uacare, ac fructuum & c. uerbum enim Vacauisse test præteriti temporis, & lex potest etiam præterita respicere, l. leges, la secunda, C. de legibus. l. ult. de legib. Bart. in d. l. omnes populi, nume. 40. & tunc absque dubio ea comprehendit. cap. ult. de consti. clem. 2. in fin. de iudic.

5 Secundo probatur, quia, quoties lex emanat ad irritandum aliquod, quod sit contra ius diuinum, uel naturale, tunc extèditur etiam ad præterita. Docto. in cap. cum ita, de vsur. Card. Paris. in addit. ad Bart. in d. l. omnes populi, sub nume. 39. in uerb. an etiam præcedentia.

6 Tertio, quia dispositio simpliciter prolata concernit præsentia, & præterita, cap. ad audientiam, el secundo, de eccl. aedifi. clem. ult. de rescrip. Card. in clem. 1. in 4. oppo. de cens. cum alijs, ut per Fel. in d. cap. ult. num. 16. de consti.

7 Pro resolutione huius quæstionis existimo duos casus esse constituendos, Quorum primus erit, quãdo confidentia erat consummata, & perfecta ante Constitutionem Pij IIII. nec extabant reliquæ. nõ hoc casu uera est prior sententia, & communiter recepta, ut tales confidentiarij non cõprehendantur sub dicta Constitutione Pij IIII. neque ligentur illis pœnis, & ita in facti contingentia fuit resolutum in Roma, die 17. Decembris 1568. coram Oradino, scilicet, constitutionem hanc non includere resignationem de beneficio recepto in confidentiam factam ante publicatam dictam Constitutionem, simpliciter, & absque ulla reseruatione pensionum, & regressus,

gressus, ac fructuum, & in his terminis loquitur Nauarr. dict. capit. 23. sub nume. 11. versicu. vnde cimo, & ratio est ea, quam supra retulimus, quia Constitutio regulariter dat formam futuris duntaxat negotiis, dic. cap. ult. de constitut. & quomodo confidentiarum ante dictas constitutiones possunt subici illis pœnis, cum ante predictas bullas publice reddebatur ius in omnibus tribunalibus Curiae contra non reddentes beneficia in custodiam, & confidentiam acceptata, Card. S. Cruc. decis. 18. & 144.

Accedit, quia confidentia iure tantum humano test illicita, ergo tolerantia Papae potuit fieri impunibilis, arg. c. primo de const. l. 6. Immo etiam si iure diuino esset prohibita, adhuc idem esset, quia pœna iure humano sunt statuta, & sic dicta permissio ne pœna nullitatis titulorum, & alia potuerunt tolli. l. qui condēnare, ff. de reg. iur. Not. in l. leges, C. de legibus.

Cōprobatur, quia constitutio nō pōt porrigi ad p̄terita iā decisa, & finita, etsi expresse contrariū caueretur. l. cās, C. de transact. l. pe. in fi. C. de sacros. Eccl. l. ult. ubi Bar. C. sent. resc. non poss. Guid. de Zar. in l. leges, C. de legib. optime Bar. in di. l. omnes populi, nu. 40. vers. distingue, ff. de iust. & iur. Card. in clem. dudum, §. nos etenim, in 7. q. de sepult. At b. in c. non debet, de consang. & affin. Bar. in l. prima, §. ult. ff. ad Tertul. Ang. cons. 53. incip. q. proposita, in ult. col. & cōiter Doct. ut per Fel. in d. c. ult. nu. 2. de const. ergo eo magis, cum id non dicitur expresse ut in casu nostro late per Fel. loc. cit.

Et huiusmodi conclusio ampliatur, etiā si illa confidentia fuerit realis: in his enim terminis loquitur Nauarr. d. c. 23. sub nu. 11. vers. 11.

Ex quo primo infertur, quod resignationes, collationes, & pensionum impositiones factae ante constitutionem Pii iiii. sunt valida, & hi non tenentur ad ea beneficia relinquenda. ita Nauarr. loco proxime citato.

Secundo infert idem Nauarr. hos non teneri ad restitutionem fructuum perceptorum ea ratione, quia t̄q̄ legitime fit, & lege permittente, pœnam nō meretur. l. Gracchus, C. ad l. Iul. de adult.

Tertio infertur, neque aliis penis, ut dictum est.

Secundus est casus, quando confidentia tempore Constitutionis Pii iiii. non erat consummata & perfecta, & quia, qui receperunt, vt aſſeruerent incapacibus, adhuc non resignarent in fauorem dictorum incapacium effectorum capacium. nam hoc casu cōcludendum, veram esse posteriorem sententiam scilicet comprehendere sub dicta Constitutione Pii iiii. quod colligitur apertissime in §. quare, & in §. idcirco, ac alibi. & hoc firmavit Rot. p̄fata die 17. Decembris 1568. coram Oradino, & uoluit hanc Constitutionem Pii iiii. comprehendere tres casus. Primus est qui vertitur circa confidentias de futuro. Secundus est circa confidentias, quae tunc aderant, quia recipientes beneficia in confidentiam, adhuc ea retinebant. Tertius est de his, qui receperunt confidentiam & resignauerunt, sed aliquod sibi reseruauerunt, ut puta regressus, pensiones, vel fructus, & ratio est, quia quoties actus non est perfectus, & consummatus lex superueniens prohibitoria illum annullat, & impedit. Gl. & idem Abb. in clem. 2. in uerb. in posterum, de erat. & qual. & ibi Card. col. 5. Bald. in l. si ita scriptum, §. ult. ff. de leg. 2. Ant. de Butr. Imol. & alii, quos citat Fel. in c. vlt. num. 11. de Const. ubi infert ad plures notabiles casus.

Ex quo primo infertur, quod, si commissā fuit cōfidentia ante Constitutionem Pii iiii. verum nō fuit capta possessio, utique Constitutio superueiens an nullabit, & impedit, cum confidentia non sit consummata, quia non est capta possessio. c. cum in cūctis, §. cum de elect. l. metum, §. sed quod p̄ter, ff. quod met. cau. Bar. in l. si is qui recip. n. 3. ff. ex quibus causis mai. Vnde secus esset si fuisset capta possessio etiam per paucos dies ante. & ita vidi pronunciarī, cum hic casus accidisset in una Salamantin. per R. P. D. Alexandrum Catalanum, Iudicem confidentiarum. nam ibi fuerat capta possessio per sex dies ante constitutionem Pii IIII.

S V M M A R I V M

- 1 Lex puniens delicta, fauorabilis.
- 2 Lex respiciens utilitatem publicam, fauorabilis.
- 3 Statutum permittens impune occidi bannitos dicitur fauorabile.
- 4 Lex obuians fraudibus, fauorabilis.
- 5 Lex tollens fraudes dicitur conformis Iuri naturali.
- 6 Ex proemio colligitur mens legislatoris.
- 7 Statutum annullans testamentum non insinuat, dicitur fauorabile.
- 8 Dispositio requirēs, ut instrumentum rogetur per Notarium archiuistam, dicitur fauorabilis.
- 9 In fauorabilibus lata interpretatio.
- 10 Constitutiones de confidentiis sunt odiosae.
- 11 Lex odiosa facta in odium alicuius.
- 12 Senatus Macedonianum odiosum.
- 13 In confidentiis multa singularia.
- 14 Odiosum quid.
- 15 Annullatio actus pœna.
- 16 Dispositio odiosa restringenda.
- 17 Lex ad arcendum dolum, odiosa.
- 18 Dispositio partim fauorabilis, & partim odiosa censetur odiosa. & num. 26.
- 19 Quod principaliter agitur, inspiciendum. & nu. 23.
- 20 Lex omnis respicit utilitatem publicam.
- 21 Leges qua ratione fiant.
- 22 Lex Canonica respicit salutem animae.
- 24 Statutum quod masculi excludant feminas, fauorabile.
- 25 Dispositio potentius influit in propinqua.

Q V A E S T I O XIII.

EXtrauagantes prohibentes confidentias num sint odiosae & striete intelligendae.

DECimotertio, Quæro, An huiusmodi Constitutiones Pii iiii. & Pii v. super Confidentiis censentur odiosae vel fauorabiles?

Quod sint fauorabiles, probatur primo quia in eis agitur de puniendis delictis, & coercendis illicitis, t̄ qua ratione debent dici fauorabiles. Bar. in l. quem admodum, C. de agric. & censit. lib. xi. Rom. cons. 105. col. ult. Fel. in c. translato, col. vlt. vers. aliud est notandum, de const. Dec. in l. factum suum, §. in pœnalibus, in 4. fallen. ff. de reg. iur. in cons. 65. col. 2. Alex. in l. cum quidam, ante ff. de lib. & posth. & communiter Doctores sequuntur.

Secundo, quia predictae Constitutiones respiciunt utilitatem publicam, & animarū salutem, ne homines peccatis inuoluatur, qua rōne attentā, debent censeri fauorabiles, Bar. & alii in l. 2. C. quādo licet unicuique

que sing. indic. de uendic. Idem Bartol. in le. omnes populi, numero uigesimo tertio. ff. de iusti. & iur. Dec. in capit. Ecclesiae Sanctae Mariae columna tertia. in fin. versicu. & materia fauorabilis, de constitut. Caputaqu. decisio. 15. numero 8. parte 2. eadem ratione statutum permittens impune occidi bannitos dicitur t̄ fauorabile, quia ob utilitatem, & bonum commune factum est, Albericu. de Rosar. in tractat. statu. in par. 4. quæstio. 20. Nell. tractat. bannit. in prima parte, secundi temporis in princip. Dec. consil. centesimotrigesimotertio col. penul. in fin.

Tertio, quia dictae t̄ Constitutiones respiciunt, & obuiant fraudibus, & reprimunt lites, qua ratione debent dici fauorabiles Felin. in capitul. de quarta, columna quinta. in fin. de p̄script. ubi scribit, dispositionem factam ad obuiandum fraudibus dici fauorabilem, sequitur Caputaqu. decisio. decima quinta. numer. 7. part. 2. Crauett. consilio 118. numero undecimo Deci. consilio quinto. ad fin. & consilio 196. columna prima. faciunt notata in princip. Institut. de Vsupap. Sarnen. de ann. quæstio. 4. numero quarto. quæstio. 19. numero secundo. immo, hoc attento, cum tollant fraudes, & ipsius suspicionem, dicuntur t̄ conformes iuri naturali, secundum quod fraus est prohibita. Bald. in authen. Ingressi, colum. 6. versicu. Item quod dixi, C. de sacrosanct. Ecclel.

Quarto, quia emanarunt principaliter ad reprimendos ambientes beneficia, & uolentes in illis intrare per malas artes, & per fallacias, & falsitates, & illusiones, ut ex proemio expresse colligitur, ex t̄ quo solet mens legislatoris colligi. leg. ultim. ff. de hered. institut. Roman. consilio 436. Ideo debent dici fauorabiles, ut in simili scribit Bald. in cap. primo. §. si quis per se, si de feud. fuer. controuers. inter dom. & agna. in usus feud. facit quod scribit Socin. senior consil. 97. lib. 1.

Quinto, quia annullant resignationes confidentiales, & declarant esse nullius momenti, & roboris, ergo debent dici fauorabiles. nam statutum t̄ annullans testamentum non insinuat dicitur fauorabile. Calderin. in disputatione. incip. Bononiens. statu. cauetur. Alexand. consilio 119. columna tertia. versicu. & subdit libro sexto, & colum. ultim. Bartol. in le. prima. num. 30. C. de summ. Trinit. & fide. Cathol. & ideo fuit t̄ resolutum in Rota, die 1. Iuni. 1551. in una Romana obseruationis contractus coram Cardinal. Sancte Crucis, quod dispositio, per quam disponitur, ut t̄ instrumentum rogetur per notarium Archiuistam, sit fauorabilis, teste Caputaqu. decisio. 15. par. 2.

Et, cum sint t̄ fauorabiles, interpretatio largi fieri potest, le. prima. §. pecuniam, ff. de calumniat. l. sed & Iulianus, in princip. & §. Matui datio, ff. ad Macedonian. capitu. quanto

de priuileg. capitul. si ciuitas, de sentent. excommun. libr. 6. Dec. consil. 297. column. 2. & consil. 301. columna 2. not. in regul. odia, de regul. iur. lib. 6.

His tamen non obstantibus, contrariam opinionem in puncto iuris existimo t̄ esse ueriores, ut predictae Constitutiones sint odiosae, quam etiam sententiam consulendo firmavit excellens D. Nauarra. ut patet in consilio 2. in titu. de constitut. Idem Nauarr. consil. 26. de Simon. & ita audio tenere t̄ Rotam, & probatur.

Primo, quia lex facta in odium aliquorum, uel alicuius rei censetur t̄ odiosa, & refringenda. le. qui exceptionem, ff. de condit. indebit. ubi dicitur, t̄ Sen. consultum. Macedonian. quod inducit exceptionem pro filiis familias ad arcendum dolum sceneratorum, & uotum captandae mortis alienae, iuxta le. prima. ff. ad Macedonian. esse odiosum, & refringendum, Calderin. consilio decimoquarto. sub titulo. de uerbor. significa. Alexand. consilio centesimo uigesimooctauo. post princip. libro primo. Ioan. Anan. consilio sexagesimonono. Decius. consilio ducentesimoquinquagesimooctauo. in casu. numero 9. Curt. Iunior consilio quinto & septimo. & communiter t̄ Doctores. sed huiusmodi constitutiones sunt tales. nam fuerunt latae ad excludendum, & arcendum dolos, & fraudes, ac uota captandae mortis alienae, quae inducebantur per confidentias beneficiales illicitas, & constat p̄fatas Constitutiones fuisse factas principaliter in odium Simonie, & simoniacorum, & ad exterminandum illam, & illos ab Ecclesia, ut ex proemio ipsorum apertissime liquet, argum. le. ultim. ff. de hered. institut.

Secundo, quia huiusmodi constitutiones in pluribus disponunt p̄ter, & contra ius commune, t̄ ut in discursu materiae late dicitur, & patet, quia inducunt pœnas atroces, & nouas probationes, & p̄sumptiones contra regulas iuris communis, puta per testes singulares, & alios inhabiles, & quod intentio etiam unius intendentis confidentiam sufficiat: qua ratione debent t̄ dici odiosae. leg. ius singulare, le. quod uero contra, ff. de legibus. capitul. cum dilectus, de consuetud. capit. primo. & secundo. de fil. presbyte. lib. 6. capit. quod dilectio, de consanguinit. & affinit. Bal. in le. non sine, C. de bon. qua. lib. Abb. consilio primo. colum. 2. circa fin. libro primo. & consilio centesimo decimo septimo. colum. secunda. libr. 2. Corne. consil. 89. colum. 3. lib. 3. Archid. in cap. hoc, l. 7. q. 2.

Tertio, quia dictae Constitutiones, ultra annulationem actus, quae pœna t̄ dici potest, le. Senatus, ff. de contrahend. emptio. Gloss. in capitul. decet, de immunitat. Ecclesi. libro sexto. Abba. in cap. 2. numero quinto. de consil. Bal. in l. non dubium, colum. 2. de leg. primo. condemnant ad damna, interesse fructus, pœnam

nam pecuniariam, inducit inhabilitatem, & infamiam, quare poenalis dispositio censetur, & restringenda, cap. poenae, de poenit. dist. 1. cap. in poenis, de reg. iur. lib. 6. l. interpretatione, ff. de poen. ca. Statutum, §. quod cum sit poenale, de elect. lib. 6. l. factum cuique, §. in poenalibus, ff. de reg. iur. ex quibus dicit Naua. d. conf. 2. nu. 4. has Constitutiones, non solum esse poenales, sed poenalissimas.

17 Quarto, quia lex disponens aliquid ad arcendum, & evitandum dolum, & malitiam, ienetur odiosa, Bal. * communiter receptus in l. pen. n. 5. C. de pact.

18 Quinto, comprobatur, quia dispositio, t quae partim est fauorabilis, & partim odiosa, debet reputari odiosa, si principaliter facta est in odium, licet minus principaliter respiciat fauorem alicuius. Doctores in l. quaeritur, ff. de stat. homin. Gemin. & Fran. in cap. sciant cuncti, de elect. lib. 6. Sed praefatae Constitutiones principaliter emanarunt propter odium, ut ex proemio apparet: ergo odiosa. nam non ideo leges debent dici fauorabiles, quod secundario, & minus principaliter inducant utilitatem publicam, vel priuatam: sed, quando fiunt immediate, & principaliter ad illam inducendam. cum ergo praedictae Constitutiones immediate, & principaliter sint factae ad tollendas fraudes, & crimen odio dignissimum, & inducant poenas grauissimas, & multa exorbitantia a iure communi propter odium confidentiae pestilentis beneficiis, censi debent odiosa, & restringenda, iuxta not. in l. cum quaeritur, ff. de stat. hom. quamuis per consequentiam respiciant utilitatem publicam, & priuatam, quae consistit in obseruandis legibus diuinis, & humanis, Barro. in l. quemadmodum, C. de agric. & cens. lib. 1. 1.

19 Ex quibus contraria de facti tolluntur. nam primum non est verum, cum in lege imponente poenam, si consideretur principaliter odium alicuius, vel cuiusdam rei, dicitur odiosa, l. exceptionem, ff. de condi. indeb. Mandos. de annal. q. 3. col. 2.

Ad secundum, optime respondet Nauar. d. conf. 2. nu. 5. de const. non sufficere, ad hoc, ut lex sit fauorabilis, quod quomodocumque respiciat utilitatem publicam, quia sequeretur, omnem legem, etiam Macedoniam, esse fauorabilem, quia omnis lex aliquo modo respicit utilitatem publicam, ut colligitur ex definitione legis, §. erit autem, dist. 4. du aut, communi ciuium utilitate fieri. Hinc dicit Fortun. Garz. de vltim. fin. in princ. omnes leges etiam ciui les fieri ad quaerendam felicitatem aeternam, quae est omnium utilitatum publicarum, & priuatarum maxima, & suprema, quo attentio nulla lex etiam secularis dici posset odiosa, quod est falsum: & cum leges Canonicae factae sint ad finem quaerendi felicitatem aeternam, Nauar. in cap. inter verba, l. 1. qua. 3. conclus. 5. & in cap. cum minister, 23. quest. 5. nu. 29. sequeretur, nullam legem Canonice esse odiosam, quod est falsum. nam nulla lex quantumuis iusta est adeo poenalis, & exorbitans a iure communi, quae non sit facta aliquo modo ob utilitatem publicam.

Accedit, quia tunc lex dicitur fauorabilis, quando respicit utilitatem publicam, cum illam respicit immediate, & principaliter, & non quando secundario, & in quadam consequentia, ut in casu nostro: cum regulare sit in vnaquaque materia esse attendendum, quod principaliter agitur, & non quod secundario. l. si quis nec causam, ff. si cert. petat.

24 Hinc statutum, t quod masculi feminas exclu-

dant, quia in fauorem masculorum principaliter, & pro conferuandis bonis in familia emanauit, dicitur fauorabile, attenda haec ratioe principali, Cyn. in l. 1. C. de adult. Ang. conf. 68. num. 4. Anch. cofi. 1. 12. num. 6. Craue. confi. 1. 18. num. 10. Curt. Iun. confil. 87. num. 5. Socin. Iun. confi. 10. num. 3. lib. 4. Ber. cofi. 1. 4. num. 9. li. 2. Mazol. confi. 8. nu. 34. Dec. in l. venia, colum. 3. ff. de in ius vocan. Semper enim attenditur, quod principaliter: nam dispositio potentius influit in immediata, & propinqua, quam in remota, l. lecta, ff. si cert. pet. Hinc est, quod Constitutio, quae partim est fauorabilis, & partim odiosa, debet reputari odiosa, si principaliter facta est in odium, licet minus principaliter respiciat fauorem alicuius. Gem. & Fran. in cap. sciant cuncti, de elect. lib. 6. l. 1. in princ. ff. de auct. tutor. l. vlt. §. fructus, ff. quod in fraud. cred. l. nauis, ff. ad le. R. hod. de iud.

Ad tertium patet responsio ex supradictis, & ex his quae diximus in quarto fundamento huius opinionis firmatae.

Ad quartum etiam fuit responsum: vnde non est opus rursus replicata responsione.

Ad quintum etiam fuit responsum, & faciunt, quae dixi in tertio fundamento huius sententiae.

Quare ex his concludendum erit, Constitutiones has Pij IIII. & Pij V. super Confidentijs beneficia libus esse odiosas, & per consequens restringendas, & strictam in eis esse faciendam interpretationem.

S V M M A R I U M

- 1 Constitutiones contra confidentiarios obligant in foro conscientiae.
- 2 Leges humanae obligant in foro conscientiae.
- 3 Praescriptio procedit etiam in foro conscientiae.
- 4 Ius accrescendi habet locum etiam in foro conscientiae.
- 5 Papa prohibet confidentias.
- 6 Leges considerantes peccatum, obligant in foro conscientiae.
- 7 Expressum quod colligitur ex re verborum.
- 8 Credens Papam non posse condere legem, est haereticus.
- 9 Coniecturae confidentiae, an obligent in foro conscientiae.
- 10 Vbi adest peccatum, quis obligatur in foro conscientiae.
- 11 Forum conscientiae, nititur veritati.
- 12 Forum conscientiae nemini parcat.
- 13 Conscientia, idem, quod iustitia.
- 14 Conscientia, est scientia cordis.
- 15 Forum conscientiae, appellatur boni, & aequi.
- 16 Forum conscientiae regulatur secundum ius, & rationem naturalem.
- 17 Conscientia, soli Deo patet.
- 18 De omnibus confitenti creditur.
- 19 Lex fundata in praesumptione, in foro conscientiae non obligat, si veritas est in contrarium.
- 20 In foro conscientiae fictiones non attenduntur.
- 21 Forum conscientiae non alligatur apicibus iuris.
- 22 In foro conscientiae non est locus litibus.
- 23 Conscientia non ligat, quos natura non obligat.
- 24 Conscientia ad terminos iuris naturalis, & gentium reducitur.
- 25 Quoties aliquid fuit factum, sed non principaliter in foro

foro conscientiae non obligat.

26 Non valet argumentum de foro exteriori, ad interius.

27 Ex mutuo quando oriatur confidentia.

28 Solutio pro expensis, quando sit confidentia.

29 Datio pro cessione iuris, super beneficio litigioso non est simonia.

30 Causa principalis, quae sit.

31 Poena imposita contra confidentiarios non debentur in foro conscientiae.

32 Poena quando imponatur in foro conscientiae.

33 Fur in foro conscientiae non tenetur ad poenamfurti.

34 Forum conscientiae validat actum, in quo est praetermissa forma.

35 Habentes titulum inualidum, quando sint tuti in foro conscientiae.

Q V A E S T I O XIII.

Poena imposita per Pium IIII. & Pium V. contra Confidentarios, an debeatur in foro conscientiae.

Decimoquarto, Quero, An Constitutiones Pij IIII. & Pij V. super hac materia editae obligent in foro conscientiae? Affirmatiue est t respondendum.

Primo, quia non solum leges diuinae, sed etiam humanae iustae, tam saeculares, quam Ecclesiae obligant in foro conscientiae. D. Tho. 1. 2. q. 69. art. 5. Abba. Ant. de Butr. Anan. & coiter in c. 1. de Constit. Gl. 1. in c. quae in Ecclesiis ubi Bal. eo. tit. Fede. de Senis. confi. 2. 1. Petrus de Anch. confi. 14. Bal. in auth. ingress. col. 4. C. de sac. fan. Eccl. Alex. cof. 28. co. 4. li. 1. Arch. Flor. in Svm. p. 1. tit. 18. c. 1. col. 2. And. de Fern. in c. 1. §. 1. ad tit. de pac. Iuran. firm. Abba. in proemio Rex pacificus, col. 2. & coiter DD. ut p. Nau. in Man. c. 23. n. 48. lauff. Alf. a Cast. de pot. le. poen. li. 1. c. 4. & c. 13. ad Rom. & ex alijs, vt per Aff. loc. cit. Et io iura, q loquuntur de praescriptione, cu bona fide, et in foro conscientiae procedunt. Inno. in c. cura, de Iur. pat. Abb. in cuiugiant, col. 2. de pgs. ser. & ex alijs, vt per Deci. in d. c. 1. nu. 63. de consti. & iust. accrescendi, de quo in l. 1. si ex fundo, ff. de haer. inst. et het locu in foro conscientiae Abb. in ca. 2. de testa. Petr. de Anch. & Imol. in c. 1. eo. titu. Sed hmoi Const. sunt iustae, cum occurrat fraudib. & p. hibeant illicitum, ut dictum est supra. Ergo idq; eo magis, cum habeant uerba pceptiua. D. Tho. 2. 2. q. 186. art. 9. Caiet. 1. 2. q. 69. art. 4. & sint latae a supre mol Principe Ecclesiastico, Pet. de Anc. in c. constitutus, de appe. Abb. in c. cum causam, col. 4. de testib.

Secundo, quia deprehenditur ex verbis ipsarum Constitutionum, cum imponatur poena excoicationis, & t consideretur peccatum, ideo uidentur satis habuisse intentionem obligandi et in foro conscientiae, iux. ea, quae scribit Dec. d. c. 1. nu. 62. de const. Nauar. d. c. 23. nu. 49. & satis expressum est, quod ex uerborum colligitur. Bar. in l. vxore, §. agri plagam, ff. de le. 3. Cepha. confi. 1. 33. nu. 8. & 1. 35. nu. 2. lib. 1.

Et hanc opinionem in terminis videtur firmare Masc. de proba. cas. 1306. volu. vlt. Hinc dicimus t transgrediens legem Canonice peccat, & si crederet Papam non potuisse eam facere, esset haereticus, ca. nulli fas, dist. 19. Gl. in c. generali, de e. c. in 6. Car. in clem. 1. in q. 9. de erat. & qual. Arch. in c. violato-

res, 25. q. 2. Gem. in c. 2. in antepen. col. de const. lib. 6. & in c. nomine dni, dist. 33. Io. Anan. in c. 1. de maled. cum alijs, ut per Fel. in c. per tuas, nu. 7. de Sim. D. Th. 2. 2. q. 44. per totu, & in 4. sen. di. 15. q. 3. ar. 1. Dubiu tamen est, an modi, ex quibus uoluit Pius V. probari confidentiam, sicut obligant in foro exteriori, obligent in foro interiori, & sic conscientiae? Nauar. in Man. c. 23. sub nu. 109. uerf. 5. uidetur firmare negatiuam opinionem. Mascard. autem d. casu 1306. col. vlt. affirmatiuam, & reprehendit Nauar. Quid dicendum?

Ego distinguo, quod aut in casibus, in quibus intrant praesumptiones, & coniecturae considerate a Pio V. in d. Const. ut praesumatur confidentia, adest veritas, quia uere fuit commissa, & hoc casu uera est posterior sententia. nam, cum ad sit reuera t peccatu, modi considerati per Pium V. obligant etiam in foro conscientiae, vt potest colligi ex his, quae dicuntur per Be. Ant. 3. par. tit. 3. c. 1. §. 5. Io. Mai. in 2. di. 24. q. 18. Bea. Aug. li. 10. de Trin. S. Th. 1. 2. q. 74. Mag. sen. in 2. dist. 24. Caiet. in Sum. in verbo delectatio.

11 forum enim t conscientiae nititur veritati, ca nobis, el secundo, & c. inquisitioni, de sen. exc. Bal. in auth. in gressi, col. 8. C. de sac. fan. Eccl. Abb. in c. Raynaldus, col. 3. de test. & nemini parcat, Fel. in c. sicut dignum, in 4. col. de homic. nec in eo est locus misericordiae, cum sit idem conscientia, quod iustitia. Bal. & Praepos. in c. 1. col. 1. quae sint Rega. Rip. in Rub. ex. de iud. col. 18. & conscientia t scientia cordis. Bal. in c. uigilanti, col. 2. de praes. & de eo non pot occulari, c. cum eterni, de re iud. Card. Paris. in cuiugilanti, nu. 15. de praes. Capoll. de simulat. cont. n. 242. & ideo forum conscientiae t appellatur forum boni, & aequi, & tribunal ueritatis, Bal. in l. 1. col. 3. C. de confess. regulatum fm rationem t naturalem. Riminaliun. in c. quae in Ecclesiis, nu. 10. de consti. & secundum ius naturale, & gentium, Anto. de Burg. in c. Canonum statuta, nu. 243. de consti. ac foli t Deo patet. nam alijs est absconditum, c. in ciuitate, de vsur. Fortun. Garz. de vltimo fine iur. Can. & ciu. nu. 63. Paris. d. ca. uigilanti, nu. 15. Simanc. de capt. Infit. tit. 9. nu. 248. Fel. in c. audiuimus, de Simo. & in d. c. sicut dignu in fi. de homic. Non miru ergo, si in foro conscientiae statur dicto asferentis, & de oibus confitenti creditur, c. significasti, de homici. Gl. in c. placuit, de poen. dist. 6. Glo. in clem. 1. de Pa roch. Oldrad. confil. 183. colum. 3. Alex. in l. si sic legatum, col. 2. ff. de leg. 1.

Aut uero in pdictis casib. ueritas est in cotrariu, & tunc uera est prior snja Naua ut non obligent, q u firmare ide Naua. conf. 5. 1. de Sim. & quam probo, quia lex fundata in praesumptione, ut est pdicta Constitutio Pij V. in foro conscientiae non obligat, t si ueritas est in contrariu, Inn. in c. quia plerique, de immunit. Eccl. Inn. Io. And. & Abba. in c. is qui, de spof. Petrus de Anc. in reg. Possessor, col. 13. de reg. iur. in 6. Bal. in l. cu qs, col. 8. C. de iuris, & fact. igno. qui refert, ita fuisse Bononiae disputado conclusum, cu alijs, vt p Dec. in d. c. 1. nu. 67. de consti. Iaso. in rub. ff. de acq. haer. & in l. et si in utiliter, col. 2. C. de fideicom. Felin. in cap. sicut dignum, in fi. de homi. Niconit. in cap. quoniam contra, nume. 697. par. 1. de probat. quia in dicto foro, nec praesumptiones, nec fictiones attenduntur, Sarn. de non iudic. iux. for. suppl. quaest. 14. nu. 5. & diximus supra. nam forum conscientiae non est alligatum apicibus iuris, t nec strepitui iudiciorum. Archidia. cap. scriptum. 6. quaest. 3.

q. 3. Dec. in cap. cum dilecto, de confir. vtil. vel inu-
 22 til. Sarn. d. q. 1. 4. num. 1. 3. nec locus f. litibus. Rebuff.
 in cap. postulat. num. 3. 12. de cler. excomm. mini-
 23 strat. & ratio est, quia conscientia non ligat, f. quos
 natura non obligat. Bald. in l. 1. in fine, C. de veet. &
 24 commiss. cum conscientia ad terminos iuris natura-
 lis, f. & gentium reducatur. Abba. in cap. 1. in fin. de
 restitu. in integ.
 Ex quibus inferitur, ad conclusionem, valde vti-
 lem, & necessariam in foro conscientia, non esse co-
 25 fidentiam, quoties aliquid fuit factum, sed non prin-
 cipaliter, vt respondit Nauar. consil. 2. num. 2. de
 Sim. on. ubi loquitur de presentante aliquem ad be-
 neficium, pro consequendo aliquod beneficium ab
 eo, vel aliud ius spuale, sed hæc non fuit causa prin-
 26 cipalis, & concludit in foro exteriori, f. confidentia
 presumptionem resultare, in foro autem interiori
 nequaquam, arg. c. ficut, de Sim. & quod dicit Diu.
 Thom. 2. 2. q. 100. art. 3. Idem Nauar. in Man. c. 23.
 num. 100. in 4. not. Idem que videtur firmare Idem
 Nauar. consil. 1. de Sim. vbi vult, in foro interiori
 27 nullum oriri confidentiam, ex mutuo facto a
 resignatario resignante, principaliter ad augendam
 amicitiam, secundario ad facilitandum consensum,
 ex his, quæ scribit D. Th. 2. 2. q. 78. art. 2. & ibi Cai-
 28 sot. de iust. & iur. li. 6. q. 1. art. 2. & idem Nauar. con-
 sil. 71. num. 1. uerfi. 2. tit. de Sim. consuluit, in foro co-
 scientia, non esse confidentiam, solutionem quan-
 dam factam principaliter non pro beneficio, sed p-
 28 certis expensis, arg. c. humane aures, 2. 2. q. 1. 5. c. tua,
 de sponsal. hoc etiam scripserat consil. 71. præced. n.
 4. arg. l. illicitas, ff. de veritat. ff. de off. præf. & consil. 69.
 eo. tit. de Sim. scribit idem Nauar. dationem pecu-
 29 nia pro cessione iuris super beneficio litigioso non
 esse simoniam in foro interiori, non habuit mentem
 emendi ius spuale, sed recuperandam pensam, quas
 fecit, vel redimendi vexationem, & nulla indigere
 30 absolutione. Et quæ sit causa principalis, docet Na-
 uar. consil. 9. nu. 3. de Simonia.
 31 Rursus dubitatur, an pœna imposita per d. Con-
 stit. Pij III. & Pij V. debeantur in foro conscientia?
 * Negatiua respondetur. nam * communis conclusio
 32 est, pœnam, quæ imponitur à lege pro delicto, non
 deberi in foro conscientia. Glo. in ca. fraternitatis,
 1. 2. q. 2. Dec. in c. 1. nu. 72. de constit. ubi attestatur
 * de * communi. Hinc fur in foro conscientia non te-
 33 netur ad pœnam furti. Bald. in fa. post decisionem.
 in fin. C. de furt. Anchar. consil. 46. Alex. consil. 109.
 colum. 3. lib. 3.
 Et hic non omittam, quod forum conscientia
 34 ligat, & validat actum, in quo est prætermissa for-
 ma tradita, vel non seruata, dummodo dolus non
 interuenit, Innoc. in c. quia propter, de elect. 107.
 Andr. & Abb. in c. is qui de sponsal. Abb. in c. 1. de co-
 stit. vbi Fel. & Dec. nu. 28. in 1. lect. & 2. lect. nu. 19.
 Gemin. in c. 1. per illum tex. de sponsal. in 6. Anc. in
 c. beneficium, in 7. q. de regular. Iaf. in l. si nõ fortè,
 in prin. nu. 4. ff. de cond. indeb. Gig. de pens. qu. 34.
 nu. 9. quod nota pro eo, qui non publicauit resigna-
 tionem, iux. Gregorianam nõ emisit professionem
 fidei, non fuit approbatus ab examinatore, electus
 in Synodo diocesana, habuit beneficium p. electio-
 nem, non seruata forma tradita a iure, uel per præ-
 sentationem patroni elapso tpe, aut per collationem
 non habentis facultatem, vel habentis, & nõ uolentis
 conferre propter excommunicationem, suspensio-
 nem, aut aliam causam. nam isti omnes uidentur tu-

35 tit in foro conscientia. A bb. in c. 1. de in integ. rest.
 ad fi. Anchar. reg. 1. de reg. iur. q. 7. in prin. col. 34. Ti-
 raq. in tract. de leg. connub. Gl. 2. nu. 20. Boer. deci.
 1. nu. 15. cum alijs allegatis per Couar. in c. cum ef-
 fet. nu. 5. de test. & in reg. peccatum. §. 3. nu. 9. Do-
 26 Sor. li. 4. de iust. & iur. q. 8. art. 3. & plura exēpla hu-
 ius notabilis conclusionis affert Niconit. in ca. quon-
 iam contra, par. 1. nu. 682. de probat.

S V M M A R I V M.

- 1 Super omnibus beneficiis committitur confidentia.
- 2 Monasterium quod.
- 3 Cathedralis Ecclesia dicitur Episcopalis.
- 4 Cathedralis Ecclesia cur vocatur.
- 5 Episcopus quæ ratione recipit Cathedralicum.
- 6 Metropolitana Ecclesia dicitur Archiepiscopalis.
- 7 Nomine Cathedralis, an veniat Metropolitana.
- 8 Beneficia appellantur pluribus modis.

Q V A E S T I O . X V .

Confidentia super quibus beneficijs committatur.

* Decimoquinto, Quæro, super quibus beneficijs
 cadat Confidentia? Communiter* ab omni-
 36 bus tenetur, posse committi confidentiam f. super
 omnibus, cuiuscunque dignitatis, & qualitatis sint,
 quod satis expresse colligitur ex dicta Consti. 108,
 Pij III. ibi, *Idcirco omnes, & singulas Ecclesias,
 etiam Metropolitanas, & alias Cathedrales, ac
 Monasteria etiam Consistorialia, Prioratus, Præpo-
 situras, dignitates etiam maiores, & principales,
 et Conuentuales, Personatus, administrationes, &
 officia, ceteraque beneficia Ecclesiastica, cum cura,
 & sine cura, secularia, & quorumuis ordinum regu-
 larum, etiam de iure patronatus, etiam laicorum, &
 nobilium, & illustrium, etiam ex fundatione, & do-
 tatione existentia, &c.* Ex quibus uerbis patet, cõ-
 37 prehendi omnia beneficia, et regularia, oēs dignita-
 tes, et principales, & conuentuales, simplices, vel cu-
 38 ratas, cõprehendi et Abbatis, dū dicit, f. Monaste-
 ria et Consistorialia, Rebuff. sup. concord. de mandat.
 Apost. §. Statuimus, uerbo Monasteria, & quod est
 plus, Epātū, ut colligitur ex illis uerbis, & alias Ca-
 39 thedrales, nam Cathedralis Ecclesia dicitur Episcopa-
 lis, quæ ob honorē Cathedra Episcopalis sic voca-
 40 tur, quia ibi Cathedra Episcopalis, & sedes sita est,
 Arch. in c. Statutū, col. 1. de refr. li. 6. Hosti. & alij
 in c. ne pro defectu, de elect. & quia eius rōne Epi-
 41 scopus recipit Cathedralicū, c. conquerente, de off.
 Ord. c. Pastoralis, de don. c. placuit, 10. q. 3. Rebuff.
 in cõcor. Rub. de coll. §. 1. super uerbo Statuimus, &
 42 et Archiepiscopatū, vt patet ex uerbo Metropoli-
 tanas, quæ Ecclesia Metropolitana dicitur Archiepisco-
 43 palis. l. un. & ibi Gl. & dd. C. de metrop. Ber. li. 1. c.
 ut litigantes, de off. ord. li. 6. c. referente, de p. b. ca. 1.
 di. 2. 1. & notē Cathedralis, f. quod aliud non exprimi-
 44 tur, continetur Metropolitana c. quamuis, c. de p. b. e.
 li. 6. Io. Monac. in c. unic. col. 1. de rerum perm. li. 6.
 Idq; et colligitur ex Constit. Pij V. 87. tū in proce-
 45 mio, dū dicit, Ecclesia, Monasteria, ceteraq; benefi-
 cia Ecclesiastica, &c. tū et in dispositiua, ibi, Eccle-
 46 sias, Monasteria, & beneficia sic recepta, &c. Et hæc
 * cõclusio stylo* cõprobat. nā uidemus quotidie in v-
 be iudicia sup. quibusq; beneficijs, & anno elapso fuit
 plene disputatum super pretensa confidentia com-
 missa in resignatione cuiusdā Archiepatus, & tra-
 47 dit Nauar. consil. 70. tit. de Sim. circa Simoniam cõ-
 missam

missam in resignatione cuiusdam officij in manib.
 Abbatis, vti de alio prouideretur.
 8 Et alia quocunque nomine f. nuncupentur, siue
 beneficium, siue officium, siue possessio, siue præsti-
 monium, siue præceptorum, cap. possessiones 16. q. 1.
 c. ad audientiam, de rescr. cap. conquerenti, de cler.
 non resid. Goff. & Compofstell. in cap. postulat. de
 rescr. & in c. quamuis, el primo, de præb. in 6. Ioan.
 Cald. in c. in nostram, col. 9. de rescr. Anchar. in ca.
 1. col. 2. de regul. iur. in 6. cum alijs, vt per Barbat. in
 clem. causam, §. quod si forsan, sub nu. 3. de elect.
 Ab hac autem conclusione generali excipitur Pa-
 patus, & Cardinalatus: nam hæc dignitates non fo-
 lent renunciari, ut late scripsi lib. 2. q. 1. & ideo, &c.

S V M M A R I V M.

- 1 Dispositio intelligitur de re perpetua.
- 2 Manualia non sunt beneficia perpetua.
- 3 Beneficia sui natura sunt perpetua.
- 4 Vbi verba non continent, neque dispositio.
- 5 In generali dispositione non continentur regularia.
- 6 Regularia non comprehenduntur in reservatione be-
neficiorum.
- 7 Regularia non comprehenduntur sub regula de an-
nali.
- 8 Regularia non comprehenduntur sub regula de trien-
nali.
- 9 Superior potest ad nutum reuocare tenentes benefi-
cia manualia.
- 10 Panam non meretur, quod a lege permittitur.
- 11 Confidentia committitur etiam in manualibus regu-
laribus.
- 12 In Manualibus committitur simonia.
- 13 Confidentia, est crimen simonia.
- 14 Confidentia, quare prohibita.
- 15 Idem ius, vbi eadem ratio.
- 16 Monasteria, sunt beneficia regularia.
- 17 Prioratus, sunt beneficia regularia.
- 18 Præpositura, beneficia regularia.
- 19 Beneficia conuentualia, dantur religiosis.
- 20 Regularia omnia manualia, de iure communi.
- 21 In claris nullum dubium.
- 22 Puniantur confidentia ob bonum publicum.
- 23 Constitutio de publican. comprehendit regularia.
- 24 Hodie regularia sunt perpetua.
- 25 De beneficijs manualibus iudicatur, vt de perpe-
tuis.
- 26 Est perpetuum, quod est in potentia.
- 27 Perpetuum, quod est concessum ad beneplacitum su-
perioris.
- 28 Perpetuum, quod est concessum sine præfinitione
temporis.
- 29 Esse, vel fieri posse, paria sunt.
- 30 Superior non potest reuocare manualia sine causa.
- 31 Regularia veniunt sub nomine beneficij.
- 32 Regularia vacant per obitum, & per renunciatio-
nem.
- 33 In reservatione quare nõ cõprehenduntur regularia.
- 34 Collatio debet esse absque patione.
- 35 Prælatus regularis non potest cõferre beneficia ma-
nualia sub conditione.
- 36 Prælatus regularis non potest recipere pecuniam
pro collatione.
- 37 Cogens renunciare officium cum pacto ei conferen-
di simile, committit simoniam.
- 38 Renunciatio debet esse libera.

39 Pro spirituali, non debet dari neque temporale, ne-
que spirituale.

Q V A E S T I O . X V I .

IN Manualibus regularibus num cadat confidentia?

Decimosexto, Quæro, an Confidentia commit-
 tatur in beneficijs manualibus regularibus?
 Pro negatiua, quam multi Doctores tenebant, cū
 hic casus accideret, infra scripta possunt adduci ar-
 gumenta.
 1 Primo, dispositio aliquid f. prohibens, vel permit-
 tens in beneficijs, intelligitur loqui de perpetuis, c.
 præcepta, dist. 55. cum alijs, ut per Calder. consil. 26.
 de præb. Cassad. decis. 4. nu. 2. eo. tit. sed beneficia re-
 gularia, & manualia non sunt perpetua, sed ad nutū
 2 amouibilia, f. & reuocabilia, c. cum ad monasterium
 §. tales, de stat. monac. clem. 1. §. ad hæc, eod. tit. Cle-
 vnica, §. præmissa, de suppl. præl. neglig. Mil. in rez.
 in uerbo beneficia regularia, Selu. de benef. par. 3.
 q. 2. 1. nu. 2. Mandof. in reg. 3. referuat. q. 10. nu. 5.
 3 Secundo, quia beneficia sui natura f. sunt perpe-
 tua, c. satis, per versum dist. 56. Glo. in ca. Pastoralis.
 7. q. 1. c. unic. de Cappel. monac. li. 6. Card. consil. 87.
 Lap. alleg. 9. Card. Paris. consil. 119. nu. 16. uol. 4. Sed
 hæc non sunt talia, vt supra dictum est, ergo Con-
 stitutiones Pij III. & Pij V. loquentes de beneficijs
 non habent locum in his manualibus, & ita uiderur
 firmare Naua. consil. 43. nu. 16. de Simonia: ubi conclu-
 dit, nõ committi confidentiam in quibusdam per-
 sonatibus provincie Tarraconen. attento quod nõ
 sunt perpetua, & ubi uerba non competunt, clarum
 4 est neque, f. dispositionem competere, l. hos accusa-
 re, §. omnibus, ff. de accusat. l. si seruum, §. non dixit
 prætor, ff. de acq. hæred. l. 4. §. toties, ff. de dam. infe.
 Tertio, quia in generali dispositione non conti-
 5 nentur regularia, & manualia, nisi exprimentur, ut
 tradunt Achill. decis. de benef. in manuscr. Rebuff.
 6 de pacif. poss. nu. 273. & patet in reservatione bene-
 ficiorum, vbi non comprehenduntur, Aencas de Fal-
 conib. de referu. 3. q. princ. nu. 29. uerfi. beneficia re-
 gularia, Card. Paris. cõsil. 44. uol. 4. Io. Selu. de benefi-
 7 par. 3. q. 68. & 69. neque etiam f. comprehenduntur
 sub regula de annal. ut fuit resolutum die 23. Ianu.
 1549. in una Albiganen. Cappel. teste Mandof. reg.
 8 3. rescr. q. 1. in num. 5. neque in regula f. de triennali,
 Moedan. decis. 169. in man. alias 340. & dixi de resi-
 gna. benefi. lib. 1. q. 3. nu. 83. & 84.
 Ergo in his Constitutionibus Pij III. & Pij V.
 non comprehenduntur manualia.
 Quarto, accedit ratio admodum (secundum ali-
 quos) uirgens, quia, si potest Prælatus, & superior ad
 nutum reuocare, & alijs conferre prædicta benefi-
 9 cia manualia, Glo. & DD. in clem. regulares, uerbo
 reuocare, de suppl. præl. neglig. Ioan. Selu. de benefi-
 par. 3. q. 2. nu. 2. ideo poterit etiam in confidentia
 ea conferre, cum hoc sit ei a iure permissum. & pœ-
 10 nam non tmeretur, quod a lege permittitur, l. Grac-
 chus, C. ad l. Iul. de adult.
 Histamen non obstantibus, contraria opinio mi-
 11 hi probatur, ut confidentia committatur f. etiam in
 manualibus regularibus.
 Et moueor primo, quia in istis manualibus com-
 12 mittitur Simonia, vt probant plura f. iura posita in
 titu. ex. de Simonia. scilicet, cap. veniens, cap. dilectus,
 cap. de regularibus, cap. quoniam, capitu. licet heli,
 C 3 & cap.

* & cap. ne Dei, & ibi Glo. & DD. omnes uolunt, & tradit Nauarr. confi. 71. in eo. titu. de Simon. Ergo, & pariformiter confidentia, cum confidentia sit crimen Simonie, Caputaq. decis. 202. nu. 5. par. 1.

13 Secundo, quia ratio, quare confidentia est prohibita, & tā grauius punita est, scilicet ne beneficia Ecclesiastica indignis concedantur, ne dentur per hereditariam successionem, & ne plura uni dentur, vt late scripsi supra, militat in his manualibus, vt omnibus notum est. Ideo idem iustitatuendum erit, nulg. l. illud, ff. ad l. Aquil. l. a Titio, ff. de verb. oblig.

14 Tertio, quia expresse id exprimitur, si recte aduertatur in Constitutione Pij III. in §. idcirco, ibi, ac monasteria, &c. & ibi, Prioratus, Præposituras, dignitates etiam maiores, & principales, etiam conuētuales, & officia, &c. & ibi, secularia, & quorumuis ordinum regularia, &c. Dum ergo dicit, Monasteria, uidetur loqui de regularibus, Ioan. Schu. de benefici. par. 1. quæst. 2. num. 56. Hoied. de incomp. benefici. par. 1. cap. 5. num. 2. Caputaq. decis. 225. par. 2.

15 Dum etiam exprimit, prioratus, & uidetur etiam comprehendere regulares, Oldrad. confi. 281. Cardi. in clem. Dudum, §. Statuimus, sub num. 5. de sepultu. Mandos. reg. 3. refer. quæst. 8. num. 4. Dum quoque

16 Nominat Præposituras, & uidetur pariformiter comprehendere regulares, not. in cap. dudum, el primo de elect. Selu. dicta quæst. 2. num. 75. idque eo magis, cum dicat Conuētuales, & officia. hoc t enim conuenit religiosis, not. in cap. Monasteria, 18. quæstio. 2. cap. Monasteria, de uit. & honest. cler. clem. 1. iniuncta, gloss. 2. de elect. Pauin. de pot. Cap. Sed. vac. par. 1. quæst. 10. num. 20. Corrad. Brun. de sedi. cap. 7. num. 5. Et omne dubium tollunt uerba sequentia, & quorumuis ordinum regularia, ex quibus uidetur omnia beneficia regularia comprehendere in hac Constitutione super confidentijs edita, ut in illis quoque committatur confidentia, & tamen regularia de iure communi sunt omnia manualia, Simonett. decis. 29. lib. 1. & decis. 42. lib. 2. in re collect. manuscr. Cassad. decis. 4. de præb. & decis. 12. num. 9. eod. titu. Bellamer. decis. 203. & dixi de resign. benefici. l. 10. quæst. 2. nu. 39. & cum dispositio sit aperta, nullum remanet dubium, l. ancillæ, C. de furt. l. continuus, §. cum ita, ff. de uerb. oblig. quod comprobant uerba generalia posita in Constitutione Pij V.

17 Quarto, & ultimo comprobatur, quia, cum Constitutiones huiusmodi Pij III. & Pij V. emanauerint ob bonum publicum, & ad tollendas fraudes committi solitas in beneficiis, sub illis optima ratio debet comprehendere manualia, sicuti in Constitutione Gregorij XIII. de publican. lata ad tollendum fraudes continentur, vt fuit* resolutum in Rota, 28. Ian. 1583. in vna Aquilanen. Prioratus, coram Cantuio, ut scripsi de resign. benefici. lib. 1. quæst. 3. num. 84. & in reg. de Infr. Rebuff. in eadē reg. quæst. 5. in fi. Et secundum hanc opinionem existimo esse iudicandum, & ita uidetur tenere Nauarr. confi. 70. de Simon.

18 Non obstant contraria. nam ad primum respondetur, vel quod hodie regularia beneficia sunt perpetua, vt vult Gamma. in tract. de auct. Leg. a lat. l. 4. num. 13. in fi. & nu. 14. 15. & 16. & dixi d. l. 1. q. 3. de resign. benefici. uel quod iudicentur de eis, vt de perpetuis beneficijs, tū considerato, qd. Prælati forsitan non amouebit eos, ut in specie tradit Rebuff. in tract. de nom. q. 9. sub nu. 27. Bonifide Vit. in cle. 1. §. in quibus, nu. 3. de suppl. plat. neglig. Gammar.

loc. cit. quod vt sufficere, arg. cap. vlt. de refer. li. 8. l. sufficit, ff. de condic. indeb. dixi de resign. benefici. l. 2. q. 1. nu. 5. Ideo dicit Io. Sel. de benef. par. 1. q. 2. nu. 63. esse perpetuum, quod est in potentia, & dicit esse perpetuum, quod est concessum ad beneplacitum Superioris, Gl. in clem. 2. de refer. Petrin. Bell. de remilit. tit. 7. nu. 8. & etiā quod est concessum sine præfinitione temporis, Nicol. Moron. de treug. & pac. q. 32. nu. 3. & esse, & vel fieri posse, paria sunt, idem q. 121. nu. 143. tum quia uel hodie Superior non potest illa reuocare, vt per Gammar. in cap. licet, nu. 84. de rer. permut. lib. 6. uel saltem id non potest facere sine causa iusta, & rationabili, Io. And. de præb. cum singularib. super Glo. in c. ad Monasterium, in uerbo oportuerit, & gl. seq. de stat. Monac. l. 6. & in c. in nuante, super 3. Gl. eo. tit. Idem Io. Andr. in nou. in c. nisi, super uerbo prouenientibus, de præb. Milius in repert. in uerbo beneficium manuale, si Abb. Et ideo beneficia nedum secularia, sed etiam regularia tueniunt sub nomine beneficij, Gl. in clem. 2. de iud. & ibi Card. q. 5. nu. 15. Imol. nu. 3. Fel. in ca. postulasti, nu. 4. in fi. de refer. & communiter alij. Et ideo Regularia vacant per obitum, & per renunciationem, vt dixi l. 2. de resign. benefici. q. 1. ubi etiam probaui posse resignare: ex qua etiam responsione patet responsum ad secundum Argumentum.

19 Ad tertium respondeo, speciale esse in reservatione, ut non comprehendantur manualia, ne Papa uideatur alteri præiudicare, vt tradunt Calder. confi. 26. de præb. Cassad. decis. 4. eo. tit. & egregie hoc explicauit Gammar. decis. 1. incip. Marcus Antonius, in recoll. manuscr. quod uero dicitur de regula de annali, & triennali, habet aliam rationem, ut per Moedan. decis. 169. alias 340. in manuscr.

20 Non obstat quartum, quia respondetur, aliud esse reuocare manualia, quod potest fieri ex dispositione Iuris communis, eo modo, vt supra dictum est, & aliud, conferre in confidentiam, quod omni Iure prohibitum est. nam collatio debet esse libera, & absque ulla pactione, conditione, & modo, cap. quā pio, cap. ordinationes, cum multis alijs, 1. q. 1. c. cum pridem, de pact. DD. omnes, in c. ex parte, 1. de off. deleg. Oldrad. confi. 324. sub num. 5. & dixi lib. 14. de resign. benefici. in princip.

21 Concludendum est igitur, in beneficijs regularibus committi etiam confidentiam, cum habentes conferre debeant libere id facere.

22 Et ideo concludo, non posse flatu regularē, cuiuscūq; ordinis sit, & conditionis, conferre beneficium regulare vacans Titio conditione tacita, vel expressa, ut infra tm̄ tps illud reliquat, uel illud resignet Meui. nā hec esset confidentia, eoq; magis, si posset considerari alijs ex casib. positjs in §. multi. in Constit. Pij V.

23 Neque posse dictum prelatum conferre cū conditione, vt oēs, uel pars fructuum detur Caio, vel Seio, aut annua pensio. nā hec esset confidentia, ut dicitur in §. Item, in d. Constit. Pij V. & ibi late explicauit, nisi fieret auctoritate Papæ. Minus posse prædictum Superiorem recipere pecuniam pro collatione. nā committeret Simoniam, cap. quoniam, cap. ex inuinatione, cap. de regularibus, de Sim. & tradit Nauarr. confi. 71. de Sim. ubi probat ex pluribus Simoniam committi ex pecunia data pro ingressu monasterij. Et etiam iste Prelatus incurrit Simoniam, si cogit presbyterum regulare renunciare officium in Ecclesia sui monasterij Canonice prouisum, cū pacto ei conferendi aliud simile officium, quā primum vacauerit,

38 vacauerit, vt respondit Nauarr. confi. 70. titu. de Simon. quia renun. non fuit libera, & vt debet esse, Rot. decis. 6. num. 2. de renun. in antiquior. Ioan. Monach. in cap. licet, num. 5. de rerum permut. l. 6. Imol. in cap. cum inter, num. 5. de elect. Paris. in cap. uenerabilis, num. 45. de except. Zabarell. in cap. cum dilecti, num. 2. de præbend. sed facta cum conditione, de danda recompensa sufficienti, vt late dixi de resign. benefici. lib. 14. quæstio. 1. cum sequen. pro spirituali enim non debet dari, neque temporale, neque spirituale, Theolog. omnes* in 4. sen. dist. 25. D. Tho. secunda Secunda, quæst. 100. Nauarr. in Man. capit. 23. sub numero 100.

S V M M A R I V M.

- 1 Dispositio facta ob bonum publicum comprehendit præceptorias.
- 2 Præceptorie comprehenduntur in Constitutione de publican.
- 3 Præceptorie sunt beneficia Ecclesiastica.
- 4 Beneficium Ecclesiasticum, quomodo cognoscatur.
- 5 Collatio beneficij, an possit competere laico.
- 6 Religiosus, qui dicatur.
- 7 Beneficium non potest conferri, nisi clerico.
- 8 Mandatum de prouidendo clericum, quomodo intelligatur.
- 9 Fratres Hierosolymitani dicuntur persone religiose.
- 10 Beneficium est perpetuum.
- 11 Perpetuum, quod dicatur.
- 12 Beneficium datur propter diuinum officium.
- 13 Præceptorie conceduntur simpliciter.
- 14 Simonia quando committitur.
- 15 Confidentia, species simoniae.

Q V A E S T I O XVII.

IN præceptorijs cadat ne Confidentia.

Decimoseptimo, Quæro, an Confidentia punibilis per dictas Constitutiones possit committi in præceptorijs, quæ dantur fratribus sancti Io. Hierosolymitani?

Affirmatiua opinio mihi uidetur uerior.

Primo, quia Pius III. in dicta Constitutione in §. Idcirco, exprimit omnia beneficia secularia, & etiam regularia, cum hac qualitate, quorumuis ordinum.

Secundo, quia dispositio, quæ emanauit ob bonum publicum, & ad tollendas fraudes, comprehendit huiusmodi præceptorias, ut fuit* resolutum in Rota in una Segobien. præstimonij, 16. Iunij 1589. coram R. P. D. Mantica, in qua fuit conclusum, dictas præceptorias contineri in Constitutione Gregorij XIII. de public. & dixi lib. 1. de resign. benefici. quæst. 3. prope finem. sed Confidentia est prohibita ad tollendas fraudes, & ob bonum publicum, vt scripsi supra. ergo.

Tertio, quia huiusmodi præceptorie dicuntur beneficia Ecclesiastica, vt refert consuluiffe Barba. in clem. causam, §. quod si forsan, num. 27. cum seq. de elect. & mouetur, quia esse beneficium Ecclesiasticum cognoscitur.

Primo, quia conferens est persona Ecclesiastica, nam ad laicum non potest hoc competere, nisi ex specialij priuilegio Papæ, cap. dilectus, de præben. ca. vlt. de concess. præb. in Sum. 16. q. 7. in fi. Bal. in l. re-

scripta, C. de precib. Imper. offe. sed ius conferendi huiusmodi præceptorias secundum Barbat. spectat ad Magnum Magistrū, qui dicit Religiosus, & Deo deuotus, ob uotum emissum, ex quo non potest retrocedere ab illo statu, Gl. in cap. duo sunt, genera, 12. q. 1. c. ut lex continentia, 27. q. 1. cap. nulla ratio ne, dist. 93.

Secundo, cognoscitur beneficium Ecclesiasticum, quia non potest conferri nisi personæ Ecclesiasticæ, & sic clerico, & personæ religiose, ca. cum adeo, de refer. ca. ex literis, de transact. Clem. quia contingit, §. vt aut, de religiosis domib. Dec. in d. c. cum adeo, & alij, & laico nequaquam possit cōcedi beneficium, ca. Saluator, de concess. præb. dixi late de resign. benefici. lib. 4. Et ideo, cum mandatur prouideri clerico, intelligitur de beneficio, vel officio Ecclesiastico, quam sæpe, de præb. in 6. c. vlt. eo. tit. & lib. Clem. vt hi qui in secundo respon. de ætat. & qualit. c. si quis Episcopus. 1. q. 3. sed huiusmodi præceptorie non dantur nisi fratribus Hierosolymitanis, qui dicuntur persone religiose ob uota, vt per Abba. in rubr. de reg. Idem Abb. in cap. Ecclesia S. Mariae, de constit. Soc. confi. 13. num. 36. lib. 1. Card. in Clem. cum ex eo. de sentent. excomm.

Tertio, dignoscitur beneficium Ecclesiasticum ex eo, quod sit perpetuum, & duret ad uitam eius, cui confertur, (si non uelit propria uoluntate illud dimittere) cap. præcepta, dist. 55. c. Sanctorum, di. 70. ca. ueniens, de fil. presb. c. pen. de cler. agrot. Sed huiusmodi præceptorie non conceduntur temporaliter, sed simpliciter, ergo dicuntur perpetue, l. sufficit, ff. de cond. indeb. l. Iuris peritos, in princip. ff. de exc. tut. Gl. in clem. & si principalis, de refer.

Quarto, dignoscitur beneficium Ecclesiasticum ex annexione spiritualitatis. nam propter diuinum officium datur beneficium, c. vlt. de refer. in 6. cap. cum secundum Apostolum, de præbend. sed hoc verificatur in istis præceptorijs, cum conferantur dictis fratribus Hierosolymitanis, propter certam obedientiam in dicendis horis, ad quam tenentur respectu ordinis, & professionis, ergo, &c.

Quarto, comprobatur hæc opinio, quia huiusmodi præceptorie conceduntur pure, & simpliciter, & sine conditione, & modo, ac commode temporali, ut tradit Barbat. in dict. cap. causam, §. si forsan, sub numero 30. uericulo quinto, & ita debent dari, & alioquin secundum ipsum committitur Simonia, cap. quam pio, cap. Sanctorum, 1. quæstio. 1. capit. si quis dator, cap. Saluator, 1. quæstio. 3. capit. consule re, de Simon. Si enim in his cadit Simonia, ergo & confidentia, quæ est species Simonie, Caputaq. de cif. 201. & 202. par. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Quilibet dispositio intelligitur loqui de re perpetua.
- 2 Beneficia secularia dantur in perpetuum.
- 3 Alleganti incumbit onus probandi.
- 4 Collatores inferiores Papa non possunt conferre ad tempus.
- 5 Papa potest quoquomodo uoluerit conferre beneficia.
- 6 Papa habet plenitudinem potestatis.
- 7 Papa est Vicarius Dei in terris.
- 8 Papa potest in vno Episcopatu ponere duos Episcopos.
- 9 Papa potest uni concedere duos Episcopatus.
- 10 Confidentia est Simonia, quia prohibita.
- 11 Auctoritas Papæ, tollit ritum confidentie.

- 12 *Manualia possunt reuocari.*
- 13 *Differentia inter manualia secularia, & regularia, contra, num. 19.*
- 14 *Confidentia cadit in manualibus secularibus.*
- 15 *Geminata uerba, operantur multum.*
- 16 *Manualia sunt etiam beneficia.*
- 17 *Officia, uel sunt perpetua, uel temporalia.*
- 18 *Manualia comprehenduntur in dispositionibus, editis ob publicam utilitatem.*
- 20 *Aequiparatorum eadem dispositio.*
- 21 *Vbi eadem ratio, ibi idem ius.*
- 22 *Perpetua, quae sunt concessa ad beneplacitum superioris.*
- 23 *Simonia etiam in officijs temporalibus.*
- 24 *In personalibus Prouinciæ & Terraconen., an committitur confidentia.*
- 25 *Pactio in spiritualibus prohibetur.*

QVAESTIO. XVIII.

IN manualibus secularibus, an cadat Confidentia.

Decimo octauo, Quæro, an Confidentia comitatur in manualibus secularibus? Pro negatiua, Primo facit, quod in istis uidentur cessare uerba Constitutionum, quæ loquuntur de beneficijs perpetuis, cap. præcepta, dist. 5. c. cum alijs, ut per Calder. consil. 26. de præbend. Cassad. decis. 4. num. 2. cod. titu.

Secundo, quia beneficia secularia dantur in perpetuum, Lap. alleg. 9. Card. Paris. consil. 119. num. 16. uolu. 4. & ita in dubio uidentur concessa, ita, ut dicens contrarium teneatur id probare, cap. si constiterit, & ibi omnes DD. in primo not. de accusat. immo Episcopi, & alij collatores, etiam Cardinales, non possunt conferre ad tempus. nam hoc dumtaxat Romano, & uniuersali Ecclesiæ Pontifici licet, qui potest in perpetuum, & ad tempus, & sub conditione, ac ut magis uoluerit dare beneficia, c. si gratiose, de rescr. lib. 6. iuncta Glo. & Glo. in c. Pastoralis, 7. quæst. 1. Gloss. in cap. 1. uerbo perpetuis, de cappell. Monach. lib. 6. Abba. in dict. cap. si constiterit, in primo not. Anan. in ult. Fel. num. 1. Cardin. Zabarel. consil. 57. incip. Proposita questio, Fel. etiam in cap. ult. num. 6. de iud. Ioan. Selua de benef. par. 3. quæst. 8. num. 30. Nauarr. consil. 43. nu. 17. de Sim. ex eo, quod in beneficialibus habeat plenitudinem potestatis, cap. 2. de præbend. in 6. clem. 1. in fin. ut ite penden. cap. 1. & 2. dist. 22. cap. in illis, dist. 80. & sit Vicarius Dei in terris, Hofst. in ca. quanto, de translat. prælat. Bald. in l. ult. C. de sent. quæ resc. non poss. & ideo in uno Episcopatu potest ponere duos Episcopos, cap. nos autem, 7. quæstio. 1. cap. quoniam de off. ord. & uni concedere & duos Episcopos, ut sit Episcopus utriusque, ca. relatio, 2. 1. quæst. 1. Quoties ergo Papa confert beneficia ad tempus, illaque sic conferendo de perpetuis efficiendo temporalia, Card. d. consil. 57. Cassador. decis. 4. & decis. 12. de præbend. non uidetur, quod possit in dictis manualibus committi confidentia, quæ cessat in Papa, cum confidentia fit Simonia, quia prohibita, solo iure humano reprobata, & punita, iux. Glo. communem in cap. ex parte, 1. de offic. deleg. in qua eius auctoritas, & scientia eximit ab omnibus pœnis, Abb. in cap. extirpanda, §. qui uero, sub fine, de præbend. Fel. in cap. de cetero, in fin. de re iud. D. Thom. 2. 2. quæst. 100. art. 1. cum se

quen. Calet. in 2. Tom. tract. 9. q. 1. Nauarr. in Man. cap. 23. num. 108. uerfi. Quod auctoritas.

Ergo in istis Manualibus cessat confidentia, & quia possunt reuocari, Gamm. de potest. Lega. a lat. lib. 4. num. 13. & 14. & 15. ubi facit differentiam inter manualia regularia, & manualia secularia, & Simonett. decis. 29. lib. 1. & decis. 42. libro. 2. dicit, Quod manualitas in regularibus est de iure communi, in secularibus uero secus.

His tamen non obstantibus, contrariam opinionem existimo ueriores, ut possit considerari confidentia punibilis in istis manualibus secularibus.

Et hoc Primo, ex Constitutione Pij III. quæ in §. Idcirco, uult includere omnia genera beneficiorum secularium, & regularium, & loquitur per uerba geminata, & pregnantia, ac admodum generalia, apta comprehendere etiam huiusmodi, argu. l. 1. §. quid autem, ff. de aleat. l. in fraudem, ff. de testam. mil. ubi Bald. idem Bald. consil. 205. lib. 1. eoque magis, cum etiam hæc manualia sint beneficia, Bonif. de Vitalin. in Clemen. 1. §. in quibus, nu. 3. de suppl. prælat. neglig. & Pius III. exprimit etiam officia, quæ uel sunt perpetua, uel temporalia, iuxta ea, quæ ponit Rebuff. in prax. tit. secularia beneficium, Idcirco dicta manualia includi pro comperto habeo.

Secundo, quia manualia continentur in dispositionibus editis ob publicam utilitatem, iuxta decis. Rot. 28. Jan. 1583. in * Aquilan. Prioratus coram Cantuio, ut scripsi de resignatione benef. lib. 1. 1. quæst. 3. Rebuff. in prax. in interpret. regul. de infir. quæst. 5. in fin. Sed confidentia prohibetur ob publicam utilitatem. Ergo.

Tertio, quia, si regularia manualia comprehenduntur sub Constitutione Pij III. & Pij V. ut deduxi supra quæst. 16. & 17. ex uerbis expressis ipsarum Constitutionum, ergo & manualia secularia, quæ inter se quantum ad hoc parificantur, Abb. Anan. Fel. in dicto cap. si constiterit, in primo not. de accusat. & alij omnes, ut per Card. Zabarel. dicto consil. 57. & equiparatorum eadem est Iuris dispositio, lult. ff. de accept. & tritum sit eandem Iuris dispositionem competere, ubi adest eadem ratio. l. illud. ff. ad l. Aquil. l. a Titio, ff. de uerb. oblig.

Non obstant contraria. nam ad primum responderetur, posse dici perpetua, ad hunc effectum, quia sunt concessa ad beneplacitum Superioris, Glo. in clem. 2. de rescr. uel melius responderetur, includi manualia sub illis uerbis, ut supra conclusum est.

Ad secundum responderetur, uerissimum esse, quæ dantur per Papam dumtaxat dicta beneficia secularia manualia, uerum nos non dicimus cum illo committi confidentia, cum hoc non possit fieri per supradicta, sed posse ex illa prouisione Papæ committi cum alio, ut ille, cui datur beneficium, promittat mediatori, aut alteri illud relinquere ad nutum ipsius, uel e dare, & soluere pensionem, aut fructus. nam nemo negabit hæc non esse uera confidentia, ut dicitur expresse in d. Constitutione Pij V. in §. Quare nos uolentes, & in §. Itidem, & hoc modo potest in dictis beneficijs per petrari hoc scelus, & crimen confidentiæ punibilis & in hac parte uel conformis Iuri communi, quo committitur Simonia etiam in officijs, & gradibus, qui solent dari ad tempus. ad not. in ca. ueniens, c. dilectus, ca. quoniam, ca. de regularibus. cum seq. de Sim. Nauarr. conf. 71. eo. tit. de Sim. & est communis, & recepta doctorum sententia.

Vnde

Vnde concludendum est etiam in his committi confidentiam.

Ex hac conclusione potest inferri ad decis. quæstionis positæ per Nauarr. conf. 43. de Simo. ubi late disputat, & nu. 20. concludit, Institutionem personatum, seu beneficiorum personalium Prouinciæ Terraconen. factam præmissis pacto, cum aliquo beneficiario, ut ille renunciet beneficio, ad effectum ut detur institutori, & quod ipse Institutor nomina bit eum ad personatum, esse simoniacam: & hoc, quia dicta beneficia personalia non sint perpetua, sed temporalia, & de consuetudine approbata a Concilio Prouinciali Terraconen. de Inst. c. 6. consueta erigi a fidelibus, ut patet ex tenore Constitutionis relatæ a Nauarr. d. conf. in principio. & mouetur Nauarr. quia pactio super beneficijs perpetuis, uel temporalibus, nec iure communi, nec speciali probatur, immo ab omni iure improbat, c. quæ pio, c. ordinatio nes, 1. q. 1. c. tua, de Sim. c. ult. de pact. & faciunt, quæ scribit idem Nauarr. conf. 44. de Sim.

SVMMA RIVM.

- 1 *Pœne contra confidentarios comprehendunt omnes personas.*
- 2 *Eadem pœna, ubi adest eadem ratio.*
- 3 *Constitutio Pij iij. contra confidentarios, est usi recepta.*

QVAESTIO XIX.

QVAE personæ puniantur per bullas confidentiales.

Decimonono, Quæro, an pœnæ contra confidentarios statuta comprehendant omnes, & quascunque personas, etiam in dignitate constitutas? Communis sententia, & praxis est affirmatiua, ut includantur tam laici, quam clerici, tam laici seculares, quam regulares, & etiam Canonici, Archidiaconi, Archipresbyteri, Cantores, Thesaurarii, Decani, Præpositi, Priores, Abbates, Episcopi, Archiepiscopi Patriarchæ, & Cardinales, & officiales Curie, idque expresse probatur in constitutione Pii iij. in multis locis, & præsertim in Proemio, ubi, *Sane licet dudum, cum certam Simoniacæ prauitatis speciem, quam beneficiorum confidentiam uocant etiam in Rom. Cur. atq. adeo in Sacrum venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Collegium quasi per cuniculos irrepisse, ac nonnullos ex ipsis fratribus nimia quadam facilitate seu potius importunis amicorum, familiariumque precibus adductos, beneficia Ecclesiastica in confidentiam huiusmodi recepisse, & frequenter recipere intelleximus, hanc illicitam beneficentiam exercenda, seu amicitia colenda uiam, a tanto saltem Collegio prorsus eliminare cupientes, eosdem fratres in Consistorio nostro secreto non semel admonuerimus, huic aliena beneficia custodiendi modo ne assuescerent, ne ue illa hoc pacto reciperent, utque sic recepta dimitterent; nihilominus nuper ad aures nostras peruenit, eorum aliquos monitionis nostræ, immo potius suimet oblitos, ea, quæ custodienda receperant, beneficia, nondum tamen dimississe, & insuper illos, & nonnullos alios, etiam Patriarchas, Archiepiscopos, & alios episcopos, ac etiam Camera Apostolicæ Clericos, & c. & in dispositiua, ubi, per eiusdem Rom. Ecclesiæ etiam*

Episcopos, Cardinales, & quoscunque alios et Patriarchas, Archiepiscopos, & alios Episcopos ac et eiusdem Camera Clericos, & c. & et probatur in Constitutione Pij V. in proemio, ubi, ceteraque beneficia Ecclesiastica in confidentiam a quibuscunque etiam S. R. E. Cardinalibus, & c. & in dispositiua, §. adhuc si Clericus prædictæ Camera, aut Cardinalis, aut alius, & c.

Et ratio huius conclusionis est, quia in omnibus his personis uiget ratio prohibitionis, & omnes idem delictum committunt, ideo ea pena teneri debent. Sancimus, C. de pen. & ut patet ex dictis uerbis positis in Const. Pii iij. & omnes qui erant in Vrbe eo tempore, referunt, quod plures Cardinales detinebant beneficia in Confidentiam, quos pluries admonuit Pius iij. & tandem contra eos promulgauit prædictam extrauagantem, immo in odium duorum Cardinalium audiui dictam Constitutionem emanasse quæ fuit, & usu recepta, tum quia fuit tunc executioni mandata, tum etiam ob superuenientem extrauagantem Pii V. quæ innouauit, confirmauit, & ampliauit eam, ut suo loco dicitur.

SVMMA RIVM.

- 1 *Lex generalis, generaliter est intelligenda.*
- 2 *Generalitas operatur etiam in odiosis.*
- 3 *Vbi comprehenduntur Cardinales eo magis alij.*
- 4 *Argumentum a maiori rationis fortissimum.*
- 5 *Argumentum a maiori procedit etiam in materia odiosa.*
- 6 *Argumentum a maiori procedit etiam in correctorijs.*
- 7 *Ratio legis disponit sicuti facit lex.*
- 8 *Lex lata ob fraudem comprehendit omnes personas.*
- 9 *Constitutio lata fauore animarum, ligat omnes.*
- 10 *Minor, in his quæ spectant ad salutem animæ non excusatur.*
- 11 *Non delinquens, non est puniendus.*
- 12 *Minores carent consensu.*
- 13 *Qualibet dispositio censetur loqui in terminis habilibus.*
- 14 *Minores ex æquitate restituuntur.*
- 15 *Lex, in quantum loquitur intelligenda.*
- 16 *In penalibus stricta interpretatio.*
- 17 *Lex pro his, quæ frequentius accidunt.*
- 18 *Non habens 25. an. dicitur minor.*
- 19 *Minor 25. an. & maior 14. comprehenditur sub pœnis latis contra confidentarios.*
- 20 *Maior 14. an. delinquendo punitur.*
- 21 *Maior 14. an. in beneficialibus habetur pro maiori.*
- 22 *Minor 14. an. absque dispensatione non potest habere beneficia.*
- 23 *Verba geminata ponuntur ad tollendum dubium.*
- 24 *Doti capaces minores, quando dicantur.*
- 25 *Dolus est delictum.*
- 26 *Delictum puniendum.*
- 27 *Minor non excusatur a publicatione.*
- 28 *Si pro minoribus committatur confidentia, an ipsi teneantur.*
- 29 *Confitens quando dicatur a principio comittere.*
- 30 *Ratificatio delicti punibilis.*
- 31 *Ratificatio fit uerbo, & facto.*
- 32 *Homo potest plus iuris in alium transferre, quam ipse habeat.*
- 33 *Clausula in fine posita refertur ad omnia.*
- 34 *Vitium criminis transit ad quem res.*

35 Simo-

- 34 *Simonia afficit ne dum ignorantibus, sed inuitos.*
- 35 *Ignorantia non excusat. ubi adest decretum irritas.*
- 37 *Si pater retinet hulas, filius ignorans non excusatur a pena, cap. li. et canon.*
- 38 *Actus quilibet ex agentis intentione bonus, vel malus iudicatur.*
- 39 *Intentio semper presumitur bona.*
- 40 *Innocentes ex delicto aliorum non puniuntur.*
- 41 *Filius an teneatur credere Patri, dicenti comississe confidentiam super beneficio.*
- 42 *Quis tenetur credere parentibus.*
- 43 *In his quæ pertinent ad confidentiam, quis debet esse credulus.*
- 44 *Nullus amat filium, plusquam pater.*
- 45 *Pater non presumitur malum capere consilium pro filio.*
- 46 *Pater presumitur consulere anime filii.*
- 47 *Pater presumitur habere curam existimationis filii.*

Q V A E S T I O XX.

MINORES num comprehendantur sub penis impositis contra confidentarios, & quibus, & quando.

Vigesimo, Quæro, an minores committentes, aut recipientes beneficia in confidentiam, comprehendantur sub Constitutionibus Pii Quarti, & Pii Quinti illisque penis ligentur?

Pro affirmatiua primo adducitur, quia huiusmodi Constitutiones loquuntur generaliter de omnibus personis, ut ex tenore, & ex lectura ipsarum constat, ergo generaliter debet intelligi, l. 1. §. & generaliter, ff. de lega. præst. l. 1. §. Quod aut, ff. de aleat. l. in fraudem in fin. & ibi Bal. ff. de testam. mil. etiam si in uno casu adsit maior ratio quam in alio, Soc. sen. in l. 2. §. ex his, ff. de verb. oblig. late Crau. confi. 92. nume. 4.

Et hoc siue dicamus Constitutiones esse fauorabiles, sine odiosas, Ang. ut per Dec. confi. 5. ad fi. Craue. confi. 118. n. 14. & confi. 308. n. 3. DD. in c. ut circa de elect. ut in reg. odia. de reg. iur. lib. 6.

Secundo comprobatur, quia ibi exprimitur de Cardinalibus, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque Prelatis, ut comprehendantur, & ligentur illis penis. Ergo eo magis alii debet ligari, arg. eorum, quæ scribunt Put. decis. 195. lib. 1. Ptolemæus decis. 194. Moedan. decis. 141. in recoll. manuscr. Gemin. in c. 1. de Scismat. Fel. in rubr. de maio. & obed. nam in aliis maior ratio adest, Sarn. in regu. de publ. q. 12. & argumentum a maiori tetracionis fortissimum est.

l. quanto magis, ff. de iur. iur. auth. multo magis, C. de sac. sanc. Eccles. & procedit ex receptori, et in materia odiosa, & stricta. l. qui indignus, ff. de Senat. l. cui pacto, C. de Sent. ex bre. l. relegatum, §. postest. ff. de interd. & releg. l. nec in ea, ubi Barto. ff. de adult. c. illorum, de sent. excomm. Bal. in l. quod uere, col. 1. ff. de legib. & in materia correctoria, Imol. in l. si uero, ff. de uiro, col. 5. ff. sol. mat. Cur. sen. cõfi. 34. col. 5. Dec. confi. 33. col. 3. in principio, Craue. confi. 326. sub num. 10.

Tertio, accedunt verba posita in dicta Constitutione Pii iiii. ibi, seu quosuis alios, & ibi, & alios, & ibi, & alijs predictis, & ibi, Vniuersis, & singulis, & in d. Constitutione Pii V. ibi, ut si quis, &c. & in §. Sed ne quisquam, omnes, & singulos, &c. quæ sunt apta comprehendere etiam predictos iuxta late tra-

dit a me. de resign. benef. lib. 12. q. 4. col. 1. & 2. Ex quibus etiam uerbis colligimus, rationem hanc fuisse, ut omnes comprehenderentur, ut patet ex illo §. Sed ne quisquam vana fiducia fretus, quæ rō cum cōprehēdat hūc casum, satis dicitur disponere in col. his solis. C. de reu. do. Bal. in c. dilectus filius, col. 1. de rescript. Dec. confi. 284. col. 2. & cum competant uerba, & itidem rō. non erit ultra ambigendum. l. an cilla, C. de furt. Cor. confi. 13. col. 2. lib. 2.

Quarto confirmatur hæc sententia, quia, ubi agitur de vitanda fraude, constitutio, & lex comprehendit oēs personas, c. sciāt cūcti ubi DD. oēs de elec. l. 6. c. 1. de scismat. eo. li. communis* opinio, de qua attestatus sum post Caputaque. de resign. benef. l. 1. q. 4. nu. 8. Sed hic agitur de vitanda fraude, ut colligitur ex præmio Constitutionis Pii iiii. & Pii v. ergo minores comprehenduntur.

Quinto suadetur, quia Constitutio promulgata fauore animarum ligat omnes etiam minores, iuxta ea, quæ scribit Gl. in c. Statutum, de præb. lib. 6. Bar. Balenzin. de char. sub fid. qu. 66. & regulare est, ut minor, in his, quæ spectant ad salutē animæ, non excusetur, Mar. sen. in c. ex literarū, n. 8. de apost. Turrecrē. in c. Symbolum, de conscr. dist. 4. quos sum secutus de resign. benef. lib. 3. q. 7. num. 15. Quod autē prohibitio confidentiæ respiciat salutem animæ, expresse in Constitutione Pii v. continetur.

Pro negatiua vero opinione, quod minores non comprehendantur in dictis Constit. Pii iiii. & Pii v. & nec ligentur ipsarum penis.

Primo adducitur, quia, qui non deliquit, nō est puniendus. l. Sancimus, C. de pen. Bal. in l. decuriones. C. de infamib. Ias. in l. sed est, num. 6. C. de inoff. testam. Bombin. confi. 8. nu. 18. Sed minores recipientes beneficia in confidentiam nō videntur delinquere, tunc careant consensu. l. 1. cum seq. ff. de minor. Card. Ant. de Butr. Id. And. & alii, in c. ex ratione, de ætate, & qual. Ferret. confi. 282. nu. 1.

Secundo, quia quilibet dispositio censetur loqui in terminis habilibus. l. qui testamento, ff. de testa. Sed termini habiles non ponunt, ut minores comprehendantur, qui nesciunt quid faciant, & id lex, æquitate mota, uoluit esse restituendos. Bald. in l. ult. C. ex quibus caus. restit. in integr. non sit neces. Chifan. decis. 149. in manuscr. Natt. confi. 16. & 17. l. 1. Imol. in Clem. 1. de restit. in integr. & communiter DD.

Tertio comprobatur, quia, dum Pius Quintus in dicta constitutione loquitur de minoribus, in §. multi disponit contra illos, qui asserunt beneficia infantibus seu nascituris, ergo non comprehendit hos minores, cum, si uoluisset, expressisset, c. ad audientiam, de decim. ad not. in l. 1. C. de caduc. tollen.

Quarto, quia sumus in penalibus, in quibus facienda est stricta interpretatio, ut non censeatur dictum, nisi id quod est scriptum, ad not. in reg. odia. de reg. iur. lib. 6. Roma. late in l. si uero, §. de viro, ff. solut. matrim.

Quinto quia de raro hic casus eueniet, ut minor huiusmodi scelus perpetret, & uulgare est legem esse promulgatam pro his, quæ frequentius accidunt. l. nam ad ea, ff. de legib.

Quid dicendum? Pro resolutione huius Quæstionis aliquos casus constituam.

Primus erit in maiori 14. an. minore autem 25. qui etiam minor dicitur, ca. in presentia, de probat. §. nunc

§. nunc admonendi, Inst. quibus alien. licet, uel non, dixi de resign. benef. lib. 3. q. 7. nu. 1. & in hoc casu* communis, & recepta omnium conclusio etiam in* praxi firmata est hunc maiorem 14. an. & minorem 25. committentem confidentiam, uel recipientem beneficia in confidentiam, comprehendit sub dictis Constitutionibus, & ipsarum penis ligari. nam in tali ætate censetur habere capacitatem sufficientem, ex qua poterit crimina discernere, & contrahendo tunc puniri absq; excusatione, l. pupillum, ff. de reg. iur. l. infans, ff. ad l. Corn. de scar. late Igneus, in l. 1. §. impubes, nu. 5. ff. ad Syllani. Plaz. libr. 1. delictorum c. 32. & in eadem ætate in beneficialibus t habetur pro maiori, ut dicit textus, in cap. ult. de Iud. lib. 6. ut possit in legitimam personam in iudicio exercere, a liosque actus facere, etiam absque curatore, & ibi Gl. in uerbo debet, Gem. Anch. & Franc. Crauet. confi. 80. in primo dubio, Gigas respons. 14. num. 3. Ferret. confi. 282. communis* opinio, ut dixi, d. lib. 3. de resign. benef. q. 7. nu. 6. & cum comprehendantur sub dictis Constitutionibus Cardinales, ergo & ipsi ut supra fuit deductum.

Sed us casus erit in minore 14. an. (presupponedo, qd ex dispensatione Papæ possit habere beneficium Eccllesiæ, iuxta ea, quæ scripsit de resign. benef. l. 4. q. 9. cum ex decreto concilij Trid. c. 6. sess. 23. de reform. minoribus 14. non dentur beneficia) nam si iste post dispensationem recipiat in confidentiam unum aut plura beneficia, videtur comprehendit sub dictis constitutionibus, & uerbis ipsarum prægnantibus, & geminatist positis ad includendum omnes personas, ut tollatur omne dubium, l. balista, ff. ad Trebel. Bal. in l. cum scimus, C. de agric. & cens. lib. 1. Crau. confi. 201. num. 42. & confi. 226. num. 6. Cæph. confi. 135. num. 12. lib. 1. Rolan. a Vall. confi. 15. nu. 41. libr. 1.

Et pro fundamento presuppono, quod huiusmodi dispensatio non solet concedi, nisi pauci menses deficient. (& hoc etiam de raro) quod casu uidentur absque dubio doli capaces, DD. in l. pupillum, ff. de reg. iur. Plaz. libr. 1. Delictorum, c. 32. Clar. libr. 5. recept. sent. §. ult. q. 60. col. 1. & per consequens videtur dolose, & fraudulenter prædicta beneficia in confidentiam recipere, sed dolus est delictum. l. 1. §. nunc tractemus, uer. plane, ff. de tut. & cura, distr. l. si ex cã §. nunc uidemus, ff. de iure iur. Gl. in l. prima, in principio, & ibi Bal. de fideiuss. tut. Ias. in l. ex ea parte, §. ult. nu. ult. ff. de uerb. oblig. Delictum tamen puniendum, l. Sancimus. C. de pen. Cæph. confi. 76. li. 1. Paris. in Rub. ff. de op. no. nunt. nu. 72. Ergo.

Quod comprobatur, quia si iste minor non publicauerit resignationem beneficii tibi factam, incidit in penas, ut fuit* resolutum in vna Fulginatei. prioratus, coram Puteo, 9. Aprilis 1543. ut attestatur idem Puteus, decis. 453. lib. 1. Thom. de Tan. decis. 54. manuscr. in alia Compostullan. corã Reomano teste Achil. de Grass. deci. 10. in tit. de rest. in integr. & late comprobaui de resign. benef. lib. 1. q. 4. nu. 43. cum seq. & pro hac sententia faciunt omnes rationes allegatae in posteriori sententia.

Tertius casus erit, tunc quando alii receperunt beneficia in confidentiam, ut infantibus, aut nascituris asseruent, iuxta terminos Constit. Pii v. in §. multi, & duo sunt capita constituenda, primum, quando dicti minores peruenierunt ad ætatem legitimam, & p dicta beneficia, quæ asseruabantur pro ipsis fuerunt eis resignata ab his, qui ea ad hunc effectum receperunt in confidentiam, illis hoc scientibus, ut quia eis fuit dictum, & explicatum omne negotium, & hoc casu dicendum est comprehendi sub constitutione Pii V. illiusque penis, ut colligitur expresse ex §. multi, iuncto §. Sed ne quisquam, & ratio Constitutionis habet locum in tali casu absque dubio, ergo & dispositio. l. illud, ff. ad l. Aquil. l. a Titio, de uerb. obl.

Accedit propterea alia ratio, quia, consentiendo tunc, ut constat, per receptionem beneficii asseruati in confidentiam videtur approbare omnem tractatum, ita, ut in principio uideatur committere, ut pbat Gl. in l. 1. §. deiecit, in uerbo ratum habuero, ff. de iniur. Sal. in l. non ideo minus, num. 31. C. de accus. pœna enim infertur ex eo, t quod quis delictum commissum ratificat, communis* opinio, teste Bal. in l. obseruare, §. proficisci, numer. 9. ff. de off. pro conf. August. ad Ang. de malef. uers. & Sempronii nu. 36. & iste non solum ratificat uerbo uel solo cõsensu, sed etiam facto, t recipiendo beneficium asseruatum pro eo, quod uidetur omne dubium tollere Gl. in de. 1. de pœ. Plaz. libr. 1. delictorum, c. 18. Cur. Sen. confi. 21. nu. 6. & communiter* alii.

Et dicitur tunc confidentiam committere, unde ex multis capitibus uidetur, ut comprehendatur. Secundum caput huius tertii casus, quia postquam per uenerunt dicti minores ad legitimam ætatem receperunt, mediante resignatione, prædicta beneficia, usque ad illud tempus asseruata pro eis ignorant tamen, ut quia de hoc nullam habuerunt scientiã & tali capite, si loquimur de penis positis in dictis Constitutionibus respicientibus nullitatem actus, teneo comprehendit, & per consequens nihil eis fuisse translatum per dictas resignationes. quod expresse potest probari ex uerbis ipsarum. nam dicit Pius Quartus. Ac interdum ut beneficia ipsa tempore pcedenti in aliquorum tunc forsan de iure inhabiliti, uel incapacium, uel nondum adhuc natorum fauorem, cedantur, seu resignentur, &c.

Et Pius V. etiamnum infantibus, aut nascituris asseruentur, & postea annullantur quæcumque collationes, & dispositiones de dictis beneficiis, cum interuentu confidentiæ statuendo, ut sint inualidæ, nullius roboris, uel momenti, nec cuiquam suffragari, ergo manifeste colligitur, circa hunc effectum cõprehendi hos minores. namque si annullantur ipso iure, prouisiones beneficiorum factæ, ad hoc ut referentur beneficia recepta in confidentiam incapacibus, & non natis, sequitur, quod illi, qui tempore commissæ confidentiæ erant incapaces, & non nati, si postea nascantur, & fiant habiles mediatis resignationibus illorum, qui sunt priuati ipso iure, nullum ius possunt acquirere: nam resignans nō potest plus iuris transferre in alium, quam ipse habeat, & ideo priuati ipso iure, non potest resignare. late has conclusiones comprobaui de resign. benef. lib. 3. quæst. 1.

Comprobo, quia, si irritantur tales prouisiones receptæ ut incapacibus beneficia asseruentur, ergo multo magis debent annullari translationes factæ, in executionem confidentiæ commissæ. nã propter unum quodque, & illud magis. Et quod annullatio actus posita in §. Sed ne quisquam dictæ Constitutionis Pii Quinti referatur ad omnes causas positas in §. multi, communiter* est receptum extraditis ex clausula in fine posita, ut referat ad omnia præcedentia, ca. inquisitionis, in fine, de appell. l. talis scriptura, §. ult. ff. de leg. 1. l. 3. §. filius, ff. de li. & po.

Comprobo, quia, si irritantur tales prouisiones receptæ ut incapacibus beneficia asseruentur, ergo multo magis debent annullari translationes factæ, in executionem confidentiæ commissæ. nã propter unum quodque, & illud magis. Et quod annullatio actus posita in §. Sed ne quisquam dictæ Constitutionis Pii Quinti referatur ad omnes causas positas in §. multi, communiter* est receptum extraditis ex clausula in fine posita, ut referat ad omnia præcedentia, ca. inquisitionis, in fine, de appell. l. talis scriptura, §. ult. ff. de leg. 1. l. 3. §. filius, ff. de li. & po.

Comprobo, quia, si irritantur tales prouisiones receptæ ut incapacibus beneficia asseruentur, ergo multo magis debent annullari translationes factæ, in executionem confidentiæ commissæ. nã propter unum quodque, & illud magis. Et quod annullatio actus posita in §. Sed ne quisquam dictæ Constitutionis Pii Quinti referatur ad omnes causas positas in §. multi, communiter* est receptum extraditis ex clausula in fine posita, ut referat ad omnia præcedentia, ca. inquisitionis, in fine, de appell. l. talis scriptura, §. ult. ff. de leg. 1. l. 3. §. filius, ff. de li. & po.

Comprobo, quia, si irritantur tales prouisiones receptæ ut incapacibus beneficia asseruentur, ergo multo magis debent annullari translationes factæ, in executionem confidentiæ commissæ. nã propter unum quodque, & illud magis. Et quod annullatio actus posita in §. Sed ne quisquam dictæ Constitutionis Pii Quinti referatur ad omnes causas positas in §. multi, communiter* est receptum extraditis ex clausula in fine posita, ut referat ad omnia præcedentia, ca. inquisitionis, in fine, de appell. l. talis scriptura, §. ult. ff. de leg. 1. l. 3. §. filius, ff. de li. & po.

Comprobo, quia, si irritantur tales prouisiones receptæ ut incapacibus beneficia asseruentur, ergo multo magis debent annullari translationes factæ, in executionem confidentiæ commissæ. nã propter unum quodque, & illud magis. Et quod annullatio actus posita in §. Sed ne quisquam dictæ Constitutionis Pii Quinti referatur ad omnes causas positas in §. multi, communiter* est receptum extraditis ex clausula in fine posita, ut referat ad omnia præcedentia, ca. inquisitionis, in fine, de appell. l. talis scriptura, §. ult. ff. de leg. 1. l. 3. §. filius, ff. de li. & po.

Comprobo, quia, si irritantur tales prouisiones receptæ ut incapacibus beneficia asseruentur, ergo multo magis debent annullari translationes factæ, in executionem confidentiæ commissæ. nã propter unum quodque, & illud magis. Et quod annullatio actus posita in §. Sed ne quisquam dictæ Constitutionis Pii Quinti referatur ad omnes causas positas in §. multi, communiter* est receptum extraditis ex clausula in fine posita, ut referat ad omnia præcedentia, ca. inquisitionis, in fine, de appell. l. talis scriptura, §. ult. ff. de leg. 1. l. 3. §. filius, ff. de li. & po.

Comprobo, quia, si irritantur tales prouisiones receptæ ut incapacibus beneficia asseruentur, ergo multo magis debent annullari translationes factæ, in executionem confidentiæ commissæ. nã propter unum quodque, & illud magis. Et quod annullatio actus posita in §. Sed ne quisquam dictæ Constitutionis Pii Quinti referatur ad omnes causas positas in §. multi, communiter* est receptum extraditis ex clausula in fine posita, ut referat ad omnia præcedentia, ca. inquisitionis, in fine, de appell. l. talis scriptura, §. ult. ff. de leg. 1. l. 3. §. filius, ff. de li. & po.

Comprobo, quia, si irritantur tales prouisiones receptæ ut incapacibus beneficia asseruentur, ergo multo magis debent annullari translationes factæ, in executionem confidentiæ commissæ. nã propter unum quodque, & illud magis. Et quod annullatio actus posita in §. Sed ne quisquam dictæ Constitutionis Pii Quinti referatur ad omnes causas positas in §. multi, communiter* est receptum extraditis ex clausula in fine posita, ut referat ad omnia præcedentia, ca. inquisitionis, in fine, de appell. l. talis scriptura, §. ult. ff. de leg. 1. l. 3. §. filius, ff. de li. & po.

Comprobo, quia, si irritantur tales prouisiones receptæ ut incapacibus beneficia asseruentur, ergo multo magis debent annullari translationes factæ, in executionem confidentiæ commissæ. nã propter unum quodque, & illud magis. Et quod annullatio actus posita in §. Sed ne quisquam dictæ Constitutionis Pii Quinti referatur ad omnes causas positas in §. multi, communiter* est receptum extraditis ex clausula in fine posita, ut referat ad omnia præcedentia, ca. inquisitionis, in fine, de appell. l. talis scriptura, §. ult. ff. de leg. 1. l. 3. §. filius, ff. de li. & po.

Comprobo, quia, si irritantur tales prouisiones receptæ ut incapacibus beneficia asseruentur, ergo multo magis debent annullari translationes factæ, in executionem confidentiæ commissæ. nã propter unum quodque, & illud magis. Et quod annullatio actus posita in §. Sed ne quisquam dictæ Constitutionis Pii Quinti referatur ad omnes causas positas in §. multi, communiter* est receptum extraditis ex clausula in fine posita, ut referat ad omnia præcedentia, ca. inquisitionis, in fine, de appell. l. talis scriptura, §. ult. ff. de leg. 1. l. 3. §. filius, ff. de li. & po.

runt in confidentiam, illis hoc scientibus, ut quia eis fuit dictum, & explicatum omne negotium, & hoc casu dicendum est comprehendi sub constitutione Pii V. illiusque penis, ut colligitur expresse ex §. multi, iuncto §. Sed ne quisquam, & ratio Constitutionis habet locum in tali casu absque dubio, ergo & dispositio. l. illud, ff. ad l. Aquil. l. a Titio, de uerb. obl.

Accedit propterea alia ratio, quia, consentiendo tunc, ut constat, per receptionem beneficii asseruati in confidentiam videtur approbare omnem tractatum, ita, ut in principio uideatur committere, ut pbat Gl. in l. 1. §. deiecit, in uerbo ratum habuero, ff. de iniur. Sal. in l. non ideo minus, num. 31. C. de accus. pœna enim infertur ex eo, t quod quis delictum commissum ratificat, communis* opinio, teste Bal. in l. obseruare, §. proficisci, numer. 9. ff. de off. pro conf. August. ad Ang. de malef. uers. & Sempronii nu. 36. & iste non solum ratificat uerbo uel solo cõsensu, sed etiam facto, t recipiendo beneficium asseruatum pro eo, quod uidetur omne dubium tollere Gl. in de. 1. de pœ. Plaz. libr. 1. delictorum, c. 18. Cur. Sen. confi. 21. nu. 6. & communiter* alii.

Et dicitur tunc confidentiam committere, unde ex multis capitibus uidetur, ut comprehendatur. Secundum caput huius tertii casus, quia postquam per uenerunt dicti minores ad legitimam ætatem receperunt, mediante resignatione, prædicta beneficia, usque ad illud tempus asseruata pro eis ignorant tamen, ut quia de hoc nullam habuerunt scientiã & tali capite, si loquimur de penis positis in dictis Constitutionibus respicientibus nullitatem actus, teneo comprehendit, & per consequens nihil eis fuisse translatum per dictas resignationes. quod expresse potest probari ex uerbis ipsarum. nam dicit Pius Quartus. Ac interdum ut beneficia ipsa tempore pcedenti in aliquorum tunc forsan de iure inhabiliti, uel incapacium, uel nondum adhuc natorum fauorem, cedantur, seu resignentur, &c.

Et Pius V. etiamnum infantibus, aut nascituris asseruentur, & postea annullantur quæcumque collationes, & dispositiones de dictis beneficiis, cum interuentu confidentiæ statuendo, ut sint inualidæ, nullius roboris, uel momenti, nec cuiquam suffragari, ergo manifeste colligitur, circa hunc effectum cõprehendi hos minores. namque si annullantur ipso iure, prouisiones beneficiorum factæ, ad hoc ut referentur beneficia recepta in confidentiam incapacibus, & non natis, sequitur, quod illi, qui tempore commissæ confidentiæ erant incapaces, & non nati, si postea nascantur, & fiant habiles mediatis resignationibus illorum, qui sunt priuati ipso iure, nullum ius possunt acquirere: nam resignans nō potest plus iuris transferre in alium, quam ipse habeat, & ideo priuati ipso iure, non potest resignare. late has conclusiones comprobaui de resign. benef. lib. 3. quæst. 1.

Comprobo, quia, si irritantur tales prouisiones receptæ ut incapacibus beneficia asseruentur, ergo multo magis debent annullari translationes factæ, in executionem confidentiæ commissæ. nã propter unum quodque, & illud magis. Et quod annullatio actus posita in §. Sed ne quisquam dictæ Constitutionis Pii Quinti referatur ad omnes causas positas in §. multi, communiter* est receptum extraditis ex clausula in fine posita, ut referat ad omnia præcedentia, ca. inquisitionis, in fine, de appell. l. talis scriptura, §. ult. ff. de leg. 1. l. 3. §. filius, ff. de li. & po.

Comprobo, quia, si irritantur tales prouisiones receptæ ut incapacibus beneficia asseruentur, ergo multo magis debent annullari translationes factæ, in executionem confidentiæ commissæ. nã propter unum quodque, & illud magis. Et quod annullatio actus posita in §. Sed ne quisquam dictæ Constitutionis Pii Quinti referatur ad omnes causas positas in §. multi, communiter* est receptum extraditis ex clausula in fine posita, ut referat ad omnia præcedentia, ca. inquisitionis, in fine, de appell. l. talis scriptura, §. ult. ff. de leg. 1. l. 3. §. filius, ff. de li. & po.

Comprobo, quia, si irritantur tales prouisiones receptæ ut incapacibus beneficia asseruentur, ergo multo magis debent annullari translationes factæ, in executionem confidentiæ commissæ. nã propter unum quodque, & illud magis. Et quod annullatio actus posita in §. Sed ne quisquam dictæ Constitutionis Pii Quinti referatur ad omnes causas positas in §. multi, communiter* est receptum extraditis ex clausula in fine posita, ut referat ad omnia præcedentia, ca. inquisitionis, in fine, de appell. l. talis scriptura, §. ult. ff. de leg. 1. l. 3. §. filius, ff. de li. & po.

Comprobo, quia, si irritantur tales prouisiones receptæ ut incapacibus beneficia asseruentur, ergo multo magis debent annullari translationes factæ, in executionem confidentiæ commissæ. nã propter unum quodque, & illud magis. Et quod annullatio actus posita in §. Sed ne quisquam dictæ Constitutionis Pii Quinti referatur ad omnes causas positas in §. multi, communiter* est receptum extraditis ex clausula in fine posita, ut referat ad omnia præcedentia, ca. inquisitionis, in fine, de appell. l. talis scriptura, §. ult. ff. de leg. 1. l. 3. §. filius, ff. de li. & po.

Comprobo, quia, si irritantur tales prouisiones receptæ ut incapacibus beneficia asseruentur, ergo multo magis debent annullari translationes factæ, in executionem confidentiæ commissæ. nã propter unum quodque, & illud magis. Et quod annullatio actus posita in §. Sed ne quisquam dictæ Constitutionis Pii Quinti referatur ad omnes causas positas in §. multi, communiter* est receptum extraditis ex clausula in fine posita, ut referat ad omnia præcedentia, ca. inquisitionis, in fine, de appell. l. talis scriptura, §. ult. ff. de leg. 1. l. 3. §. filius, ff. de li. & po.

Comprobo, quia, si irritantur tales prouisiones receptæ ut incapacibus beneficia asseruentur, ergo multo magis debent annullari translationes factæ, in executionem confidentiæ commissæ. nã propter unum quodque, & illud magis. Et quod annullatio actus posita in §. Sed ne quisquam dictæ Constitutionis Pii Quinti referatur ad omnes causas positas in §. multi, communiter* est receptum extraditis ex clausula in fine posita, ut referat ad omnia præcedentia, ca. inquisitionis, in fine, de appell. l. talis scriptura, §. ult. ff. de leg. 1. l. 3. §. filius, ff. de li. & po.

Comprobo, quia, si irritantur tales prouisiones receptæ ut incapacibus beneficia asseruentur, ergo multo magis debent annullari translationes factæ, in executionem confidentiæ commissæ. nã propter unum quodque, & illud magis. Et quod annullatio actus posita in §. Sed ne quisquam dictæ Constitutionis Pii Quinti referatur ad omnes causas positas in §. multi, communiter* est receptum extraditis ex clausula in fine posita, ut referat ad omnia præcedentia, ca. inquisitionis, in fine, de appell. l. talis scriptura, §. ult. ff. de leg. 1. l. 3. §. filius, ff. de li. & po.

Comprobo, quia, si irritantur tales prouisiones receptæ ut incapacibus beneficia asseruentur, ergo multo magis debent annullari translationes factæ, in executionem confidentiæ commissæ. nã propter unum quodque, & illud magis. Et quod annullatio actus posita in §. Sed ne quisquam dictæ Constitutionis Pii Quinti referatur ad omnes causas positas in §. multi, communiter* est receptum extraditis ex clausula in fine posita, ut referat ad omnia præcedentia, ca. inquisitionis, in fine, de appell. l. talis scriptura, §. ult. ff. de leg. 1. l. 3. §. filius, ff. de li. & po.

& posth. Fel. in cap. causam, qua. col. 3. de refer. Are
tin. confi. 1. 1. 5. Quod procedit etiam in materia o-
dio. l. 1. C. de lib. pre. Baldus in l. quisquis, C. si cer-
tum petatur, Afflict. decif. 108. num. 15. & seq. Eoq;
magis, cum eadem vigeat ratio in omnibus, Abba,
in cap. 2. requiris, de appe. & in c. Ecclesia vestra, el
2. de elect. Anch. confi. 65. col. 2. Crau. confi. 70. nu.
10. Socin. Iun. confi. 158. num. 49. vol. 2. Eoque ma-
gis, cum vtatur uerbis id denotantibus, de praeteri-
to, praesenti, & futuro tempore. Et ratio est euide,
vt transeat odium, & uicium criminis, ad quos tra-
sit res. Abb. in c. ex insinuatione, nu. 6. de Simo.

Accedat praeterea, §. Quare nos volentes, dictae
Constitutionis Pij V. vbi iudicantur tenunciations
confidentiales, ex sola dimittentis intentione, quod
tollit omne dubium.

Nec consideratio, quam vidi facere in quadam
causa Salamantin. satisfact, quod Constitutiones,
dum loquuntur de infantibus, disponunt contra eos,
qui committunt confidentiam, ut minoribus affer-
uent, & quod non comprehendant, neque priuent
postea retinentes talia beneficia iam recepta in
confidentiam, nam contrarium probatur ex uerbis,
ut supra deduxi, & ex ratione.

Minus obstat ipsorum ignorantia. nam Simonia
afficit nedum ignorantes, sed etiam inuitos, ca. pre-
sentium, l. q. 5. Et regulare est, & communiter rece-
ptum, ut ignorantia non excuset, vbi adeft decreff
irritans. Barbat. in clem. 1. nu. 15. de elect. Cardin.
confi. 33. Cassado. decif. 12. num. 5. in reg. Cancell.
Burr. late confi. 43. & faciunt alia, quae adduxi de re-
sign. benef. lib. 1. r. q. 4. num. 43. Hinc filius ignorans
non excusatur a pena, cap. licet Canon. si pater re-
tinet bullas. Rebuff. in pra. in tit. de non promou.
nu. 54. dixi de resign. benef. lib. 1. r. q. 4. nu. 46.

Si uero loquimur de alijs poenis positis in dictis
Constitutionibus, scilicet in habilitate, & priuatio-
ne obtentorum, & obtinendorum, & excommuni-
catione, crederem talem ignorantem excusari a pre-
dictis poenis, & sub illis non ligari ratione ignoran-
tia, iux. ea, quae tradit Nauarr. in Man. ca. 23. n. 44.

Et ratio est, quia in nullo deliquerunt, praesuppo-
sita huiusmodi ignorantia. Bart. & DD. in l. gene-
ro, ff. de infamib. Et actus quilibet ex agentis inten-
tione bonus uel malus iudicatur. D. Tho. p. 2. q. 18.
art. 9. in concl. Ant. de Butr. in cap. cum ex officij, de
praescr. Fel. in cap. auditis, eo. tit. sed intentio, praesup-
ponitur bona. Bal. in tract. de Scismat. in principio.
Ergo.

Accedit, quia intentio Pij V. fuit, vt recipientes
beneficia pro infantibus, sint priuati omnibus bene-
ficijs obtentis, & obtinendis, cum sint proprie, & ve-
ri confidentiarij, non autem quod infantes, & nasci-
turi ignorantes dictam confidentiam, inhabiles sint
ad illa beneficia, nam hoc esset contra iuris Diuini,
& naturalis principia, vt lex puniret innocentes ex
delicto aliorum, Nauar. in cap. fraternitas. 12. q. 2.

Sed hic contigit dubitare, si Pater, qui commisit
confidentiam pro filio, hoc ei reuelet, an filius te-
neatur ei credere? Praepos. in cap. quicumque, l. qu.
5. proponit hanc quaestionem, & refert primo opi-
nionem illorum, qui voluerunt, quod sit securus om-
ni no, si non habet conscientiam laesam, arg. l. filium,
ff. de his, qui sunt sui, vel alien. iur. si uero secus, redi-
ficat ad gehennam, cap. vlt. de praesump. cap. literas,
de restit. spol. si statim non dimittat. In dubio autem
dicit Praepos. num. 1. quod contra filium praesumi-

tur, quod simulet non credere, & quia non est ueri-
simile, quod Pater falsum dicat, arg. c. afferre, de pre-
sumpt. Et quia quis tenetur credere parentibus, ca-
iud. qui mat. accus. poss. Acquit, quia in his, quae p-
tinent ad conscientiam, quis debet esse credulus.
Hostien. in cap. officij, de poenit. Et faciunt not. in
c. per tuas, 2. de Simo.

Comprobatur, quia nullus amat filium plusquam
Pater, Bald. in cap. per tuas, de probat. Jas. in le. pa-
ctum, col. ultima, C. de collat. Port. confi. 6. num. 64.
& confi. 150. num. 6. Soc. Iun. confi. 134. num. 43.
uolu. 3. & confi. 59. num. 4. & vlt. Crau. confi. 1. nu.
2. Tiraq. in praefat. l. si unquam, num. 9. cum seq. C.
de reuocan. donat. Gard. Paris. confi. 106. nu. 43. uo-
lu. 1. & non praesumitur malum capere + consilium,
pro eo. Bombin. late conf. 18. nu. 22. sed bonu. Ale-
conf. 33. num. 4. uolu. 4. Et consulere animam ipsius.
Soc. Iun. confi. 8. num. 34. uolu. 2. Port. confi. 116. nu.
16. act. ex estimationi. Soc. Iun. confi. 99. nu. 10. & co-
fi. 102. num. 27. vol. 1.

SUMMARIUM.

- 1 Ignorantes prohibitionem confidentiae, non excu-
santur.
- 2 Ignorantia iuris equiparatur dolo.
- 3 Ignorantes ius dicuntur esse in lata culpa.
- 4 Sacerdotes scire debent Constitutiones Pontificias.
- 5 Non excusatur, qui ignorat, quod communiter om-
nes sciunt.
- 6 Ignorantia crassa non excusat.
- 7 Leges praesumuntur peruenisse ad notitiam ipsorum,
quibus spectant.
- 8 Ignorantia non praesumitur in his, quae quis tenetur
inuestigare.
- 9 Error iuris non excusat.
- 10 Error iuris dicitur iniustus.
- 11 Ignorantia facti excusat.
- 12 Ex errore iuris non datur restitutio.
- 13 Ignorantes excusantur a poena publicationis.
- 14 Rustici non restituntur aduersus iuris ignorantiam.
- 15 Decretum irritans, ligat etiam ignorantes.
- 16 Nulla difficultas, vbi uerba sunt clara.
- 17 Ignorantes prohibitionem confidentiae, non incidunt
in excommunicationem.
- 18 Ignorantia excusat ab excommunicatione, etiam
in facto illicito.
- 19 Dans ignoranter pro gratia, excusatur a poenis Con-
stit. Gregorij xiiij. de datis, & c.
- 20 Excommunicatio requirit contemptum.
- 21 Ignorans non contemnit.
- 22 Contemnere, quid.
- 23 Ignorans non habet animum delinquendi.
- 24 Statutum addens poenam in facto non damnato a in-
re, non ligat ignorantes.
- 25 Decretum irritans non ligat ignorantes respectu poena.
- 26 Excusatur a poena ignorans qualitatem.
- 27 Respectu poena, Constitutio non extenditur ad pra-
terita.
- 28 Ignorans non consentit.
- 29 Committentes confidentiam per ignorantiam, pun-
iuntur poenis impositis in Constitutione Pij
Quarti, & Pij Quinti.
- 30 Ignorantia in facto illicito, non est probabilis.
- 31 Existentes in lata culpa, non excusantur a peccato
mortali.

- 32 Transgressio legis humanae, obligat ad peccatum mor-
tale.
- 33 In foro conscientiae ignorans excusatur a poenis infli-
ctis contra confidentiarjos.
- 34 Renunciatio facta ei, cui asseruabatur beneficium in
confidentia, nulla.
- 35 Priuatus ipso iure non potest renunciare.
- 36 Res transit cum vitio in odium criminis.
- 37 Simoniacus non est restituendus.
- 38 Habens beneficium ex Simonia commissum per alium
habet titulum coloratum.
- 39 Confidentarius est priuatus ipso iure.
- 40 Priuatus ipso iure non habet titulum.
- 41 Priuatus ipso iure non restituitur.
- 42 Resignatio per Simoniam ignoranter, nulla ipso iure.
- 43 Non est excommunicatus, qui consequitur beneficium
per confidentiam, commissam eo ignorante.
- 44 Ignorantes recipientes beneficia asseruata eis, non pri-
uantur obtentis, & obtinendis.
- 45 Quis non punitur ex delicto alicuius.
- 46 Simonia realis a pari procedit cum confidentia.
- 47 Simoniaci promotus, quid amittat.
- 48 Ignorantes restituntur in integrum.
- 49 Vitium sequitur rem.
- 50 Committens confidentiam ignoranter, tenetur resti-
tuere fructus.
- 51 Priuatus non facit fructus suos.
- 52 Habens scientiam de confidentia commissam in suo be-
neficio, debet statim renunciare.
- 53 Priuati ipso iure tenentur dimittere beneficia.
- 54 Superueniens scientia quando faciat incidere in deli-
ctum.
- 55 Episcopus an possit dispensare cum simoniaci igno-
rante.
- 56 Episcopus potest in omnibus criminibus dispensare.
- 57 Episcoporum ampla potestas.
- 58 Episcopus non potest se introumittere in reseruatis.
- 59 Episcopus non potest dispensare, ubi canon imponit
poenam ipso iure.
- 60 Episcopus non potest dispensare post sententiam lata
a se.
- 61 Purgatio non admittitur, vbi poena est imposita ip-
so iure.
- 62 Episcopus non potest dispensare, nisi in casibus ex-
pressis.
- 63 Scientia probatur coniectura.
- 64 Ex coniunctione sanguinis, probatur scientia.
- 65 Ex cohabitatione praesumitur scientia.
- 66 Vicinus praesumitur scire facta vicini.
- 67 Habens notitiam facti praesumitur habere ipsius rei.
- 68 Scientia vnus partis negotij arguit scientiam totius.
- 69 Pater solet communicare filio.
- 70 Scientia praesumitur ex eo, quod solet communiter fieri.
- 71 Filius praesumitur scire testamentum patris.
- 72 Coniecturae an concludant plusquam testes singulares.
- 73 In confidentia commissam per patrem non praesumitur
scientia filii.
- 74 Ignorantia semper praesumitur.
- 75 Delictum excludendum.
- 76 Quisque praesumitur bonus.
- 77 Factum semper trahitur ad bonum.
- 78 Cum agitur de poena inferenda, non sufficit praesum-
pta scientia.
- 79 Cum agitur de alterius praedicio, non sufficit scien-
tia praesumpta.
- 80 In praedicialibus consanguineus non praesumitur sci-
re facta consanguinei.

- 81 Praesumpta scientia non habet locum in actibus, quae
solent fieri clam.
- 82 Neque in actibus factis tempore infantiae.
- 83 Scientia probanda est plene, cum agitur de inferen-
da poena.

Q. V. A. E. S. T. I. O. XXI.

Poenae contra confidentiarjos, an ligent ignorantes.

Vigesimalo primo, Quero, an ignorantes comprehē-
dantur sub Constitutione Pij V? Dupliciter po-
test haec quaestio intelligi. Primo de committentib.
confidentiam ignoranter, quia nesciebant illam ef-
se prohibitam. Secundo, de recipientibus beneficiū
in confidentiam commissam ab alio eis ignorantibus hoc.

- * Circa primum caput, * communis conclusio est
affirmatiua, ut ignorantes huiusmodi constitutio-
nem, & prohibitionem tunc hoc non excusentur, sed
eo non obstante ligentur. nam ignorantia iuris pro-
cedens ex lata culpa non excusat delinquentem, cui
aequiparetur dolo, l. magna negligentia, ff. de verb.
signif. l. quod Nerua, ff. de poss. Barto. in l. prima, ff. si
quis testam. lib. ius esse fuerit, ita Abb. Ant. de Butr.
Io. Andr. Imol. Fel. Dec. nu. 23. & alij omnes in ca.
2. de const. Sed praedicti ignorantes dicuntur esse in
lata culpa, quia omnes Curiales, & alij sciunt pre-
dictas prohibitiones. l. late, ff. de verb. signif. & omnes
Sacerdotes, & Clerici scire debent. Fel. in d. o. 2. col.
2. sub nu. 3. uer. circa primam. Nauar. optime in c. 6.
8. nu. 2. de poen. & remiss. & ideo non excusatur ille,
qui ignorat id, quod communiter omnes sciunt, ca-
ult. qui matrim. accus. possunt, l. sed & si pupillus, §.
praescribere, ff. de iust. c. paratus, 33. q. 1. Din. in reg.
ignorantia, nu. 4. de reg. iur. lib. 6. Roma. confi. 440.
nu. 1. Marfil. in l. qui ignorans, num. 24. & in l. qui
falsam, nu. 94. ff. ad l. Cornel. de fals. late Iaso. in l. er-
ror, numer. 22. C. de iur. & fact. ignorant. nam esset
ignorantia crassa nimis, & supina, l. nec supina, ff. de
iur. & facti ignorant. Bar. in l. si cui, §. eiusde, numer.
2. ff. de accus. optime Marfil. in d. l. qui ignorans, nu.
23. cum sequentibus. Statuta, enim, & Constitutiones
eorum, ad quos hoc spectabat. Bal. in l. leges sacra-
tissimas, num. 2. C. de legibus. Bar. in l. omnes populi,
nu. 67. ff. de iust. & iur. Card. Paris. confi. 49. num. 37.
uol. 1. Guid. Pap. in tract. de praesumpt. col. ult. num. 1.
127. late Siluest. in uerb. ignorantia. Et regulare est:
ut non praesumatur ignorantia de his, quae quis te-
netur inuestigare, Gl. & Doc. in c. innotuit, de elec.
& in c. ad falsarium, de fals. Grat. conf. 12. nu. 39.
lib. 2. Et communiter receptum est, ut error iuris
non excuset. Balb. in tract. praescr. titu. pro donat. nu.
7. ff. sol. matr. Imol. in l. iusto, nu. 5. ff. de rescrip. Cor-
conf. 148. lib. 3. nam dicitur iniustus. l. nunq. ff. de v-
sucap. Et ignorantia facti, non iuris excusat. c. igno-
rantia, de reg. iur. in 6. l. non fatetur, ff. de confes. Dec.
in l. si is id qd, n. 32. ff. de iurid. om. Iud. & ex errore
iuris non datur restitutio. oes uolunt Doc. Bar. in l.
diuus, nu. 2. ff. de re iud. Alex. conf. 165. nu. 10. lib. 6.
cum alijs, vt per Sfort. Odd. de rest. in integrum, qu.
8. art. 82. num. 39. cum seq. vbi multa deducit, & late
id probauit de resign. benef. lib. 1. r. q. 13. nu. 55. cum
multis seq. vbi uolui, ignorantes non excusari a poe-
na publicationis, & nu. 93. scripsi, quod nec rustici
restituuntur aduersus iuris ignorantiam. Bart. in l. 1.
nu. 6.

nu. 6. C. unde vi. Alex. in l. uenia, n. 3. C. de in ius uoc. Menoch. de recup. poss. rem. q. nu. 21. & 22.

Et hæc conclusio respectu penæ annullationis actus non habet dubium, tñ ex prædictis, tñ præterea, quia in dictis constitutionibus Pij iij. & Pij v. adest decretum irritans, quod ligat etiam ignorantés, ex* receptione sententia, c. i. de concess. præb. c. dudum, eo. tit. in 6. c. si eo tempore, de elect. eo. lib. 6. Clem. 1. de concess. præb. vbi Card. Zabarell. in 6. not. Old. conf. 319. Butr. conf. 43. Card. conf. 43. de* communi attestatus sum libr. 5. de resignat. benef. quæst. 6. nume. 220.

Accedat, quod Pius V. annullat omnes, & quas cū que concessionés, & receptionés factas per confidentiam. Ergo, ex uerbis generalibus, & prægnantibus ac decreto irritanti videtur comprehendere et ignorantés, & per consequens collatio facta ignoranti, aut electio, p'sentatio, uel resignatio facta in eius fauorem, est nulla, & ipso iure, ut dicitur in eadem constitutione. & in hoc nullam difficultatem existimo esse faciendam, cum uerba sint clara, l. ancillæ, C. de furt.

De alijs uero penis positis in dicta Constitutione Pij V. an comprehendant, & ligent hos ignorantés, quia uidi plures dubitare, particulariter & breuiter censui examinare. Et primo, quid de excommunicatione. An ignorantés dictam constitutionem, & prohibitionem, & committentes confidentiam incidant in excommunicationem positam ibidem, & uidetur negatiue tenendum, ut in similibus terminis tenuit Nauar. in Man. c. 27. num. 274. conf. 54. nu. 4. uers. quinto, de sent. excom. dum uoluit, ignorantiam excusare † ab excommunicatione imposita a Canone, uel Papa, etiam pro facto de se illicito, & allegat alios Doct. & idem Nauar. conf. 52. nu. 4. uers. contrarium, eodem tit. de sent. excom. respondit, dantem aliquid pro gratia, uel iustitia in Romana Curia, excusari ab excommunicatione. p. lata per Gregorium xij. fel. rec. in sua Constitutione de datis, † & promissis, ubi innouat Bonif. viij. extrag. 2. de sent. excom. quod etiam uoluerat idē Nauar. conf. 47. 48. & 51. illo eo. tit. & faciunt etiam q̄ probat idem Nauar. conf. 42. eo. tit. de sent. excom. Excommunicatio tenim requirit contemptum. Petr. de Anch. in c. 2. de const. libr. 6. Fel. in d. c. 2. nu. 6. uers. contrarium. Arch. in c. nullus, dist. 55. sed ignorans non contemnit, Cald. conf. 11. de uerb. signifi. Fel. in c. 7. nu. 7. de maior. & obed. Butr. in c. si celebrat, col. 1. de cler. excomm. ministr. cum contemneret, sit uoluntarie contradicere. Archid. in c. quicūque, dist. 56. Fel. in c. cum quidam, num. 7. de iur. iur. Ergo non incidit in excommunicationem, & de hoc uidetur tex. in d. ca. 2. de Const. lib. 6. & ibi omnes* Doct. & faciunt, quæ in simili casu deduxi de resign. benef. lib. 5. q. 6. nu. 206. Secundo, dubitari contigit quid de alijs penis impositis in dicta Constitutione, scilicet de priuatione beneficiorum obtentorū, & obtinendorum, an hi ignorantés comprehendantur, & pro negatiua, quod non ligentur dictis penis, facit doct. Io. Andr. in c. 3. pen. col. de const. lib. 6. dum uoluit penam † constitutionum non ligare ignorantem, cum non habeat animum delinquendi, quā uis det operam rei illicitæ, & ibi Gem. sequitur Fel. d. c. 2. nu. 6. in si. ubi refert hæc partem alias sustinuisse, & comprobatur, † quia statutum addens penam in facto damnato de iure communi non ligat ignorantem. Ant. de Butr. in d. c. 2. col. 4.

25 Accedat, quia † decretum irritans, quod ligat ignorantés, eos non ligat respectu penæ, ca. si beneficia, & ibi Arch. in 2. not. de præb. lib. 6. Barbat. in Clem. 1. nu. 25. de elect. communis* opinio, ut diu. de resign. benef. lib. 5. q. 5. nu. 221. præterea dans operam facto damnato, & ignorans † qualitatem excusatur à penâ, c. si quis cum matre, & c. si quis cum duabus, & c. quidam fornicatus, 33. q. 4. & constitutio, quæ alias extenditur ad præterita, respectu penæ non extenditur, ca. nullus, dist. 50. c. quoniam, dist. 47. Et quia non potest concurrere consensus etiam interpretatiuus, ut obligetur ad penam, Inn. in c. in nostra, de iniu. cum ignorans non consentiat. c. cum olim de re iudic.

Et quia non adest tali casu huiusmodi consensus ideo, & ita uidetur firmare Nauar. in Man. d. ca. 27. num. 274.

26 Sed, his non obstantibus, affirmatiua opinio mihi probatur, ut illis penis scilicet priuatione † beneficiorum obtentorum, & obtinendorum priuentur committentes confidentiam per ignorantiam prohibitionum, & dictarum constitutionum. quam opinionem in indiuiduo uidetur firmare Bar. post Cin. in l. 1. col. 8. uers. 2. Quæro, C. de summ. Trin. Abb. in c. a nobis, & ibi Soc. sen. de sent. excom. col. pe. Petr. de Anch. in c. 1. qu. 12. de const. Imol. & alij * omnes in d. c. 2. de const. ubi Dec. nu. 35. dicit hæc opinionem esse ueriores in iure, & allegant plures rationes, & ea uidetur maxime concludere, quia ignorantia huiusmodi non est probabilis, cum attentauerit factum damnatum, l. uulgaris, §. si quis, ff. de furt. l. scientiam, §. qui cum aliter, ff. ad l. Aquil. & de buerat ante cogitare, iuxta id, quod signanter considerat Sum. Pont. in c. ul. de homicid. in 6. alijs enim daretur causa committendi confidentias, & delicti præfatas constitutiones, & ideo prædicta uia non erit aperienda. & ad contraria possumus de facili respondere. Et primo ad doctrinam Io. Andr. que loquitur de ignorantia probabilis, ut potest uideri, & in casu nostro nequaquam poterit dici. ita Dec. in d. c. 2. nu. 35. sed potius crassa, Gl. in l. municipalis, ff. de decret. ab ord. faciē. Abb. conf. 35. in si. lib. 1. Dec. in cap. ad hæc enim, 33. de postul. præl. Nec obstat doctrina Ant. de Butrio. nam, ultra quod non est recepta, contrarium est uerius, ut dicit Dec. dic. cap. 2. nume. 35.

27 Nec obstat quod dicitur de decreto irritanti, cū illa conclusio non procedat in factis damnatis, & illicitis. Minus obstant c. si quis cum matre, & c. si quis cum duabus, allegati a Fel. quia illa iura nihil dicunt de ignorantia. quod animaduertit Dec. d. ca. 2. num. 35. uers. modernj. Nec etiam obstat, quod dictū fuit, quod ratione penæ ignorantia excusat a Constitutione, quæ trahitur ad præterita. nam tūc ignoranta est multum probabilis, cum nihil potuerit imputari. Nec etiam obstat defectus consensus, ut non possit obligari. nam, ex quo dat operam rei illicitæ reputatur consentire, etiam in eo, quod sequitur præter eius intentionem. Doct. in c. ult. de homicid. lib. 6.

28 Et præterea excusantur dicti ignorantés, cum sint in lata culpa, a peccato mortali, ut uidetur concludere Nauar. conf. 50. num. 4. de sent. excom. ubi uult, ignorantem excusari ab excommunicatione non autem a peccato. Idem Nauar. in Man. ca. 23. nu. 45. cum seq. cum † transgressio legis humanæ obliget ad id, Caiet. 2. 2. q. 186. art. 9. col. 4. Henr. B. ob.

de Synod. par. 3. art. 1. num. 270.

33 In foro autem conscientia credimus ignorantē excusari a penis ut consuluit Nauar. de extrauag. Greg. xij. de datis, & promiss. conf. 51. de sent. excō. Idem Man. c. 27. nu. 264. cum seq.

Circa secundum caput de recipientibus beneficia in confidentiam commissam ab alio eis ignorantibus, quod potest primo exemplificari, quando beneficia asseruabantur pro quibusdam incapacibus quibus effectus habilibus, fuerunt eis dicta beneficia resignata ab his, qui habuerant in confidentiam. Secundo quando pater, frater uel alius consanguineus commisit confidentiam, procurando ut beneficium conferatur ei, aut resignetur, promittendo fructus, uel dispositionem beneficii, quādo resignans uoluerit, facienda sunt tres casus. Primus, an hi ignorantés ligentur pena annullationis actus, ut resignatio, uel collatio sit nulla, & in hoc* recepta, & practicata* sententia est affirmatiua, actum fuisse, & esse nullū primo ex decreto irritanti posito in dictis constitutionibus quod ligat etiam penitus ignorantés, quo ad nullitatem actus, Cassad. decif. 3. nu. 1. & deci. 12. super reg. Cancell. Card. in Clem. 1. in 18. q. & Barb. nu. 25. & omnes* alij, ut supra dixi.

Secundo, ex Constitutione Pii V. in §. multi, ubi consideratur huiusmodi casus, & dicit esse resignationem confidentialem etiā ex sola dimittētis intentione, quam præsupponimus hoc casu.

34 Tertio, quia, postquam prædictæ Constitutiones dixerunt confidentiam esse accipere beneficia, illaque asseruare pro inhabilibus, uel alijs ut patet in Constitutione Pii iij. in §. interdum, & in Constitutione Pij V. in §. plerisque, in odium delicti annullant quas cūque collationes, & dispositiones de dictis beneficijs, cum interuentu confidentia, & uolūt esse nullas, & inualidas, nulliusque roboris, uel momenti, nec cuiquam suffragari, & loquuntur per uerba futuri temporis, ideo ex resignatione nihil poterunt acquirere.

35 Quarto, comprobatur, quia illi confidentiarij, a quibus beneficia habuerunt, uel per collationem, ob dictum crimen erant priuati collatione, uel per resignationem, & etiam erant priuati ipso iure ob hoc. & communis* est conclusio, priuatum ipso iure non posse resignare, & resignando nihil transferre, ut late scripsi, de resignat. benef. lib. 3. qu. 1. & in odium criminis ad quoscūque transit res, transit, cum uicio, Abb. in ca. ex insinuatione, nu. 6. de Simon. & iō alias fuit resolutum in Simonia, in* vna. Firmana Parochialis, 10. Decembris 1538. coram Aquen. qd̄ si resignans habuit pecuniam pro resignatione, quā uis id ignorauerit resignatarius, quod nihilominus ipse resignatarius non acquirat, nec etiam titulum coloratum, & ideo, si spoliatur, non erit restituendus ut attestatur Sar. de trien. q. 12. col. 5. ex dictis Inn. c. cum uniuersorum, de rerum. permut. Rot. decif. 7. de renunc. in antiq. ad quod etiam, uide Doct. Inn. Card. Butr. Abb. & alios, in c. nisi cum pridem, de renunc. Redoan. de Sim. par. 4. ca. 12. Rebuff. de pacif. poss. n. 441. ubi quærit, an habens beneficiū per simoniam commissam ab alio habeat titulum coloratum, & gaudeat regu. de triennali: & concludunt affirmatiue, quod ego in confidentiario ignorantē non admittem, sed tenerem contrarium, cum per dictas Constitutiones, inducēdo ut supra sit priuatus ipso iure. Collect. in quibus, colu. 1. de pen. Ab. & alij in c. accepta, de rest. spol. Fel. in c. 1. co. 13.

40 de const. & priuatus ipso iure nullum habet † titulum vt test communis, * vt late probauit de resign. benef. d. q. 1. lib. 3. num. 54. 55. cum seq. & non restituitur si fuerit spoliatus, Rot. decif. 3. de rest. spolia. in noui. Rip. in l. naturaliter, §. nihil commune, nu. 92. ff. de acq. poss. Moedan. decif. 15. cum alijs citatis per Menoch. de recup. poss. rem. primo, num. 330. Et huiusmodi actus erit nullus ipso iure, ut colligitur ex præfatis Constitutionibus Pij iij. & Pij v. ita collatio, p'sentatio, uel resignatio per Simoniam etiam ignoranter est nulla ipso iure. Abb. in c. pe. col. 1. de elec. Sarn. de trien. q. 12. Couar. reg. peccatum, §. 8. nu. 7. 2. par. quamuis Nauar. conf. 60. nu. 5. teneat contrarium ex pluribus argumentis.

41 Secundo casus, an hi ignorantés ligentur sententia excommunicationis imposita per dictas Constitutiones. Negatiue dicendum erit, ex his, quæ tradit Nauar. in Man. c. 27. num. 274. cum seq. & conf. 42. 47. 52. & 54. de sent. excom. & dixi supra. nam hoc non habet dubium, & Doct. communiter* concordant, & c. & in Simoniaco hoc expresse tenet Nauar. conf. 60. num. 2. uers. pro contraria, de Simon.

42 Tertius casus, an recipientes benef. per confidentiam commissam ab alio eis ignorantibus, ligentur alijs penis positis in dictis Constitutionibus, scilicet priuatione obtentorum, & obtinendorum. Et existimo negatiuam opinionem esse ueriores, & * receptiorem, & colligitur ex Nauar. conf. 65. 66. nu. 3. nu. 1. & conf. 8. de Simon. Et primo, facit, quia efficit cōtra ius naturale, ac diuinum, ut quis ex delicto commissio ab alio, eo ignorante puniatur obtentis & obtinendis, ut late probat Nauar. in c. fraternitas 12. q. 2. Secundo, quia Constitutiones Pontificia, q̄ obligant post tempus ibi præfixum, & post promulgationem, minime obligant ignorantés, ut defendit Nauar. in Man. c. 23. nu. 44. & diximus supra. Ergo.

43 Tertio quia decretum irritans non ligat ignorantés respectu penæ impositæ in illa lege. Gem. in c. si Apostolica, col. pen. de præb. in 6. communis* opin. ut per Gabr. de Claus. concl. 3. nu. 8.

44 Quarto, comprobatur ex eo, quod statuitur in Simonia reali, quæ quantum ad priuationem ipso iure & priuationem obtentorum, & obtinendorum, † a pari procedit cum confidentia. Extrauag. cum de testabile, de Sim. Cassad. decif. 5. de const. & decif. 1. de Sim. nam simoniace* prouisus, seu promotus, eo tamen ignorante est inhabilis ad illud beneficium, & suspensus quoad illum ordinem, super quo interuenit Simonia eo ignorante, non aut priuatur obtentis, & obtinendis, neq; suspēditur ab alijs ordinibus, si te receptis, Inn. in c. de Sim. in principio de Sim. & ibi Host. in uers. in alijs. autē ordinibus, Io. Andr. in uers. seq. in alijs, Anch. sub num. 2. But. uer. in alijs, Abb. sub nu. 7. Fel. sub n. 4. uers. alia aut. Idē Abb. in c. per tuas. el. secundo, nu. 6. eo. tit. Redoan. in tract. de Sim. par. 4. c. 16. a nu. 1. usque ad finem, & communiter* alij omnes idem uolunt.

45 Nec contrarium uoluit Pius V. in dicta Constitutione, dum considerat confidentiam pro nascituris, & inhabilibus. nam uerba, & mens eo tendunt, ut recipientes pro inhabilibus beneficia in confidentiam priuentur omnibus suis beneficijs & inhabiles sint ad alia obtinenda quia dicuntur confidentiarij, non uero quod incapaces sunt ignorantés dictam confidentiam sint inhabiles ad obtinenda alia beneficia, nam id esset contra iuris diuini, & naturalis rationem, ac cōtra omnia iura. & cum hic casus

casus euenisset, ita vidi consultum per excellentissimos I. V. D. plurium Ciuitatum Italiae, & Hispanie, ut hoc annumeretur inter alia privilegia ignorantie facti, quae etiam tribuit iustam causam restitutionis in integrum. Bar. in l. 1. §. si quis, ff. de itin. act. priua. Fulgol. in l. si sic, ff. quemadmodum seru. amittatur. Alex. conf. 169. nu. 10. lib. 2. Loffred. conf. 16. nu. 10. Cum. conf. 147. nu. 4. Barbat. conf. 9. nu. 3. & 4. lib. 1. Goz. conf. 56. nu. 10. communis ut attestantur Alex. conf. 51. nu. 10. lib. 5. & conf. 77. num. 6. lib. 6. Grat. conf. 91. nu. 53. lib. 1. Ruin. conf. 26. nu. 19. & 32. lib. 2. Et alia ratio viget in beneficio, super quo commissam fuit confidentia, ut illo priuetur, quamuis eo ignorante id factum fuerit, cum vitium sequitur rem. Abb. in c. ex insinuatione, nu. 6. de Sim. & alia in aliis, in quibus nullum vitium consideratur.

Quartus casus examinandus, an hi recipientes ignoranter beneficia per confidentiam ignoranter commissam ab alio, teneantur restituere fructus perceptos ex illis beneficijs? Omissis, quae possent adduci, affirmatiua opinio est verior, quam in accipiente beneficium per Simoniam commissam ab alio eo ignorante tenet D. Thom. 2. 2. q. 100. art. 6. ad tertium, & alii relati in primo casu huius secundi capituli. & illam deduco, tum ex verbis dictae Constitutionis Pij V. in §. Sed nec quisquam, ibi, nec non fructibus, intelligendo, ut referatur ad nullitatem actus, quae nullitas habet locum non obstante huiusmodi ignorantia, tum etiam ex ratione, quia, cum sit priuatus eo beneficio ipso iure, ut supra in dicto primo casu comprobauimus, non potest fructus suos facere, ut per Caputaq. decis. 1. 1. par. 2. late per Tiraq. in l. si unquam, in verbo reuocatur, nu. 446. C. de reuoc. don. Nec obstat, quod in Simoniam contrarium voluerit Nauar. conf. 60. nu. 5. uers. 3. quod auctoritas, de Sim. Nam idem Nau. conf. 61. nu. 7. eo. titu. videtur recedere ab eo, quod antea scripserit.

Sed dubium est, quid debeant facere huiusmodi recipientes beneficia per confidentiam commissam ab aliis eis ignorantibus, cum habuerint scientiam de hoc omnes? Docto. uolunt superueniente scientia debere statim dimittere illa beneficia, D. Thom. 2. 2. q. 100. art. 6. ad 3. Abb. in c. pe. in 1. & 2. not. per illum text. de elect. & in cap. nobis, 1. not. de Iur. patron. Preposit. in cap. quocumque, num. 1. 1. quaest. 5. cum alijs, ut per Sarn. d. q. 12. de trien. num. 8. ubi refert hanc conclusionem approbasse Rotam in vna Messana. Capell. de mente Maij 1566. coram Vortio, Nauar. conf. 1. l. nu. 1. & conf. 15. num. 6. & conf. 21. numer. 5. & conf. 60. nu. 3. & 61. num. 1. & 65. nu. 2. & conf. 73. in titu. de Sim. & communiter alij omnes id uolunt, & regulare est, ut priuati ipso iure teneantur dimittere beneficium. Abb. in cap. extirpanda, §. uero, col. 8. uers. ex his, de praeben. Ruin. in conf. 4. nume. 1. 1. lib. 5. communis opin. teste Alphon. Hoied. de incompat. benef. part. 1. cap. 13. num. 61. dixi de resignat. benef. lib. 3. quaest. 1. nu. 58. quod subtiliter potest deduci ex dicta Constitutione Pij V. Sed ne quisquam, ibi, intercedente hoc confidentie vitio receperunt, ac retinent, nisi statim ad se reuerfi & respicientes celeri dimissione sibi prospexerint, &c. inspecta enim ratione horum verborum, colligitur, quod ignorantes post habitam scientiam confidentie commissam in beneficio quod obtinent, debent providere cum celeri dimissione illius beneficii, ne incipiant ligari illis poenis, ut in terminis uoluit Nauar. in Sum. c. 23. sub nu. 100. in finer.

noto 10. Hinc est, quod in delictis superueniens scientia sufficit ad incursum poenae, nisi statim delictum illud purgetur. l. sed & si lege, §. de eo autem, ff. de pe. tit. haered. Anch. in c. si beneficia, num. 2. uers. 30. 3. not. de praeb. in 6. Rom. conf. 29. nu. 5. Sal. in l. qui contra, sub nume. 1. C. de incest. nupt. & in l. 1. C. de fals. monet. Bellam. decis. 555. Crau. conf. 237. col. pen. & in terminis de Simonia videtur tex. cum ibi not. in c. ex insinuatione, de Sim. vbi Gl. Abb. num. 7. & alii.

Rursus dubium est, de quo sepius fui interrogatus an cum hoc recipiente beneficium per confidentiam commissam ab alio eo ignorante possit episcopus dispensare. Pro affirmatiua ponderatur tex. in c. pe. de elect. ubi inquit Gregorius IX. quod reprobata electione propter simoniam commissam electo ignorante, & ratum non habente, Episcopus cum eo super praelatione, ad quam fuerat electus, illa uice non potest dispensare: subdit, quamuis circa eum, qui ignoranter recepit simplex beneficium per Simoniacam prauitatem, post liberam resignationem Episcopi dispensatio toleretur, & ibi Glo. communiter recepta in uerbo illa uice, Episcopum in tali Simonia non posse dispensare in dignitatibus, posse autem in simplicibus beneficijs. Abb. Ant. de Butr. Zabar. Imol. & alij omnes Card. Alex. in c. 1. nu. 1. 1. q. 5. Inn. in c. nobis, de Sim. & in facti contingentia respondit Nauar. conf. 61. nu. 5. de Simon.

Secundo comprobatur, quia Episcopus potest in omnibus criminibus dispensare, nisi contrarium reperiretur expressum, & tenuerunt Collect. Tancred. Goffre. Hoff. Inn. Io. Andreas, & Io. de Lignano in c. at si clerici, §. de adulterijs, & ibi refert Abb. nu. 4. de Iud. Arch. in c. licet canon, de elect. lib. 6. & est magis communis opinio, ut attestatur Glo. in d. §. de adulterijs, & in c. minor, dist. 50. cum latif. si sit potestas episcoporum, c. 1. de off. ord. lib. 6.

Sed mihi contraria sententia probatur ut tali casu episcopus non possit dispensare, & moueor ex eo quod Pius V. circa huiusmodi causas tollit iurisdictionem Ordinarijs, ut dicam suo loco, & imponit poenam ipso iure, ac sibi reseruit absolutioem ab excommunicatione, ex ipso expresse colligitur, Episcopum non posse amplius se intromittere, ut colligitur ex dictis per Io. Andr. in cap. 1. de suppl. prael. negl. & ibi Gem. in 4. col. Card. in clem. 2. de uita & honestat. cler. & communis est conclusio, ut Episcopus non possit dispensare, ubi Canon imponit poenam ipso iure. Arch. in cap. licet canon, de elect. lib. 6. Sequitur Fel. in d. cap. at si clerici, §. de adulterijs, n. 4. de iud. ubi dicit, quod, sicut Episcopus non potest dispensare post sententiam a se latam super poena, cap. idoneo, 2. quaest. 7. l. diui fratres, ff. de poen. Ita fortiori ratione, cum lex imponit poenam ipso iure quia tunc trahit secum executionem, ut non admittatur purgatio Canonica, etiam ubi alias admitteretur, Gl. in Clem. ne in agro, §. primo, in uerbo ipso facto, de stat. monach. quam allegat Bal. in auth. habita, C. ne fil. pro patr. ex quo argumento potest tolli, quod in contrarium allegabatur, d. c. pen. de elect. lib. 6.

Non obstat secundum, quia multi Doct. dant regulam negatiuam, ut Episcopus non possit dispensare nisi in casibus a iure expressis, ut per Abb. d. §. de adulterijs, num. 4. & ibi late hanc opinionem comprobauit, & esto, quod id sit uerum, non habebit locum in casu nostro, cum uideatur Pius V. eis tollere hanc potesta-

54
55
56
57
58
59
60
61
62

potestatem per dictam Constitutionem.

Quero, iuxta terminos questionis praecedentis, Pater commisit confidentiam, ut beneficium assignaretur pro filio tunc minori, uel alias detur filio eidem, an sequuta postea renunciatione in fauore ipsius filij effecti maioris, facta ab eo, qui recepit, ut asseruaret, praesumatur scientia ipsius filij ad effectum, ut possit puniri in foro exteriori, ut confidentarius ueris, & priuari etiam obtentis, & declarari in habilis ad obtinenda alia: uel ignorantia, ut priuetur duntaxat eo beneficio, super quo commissam fuit huiusmodi confidentia.

Quod praesumatur scientia, primo facit, quia scientia probatur coniecturis, Abbas conf. 81. in fin. lib. 1. Bald. conf. 392. num. 1. lib. 1. Alex. conf. 187. nu. 3. lib. 2. Corn. conf. 85. num. 12. lib. 3. Riminal. sen. conf. 461. num. 5. lib. 3. Card. Paris. conf. 91. nu. 47. uol. 2. & conf. 57. nu. 15. cum seq. uol. 4. Crau. conf. 193. num. 6. Natt. conf. 231. num. 1. & 2. lib. 1. Pancirol. conf. 130. num. 9. Butr. decis. 121. li. 2. Borg. de eis. 36. num. 27. communis opinio teste Soc. iun. conf. 116. nu. 42. uol. 1. & hic plures extant coniecturae, ex quibus colligitur huiusmodi scientia filij, prima coniectio maxima sanguinis omnes alias superas trahit patrem, & filium, ca. contradicimus, §. auctoritate, 35. q. 3. Glo. in cap. super eo, el secundo, de testibus. Tiraq. in tract. de iure primogen. q. 40. num. 29. & communiter est receptum ratione sanguinis praesumi scientiam. l. octauus, C. unde cognati, l. si uicinis, C. de nupt. l. consensu, §. supra plagijs, C. de repud. Anch. conf. 170. colum. ult. Bald. conf. 295. colum. 1. lib. 2. Crauet. conf. 26. num. 3. Corn. conf. 85. num. 12. lib. 3.

Secunda cohabitatio patris & filij, in eadem domo, ex qua cohabitatio omnes uolunt praesumere scientiam. Bald. in l. quicumque, num. 2. ff. loc. & conf. 392. col. 2. lib. 1. Abb. conf. 19. li. 2. Are. conf. 290. col. 4. Anch. d. conf. 170. col. ult. Bellam. conf. 46. nu. 17. late Decia. conf. 10. num. 85. 86. cu. sequen. lib. 1. & conf. 24. nu. 46. eo. li. 1. latissime Becchius conf. 47. nu. 24. cum seq. Ruin. conf. 50. nu. 17. lib. 1. Rolan. a Vall. conf. 52. nu. 13. li. 1. & conf. 90. nu. 25. lib. 2. nam si tunc uicinus praesumitur scire facta vicini, Ale. conf. 23. col. 2. li. 5. Soc. sen. reg. 220. fall. 6. Crau. de antiq. temp. par. 4. §. materia, num. 62. & conf. 148. num. 5. & communiter alij omnes, ergo eo magis cohabitantes, qui cum praesumantur habere notitiam facti, praesumuntur etiam habere scientiam ipsius rei, & qualitatam. Ita in l. qui Romae, §. duo fratres, nu. 108. ff. de uerb. obli. Ruin. conf. 14. num. 6. lib. 3. Paris. conf. 52. num. 2. uol. 4. Coraf. in l. admonendi, num. 100. ff. de iureiuran. & scientia tunc partis negotii arguit scientiam totius. l. non est ferendus, ubi Bart. ff. de transact. Abb. conf. 18. nu. 3. Soc. sen. reg. 176. Sfort. Odd. de restit. in integ. q. 8. num. 70. Tertia ex eo, quod communiter accidit nam, quod facit Pater, solet communicare filio. Soc. sen. conf. 31. incip. prosequendo, in 4. col. uers. unde quamuis pater, uol. 1. Barba. conf. 10. col. 1. li. 2. cum alijs, ut per Fel. in c. 1. col. 2. de Magist. Alc. in l. in suis, n. 10. ff. de lib. & posth. nam in simili, ab eo, quod potest communiter fieri, praesumitur scientia scripturae, t probato quod fuerit penes illum. l. non est ferendus, ff. de transact. Dec. conf. 328. col. 3. Car. Paris. conf. 100. nu. 87. uol. 1. Crau. conf. 193. nu. 7. Quarta, & vltima erit coniectura, quia, si filius praesumitur scire negocia patris, & in particulare testa-

63
64
65
66
67
68
69
70

mentum paternum, praesupposito quod fuerit domi tempore quo fuit conditum, Bal. conf. 392. nu. 5. li. 1. & conf. 296. lib. 2. Abb. conf. 19. col. 2. lib. 2. Pau. de Castr. conf. 94. col. 2. lib. 2. Arer. conf. 15. ad fin. ita & eius rei, quae tendit ad eius utilitatem, ut uideatur fere dicere in proposito nostro, Roman. conf. 290. Soc. sen. conf. 264. nu. 9. li. 2. Dec. conf. 136. n. 12. Roland. a Vall. conf. 52. li. 1. Mascari. de probat. conclu. 1293. nu. 18. & haec coniecturae uidentur magis concludere, quam si hoc constaret per testes singulares, qui id probarent. Butr. decis. 121. li. 2. & plus quam si constaret per famam, quae etiam sufficeret, cap. ult. di. 16. Iaf. in l. is potest, num. 73. ff. de acquir. poss. Alex. conf. 177. num. 8. lib. 2. Paris. conf. 72. num. 26. uol. 2. Cephal. conf. 314. num. 28. lib. 3. & omnes alij.

His tamen non obstantibus, contrariam opinionem in facti contingentia firmam, ut non praesumatur scientia filij in confidentia commissam per patrem, primo ex regula uulgari, & communi, ut ignoratia semper praesumi debeat, donec contrarium non probatur. l. si tutor petitus, ubi not. Bal. C. de peric. tut. c. praesumitur, de reg. iur. in 6. l. uerius, & ibi Gl. ff. de probat. Bar. in l. is potest, num. 18. ff. de acquir. haered. Roma. conf. 54. post nu. 3. Soc. sen. reg. 175. Paris. conf. 65. in fi. uol. 3. Rot. decis. 6. de iure patr. in nouis. Bellamer. decis. 562. eoque maxime in casu questionis nostrae, ut delictum excludatur, arg. l. merito, ff. pro soc. late Marf. conf. 2. col. 1. Crauet. conf. 18. col. ult. Alciat. de praesumpt. 3. regul. praesumpt. prima, cum quisque praesumatur bonus, ca. unico, de scrutin. in ordinat. fac. Barbat. conf. 77. in princ. lib. 4. Socin. sen. conf. 82. in princ. lib. 2. Et id regulare est, ut factum, quod potest trahi ad bonum, & malum, ad illicitum, & licitum, trahatur, & inter pretetur bonum, & licitum. Alex. conf. 125. col. 4. in fine lib. 4. Soc. iun. conf. 83. col. 1. lib. 2. Io. Andr. in c. nauiganti, de vfur. & communis opinio, ut late per Gabr. de malef. conclus. 2. col. 1. & seq. Cephal. conf. 75. nu. 7. lib. 1. & hoc in materia simoniae scribit Ferret. conf. 375. lib. 2. & in materia confidentie Caputaq. decis. 202. num. 5. par. 1. quapropter debemus praesumere pro non delicto, quod scilicet ignorauerit.

Secundo, quia non sufficit praesumpta scientia (de qua in quaestione nostra) cum agitur de poena inferenda. Rot. decis. 21. de dol. & contuma. in antiqu. Felin. in cap. quoniam frequenter §. porro. colum. antepenu. ut lit. non contest. Ruin. conf. 66. num. 18. lib. 3. Ripa respon. 17. num. 6. usque ad fin. titu. de rescr. Sarn. de ann. q. 48. in fine. Crescent. decis. 193. in manuscriptis. Cephal. conf. 720. num. 17. li. 5. Cassad. decis. 2. num. 4. de poen. & communiter alij Doct. Ergo cum Constitutiones Pij IIII. & Pij V. imponant poenas grauissimas, concludendum est, huiusmodi scientiam non suffragari ad praedictum effectum.

Tertio, quia neque sufficit scientia praesumpta, cum agitur de alterius praedicio, & post alios late deducit Sim. de Praet. conf. 199. nu. 36. Ber. conf. 68. nu. 86. li. 1. Bal. in c. cum contingat, nu. 6. de rescr. Butr. decis. 149. li. 1. Paris. conf. 23. nu. 24. uol. 1. Crau. conf. 193. nu. 8. Cassad. decis. 2. nu. 4. de poen. Butr. decis. 6. de publ. in manuscriptis, Moedan. decis. 160. & 196. etiam in manuscriptis.

Ideo scribit Natt. conf. 162. num. 4. in fin. quod consanguineus, & uicinus non praesumitur scire facta

71
72
73
74
75
76
77
78
79

80 confanguinei, & vicini in præiudicialibus, scilicet in successione in ius alterius. nam tunc cessat, qd dicit Bald. per illum tex. in l. de tutela. C. de in integrum restit. Balb. de præscrip. par. 4. q. 29. nume. 8. Beninten. decis. 69. num. 5. & decis. 2. 1. numer. 7. At hic agitur de magno præiudicio alterius. Ergo.

81 Quarta, quia neque habet locum præsumpta scientia in actibus, qui solent fieri clam. Abba. consil. 25. numero 15. sicuti neque in actibus momentaneis. Castr. in l. prima. nume. 2. ff. ff. cert. petat. neque in actibus factis tempore, quo quis erat infans. Ceph. consil. 720. num. 4.

82 Ex quibus patet responsum ad allegata in contrarium.

Quinto, ex dicto Nauar. consil. 65. num. 3. vers. 4. de simon. ubi negat scientiam filij in hac materia simoniae ex facto patris, scilicet solutione cuiusdam tritici. nec obstat constitutio Pij V. cum, non probata scientia, simus extra casum dictæ constitutionis.

Et eo magis procederet hæc conclusio, si constaret de bona fama, & vita filij, & si probarentur aliqua aliæ circumstantiæ. Et actor admittitur ad probandum huiusmodi scientiam, quæ, cum hic tractetur de inferenda pœna, esset probanda plene. Ceph. d. consil. 720. col. 2. cum omnibus qualitatib. gloss. in cap. concertatione de appellationibus in 6. Alex. consil. 114. num. 4. lib. 1. Aret. consil. 68. num. 2. in fin. Bald. consil. 41. num. 5. lib. 1. Ruin. consil. 1. per totum. & præcipue in 4. lib. 5. Natt. consil. 456. num. 18. lib. 2.

83 Inficiari tamen minime potest, ex hoc filium esse valde indiciatum. In foro conscientie autem inspicienda veritas, ad effectum, ut excusetur, uel ne, & pariter ad effectum excommunicationis.

S V M M A R I V M.

- 1 Mediator simoniae est simoniacus.
- 2 Mediator delicti dicitur delictum committere.
- 3 Statutum de committente delictum comprehendit mediatorem.
- 4 Mediator in contractibus usurarijs tenetur ad restitutionem.
- 5 Agentes, & consentientes pari pœna puniuntur.
- 6 Mediatores pœna infamiae notantur.
- 7 Mediator confidentie incidit in excommunicationem.
- 8 Mediator, ad hoc, vt quis dicatur, non requiritur munus.
- 9 Mediator confidentiae committit confidentiam.
- 10 Mediator confidentiae non priuatur obtentis, & obtinendis.
- 11 Pœna habet locum in casibus expressis.
- 12 Pœna imposita contra facientem non comprehendit consentientem.
- 13 Pœna contra dantem licentiam malefaciendi non extenditur ad vtentem illa.
- 14 Pœna contra contrahentem non comprehendit consulentem.
- 15 Dans intercessori, vt procuret sibi beneficium, quomodo puniatur.
- 16 Excommunicantur dantes aliquid pro gratia.
- 17 Auaritia est prohibita omni lege.

Q V A E S T I O XXII.

Qua pœna puniatur Mediator simoniae, & confidentie.

Vigesimo secundo, Quarto, an Mediator confidentiae includatur sub pœnis appositis per Pium Quartum, & Pium Quintum in eorum Constitutionibus contra Confidentarios? Duo capita censo esse constituenda. Quorum primum erit circa excommunicationem. Secundum circa inhabilitatem in beneficijs obtentis, & obtinendis.

Quo ad primum omittis superfluis, conclusiue procedendo, concludo, mediatorem confidentiae incidere in excommunicationem, idque ex eo, quia mediatores simoniae sunt simoniaci, & in excommunicationem incurrunt. cap. si quis Episcopus, 1. quaestio. prima. ubi imponit pœnam aduersus Episcopos ordinantes per pecuniam, subdit, si quis uero mediator tam turpibus, & nefandis datis, uel acceptis extiterit, & ipse siquidem Clericus fuerit, proprio gradu decidat, si uero laicus, aut monachus anathematizetur. & ibi gloss. & alij cap. vltim. prima quaestio. tertia. extrauag. 2. Pauli 2. incip. Cum detestabile, in titu. de simon. in extrauag. commun. in §. statuentes præterea, quod uniuersi, & singuli etiã premiffis dignitatibus præditi, qui quomodolibet dando, ue recipiendo simoniam commiserint, aut quod illa fiat, mediatores extiterint, seu procurauerint, sententiam excommunicationis incurrant, & qua nisi a Romano Pontifice pro tempore existente non possint absolui, præterquam in mortis articulo constituti. Et hoc expresse voluit Ioann. Carafa. de simon. numero 96. Redoan. de simon. par. 4. cap. 10. numero 37. cum sequent. Nauar. in Man. cap. 23. sub numero 106. versu. ad quintum. Idem Nauar. consil. 59. titu. de simon. Et ratio est, quia mediator criminis dicitur ipsum delictum committere, cap. mediatores, & ibi Geminian. Franc. & alij in principio de testibus, libr. 6. inducentes ad statutum de committente delictum, vt includatur mediator, ad not. in cap. primo. de off. delega. cap. sicut dignum, de homic. cap. nuper, & cap. quantæ præsumptionis, de senten. excommu. Beneuen. in tract. de proxenetis, par. 3. numer. 36. & ideo proxenetæ, seu mediator in contractibus usurarijs potest dici usurarius, & mortaliter peccat, fac. in subsidium tenetur ad restitutionem, Gloss. in le. sciente, ff. de parici. Bar. in l. 1. §. incidit. ff. ad Turp. Franc. dic. c. mediatores, sub n. 2. in princ. col. 2. D. Ant. in Sum. p. 2. tit. de usur. n. 15. & seq. & p. 3. cap. 6. nu. 8. Caiet. in Summa verbo usura mentalis, Rom. singulari. 385. Marfil. singu. 181. Ioann. Bapt. Lup. de usur. in comment. 3. in primo not. numero 26. & tritum est, vt agentes, & consentientes pari pœna puniantur. capitu. notum, 2. quaestio. 1. cap. facientes, distinctio. 86. cap. primo. de off. delega. vbi gloss. in verbo pari, Dec. & communiter alij omnes. Hinc isti mediatores pœna infamiae notantur, cap. si quis præbendas, prima quaestio. tertia. vbi gloss. dicit, huiusmodi pœnam esse perpetuam, & gloss. in capitul. si quis Episcopus, uerbo mediator, prima, quaestio. prima. & ob id non recipiuntur ad testimonium. capitul. veniens, de testibus, cap. primo eod. titu. libr. 6. ubi excipiuntur casus. Redoan. in eod. tract. de simon. par. 2. cap. 26. numero 21. Qua ergo ratione mediatores simoniae incidunt in excommunicationem, eadem etiam mediatores confidentiae debent incidere in huiusmodi excommunicationem, arg. le. il. lud. ff. ad l. Aquil. la Titio, ff. de uerb. oblig. Et notandum est, quod, ad hoc, ut quis dicatur mediator simoniae, seu confidentiae, non requiritur, quod ipse

8 ob eam aliquid percipiat, sed satis est, vt mediator fuerit, ut illa fiat, ut expresse probatur in d. extrauag. 2. de sim. & in specie tradit Nauarr. consil. 59. versu. respondetur. i. tit. de simo. Ex quibus deducitur conclusio. satis aperta, quod mediator confidentiae committit confidentiam, & hoc in indiuiduo affirmant Maiol. de Irregular. lib. 5. cap. 45. versu. supradictis omnibus, Mascard. de probat. concl. 1306. num. 32. & incidit in excommunicationem, vt supra ex pluribus ostendit.

10 Quo ad secundum, circa inhabilitatem in beneficijs obtentis, & obtinendis, f. crederem, mediatore confidentiae, non affici hac pœna, quod uidetur sentire Nauarr. consil. 59. versu. tertio. tit. de Simo. dum respondit, mediatorem simoniae non incidere in aham pœnam inflictã, contra simoniacos, quam excommunicationis, & expressius in uersu. quarto sine, dum dicit, non indigere dispensatione circa obtenta, & obtinenda. Et ratio est, quia huiusmodi pœnae proprie sunt inflictæ aduersus vere confidentarios, dantes, aut recipientes beneficia, in confidentiam, quales non uidentur proprie consentientes tantum, & consules, & sic mediatores. Gloss. singularis, in clement. prima, de consang. & affinita. & regulare est, vt pœna habeat locum in casibus tantum expressis leg. pen. ff. de poeniten. cap. poenae, de poenit. dist. prima. & non debet extendi de uno casu ad alium. Gloss. in clem. prima de sepult. & imposita contra facientem, non comprehendit consentientem, & auxilium dantem. Caiet. in Sum. in uerbo, excommunicatio. Tabien. in eo. uerbo in 5. casu. Hinc pœna contra dantem licentiam malefaciendi, non extenditur ad vtentem illa. cap. quicumque, de senten. excommu. lib. 6. & contra contrahentes. non comprehendit consules. clem. prima, de consang. & affin. & lata in sepelientes, excommunicatum non comprehendit consules. clem. prima de sepultu. & ideo in cap. feligis, de poen. libr. 6. in clem. si quis suadente, de poen. & in le. si quis id, quod, ff. de iure. omn. Iud. Et in multis capitulis Bullae in, Cœna Domini exprimuntur consules mandantes, vt per Nauarr. in Manual. cap. 27. num. 2. cum sequent. & sic secundum propriam significationem uerborum prædictæ Constitutionis Pij. III. & Pij V. non loquuntur quo ad huiusmodi pœnas de mediatoribus, ideo hac pœna non debent affici, & hac ratione respondit Nauarr. dict. consilio 59. uersu. quarto. in fin. de Simon. mediatorem Simoniae non teneri pœnis appositis per Pium V. in Constitutione quinta. incip. Cum primum, anno primo, in §. & ut Simoniacæ, quia attenda propria significatione uerborum loquitur de Simoniacis.

11 Hanc autem conclusionem limitarem non procedere, quoties mediator confidentiae de fructibus beneficijs aliquid perceperit, nam hic casus satis expressus est in dict. Constitutione, Pij V. in §. Denique si quis pro concessione alicui facta, quacunque auctoritate de beneficio Ecclesiastico per se, uel alium, seu alios intercesserit, vel alias in negotio concessionis sese immiscuerit quoquomodo, deinde aliquid de fructibus talis beneficij de facto, etiam per manus possessoris, ac etiam simplicis donationis titulo perceperit, seu de illo postmodum ad uoluntatem intercessoris fuerit dispositum quodocunque. Verba enim sunt aperta, & clare probant hanc limitationem, & in his terminis loquuntur Maiol. & Mascard. locis citatis. Et ratio est, quia tali casu non

12 solum est mediator, sed etiam dicitur principaliter facere, & committere delictum confidentiae, & ideo teneri ad restitutionem, respondit Nauarr. consilio 30. num. 4. de Simon. Et non solum mediator Simoniae committit eam, & excommunicatur, sed etiam dans mediatori, seu intercessori, vt procuret sibi collationem beneficij. Innocen. in cap. tuam, de ætat. & qualitat. quæ ibi Anton. de Butr. Abba. & Bellam. sequuntur: idem Innocen. in cap. tanta, de Simon. & ibi Felin. & communiter alij dicentes, qd paria sunt dare collatori, & dare tertio, vt moueat collatorem ad conferendum, nisi daretur illi quod deceret pro labore, quem suscipit in semel, vel frequenter adeundo collatorem, & redeundo ab eo, vel in compensationem alicuius interesse considerabilis damni, vel lueri cessantis ipsius mediatoris, vel nisi daret principaliter ad ineundam amicitiam, secundo uero, vt postea per illa. moueretur ad monendum collatorem, vt conferat ei, vt notabiliter scribit Nauarr. in Man. cap. 23. sub nu. 106. uersu. Ad quintum, vbi excusat dantes munerã familiari Papæ, principaliter ad ineundam amicitiam cum illo, & secundo ut impetret eia Papa aliquid beneficium, cum se occasio obtulerit. Et ideo in pœnam excommunicationis, ac priuationis omnium beneficiorum, & officiorum, ac infamie incurrunt dantes, vel promittentes Curialibus pro gratia, uel iustitia obtinentes, vt statuit Bonifacius VIII. in ca. 1. de sent. excom. quam Extrauagantem innouauit fel. rec. Gregorius XIII. per suam Constitutionem 28. incip. Ab ipso Pontificatus, an. 3. & fuit necessarium hoc facere, quia Clemens V. reuocauit dictam Extrauagantem Bonif. Palud. in 4. dist. 18. quest. 3. colum. penu. Ang. uerbo Excommunicatio 5. casu. 25. Siluest. uerbo Excommunicatio 7. cas. 46. Caiet. cas. 8. 1. Et fundatur optima ratione, ut tollatur avaritia prohibita omni lege, D. Paul. 2. ad Timo. relatus in cap. quia radix, de poeni. dist. 2. & in §. 1. auth. vt iudic. sine quoquo suffr. coll. 6. & ne iustitia uendatur, quod est etiam prohibitum lege diuina, iuxta illud Matthei 10. Gratis accepistis, & gratis date, relatum in cap. gratia, 1. quaestio. 1. & habetur in ca. qui studet, cap. reperiuntur, cap. sunt nonnulli, ead. cau. & quest. B. August. in cap. uendentes, l. q. 3. ca. non solum, ead. cau. & 9. cap. qui recte, & ca. non licet, 1. 1. quaestio. 3. & casus omnes & singulos dictæ Extrauagantis habes in unum collectos per Nauar. in comment. ipsius in octauo notabili, & in sequentibus notabilibus declarant omnia exactissime, quæ in 17. not. in X. illatione, num. 35. uersu. pro contraria tenet dationem & receptionem Xeniorum, & munerum, quæ circa Festum Natalis Domini dantur in Curia Officialibus, non comprehendit in prædicta Constitutione, quia ab antiquo tempore sunt licitæ, & huiusmodi consuetudo non est contraria iuri naturali, vel diuino.

13 S V M M A R I V M.

- 1 Pensio an sit beneficium, & num. 19.
- 2 Pensio succedit loco beneficij.
- 3 De Pensione facienda est mentio.
- 4 Pensio dicitur res Ecclesiastica.
- 5 Pensio extinguitur de consensu Papæ.
- 6 Pensio pendet a beneficio.
- 7 De pensione soluitur decima papalis.
- 8 De pensione soluitur charitativum.

8 ob eam aliquid percipiat, sed satis est, vt mediator fuerit, ut illa fiat, ut expresse probatur in d. extrauag. 2. de sim. & in specie tradit Nauarr. consil. 59. uersu. respondetur. i. tit. de simo. Ex quibus deducitur conclusio. satis aperta, quod mediator confidentiae committit confidentiam, & hoc in indiuiduo affirmant Maiol. de Irregular. lib. 5. cap. 45. versu. supradictis omnibus, Mascard. de probat. concl. 1306. num. 32. & incidit in excommunicationem, vt supra ex pluribus ostendit.

10 Quo ad secundum, circa inhabilitatem in beneficijs obtentis, & obtinendis, f. crederem, mediatore confidentiae, non affici hac pœna, quod uidetur sentire Nauarr. consil. 59. uersu. tertio. tit. de Simo. dum respondit, mediatorem simoniae non incidere in aham pœnam inflictã, contra simoniacos, quam excommunicationis, & expressius in uersu. quarto sine, dum dicit, non indigere dispensatione circa obtenta, & obtinenda. Et ratio est, quia huiusmodi pœnae proprie sunt inflictæ aduersus vere confidentarios, dantes, aut recipientes beneficia, in confidentiam, quales non uidentur proprie consentientes tantum, & consules, & sic mediatores. Gloss. singularis, in clement. prima, de consang. & affinita. & regulare est, vt pœna habeat locum in casibus tantum expressis leg. pen. ff. de poeniten. cap. poenae, de poenit. dist. prima. & non debet extendi de uno casu ad alium. Gloss. in clem. prima de sepult. & imposita contra facientem, non comprehendit consentientem, & auxilium dantem. Caiet. in Sum. in uerbo, excommunicatio. Tabien. in eo. uerbo in 5. casu. Hinc pœna contra dantem licentiam malefaciendi, non extenditur ad vtentem illa. cap. quicumque, de senten. excommu. lib. 6. & contra contrahentes. non comprehendit consules. clem. prima, de consang. & affin. & lata in sepelientes, excommunicatum non comprehendit consules. clem. prima de sepultu. & ideo in cap. feligis, de poen. libr. 6. in clem. si quis suadente, de poen. & in le. si quis id, quod, ff. de iure. omn. Iud. Et in multis capitulis Bullae in, Cœna Domini exprimuntur consules mandantes, vt per Nauarr. in Manual. cap. 27. num. 2. cum sequent. & sic secundum propriam significationem uerborum prædictæ Constitutionis Pij. III. & Pij V. non loquuntur quo ad huiusmodi pœnas de mediatoribus, ideo hac pœna non debent affici, & hac ratione respondit Nauarr. dict. consilio 59. uersu. quarto. in fin. de Simon. mediatorem Simoniae non teneri pœnis appositis per Pium V. in Constitutione quinta. incip. Cum primum, anno primo, in §. & ut Simoniacæ, quia attenda propria significatione uerborum loquitur de Simoniacis.

11 Hanc autem conclusionem limitarem non procedere, quoties mediator confidentiae de fructibus beneficijs aliquid perceperit, nam hic casus satis expressus est in dict. Constitutione, Pij V. in §. Denique si quis pro concessione alicui facta, quacunque auctoritate de beneficio Ecclesiastico per se, uel alium, seu alios intercesserit, vel alias in negotio concessionis sese immiscuerit quoquomodo, deinde aliquid de fructibus talis beneficij de facto, etiam per manus possessoris, ac etiam simplicis donationis titulo perceperit, seu de illo postmodum ad uoluntatem intercessoris fuerit dispositum quodocunque. Verba enim sunt aperta, & clare probant hanc limitationem, & in his terminis loquuntur Maiol. & Mascard. locis citatis. Et ratio est, quia tali casu non

12 solum est mediator, sed etiam dicitur principaliter facere, & committere delictum confidentiae, & ideo teneri ad restitutionem, respondit Nauarr. consilio 30. num. 4. de Simon. Et non solum mediator Simoniae committit eam, & excommunicatur, sed etiam dans mediatori, seu intercessori, vt procuret sibi collationem beneficij. Innocen. in cap. tuam, de ætat. & qualitat. quæ ibi Anton. de Butr. Abba. & Bellam. sequuntur: idem Innocen. in cap. tanta, de Simon. & ibi Felin. & communiter alij dicentes, qd paria sunt dare collatori, & dare tertio, vt moueat collatorem ad conferendum, nisi daretur illi quod deceret pro labore, quem suscipit in semel, vel frequenter adeundo collatorem, & redeundo ab eo, vel in compensationem alicuius interesse considerabilis damni, vel lueri cessantis ipsius mediatoris, vel nisi daret principaliter ad ineundam amicitiam, secundo uero, vt postea per illa. moueretur ad monendum collatorem, vt conferat ei, vt notabiliter scribit Nauarr. in Man. cap. 23. sub nu. 106. uersu. Ad quintum, vbi excusat dantes munerã familiari Papæ, principaliter ad ineundam amicitiam cum illo, & secundo ut impetret eia Papa aliquid beneficium, cum se occasio obtulerit. Et ideo in pœnam excommunicationis, ac priuationis omnium beneficiorum, & officiorum, ac infamie incurrunt dantes, vel promittentes Curialibus pro gratia, uel iustitia obtinentes, vt statuit Bonifacius VIII. in ca. 1. de sent. excom. quam Extrauagantem innouauit fel. rec. Gregorius XIII. per suam Constitutionem 28. incip. Ab ipso Pontificatus, an. 3. & fuit necessarium hoc facere, quia Clemens V. reuocauit dictam Extrauagantem Bonif. Palud. in 4. dist. 18. quest. 3. colum. penu. Ang. uerbo Excommunicatio 5. casu. 25. Siluest. uerbo Excommunicatio 7. cas. 46. Caiet. cas. 8. 1. Et fundatur optima ratione, ut tollatur avaritia prohibita omni lege, D. Paul. 2. ad Timo. relatus in cap. quia radix, de poeni. dist. 2. & in §. 1. auth. vt iudic. sine quoquo suffr. coll. 6. & ne iustitia uendatur, quod est etiam prohibitum lege diuina, iuxta illud Matthei 10. Gratis accepistis, & gratis date, relatum in cap. gratia, 1. quaestio. 1. & habetur in ca. qui studet, cap. reperiuntur, cap. sunt nonnulli, ead. cau. & quest. B. August. in cap. uendentes, l. q. 3. ca. non solum, ead. cau. & 9. cap. qui recte, & ca. non licet, 1. 1. quaestio. 3. & casus omnes & singulos dictæ Extrauagantis habes in unum collectos per Nauar. in comment. ipsius in octauo notabili, & in sequentibus notabilibus declarant omnia exactissime, quæ in 17. not. in X. illatione, num. 35. uersu. pro contraria tenet dationem & receptionem Xeniorum, & munerum, quæ circa Festum Natalis Domini dantur in Curia Officialibus, non comprehendit in prædicta Constitutione, quia ab antiquo tempore sunt licitæ, & huiusmodi consuetudo non est contraria iuri naturali, vel diuino.

13 S V M M A R I V M.

- 1 Pensio an sit beneficium, & num. 19.
- 2 Pensio succedit loco beneficij.
- 3 De Pensione facienda est mentio.
- 4 Pensio dicitur res Ecclesiastica.
- 5 Pensio extinguitur de consensu Papæ.
- 6 Pensio pendet a beneficio.
- 7 De pensione soluitur decima papalis.
- 8 De pensione soluitur charitativum.

- 9 De pensione soluitur annata.
- 10 Illegimus non est capax beneficij.
- 11 Illegimus non potest habere pensionem.
- 12 Facta professione vacant beneficia.
- 13 Latissima interpretatio, ubi agitur de tollenda fraude.
- 14 Transfereutes pensiones sub confidentia non includuntur in Constitutionibus Pij IIII. & Pij V.
- 15 Dispositio non competit, vbi verba non conueniunt.
- 16 Constitutio odiosa restringitur.
- 17 Pœna in casibus expressis.
- 18 Ex rubrica colligitur intentio.
- 20 Regula de infirmis, non comprehendit transferentes pensiones.
- 21 Pensionarius non tenetur ad residentiam.
- 22 Pensionarius non tenetur ad officium magnum.
- 23 Pensio non facit incompatibilitatem.
- 24 Pensio an sit quid temporale.
- 25 Pensio potest laico assignare.
- 26 Pensio non potest resignari.
- 27 Pensio morte pensionarij non vacat.
- 28 Translatio pensionis est profana.
- 29 Potest dari pecunia pro redimenda pensione.
- 30 Pensio pensionis non inducit excommunicationem.
- 31 Redimens pensionem absque Papa non excommunicatur.
- 32 Ex diuersis non inferitur.
- 33 Beneficium est spirituale.
- 34 Dispositio in actu mixtu non applicatur simplici.
- 35 Accessorium sequitur naturam principalis.
- 36 Illegimus non est capax feudi.
- 37 Professus habetur pro mortuo quoad mundum.
- 38 Contrahens matrimonium desinit esse clericus.
- 39 Ex facto oritur ius.
- 40 Exemplis non est iudicandum.
- 41 Iudex debet inniti rationibus.
- 42 Iudex debet iudicare secundum leges.
- 43 Percipiens pensionem post translationem, non est simoniacus.
- 44 Simoniacus in ordine beneficij est excommunicatus.
- 45 Emens ius patronatus, non est excommunicatus.
- 46 Emens presentationem, est excommunicatus.
- 47 Pactum contra legem illicitum.
- 48 Non peccat, qui consulit peritos.
- 49 Transferens cum pacto exigendi pensionem, nulliter facit.

Q V A E S T I O XXIII.

Constitutiones Pij IIII. & Pij V. num comprehendant transferentes pensionem in Confidentiam.

Vigesimotertio, Quæro, an transferentes pensiones per confidentiam comprehendantur in Constitutionibus Pij IIII. & Pij V. editis super Confidentijs, ut illis pœnis ligentur.

Pro affirmatiua primò facit, quia pensio est beneficium, ut firmavit Andr. Barbar. in cap. ad audientiam. 2. de rescript. ex illo tex. & ex ratione, quia succedit loco beneficij. Gig. de pens. qu. 56. & ideo, sicuti de beneficio faciendâ est mentio in impetratione, ita de pensione. Bar. in ca. super literis, num. 72. de rescr. & communiter Doct. Ergo, quemadmodum committentes confidentiam super beneficijs tenentur illis pœnis, de quib. in dictis Constitutionibus ita & committentes confidentiam super pen-

sionibus.

Secundo, quia in dictis Constitutionibus decernit esse nullas pensiones, accessus, & regressus, quæ imponuntur super beneficijs, quæ resignantur, uel conferuntur per confidentiam beneficiale damnatam. ex quibus verbis clare colligitur, fieri mentionem de pensione, etsi illæ sunt nullæ, ergo & alig translatæ per confidentiam; nam non solum eadē viget ratio, sed maior, arg. auth. multo magis. C. de sacrosanct. Eccles.

Tertio, comprobatur, quia causa pensionis dicitur res Ecclesiastica, & ideo non potest coram Iudice seculari agitari. Gig. de pens. qu. 99. nu. 3. neque potest extingui anticipatis solutionibus, nisi cū cōsensu Pape. Gam. de auth. Leg. a lat. tit. de pens. nu. 633. Gig. de pens. qu. 87. Nauar. in Man. c. 23. nu. 3. & consi. 63. nu. 1. tit. de Sim. & communiter Doct. Cum ergo habeat in se quid spirituale, sequitur, quod rationes consideratæ per dictas Constitutiones habent locum in transactione pensionis, ut obuietur fraudibus.

Quarto, quia pensio pendet a beneficio. Card. in clem. 1. §. eadem, de suppl. præla. neglig. Caccial. de pens. qu. 2. Gig. de pens. qu. 1. nu. 9. qua ratione idem iudicium fit de ea. ideo, sicuti de beneficio tollitur decima Papalis, ita de pensione. Bellenc. in trac. de charit. subsid. qu. 75. Caccial. de pens. qu. 17. Gig. eod. tract. qu. 59. & sicuti de beneficio soluitur charitativum, ita de pensione. Bellencin. d. tract. qu. 37. Gig. de pens. qu. 38. per totam, & sicuti de beneficio excedente summam 24. dicitur soluitur annata, ita de pensione excedente 24. Gig. de pens. qu. 26. & est notissimum in Curia, & sicuti illegitime natus non est capax beneficij Ecclesiastici sine dispensatione, ca. literas, de fil. presb. cap. 1. eo. tit. lib. 6. ita pariter sine dispensatione non erit capax pensionis. Gig. de pens. quæst. 16. & sicuti beneficia ingressi religionē vacant sequuta professione, ita & pensiones, communis, * vt per Gig. de pens. quæst. 57. & per contractum matrimonij, idem Gig. qu. 54.

Quinto, quia, vbi agitur de obuiando fraudibus, & coercendis illicitis, latissima fit interpretatio. Caputaqu. decis. 211. lib. 1. in manuscriptis. & secundū hanc opinionem bon. mem. R. P. D. Alexander Catalanus, iudex confidentiarum, mihi retulit iudicasse Pium V. die 17. Aprilis 1570.

His tamen non obstantibus, cōtraria opinio mihi probatur, vt transferentes pensiones per confidentiam non comprehendantur sub dictis Constitutionibus. Pij IIII. & Pij V. secundum quam sententiā cōsuluit bis egregius Doct. Naua. cons. 2. nu. 6. uers. an autem, de constit. & cons. 16. de Simo. & cōs. 46. de præb. num. 1. uers. tertio, refert defendisse, vt hic casus non comprehendatur, &c. & ab hac opinione existimo non esse recedendum in iudicâdo, & consulendo, illam firmavit Rot. * die 5. Iunij 1591. in una Brixien. prætensæ confidentiæ coram R. P. D. Pegna Auditore Rotæ integerrimo. & hanc etiam opinionem ego tenui, de resign. benef. lib. 6. qu. 4. num. 53. & probatur primo, quia, ubi uerba non conueniunt, neque conuenit dispositio, l. 4. quoties, ff. de damn. infect. & ibi Bart. hoc notauit cap. indemnitatibus, §. penul. de elect. lib. 6. ad not. in le. quicumque, C. de seru. fug. sed verba dictarum Constitutionum non conueniunt transferentes pensiones per confidentias, cum nullum uerbum ibi ponatur de translatione pensionis. Ergo, &c.

Secundo.

Secundo, Constitutio odiosa non extêditur, sed potius restringitur. cap. odia. & ibi late Dyn. de reg. iur. lib. 6. Bart. Rom. & alij in l. si vero, §. de viro, ff. sol. matrim. Idem Barto. & alij in l. si constante, in quest. 9. princip. ff. solut. matrim. Card. Paris. consil. 16. num. 17. uolum. 3. sed huiusmodi Constitutiones super confidentijs sunt odiosæ, vt late conclusum est supra. ideo erunt restringendæ in casibus, in quibus loquuntur expresse, regulare enim est, ut pœnæ non imponantur nisi in casibus a iure expressis. cap. is qui, de sent. excom. li. 6. l. & si quis, §. diuus, ff. de religiof. Cardin. Paris. in rubr. ff. solut. matrim. numero 21.

Tertio, probatur ex rubricis dictarum Constitutionum, ex quibus arguitur intentio statuentium, not. in l. 1. ff. si cert. pet. nam rubr. Constitutionis Pij IIII. est concepta contra quoscumque, Ecclesias, & beneficia Ecclesiastica quæcumque in confidentiâ retinentes, seu recipientes, altera Pij V. est concepta de confidentijs beneficialibus. sed pensio ex communi, * & recepta Doctorum sententia non est beneficium. Abb. in d. c. ad audientiam. 2. de rescr. vbi Fel. & alij omnes, Staphil. de grat. expect. uerb. forma nona, num. 12. Sarn. in eo. tract. uerbo gratias, nu. 92. de communi Alfonso. Hoieda de incompat. benefic. in pref. num. 3. & par. 2. cap. 7. num. 4. dixi libr. 2. de resign. benef. quæst. 15. num. 11. & ob id regu. de infirmis non comprehendit transferentes pensiones in articulo mortis, vt fuit decisum in Rot. tēste Sarn. de inf. resigna. quæst. 16. colum. 2. Gam. de auctorit. Leg. a lat. tit. de pens. num. 644. ob hanc etiam causam pensioarius non tenetur ad aliquam residentiam. Archid. in c. quamuis, el primo, num. 2. de præb. lib. 6. Card. in cap. vlt. quæst. 11. de Cleric. non resid. Gig. de pens. quæst. 31. num. 4. & alij omnes, * ut dixi lib. 2. dict. quæst. 15. num. 16. neque ad officium magnum. Domîn. Sor. lib. 10. de iust. & iur. qu. 5. art. 3. hinc pensio non facit incompatibilitatem cum alio beneficio curato, uel requirente residentiam. Imol. in clem. Gratia, num. 10. de rescrip. Gig. de pens. quæstio. 42. & communiter alij, vt per Hoiedam de incompat. benef. par. 2. c. 7. in princ.

Quarto, quia non solum in rubro, vt dictum est, sed etiam in nigro dictarum Constitutionum semper fit mentio de beneficijs, & elicitur factas fuisse ad tollendam corruptelam fiduciarie, siue fiduciarie mancipationis beneficiorum, ideo non debet comprehendere transferentes pensiones, cum uerba non conueniant, quia pensio non est beneficium, vt supra dictum est.

Quinto, quia videntur cessare rationes dictarum Constitutionum, cum pensio non semper sit quid spirituale, nec spiritualitati annexum, immo quid temporale. Gig. de pens. quæst. 7. num. 2. & qu. 16. & quæst. 21. & ideo potest laico assignari. Card. in clem. 2. quæst. 9. de offic. ord. Redoan. de spol. c. Ecclesiastico, qu. 8. §. ad maiorem, nu. 26. Rebuff. de pacif. poss. num. 151. Card. Palæot. in tracta. de Not. & spur. cap. 58. nu. 4. Caccialup. de pens. qu. 12. nu. 2. & communiter Doct. ut dixi libr. 2. dict. quæst. 15. & ideo pensio non potest resignari, neque permutari cum alio beneficio, vt dixi d. quæst. 15. libro 2. in princ. Card. Imol. & alij in clem. unica, §. eadem, de suppl. præla. neglig. & ob id potest remitti in totum, vel in partem, simpliciter, absque auctoritate superioris. Card. Ale. in c. Agatho, 64. dist. & potest redimi anticipatis solutionibus. Giga. de pens. quæst.

86. & morte pensionarij non vacat. Gig. de pens. qu. 12. Et ob id contractib. profanis equiparatur. Sarn. de infir. resign. quæst. 16. colum. 2. Roman. consilio 339. col. 4. hinc est, quod Rota * sepius iudicauit, translationem pensionis esse rem omnino profanam, ut testatur Gammar. de auctoritat. Leg. a lat. li. 6. titu. de pens. num. 633. & multos deducit Gig. de pens. quæst. 99. & tetigi de resign. benef. lib. 6. quæstio. 4. numero 52.

Sexto, quia in dictis Constitutionibus firmantur plures casus, in quibus omnibus præcedit, uel subsequitur dispositio tituli, & in specie, quando annullatur pensiones, & reservationes fructuum id fit, quia in dispositione titularum, &c. & sic coniunctim cū titulo sunt reseruata. Naua. in Man. c. 23. nu. 109. cū seq. Mascard. de proba. concl. 1306. ubi refert 13. casus comprehensos in Constitutione Pij V. & in omni casu concurrat dispositio tituli, qui titulus cū sit quid spirituale, & pensio quid mere temporale, merito non potest absque labe simonia ualere pensio confidentialis in dispositione tituli reseruata, quia esset dare temporale pro spirituali. sed quod habes pensionem cum facultate transferendi illam etiam post factam translationem exigit, non uidetur hic casus comprehensus dictis Constitutionibus, quia datum est temporale, purum, & simplex, & exigitur, ac recipitur illud idem, quod est purum, & simplex temporale. Gig. cōs. 120. per tot. & cum factū istud nihil habeat spiritualitatis, in eo cessat confidentia prohibita. faciunt quæ scribunt Caccialup. de pens. quæst. 4. & 12. Natt. consil. 290. lib. 2. Aretin. consil. 59.

Septimo, ex his, quæ proxime diximus, cum pensio non semper sit res spiritualis, sed temporalis, solos fructus respiciens, unde scribunt Doctores non esse simoniam dare pecuniâ pro redimenda pensione, vt concludit Gig. de pens. qu. 99. num. 6. nam simonia consistit in spiritualibus, vel eis annexis, & pensio sit quid temporale. qua ratione consuluit Naua. consi. 52. nu. 2. de Sim. emptionem & uenditionem pensionis non inducere ipso iure ullam excommunicationem, quia sola simonia super beneficio, uel ordine commissa inducit ipso iure illam, idem Nauar. consi. 63. nu. 2. de Sim. ubi etiam scribit, ex eadem ratione non incurrere excommunicationem redimentem pensionem absque auctoritate Papæ, licet malefaciat & peccet: ergo pari ratione non erit confidentia prohibita transferre pensionem sub confidentia.

Octauo, quia dictæ Constitutiones solum (ut etiâ dixi in primo fundamento huius opinionis) loquuntur de renunciationibus, electionibus, presentationibus, & alijs modis prouidendi beneficia Ecclesiastica, statuendo illas esse nullas cū inde sequitur: sed translatio pensionis non fundatur super ulla mala confidentiali prouisione, & nihil cōe habet translatio pensionis rite facta cum confidentia mala prouidendi beneficia. ex diuersis enim non inferitur. l. Papianus, ff. de minor. eo magis, quia translatio fit auctoritate Papæ, ex quo cessat omnis dolus. Abb. consi. 68. nu. 3. lib. 1. Paris. consi. 171. nu. 16. uol. 4.

Nono, comprobatur hæc opinio, quia non est tanta ratio puniendi transferentem cum confidentia pensionem, quæ est quedam res temporalis, ut dictum est supra, quanta est puniendi conferentem, vel accipientem beneficium cum confidentia, cum beneficium sit spirituale. cap. dilectio, de præb. &

super spirituale committatur simonia, ut ex eius de finitione colligitur.

Ex quibus omnibus concludendum est, translationem pensionis factam sub confidentia non comprehenditur in dictis Constitutionibus. Nam, ut inqt Nauar. confi. 16. in fin. de Simonia, nec per fomniū venit in mentem Pij III. & Pij V. hoc. Remanet, ut tollamus contraria.

Ad primum argumentum videtur optime satisfactum per ea, quæ scripsimus in tertio fundamento huius opinionis, cum communis conclusio sit, pensionem non esse beneficium, & Barbat. qui contrarium tenuit, communiter est a Docto. reprobatus, vt dixi lib. 2. quæstio. 15. num. 20. & 21. de resignat. benefic.

Ad secundum argumentum, etiam patet responsum ex his, quæ dicta sunt in 6. fundamento huius sententia. namque dictæ Constitutiones annullant pensiones reseruat in actu collationis, electionis, & præsentationis beneficij, intercedente confidentia, & sic de pensionibus disponit, illas considerando coniunctim cum titulo, qui titulus cum sit spiritualis, in eo cadit confidentia, & annullantur omnia sequuta. Vnde aliud erit, quoties pensio confideratur separata a titulo. nam tunc, cum sit res temporalis, si in translatione ipsius cadat confidentia, non erit casus comprehensus sub dictis Constitutionibus, tum quia sumus in diuersis, vulgæ. l. Papinianus, ff. de minor. nam aliud est, vt dixi, damnare collationem, vel renunciationem beneficiale cum confidentia, & aliud damnare confidentiam pensionalem, nulla beneficij intercedente collatione, neque renunciatione confidentiali. ita optime Nauar. d. confi. 16. num. 5. tum etiam quia dispositio in actu mixto non applicatur simpliciter. Ang. confi. 248. num. 7. cum seq. tum præterea, quia, ut dicit Nauar. loco citato, alia ratio suadet illud, quod non suadet hoc. ratio enim, quare pensiones, accessus, & regressus concessi super beneficijs per damnatam confidentiam collatis, & resignatis, annullantur, est, quia accessorium sequi debet naturam principalis, cap. accessorium, de reg. iur. lib. 6. & ita pensiones, regressus, & accessus accessorij præfatarum collationum, & resignationum confidentialium non poterant subsistere, illis non subsistentibus. quæ ratio cessat in confidentia translationis pensionis iam rite constitutæ.

Ad tertium respondetur ex his, quæ dicta sunt in sexto fundamento huius opinionis. nec valet consequentia. agitur causa pensionis coram Iudice Ecclesiastico, ergo est beneficium, ergo est res spiritualis, ut late Gig. de pens. q. 99. nu. 12. in fin.

Ad quartum respondetur, quod pensio pedit ex beneficio, ergo non valet consequentia. nec obstat, quod soluat decima de pensione sicuti de beneficio, quia id est ex eo, quod decima imponit habito respectu ad fructus beneficij, non autem respectu spiritualitatis, & annata soluitur de pensione eadē ratione. & illegitimus non est capax pensionis in odium ipsius, sicuti neque est capax feudij, neque emphyteusis Ecclesiæ, sine dispensatione. cap. naturalis, tit. si de feud. fuerit cōtrouersia. in vltibus feudo. Bal. in l. generaliter, §. cum aut. C. de insti. & subst. & ideo per ingressum religionis extinguitur pensio quia professus, habetur pro mortuo, quo ad mundum. l. Deo nobis, C. de Epif. & cler. c. placuit, 2. q. 1. & cessat per contractum matrimonij, quia con-

trahens matrimonium definit esse clericus, & amittit priuilegium clericale in omnibus, præterquam in duobus, de quibus in cap. 1. de cler. coniug. lib. 6. vt late prosequitur Gig. d. quæst. 99. numer. 13. 14. cum sequen.

Vnde argumentum non concludit. Ad quintum respondetur, illud procedere, quoties materia non est ita pœnalis, ut in casu nostro, iuxta ea, quæ diximus.

Non obstat, quod ita iudicauit Pius V. quia potuit Pius V. moueri ex alio, & ex circumstantijs factis, ex quibus oritur ius, & variatur. l. si ex plagis, §. in cliuo, ff. ad l. Aquil. l. ea est. ubi Cagn. num. 27. ff. de reg. iur. Bal. consil. 1. 2. lib. 2. Ancha. confi. 302. Card. Paris. confi. 2. 2. num. 23. vol. 1. Roland. a Val. confi. 1. num. 1. lib. 1. ut quia pensio coniuncta erat cum titulo, iuxta ea, quæ dicta sunt in 6. fundamento huius opinionis, & quomodocumque sit exemplis etiam superioris non est iudicandum. l. nemo, C. de sent. & interloc. omn. Iud. Card. Paris. confi. 32. n. 30. uol. 2. Perus. in cap. cum speciale. nu. 10. de app. eo magis, cum huiusmodi exemplum non tranfiuit in consuetudinem, Gloss. in d. l. nemo. Cephal. confi. 120. num. 13. lib. 1. nec fit proprie sententia Pape, dato quod constaret de eo, quod diximus. namque solent Iudices confidentiarum factum alicuius causæ referre Satisfissimo, qui suæ opinioni solet annuere. Ideo huiusmodi auctoritas non erit in consideratione, cum ex rationibus contrarium constet, quibus Iudex debet inniti. c. Iudicantem, 30. qu. 5. cap. Decus noster, di. 13. c. 1. de re iud. lib. 6. l. rem non no uam, C. de iudic. Porc. Imolen. confi. 9. r. nu. 6. ac uerbis legum, & non exemplis, Sarn. in §. quædam, nu. 32. Insti. de action.

Ex his enim colligitur, confidentiam super translatione pensionis commissam non comprehenditur sub Constitutionibus Pij III. & Pij V. & id potest exemplificari, quoties quis transferret pensionem ea intentione, vel pacto percipiendi terminos pensionis decurrendæ. Dubium tamen est, an hæc sit Simonia inducens excommunicationem, uel aliam censuram. Communis responsio est negatiua, vt consuluit Nauar. confi. 16. num. 2. de Sim. & confi. 46. de præbend. num. 1. uerfi. 2. late Gig. de pens. quæst. 99. nam extrauag. 2. de Simon. in communibus, quæ inducit excommunicationem ipso iure incurrendam contra simoniacos, habet locum solum in Simonia commissa in beneficio, & ordine, non autem in Simonia commissa super alijs rebus spiritualibus, uel annexis eis, ut colligitur ibi, & tradit Caietan. in uerbo, excommunicatio, capit. 72. late Nauar. in Man. cap. 27. num. 106. & cum sit pœnalis, erit restringenda. cap. pœnæ, de pœni. dist. 1. Hinc alias in Sacra Pœnitentia fuit resolutum, committentem Simoniam, temendo, vel permutando ius patronatus, iuxta not. in cap. de iure, de iur. pat. non incurre re excommunicationem de extraua. secus autem, si fuisset commissa in presentando, vt testatur Nauar. d. confi. 16. nu. 3. in fi. uerfi. tum quia, de Sim.

Secundo dubitatur, an hmoi pactum redoleat Simonia? Vt dicendum negatiue, vt patet ex adductis p Gig. de pens. q. 99. col. 2. nam pensio non est beneficium Ecclesiasticum. Card. in clem. 1. de supp. pl. neglig. neq; res Ecclesiæ, sed immo profana, ut iudicauit Rot. teste Gamar. de auctor. Leg. a lat. tit. de pens. num. 634. & dictum est supra, contrarium tamen tenet Nauar. confi. 46. de præb. quia negari nō pot, quin

IN translatione fructuum facta sub confidentia, nō incurritur pœna Constitutionum Pij III. & Pij V.

Vigesimoquarto, Quæro, an transferentes (ex facultate concessa a Summo Pontifice fructus in confidentiam) comprehendantur sub istis Constitutionibus Pij III. & Pij V. Affirmatiuam opinionem multi tenebant in Vrbe, cum bis hic casus accidisset.

Et Primo, affertur argumentum desumptum ex verbis dictarum Constitutionum, in §. ac quascumque, in Constitutione Pij III. Ac quascumque collationes prouisiones, præfectiones, commendas, reseruationes, &c. in §. Ac etiam in Constitutione Pij V. ibi, nec non reseruationes fructuum. Et in §. Sed ne quisquam, ibi, beneficia, fructus, pensiones, aliasve res intercedente hoc vitio confidentiæ receperunt, &c. Aequiparat enim confidentiam commissam in beneficio, & in fructibus illius, ergo idem iudicium. l. vlt. de accept. l. 1. cum ibi not. ff. de leg. 1.

Secundo, eadem ratio fraudis viget in confidentia commissa super beneficio, quæ super fructibus eius. nam per illam perpetuatur reseruat. & Ecclesia remanet in ultimo tempore grauata, contra sacros Canones, ex quorum dispositione fuerunt deputati, & instituti redditus, & beneficiorum. propter spiritualia, & illa tractantes. cap. 2. capitu. 3. cum ibi not. de præben. & debeant propterea dari seruentibus, & intulatis in illis Ecclesijs, & non alijs. capi. cum secundum, de præben. & uerfic. quarto concludit, auctoritatem Papæ esse omnino necessariam, vt huiusmodi reseruat. & translatio sit valida. & confi. 45. Idem Nauar. sub tit. eo. de præben. scribit, translationem pensionis esse nullam, factam ab habente facultatem in infirmitate, cum conditione si moriatur, alias secus, coram Canonico Cathedralis Ecclesiæ, tum, quia, inspecta tali conditione, tum etiam quia fuit facta coram Canonico, & debebat fieri coram constituto in dignitate. Canonici autem non habet dignitatem, sed beneficiū simplex, cap. Statutum, de reser. lib. 6.

Quinto dubitatur, quid in eo, qui habet facultatem transferendi, an possit transferre cum reseruatione illam exigendi quoad uixerit. Negatiue est veritas, vt respondit Nauar. d. confi. 46. numero 2. de præbend. aliud est enim potestas transferendi, quam habet quis a Papa, & aliud potestas transferendi cum tali reseruatione, quam ipse non habet.

S V M M A R I V M

- 1 Reditus beneficiorum fuerunt instituti propter spiritualia.
- 2 Beneficia non debent diuidi.
- 3 Ratio fraudis operatur extensionem legis.
- 4 Translatio fructuum facta in confidentia non comprehenditur in Constitutione Pij III. & Pij V.
- 5 Confidentia absque pacto non est punibilis.
- 6 Aduersus coniecturas Pij V. admittitur probatio.
- 7 Confessio non debet diuidi.
- 8 Reseruat. fructuum sit auctoritate Papæ.
- 9 Pœna restringenda.
- 10 Simonia committitur in reseruatione fructuum.

His tamen non obstantibus, contrariam opinionem existimo veram, & tenendam in iudicando, & consulendo, vt in translatione fructuum facta in confidentiam non committatur confidentia punibilis per has Constitutiones Pij III. & Pij V. & secundum hanc opinionem iudicauit. Nota in una * Brixienf. fructuum præsentē confidentiæ, die 5. Iunii 1591. coram R. P. D. Pegna. nam Archiepiscopus Corcyren. omnes fructus Archiepresbyteratus Montis Clari Brixien. diocesis, demptis quinquaginta pro titulari, habebat reseruat. cum facultate, in toto, vel in parte, vni, vel pluribus, etiam in mortis artic. eos transferendi. cuius facultatis uigore de anno 1568. transtulit summam 200. scutorū ad fauorē D. Ludouici Capani sui familiaris, &

de anno 1578. transtulit residuum ad fauorem eiusdem. Sed quia Franciscus Fenicius praedicti Archiepiscopus titularis praetendebat in ea translatione commissam fuisse confidentiam prohibitam per dictas Constitutiones, tum quia post translationem idem Archiepiscopus eosdem fructus exegisset, quod uerificabat per quietantias factas ab eius procuratore, tum ex quibusdam eiusdem literis missis, quibus uidebatur significari, Archiepiscopum, post translationem se gessisse tanquam dominum fructuum, & id non uidebatur Campanus negare in suis constitutis, in quibus fatebatur Archiepiscopum post translationem omnes fructus exegisse, tum et denique ex quibusdam locationum Instrumentis, ex quibus constabat Campanum tanquam procuratorem Archiepiscopi post translationem praefatos fructus tanquam spectantes ad Archiepiscopum, ut illorum referuatarium, locasse, introducta causa coram Iudice confidentiarum, qui, ut mihi retulit, uolebat pronunciare pro confidentia, Summus autem Pontifex ei ordinauit, ut procederet cum uoto R. P. D. Pegnae, a quo causa communicata in Rota, oes concorditer, praeter dictum Pegnam, tenuerunt, non constare de confidentia.

Et praecipuum argumentum huius conclusionis est, quia Constitutiones Pij III. & Pij V. de hac re editae loquuntur, ut patet in rubro, & nigro, de confidentia commissa in beneficijs, vel in pensionibus, & fructibus ipsorum respectu dispositionis tituli, quod non procedit in simplici translatione fructuum, uel pensionis, quae proprie beneficia Ecclesiastica dici non possunt, Sarnen. de infirm. resign. q. 16. Gig. de pens. q. 28. nu. 10.

Et hanc sententiam poteris comprobare ex omnibus illis argumentis, quae late adduximus in quaestione praecedenti, ad probandum, non committi in simplici translatione pensionis, & hic non repetimus causa breuitatis, ibi enim omnia pertinentia ad hanc materiam reperies.

Et in facti specie relata confidentia etiam exclu debatur secundum sententiam Dominorum de Rota, quia si fuisset simulata translatio, cur a principio non fuit facta de omnibus fructibus, & satis tritum est, non omnem perceptionem fructuum inducere confidentiam, sed illam dumtaxat factam intercedente animo, & conuentione hoc faciendi ab initio, ut fuit resolutum in illa Consentin. praetense confidentiae, 4. Februarij 1591. coram R. D. D. Orano, & locatio facta per Campanum nomine Archiepiscopi habebat causas probabiles, & uerisimiles, ne translatio illa a consanguineis Archiepiscopi intel ligeretur, ac, ut facilius esset exactio in terris seu Dominio Venetorum: quae praesumptiones cum sint satis probabiles contrariam confidentiae suspensionem ex perceptione fructuum, & locatione elidunt. nam omnes Doct. hoc firmauerunt aduersus coeclurast posita per Pium V. intrare probationem contraria, cum non sint praesumptiones iuris, & de iure, ut late etiam ego firmavi, ut infra dicam.

Ac ad confessionem Campani dicebant, non posse diuidi, cum sit qualificata. Abb. in c. bonae. n. 29. de postul. prelat.

Non obstant argumenta supra pro affirmatiua adducta, nam ad primum respondetur, illa uerba potestata in Constitutionibus Pij III. & Pij V. comprehendere referuationem fructuum, quatenus de illis fit conuentio cum dispositione tituli, Nauar. in Ma.

c. 23. sub nu. 109. & sensus illorum uerborum est, ut, si fuit commissa confidentia in resignatione, & collatione beneficiorum, pensio, & fructus referuati existunt nulli, sicuti resignatio, & collatio, & in alio casu, ut sit nulla collatio facta, vel resignatio cum referuatione fructuum facta absque auctoritate Sedis Apostolicae, ut late dixi de resignat. benef. li. 14. q. 5. & ita ab omnibus illa uerba interpretantur, & ita interpretatur Rota, & late dixi in quaestione praecedenti. Ad secundum respondetur, uigere, & militare in huiusmodi translatione fructuum facta in confidentiam multa capita fraudis, non tamen possumus ex illis arguere, ut ita transferetes, & translatarii ligentur poenis dictarum Constitutionum, quae sunt poenalisimae, & per consequens intelligendae in casibus, in quibus expresse disponunt, & restringendae ad limites suos, Bar. in l. si constante, in q. 9. princ. ff. sol. matr. Paris. consil. 16. nu. 17. vol. 3.

Ad tertium respondetur, uerissimum esse, simoniam committi in referuatione fructuum facta, seu maius promissa propter beneficium consequendum, absque quo id fuerit narratum Papae, Abb. in c. non satis, nu. 7. & 8. de simo. Dec. in ca. ex parte, 1. num. 15. de off. deleg. Gig. consil. 120. num. 4. communis opinio, ut late attestatus sum, & probaui de resign. benef. lib. 14. q. 5. in principio, cum huiusmodi referuatio non possit fieri nisi a Papa, & de eius consensu, ut late dixi in eodem tractatu de resign. benef. lib. 6. q. 1. In quo casu etiam committeretur confidentia, iuxta terminos, §. itidem Constitutionis Pij V. non tamen ex hoc sequitur, quod idem sit in simplici translatione fructuum, in qua negamus committi simoniam, & concludimus nullam committi confidentiam prohibitam, & punitam, ex dictis Constitutionibus.

Cetera uero, quae hanc materiam tangunt, poteris supplere ex his, quae late fuerunt dicta in praecedenti quaestione.

S V M M A R I V M.

- 1 In permutatione beneficij an habeat locum Constitutio Pij III. & Pij V. nu. 6.
- 2 Constitutio poenalis restringenda.
- 3 Casus qualificatus non comprehenditur sub simplici.
- 4 Permutatio, & resignatio differunt.
- 5 Verba debent in specie capi.
- 6 Verba generalia generaliter sunt intelligenda.
- 7 Confidentia quare prohibita.
- 8 Permutatio uera dicitur resignatio.
- 9 Per permutationem uacat beneficium.
- 10 Ratio disponit ut lex.
- 11 Plus & minus non differunt.

Q V A E S T I O. XXV.

Constitutio Pij III. & Pij V. habet locum in permutatione.

Vigesimo quinto, Quero, an poenae impositae contra confidentarios per Bullam Pij III. & Pij V. habeant locum in confidentia commissam in permutatione beneficiorum, ut quia fuit facta permutatio duorum, uel plurium beneficiorum inter duos iuridice, & alter recepta possessione beneficij per permutationem quaesiti, accepit etiam fructus beneficij

beneficij antiqui collati compermutanti, an sit locus Bullis Pij III. & Pij V. de confidentijs? Negatiuam opinionem, non esse locum dictis Bullis, tenuit Nauar. qui ita respondit in facti contingencia consil. 26. tit. de simon. quam opinionem primo probat, quia Bulla Pij III. & Pij V. loquitur de resignationibus beneficiorum, quae simpliciter fiunt in fauore aliquorum, & non de illis, quae fiunt per permutationes iuridicas, quia nulla earum facit mentionem de resignatione per permutationem, & cum non sit eadem ratio in utroque casu, non erit eadem iuris dispositio. l. illud. ff. ad l. Aquil.

Secundo, Quia praedictae constitutiones sunt poenales, ergo restringendae, reg. odia. de reg. iu. lib. 6.

Tertio, Quia dictae constitutiones afficiunt tantum confidentias illicitas, & simoniacas. Nauar. in Man. c. 23. nu. 101. & 110. qualis non fuit facta in praedicta permutatione iuridice facta.

Quarto, Ultra Nauar. addo, quia in simplici renunciatione maior ratio militat, ut Bullae praedictae habeant locum, quam in permutatione, ex eo, quia simpliciter resignantes de facili inuenient, qui beneficia sub hac occultae conditione recipiant, ad effectus consideratos per Constitutionem Pij V. & hoc argumentum deducitur ex Sarnen. de public. quaest. 3. num. 17.

Quinto, Vltimus, quia sub dispositione de simplicibus loquente non comprehenditur casus qualificatus, l. 1. ff. de donat. ubi tex. loquens in donatione simplici, non habet locum in donatione sub conditione, c. statutum, de elect. lib. 6. l. quaesitum. §. illud. ff. de leg. 3. resignatio enim per permutationem diuersa est a resignatione simplici. Bal. in ca. 1. nu. 1. de val. decre. etate Sarn. d. q. 3. nu. 11.

Accedit, quia in qualibet dispositione uerba in dubio, in specie capi debent, & non in genere. l. hoc legatum. ubi Bar. ff. de leg. 3. sed permutatio habet se, ut genus l. 1. ubi Bar. & alij. ff. si cer. pet.

His tamen non obstantibus, contrariam opinionem affirmatiuam existimo uerorem, scilicet Constitutiones Pij III. & Pij V. editas contra confidentarios habere locum, ne dum in resignatione simplici, sed etiam in permutatione, & moueor primo ex uerbis dictarum Bullarum, multipliciter ea ponderando. Inquit enim Pius III. in proemio sane, licet dudum cum certam simoniacae prauitatis speciem quam beneficiorum confidentiam uocant, & c. subdit postea in dispositiua in titulum, commendam, uel administrationem, aut aliter in huiusmodi confidentiam, & c. & illis uerbis, ac quascumque collationes, prouisiones, & c. & Pius V. dicit in proemio, ad tollendam fiduciariae mancipationis beneficiorum Ecclesiasticorum corruptelam, & c. & postea, nec ualent ipsorum collationes, seu concessiones, & c. & demum omnes, & quascumque prouisiones, & c. praedicta enim uerba sunt satis praegnantia, & generalia, & apta comprehendere resignationem per permutationem. Ideo absque dubio debent illam comprehendere. l. 1. §. quod autem, ff. de aleator. l. in fraudem, in fi. & ibi Bal. ff. de testam. milit. idem Bald. consil. 205. lib. 2. Crau. consil. 92. num. 4.

Secundo, Quia rationes fraudis in his Constitutionibus consideratae, propter quas tollendas emanarunt, militant in permutatione, ut est illa, ut de illo beneficio disponat ad libitum resignantis, & alia, ut fructus postea percipiat, ac altera, ut asseratur per incapacibus, ut etiam in similibus termi-

nis, scilicet in extrauant. de public. considerat late Sarnen. de public. quaest. 3. numero 8. & 9. Unde, cum eadem rationes uigean, eadem quoque dispositio debet uigere. l. illud, ff. ad l. Aquil. Quod confirmatur ex eo, quod dicit Anania in c. audiuimus, col. 2. uers. & praedicta faciunt, de collus. deteg. dum scribit, quod, etiam si renunciatis causa permutationis post renunciationem in possessione remaneat, ex hoc fraus praesumitur. Hinc est, quod textus in c. 2. de renunc. lib. 6. iuncto c. 1. de rer. permut. eo. li. cum glo. in uerbo fraudem, quae de simplici resignatione loquuntur, ratione fraudis in permutatione, quoque habent locum, ut tradunt Gem. d. c. 2. post gl. & Fran. col. 2. Imol. & alij omnes.

Tertio, Quia, esto, quod Constitutiones loquantur tantum de resignatione, nihilominus comprehendunt, resignantes ex causa permutationis, quia permutatio uera, pura, & simplex, & resignatio dicitur, Rot. decisi. 16. de rer. permut. in antiq. Gemin. quem refert, & sequitur Sarn. de publ. d. q. 3. n. 2. & sicut per resignationem uacat beneficium, ita per permutationem, c. 1. de rer. permut. lib. 6. & sicut totum negotium resignationis pendet a uoluntate superioris, ut dixi alias, ita negotium permutationis, Ioan. Monac. in d. ca. 1. Rot. d. decisi. 16. de rer. permut. in antiquo, & sicut in resignatione duae personae interueniunt, resignans, & resignatarius, ita & in permutatione. & alia differentia, quae consideratur in proposito, quod permutatio est duplex, & geminata resignatio, non obstat, quia, quod dicitur de uno actu, idem de pluribus geminatis dicendum est. argum. l. singularia, ff. si cert. pet. tradit notabiliter Barbat. in c. 1. col. 8. de lit. contest. Dom. de S. Gemi. in c. qui ad agendum, §. 1. de procur. lib. 6. Bar. in l. cu filio, circa fin. ff. de leg. 1. Pet. de Anch. in ca. quauis, el. 1. de praebend. lib. 6.

Quarto, id teneri debet ob publicam utilitatem, ut obuietur in quantum fieri potest fraudibus, ad not. per Ant. de But. in cap. ultimo in 1. fall. de consuet. Anchar. consil. 102. & 304. Gemin. consil. 106. colum. 2. Dec. consil. 398. Nam inficiari non potest, quin, ut plures casus considerati per Pium V. in sua Constitutione possint interuenire in permutatione, ideo ratione fraudis huiusmodi casus debent coerceri, & per consequens dictae Bullae comprehendunt confidentiam illicitam commissam in permutatione.

Non obstant contraria, nam ad primum respondetur, negando Bullas non facere mentionem de resignatione per permutationem, nam contrarium probaui supra in 1. fundamento, & esto, quod non fiat mentio, non ne ex rationibus fraudis, quae militant hoc etiam casu, hoc dicere debemus, ut deduxi in 2. & 3. Argumento. Ratio enim disponit, sicut lex, Bal. in c. dilectus filius, col. 1. de rescrip. Dec. consil. 284. col. 2. Crauet. consil. 183. col. etiam 2. Paris. consil. 83. num. 2. uol. 3. & consil. 69. nu. 3. uol. 4. Tiraq. in l. si vnquam, uerbo libertis. nu. 37. C. de reuoc. do. na. Oldr. consil. 185. thema tale est in fine.

Ad secundum respondetur, esse restringendas, si uerba, & ratio aliud non suaderent, l. filium habeo, ff. ad Maced. l. in l. si constante, nu. 70. ff. sol. matr. Rimin. l. in §. 1. Inst. per quas personas ius nob. ac qui. nu. 62. sed hoc casu uerba, & ratio dictarum Constitutionum aliud uolunt, ut supra dictum est. ergo & c.

Ad tertium respondetur, uerum esse Constitutionem

nes Pij iv. & Pij v. afficere duntaxat confidentias illicitas. at nos præsupponimus, in permutatione fuisse talem confidentiam commissam. & dicimus, puniri his pœnis ut commissam in resignatione simplici.

Ad quartum respondetur dispositionem loquentem de resignatione comprehendere permutationem, dato, quod in vno casu maior sit ratio, quam in alio, l. 1. §. quod autem, ff. de al. lusu, & aleat. in terminis Sarn. de publ. quæst. 3. nu. 3. nam plus & minus non differunt specie, l. vult, ff. de fund. instr. Sarn. in c. statutum. nu. 39. de refer. lib. 6. Accedit, quia præsupponimus fraudem.

Ad quintum iam patet responsum ex supradictis.

Concludendum est igitur, quod, si casus confidentiales considerati a Pio v. interueniant in permutatione, quod pœna illius Constitutionis habebunt locum.

Casus autem, super quo consuluit Nauarr. forsân non erat punibilis dicta pœna, quia alter compermutans exegit fructus beneficii renunciati, & collati compermutanti antequam compermutans caperet possessionem, quod considerat Pius V. in d. Cõst. 87. §. si quis post cessam ab fe Ecclesiam, vel monast. aut beneficium, & publicatam resignationem, aut cessionem, captamque a successore possessionem sese &c. de quo late dicitur.

Et non omittam, quod sim. est permutatio, qua quis ius ad rem, quod habet quis, per regressum, electionem, & presentationem, optionem, uel aliam nominationem, permutat cum alio simili iure, uel beneficio alteri quæsito, vel vacanti. c. 1. de rer. permu. lib. 6. & ibi Io. Andr. & Fran. Naua. in man. c. 23. nu. 100. col. 3. ubi etiam dicit, quod simoniaca est renūciatio, si renuncians beneficium minoris valutæ redit pecuniam, vel constituit pensionem annuam alteri permutanti, adæquando ualorem illius. limitatur, nisi id faciat auctoritate superioris. Anch. conf. 280. Fel. in c. Quia verisimile, nu. 1. de præsum.

S V M M A R I V M.

- 1 An absque pacto committatur confidentia, & numer. 4.
- 2 Pactum est duorum, & c.
- 3 Studiosa voluntas simoniam inducit.
- 5 Simonia non committitur sine pacto.
- 6 Confidentia est crimen simonia.
- 7 Confidentia quid sit.
- 8 Argumentum ab etymologia validum.
- 9 Cessante causa debet cessare pœna.
- 10 Verisimilitudo est attendenda.
- 11 Verisimilitudo cognata naturæ.
- 12 Verisimilitudo habetur pro lege.
- 13 Pœna iuxta mensuram delicti.
- 14 Verba sola dimittentis intentione posita in Constitutione Pij v. quomodo interpretantur.
- 15 Sequentia declarant præcedentia.
- 16 A prioribus sumitur declaratio.
- 17 Confidentia non cadit in ignorante.
- 18 Præua intentio vnus non nocet alteri.
- 19 Ex facto vnus alteri præiudicium inferri non potest.
- 20 Argumentum ab absurdo validum.
- 21 Omnis actus ex intentione facientis iudicatur.
- 22 Ex facto vnus ignorans non peccat.
- 33 Ignorans non punitur.

- 24 Ex aliena conscientia quis non iudicatur.
- 25 Non entium nulla sunt qualitates.
- 26 Pactio non fit sine consensu vtriusque.
- 27 Lex interpretans aliam intelligenda est iuxta terminos illius.
- 28 Non est confidentia resignatio facta ea mente, quod ille dimittat post beneficium.
- 29 Recipiens beneficium animo illud dimittendi non committit confidentiam.
- 30 Conferens beneficium intentione præua non committit confidentiam.
- 31 Renuncians intentione præua non committit confidentiam.
- 32 Coram ordinariis renunciatur beneficia simpliciter.
- 33 Eligentes, & presentantes præua intentione non committunt confidentiam.
- 34 Beneficenti est beneficiendum.
- 35 Mandatum ad renunciandum, cum clausula, & non alias, non est simoniacum.
- 36 Tractatus de constituenda pensione non inducit confidentiam.
- 37 Promissio generalis facta collatori non inducit confidentiam.
- 38 Verba iactantia non obligant.
- 39 Habens intentionem præuam, opere subsecuto est simoniacus mentalis.
- 40 Simoniacus mentalis non obligatur ad restitutionem.
- 41 Beneficium Principis latissime interpretatur.
- 42 Creatus rector non desinit esse scolasticus.
- 43 Vra est prohibita ex utroque testamento.
- 44 Vra an sit prohibita de iure ciuili.
- 45 Differentia ratio inter simoniacum mentale, & usurarium mentale in restitutione.
- 46 Papa non potest dispensare super iure diuino.
- 47 Vra concernit animam.
- 48 Simonia inducit peccatum.
- 49 Mutuum in quo consistat.
- 50 Beneficium est beneuola actio.
- 51 Beneficium debet esse perpetuum.
- 52 Deuolutiones quare inueniuntur.
- 53 Simoniaci equiparantur idolatris.
- 54 Simoniae crimen detestabile.
- 55 Soluens usuram non peccat.
- 56 Male recipiens tenetur restituere.

Q V A E S T I O XXVI.

SIMONIA non committitur absque pacto, & conditione cum pluribus illationibus.

Vigesimosexto Quæro, an absque pacto, modo, seu conditione confidentia beneficialis sit prohibita, & punibilis per dictas extrauagantes Pij iv. & Pij v. Pro affirmatiua, quæ videtur tenere Mascard. de probat. conclus. 1306. Primo ponderantur verba Constitutionis Pij v. in §. Quare nos volentes periculosam talium audaciam, &c. ut si quis, &c. subdit, etiam sola dimittentis intentione receperit, ut illa, uel illud, &c. si enim sufficit sola intentio unius, ergo non requiritur pactum, quod est duorum, pluriusue in idem placitum, & consensus, l. 1. ff. de pactis, neque etiam modus, & condicio, ad not. in l. 5. ff. de verb. oblig. Secundo, quia omnis studiosa uoluntast simoniam inducit. ca. qui studet, &c. sicut eunuchus, l. q. 1. Hosti. in simili casu in c. ex parte, nu. 2. & seq. de offic. deleg.

His tñ non obstantibus, contraria opinio, ut absque pacto, modo, & conditione, pœnæ dictarum Constitutionum non habeant locum cõter* est recepta in praxi, & ea tenet Nauar. in Manual. c. 23. n. 107. uer. ad decimũ, & n. 109. & sub nu. 110. Idẽ Nauar. cõf. 27. & conf. 35. conf. 33. & conf. 36. titu. de sim. Virg. Boccac. in comment. Const. Picensi nu. 60. & 68. Gabriel. conf. 172. nu. 4. cum seq. lib. 2. & ita fuit dictũ in vna* consentin. præsentia confidentiæ coram R. P. D. Orano, 4. Februarij 1591. & in alia Brixien. relata q. 23. & 24. & in vna Calaguritan. confidentiæ corã R. P. D. Penia 14. Decembris 1592. & postea in eadem coram R. P. D. Pamphilio 25. Iunij 1593. Et probatur, primo, quia absq; pacto, modo seu conditione, simonia punibilis non contrahitur, Gl. in c. ordinationes, uerb. pretij, l. qu. 1. ubi Card. Alex. nu. 33. idem Alex. in c. 1. nu. 4. l. q. 1. & in c. quicum que nu. 1. post alios ead. caus. & q. D. Ant. in Summ. p. 2. titu. 1. c. 5. §. 11. Card. Paris. conf. 135. nu. 17. uo. 4. Dec. in c. ex parte nn. 17. de offi. deleg. Caccialu. de pension. q. 19. nu. 67. & seq. Nauar. conf. 11. uerf. ad secundum, & conf. 38. de simon. & communis* opinio, teste Put. decis. 171. nu. 9. & 10. lib. 2. & probatur in cartaldus. 8. q. 3. cult. de sim. & hoc sæpe in Rota fuit resolutum, ut in vna Firman.* Cappellaniæ 7. Maij 1582. coram S. D. N. tunc Rotæ Auditore, & in vna Tullen. parochialis 28. Maij 1593. corã Decano, et in vna calagur. 14. Decẽbris 1592. coram R. P. D. Penia. Nam definitio simoniæ est, ut sit uolũtas studiosa emendi, vel vendendi spirituale uel spirituale annexum. Gl. in Summ. r. q. 1. D. Tho. 2. 2. q. 100. art. 1. & non conuenit, ubi non adest pactum, Cassad. deci. 2. de simon. Si ergo absque pacto modo seu conditione non committitur simonia, ita neque confidentia, quia huiusmodi Constitutio nes Pij iv. & Pij v. nihil sanxerunt contra confidentiam, quæ ante eos licita erat, sed solum contra illam, quæ erat illicita, & simoniaca; Nauar. conf. 26. nu. 1. de simon. & in Manual. c. 23. sub nu. 109. uerf. quod autem. Confidentia enim est crimen simoniæ conventionalis. Caputq; decis. 201. num. 1. & decis. 202. nu. 5. p. 1. & decis. 238. par. 3. quæ sine pacto vel tacito, vel expresso induci non potest, ad no. in c. ex parte, de offic. deleg. c. tua nos, de simon. ubi Glo. in uerb. pure, & Abb. Redoan. de sim. p. 1. c. 2. nu. 1. & communiter* alij, ut patet ex supra citatis.

Secundo, Quia* confidentia fit, ut nomen sonat, per simultaneam fidem, & consilium, & conventionem ac contractum, sed prædicta omnia duorum consensus requirunt, Gl. in l. 2. in uerb. consentire, ff. de action. & oblig. l. 1. ff. de pact. & argumetum ab etymologia uocabuli validissimũ est in iure. Bar. Alex. Iaf. & alij omnes, ut per Card. Paris. nu. 20. in l. 1. ff. de acq. possi.

Tertio, Quia etiam in eadem Const. Pij v. in §. itidem, fit mentio de pacto, illis uerbis, ea conditione tacita, uel expressa, ut postea & c. Vnde cum requiratur aliquam conventionem tacitam, uel expressam, ea cessante, debent cessare pœnæ. Bart. in l. 1. §. ait prætor, ff. ne quid in loco publi. Dec. conf. 65. in prin. Rom. conf. 152. circa finem.

Quarto, Quia non est uerisimile Pium v. uoluisse imponere grauissimas pœnas ibi relatas, nisi in casu, quando adest pactum expressum, uel tacitum, ex rationibus infra ponendis in responsione primi argumenti: & tamen uerisimilitudo in qualibet materia est attendenda. l. ob carmen, §. ult. ff. de testibus.

c. in nostra, eo. tit. Crau. conf. 298. num. 16. cum sit cognata naturæ. Bal. conf. 180. mortuo filio, lib. 3. & habeatur pro lege. Oldr. conf. 13. cum quæstio in fi. Crau. conf. 298. nu. 16. & tritum est, pœnas esse commensurandas delicto, non afferamus, dist. 34. Aut. omnes peregrini, C. comm. de succes. & legitur Deu. teron. c. 25. Iuxta mensuram delicti erit plagarum modus. Marfil. conf. 6. in fi. Menoch. de arbit. iud. cas. 266. num. 1.

Quinto, Ex alijs rationibus valde stringentibus ponendis infra in responsione ad primum argumentum. Reliquum est, ut contraria submoueamus. Nõ obstant uerba ponderata in Bulla Pii v. *tetiam sola dimittentis intentione, & c.* nam Primo respondetur illa uerba declarari per alia posita in §. sequenti, incipient. itidem, ibi, *ea conditione tacita, uel expressa, & c.* sequentia tenim declarant præcedentia. l. si seruus plurium, §. ult. ff. de leg. 1. l. qui filius, eo. tit. So. cin. Jun. conf. 15. nu. 17. lib. 1. & * communiter est receptum, in vnaquaque materia sumi declarationem a prioribus. Bal. in l. demum, col. 1. in fi. C. de rei ued. Iaf. conf. 115. colu. 2. circa med. lib. 2. & conf. 5. col. 3. in fi. lib. 3. Crau. conf. 113. nu. 5. uerf. 10.

Secundo, & melius respondetur, illa uerba esse intelligenda intentione nota ei, qui beneficium, recepit, qui, sciens mentem renuntiantis, vel concedentis, uideretur assentire, non autem de eo, cui intentio nota non fuit, ita egregie huiusmodi uerba interpretatur Hier. Gabr. d. conf. 172. nu. 3. uerf. 2. & hic intellectus multiplici ratione potest comprobari.

Primo, Quia confidentia non cadit in ignorante mentem eius, tñqui confidere intendit. l. quidam cũ filia, ubi Doct. ff. de hæred. inst. l. si repetendi, C. de cond. ob caus.

Secundo, Quia absurdissimum esset, secundum Gabr. d. conf. 172. nu. 4. interpretari Constitutionem, ut sola intentio unius partis noceret alteri ignorantibus & habenti bonam intentionem. ca. erit autem lex, dist. 4. l. 1. in princ. ff. de alien. iudi. mutan. caus. fact. l. iniquissimum, ff. de iur. & fact. ignor. l. ult. a d. Sillan. nam regula trita* est, ex facto unius alteri ignorantibus præiudicium inferri non posse, regula non debet, ff. de reg. iur. Crau. conf. 293. nu. 12. & argumentum ab absurdo ualidissimum est in iure. l. nam absurdum ff. de bon. libert. Clem. 2. de magist. cap. quemadmodum, de iure iur. c. in genesi, de elect. Marf. conf. 102. num. 16.

Tertio, Quia actus indifferens ex agentis intentione, bonus, uel malus est iudicandus. D. Thom. p. 2. q. 18. art. 9. conclus. 8. Bal. in tract. scismat. in prin. Butr. in c. cum ex officio, de præfer. Fel. in ca. auditis, eo. tit. sed recipere beneficium est actus indifferens per se, ergo sine agentis intentione non potest iudicari malus, & per consequens ex præua intentione dantis non inferitur confidentia in recipiente.

Quarto, Quia ex facto unius ignorans non peccat, D. Thom. part. 2. quæst. 73. ar. 6. in conclus. ergo neque committit confidentiam, cum non possit puniri ignorans, l. animis, ff. de calumnia. Bart. & Doct. in l. genero, ff. de infamis. Crauet. conf. 201. numer. 36.

Quinto, Quia in confidentia licet uterque peccet tamen magis peccat, qui fidem suam obligat alienæ uoluntati: idque colligitur ex pœnis positis in dicta Constitutione, quæ diriguntur in eos præcipue, & tamen, qui recipiunt, & retinent beneficia in confidentiam, ut patet §. sed ne quisquam. Sed peccare non potest.

24 potest quis ex aliena conscientia, D. Thom. dicta q. 3. ar. 6. sed ex sua ergo absurdum esset, dicere, qd quis dicitur retinere in confidentiam ex aliena, non autem ex propria conscientia.

Sexto, Quia tertius non debet affici pena ex aliquo peccato, nam anima, quae peccauerit &c. c. illud 11. q. 2. c. quae fuit, de his, qui si. a maior. par. Cap. c. Romana, in si. de sent. excomm. lib. 6. l. fancimus, C. de pœnis.

Septimo, Qua ratione innotescere potest dimittentis intentio, ignorata etiam ab eo, qui beneficiu[m] recepit, ita, vt iudicans possit hanc cessionem iudicare confidentialem, namq[ue] Ecclesia no[n] iudicata de occultis; & eius, quod non est uera probatio asserri no[n] potest, neque enim confidentia esse potest, nisi recipies suam obliget fidem, alias sequeretur, quod pro confidentia puniretur hoc factu[m], in quo nulla adest confidentia, & eius, quod non est, supponeretur probatio, quae in rerum natura esse non potest, quia non entium nullae sunt qualitates. l. eius, qui in prouincia ff. si cert. pet.

25 Octa[u]o, Quia, si confidentia est species simoniae necesse est, ut sit pactio illicita, t[ame]n qua[m] impossibile est sine consensu utriusque oriri. l. obligationem substantia, ff. de actio. & oblig. l. illud, ff. de pact. l. nuda, ff. de contrah. empt. l. an inutilis, ff. de accept. idco, si ego vendo Titio s[er]uum, & ille putet se commo dato recipere, nullus est neque uenditionis, neque commodati contractus. Idemque erit, si recipiam cessionem beneficii, ignorans intentionem cedentis, quia regulariter peccata metiuntur ex facto, & no[n] ex praua intentione. Nec obstat, quod simonia committatur in beneficio recepto ab N. illo ignorante, c. nobis, de sim. namque id procedit, si datur aliquid pro eo, cui beneficium cofertur, etiam si ille ignorat d. c. nobis, Sarn. de trien. q. 12. Verum, si nemo conferenti, aut renuncianti aliquid det, vel promittat, t[ame]n sola intentio no[n] potest nocere ignorantia, nec ex parte ignorantis potest dici simonia, nec etiam mentalis, ad no. in c. tua nos, de sim. & ita notabiliter declarat Gabr. d. conf. 172. nu. 7. lib. 2.

26 Tertio respondet Nauar. conf. 36. nu. 2. de sim. quod Pius v. dura reprobat confidentiam procedentem ex solo animo, & conscientia, loquitur de illicita de qua Pius iv. edixit. na[m] constitutio interpretas alia intelligenda est fm terminos interpretate. Sed Constitutio Pij v. fuit facta ad interpretanda illa Pij iv. ergo intelligenda de confidentia illicita, & alio modo ut per Nauar. loco cit.

27 Ex predictis igitur patet, primum argumentum adductum pro contraria sententia non ob stare, & per consequens ex sola intentione dimittentis, non solum non committitur confidentia punibilis per dictas Constitutiones, sed nec etiam praesumitur, quous Nauar. in Man. d. c. 2. 3. sub nu. 10. in 6. not. interpretetur ea uerba, quod Pius v. non intendit asserere per dicta uerba, quod sola talis intentio constituat in foro interiori simoniam, sed quod probatio eius faciat in exteriori illam praesumi, quia, si etiam non probetur illam intentionem fuisse notam resignatario non committitur, nec praesumitur confidentia, & ita nunc teneo. & propterea idem Nauar. in d. conf. 27. nu. 2. de sim. mutauit opinionem, & ibi tenet, quod nec etiam ex hoc praesumitur confidentia nisi etiam probetur intentio praua recipientis, & ad tollendum hoc dubium bonum esset, vt Summus Pontifex conficeret aliam Constitutionem super hoc, &

inter alia hoc declarare, & tollere.

Ad secundum argumentum in contrarium adductum respondetur, quod studiosa uoluntas emendi &c. est simonia si intercedat pactum, alias secus, iuxta communem opinionem supra relatum.

Concludendum igitur est, solam uoluntatem resignantis, aut collatoris, vel alterius non inducere confidentiam illicitam, & punibilem per dictas Constitutiones Pij iv. & Pij v. sed esse necessarium pactum aut conuentionem, modum, seu conditionem expressam, vel tacitam, ex hac conclusione deducenda erunt aliqua[m] notabiles illationes, quae in praxi quotidie occurrunt, & de eis pluries uidi dubitari.

28 Primo infertur no[n] esse confidentialem, renunciationem factam a resignante ea mente, qd N. resignatarius ad sui nutu[m] renunciat alteri cui uelit uel sibi retrocedet beneficiu[m] resignati uel qd N. resignatarius sinat ipsum resignante[m] percipere fructus, si huiusmodi mes & praua intentio resignantis expresse, uel tacite no[n] fuit nota resignatario, & sic non intercessit pactum, ut clare colligitur ex praedictis, & interrogatus respondit in facti contingentia, Nauar. conf. 30. in princ. de simon. & huiusmodi illatio procedit, etiam si fuerit mandata executioni uoluntas praua resignantis, ut quia resignatarius retrocessit beneficium, aut renunciat personae, de qua cogitauerat resignans, na[m] ex quo nullum interuenit pactum, nulla confidentia committitur. ita Nauar. d. conf. 30. nu. 2. ubi num. 3. respondit dubio, quod fieri poterat de fructibus.

29 Secundo infertur, confidentialem resignationem non esse iudicandam eam, in qua nullu[m] interuenit pactu[m], licet resignatarius receperit beneficiu[m] resignanti intentione ad resignantis nutu[m] resignare: ita in facti contingentia respondit Nauar. conf. 27. de sim. ubi ampliat, hoc procedere etiam in foro interiori.

30 Tertio infertur non esse confidentiam simoniacam, & punibilem, conferre beneficium, uel procurare, ut alicui conferatur beneficium, ea intentione & spe, quod ille aliquando cedet in fauorem ipsius, aut alterius a se nominandi, si nulla conuentio intercesserit. ita Nauar. in Man. c. 23. sub nu. 109. uerf. & eadem ratione, & in facti contingentia interrogatus ita respondit idem Nauar. conf. 33. de simon. nam ibi quidam residens Romae certioratus a fratre suo de uacatione cuiusdam beneficii, ut illud impetraret sibi, illud impetravit pro dicto suo fratre, & expedijt literas, quas misit ad fratrem, ad quem etiam scripsit noluisse illud beneficium impetrare pro se, sed pro illo, ea spe, quod ipse renunciauerit illud ad fauorem eius, quando esset adeptus sustentationem decentem, frater in Hispania manens accepit possessionem, quam tres annos continuauit, post quos frater, qui impetravit, existens Romae rogauit predictum fratrem suum, ut resignaret predictum beneficium in sui fauorem, & frater manens in Hispania statim misit mandatum ad resignandum, & scripsit ei quod ea mente semper possedit, illud vt resignaret in sui fauorem. dicit Nauar. nullam adest confidentiam punibilem, quia non adest pactum. Nec obstat, quod Pius v. damnet quarentes, & procurantes beneficia, ut &c. quia respondit Nauar. sub nu. 5. uerf. ad tertium, quod Pius Quintus non damnat omnes, qui procurant alijs beneficia, sed solum qui procurant, ut de illis postmodum ad libitum suu[m] disponant, fructus etiam percipientes illorum: quod non fecit praedictus.

Quarto infertur non esse simoniacam confidentiam punibilem.

31 punibilem illam, qua quis confidit, quod collator post renunciationem liberam conferret beneficium resignatum illi, cui renuncians uolet, puta familiari consanguineo, aut amico, ut in specie tradit Nauar. in Manual. d. c. 23. num. 109. si nullum pactum, modus, aut condicio intercesserit, & in facti contingentia interrogatus, ita consuluit idem Nauar. conf. 36. de sim. quia talis fiducia iure naturali, uel diuino no[n] prohibetur, si aliud no[n] obstat, & nullus contractus interuenit, & tali casu, neq[ue] simonia cofideratur Gl. in c. ordinationes, uerb. pretio, 1. q. 1. Card. Paris. conf. 135. n. 17. uol. 4. Dec. in c. ex parte n. 17. de off. deleg. & est cois opinio. Et id ualde notandu[m] est, quia frequenter accidit extra curiam. nam coram ordinarijs beneficia non possunt renunciari, nisi simpliciter, & est cois opinio omnium Doctorum sententia, & patet in Constitutione Pij v. 58. & alias late scripsi.

32 Multoties igitur euenit, quod renunciantes coram ordinarijs renunciant ea intentione, vt illud beneficium resignatum simpliciter conferatur consanguineo, amico, uel familiari, nullo pacto, uel conuentione intercedente, utiq[ue] hoc casu nulla confidentia punibilis committitur, vt respondit Nauar. conf. 36. de simon. & etiam scribit idem Nauar. in Summ. d. ca. 23. sub nume. 107. uerf. ad decimum dico, in fine illius uersiculi, neque etiam simonia? D. Ant. 2. par. tit. 1. c. 5. §. 11. communis opinio, supra scripsi, neque etiam simonia mentalis. Card. Alex. in ca. quicunq[ue] el primo 1. q. 1. c. 1. communis opinio teste Nauar. loco cit. & dixi lib. 14. q. 6. de resign. benef. ampl. 2. Hinc alias fuit decisum in Rota non committere simoniam, qui dedit mandatum ad renunciandum, cum clausula, ut post admissam renunciationem aliqui amici rogent collatorem, ut conferat alicui teste Casad. decis. 2. de simon.

33 Quinto infertur, non committere confidentiam punibilem per has Constitutiones eligentes, & praesentantes aliquem ad beneficia uacantia, ea intentione vt electus, seu praesentatus renunciet consanguineis, amicis, seu familiaribus ipsorum, si nullu[m] pactum intercesserit, ita Nauar. conf. 33. nu. 4. uerf. tum quia, de simo. dicens esse absurdum aliter sentire, & ab omni humana societate, & charitate Christiana alienum: nam quicunq[ue] sperat, & confidit pro fauore recipere gratitudinem, & quod ille faciet in gratiam ipsius aliquod magnum, uel paru[m], & quaeque recipit beneficium, & concipit animu[m] retribuendi, & ostendendi aliquam gratitudinem erga beneficientem sibi: namque iure naturae constitutum est ut beneficienti beneficiamus. l. si non fortem, §. libertus, ff. de cond. indeb. S. Thom. 2. 2. q. 78. art. 2. l. & si lege, §. consuluit, ff. de petit. hære. & hoc idem uidetur firmare idem Nauar. in Manual. d. c. 23. nu. 109. & conf. 36. de simon.

34 Sexto infertur ex mandato dato ad renunciandu[m] coram Summo Pontifice adiecta[m] conditione[m] ut conferatur illi, & non alias non committi confidentiam simoniacam, & punibilem, quia ita solent dari mandata secundum stylum a multis annis obseruatum in curia, ex scientia, & tolerantia Papae, ut tradit Casad. decis. 2. num. 2. de simon. Boer. in tract. de auct. Leg. a later. col. antep. Redoan. de sim. 2. p. c. 12. per totum, & c. 13. & quia nullum adest pactum inter resignantem, & resignatarium.

35 Septimo infertur tractatum de constituenda pensione absque quo aliud dicatur, non inducere confidentiam simoniacam, & punibilem, quia huiusmodi

tractatus non sunt improbat, si partes ultra no[n] progrediantur ad firmam pactionem, & illam inserant in resignatione: & io ita renunciare, postea no[n] est confidentia, cois opinio, teste Io. Petr. Bima conf. 28. nu. 7. & 8. quod procedit etiam si resignans no[n] esset resignaturus absque dicta pensione, nam, si postea Summus Pontifex admittat resignationem, concedatq[ue] pensionem, non est confidentia, Io. Petr. Bim. dist. consil. 28. nu. 6. & quod huiusmodi tractatus sint liciti, tradit late Fel. in ea. ad audentiam 2. nu. 3. de re scr. Boer. decis. 205. num. 1. stante etiam scientia Papae. Casad. decis. 2. de sim.

36 Octa[u]o infertur, quod impetrantes aliqua beneficia, a Sede Apostolica, aut aliunde concepta spe ea renunciandi in fauorem aliorum, ut consequantur aliquam pensionem, aut reservationem fructuum, diuino nullo pacto, aut conditione, expresse, uel tacite id fiat, nullam committere confidentiam simoniacam, & punibilem, ita Nauar. conf. 36. sub num. 3. uerf. Addo. & ratio est, quia hic casus non comprehenditur in dictis constitutionibus, ergo illis pœnis non erit punibilis, cap. legatur 24. qu. 2. §. consideremus, Authent. de trient. & semiss. columna 3.

37 Nono infertur, promissionem t[ame]n generalem factam a familiari Cardinalis uerbis generalibus, se cu[m] omnibus, quae habet, & habiturus est, esse paratum obsequio, & uoluntati ipsius, si postea ab ipso Cardinali ei procuretur beneficium, non inducere confidentiam simoniacam, & confidentialem, ut in terminis in facti contingentia respondit Nauar. consil. 29. tit. de sim. & ratio est, quia uerba generalia iactata non obligant. l. ult. ff. de testam. cap. cum uenissent, de inst.

38 Inficiari tamen minime potest, quin collator aut resignans ex ea cogitatione mentis, & praua animi intentione sine aliquo exteriori actu, incidat in eam speciem t[ame]n simoniae, quam mentalem uocant opere tamen subsequuto id est adepta re, quae speratur, & sequuto effectu, Abb. in cap. nemo, de simon. & in c. tua nos, & c. consulere, eod. tit. Ang. in uersio simon. 1. uerf. pe. cum alijs. ut per Redoan. de simo. part. 1. cap. 3. nume. 6. & communiter ab omnibus ita tenetur. Et, quamuis Io. Maior in 4. sent. dist. 25. quaest. 1. & Adrian. in quolibet. 9. Dom. Soto lib. 6. de iust. & iur. quaest. 8. art. 1. tenuerint, simoniacos mentales obligari ad restitutionem taliter acceptorum, ut coguntur in foro conscientiae usurarii mentales, c. consuluit, ubi Gl. Abb. Anto. de Burr. Anan. Card. & alij omnes communiter de usur. ibi, iudicandi sunt male agere, & ad ea, quae taliter sunt accepta, restituenda in animarum iudicio efficaciter inducendi. Tamen contraria opinio est uerior & communiter recepta ab omnibus Theologis, & Canonistis, ut simoniacus mentalis non obligetur ad restitutionem, ut probatur in c. ult. de sim. ubi dicitur, quod facultas concessa a Papa dispensandi cum monachis quibusdam, qui per simoniam fuerant adepti locu[m] in Monasterio, extenditur, ut ex ea possint absolui

39 Abbates, tum quia beneficium Principis latissime interpretandum est, cap. olim, de uerb. significatione, l. beneficium, ff. de const. princ. tum etiam quia effectus Abbas non desinit esse monachus, ut tradit ibi Abb. qui dicit, ad hoc communiter allegari illud c. sicuti effectus Rector t[ame]n non desinit esse scholaris, Bal. in l. nec patronus. C. de ope. nou. nunc. quam dispensationem subdit Summ. Pontifex non esse necessarium

40 41 42

cessaria in simoniaciis metatibus, illis uerbis, & ad re-
 signationes spiritualium, & temporalium, quæ nullo
 pacto, sed affectu animi præcedente utrinque tali-
 ter acquiritur, in quo casu delinquentibus sufficit
 per solam penitentiam suo satisfacere Creatori, eos
 pro sim. huiusmodi non teneri. & ibi Gl. Card. Ant.
 de Butr. Abb. Anan. & alii omnes notant. D. Tho.
 2.2. q. 100. art. 6. ad 6. Siluest. in uerb. simonia. q. 20.
 communis* opinio teste Nauar. in Man. c. 23. num.
 103. uers. secundo, ita exponentes utrinque i. ex par-
 te dantis, & accipientis, Fel. in tua nos, de sim. cum a
 liis, ut per Redoan. de sim. par. 1. cap. 3. num. 15. di-
 xi lib. 14. de resign. benef. q. 6. nu. 14. Nec obstat, qd
 usurarius mentalis tenetur restituere, nam plures as-
 signantur rationes differentie inter Usuram, & Si-
 moniam, quo ad hunc effectum, & Primam rationem
 diuersitatis assignauit Host. quia usura est prohibi-
 ta ex utroque Testamento, cap. quia in omnibus, de
 usur. Abb. in rubr. de usur. & ibi omnes. Ioã. Capist.
 de usur. nu. 56. communis* opinio omnium Theolo-
 gorum, & Canonistarum teste Couarr. lib. 3. uar. re-
 sol. c. 1. & probatur Exod. c. 22. iuxta expositionem
 Diui Ambrosij, & Augustini in c. si quis, & ca. seq.
 14. q. 4. Deuteronom. cap. 23. Leuit. c. 25. Ezech. ca.
 18. Neem. 5. Esai. 24. Psal. 14. c. quoniam 14. q. 4. &
 c. si quis obitus, eadem caus. & 9. Luc. 6. Apof. 1. ad
 Rom. & 2. ad Corint. ac 4. ad Ephes. & etiam de iure
 naturali, Bal. in rubr. C. de usur. col. 2. Io. Andr. in
 mercurialibus, in reg. peccatum, de reg. iur. lib. 6. Io.
 Capist. allegat. tract. nu. 53. D. Tho. 2.2. q. 78. art. 1.
 Archiep. Florent. in 2. p. suæ Sum. titu. de usur. nu. 5.
 Sor. lib. 6. de iust. & iur. art. 1. col. 4. communis* opi-
 nio, ut attestatur Couarr. loc. cit. Clar. libr. 5. recepti.
 sent. §. usura, uers. sciendum, & secundum aliquos et
 de iure ciuili, Gl. in d. c. quia in omnibus, de usur. &
 in c. quod dicam. 14. q. 3. Abb. in c. cum sit, num. 18.
 de form. compet. ubi attestatur* de communi. Imol.
 in clem. 1. nu. 8. de usur. Furt. Garz. de ult. fi. iur. illat.
 5. Simonia uero nequaquam, Abb. & alij in cap. 1.
 de sim. & in c. extirpanda, §. qui uero nu. 8. de præ-
 ben. Sed hæc ratio nunquam mihi placuit, sicuti ne-
 que Panorm. d. c. ult. nu. 6. de sim. t quia esset restrin-
 gere nimis dispositionem illius, c. ad simoniam dū-
 taxat prohibitam iure humano, & tamen textus ge-
 neraliter loquitur, & propterea debet intelligi, ut p-
 cedat etiam in simonia prohibita de iure diuino, in
 qua Papa non potest dispensare ex* receptiori Ioã.
 Andr. Card. Ant. de Butr. & alij in c. primo de simon.
 Dec. conf. 141. Caccialup. de penf. q. 19. n. 17. & 18.
 Redoan. de sim. p. 1. c. 2. §. nu. 27. & par. 1. c. 12. num.
 19. & habetur in c. ex multis, 1. q. 3. sicuti neque in v-
 sura, communis* opin. per Couar. d. libr. 3. uar. resol.
 c. 1. n. 8. immo proprie ille tex. uidetur loqui de hac
 simonia, cum pro statu religionis fuerit datum tem-
 porale, idque uidetur esse de iure diuino, Gl. in cap.
 ex parte, de offic. deleg. Nauar. in Man. c. 27. sub nu.
 100. Ideo secundum rationem diuersitatis tradidit
 Abb. antiq. in c. consuluu, de usur. quod simoniacus
 mentalis non tenetur restituere, quia simonia pro-
 prie concernit actum exteriorem, & venditionem,
 sed usura tōcernit animam iuxta illud Luc. 6. Mu-
 tuum dantes nihil inde sperantes, Sed hæc ratio dā-
 natur a Io. Andr. Panorm. d. c. ult. nu. 6. & ab aliis cō-
 munitur, quia non potest reddi ratio cōcludens, qua
 re usura magis cōcernat animam quam simonia, im-
 mo utraque inducit peccatum mortiferum, clem. 1.
 de usur. Castr. libr. de heret. c. ult. Conrad. de contr.

q. 25. 26. & 27. Gl. in sum. 1. q. 1. Zabarell. in cap. ex
 tua, de sim. & alii omnes. Tertiam reddidit rationem
 diuersitatis Io. Andr. quod magis uulneratur bonum
 charitatis sperare lucrum ex mutuo, quam ex bene-
 ficio, quia in mutuo teneris mihi reddere tantundem
 sub identitate substantiæ, l. 2. §. mutui datio, ff. i. cer-
 pet. & ibi Dec. num. 2. ac alij, sed in beneficio conse-
 queris beneficium sine alia restitutione, & propter
 ea dicitur beneuola actio, ca. 1. quibus mod. feud. a-
 mitt. in v. sibus feud. Io. Selu. in tract. de benef. p. 1. q.
 1. Rebuff. in prax. benef. in princ. & quia magis quis
 obligatur ad mutuum, quam ad concedendum bene-
 ficium, cum ex mutuo minus ledatur mutuans, nam
 consequitur identitatem, & conferre sit donare. Gl.
 & Doc. in ca. cum accessissent, de const. & compro-
 bat Io. Andr. quia in simonia mens utriusque, dan-
 tis scilicet, & recipientis, potest esse deprauata, & io
 melior est conditio possidentis, sed in mutuo ratum
 est deprauata mens mutuantis, non mirum ergo si
 tenetur restituere: Has autem rationes differentiæ
 iure confutat Abb. d. c. ult. nu. 6. uers. sed aduerte, ex
 eo quia non concludunt. nam quod beneficiarius
 nõ teneatur illud beneficium sibi collatum restituere,
 euenit ex natura beneficiorum, que debent esse
 perpetua, c. satis peruersum, dist. 56. Gl. 1. in c. pasto-
 ralis 7. q. 1. Card. conf. 57. Card. Paris. conf. 119. nu.
 16. uol. 4. Quod autem beneficium sit donatio, uerū
 est, respectu effectus considerati, in d. c. cum accessis-
 sent, & ex collatione non grauantur, neque recipiunt
 læsionem habentes facultatem conferendi, sicuti si
 donarent bona propria, cum ad collationem teneat-
 ur ratione officij, c. ne pro defectu, cum ibi not. de
 elect. & hac ratione fuerunt inuenitæ deuolutiones
 c. cum nostris, c. literas, de concess. præb. ca. vnico, yf
 Eccles. benef. c. ult. de consue. lib. 6. Gl. & Doc. in c.
 cum in cunctis. §. 1. de election. late Rebuff. in prax.
 titu. de deuolutionibus col. 1. & 2. quod autem dicit
 Io. Andr. quod in simonia sit deprauata mens utri-
 usque & in usura mens unius, id potest esse falsum,
 & oppositū posset accidere, ut ex exemplis traditis
 per Abb. d. c. ult. nu. 6. constat, & uoluit Couar. in
 reg. peccatum reg. 2. sub num. 8. fol. 43. & 46. & pro-
 pterea Quartam rationem diuersitatis assignat Abb.
 d. c. ult. num. 7. prope fi. hoc esse inductum in odiū
 usurariorum, & fauorem pauperum. Sed hæc ratio
 neque concludit cum simoniaci sint admodum o-
 diosi sacris ordinibus, & hominibus, ca. ult. in fin. de
 purgat. canon. c. ult. 1. q. 7. c. per tuas primo de simo.
 Et propterea simoniæ crimē comparatur Idolatriæ
 c. cito, & c. eos 1. q. 1. & reputatur crimen detestabi-
 le, & atrocissimum. Abb. in c. sicut, in prin. de simo.
 Sarnen. de trien. q. 12. nu. 13. Mihi autem probatur
 ratio diuersitatis, quam tradidit Nauar. in Manual.
 c. 23. d. nu. 203. uers. tum quia. Nam per simoniā mē-
 talem accipit ab eo qui male dat, ob ignorantiam hu-
 ius præuentionis, nemini tenetur illud benefi-
 cium restituere: Recipiens aut usuram uidetur in cul-
 pa, & male accipit, & ideo tenetur restituere danti,
 qui in hoc non peccauit, nam usuram t soluere non
 est peccatum, c. debitores, de iure iur. Recipere autē
 sic, & regula est, qd qui male recipit ab eo, qui bene
 dat, teneatur restituere t danti, c. nõ sane cū gl. 14. q. 5.

S V M M A R I V M

- 1 Primus casus cōfidentialis cōstitutionis Pii Quinti.
- 2 Ex simulatione colligitur fraus.

3 Argumentum a præcedentibus, uel sequentibus va-
 lidum.
 4 Fraus ex uicinitate actuum.
 5 Confidentialia quando in resignatione fit pactum, ut Re-
 signatarius restituat illud benef.
 6 Beneficium non potest resignari sub conditione mor-
 tis.
 7 Beneficia debent pure resignari.
 8 Beneficia debent dari absque conditione,
 9 Ex retrocessione resignatio non presumitur pura.
 10 Promissio facta a resignatario resignati simoniaca.
 11 Fraus ex correptione.
 12 Simonia etiam si ex promissione committitur.
 13 Monasterium regulare, uel seculare.
 14 Monasterium sine conuentu datur in commendam.
 15 Vbi sunt Moniales, dicitur Monasterium.
 16 Sunt quedam beneficia, que appellantur officia.
 17 Renuncians officium, ut superior ei det aliud, com-
 mittit simoniam.
 18 Dicitio aliud includit omnia ommissa supra.
 19 Dicitio aliud includit diuersa ab expressis.
 20 Dicitio qualescumque uniuersalis, & nu. 122.
 21 Dicitio qualiscumque includit masculos & feminas.
 22 Qualitas personæ in simonia non excusat.
 23 Verbum si quis, est admodum generale.
 24 Dicitio cuiuscumque omnes comprehendit.
 25 Dicitio cuiuscumque est uniuersalis.
 26 Dicitio cuiuscumque ponitur ampliatiue.
 27 Dispositio legis comprehendit non solum causas,
 sed etiam personas priuilegiatas.
 28 Sequentia intelliguntur secundum præcedentia.
 29 Cardinales non includuntur in lege generali.
 30 Papa admittit resignationes ad vota resignantium.
 31 Ius non abdicatur a resignante nisi acquiratur resi-
 gnatario.
 32 Regula de Infirmis habet locum in collatione infe-
 rioris.
 33 Regula de Infirmis habet locum in renunciationib.
 factis extra Curiam.
 34 Dicitio quauis uniuersalis.
 35 Dicitio quauis ponitur ampliatiue.
 36 In lege nullum uerbum sine uirtute.
 37 Coram ordinariis non potest fieri renunciatio in fa-
 uorem.
 38 Vbi uerba non conueniunt, neque dispositio.
 39 Litere beneficiales aliquando sunt in forma gra-
 tiosa, quandoque in forma dignum.
 40 Ordinarius quid faciat cui dirigitur literæ in for-
 ma dignum.
 41 Mens attendenda est.
 42 Simonia coram quocumque, & ubique potest com-
 mitti.
 43 Connexorum idem iudicium.
 44 Resignatio omnis simplex, uel qualificata.
 45 Resignatio omnis hodie dicitur simplex.
 46 A definitione bonum argumentum.
 47 Resignatio in curia absque prouisione quomodo fiat.
 48 Verba generalia multum conferunt.
 49 Intrat dispositio penalis, ubi potest cadere fraus.
 50 Prohibitum immediate, mediate fieri non potest.
 51 De relicto ad pias causas non detrahitur Trebellia-
 nica.
 52 Prohibitum una uia censetur omni alia.
 53 Circuitus sunt uitandi.
 54 Fraudibus obuiandum.
 55 Ordinarii non possunt conferre beneficia coram eis
 renunciata suis consanguineis.

56 Constitutio Pii v. 58. prohibet directe, & per cir-
 cuitum.
 57 Exempla faciunt rem melius intelligere.
 58 Recipiens beneficium cum pacto retrocedendi com-
 mittit confidentialiam.
 59 Circuitus collationum quomodo intelligatur.
 60 Vetus intellectus quoties est conformis uerbis, &
 effectui.
 61 Pensio sine causa difficilis.
 62 Resignatio simulata quæ.
 63 Resignans nullum incommodum patitur si statim fiat
 retrocessio.
 64 Ex causa resignationis conceditur pensio.
 65 Causa falsa expressa nocet.
 66 Causa declarat, quod factum est.
 67 Circuitus cum effectu considerandus.
 68 Exempla non restringunt regulam.
 69 Commune pluribus competit.
 70 Resignans cum pacto, ut regressui non sit locus, confi-
 dentiam committit.
 71 Regressus quando intrat.
 72 Regressus hodie sunt sublati.
 73 Regressus ob non solutionem pensionis hodie datur.
 74 Aequiparatorum idem ius.
 75 Origo spectanda.
 76 Confidentialia non committitur sine pacto, & numer.
 124. & num. 171.
 77 Nutu non committitur confidentialia.
 78 Verba Constitutionis Pii v. etiam sola intentione
 & c. quomodo intelligantur.
 79 Ex facto unius alteri præiudicium inferri non debet.
 80 Ignorans non peccat.
 81 Resignans cum pacto, ut fructus ei dentur, commit-
 tit confidentialiam.
 82 Per resignationem uacat beneficium.
 83 Resignans habetur pro mortuo.
 84 Resignans amittit omne ius quod in eo habebat.
 85 Resignans non potest se ingerere beneficio resi-
 gnato.
 86 Fructus beneficij resignati spectant ad resignata-
 rium.
 87 Resignatio debet fieri libere.
 88 Simonia, resignare pacto consequendi fructus.
 89 Fraus ex coniecturis.
 90 Fraus quomodo probatur.
 91 Fructus pertinent domino, uel possessori.
 92 Dans fructus collatori committit simoniam.
 93 In parte perpetratur delictum, sicuti in toto.
 94 Dans aliquid pro presentatione, uel electione com-
 mittit simoniam.
 95 In minimis non cadit confidentialia.
 96 Benigna interpretatio recipienda.
 97 Constitutio exorbitans restringenda.
 98 Fructus unius anni sufficiunt ut committatur simo-
 nia, si super illis fiat pactum.
 99 Committit confidentialiam resignans, sine fructus den-
 tur resignanti, siue alijs.
 100 In claris nulla difficultas.
 101 Resignatarius dans fructus resignanti non commit-
 tit simoniam.
 102 Resignatio debet esse pura.
 103 Sequentia declarant præcedentia.
 104 Vna pars constitutionis declarat aliam.
 105 In ignorante nulla uoluntas potest considerari.
 106 Pactum in beneficialibus improbat.
 107 Resignatarius ex resignatione efficitur dominus
 fructuum.

- 108 In resua quisque est moderator, & arbiter.
- 109 Rebus suis quis potest apponere eam conditionem quam uult.
- 110 Causa excludit delictum, & presumptione ipsius.
- 111 Causa iusta excusat a dolo.
- 112 Causa etiam bestialis excusat a delicto.
- 113 Bona fama excludit delictum.
- 114 Verbum concedere est generale.
- 115 Conditiones quacumque improbantur.
- 116 Expressum quod colligitur ex vi verborum.
- 117 Expressum quod sub generalitate continetur.
- 118 Expressum quod comprehenditur sub ratione.
- 119 Nullo modo potest resignans, se ingerere beneficio resignato post.
- 120 Non curamus de modo, cum habemus effectum.
- 121 Verba generalia generaliter sunt intelligenda, etiam in materia odiosa.
- 122 Præcedentia declarant sequentia.
- 123 Perceptio fructuum facta a resignante post resignationem inducit presumptionem confidentiam.
- 124 Causa excludit delictum.
- 125 Absque pacto simonia non committitur.
- 126 Fructus debiti resignanti possunt ei dari a resignatario absque scrupulo.
- 127 Fructus debentur resignanti usque ad diem præstiti consensu.
- 128 Resignans potest exigere fructus, donec resignatarius capiat possessionem.
- 129 Quod inest, potest in pactum deduci, etiam in spiritualibus.
- 130 Expressio eorum que insunt non inducit simoniam.
- 131 Causa in primis in delictis inspicienda.
- 132 Factum sequens interpretatur ob causam præcedentem.
- 133 Factum semper præsumitur ob causam necessariam.
- 134 Factum præsumitur, ut ius disponit.
- 135 Præsumptio quod quis faciat, quod ei prodest.
- 136 Factum non extenditur ultra gesta.
- 137 Actus agentium non operatur ultra intentionem.
- 138 Quantitas excedens inducit presumptionem confidentiam.
- 139 Datum pro literis, simonia.
- 140 Datum pro expensis resignationis simonia.
- 141 Resignatio debet fieri absque conditione.
- 142 Promissio reddit actum non liberum.
- 143 Pactum de soluenda certa pensione, simoniacum.
- 144 Pensio est quadam fructuum solutio.
- 145 Confidentia, promittere pensionem pro collatione, vel presentatione.
- 146 Promittere pensionem ob auxilium recipiendum in litigando simonia.
- 147 Dicitio vel aliquando stat aduersatiue.
- 148 Dicitio uel stat disiunctiue.
- 149 Genus latius patet specie.
- 150 Dicitio ex stat exclusiue.
- 151 Dicitio ex denotat causam proximam.
- 152 Dicitio eadem est qualitatum præcedentium repetitiua.
- 153 Dicitio ut supra est repetitiua.
- 154 Usus fructus separatur a proprietate.
- 155 Simonia committitur, siue fuerit datum, siue promissum.
- 156 Datio & promissio equiparantur.
- 157 Absassinium perpetratur ex promissione.
- 158 Ex proemio valet argumentum.
- 159 Vna pars legis declarat aliam.
- 160 Verbum soluatur est generale.

- 163 Pensio non reseruat cum fructus sunt tenues.
- 164 Simonia pactum de soluendo plus quam Papa ordinauit.
- 165 Tractatus de pensione sunt liciti.
- 166 Cum consensu Papæ pensio debet solui.
- 167 Papæ auctoritas tollit omne vitium.
- 168 Papæ scientia tollit omne scrupulum.
- 169 Sine Papa pensio non potest imponi.
- 170 Perceptio fructuum absque auctoritate Papæ inducit confidentiam.
- 171 Resignans beneficium cum pacto, quod euicta litera resignatarius consentiet pensioni, simonia.
- 172 Cessat confidentia per scientiam Papæ.
- 173 Pactum in permutationem coram ordinario de soluenda pensione, simoniacum.

Q V A E S T I O. XXVII.

Quæ pertinent ad primum casum confidentiam, plenissime explicantur.

Vigesimo septimo Quæro, qui casus confidentiales explicantur in Constitutione Pij v. 37. incipien. Intolerabilis, hac de re edita? communis opinio omnium Doctorum est, quatuor ibi poni casus in §. Quare nos, usque ad §. ad probandum, de quibus quam breuissime erit agendum.

Primus casus confidentiam beneficialis positus in dicta constitutione est, ut omnes, & quæcunque resignationes, & cessiones siue simplices, siue cum circuitu retrocessionis, & reseruatione regressus beneficiorum, etiam ex sola intentione resignantium, & cedentium facta, ut illa beneficia eidem dimittantur, aut alteri conferantur, uel omnes aut pars fructuum detur aut pensiones soluantur sint confidentiales, ut probatur illis uerbis, Quare nos volentes periculosam talium audaciam noui iuris subsidio cohibere presentium auctoritate statuimus, ut si quis quacumque auctoritate Ecclesiam, vel monasterium, aut aliud beneficium Ecclesiasticum qualecumque ex resignatione, uel cessione cuiuscumque personæ simpliciter, aut cum circuitu retrocessionis, cum regressu, uel accessu etiam sola dimittentis intentione receperit, aut illa, uel illud etiam in euentum regressus, uel accessus eidem dimittendi, uel alteri postea conferatur, aut illius fructus, uel eorum pars alij uel aliis concedantur, uel pensiones soluantur ex eisdem hæc confidentia censeatur.

Ratio huius conclusionis colligitur ex §. Multi ubi referuntur causæ plures, ex quibus solent dari beneficia custodienda, & deponenda in confidentiam de quibus dixi supra. Et ex Constit. Pij IIII. §. & in super, & ideo huiusmodi resignatio retrocessio, & perceptio fructuum, uel reseruatio pensionis iudicatur confidentialis, & fraudulenta, cum non fuerit animo libero; sed simulata, & supposita, tex quo generaliter deprehenditur fraus, l. pupillus, §. sed & si p interpositam, ff. de auct. tutor. l. 2. C. de natural. lib. l. 3. ff. eo. Guid. Pap. de præf. nu. 47. Craue. conf. 122. num. 10. & gesta præcedentia, & sequentia dolosa satis id ostendunt Docto. in l. si quis post hac. C. de bon. præscr. Gl. in l. apud Celsum, ff. de dol. except. Craue. conf. 143. nu. 9. Menoc. de arbitr. l. d. ca. 470. nu. 10. & actuum uicinitas. Bar. in l. post contractum nu. 8. Io. Annib. num. 163. ff. de don. Paris. conf. 143. num. 21. uolum. 4. ac frequentia, Guid. Pap. d. trac. de præsumpt. num. 47. & §. 1. & breuitas temporis, Craue.

- Craue. conf. 100. num. 8. Cassan. conf. 33. num. 15. Rui. conf. 130. num. 2. uol. 1. Afl. decif. 72. num. 3. & alia prosequitur Dec. conf. 235. col. 1. & 2. Et hic primus casus confidentiam beneficialis multa continet capita, quorum Primum erit, ut sit confidentia recipere beneficium ex cā resignationis, ut illud ipse resignatarius restituat resignanti, aut alteri, Naua. conf. 48. n. 3. de sim. Hinc in una* Augustan. corā Guidobono de anno 1551. fuit resolutum esse confidentiam, si fuit conuentum, ut beneficium resignatum restitueretur, si resignans ex infirmitate non moriatur, teste Caputaq. decif. 201. p. 1. & ratio est, quia beneficiorum restitutio debet esse pura, Rot. decif. 6. nu. 2. de renunc. in antiquior. Io. Monac. in c. licet, nu. 5. de rer. perm. l. 6. & absque ulla pactatione, conditione, & modo, c. cū pridē, de pactis, ubi Doctores* oēs, Oldra. cōf. 324. nu. 5. Card. Paris. in c. uenerabilis, nu. 45. de except. Quoties aut fit hmoi retrocessio in ipsum resignantem, uel resignatio in alium uoluntate eiusdem resignantis, resignatio prima non præsumitur pura, ut debet esse, Doctores in c. ex parte, ff. de offi. deleg. Riminal. Sen. conf. 91. nu. 1. Craue. conf. 122. nu. 2. & per cōsequens confidentialis iuxta ea, q̄ scribit, Gig. de pens. q. 4. Calde. in c. mandatum nu. 4. de rescr. Redoan. de sim. p. 2. c. 10. Idque est conforme iuri cōi, nam* cōi ter receptum est resignationem esse simoniacam, si resignatarius promissit resignanti cedere, aut alteri, Doctores* oēs in d. c. cum pridem, de pact. & fuit bis resolutum in Rota* in una Legionen. teste Moe dan. decif. 243. manuscr. de qua re dixi de Resig. bene. l. 1. q. 7. nu. 21. cum seq. & inficiari non potest si uel colligi ex hmoi retrocessione, & correspondente uoluntate, ut fuit resolutum* in una Gebenen. de anno 1534. teste Sarn. decif. 4. l. 1. Arag. deci. 12. Moe dan. decif. 222. oēs in recolletis manuscr. Caputaq. decif. 240. p. 3. & faciūt, q̄ ad hoc pōderat Card. Paris. conf. 143. nu. 21. uol. 4. & simonia committitur, nō solum ex datione iuris spūalis, uel t. palis, sed et ex promissione, ut refert Bal. fuisse* iudicatum Florentie in c. 1. de testib. l. 6. ubi hoc teneat Pet. de Ang. Gemi. & Franc. & alij. Roma. sing. 327. cum alijs adductis per me, de resign. benef. l. 14. q. 7. nu. 31.
- Et hanc conclusionē Primo intellige in cessione Episcopi, Archiepiscopi, & ita stylus* cōis docet, ut dicatur, Beatissime Pater, cū Monasteriū S. Petri, & c. Ordinis S. Benedicti, & c. cura, & conuētu carēns. Procedit et hmoi cōclusio in cessione Monasterij Monialium, id est in cessione Abbatisatus, cum hoc et sit proprie Monasterium, Mandof. in præf. regu. 2. cance. nu. 6. cum alijs, quæ scripsi de resign. benef. l. 2. q. 1. in. 71. & 74. & est cōis* opinio & ex hoc pot dici, comprehendī beneficia, q̄ appellantur officia c. de multa, de præb. c. 2. & c. cū ad Monasterium, §. prior de stat. Monac. Clem. 2. de simo. Hinc rñdit Naua. conf. 70. tit. de sim. fuisse commifam simoniā per renūciationē Presbyteri regula-

ris de quodam officio, cum pacto, ut Abbas illum remuneraret, & de alio officio ei prouideret ex rationibus, quas ibi adducit.

Tertio intellige in resignatione quorumcumque beneficiorum simplicium, uel requirentium residentiam, aut curatorum, ac habentium dignitatem etiam primam post Pontificalem, ut illa uerba, aut aliud beneficium Ecclesiasticum qualecumque ostendit. Dicitio enim aliud* includit oīa omīssa in præcedētib. uerbis, ut nihil remaneat, ut notat Bal. in l. conuentulam, col. 5. C. de Epif. & Cle. Doct. post Gl. in auth. ex testō, C. de collat. & in l. si fugitiui C. de furt. & in c. sedes, de rescr. Card. Paris. conf. 79. n. 21. uol. 3. & sic diuersa hab expressis, ut late probat per multa Soc. Sen. conf. 300. col. 4. uers. 3. principaliter uol. 2. Card. Paris. conf. 92. nu. 5. uol. 1. Et dicitio qualitates includit, & nihil intactum relinquit, Alberic. de Rosat. in l. metum §. animaduertendum, ff. q̄ met. cau. Bal. in l. cū uirū C. de fideic. egrēgie, Bart. in l. que oīa §. plane ff. de pcur. & in c. 1. qual. olim feud. poter. alien. & comprehendit masculos, f& feminas, Doctores in l. quicūque C. de seru. fugi. & in l. ait diuus, ff. de iur. fisc. Bar. in l. habeat uniuersisq; C. de sum. Trin. Ias. in l. fideiussor §. prætor ait, ff. qui fatid. cogant. faciunt no. in c. Romanorum di. 19. & in c. solite de maiorit. & obedient. Paris. d. conf. 92. num. 6. uol. 1.

Quarto intellige, hanc conclusionē procedere, in quibuscūque personis et existentibus in dignitate resignantibus, uel cedentibus, in fauore cuiuscumq; psonæ et constitutæ in simili, uel maiori dignitate, ut committant confidentiam, & incidat in pœnis huius constitutionis, si resignatarius retrocedat beneficium resignatum resignanti, aut alteri resignet modo expresso, nā qualitas psonæ non excusat, ut colligitur ex illis uerbis, si quis, & c. & ibi cuiuscumque, & c. dicitio enim si quis est admodum gnalis, Bar. in l. 1. n. 2. ff. de uerb. sign. Card. Zabar. in clem. 1. q. 3. nu. 9. de elect. Curt. iun. conf. 35. Dec. conf. 453. n. 7. & dicitio cuiuscumque oēs comprehendit, Paris. conf. 1. nu. 100. uol. 3. Alberic. in l. metum §. animaduertēdū, ff. quod met. cau. nam t est admodū uniuersalis, cap. Romanorum di. 19. ca. solite, de maior. & obed. & ut posita ampliatue, Gl. in clem. si de beneficio, uerb. cuiuscumque, de præb. & in clem. 1. de iud. & in clem. 2. de vit. & honest. cleric. Mandof. in regu. r. cancel. q. 6. num. 6.

Accedit, quia regulare est, ut dispositio legis comprehendat, non solum cas, sed etiam personas priuilegiatas, Bal. in l. in fraudem, §. si quis, ff. de testa. milit. Dec. conf. 120. num. 1. col. 2. & conf. 131. col. 3. & alibi, ut refert Mandof. de infir. resig. q. 2. nu. 3.

Amplia ut sub his uerbis comprehendantur etiam Episcopi, Archiepiscopi, Patriarche, & Cardinales, namque hi exprimuntur in Constitutione Pij IIII. super beneficialibus confidentijs edita, quam refert, in nouat, & ampliat Pius V. in hac Constitutione. Iō dum primum determinat casum confidentiale, ut includere etiam Cardinales S. R. E. ut intelligatur hic §. secundum præcedentia, l. si seruus plurium, §. ut ff. de legat. 1. l. qui filiabus eod. tit. Bal. in l. dōmum col. 1. C. de rei uend. Ias. conf. 215. col. 2. circa med. l. 2. & conf. 5. col. 3. in fin. lib. 3. Soc. iun. conf. 15. nu. 17. l. 1. & optimum fuit exprimere, nā inter Doctores, fuit admodū controuersum, an Cardinales includerent in dispositione legis generalis Arc. E Ioan.

Io. Andr. & Gemin. in c. nemo. de elect. li. 6. Oldra. conf. 221. Barba. late in tract. Card. p. 1. q. 7. Inf. cof. 117. col. 3. li. 1. & cōior* opinio fit negatiua, Ber. in c. 1. nu. 41. de refer. Paris. conf. 141. nu. 8. uol. 4.

Quinto intellige hanc cōclusionem procedere in accipiente beneficiū ex cā resignationis quacumq; auctoritate, vt illa verba, si quis quacunq; auctoritate, ostendunt, q̄ verba uir includere, non solum illū, qui accepit bñficiū ex cā resignationis, uel cessionis a Summo Pontifice, quod non hēt dubiū, nā solet ex* stylo uulgari, & omnib. noto Papa admittere resignationes ad uota resignantiū, & eorū supplicationē, Mandos. de signat. per fiat q. 7. n. 3. Cass. decif. 10. in fin. de concess. p̄b. & hac rōne facilius fit fraus, cū resignans non p̄stet consensum, nisi Sūmus Pontifex admittat resignationē in fauorē resignatarij, & tūc non abdicetur a resignante, nisi acquiratur resignatario, vt ex oīum doctorū* sn̄a cōprobauit in tract. de resign. benef. li. 1. q. 3. & li. 3. q. 7. nu. 61. Sed et accipientem de manu Legati, Episcopi, aut alterius ordinarij. Ita et similia uerba posita in regula Cancellariæ de infirm. resign. ibi ac ipsum beneficiū, quauis auctoritate conferat, & c. cōprehendunt collationem factā per Papam, Legatum, Episcopum, & alios ordinarios, vt Rebuff. in prax. gl. 12. sup. reg. de infir. nu. 3. considerat, ac etiā Mandos. sup. ead. reg. q. 16. in. fi. & ex illis uerbis dicunt cōiter* scribentes regulam Cancellariæ de infirm. habere locū et in renūciationib. factis extra Curia, Cass. decif. 31. sup. reg. Sarn. d. reg. q. 26. Simone. decif. 63. & 64. manuscr. & ita fuit* pluries resolutū in Rota in vna Barchinonē. Cappellanæ, & in alia Parmen. beneficij, lunæ 19. Ianuarij 1587. corā R. P. D. Giosio retuli de resign. benef. li. 1. q. 5. Accedit quia dictio quauis est admodum uniuersalis, ut patet ex his, quæ scribit Ias. in l. quedā, §. nihil interest nu. 3. ff. de eden. Aret. & idem Ias. in l. Gallus, §. et si parente nu. 17. ff. de lib. & posthu. & ut posita ampliatue, ut oēm collationē cōprehendat, Rom. cof. 31. Fel. in tract. qñ litter. Apost. noc. patr. in 4. ampliat. faciunt notat. p. Gl. in clem. si de benef. de p̄b. Mandos. in reg. 1. can. q. 6. nu. 6. Alioquin sequeatur hæc uerba esse sup̄flua, quod in cōstitutione Sūmi Pontificis non est dicendū neq; de minimo uerbo, ut fit sine uirtute, & effectu, §. quib. in princ. ibi sup̄uacuis in 1. Const. Codicis, Bal. sup. rub. de cōtrah. empt. Dec. conf. 47. nu. 2. Card. Paris. conf. 3. n. 86. uol. 4. Curt. iun. conf. 85. n. 4. Sed si quis obiciat foram ordinarij non posse fieri resignationē in fauorē, sed dumtaxat simpliciter, vt scripsi de resign. benef. li. 1. q. 6. nu. 188. & alibi, nā hæc est* cōis omnium Doctorum sn̄a, & per consequens pactū cōsideratū per Pium V. non posse interuenire, unde cū uerba dispositionis non cōueniant, neque et dispositio l. 4. §. totiens. ff. de dam. infect. l. his accusare. ff. de accusat. Rūdeo, intelligendo dupliciter, primo, quoties resignatio fit in Curia, corā Papa in fauorem alicuius, pro quo resignatario expediunt litteras prouisionis ipsius resignationis non in forma gratiosa, cū non fit p̄sens in Curia, vel nolit se subijcere riguroso examini, qd̄ fit in Curia, in domo Illustissimi Cardinalis Vicarij S. D. N. sed in forma dignū nouissima directa ordinario, ut si puio examine illū repererit dignū cōferat, quo casu ordinarius illū examinat, & postea cōfert de mādato Papæ bñficiū resignatum in Curia, vt scripsi de resign. benef. li. 8. q. 7. nu. 188. absque dubio conclusio nra

uerificatur in p̄dicto exemplo, ac uerba p̄dicta. Sed o intelligere, quoties quis uult resignare corā ordinario, & ante resignationem paciscitur cū amico ipsius ordinarij, vt procuret sibi conferri ab ipso ordinario bñficiū in suis manib. resignandū, aut in gñe primūm uacaturū, qd̄ ad sui instantiā, & requisitionem retrocedat ad fauorē ipsius resignantis, uel alterius; hanc enim esse confidentiā, nemo dubitabit, tū ex p̄dictis uerbis, quauis auctoritate, & c. tū ex mēte, q̄ in primis admodū attendenda est, l. scire oportet, §. aliud aut. ff. de excus. tut. Dec. cof. 227. & 344. & hoc pōt uerificari in legato a latere, ac missio, in Archiep̄o, Episcopo, Vicario, & alijs inferiorib. Idque p̄terea cōprobatur, nā simonia pōt cōmitti coram quocūque in quibuscūque bñficijs non habita aliqua distinctione, t̄dūmodo pactum sit illicitū, & cōprehensum sub definitione ipsius simoniæ, Doctores in c. cū pridem de pact. & in c. ex parte 1. de off. dele. in c. 1. & tot. tit. de sim. ita pariter dicendū est in confidentia p̄p connexitatē, tad not. in c. trā lato. de const. in c. quāto de iud. & idēitatē rōnis. l. il lud. ff. ad leg. Aquil. l. a Titio ff. de uerb. oblig.

Sexto intelligere hanc conclusiōnē, in quacunq; resignatione, s̄tā pura simplici, quā t̄ qualificata in fauorē alterius, & cū reseruatiōnē. nā ad hæc duo capita referē oīs resignatio, Rebuff. in praxi de resign. expr. nu. 2. Couar. pract. q. c. 36. sub nu. 9. Roffiniac. de benef. c. 14. n. 3. cū alijs adductis a me de resign. benef. li. 1. q. 2. nu. 1. cum seq. ubi late declarauī, & hodie utraque d̄ simplex resignatio t̄tento, q̄ unus supplicat pro admisione resignationis, & alter pro collatione beneficij resignati uacatis ex dicta admisione, ut dixi de resign. benef. li. 8. q. 7. nu. 39. ad q̄ habuit respectum Pius V. p̄dictis uerbis uolens includere oēm resignationē iuxta stylū* ex resignatione, seu cessione simpliciter, & c. rō et dictat hoc modo esse interpretanda p̄dicta uerba, cōtueniat oī generi resignationis diffinitio confidentiæ, & mēs huius Cōstitutionis Pij V. ut oib. ad sensum patet, & regulare est argm̄t dēducere a definitione, & a mente, ut de primo tradunt Dec. Cagn. & alij oēs in l. oīs definitio, ff. de reg. iur. de secundo ad sunt uulgaria iura, & p̄sertim quæ superius citauimus l. illud. ff. ad le. Aql. l. cū pater, §. dulcissimis, ubi Bar. & alij Doctores, ff. de legat. 2. & ut praxis obtinuit, nullū cadit dubiū, caderē confidentiā, & simoniā in resignatione, q̄ fit in fauorem cū reseruatiōnē. vel absq; in Romana Curia. Maius dubium cadit in ea resignatione, q̄ fit simpliciter absque prouisione in Romana Curia, ut quia arctatus dimittere beneficiū, uel alias p̄tuit a Papa admitti resignationē, quā facit de tali beneficio, Papa signat supplicationē, in qua alter nō supplicat pro prouisione, ut solet fieri, sed ipse tm̄ pro admisione resignationis, vt scripsi, & posui formā de resign. benef. li. 8. q. 7. nu. 103. an in hac habeat locum dispositio huius §. pro negatiua facit, quia non cōueniunt hoc casu uerba dispositionis, cū nullus in eadē supplicatione supplicet pro prouisione, sed Papa conferat cuiuncq; uelit, & sic cesset fraus, ergo, & c. l. 4. §. toties, ff. de dān. infect.

Hoc nō oblatē affirmatiua opinio est tenenda, tū pōderādō uerba gñalia huius §. l. 1. §. gñaliter, ff. de le. p̄stan. Bal. in l. in fraudem, ff. de milit. testam. tum etiā, quia potest fraus interuenire hoc mō, ut quis antequā det R. P. D. Datario supplicationē ad missionis, resignationis absque prouisione, uel tunc certiore faciat amicū familiarē, aut cōsanguineū,

de hoc, ad effectum, ut per aliā supplicationē petat illud beneficiū taliter resignatū, qui ob gratitudinem, aut alia cā promittat ei, uel fructus, uel renūciare illud sibi, aut alteri nutu ipsius, proculdubio hæc est confidentia simoniaca, nā cōuenit definitio, & rō. Iō hoc casu etiam uerificantur uerba supradicta huius constitutionis, & intrabit dispositio prohibitiua, t̄ & p̄nalis, not. c. indemnitate. §. penul. de elect. li. 6. Bar. in lita autem, in prin. ff. de administrat. tut. ex quo satis patet responsum ad contrarium supra adductū. Et hoc nota, quia alias uidi dubitari.

Septimo intellige hanc conclusiōnē procedere in resignatione, cum circuitu retrocessionis, ut patet ibi, simpliciter, aut cū circuitu retrocessionis, nā t̄ prohibitum fieri immediate, mediate fieri nō dēt, laua. §. Titio, ff. de cond. & demonst. quem tex. ad hoc allegat Ias. in l. 2. in princ. col. 6. uerf. & tenendo istam partem, ff. de uulg. & pup. Hinc dixit Roma. in repet. auth. similiter col. 78. C. ad le. falcid. quod sicut de legato immediate facta ad pias causas nō detrahitur Trebellianica, ita neque de legato facto alicui priuato, qui postea sit rogatus p̄r causē restituere, refert Crau. conf. 30. ad fi. & conf. 137. nu. 1. Hinc receptum est, prohibitum vna uia cēseri, p̄hibitum t̄ omni alia, c. cum quid una uia de reg. iur. li. 6. c. hęc imago 24. q. 5. c. detestanda de concess. p̄b. li. 6. lult. si manci. ita uend. ne prost. c. unico §. i. de cler. conuig. li. 6. c. tue, de procu. & plura exempla de ducit Dyn. d. reg. & Gl. in uerbo, cum quid. Accedit ad comprobationē, quia circuitus sunt uitandi, l. do minus testam. ff. de cond. & dem. l. 1. in prin. C. cōmu. dele. clem. auditor de rescr. c. tua de ord. cogna. & per consequens, cum ad fit eadem rō utroq; casu, idem ius statuendum est, l. illud, ff. ad leg. Aquil. fraudibus enim t̄ est obuiā dum omnino, & radix ex qua uenire possunt amputanda, lo. cū hi. §. si cum his de dolo, ff. de tranf. l. in questionis in fi. C. de fidei cō. l. si legatarius, C. de leg. Raim. de forliu. in l. oēs populi sub nu. 8. ff. de iust. & iur. & per circuitum, Ias. in l. cum fundus §. feruum tuum nu. 4. & §. ff. si cert. pet. & in l. stipulationum, §. si is, qui duplum in fin. ff. de uerb. oblig. Rolan. conf. 51. nu. 8. li. 1.

Hinc Constitutio Pij V. §. 8. incip. Quāta Ecclesię, q̄ prohibet sub p̄cenis, ne beneficia renūciata corā ordinarijs ab illis conferantur eorū cōsanguineis, aut familiarib. uel cōsanguineis, aut familiaribus resignantium, includit quoties collatio fieret p̄dictis per circuitus multiplicatarū in extraneos collationum illis uerbis, ceterū p̄cipimus, atq; interdiciamus, ne ipsi Episcopi, aut alij collatores de beneficijs, & officijs resignandis p̄dictis; aut suis, aut admittentiū cōsanguineis, affinis, uel familiaribus, etiam per fallacem circuitum multiplicatarum in extraneos collationum audeant prouidere, & c. idque notandum dixi lib. 5. de resign. benef. quæf. ult. num. 188.

Et hæc conclusio potest pluribus modis exemplificari, quos modos hic referam quam breuissime, t̄ vt dicta uerba melius explicentur, §. sed cum magis inf. de grad. Bal. in l. 1. in 1. lect. sub num. 1. uerf. Itē per exempl. ff. de iust. & iur. Riminal. iun. in l. imperium nu. 5. ff. de iurisd. omn. iud.

Primum exemplum est, quoties quis recepit beneficiū, nō ex manu Titij resignantis, sed Neuij resignatarij, pactione tacita, uel expressa interueniente; t̄ quod illud postea resignabit in fauorem Titij primi resignantis, aut alterius ad nutū ipsius: nā hæc re-

trocessio, siue resignatio ad nutū ipsius erit confidētia, & probatur hic intellectus: nā uerba diriguntur resignatario, cū dicat, si quis receperit, dum igit̄ subdit ex cessione cuiuscūque personæ simpliciter, uel cū circuitu retrocessionis ut intelligere, siue haberit a primo resignante, siue a secundo, siue a tertio, esse confidentiā, stantē p̄dicto pacto illud dimittēdi, restituendi, ac resignandi. namque hoc casu uiget eadem rō, vt supra ostendi, cum prohibitum immediate censeatur prohibitū mediate laua. §. Titio, ff. de cond. & demon. rursum probatur ex illa alternatiua simpliciter, uel cum circuitu retrocessionis, intelligendo simpliciter, quoties ille recepit beneficiū a primo resignante; cū p̄dicto pacto, illud postea ei resignādi, cū circuitu retrocessionis, quoties ab alio, & sic scd̄o resignante pacto illud dimittēdi in fauorē primi. Preterea comprobatur hæc intelligentia ex dicta constit. §. 8. Pij V. ubi ita interpretatur circuitus collationum, ut dixi li. 5. de resign. benef. q. ult. num. 188. Et hic intellectus est cōformis uerbis, effectui, & rerū exitui, t̄ ergo uerus, Ias. conf. 128. col. penul. in prin. lib. 1. Crau. conf. 294. sub nu. 8. & hūc existimo esse uerum sensum horum uerborum, & hæc fuisse mentem Pij V.

Secundo potest exemplificari. Quoties uolens reseruare pensionē sub beneficio suo pro nepote, aut alio cōsanguineo, uel amico, cū non possit id conferre uiu ordinario, nam pensio sine causa semper fuit t̄ difficilis, vt scripsi de resign. benef. li. 8. q. 2. & hodie impossibilis, nā nemini datur de mādato Sanctissimi D. N. Clementis Octaui; ad effectū dictæ reseruatiōnis, recurrit ad fraudem, vt illud beneficiū resignet in fauorē Petri reseruata pensionē pro dicto nepote cōsanguineo, uel familiari, quod facilius pōt obtineri stante resignatione, ut probauit d. q. 2. & cū pacto, vt p̄dictus Petrus eidem resignanti retrocedat dictum beneficiū resignatū: hæc enim est confidentia, nā non est uera resignatio, t̄ sed simulata ad effectū, ut reseruaretur pensio, quæ uia ordinaria nō posset reseruari, quo facto beneficiū statim ei retrocederet, l. qui sic soluit, ff. de sol. Moedan. decif. 224. in manuscr. & ita fuit resolutū in his* terminis, ac cōsideratum circa hanc constitutionē in una Reatin. pensionis ueneris 11. Martij 1588. corā R. P. D. Paphilio Auditore Rotæ, ut uidi annotatū ex eius decisione in 2. par. ubi et̄ fuit dictū tali casu nō potuisse considerari dispendiū resignantis, ob retrocessiōnem factā t̄ modico t̄pis intervallo, ad not. per Put. dec. 341. & seq. li. 1. Rebuff. de rescr. general. & spec. nu. 23. & huic casui satis applicant rōnes supra adductæ de prohibito immediate, ut fit prohibitum mediate. laua §. Titio, ff. de cond. & dem. & de p̄hibito una uia, ut omni etiam censeatur prohibitū, cap. cum quid una uia, de reg. iur. li. 6. & de hac cōfidentia loquimur, infra in 3. casu.

Tertiō pōt exemplificari in eo, qui uult reseruare pensionē sup suo beneficio, aut oēs fructus alicui, & cū non possit id facere uia ordinaria, nā ut dixi, pensio sine causa non conceditur, recurrit ad fraudem, quæ est talis, resignat illud beneficiū ei, cui uult reseruare fructus, aut pensionē, illē postea retrocedit idem beneficiū eidē resignanti, reseruata sibi illa quātitate pensionis, q̄ a principio uolebat imponere, q̄ reseruatō a Papa conceditur stante resignatione, & illa uulgari clausula ne nimium dispēdiū, & c. Anchi. conf. 226. Card. Alex. in c. 2. sub num. 5. 1. q. 3. Caccialup. de pens. quæst. 19. Cig. eodem tracta.

* q.4. Put. decif. 342. & 343. & 389. li. 1. & * communi ter Doctores, ut late dixi li. 6. de resign. benef. q. 2. col. 3. Vtique hæc est confidentia, nam resignatio non fuit uera, sed simulata, ad huc effectum referuan di prædictâ pensionem, vt in simili fuit dictum in dictâ R. c. in. pensionis 11. Martij 1588. corâ R. P. D. Pamphilio, & causa posita, ne nimium dispen dium, vñ falsa, tga constat p p celerem retrocessio nem nullû dispendiû passum fuisse, ad not. per Put. d. decif. 341. cum seq. li. 1. Gammar. de auct. legat. a later. tit. de pens. nu. 98. & 99. Fel. in c. ad audientia, el 2. nu. 2. uerf. exemplifica de rescr. Mandof. tract. de signat. grat. tit. pens. col. 3. & in ea nequaquâ pos sit uerificari, q scribit Caccial. de pens. q. 1. Card. in clem. 1. §. 1. q. 3. & ibi Imol. col. 3. de suppl. prela. ne glig. Hoied. de imcopat. benef. p. 1. c. 4. nu. 4. Et hæc esse confidentia comprobatur ex §. præcedente, in cip. plerique, vbi exprimuntur causæ ex quib. com mittitur confidentia, & hæc inter alias ur includi, q quod factum est declarat, l. verum 2. ff. de furt. l. cû tale §. ult. ff. de cond. & demonst. c. intelligentia, vbi Gl. de verb. signi. Et cum hic circuitus sit cû aliquo effectu, considerandus erit Card. in clem. auditor in 14. q. de rescr. Ant. Mass. de form. obligat. camer. q. pen. nu. 5. vt consideratur in fideicommissaria sub stitutione, §. sed quia, inst. de fideico. toto titu. C. ad Treb. Alijs modis poterit doctus exêplificare hanc conclusionem, nã exempli gratia positum extendif ad omne simile, l. regula §. vlt. ff. de iur. & fact. igno. l. scire oportet §. pen. ff. de excus. tut. Bal. in l. 1. in 1. lect. sub nu. 1. ff. de inst. & iur. & hoc est, quod dici mus, qd exempla non restringunt regulam, l. dam ni in princ. ff. de dam. infect. Ceph. conf. 133. n. 17. uol. 1. Quod enim est t cõe plurib. omnib. illis cõpet it, l. his solis, C. de reuoc. donat. l. non solum, §. qui primiciuum, C. de excus. tut. Bald. in d. l. 1. lectu. in princ. ff. de iust. & iur.

Octauo intellige hanc conclusionem procedere èt in resignatione cû reuocatione regressus, uel ac cessus, ut patet ibi, cum regressu, vel accessu. Quæ ver ba ita exemplificantur. Quidâ resignat suû benefi cium in fauorẽ Titij referuato regressu, aut accessu ad dictû beneficium præmissa conuentione, quod erit locus regressui, t uel accessui, dictus resignans habet prædictam reuocationem regressus, uel accessus debeat idem beneficium eidem Titio, uel alteri renunciare, ut colligitur ex sequentib. uerbis, vt illa, vel illud etiam in euentum regressus, uel accessus eidem dimittenti, uel alteri postea conferatur. Nam hæc absq; dubio est confidentia, ut èt colligitur in §. plerique, & ex Constitutione Pij IIII. in §. insuper. Et intrat hmõl regressus cedente resignatario, Mandof. de si gnat. grat. tit. regressus col. 2. Moedan. decif. 338. & sub tit. de renun. in manuscr. Put. decif. 314. li. 1. uel moriète, ut dixi de resig. benef. li. 6. q. 5. nu. 22. cum seq. aut acquirète incõpatibile, Moedan. decif. 120. in manuscr. uel si fuerit priuatus, ut dixi d. q. 5. n. 24. his enim casib. posset uerificari hmõl conclusio, ut quia fuerit cõuētū de dimittendo beneficium in euen tū regressus, & accessus, & quia hmõl regressus, & accessus sunt sublati p Conc. Trid. c. 7. sess. 25. dere for. & per Const. Pij V. 136. inci. Roma. Pontificis ex rónib. quas posui d. li. 6. q. 5. nu. 97. cû seq. Iõ non curabo alia scribere de hoc. Posset èt hæc conclusio uerificari in cõuentione facta de nõ ut edo regressu referuato in litteris ob non solutionem pensionis, qui èt hodie datur, Put. decif. 293. li. 1. Gig. de pens. q.

99. nu. 18. Burf. conf. 395. nu. 42. uol. 4. de qua mate ria late dixi lib. 6. de resign. benef. q. 3. per totam.

Nonio, Hanc conclusionem inte ligi cõmitti confi dentia hoc casu, siue fuerit promissum a resignata rio, qd resignauerit illud beneficium eidem, siue alte ri, vt probatur illis uerbis eidem dimittenti, uel alte ri postea conferat. Quæ uerba æquiparât hos duos casus ut idem ius sit in utroq; l. ult. ff. de acceptilat. qd cõprobatur, tū quia idẽ statuitur circa fructus, & pensiones nõ inspecto, quib. soluatur resignanti, uel alteri, tū èt, quia eadem rõ uiget utroque casu: nã ni hil refert, quod vni, uel alteri conferatur, dummodo origo, q spectèda est, l. 3. C. ad macedo. sit mala, & pactum simoniacum, ac confidentiale, & hæc conclu sio nullâ hêt difficultatẽ, & infra illâ cõprobabo.

Et hanc conclusionem cû illationib. supradictis de clara pcedere pacto pcedente, nã alias secus, quia si ne pacto t confidentia non committitur, Nauarr. in Manu. c. 23. sub nu. 107. uerf. ad decimum. Idem Nauarr. conf. 27. & cõf. 30. & cõf. 33. & cõf. 36. tit. de si mo. Virgi. Bocc. in cõment. conf. Picen. num. 60. & 68. Gabr. conf. 172. n. 4. & 12. li. 2. & fuit resolutum in una Cõsentina pntensæ cõfidentie corâ R. P. D. Orano 4. Februarij 1591. & late cõprobauit suo lo co ponendo rõnes. Iõ in §. sequenti incip. itidẽ, loq tur Pius V. de confidentia commissa ex conditione tacita, uel expressa. Hinc uoluit Naua. conf. 27. de si mo. non esse confidentia, si quis recepit beneficium ex resignatione, intentione illud resignadi nutut re signantis, si non interuenit pactum, quia, subdit, abs que conuentione non committitur.

Qua conclusione stãte uerba posita in hoc §. cir ca hanc conclusionem, èt sola dimittentis intentione, sunt intelligenda de intentione nota ei qui benefi cium recepit, vt interpretatur, Gabrie. d. conf. 172. nu. 3. uerf. scd'o stãte uerba de cõditione tacita, uel expressa posita in §. sequ. ex quib. uerbis declarant hæc, l. qui filiab. ff. de le. 1. & necessario ita esse inter pretanda, posui plures rõnes q. 26. col. 3. & licet Ma scard. de probationib. concl. 1306. nu. 53. intelligat hæc uerba, cû alter horû, siue dimittens, aut recipiens, itẽ conferens, eligens, uel pntens, aut electus, præ sentatus, uel cui est collatum beneficium, itẽ cedens, aut retrocedens, & in summa, ut oēs cõplectant uo uerbo, siue dãs, uel recipiens bñficiû alterius, iõ dat, aut recipit, ut postea sibi detur bñficiû, uel pensio, aut fructus èt, si nihil alteri parti sit notû, tñ in con trariû se hêt ueritas, & cõis opimio èt in * praxi re cepta, ne sequat absurdû, qd ex facto vnus alteri ignorati t p iudicium afferatur, reg. non dët, de regu. iur. Crauet. conf. 293. cum ignorans non t peccet, D. Thom. 1. 2. q. 73. art. 6. & late ex pluribus rationib. comprobauit suo loco d. q. 26.

Et ad tollendum omne dubium, bonum esset, vt Summus Pontifex declararet hoc per aliam consti tutionem. Et sanct. mem. Gregorius XIII. manda uit hæc uerba deleri, & Congregatio super compila tione septimi Decretalis, idem censuit, & mihi fuit demandatum, vt illam imprimerem absque di ctis uerbis.

Secundum caput huius §. & primi casus confi dentie beneficialis est, ut sit confidentia, si fructus beneficij resignanti, aut eorû pars dentur resignan ti illud beneficium, uel alijs, vt probat ibi, aut illius fructus uel eorum pars alijs, uel alijs concedantur, & c. confidentia censetur, & hoc uolunt Nauar. in Manu. c. 23. sub nu. 110. & conf. 48. nu. 1. de simoa. Maiol.

Maiol. de irregul. li. 5. c. 45. col. 5. sub nu. 5. Masc. de probat. concl. 1306. nu. 19. 20. cum plurib. seq. Et rõ est, quia per resignationem vacat beneficium t Lap. al aleg. 14. Arch. in c. denique nu. 3. 6. q. 3. Rot. decif. 1. de rescr. in nou. Card. Paris. conf. 76. nu. 4. uol. 4. cû alijs infinitis allegatis a me, de resign. benef. li. 1. q. 4. col. 1. & resignans habeatur pro mortuo, quo ad beneficium resignatum, Cassad. decif. 16. nu. 2. super regu. cancell. Abb. in c. nisi essent, de præb. Put. dec. 468. lib. 2. & cõter * Doctores, nam amittit oẽ ius, quod in eo habebat, Rot. decif. 6. in fi. de rer. perm. in nou. Cassad. deci. 2. nu. 3. eo. tit. Card. Paris. conf. 39. nu. 3. uol. 4. sequitur post resignationem nõ posse t se ingerere beneficio resignato, neque ex eo habe re fructus, Abb. Ant. de But. Imol. & alij in c. solli cite, de restit. spoli. Host. Inn. in c. quod in dubijs de renunc. & communiter * alij, ut deduxi de resig. be nef. li. 1. q. 5. & tradit Rot. decif. 1. de renunc. in nou. Rebuff. conf. 22. nu. 19. Card. Paris. d. conf. 39. uo. 4. & late plures allegauit, de resign. benef. li. 1. q. 6. t fru ctus enim spectant ad resignatarium, & ad eum cui confertur beneficium canonicè, Couar. li. 1. uar. res. sol. c. 15. sub nu. 12. Iõ si conditione dictos fructus percipiat resignans, merito ur commissa confiden tia, ad not. in l. non dubium C. de legib. nã natura re signationis est vt sit libera, & pura, Rot. decif. 6. n. 2. de renunc. in antiquior. Oldra. conf. 324. nu. 5. Io. Monac. in c. licet nu. 5. de rer. perm. li. 6. cum alijs de ductis a me supra, & de resig. benef. li. 1. q. 1. Qũo enim potest esse pura, si dentur dicti fructus, & hac rõne censetur fieri? Doctores in c. ex parte 1. de of. fi. dele. cum alijs, vt per Redoan. de simo. p. 2. c. 10. erit ergo confidentialis. Et in hac parte vt hæc conclu sio conformis iuri cõi, quo inspecto simonia est resignare pacto, conditione, t modo consequedi fructus post resignationem, vt late probauit de resign. benef. li. 1. q. 1. & seq. & fuit resolutum * pluries in Rota, ut per Moedan. decif. 245. manuscr. & fraus sa tis ur commissa, ut ex hmõl cõiectura apparet, late Bar. in l. post contractum, ff. de don. Pau. de Cast. conf. 137. nu. 4. li. 2. Dec. conf. 235. & cõf. 659. Grat. conf. 81. nu. 42. uol. 2. Card. Paris. conf. 97. nu. 17. uo. 3. cum alijs, vt per Mant. de cõiecturis ult. uolun. li. 10. tit. 4. num. 9. & modost probandi fraudem ponit Masc. de probat. concl. 815. per totâ, cum fructus nõ dentur domino, neque t possessori, quib. pertinent, Bal. in l. si traditio col. vlt. C. de act. cmp. Ale. conf. 120. nu. 5. li. 4. & conf. 73. li. 2. & per hmõl traditio nem mutetur natura ipsorum fructuum, quæ est, vt de beantur dño, c. conquestus de usuris l. Herennius ff. de euis. Grat. conf. 18. nu. 2. li. 1. Rui. conf. 25. nu. 2. & conf. 53. nu. 23. li. 2. Ceph. conf. 131. nu. 14. & cõf. 215. nu. 49. & conf. 290. nu. 13. Burf. conf. 11. nu. 7. vol. 1. Bened. Capr. conf. 10. nu. 33. Eadẽ rõne com mittitur confidentia simoniaca, & punibilis, si pro uisus de beneficio t fructus illius beneficij tradat col latori, presentatori, & electori, ut dicitur in §. sequ. incip. Itidem si, & in illius interpretatione adduxi mus rationes, & auctoritates.

Et hanc conclusionem primo intellige, siue oēs fructus dentur resignanti, siue eorum pars, nã utro que casu committi confidentiam probatur ibi fru ctus, uel eorum pars. Idque ex eo, quia uiget eadem ratio, cum in parte quoque delictum t perpetratur, Gl. in §. gallinarum in uerb. qui lucrandi animo, in sti. de rer. diuis. ita in §. sequenti incip. itidem d' de fructibus, uel parte ipsorum, vt si dentur collatori p

collatione, presentanti, pro presentatione, electori t pro electione, committatur confidentia, & tradit Masc. de probat. concl. 1306. num. 7.

Declarata tamen, dummodo illa pars sit notabilis alicuius quantitatis, nam alias non committeretur confidentia, sicut nequet simonia, ca. & si qõnes de sim. tradit egregie Nauar. in comment. de dat. & p miss. pro iust. uel gratia nu. 20. & hæc interpretatio est recipienda tanquam benigna, not. in c. iuuenis de sponsa. c. illud de cler. exc. c. 2. de pœn. dist. 7. l. an tiqui, ff. si pars hæred. pet. eoque magis, cum quo ad pœnas hæc constitutio sit exorbitans, ergo restrin genda in quantum fieri potest, Doctores in l. si ue ro §. de uiro. ff. solu. matr. & in l. si constat, ff. sol. ma tri. & fructus unius anni sufficiunt, ut committatur confidentia t nec requiritur plurium annorum, iuxta regulam positam in le. boue, §. hoc sermone. ff. de uerb. signifi. ubi late Tiraqu.

Secundo intellige hanc conclusionem siue hi fru ctus dentur resignanti, siue alijs, ut patet ibi, alijs, uel alijs, quæ uerba includunt resignantem absque du bio, cum id faciens resignans committat t confiden tiam, ut etiam probatur in §. si quis post cessam ciuf dem Constitutionis, Gabr. conf. 172. nu. 1. li. 2. Nauar. in Man. c. 23. sub nu. 109. & 110. Maiol. de irre gu. li. 5. c. 45. sub nu. 5. & alij omnes. Includunt etiã alios, ut patet ibi alijs, vnde t nulla remanet difficul tas l. ancillæ C. de furt. le. continuus §. cum ita, ff. de uerb. obl. vnde illud pronomen alijs necessario refe rendum est ad personam resignantis, quæ relatio at tenta proprietate uerborum habet difficultatem, Ideo Masc. de probat. d. conclu. 1306. nu. 4. existit mat errore typographi ita legi, & esse legendû, p ut in originali apparet illi, uel alijs, vt id pronome illi referatur ad resignantem, quæ lectio, quãuis alias mihi non probaretur, hodie admodû placet, quia ex stricta interpretatione non prohiberetur perce ptio fructuum, quam perciperet resignans, qd sen sit doctus Nauar. conf. 66. nu. 6. tit. de sim. quod con filium est transpositum to. 2. fol. 801. ubi firmauit t dationem fructuum factam a resignatario resignan ti non inducere confidentiam, cum dicat constitu tio alijs, uel alijs, & sic uerba tali casu non uerificen tur, quod est absurdum, cum maior ratio militet in eo, quam in alijs, & alijs rationibus hoc comprobat Masc. & mouet me etiam, quia in sequenti §. itidẽ ita legitur illi, uel alijs. uerisimile ergo est ita legẽ dum hic, & hanc fuisse mentem Pij V. arg. eorum, quæ dicunt, Dec. conf. 109. col. 2. Crauet. conf. 234. num. 3. Mars. sing. 1. & stante hac lectura cessat, qd dicit Nauar. d. conf.

Declarata tñ procedere id quod statuit Pius V. de alijs, quoties de uoluntate ipsius resignantis, & cõdi tione apposita ab eo ante resignationem, uel in ip so actu resignationis dantur a resignatario fructus illi, qd probot t quia tunc uiget rõ confidentie, & simonie, qa resignatio nõ ur libera, & t pura, ut dët esse, ut scripsi de resig. benef. li. 1. q. 1. & 7. tum èt, quia hoc declaratur in sequenti §. Itidem, ubi cõfi dentia appellatur, quoties datur fructus collatori p collatione, presentanti pro presentatione, & electo ri pro electione, aut alijs, quibus ipsi significauerint, & iusserint, seu mandauerint, ratio enim quæ militat in his casibus, uiget hic, ideo ualidum erit ar gumentum ab illis uerbis, ad hæc l. a. Titio, ubi Do ctores, ff. de uerb. oblig. l. illud, ff. ad leg. Aquil. eo que magis, cum sequentia t declarent præceden tia, l.

104 tia, l. qui filibus, ff. de leg. 1. & vna parst constitutio nis declarat aliam, l. utrum, ff. de pet. hered. not. in l. non est nouum ff. de legib. Ideo alias respōdi nō esse confidentiam, si resignatarius det fructus oēs, uel partē beneficij resignati alicui non consanguineo, uel amico resignantis, uel ignorante resignante: nā nullum factum, uel uoluntas ipsius resignantis tali casu potest considerari, Bar. & Doct. in l. genero ff. de infam. Craue. conf. 201. nu. 36. Ale. conf. 241. co. 1. li. 6. & per hanc constitutionem nō est sublata potestas resignatarijs, & prouisis de beneficijs disponere de fructibus ipsorum beneficiorum, quomodo uoluerint, dummodo non appareat id facere in executionem promissionis pro resignatione, & collatione, nam id solum prohibetur, & iudicatur confidentia. c. Eps. de prab. & ibi Abb. & alij, Zabar. in c. postylasti, de rescr. vbi Abb. & Fel. nu. 6. Socin. Sen. conf. 91. li. 3. Caiet. in 2. 2. q. 185. art. 7. resp. ad 3. * communis, testibus Dec. d. c. Episcopus, Couar. in ca. 1. nu. 2. de testam. ex collatione enim resignatarius iam effectus est dominus omnium fructuū, ut late explicauit de resig. benef. li. 1. q. 6. Et receptū * est quod in re sua quisque est moderator & arbiter, l. in re mandata. C. mandati, l. nemo exterus, C. de iud. §. per traditionem, Inst. de rer. diuis. Soc. conf. 53. n. 8. li. 1. & conf. 100. col. 2. li. 2. Dec. conf. 419. nu. 3. Rolan. conf. 62. nu. 13. li. 1. Crau. conf. 296. co. 8. nam rebus suis quisque potest apponere eā legem quam uult. c. verum, de cond. appof. l. quoties, C. de dona. que sub mod. l. ob res, §. 1. ff. de pact. dotal. ca. de monachis, de prab. c. cū Bertoldus, de re iud. l. 1. §. si conuenerit, ff. de pos. l. seruus ea lege, ff. de seru. export. l. legem, C. de pact. auth. excipitur, C. de bo. matern. Doctores in l. in traditionib. ff. de pact. Cardin. Paris. conf. 72. in principi. vol. 1. & conf. 24. num. 24. uolum. 2.

Eadem rōne declarata non procedere quoties nō resignatarius, sed aliter dedit resignanti aliquid pro fructibus, nam hic casus non includitur in hac constitutione, ut sit commissā confidentia per resignatarium, cum nullum factū ipsius in hoc consideret, neq; uoluntas, eoq; magis cum appareat, & constat de causa, s. pro uenditione fructuum spectantiū ad resignatē, quod est clarum, & ita uidi alias rīderi per peritissimos, nam cā excludit delictum, t̄ et̄ p̄sumptionem ipsius, Barba. conf. 47. col. 3. li. 1. Ale. conf. 167. col. 1. li. 7. Bertan. conf. 84. li. 2. Hinc dicimus, * & communiter est receptū in praxi, * etiā in hac materia quod causa iusta excusat a dolo, l. i. §. 1. ff. de liberal. caus. Gl. in l. plagij, C. ad legē Flau. de plag. Fel. in c. cum contingat, col. 3. de rescr. Ale. conf. 125. col. 3. li. 4. Dec. conf. 170. nu. 2. Grat. conf. 115. col. 3. li. 1. et̄ si sit bestialis, Aret. & Iaf. in l. clam possidere, §. qui ad nundinas, ff. de acq. poss. late Cabrie. d. conclu. 8. nu. 2. & maxime inter personas bonę famę & cōditionis c. & si qōnes, de sim. ubi Doctores, & dicam suo loco ample, & ita mihi retulit pronunciasse in facti contingentia * bon. mem. R. P. D. Alexander Catalanus Iudex cōfidentiarū, cum quo coniunctissimā habebā amicitia. Tertio, nota uerbū concedantur esse gñale, uim assumens a natura rei, cui t̄ adijcit, Bal. in l. non ambigitur, in fi. ff. de legib. Bar. in l. vxorē, §. testō, ff. de le. 3. Soc. Sen. cōf. 93. nu. 4. li. 1. Iaf. in l. qd̄ principi, nu. 4. ff. de consti. prin. Luc. de Pen. in lult. col. ult. C. de locat. pd. ciui. li. 1. unde gñaliter interpretabitur hic, ut importet concessionē dictorū fructuum quocunq; factam,

Abb. in c. pastoralis, n. 2. de dona. Imol. in c. 1. co. 1. Comod. Fel. in c. cum uenerabilis, n. 5. de exce. Ale. in l. si quis antea, nu. 18. ff. de acq. poss. siue p uiam donationis uel simplicis cōcessionis aut cōtractus, & alio quocūque modo, Moder. Flor. de cōpens. q. 27. nu. 3. late Gomez. in §. sic itaque, num. 6. Inst. de action. Idq; eo magis procedit in casu nro, q̄a uiget eadē rō, cum improbetur quocunq; huiusmodi conditiones in resignationib. ut late dixi, de resig. benef. li. 14. q. 1. & 7. ergo idem ius statuendum, l. il lud, ff. ad le. Aquil. & hoc satis expressum d̄ t̄cū colligatur ex ui uerborum, Bar. in l. uxorem, §. agri plagam, ff. de le. 3. & in l. hideuflor, §. meminisse, ff. de leg. 1. Cepha. conf. 133. multa. nu. 8. & conf. 135. nu. 20. uol. 1. & quod sub gñalitate cōtinetur. Bar. in l. prator ait in prin. ff. de nou. ope. nunc. Craue. conf. 117. nu. 2. in fin. & qd̄ cōprehenditur t̄ sub ratione, Dec. conf. 284. col. 2. & conf. 301. col. etiam 2. Cardin. Paris. conf. 83. nu. 3. & conf. 69. nu. 3. uol. 4. Crauet. conf. 118. num. 15.

Quarto intellige hanc conclusionem siue hmōi fructus percipiat, resignans auctoritate propria, siue de manu resignatarij aut alterius cuiuscunq; nam eadem uiget rō omnib. his casib. qui etiam comprehenduntur sub gñalitate dictorum uerborum, & iō in §. sequenti, Itidem, æquiparantur prædicti casus in collatore p̄sentante & eligēte, ut ibi dicā late. & receptum * est æquiparatorum eandem esse disciplinam l. ult. ff. de acceptilat. & rōnem ponunt oēs Doctores in l. 1. ff. de leg. 1. & constat omni casu prohiberi resignanti post resignationem ingerere se beneficio resignato, ut late scripsi de resig. benef. li. 1. q. 6. & est communis * opinio omnium Doctorum, & non curamus de modo perceptionis fructuū, cū appareat perceptionē fuisse malā, iniustā, t̄ & prohibitā, l. ul. C. com. de iud. l. cū seruus, ff. de uerb. obli. l. ult. ff. mād. l. mulier, ff. ad Treb. l. si mater. C. de inst. c. in his de uerb. sign. Crau. conf. 300. sub nu. 2.

Quinto intellige hāc cōclusionem procedere in quocunq; beneficio, nā uerba sunt gñalia, quę generaliter de quibuscunq; bñficijs sunt intelligenda, Bal. in l. in fraudem in fi. ff. de testam. milit. et̄ in materia odiosa, Dec. conf. 5. ad fi. Crau. conf. 118. nu. 14. & conf. 333. nu. 5. & cōf. 308. n. 3. Soci. Sen. in l. 2. §. ex his in prin. ff. de uerb. obli. & uiget in omnib. eadē rō, ne tam graue scelus perpetretur, Bar. in l. si plurib. ff. de le. 2. Doctores in c. ut circa de elect. lib. 6. Pau. de Cast. conf. 187. notandū est, col. pen. post mediū li. 2. Crau. conf. 70. nu. 27. Idque eo magis, q̄ tā proxime supra, q̄ infra, & in sequenti §. ac in p̄cē mio, & alibi exprimit beneficium cum dictione qua lectūque, quæ dictione includit omnia genera, & spēs, Bal. in l. conuentulam col. 5. C. de epif. & cler. & in l. fugitiui C. de furt. cum alijs supra adductis, & exprimit de Ecclesia, & Monasterio, ut dixi, & dicā in fia, & ex precedentibus declarantur sequentia, t̄ ac e contra, l. si seruus plurium, §. ult. ff. de leg. 1. l. qui filibus, ff. eo. tit. l. penu. C. de inst. & substi. Bal. in le. do mum. col. 5. C. de rei uend. Iaf. conf. 215. col. 2. lib. 2. Crauet. conf. 113. nu. 5. uers. 10.

Sexto intellige hāc cōclusionē, in quibuscūq; psonis, nam constitutio exprimit etiam Cardinales. Limita tamen hanc conclusionem non procedere, quoties non interuenit pactum inter resignantem, & resignatarium ante resignationem, uel in ipsa resignatione, nam * cōis conclusio est absque pacto, modo, & t̄ conditione tacita, uel expressa, nō cōmitti

mitti confidentiā, ut supra late deduxi, & tradit Nauar. in manu. c. 23. num. 107. uers. ad decimū, & sub num. 109. & 110. Idem Nauar. conf. 27. & conf. 30. & conf. 33. & conf. 36. tit. de simo. Virgi. Boccac. in comment. conf. Picen. nu. 60. & 68. Gabr. cōf. 172. nu. 4. & 12. cum seq. uol. 2. & fuit resolutum in * Rota in vna Cosentina. pratenfæ confidentiæ Corā R. P. D. Orano 4. Februarij 1591. & ideo pceptio fructuum per resignantem post resignationem inducit p̄sumptionem t̄ confidentiæ, ut fuit resolutum in dicta * Cosentina, que purgatur, constituto de causa, t̄ ex qua fuerunt percepti, Gabr. d. conf. 172. nu. 8. uers. l. lib. 2. & non pot̄ dici confidentia uera absque pacto, sicuti nequet diceretur simonia, Gl. in c. ordinationes 1. q. 1. Card. Alex. in c. 1. num. 9. 1. q. 1. Card. Paris. conf. 135. nu. 17. uol. 4. Nauar. conf. 11. uers. ad secundum, & 38. de simon. & est communis * opinio teste Put. decif. 179. nu. 9. & 10. lib. 2.

Limita secundo hanc conclusionem non procedere, quoties resignatarius daret resignanti fructus ei debitos, nam hoc casu nulla esset commissā confidentia, & in simili fuit resolutū * in Rota, teste Car. S. Crucis decif. 179. in manuscr. & colligitur ex his, quę scribit Nauarr. locis citatis, & communiter * ita practicatur.

Quod potest exemplificari quoties resignans nō dum exegisset fructus anni elapsi, nam potest Resignatarius eos fructus promittere, & postea soluere resignanti, uel etiam fructus vsque ad diem præstiti t̄ consensus qui debentur resignanti, ut late dixi ex communi de resig. benef. li. 1. q. 6. uel usque ad diē captæ possessionis per resignatarium fm opinionē Christophori Roffiniac. tract. de benef. c. 14. n. 26. Rebuff. conf. 186. nu. 19. quam sententiam nouissime uidi * practicari, hi enim fructus cum nō spectēt ad resignatarium, Couar. var. resol. li. 1. c. 15. sub nu. 12. sed ad resignantem dominum illorum, usque ad id tempus, sequitur posse ex pacto ei permitti, & dari, t̄ cum debeantur, Grat. conf. 18. nu. 7. li. 1. Rui. cōf. 25. nu. 2. lib. 2. Capr. conf. 10. nu. 33. Cepha. conf. 50. nu. 3. Roma. singu. 538. Anan. conf. 19. nu. 17. & facit tex. in l. necessario. §. si pendente, ff. de peric. & com. rei vend. & l. si dominium C. de pigno. act. l. 1. & 2. C. de pign. act. & receptum * est, expressionē eorum, quę a iure insunt, t̄ nō inducere simoniam, Gl. 2. in c. ad audentiam de rescrip. vbi Abb. & Fel. late, col. 1. & 2. nu. 8. Glo. 2. in c. olim el. 1. de rest. spol. & tradit Nauar. ponendo exemplum in manual. ca. 23. sub nu. 100. uers. que tamen, & tenuit Rot. * vt per Redoan. de simo. p. 2. c. 11. in fi. & in his etiā terminis fuit hoc firmatum in d. Cosentina 4. Februarij 1591. corā R. P. D. Orano. Et ideo t̄ in primis cā, que id fiat, erit inspicienda, l. uerum 2. ff. de furt. l. cū tale, §. ult. ff. de cond. & demon. c. intelligentia, ubi Gl. in uerb. ex causis, de uerb. signif. c. & si Christus, §. quædam, vbi Gl. in uerb. ex causa de iureiur. Gl. in l. legata inutiliter, ff. de adim. leg. Crau. conf. 319. n. 7. & 304. nu. 3. & per consequens perceptio fructuū facta a resignante interpretabitur ob causam præcedentem proxime expressam, l. quędā mulier, ff. de rei uend. l. 2. ff. de acq. poss. l. 1. circa fi. C. de imposi. Lucrat. li. 10. & in executionem illius, l. si pecunia §. ult. ff. de cond. ob. caus. Corn. cōf. 64. licet plura, col. ult. li. 2. Crau. conf. 135. nu. 13. Bar. in l. 3. ff. de fund. instr. Doctores in c. inter dilectos de fid. instr. Cra. conf. 284. nu. 6. & etiam ob causam t̄ necessariā l. ul. C. de alien. pup. prest. vbi Bar. idem Barto. in l. cum

feruus, ff. de uerb. obli. & in l. 2. ff. de cond. & demō. Ale. conf. 116. ad fi. li. 2. Rom. conf. 247. col. 2. Cor. conf. 316. col. 2. li. 1. Crau. conf. 106. nu. 8. & 149. n. 12. & 282. nu. 4. & 304. nu. 5. & fm̄ t̄ius disponit. ca. ex litteris de const. c. sedes de rescr. c. uenientes de iur. reiu. Cald. conf. 11. in fi. in tit. de feud. Crau. confil. 186. sub nu. 9. & eo modo t̄ quo ei profit. l. 1. & 2. ff. de solu. Bar. in l. gerit. nu. 21. ff. de acq. hered. Soci. Sen. conf. 113. nu. 3. li. 4. Tiraqu. de retract. cōfang. §. 30. Gl. 1. nu. 32. & non t̄ extenditur ultra gesta, l. 1. §. Iulianus, ubi Bar. ff. de itin. act. priu. l. uoluntarie, C. de excus. tutor. Crau. conf. 292. nu. 1. & ultra t̄ int̄tionem l. non omnis, ff. si cer. pet. Bar. per illum te. in l. absentes in 2. oppos. si cert. pet. Iaf. conf. 32. co. 4. circa med. lib. 3.

Et potest etiam hęc limitatio exemplificari alijs casibus similibus, in quibus uiget eadem ratio.

Hanc tamen limitationem declara non procedere, si quantitas data non est æquiualens, sed maior fructibus, ac debitis resignanti: nam tunc intrat cōiectura confidentiæ ad not. in c. cum pridē de pact. & in c. quę situm de rer. permut. ita decimū * teste Card. S. Crucis d. decif. 169. manuscr. et̄ si illa quantitas maior fuerit data pro expensis factis per resignantem in illo beneficio consequendo, ut fuit * resolutum in Rot. die 19. Octobris 1543. in una canonica S. Andree coram Put. teste eod. decif. 40. li. 2. ubi adducit rationes, uel pro expensis faciendis in illa resignatione: t̄ nam esset simonia: Nauarr. conf. 5. de simon.

Tertium caput huius §. & primi casus cōfidentie beneficialis est, ut sit confidentia promissio, uel solutio pensionis facta a resignatario resignati, uel alij, ut probatur illis uerbis, uel pensiones soluantur ex eisdem, hęc confidentia censeatur, & hoc etiam uoluit Nau. in manu. c. 23. sub nu. 110. & conf. 11. & 22. de simo. & Maiol. de irregu. li. 5. c. 45. sub nu. 5. col. 5. Masc. de proba. concl. 1306. nu. 7. & n. 18. cum seq. & rō est, quia resignatio, ut sæpe scripsi, debet esse pura absque conditione, & pacto, Oldr. cōf. si. 324. nu. 5. cōiter * Doctores in c. quę situm. de rer. permut. in c. cum pridē de pact. ergo promissio, seu solutio pensionis ut contra naturā resignationis ad no. p. Io. Monac. in c. licet, nu. 5. de rer. permut. li. 6. cū reddat actum t̄ nō liberū, & purū, ut esse dēt, Rot. de cif. 6. nu. 2. de rer. permut. in antiquior. & et̄ ut confidentialis inspecta conditione, & pacto, late Moedā. decif. 245. manuscr. Naua. conf. 27. 30. 33. & 36. tit. de simo. Gabr. conf. 172. nu. 4. & 12. li. 2. & per cōse quens punibilis per hanc constitutionē l. 4. §. toties, ff. de dam. infe. & in hoc ut esse hęc constitutio cōformis iuri cōi, quo iudicatur simoniaca renūciatio, cū pacto, ut soluantur certa pensio, Gl. in c. ex parte de off. dele. Abb. in c. non satis nu. 8. de simo. Cald. conf. 1. de vsur. Paris. cōf. 143. n. 12. cū seq. uol. 4. dixi de resig. benef. li. 6. q. 2. n. 74. & probatur ex his, q̄ habentur d. c. cū pridem, & per Bal. Gem. Anch. & alios in c. 1. de testib. li. 6. & dixi et̄ late de resig. benef. li. 14. q. 1. & q. 7. Redoan. de sim. p. 2. c. 10. Cō probatur hęc snā, quia si est confidentia recipere fructus pro resignatione, ut in capite p̄cedenti late deduximus: ergo erit et̄ confidentia recipere pensionem a resignatario: nā pensio nihil aliud est, quam quædā t̄ fructuum solutio, cū debeatur ex fructibus, Rom. conf. 417. nu. 3. Gig. conf. 19. nu. 4. & seq. late dixi de resig. benef. li. 6. q. 2. nu. 100. cum seq. & rō quę militat in fructibus uiget in pensione, Sam. de

ann. q. 60. Rebuff. in prax. tit. de rescri. general. dixi de resign. benef. lib. 6. q. 1. col. 2. Accedit præterea quia est confidentia recipere vel promittere pensionem pro collatione, vel pro presentatione, aut pro electione, ut dicitur in §. Item eiusdem constitutionis, & ibi adduxi rationes. eadem ratione erit confidentia huiusmodi solutio, vel promissio pensionis pro resignatione, arg. l. illud, ff. ad leg. Aquil. l. a Titio, ff. de verb. oblig. Hinc respondit Nauar. conf. 6. nu. 3. de simon. esse simoniam promittere pensionem ob auxilium recipiendum in litigando.

Et hanc conclusionem intellige eo modo, quo intelligitur conclusio capituli præcedentis: nam quæ diximus circa eam habent locum hic, & hoc tum ex eo, quia, ut supra probatum est, eadem est ratio pensionis & fructuum, tum etiam quia est materia conexa, & Pius V. loquitur continuatiue, ut colligitur primo ponderando dictionem vel, quæ siue interpretetur, ut stet aduersatiue, iuxta l. si hæredi plures, ff. de cond. inst. quo casu erit sensus, ut sufficiat alteram partem verificari, Corn. conf. 2. 37. col. 4. vers. itaque uerba, lib. 4. ut ex promissione & solutione tam fructuum, quam pensionis committatur confidentia in resignatione, & eodem modo ac eisdem qualitatibus, Iacob. Noue. de iur. protom. §. q. si forte, nu. 83. siue interpretetur, ut stet distinctiue inter genus & speciem, ut in l. quintus, §. plane, ff. de aur. & arg. leg. quo casu resoluitur in dictionem copulatiuam, l. ille aut ille, ubi Doctores, ff. de le. 3. Bald. conf. 37. nu. 9. lib. 5. Et sensus erit, ut ex promissione solutioneque fructuum, & pensionis committatur confidentia eisdem modis & formis, & ita accipiendum uerbum fructus erit loco generis, uerbum pensionem loco speciei, cum pensio in materia beneficalis sit pars fructuum, & ideo in uno beneficio quantitas maior pensionis imponitur, quã in alio, ut late deduxi de resign. benef. lib. 6. q. 2. & vulgare est, genus latius patere specie, l. si quid earum, §. inter emptum, ff. de leg. 3. c. excommunicamus, de hæret. not. in l. si is qui ducenta, §. uerum, ff. ad Trebel.

2. ponderantur illæ dictiones ex eisdem, Dictiones ex stat. inclusiue, Host. in ca. cum in cunctis, super uerbo exegerit, de elect. Archid. in cap. 1. de restitutio. spol. li. 6. Albericus in dictionario litt. ex. Et denotat causam proximam non dubium, C. de legib. l. 1. c. si seru. ext. Bar. in l. 1. §. ex incendio, ff. de incen. ruin. & naufr. Bal. in l. 1. c. de cond. inst. Corn. conf. 122. col. 5. lib. 2. & conf. 290. col. 1. li. 4. & dictione eadem est qualitas præcedentium repetitiua, Grat. conf. 2. 1. nu. 26. lib. 1. Socin. conf. 1. 50. col. penul. uerf. 2. lib. 2. Tiraq. de utroque retract. tit. 1. §. 8. Gl. 7. sub num. 24. Gl. in clem. ult. §. si uero, de uit. & hone. cleric. Arch. in c. penu. ante si. in uerb. eiusdem, de off. ord. li. 6. cum omnibus qualitatibus, ut dictione fut supra, l. item queritur, §. idem Iulianus, ff. locat. Bar. in l. 1. §. deinde, ff. de postul. Dec. conf. 187. nu. 10. & conf. 227. nu. 3. Card. Paris. conf. 19. nu. 68. & conf. 4. 1. num. 65. & conf. 48. num. 14. uol. 2. Craue. conf. 88. num. 3. Ruin. conf. 183. num. 1. uol. 2. & ponit de ambobus, scilicet de pensione & fructibus, namque potest considerari diuersus casus, cum id quod dicitur de fructibus a communiter accidentibus referat ad fructus beneficii resignati illius anni, quod autem dicitur de pensione, potest referri ad promissionem, uel solutionem pro pluribus annis, Laurent. in clem. 1. de supplen. prælat. neglig. & ibi Card. Zabar. in §. 1. q. 3. & separatur a beneficio p

150

151

152

153

154

155 dicto tempore, t sicut usus fructus a proprietate c. ult. de pignor. c. quicumque, 12. q. 2. c. possessiones, 16. q. 1. Caccialup. de pens. q. 2. Gig. in eod. tract. q. 1. ubi refert definitiones pensionis.

Ex hoc ergo fundamento supra facto infero primo, confidentiam esse, siue resignanti promittatur, aut soluat pensio in quantitate magna, siue secus: nam constitutio hæc in hoc §. dum disponit de fructibus, dicit fructus vel partem, & supra deduxi probationes, & vna hic ero contentus, quia ita committitur delictum in pensione magnæ quantitatibus, imposita super beneficio pingui, sicuti in pensione moderata, uel mediocri imposita super beneficio tenui, & utroque casu actus est illicitus, & improbat a iure, ac simoniacus, Doctores in c. & si questiones, de sim. & in c. quæsitum, de rer. permut. & in ca. cum pridem, de pactis.

Secundo infero, committi confidentiam siue pensio fuerit promissa, siue fuerit soluta, cum simonia committatur siue fuerit datum siue promissum, ut dicit Bal. iudicatum fuisse Florentiæ in ca. 1. de testib. in 6. ubi hoc tenent Pet. de Anch. & Fran. col. 1. Dec. in c. 1. gl. 1. de testib. Roman. sing. 327. & est communis opinio ut dixi de resign. benef. lib. 14. q. 7. nu. 32. nam datio, & promissio in qualibet materia equiparantur l. ult. C. ad leg. Aquil. Soci. sen. quæ refert, & sequitur Sarn. de trienn. q. 12. col. pe. uerf. sed hoc, & ideo assassinium etiam ex promissione perpetratur Sali. in l. non ideo minus, in fin. C. de accus. Gram. uot. 9. col. 1. Gabr. de malef. concl. 1. & pro hac illatione faciunt, quæ scribit Moedan. dec. 243. in manuscr. & comprobatur quia quamuis uerba videantur denotare, & ponderare solutionem, dicitur pensiones soluantur, tamen rectius considerando uidentur etiam includere promissionem inspectis uerbis positus in eo. §. supra, dum dicit, si quis beneficium receperit ex causa resignationis, ut illud dimittat, aut fructus concedatur, vel pensiones soluantur, & sensus est, siue id promiserit, siue id effectu fecerit dimittendo beneficium, fructus soluendo ac pensionem, ut ex textura, ordine, ac intentione, & proæmio colligitur, ex quibus ualere argumentum omnes uolunt, l. cum pater. §. dulcissimis, ff. de leg. 2. l. ult. C. de hered. inst. & ex præcedentibus declarantur sequentia. l. si seruus plurimum, l. e. qui filii, ff. de leg. 1. & vna pars legis declarat aliam, l. uerf. ff. de petit. hære. Et hanc secundam illationem intelligo quoties post huiusmodi promissionem fuit subsequuta resignatio hac de causa facta.

156

157

158

159

160

Tertio infero committi confidentiam tam si huiusmodi pensio fuerit promissa, & soluta resignanti, quam Resignatario, quia in hoc præfens §. nullã videtur constituere differentiam, dummodo ex eadem causa, ut patet ibi eadem & c. vel alteri. & uere eadem uiget ratio, cum possit eadem species fraudis committi, ideo idem ius statuendum erit, l. illud ff. ad leg. Aquil. l. a Titio ff. de uerb. oblig. Inspicitur. n. causa gesti, l. uerf. ff. de furt. & ibi gl. late c. intelligetia ubi gl. in uerb. ex communis de uerb. sign. c. & si Christus §. quædam de iur. iur. Crau. conf. 304. n. 3.

Quarto. Infero committi confidentiam ex hoc capite in omnibus, & quibuscunque beneficijs, & per omnes, & quascunque personas etiam in dignitate maxima constitutas, & Cardinalatus honore fulgentes: nã id expressim hic cauetur, & id nullũ remanet dubium, l. illam C. de collat. l. Ancillæ C. de furt.

Quinto. Infero committi confidentiam hoc ca-

161

162

163

sa, siue fuerit facta solutio uel promissio resignanti per resignarium siue per alium hac de causa, & respectu: nam regula trita est in iure, ut qui per alium facit per se ipsum facere uideatur, & cum uigeat eadem ratio, idem ius statuendum erit, l. illud ff. ad leg.

161 Aquil. & uerbum soluantur positum hic est admodum generale, & aptum comprehendere omnes casus, ad quos ratio, & uerba constitutionis se extendunt, l. 4. §. totiens, ff. de damu. infect. l. illud ff. ad legem Aquil.

Et hæc conclusio huius tertii capituli potest exemplificari in eo qui resignat in manibus ordinarii pacto præcedente pensionis soluendæ sibi uel alijs singulis annis per eum cui confertur beneficium ipsum resignatum, tam si pactum factum fuerit ab ordinario ad effectum ut resignet quod procurauit sibi solui pensionem, quam etiam si fuerit factum ab eo qui sperabat sibi conferri dictum beneficium, & illud enixe procurauit, & etiam in eo, qui resignat coram Papa in fauorem N. cum quo pactus est huiusmodi pensionem, ea ratione, quia pensio ob tenuitatem fructuum aut qualitatem beneficii non reseruaretur per Papam, iuxta ea, quæ late scripsi libr. 1. q. 2. de resign. benef. & ideo pactum pro facilitanda resignatione quod resignatarius illam soluet, est simoniacum. Ita etiam pari ratione, confidentia erit, si resignans uelit pensionem centum a Resignatario, Papa cassat, & reseruat tantum quinquaginta, si resignatarius promittat soluere integram pensionem centum in eo quo excedit reservationem Papæ, est confidentia. Eadem ratione pactum de soluendo plus quã Papa ordinauit, est simonia, Fel. in c. ad audientiam 2. sub nu. 3. col. 3. uerf. si autem de rescri. dixi de resign. benef. lib. 6. q. 2. sub num. 73.

162 Hanc autem conclusionem cum supradictis quinque illationibus limita procedere quoties huiusmodi pensio fuerit promissa, & postea soluta non subsequuta reservatione Papæ, alias secus, nam tractatus de pensione inter resignantem, & resignatariũ sunt liciti, & permitti, Caccialup. de pens. q. 19. num. 16. Gig. d. tract. q. 4. & communiter Doctores, ut retuli d. lib. 6. q. 2. & pensio licite, & iure est soluenda, si postea subsequatur Papæ auctoritas, & consensus, Abb. in c. non satis, de simon. Dec. in cap. ex parte num. 15. de offi. deleg. Gammar. de auct. leg. a later. tit. de pens. nu. 618. ubi dicit tentum fuisse p Rot. nam licite potest quis resignare coram Papa beneficium, & ab illo obtinere impositionem annuæ pensionis sibi soluendæ a resignatario, cù quo hoc prius tractauerat, Anan. & Fel. in di. ca. non satis de sim. & communiter ita practicatur tota die, ut omnibus notum est. Papæ enim auctoritas tollit omnem uitium simoniæ, prout de iure, & stylo inueterato attestatur Nauar. in Manual. cap. 23. sub nu. 107. uerf. ad 2. Caput. decif. 316. p. 2. etiam mentalis Fel. in d. ca. audientiam num. 3. Archiep. Florent. in 2. par. suæ summ. tit. 1. ca. 5. Gammar. de auct. leg. a later. d. tit. de pens. nu. 116. & omne scrupulum, & suspitionem, Gig. de pens. q. 4. num. 2. cum seq. Caccialup. eo. tract. q. 19. nu. 1. 2. & 3. Redoan. de simon. par. 2. c. 13. n. 4. Ideo hoc casu, scilicet subsequuta auctoritate Papæ in constituenda illa pensione, cessat constitutio, nam cessant uerba, & ratio, arg. c. cù cessante de appell. l. adigere §. quamuis de iure patron. & per consequens notandum erit hanc constitutionem, dum loquitur de confidentia circa promissionem, uel solutionem pensionis, esse intelligendã de

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

168 pensione impositã absque consensu Papæ, sine qua non potest imponi, ut probaui in interpretatione secundum casus confidentiæ beneficalis circa §. item, ubi etiam eandem conclusionem firmaui circa pensionem promissam collatori presentanti, & electori, ut sit confidentia, si fuit promissa, uel soluta absque auctoritate Papæ, & in his terminis fuit resolutum in una Cosentina præfata confidentiæ 4. Februarij 1591. coram R. P. D. Orano dum fuit firmatum illam perceptionem fructuum post resignationem inducere confidentiam, quæ fuit facta absque consensu Papæ, alias secus, & trita est regula, esse promissa, quæ fiunt de consensu principis, confidentia igitur erit quoties est promissa pro resignatione absque consensu Papæ, & quoties fuit promissum ultra id, quod Papa reseruauit.

Secundo limita hanc conclusionem procedere, quoties præcessit pactum inter resignantem, & resignatarium de soluenda pensione prædicta, alias secus, cum receptum sit absque pacto non committi confidentiam, Nauar. in Manual. cap. 23. sub numero 107. & conf. 27. 30. & 33. & 36. de simon. & fuit resolutum in dicta Cosentina, ut supra retuli. Quod quomodo verificetur, & procedat, potest colligi ex his, quæ dixi supra in c. præcedenti de confidentia, circa fructus inter resignantem, & resignatarium.

169 Sed quid dicendum de eo, qui resignauit beneficium, quod habebat multa bona, & inter alia quædam litigiosa, & hac ratione intercessit pactum inter resignantem, & resignatarium, quod euicta lite resignatarius solueret certam pensionem, uel cõsentiet assignationi, an sit confidentia? pro affirmatiua respondit Nauar. conf. 1. 1. nu. 1. uerf. ad priorẽ quæstionem de sim. & dixi de resign. benef. lib. 14. quæ. 7. nu. 10. & faciunt quæ deducit idem Nauar. in Manual. c. 23. sub nu. 100. cum seq. quia resignatio non est libera, & pura, cum adsit pactum, &c.

170 Limita nisi expresserint hoc Papæ, nam hoc casu cessat confidentia, & nemo inficiat esse licitum resignare apposito in supplicatione, quod in euentum subsequente uictoriae litis resignatarius soluat pensionem, & ita uidi practitari per consensum enim Papæ, & scientiam cessat confidentia, Cassad. decif. 2. de sim. & 5. de const.

171 Dubium tamen cadit, quid de permutantibus beneficijs cum pacto, quod si ullum illorum beneficiorum reperiretur grauatum pensione aliqua, is cuius erat illud ante permutationem solueret eam pensionem, an facta permutatione auctoritate ordinarij, si appareat alterum illorum esse grauatum aliqua pensione, sit simoniaca permutatio? Respondit Nauar. conf. 4. de simon. affirmatiue, quia huiusmodi pactum fuit medium faciendæ permutationis: ergo simoniacum, argum. cap. quam pio 2. quæst. 1. c. ult. de pactis.

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

S V M M A R I V M

- 1 Conferens beneficia aliquibus cum pacto disponendi de illis vel fructibus est confidentia.
- 2 Venditio in suppositam personam fraudulenta.
- 3 Fraus coniecturis elicitur.
- 4 Collatio beneficii debet fieri libere.
- 5 Beneficia quare spiritualia.
- 6 Pro spiritualibus nihil potest dari.
- 7 Gratis accepistis & gratis date.
- 8 Pro sacramentis ecclesiæ nihil dandum.

- 9 Collator paciscens aliquid cum eo cui confert beneficium, committit simoniam.
- 10 Collator non dominus beneficiorum, sed dispensator.
- 11 Spiritualia continent gratiam.
- 12 Origo spectanda.
- 13 Verbum Ordinarium, est admodum generale.
- 14 Quilibet prelatus habens iurisdictionem, dicitur ordinarius.
- 15 Plebanus ruralis est ordinarius.
- 16 Episcopi sunt proprie ordinarii.
- 17 Abbates dicuntur prelati.
- 18 Legati a latere omnia possunt.
- 19 Legati a latere habent maiorem potestatem quam episcopi.
- 20 Verbum ordinarii, quomodo interpretetur in beneficiis.
- 21 Territorium an sit de substantia iurisdictionis.
- 22 Verbum collator, quos comprehendat.
- 23 Geminatio multum operatur.
- 24 Geminatio includit casus speciales.
- 25 Vbi verba competunt ibi dispositio.
- 26 Lex generalis, generaliter est intelligenda.
- 27 Locutio generalis nihil relinquit intactum.
- 28 Reipublice interest ut delicta puniantur.
- 29 Ratio legis disponit sicut lex.
- 30 Lex includit causas & personas privilegiatas.
- 31 Cum casus est expressus, nullum cadit dubium.
- 32 Verbum confertur, est futuri temporis.
- 33 Dicitio ante hac, comprehendit preterita.
- 34 Dicitio in antea idem significat.
- 35 Testes deponentes ante publicationem testamenti quomodo interpretentur.
- 36 Lex generaliter respicit futura.
- 37 Constitutio Pii III. de confidentiis, comprehendit preterita.
- 38 Verbum beneficium est generale.
- 39 Ex dignitate non mutatur natura beneficii.
- 40 Dicitio quaecumque includit omnia.
- 41 Ex precedentibus declarantur sequentia.
- 42 Beneficium est beneuola actio.
- 43 Feudum dicitur beneficium.
- 44 Beneficium debet interpretari late.
- 45 Verbum beneficium, in dubio capitur pro ecclesiastico.
- 46 Verba quouis modo, capiunt omnem vacationem.
- 47 Vbi lex non distinguit neque nos distinguere debemus.
- 48 Feudum quando transeat ad extraneos heredes.
- 49 Conditio suspendit actum.
- 50 Conditio sit per dictionem si, & cum.
- 51 Taciti & expressi eadem est virtus.
- 52 Instrumentum quando habet executionem paratam.
- 53 Inter tacitum & expressum nulla est differentia.
- 54 Tacita resignatio beneficii idem operatur quam expressa.
- 55 Tacita auocatio cause eiusdem est virtutis quod expressa.
- 56 Tacita renunciatio excludit attestationem renouationem.
- 57 Appellatio extinguitur renouatione.
- 58 Expressa conditio quomodo intelligatur.
- 59 Expressum quod colligitur ex verbis.
- 60 Tacita conditio que.
- 61 Tacite conuentiones aliquando fiunt.
- 62 Conditio non presumitur.
- 63 Tacita conditio colligitur ex coniecturis.
- 64 Dolus & fraus quomodo probantur.
- 65 Conditio est difficilis probationi.
- 66 Quae sunt difficiles probationis probantur leuioribus.
- 67 Quae occulte patrantur quomodo probentur.
- 68 Plus exprimitur factio quam uerbo.
- 69 Facta loquuntur.
- 70 Promissio tacita vel expressa pro gratia est illicita.
- 71 Tacitum tribus modis habetur pro expresso.
- 72 Substantia rei consideratur.
- 73 Substantia est principium angulare.
- 74 Paria sunt non esse, vel esse & non apparere.
- 75 De incertis non fit iudicium.
- 76 Probatio debet concludere.
- 77 Pactum est duorum &c.
- 78 Stipulatio requirit interrogationem, & responsum.
- 79 Intentio praua episcopi non nocet aliis in collatione.
- 80 Confidentia non cadit in ignorantem.
- 81 Actus agentis iudicatur ex intentione.
- 82 Aequiparatorum idem est iudicium.
- 83 Qui per alium facit, per se ipsum facere videtur.
- 84 Origo mala presumit malum.
- 85 Verbum arbitrium quomodo intelligatur.
- 86 Dicitio omnis generalis.
- 87 Verbum dispono generale.
- 88 Episcopus ex causa potest admittere resignationes.
- 89 Beneficia resignata coram ordinariis non possunt conferri familiaribus.
- 90 Vicarius non potest beneficium conferre episcopo.
- 91 Resignatio debet esse pura.
- 92 Resignatio debet esse libera ut collatio.
- 93 Delicta puniuntur secundum eorum qualitatem.
- 94 Delicta non debent perpetrari.
- 95 Conferens beneficium cum pacto disponendi de fructibus committit confidentiam.
- 96 Pro collatione non possunt dari fructus beneficii.
- 97 In collatione nulla conditio potest interuenire.
- 98 Si collator recipit fructus beneficii, committit simoniam.
- 99 Fructus beneficii spectant ad beneficiatum.
- 100 Fructus sunt accessorii dominio.
- 101 Pro furto rei medica datur poena.
- 102 De minimis non est curandum.
- 103 Modica non sunt in consideratione.
- 104 Res modica non inducit simoniam.
- 105 Res modica excusat a peccato mortali.
- 106 Valet argumentum de toto ad partem.
- 107 Dispositio verificatur in uno anno.
- 108 Utilitas quomodo intelligatur.
- 109 Verbum libitum quomodo intelligatur.
- 110 Heres & defunctus una & eadem persona cessatur.
- 111 Remittere est donare.
- 112 Dicitio siue est continuatiua.
- 113 Dicitio siue est in eadem materia.
- 114 Clausula refertur ad omnia capita.
- 115 Fructus dati collatori absque pacto non faciunt confidentiam.
- 116 Datum ex mera liberalitate non facit simoniam.
- 117 Pro literis collationis beneficii nihil dandum episcopo.
- 118 Notarius episcopi unum aureum potest recipere pro literis.
- 119 Promissio facta episcopo de soluendis expensis simoniam.
- 120 Episcopi an possint imponere pensiones, & quando, & an nunquam.
- 121 Leges odio habent lites.
- 122 Beneficia debent conferri integra.
- 123 Pronomen illi est generale.
- 124 Resignatarius habet ius a Papa.
- 125 Verba sunt nuntia cordis.

- 126 Verba sunt testimonia mentis.
- 127 Verba probant quod est expressum.
- 128 Ex verbis colligitur consensus.
- 129 Annuens capite censetur consentire.
- 130 Scriptura nihil inducit nouum.
- 131 Scriptura inducitur ad probationem.
- 132 Scriptura loquitur.
- 133 Illicitum, scripto & uerbo.
- 134 Verbum iubeo, est preceptiuum.
- 135 Verbum persoluat, quid significet.
- 136 Cui non competunt uerba legis, neque dispositio.
- 137 Ratio legis plus attenditur quam lex.
- 138 Papa est vicarius Christi.
- 139 Papa est pater omnium.
- 140 Papa est sponsus totius ecclesie.
- 141 Papa est caput ecclesie.
- 142 Papa est iudex omnium Christianorum.
- 143 Papa potest tollere simoniam prohibitam.
- 144 Papa potest conferre quomodo uult beneficia.
- 145 Tractatus pensionis habito consensu Papæ est licitus.
- 146 Papæ auctoritas est maxima.
- 147 Simonia quoties soluitur aliquid ultra auctoritatem Papæ.
- 148 Verba generalia non inducunt confidentiam.
- 149 Verba generalia non obligant.
- 150 Verba generalia non disponunt.
- 151 Verba curialiter sunt intelligenda.
- 152 Beneficenti benefaciendum.
- 153 Ingratitudo reprobat.
- 154 Ingratitudo est vitium enorme.
- 155 Filius ob ingratitude potest exheredari.
- 156 Vasallus ob ingratitude potest priuari.
- 157 Filius emancipatus ob ingratitude reducitur in potestatem.
- 158 Expressio eius quod inest non facit conditionem.
- 159 Constitutio Greg. xiiij. de daris non habet locum in uerbis generalibus.
- 160 Obligatio antidotalis tacita inest.
- 161 Lex debet esse possibilis.
- 162 Absurdum vitandum.
- 163 Preces non inducunt simoniam.
- 164 Sub extraneitati Iulij non includuntur preces.
- 165 Munera mutant mentem.
- 166 Dicitio & coniungit.
- 167 Aduerbium pariter continuat.
- 168 Dicitio id est qualitatum precedentium repetitiua.
- 169 Diuisio multum prodest.
- 170 Ius patronatus triplex.
- 171 Ius patronatus libertorum prouenit ex manumissione.
- 172 Aduocati dicuntur patroni causarum.
- 173 Ius patronatus ecclesie quot.
- 174 Patronus ecclesie qui dicitur.
- 175 Ius patronatus quale fuit concessum.
- 176 Laici non possunt se intromittere in spiritualibus.
- 177 Patroni laici & ecclesiastici qui.
- 178 Ius patronatus presumitur laicorum quoties laici fundant.
- 179 Ius patronatus quomodo acquiritur.
- 180 Presentatio qua.
- 181 Ius patronatus potest dari in feudum.
- 182 Ius patronatus potest permutari.
- 183 Ius patronatus potest donari.
- 184 Donatio facta compatrono non requirit consensum episcopi.
- 185 Ius patronatus transit in donationem omnium bonorum.
- 186 Simonia in spiritualibus.
- 187 In iure patronatus committitur simonia.
- 188 Simonia committitur etiam in annexis.
- 189 Conditio facta inter patronum & presentatum inducit confidentiam.
- 190 Presentatio est preparatoria institutionis.
- 191 Presentatio est annexa spirituali.
- 192 Ex privilegio potest haberi ius presentandi.
- 193 Procurator non obligat dominum ad poenam.
- 194 Mandans censetur facere.
- 195 Mandatum non presumitur.
- 196 Mandatarum est probandum.
- 197 Mandatum quomodo probatur.
- 198 Mandatum presumitur durare.
- 199 Dominus obligatur ex factio procuratoris in sua presentia.
- 200 Irregularis non potest presentare.
- 201 Patronus uergens ad inopiam debet habere alimeta.
- 202 Pactum super pensione factum a patrono, est confidentiale.
- 203 Obtinens presentationem cum pacto renuendi beneficium, committit simoniam.
- 204 Presentans aliquem cum pacto habendi duos capellanos, est simonia.
- 205 Probatio iurispatronatus est difficilis.
- 206 Iurispatronatus probatur probatione presumptiua.
- 207 Antiquissima possessio habetur loco tituli.
- 208 Quibus modis probetur iurispatronatus de iure communi.
- 209 In beneficiis attenditur ultimus status.
- 210 Assertio episcopi, an probet iurispatronatus.
- 211 Hodie ex concilio iurispatronatus debet probari fundatione & dotatione.
- 212 Dicitio vel, aduersatiua.
- 213 Dicitio vel, quando resoluitur in copulatiua.
- 214 Probatio instrumentorum authentica.
- 215 Instrumentum probatio probata.
- 216 Instrumenta debent recognosci, & quomodo.
- 217 Instrumentum debet habere sua requisita.
- 218 Instrumentum non signatum proprio Not. signo non probat.
- 219 Instrumentum defectiuum antiqui probat.
- 220 Instrumentum insertum in privilegio an probet.
- 221 Instrumentum faciens mentionem de alio non probat.
- 222 Quoties relatio continet rem certam probat.
- 223 Sufficit semiplena in antiquis.
- 224 Antiquum probatur per coniecturas.
- 225 Antiquum probatur per uerba enunciatina.
- 226 Antiquum probatur per famam.
- 227 Antiquum quod dicitur.
- 228 Exemplum Instrumenti sumptum ab eodem Not. probat.
- 229 Authentica documenta que dicuntur.
- 230 Titulus fundationis & dotationis quomodo constet.
- 231 Dotans videtur sibi reseruare Iurispatronatus.
- 232 Presentatio quomodo probatur.
- 233 Presentatio requiritur pro substantia Institutionis.
- 234 Presentatio semper presumitur facta in tempore.
- 235 Tempus antiquissimum quod.
- 236 Tempus cuius non est memoria, dicitur centum annorum.
- 237 Titulus in beneficiis presumitur ex diuturno tempore.
- 238 Tempus centum annorum habet vim tituli.
- 239 Per presentationes 40. ann. non probatur tit. iurispatron.

- 240 Ex privilegio non probatur tit. iuris patr.
- 241 Ecclesia quando dicitur constructa.
- 242 In potentibus viget presumptio usurpationis.
- 243 Quae persona dicitur potens.
- 244 In potentibus ius patronatus quomodo probatur.
- 245 Publica fama quando probet donationem.
- 246 Forma precij servanda.
- 247 Ad cautelam semper faciendum est aliquid plus.
- 248 Iudex quando possit remittere.
- 249 Ius presentandi quomodo acquiritur.
- 250 Confessio Episcopi quando probet ius patronatus.
- 251 Episcopus non potest nocere successoribus.
- 252 Testis de communitate non probat ius patronatus communitatis.
- 253 Immemorabilis habet vim tituli.
- 254 Immemorabilis quomodo probatur.
- 255 Verbum continue quid importet.
- 256 Praesentationes effectum sortitae quando dicantur.
- 257 Praesentationes in personis potentibus probandae scripturis.
- 258 Probatio per testes, & per scripturam equiparantur.
- 259 Presumptio non admittitur, cum quid requiritur pro forma.
- 260 Ex praesentationibus 150. an. probat immemorabilis.
- 261 Immemorabilis probatur per scripturas.
- 262 Beneficia electiva quae.
- 263 In beneficiis electivis committitur simonia.
- 264 Electio est ius spirituale.
- 265 Committitur confidentia inter eligentem, & electum.
- 266 Aliquid promittere pro voce est simonia.
- 267 Habere ius eligendi est praesentatio.
- 268 Factum procuratoris & domini equiparatur.
- 269 Electio an possit fieri per procuratorem.
- 270 Per electionem initiatur matrimonium.
- 271 Simonia commissa cum pro ex eligentibus viciat totam electionem.
- 272 Promittens beneficium pro electione committit simoniam.
- 273 Qualitas requisita a lege verificanda.
- 274 Per electionem acquiritur ius.
- 275 Eligentes non possunt eligere cum conditione.
- 276 Eligentes non possunt pacisci ut unus eligat alium.
- 277 Dignus semper est eligendus.

Q V A E S T I O XXVIII.

QVAE ad secundum casum spectant, latiss. explicantur.

SECUNDVS casus confidentialis positus in dicta constit. Pij Quinti in §. itidem, est, ut omnes collationes factae ab ordinario sub conditione tacita, vel expressa, ut postea in alterum pro arbitrio collatoris, presentantis, aut eligentis de beneficio disponatur, sive ut prout fructus omnes, aut partem, illi vel alijs, quos collator, presentans, eligens significaverit verbo, vel in scriptis relinquat, aut pensionem soluat, his verbis, Itidem si ordinarius vel alius collator contulerit ante hac, aut conferat in futurum beneficium Ecclesiasticum quovis modo vacans, ea conditione tacita, vel expressa, ut postea in alterum pro arbitrio collatoris, seu alterius cuiuscumque contra iuris communis ordinationem disponatur, sive ut de eo prout fructus illius vel parte ad vitam vel libitum conferentis vel decedentis, aut alterius relinquat, & remittat, seu pensionem illi vel illis, quem vel quos idem collator, aut cedens, vel a-

lius, per se, vel alium scripto, aut verbo iusserit, seu significaverit, persolvat, & pariter si a patrono etiam laico, vel alteri presentatori seu electori contigerit, aut contingat id fieri; & Ratio huius conclusionis ponitur in §. ad haec plerique ordinarii, & collatores, ac etiam patroni laici curant deponenda benef. ut fructus seu pensiones capiant eorumdem, alij sive faciant ministrare, quasi velit dicere, quod collatio, presentatio non fuerit vera, sed simulata ad hunc effectum, ideo non mirum si erit confidentialis, sicuti venditio in suppositam personam censetur fraudulenta, Bar. in l. post contractum col. 1. & 2. ff. de dona. & ibi Ioan. Annibal. Alcia. & alij omnes, Gui. Pap. de praesumpt. num. 47. vers. cum alijs, ut p. Mascard. de probat. cond. §. 15. nu. 43. fraus enim in contractibus deprehenditur, Doct. omnes in ca. 2. de renunc. lib. 6. Gl. in lapud celsum, ff. de dol. mal. excepti. Paris. conf. 52. nu. 35. uol. 4. Dec. col. 659. in pri. Crauet. conf. 10. nu. 3. & conf. 143. nu. 12. & huiusmodi verba ad hunc effectum refert Mascard. de probat. conclus. 1306. nu. 8. & hic secundus casus confidentiae beneficalis multa continet capita, quorum Primum erit, ut conferentes beneficia cum conditione tacita, vel expressa dimittendi illa, seu resignandi in fauorem alicuius incidant in poenas poetas p hanc constitutionem Pij V. ac etiam recipientes, na haec est confidentia expressa, ut dictis verbis apparet manifestissime & tradunt Nauar. in Man. ca. 23. sub nu. 110. uers. noto septimo, Maiol. de irreg. li. 5. c. 45. sub nu. 5. Mascard. d. conclus. 1306. col. ante pen. & in specie nu. 8. Et ratio est, quia collatio beneficii debet fieri libere, & absque pacto, conditione, & modo & c. sanctorum 1. q. 1. e. quam pio. 1. q. 2. c. Saluator 1. q. 3. & c. consuluit, vbi Docto. de simon. c. pen. de elect. Doct. in c. 1. ut Ecclesiastica beneficia, Felin. in c. ad audientiam de rescript. Anchar. conf. 274. Florent. in 2. p. sum. in princ. ca. 5. §. 2. 1. cum beneficia ratione beneficii, & administrationis sint spiritualia, Gl. in sum. 1. q. 1. Abb. & Felin. in rub. de simo. & in c. nemo, & c. ad nostram eo. tit. de sim. Abb. per illum tex. in 5. not. in ca. dilecto de preben. Gl. in c. cum M. vbi Docto. omnes de constit. Doct. in c. questum de rer. permut. late Selu. de benef. par. 1. q. 7. col. 12. vers. istud etiam, Caccia lup. de pens. q. 19. Card. Paris. conf. 135. in fine uol. 4. Paul. Rom. in tract. de pens. nemo, Redoan. de simon. p. 3. c. 19. Turcrem. in c. si quis obiecerit nu. 4. 1. q. 3. & receptum * sit ab omnibus pro spiritualibus nihil posse dari iuxta illud, gratis accepistis, & gratis date c. presbyter 1. q. 1. c. pen. ubi Docto. de elect. Barbat. in c. 2. de rescr. & in c. cum vniuersoru de rer. permut. Glo. in c. super, de renunc. Abb. in c. non satis de sim. Glo. in c. ex parte de off. dele. Abba. in c. ad quaestiones de rer. permut. extrauag. cum detestabile de simo. in extrauag. comm. & de Sacramentis Ecclesie c. non satis, vbi Abb. Anan. Felin. & alij de sim. c. baptizandis, vbi Archid. c. quicquid, c. placuit, c. emendari cum seq. 1. q. 1. Felin. assignat rationes in c. in tantum vers. ult. not. de sim. est etiam tex. in c. nullus Episcopus 1. q. 1. cum alijs multis, q. adducit Redoan. de sim. par. 3. c. 5. 6. & 7.

Et ideo hoc primum caput huius §. erit conforme iuri communi, nam est simonia quoties collator paciscitur cum eo, cui confert beneficium, Docto. omnes in capitu. cum pridem de pact. & habemus text. expressum cap. querelam, cap. ex diligentijs, cap. veniens, de simon. c. de iur. patr. cap. super eo de

de transact. c. decimas. 16. qu. 5. Abb. in c. non satis de sim. Inn. in c. vniuersorum. de rer. permut. Arch. in c. dudum in princ. de praeb. lib. 6. Gem. conf. 225. in 1. dubio cum infinitis alijs citatis per Redoan. de simo. p. 3. c. 8. & 9. nam conuenit definitio simoniae posita per Gl. communiter receptam 1. q. 1. in sum. a dd. in rub. de sim. & a Theologis in 4. dist. 25. D. Thom. 2. 2. q. 100. art. 1. Nauar. in Man. c. 23. num. 100. per Gem. in sum. 1. q. 1. per Archid. in ca. quacunque 1. q. 1. idem Arch. in c. Saluator 1. q. 3. Redoan. late de sim. p. 3. c. 1.

Et ratio rationis prima huius conclusionis est, quia ordinarius, & alius collator, de quibus loquitur praesens §. non est Dominus, sed dispensator, Felin. in c. in tantum de sim. Redoan. de sim. p. 3. c. 5. Secunda quia spiritualia continent gratiam, tunc non potest pacto acquiri, c. 12. ad Rom. c. 3. & 4. Prouerb. Et ideo dicitur Matth. 10. gratis accepistis, & gratis date re pugnat ergo huiusmodi pactum origini spiritualium ergo illicitum, nam origo in vnaquaque re spectanda erit, l. qui cum maior, ff. de bon. lib. l. 3. §. si quis cum, ff. de min. l. de qua re, ff. de iud. alia colligentur ex sequen.

Et hanc conclusionem primo intellige in quocumque habente facultatem conferendi, nam dicit text. si ordinarius, vel alius collator, nomen ordinarius, est admodum generale, tunc complectitur omnes habentes ordinariam iurisdictionem, Abb. in c. decernimus nu. 16. super gl. ult. Dec. super eadem glo. nu. 14. de iud. & alij omnes, Turcrem. in ca. continua nu. 7. 1. q. 1. Doct. omnes in rub. ex. de off. delega. & in rub. ff. de off. eius cui mand. est iurisd. Gl. & Doc. plene in c. cum ab Ecclesiis de off. ord. & quilibet etiam praelatus habens praetura ex electione est ordinarius, & habet iurisdictionem, Inno. Archid. col. 2. & alij citati per Zabarel. in rep. c. vt animarum nu. 8. de const. lib. 6. dicens etiam plebanus ruralem dici ordinarium, c. si in plebibus dist. 63. Archid. in c. 1. de maior. & obed. Host. in sum. tit. de offic. ord. §. quis possit esse ordinarius, & §. quis possit constituere, & §. item vniuersitas.

Appellatione igitur ordinarii uenient non solum Episcopi qui proprie ordinarii sunt, c. omnes basili c. & c. seq. 16. q. 7. c. de persona 1. q. 7. c. 1. de offic. ord. extrauag. Io. 22. execrabilis §. ceterum ordinarios intelligimus sub tit. de praeben. Card. in clem. 1. q. 14. in fi. ut lite pend. Mandos. de inhib. q. 7. nu. 2. & maiores ordinarii cum Episcopi de off. ord. lib. 6. Sarn. in c. ut animarum nu. 63. de const. libr. 6. sed et quilibet inferior, ut est tex. & Glo. in c. ordinarii de off. ord. lib. 6. Arch. in c. ut animarum, Sarn. nu. 63. Abb. Fel. Aret. Barbat. col. 4. uers. nota, in c. post cessionem, de probat. Bart. in l. more, ff. de iurisd. omn. iud. Anch. in clem. & si principalis de rescript. Soc. Sen. conf. 185. col. 2. lib. 2. ut sunt Abbates, tunc qui proprie etiam dicitur praelati, & ordinarii, c. nullus Monachus, c. nullam potestatem 18. q. 2. c. ne pro defectu, §. statuimus cum gl. de elect. c. quanto, ubi Inn. & Card. de off. ord. c. ult. in princ. eod. tit. lib. 6. Abb. in d. c. de decernimus in 2. col. de iud. Archid. Praepositi, Archipresbyteri, Decani, & alij quocumque nomine, seu praerogatiua uocentur habentes hanc facultatem conferendi, Marc. Ant. Mar. in d. c. ut animarum nu. 72. uer. ex his, Abb. Felin. & Deci. ac alij in d. c. decernimus de iud. Mand. in reg. 26. Cellariae q. 6. nu. 5. in specie tradit Pauin. de potest. c. sed. uac. par. 2. q. 7. nu. 3. Eo maxime, quando mate-

ria est proportionabilis inferioribus, ut in casu nostro, Gem. in d. c. ordinarii de off. ord. libr. 6. Sarn. d. c. ut animarum nu. 63. & ibi Marc. Ant. num. 72. imo hoc casu includentur, non solum inferiores sub uerbo ordinarii, sed etiam legati a lateret qui sunt ordinarii, & possunt oia, q. possunt Primates, Patriarchae, Archiepiscopi, & Episcopi, ac alij ordinarii, c. legatos de off. leg. l. si in alijs, §. cum plenissimam, ubi Bal. ff. de offi. proc. Io. And. in rub. de off. leg. in gl. 1. & in c. 1. eo. tit. Gamm. de aut. leg. a lat. li. 2. n. 2. & 3. & plur. a lia Abb. in c. 1. de off. leg. Spec. de leg. uers. 17. Et in summa hoc uerbum ordinarij positum in presenti §. capiet omnes, qui suo iure conferre possunt beneficia, ita enim interpretatur in materia beneficali huiusmodi uerbum Coraf. de benefic. par. 2. cap. 4. num. 1. ex c. de iudicibus 2. quaest. 6. ex gl. in c. ordinarii. de off. ord. lib. 6. quamuis non habeant ordinariam iurisdictionem, Gl. in clem. 1. ut lit. pen. quia non est de substantia territorium, Bal. in l. cum uerb. circa medium, ff. de offi. praefect. urb. Marc. Ant. in d. c. ut animarum nu. 72. uers. ex his tamen de const. lib. 6.

Verbum autem collatoris quod ponitur postea, si ordinarius, uel alius collator, est etiam admodum generale, hic autem comprehendit eos, qui conferunt, non iure suo, sed de mandato alterius ac indulto, ut omnes sub his uerbis comprehendantur, haec enim fuit intentio Pii v. ex generalitate ipsorum uerborum, Bald. in l. in fraudem, ff. de mil. testam. Idem Bal. conf. 205. li. 1. Crau. conf. 133. nu. 5. ac etiam ex geminatione, tunc multum operatur Bald. in l. cum scimus, C. de agric. & cens. lib. 10. Castr. in l. balista. ff. ad Trebell. Crau. conf. 201. num. 42. & inter alia ut includat casus speciales, Soc. conf. 242. nu. 2. Caphal. conf. 133. num. 5. lib. 1. ut quod omittit natura uerbi, includat aliud sequens, Crau. conf. 226. nu. 6. Ideo colligemus, Cardinales etiam legatos a latere, Nuncios, Primates, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Abbates, Priores, Archidiaconos, Praepositos, Decanos, Plebanos, Vicarios, & alios similes includi sub hoc §. ut si conferant beneficia cum conditione expressa, uel tacita dimittendi, seu resignandi in fauorem alicuius illa beneficia, committere confidentiam prohibitam, & incidere in poenas contentis in dicta Bulla Pii v. nam ita sonant uerba, ut supra diximus, & militat ratio prohibitionis ad not. in l. hos accusare §. omnibus, ff. de accusat. Vbi enim habent locum uerba, & ratio dispositionis, tunc habet locum etiam ipsa dispositio, l. si seruum, §. non dixit Praetor, ff. de acq. her. l. 4. §. toties, ff. de damn. infec. l. quod constitutum, ff. de mil. test. l. cum pater, §. dulcissimis, ubi Bar. ff. de leg. 2. Silu. conf. 15. nu. 1. & est communis omnium Doct. sententia, & Cardinales de quibus poterat esse dubium exprimuntur in constitutione praedicta Pii v. An hic Papa comprehendatur, dicemus infra, vbi concludimus negatiue.

Secundo hanc conclusionem intellige quocumque fuerit facta collatio praedicta modo, ut sit confidentialis, & ipse incidat in poenam dictae constitutionis Pii v. nam dicta constitutio loquitur generaliter, ergo generaliter est intelligenda in quocumque, l. 1. §. quod autem. C. de aleat. l. 1. §. generaliter, ff. de leg. praest. l. in fraudem in fine, vbi Bal. ff. de testam. mil. Soc. sen. in l. 2. in §. ex his in princ. ff. de uerb. obliga. loquutio enim generalis nihil relinquit intactum Bal. conf. 205. lib. 1. & melius conf. 191. eo. lib. Crauet. conf. 92. num. 5. quod procedere etiam in materia

ria odiosa, & poenali, tradit Dec. conf. 5. ad fi. Crau. conf. 118. nu. 14. & conf. 308. nu. 3. Are. in l. cum lege, ff. de testam. ob utilitatem publicam, cum reipublice interfit, vt delicta puniantur, l. ita vulneratus, ff. ad l. Aquil. l. capitalium, ff. de poen. ca. ut fama de sent. ex com. ex ratione l. i. C. ad l. Iuliam. repet. qua auream appellat Iodoc. in prax. crim. in procemio n. 9. & ratio constitutionis est itidem generalis, & apta comprehendere omnes, & quascunque personas, vt extirpetur hoc atrocissimum crimen, quæ ratio disponit sicut lex in omnibus in quibus militat, ut dicit Bal. in c. dilectus filius col. 1. de rescr. Dec. conf. 284. col. 2. Craue. conf. 183. col. etiam 2. Paris. conf. 83. nu. 2. uol. 3. Tiraq. in l. si vnquam uerbo liberis nu. 37. C. de reuoc. don. & est communiter ab omnibus receptum. Idque procedit etiam in personis priuilegiatis, & constitutis in dignitate quantumuis maxima, ut patet ex prædictis, & quia dispositio legis includit non solum causas, sed etiam personas priuilegiatas, Bal. in d. l. in fraudem, §. si quis, ff. de mili. testam. Dec. conf. 120. nu. 1. col. 2. late Mandoc de infirm. resignan. q. 2. nu. 3. eoq. magis cum hic exprimantur (ad tollendum omne dubium) Cardinales, & ceteri constituti in dignitate, Ideo nullum remanebit dubium, quominus omnes comprehendantur.

¶ Ancille. C. de furt. l. illam. C. de collat. Corn. conf. 109. lib. 1. Rola. Vall. conf. 77. nu. 5. lib. 1. Dec. conf. 484. nu. 1.

Tertio intellige hanc conclusionem, non solum in collatione facta dicto modo prohibito post hæc constitutionem Pij v. per quemcumque, & cuiumque, quod nullum habet dubium, vt uerba expressa id uolunt, Soc. iun. conf. 12. nu. 2. lib. 2. Caphal. conf. 138. nu. 20. uol. 1. nam dicit, aut conferat, quod est futuri temporis, Gl. in clem. 1. de usuris. Paris. conf. 29. nu. 15. uol. 4. Et que magis cum subdat in futurum quod tollit omne dubium, l. continuis, §. cum ita, ff. de uerb. oblig. sed etiam in collatione facta ante promulgationem huius constitutionis, vt uolunt uerba posita in præsentibus, ibi, contulerit ante hac. Dicitio enim ante hac refertur ad tempus ante editionem, & publicationem huius constitutionis Pij v. vt est rex. in cap. Capellanus, & ibi Abb. in 2. Not. de feriis & in c. ex tua de filiis presb. c. Michael. eo. titu. Abb. in c. dudum, el. 2. col. 9. de elect. Alber. in dictionario in uerbo ante, nam idem importat, quod dicitur in antea, quæ etiam idem significat, Bar. in l. 1. §. creditum, nu. 6. ff. si cert. pet. tradit Iacob. Nouel. in tract. de iur. protomis. nu. 37. quod est utile ad interpretanda dicta testium deponentium cum hac dictione, & ita ea interpretatur. Bar. loco cit. & Ang. conf. 274. ubi loquitur de testibus deponentibus ante publicationem testamenti, Alex. conf. 143. lib. 2. Barbat. conf. 30. col. 6. lib. 1. Corn. conf. 261. lice. p. libr. 4. & idem Corn. conf. 324. lit. m. lib. 3. ubi loquitur de testibus deponentibus ante bellum, Alex. conf. 74. lib. 1. Ideo omnes collationes factæ cum dicta conditione dimittendi, & resignandi alicui antea editionem, & publicationem huius constitutionis sunt itidem confidentiales, & includuntur sub penis positæ in hac constitutione, ut patet ex prædictis, quibus accedat quia huiusmodi dicitio antea includit, & iuxta l. eum qui ita, §. qui ita stipulatus ante, ff. de uerb. oblig. Alber. in auth. hoc ius, col. 2. C. de procur. Oldr. conf. 49. col. ult. Et hoc est admodum notandum, nam regulariter lex respicit futura, & non præterita, c. ult. de cõst. Bal. & Sal. in l. leges & constitutiones, C. de le

gibus Bar. in l. omnes populi nu. 39. ff. de iust. & iur. Host. in sum. in titu. de const. §. quando constitutio in fine, & communiter Docto. hoc uolunt in dict. cap. ultim.

¶ Idque per Pium v. hoc casu fuit statutum, namq; in hac parte, ut supradixi, est conformis iuri communi, comprehendit igitur etiam præterita, cum collatio eo modo facta esset simoniaca, ut supra deduxi ratione simili in Constitutione Pij. i. super hac materia tradita comprehenditur confidentia antea perpetrata, uerum non adhuc consummata, & perfecta, ut patet in §. quare, & in §. idcirco, ac alibi, & fuit resolutum in Rota die 17. Decembris 1568. coram Oradino, & late comprobaui suo loco.

¶ Quarto intellige hanc conclusionem in quocumque beneficio Ecclesiastico, nam dicitur in tex. generaliter *beneficium Ecclesiasticum*, & c. uerbum enim beneficium positum in literis, uel in lege continet oēs, & qualescunque beneficii Ecclesiastici, quod datur in titulum uel in comendam habes ius spirituale, Doct. in c. quamuis, el. primo, de præb. lib. 6. ubi Gem. & alii Anania quem refert, & sequitur Caccialup. de pens. q. 30. nu. 2. & hoc quamuis habeat dignitatem, nam ex dignitate non mutatur natura beneficii, sed additur prærogatiua, ut patet ex traditis per Barbat. in d. clem. causam, §. quod si forsitan nume. 28. 29. & 30. de elect. Idque etiam apparet ex §. superiori incip. *quæ re nos volentes*, ubi Summus Pont. ad includenda omnia genera, ac qualitates, & dignitates beneficiorum addit dictionem qualescunque, quæ prorsus tollit omne dubium, & includit omnia, Bal. in l. conuenticulam col. 5. C. de episc. & Cler. Card. Paris. conf. 79. nu. 2. uol. 3. Alber. in l. metum, §. animaduertendum, ff. quod met. cau. ex quo uerbo potest sumi argumentum ad maiorem declarationem huius §. cum sint coniuncti, & ex præcedentibus declarantur frequenter, Bal. in l. domum col. 1. C. de rei uendi. Ias. conf. 215. col. 2. circa medium lib. 2. & est communis omnium sententia in l. si seruus plurium, §. ult. ff. de leg. 1. & subiungitur Ecclesiasticum, ut hæc dumtaxat propter spiritualitatem includantur, nam beneficium accipitur large, p. omni eo, quod gratis tribuitur, & definitur hoc casu, beneficium test bene uola actio gaudium tribuens capientis, Bald. conf. 112. col. 1. lib. 2. & conf. 501. col. 2. lib. 1. Doct. in c. indultum, de reg. iur. lib. 6. & isto modo feudum dicitur beneficium, ut patet in tit. de beneficio fratris, & c. in uerbis feud. & dicimus uulgariter beneficium deberet interpretari late, & ut sit mansurum, & ut iuuat eum cui tribuitur, c. 1. de commod. c. cum dilecti, de donat. c. decet, de reg. iur. lib. 6. ubi Din. & alij omnes, & nemini debere auferrī, l. 4. C. si ex test. c. de his in fin. dist. 37. Crau. conf. 7. nu. 13. & capitur strictè pro beneficio Ecclesiastico de quo nos loquimur, cap. ex parte, de concess. præbend. ca. beneficium de regul. iur. in 6. cap. ex multis circa medium 1. quæst. 3.

¶ Quinto intellige hanc conclusionem procedere & uendicare sibi locum quocumque modo, uacauerit illud beneficium ut ostendunt uerba posita in hoc §. *quomodo uacans*, & c. quæ sunt admodum generalia, & apta comprehendere omnes species vacationis, iuxta ea, quæ dicunt Glo. in clem. 1. de iud. & in clem. 1. de iur. & honest. cler. & in clem. 1. de re iud. & in clem. 1. de iur. patron. & in clem. ne in agro, de stat. monach. & in clem. 1. de sent. exco. & cum non distinguant, neque nos distinguere debemus.

bemus, c. solite, de mai. & obed. & ibi Abb. in ult. no. Dec. conf. 78. col. 3. & ideo quamuis communiter fit receptum feudum non transire ad extraneos hæredes, fallit tamen hoc quoties dictum fuit in concessionem pro se, & suis hæredibus quibusuis, seu quibuscunque, nam tunc transire scriptum reliquere, Bald. in l. cum uirum col. ult. C. de fideicom. Alex. in l. si patroni, in princ. col. pe. ff. ad Trebel. Aret. & Ias. in l. gallus, §. etiam si a parente, ff. de libe. & posth. late Georg. Nat. in tract. de statut. q. 4. nu. 122. & plura similia deducit Gig. de pens. q. 19. col. 1. & 2. faciunt que scribitur Alex. conf. 30. col. 2. & 4. lib. 5. Card. Paris. conf. 25. nu. 113. & conf. 68. nu. 29. uol. 1. Nic. Feffastius de æstim. & coll. c. 7. nu. 51.

¶ Et ratio huius conclusionis supradictæ est, quia omni vacationi militat ratio fraudis, & simoniæ, ioc quocumque modo uacauerit beneficium, & ordinarius, uel alius collator conferat illud cum pacto expresso, uel tacito dimittendi, uel resignandi alicui ad requisitionem, committitur confidentia, & sic siue uacauerit beneficium per obitum, siue per renunciationem, aut priuationem, uel alio modo, prout per Doct. in c. susceptum de rescr. lib. 6. Rebuff. in praxi in 3. par. habet locum confidentia, cum militent uerba, & ratio constitutionis, ut supra ample deductum est.

¶ Sexto intellige hoc casu committi confidentiam siue pactio ordinarij, aut alterius collatoris fuerit expressa, siue tacita, ut uerba illa posita in hoc §. *ea conditione tacita, uel expressa*, & c. significant, nã utraque conditio habet futurum euentum, & mutat naturam collationis, quæ debet esse libera, & gratuita, ut dixi supra, nam suspendit actum, Bar. in l. 1. colu. 1. ff. de cond. & demost. est tex. in §. conditiones, Inft. de uerb. oblig. l. multum, ff. de cond. & demost. l. in factu, l. hæres, ff. de illo eod. titu. l. cedere diem ff. de uerbo. sign. Gl. in rub. ff. de cond. & demost. Azo in sum. C. eo. in prin. Abb. in rub. extr. Bal. in rub. C. de inst. & subst. sit enim conditio per dictionem, si, & cum l. 1. ubi Bar. in l. 3. l. hæres meus, l. qui hæredi, ff. de cond. & demost. Bar. in l. 1. ff. de cond. inst. & in l. in illa §. ult. ff. de uerb. oblig. & ideo reddit simoniacam collationem factam tali conditione, Doct. omnes in c. cum M. de const. & in c. cum pridem, de pact. & in c. non satis de sim. cum alijs, ut per Card. Paris. conf. 29. col. 2. uol. 4.

¶ Et ratio est, quia tacitæ & expressæ eadem est uirtus potetia, & efficacia, l. cum quid, ff. si cert. per. ubi Doct. omnes notant & Ias. in l. Marcellus nu. 47. ff. eo. tit. Ant. de Burgos in c. que in Ecclesiarum num. 67. de const. ubi notat casum quo plus operatur tacitum, quam expressum. Et ideo inquit Dec. in d. l. cū quid nu. 3. quod si instrumentum habet paratam executionem ex forma statuti, etiam illud, quod tacite continetur in instrumento, habebit executionem paratam, Bal. in l. ad probationem la. 1. C. de prob. ubi refert pro hac opinione consuluisse, & fuit primum consilium eius, Bal. in l. 1. §. & ut plenius C. de rei ux. act. Abb. in c. cum olim in ult. not. de cens. Fel. in c. translato de const. Alex. in l. iurisgentium, §. quod se re, ff. de pact. ad quod faciunt notata per Glo. in cle. 1. de elect. & in clement. auditor, de rescr. Barbat. in repet. rub. de fid. instr. nu. 76. Ant. de Burg. in c. cum accessissent num. 287. de const. ubi dicit nullam esse differentiam inter tacitum, & expressum. Hinc tacita hypotheca ita operatur, ut expressa, late Nicol. de pignor. memb. 5. p. 2. princ. nu. 2. cum sequi. usque

ad finem, & num. 88. Paul. de Castr. conf. 384. lib. 2. Alex. conf. 58. libr. 2. Hinc etiam tacita renunciatio beneficij idem operatur, quod expressa, de gratia ubi omnes de rescr. Doct. in c. de multa, de præben. Card. Paris. conf. 40. num. 30. uol. 4. Nauar. conf. 3. de renunc. Curt. Sen. conf. 80. Præpos. in ca. quamuis nu. 1. 7. q. 1. & plures ad hoc adduxi, ponendo, exempla de resign. benef. lib. 1. qu. 1. col. 3. & 4. ac 5. Hinc etiam tacita auocatio causæ idem operatur, quod expressa, Bald. in l. solet, §. sicut, ff. de offic. proconf. Doct. in ca. si quem, de procurat. lib. 6. Lancell. de attent. post auoc. caus. cap. 10. num. 12. Hinc etiam tacita renunciatio excludit attentatorum reuocationem, sicut expressa, Lancellot. de attent. limi. 15. nu. 20. Mandoc. de inhib. q. 99. Hinc appellatio renunciatur renunciatione tacita, & expressa, Lancello. de act. c. 12. nu. 15. & tacita petitio in reuocatione attentatorum sufficit, Idem Lancell. ubi supra c. 2. §. num. 17. & tacita renunciatio nominationis sufficit, Rebuff. de nominat. q. ult. nu. 18. & 19. ac tacita renunciatio regressus, Card. Paris. conf. 76. nu. 7. uol. 4. & sententiæ, Card. Paris. conf. 5. num. 42. uol. 1. & rei iudicate, Corn. conf. 148. num. 20. uol. 2. cum alijs que adduxi d. lib. 1. de resign. benef. q. 1. num. 3. & 4. cū seq. Et expressam conditionem in terminis horum uerborum intelligerem, quoties fuit deducta, & posita in ipsa collatione, uel in alia scriptura publica, uel priuata, uel coram pluribus, ut colligitur ex his, quæ scribunt Doct. in l. 1. ff. de cond. & demost.

¶ Expressum enim dicitur, quod colligitur ex uerbis, Bar. in l. uxorem, §. agri plagam, ff. de leg. 3. & in l. fideiusor §. meminisse, ff. de leg. 1. Caph. conf. 133. nu. 8. & conf. 135. nu. 20. uol. 1. Card. Paris. conf. 32. nu. 78. uol. 1. & conf. 71. nu. 5. uol. 4. Tacitam autem intelligerem, quoties interuenit, uerum nõ fuit deducta, ita palam, & publice in instrumentum collationis, uel in alia scriptura, sed intercessit inter conferentem, & eum cui fuit collatum beneficium tacite, ac secreta, & deprehenditur ex coniecturis, & signis ac præcedentibus, uel sequentibus gestis, iuxta ea quæ egregie in hac materia deducit Hier. Gabr. conf. 172. num. 3. uol. secundo, Mascard. de probat. conclus. 1306. num. 33. & hoc est, quod dicimus, quod sunt tacite promissiones, & conuentiones l. Labeo item, quia, ff. de pact. ibi conuentiones etiam tacite ualent, Nauar. in comment. de dat. & promiss. pro iust. uel gratia, in 11. not. sub num. 23. Sed circa hæc uerba multoties uidi dubitare, quomodo deprehendatur huiusmodi tacita conditio, ideo in hac parte hæc constitutio esset declaranda, & de duobus alterum facere, uel tollere illud, quod dicitur de tacita conditione, & ponere de conditione tantum, prout intelligitur, & declaratur a iure, uel declarare, quomodo hæc tacita conditio deprehendi debeat, & R.R. PP. Auditores Rotæ deputati, ita responderunt fel. rec. Sixto Quinto uolenti tunc declarare hæc bullam, nam regulariter conditio non præsumitur nisi uerba non sunt satis clara, Bar. in l. cum mota col. 1. post n. 2. C. de transf. Abb. conf. 4. n. 34. Masc. de probat. concl. 343. nu. 1. ubi infert nu. 2. vsque ad finem ad plures casus frequentes.

¶ Quousque autem hæc Constitutio Pij v. non moderabitur in hac parte huiusmodi tacita conditio posset colligi ex coniecturis, & ex sequentibus gestis, nam his modis probatur dolus, & fraus & alia similia in animo consentientia, l. dolum cum simo. C. de dol. Rui. conf. 4. n. 10. uol. 1. & conf. 73. nu. 1. & 9. uol. 2.

uol.2. Card. Paris. conf. 75. nu. 3. i. uol. 1. & conf. 89. nu. 29. eod. vol. Barb. conf. 17. nu. 28. uol. 2. Cor. cōsi. 124. num. 4. uol. 3. Quæ enim sunt difficilis probationis, ut hæc est, Burf. conf. 40. num. 63. uol. 1. probantur fleuitoribus probationibus, Menoch. de arbit. iud. cas. 116. nume. 21. & quæ etiam occulte patrari solent, Feeder. de Seni. conf. 119. Alex. conf. 53. nu. 1. lib. 2. Grat. conf. 61. nume. 15. lib. 2. & quoties quis uerbo non promittit, sed factio dat, vel deponit, utique hæc ex coniecturis deprehenditur esse tacitam conditionem, & per consequens committi simoniam, Nauarr. in d. comment. de dat. & promiss. not. 11. in fi. num. 23. post Io. Monach. quem citat, & est ratio, quia plus exprimitur factio, quam uerbo, l. si tamen §. 1. ff. de ædil. edict. & plus est appellare factio, quam uerbo, c. dilecti, de appell. nam facta loquuntur, arg. c. caute, el. 2. q. 5. Et ideo promissio expressa, & tacita pro iustitia, vel gratia obtinenda, ut dicit Nauarr. loco cit. facit incidere in penas constitutionis incip. Ab ipso Pontificatus, & c. Greg. xij. inno uan. tis extrauag. Bonif. 8. prima sub titu. de sent. excom. iam reuocata per Clem. v. teste Palud. in 4. disti. 18. que est. 3. colu. penul. Angel. in uerbo excommunicatio §. cas. 25. Siluestr. in uerb. excommun. 7. 46. Caiet. post cas. 81.

71 Illud autem non omittam, quod tacitum tribus modis non habetur pro expresso, & non est eiusdem, neque similis potentie cum expresso, ut tradit egregie Iaso. in l. cum quid nume. 18. ff. si cert. pet. primo quando omittitur aliquid de substantia, uel forma, tunc enim non haberi pro expresso, probat text. in l. quicquid astringendæ secundum unum intellectum ff. de uerb. oblig. 3. §. si quis in solam, ff. de eo qd cert. loco, quod habet locum etiam in ultimis uoluntatibus, l. i. ubi nemo, l. hæc consilium, C. de testam. regulare enim est, ut substantia rei in primis remaneat, cuius corruptio essentiam rei perimit. l. ubi ita donatur, de don. causa mort. l. si quis ante, de acquirit. possess. l. cum præcario, de præcar. bonus text. in l. Iulianus §. si quis re. ff. de exhib. Zaf. de feud. p. 12. n. 20. Brun. de mut. conic. 1. n. 33. Ac et forma, l. certa forma, l. prohibitum, C. de iure fisc. lib. 10. l. constitutio nibus, ff. ad munic. Bal. in l. cōparationes in 3. opposi. C. de fid. instr. Doct. omnes in ca. 1. de conf. Dec. conf. 90. num. 6. quæ est principium angulare, Dōc. in l. omnes populi, ff. de iust. & iur. & in l. cunctos populos, C. de sum. Trin. & fide, Cat. ca. cum dilecta de reser. Bal. conf. 1. r. col. ult. lib. 1. Card. Paris. conf. 12. num. 47. & conf. 15. num. 23. & conf. 33. num. 20. uol. 2. Dec. conf. 699. num. 4. & 5. Roland. a Val. cōf. 70. nu. 13. lib. 1.

72 Secundo tacitum non habetur pro expresso propter nimiam incertitudinem l. quicquid astringendæ fm aliū intellectum, ff. de uerb. oblig. paria enim sunt non esse, & uel esse & non apparere, l. duo sunt Titij, ff. de testa. tut. l. quoties, ff. qui satisf. cog. ubi Ias. late, l. 2. C. de success. edict. Incerta quamuis sint uera, non tamen sunt iudicanda, ut per Pauin. de visita. p. 2. q. 7. num. 40. Doct. omnes in c. præsentia, de probat. & in l. ult. C. ad accus. ubi communis est opin. probationem debere esse concludentem, ideo consiluit Gabr. in hac materia intentionem prauam uenire debere esse notam alteri conf. 172. lib. 2.

73 Tertio, quando tacitum agebatur ex una parte tantum, nam hoc casu habetur pro omisso, & non potest haberi ullo modo pro expresso, l. si repetit, C. de cond. ob. caus. Gl. in d. l. cum quid, ff. si cert. peta.

* & ibi Bart. Ias. nu. 18. in fi. & alii omnes. Et est ratio, quia hoc casu cessat definitio pacti, quæ est duorum, uel plurium placitum l. 1. ff. de pact. ubi Doct. & definitio stipulationis, quæ requirit interrogationem, & responsum l. 5. §. stipulatio, ff. de uerb. oblig. & natura ipsius conditionis, quæ fit per dictiones si, & cum l. 1. l. qui hæredi, ff. de cond. & demon. & intentio praua unius non est nota alteri unde intrat quod in his terminis consiluit Gabr. conf. 172. lib. 2. Ex hac, & alijs rationibus consiluit Nauarr. collationem non esse confidentialem factam ab episcopo intentione praua, quod ille postea de beneficio disponet ad sui nutum, si huiusmodi intentio non fuit nota ei, cui fuit collatum beneficium conf. 30. per totum de simon.

77 His ergo tribus casibus, siue exemplis possent plures conclusiones, & quæstiones, ac casus terminari, ut non iudicentur collationes confidentiales, ut quia non adest pactio, & sic deficit substantia, & forma iuxta ea quæ scripsi alias. Et propter nimiam incertitudinem, & quia intentio praua unius non est nota alteri late Gabr. d. conf. 172. lib. 2. quia confidentia non potest cadere in ignorante mentem eius, qui confidere intendit, l. quidam, cum filium, ubi Doct. ff. de hæred. instit. actus enim bonus, uel malus ex agentis intentione iudicatur, D. Tho. 1. 2. q. 18. art. 9. & in concl. 8. Anto. de Butr. in c. cum ex officio, de presc. Fel. in c. auditis eo. tit.

78 Cetera autem ad hanc materiam pertinentia ad duxi alias per nouem illationes.

79 Septimo intellige, siue conditio apposita in collatione fuit ut de illo beneficio disponatur ad uoluntatem collatoris, siue alterius, ut probant illa uerba posita in hoc §. ut postea in altero pro arbitrio collatoris, aut alterius cuiuscunque contra iuris communis ordinationem disponatur, quæ æquiparant hos duos casus, ut dispositum in vno censeatur esse dispositum in alio, ut est natura æquiparatorum, l. si quis seruo, C. de furt. l. ut tantum, ff. de seru. corrupt. l. ult. ff. de acceptil. Gl. in c. si postquam de elect. lib. 6. Corn. conf. 133. num. 8. lib. 2. & ratio est, quia nihil refert, quod aliquid fiat per unum, uel per alium dummodo illud sit expresse prohibitum, & ad effectum, ut incuratur pena infligenda §. 1. auth. de monast. Gl. & Bar. in l. 1. ff. de postul. Doct. in c. nouit. de iud. & faciunt c. non asseramus dist. 34. auth. omnes peregrini, C. communia de success. Marf. cōf. 6. in fine, sufficit enim quod origo fuerit mala, & illi cita, ac simoniaea, scilicet ipsa pactio in collatione, nam origo in primis, & ante omnia spectanda erit l. 3. C. ad Maced. l. si procurator r. resp. ff. mand. l. clā possidere, ff. de acq. poss. Mar. Soc. Sen. in c. ueniens sub nu. 52. de accus. & sufficit effectus sequens, qd in alterum disponatur, siue ei go uoluntate collatoris, aut alterius, idem erit, l. ult. C. com. de iud. l. ult. ff. mand. l. mulier, ff. ad Treb. l. si mater, ff. de institu. & substitut. cap. in his, de uerb. signific. Sarn. in §. ex maleficiis num. 47. Instit. de act. Crauett. conf. 300. sub numer. 2.

80 Sed contigit dubitare, quomodo intelligatur hæc uerba pro arbitrio collatoris, aut & c. communis intelligentia recepta est etiam in praxi intelligi pro libera dispositione, ut habetur in l. 1. C. de sacr. sanct. Eccles. uerbum enim arbitrium, quamuis multipliciter capiatur, ut per Perus. de arbit. lib. 1. c. 6. hic autem capitur pro dispositione, & nutu l. in re mandata, ubi Gl. C. mand. Menoch. de arbit. Iud. que est. 1. num. 1.

num. 1. Georg. Natt. in clem. sæpe §. non sic tamen num. 69. de uerbo. signific. Andr. ab ex. in capi. Canonum statuta nume. 391. cum sequen. de constitu. Paris. consil. 38. numer. 69. uolum. 3. Ut sensus sit, ut committatur confidentia, si ille, cui confertur beneficium prohibet collatori de eo disponere ad arbitrium, id est uoluntatem, & nutum ipsius, uel alterius cuiuscunque, sub qua dictione omnes includuntur, tam si sint familiares, seu cōsanguinei ipsius collatoris, quam si sint amici, uel penitus extranei, iuxta ea, quæ scribit Alberic. in l. metum. animaduertendum, ff. quod met. caus.

86 Octauo iuxta ea, quæ proxime diximus intellige procedere hanc conclusionem, ut committatur confidentia, quomodocumque ille, cui fuit collatum beneficium cum huiusmodi conditione dimittat, aut resignet illud qualitercunque, aut alias disponat ad uoluntatem ipsius collatoris uel alterius, nam ita uerbum illud contra communem iuris ordinationem, disponatur probat. Et ratio est, quia dictum uerbum disponat est admodum generale, & aptum comprehendere omnes, & quoscunque casus, §. disponat auth. de nupt. §. nos omnia, auth. de testament. imperfect. §. cum autem. Institut. ex quibus caus. manum. non poss. Alberic. de Rosat. in dictionario in uerb. dispositio. Corn. conf. 273. colum. 7. in fin. uolum. 4. Cardinal. Paris. consil. 33. nume. 57. & 62. uolum. 3. generaliter igitur erit intelligendum, ac interpretandum, Bald. in l. in fraudem, ff. de test. mili. est tex. in l. 1. §. & generaliter, ff. de leg. præf. l. 1. §. quod autem, C. de alea lus. & aleat. Et hoc in terminis conclusionis nostræ potest uerificari pluribus modis. Primo, si collator, uel alter uelit, ut beneficia renunciet beneficium simpliciter coram eodem Collatore, ad effectum, ut tunc possit de eo rursus disponere, & illud conferre, cui uoluerit iuxta suam facultatem, ita Feli. de except. in princip. ut dixi de resign. benefic. libr. 8. Secundo si collator, uel alter, cuius arbitrium fuit reseruatum in collatione, ut dictum est, uelit ut beneficiatus illud resignet in manibus Summ. Pont. in fauorem alicuius, & sic amici, cōsanguinei, uel familiares. Tertio, si collator, uel alter uelit, ut beneficiatus illud permutet cum alio beneficio exiguo, iuxta ea, quæ habentur in ca. 2. de renun. in 6. Quarto, si collator uelit, ut illud resignet in fauorem cuiuscunque, ipse beneficiatus uoluerit, reseruata tamen pensione pro amico, cōsanguineo, uel familiari ipsius collatoris. Quinto, si ille, in cuius arbitrium collator reseruauit, uelit, ut beneficiatus illud resignet in sui fauorem, & iste casus potest euenire, ut hoc unico exemplo demonstrabo. Presupponamus beneficium fuisse resignatum simpliciter in manibus Episcopi, qui admittit renunciationem, ex causis positis in cōstitutione 58. Pij V. incip. Quæta Ecclesiæ Dei incommoda, quam retuli formaliter & commentatus sum de resign. benefic. lib. 5. q. 6. & ut seruet tenorem huiusmodi constitutionis prohibentis beneficia renunciata coram ordinariis cōferri familiaribus, uel cōsanguineis eorumdem ordinariorum, uel resignantium, sub penis ibi expressis, confert beneficium resignatum Titio, tacita, uel expressa conditione, ut illud postea resignet suo familiari, uel cōsanguineo, aut familiari, uel cōsanguineo resignantis, utique hæc est confidentia, & uel esse etiam prohibuit in dicta Constitutione 58. Pij V. ubi, etiam per fallacem circuitum multiplicatarum in extraneos collationum, & c. & firma uid. li.

5. q. 6. de resign. benefic. num. 188. Hinc in simili Rota in una Calciaten. coram Fabio de ann. 1548. habuit pro probata simonia ex eo quod quis loco sui eadem die substituerat generalem Vicarium ad cōferendum, qui eadem die ei contulerat ex not. in ca. cum officij de elect. & per Feder. conf. 258. ut attestatur Achil. de Grass. decis. 340. impressa. Exempla autem siue causæ aliorum casuum suprapositorum possent colligi ex §. multis huius cōstitutionis nostræ Pij V. super confidentijs, ut scilicet beneficia ijs quibus fuerunt collata asseruentur infantibus, uel nascituris existentibus in bello, aut bannitis, & ceteris criminosis, aut incapacibus, aut alias, ut ibi, ex quibus plures conclusiones possunt decidi, & firmari.

90 Ex his etiam satis declarantur alia uerba ibidem posita contra iuris communis ordinationem, nam ut supra deduxi huiusmodi pactum positum in collatione est simoniacum, dd. in cap. pridem de pact. & in c. querelam, & c. non satis, de simo. & per consequens illicitum, D. Thom. 2. 2. q. 100. Theolog. omnes in 4. sent. dist. 25. Glof. in sum. 1. q. 1. dd. omnes in rubr. de simon. & nunc confidentiale per hanc Constitutionem. Ideo si sequatur effectus id est adimplementum illius conditionis, ut quia de beneficio fuit dispositum pro arbitrio collatoris renunciando illud, aut alias, hoc uidetur factum contra ordinationem iuris communis multis modis, primo, quia mutatur natura collationis, quæ debet esse libera, dd. in c. penu. de elect. & in cap. 1. ut Ecclesia. benefic. cum alijs deductis supra. Secundo, quia mutatur natura resignationis beneficiorum, quæ debet quoque esse pura, Rot. decis. 6. num. 2. de renunc. in antiquior. Ioann. Monach. in cap. mandatum, numero 5. de reser. Redoan. de simon. p. 2. 2. cap. 10. & omnes alij, ut probauit de resign. benefic. libro 14. num. 1. cum seq. & libera, Oldra. conf. 324. sub nume. 5. Host. in summ. de renunc. §. qualiter, Rot. decis. 5. n. 2. de renū. in nou. & dec. 6. n. 2. e. tit. in antiq. Tertio, quia committit simonia, ita execrabiliter prohibita a iure, ut patet in toto tit. de sim. Quarto, quia committitur confidentia, quæ acriter est prohibita. Quinto, quia perpetrantur delicta, ut late per Mascard. de probat. conclus. 1305. colum. 1. quæ omnia committuntur contra iuris ordinationem, & ideo puniuntur secundum eorum qualitatem, cap. non asserimus distin. 34. & habetur in cap. 25. Deuter. Marfil. consil. 6. in fin. Card. Paris. in l. 1. nu. 124. ff. de oper. nou. nunc. lex enim summo studio nititur, ne delicta perpetrentur l. 1. C. ad l. ul. repet. l. 2. ff. de orig. iur. cap. super litteris, de rescrip. l. 2. C. si contra ius, uel util. pub.

91 Sexto, quia homines illaqueantur, cum huiusmodi constitutio ex communi liget in foro interiori. Hisce de causis fit contra iuris ordinationem, & facti quæ oēs uolunt, in l. non dubium, C. de legib.

92 Scdum caput huius §. ponentis fm casum confidentie beneficialis est, quoties prouisus ab ordinario, uel alio collatore conditione tacita, uel expressa disponit de omnibus, uel parte fructuum beneficij collati ad utilitatem, seu libitū ipsius collatoris, uel decedentis, aut alterius, ut patet illis uerbis, siue ut de eo prouisus fructus illius, uel parte ad utilitatem, uel libitū cōferētis, uel decedētis, aut alterius relinquat, uel remittat, & ita uolūt Naua. in Manua. c. 23. sub nu. 110. Maiol. de irreg. li. 5. cap. 45. sub nu. 5. Mascard. de probat. conclus. 1306. nu. 8. & 25. & a ijs omnes. Nauar. etiam conf. 20. nu. 1. de simon. Et hoc caput eandem

96 eandem habet rationem, quod primum proximo pcedens, quia nihil dari debet pro collatione beneficii cap. presbyter 1. qu. 1. extrauag. cum detestabile de simon. in extrauag. communi. & optime Concil. Constantien. quod ad hoc refert, Redoan. de sim. p. 3. c. 8. nu. 2. & recte sit a sanctis Patribus, sacris Canonibus, & Oecumenicis Concilijs constituti collationem beneficii esse faciendam pure, & absque ulla conditione, & modo, ca. sanctorum, cap. presbyter. 1. q. 1. c. quam pio, 1. q. 2. c. Saluator 1. q. 3. Conc. Calcedon. Act. 1. 5. Can. 2. Conc. Braccaren. 2. Can. Aurelian. 2. Can. 3. Conc. Toletan. 5. Can. 3. & q. ca. 6. Conc. Trid. c. 1. sess. 2. 1. de refor.

97 Et hoc etiam caput est conformis iuri communi, nam simonia est recipere fructus conditione praecedente ab eo, cui confertur beneficium, de ipso beneficio, ut probatur in d. c. 1. Conc. Trid. sess. 2. 1. de reform. tradunt dd. in c. 1. ut Eccl. benef. ubi Abba. & alij D. Tho. in 4. sent. relatus a Redoan. d. p. 3. de simo. c. 8. num. 7. & 8. & tradit idem p. 2. c. 8. & 29. Et in hoc communiter conueniunt Doctores, & competit definitio ipsius simon. de qua Gl. in sum. 1. qu. 1. Nauar. in Manual. c. 23. num. 100. ac etiam ratio, ideo, &c. Et in terminis tradidit D. Thom. 2. 2. quae. 100. ad quartum in fine, Redoan. de simon. p. 2. cap. 2. 1. num. 28.

98 Et hoc quoque fit contra iuris ordinationem, ut patet ex supradictis. Et quia fructus beneficii spectant ad beneficium in fundo, le. ex di. uerso, ff. de usufr. Ruin. conf. 25. num. 2. lib. 2. Nauar. conf. 7. de sent. excom. & non ad alium, nam sunt accessorii dominij, l. 1. ff. de eond. indeb. l. indebito, cui ibi not. ff. eo. Cephal. conf. 63. & conf. 133. nu. 14. & est communis omnium Doct. sententia, ut late scripsi in his terminis de resign. benef. l. 1. q. 6.

99 Et hanc conclusionem primo intellige procedere, siue prouisus relinquat, aut det ordinario collatori totos fructus, uel partem, nam sicuti committitur confidentia per perceptionem omnium fructuum, ita & per perceptionem partis, ut illis uerbis probatur fructus illius, uel partem, nam utroque casu uiget eadem ratio, cum in parte quoque delictum committatur, Gl. in §. gallinarum uerb. qui lucrandi animo insti. de rer. diuis. & est communis opi. teste Tiraq. relato a Clar. lib. 5. recept. sent. §. furtum, uerfi. pariter, ubi etiam dicit seruari in praxi, ut pro furto rei modici valoris infligatur poena, Coua. li. uar. resc. 3. nu. 12. quod est notandum, nam regulariter de re minima non curatur l. scio, ff. de in integr. restit. & modica non sunt in consideratione, ca. licet causam, §. quamquam de prob. in lit. ad le. falsid. in princ. Card. Paris. conf. 165. nu. 14. 15. & 16. uolu. 4.

100 Craue. conf. 46. nu. 12. Et rem modicam non tunc ducere simon. probat, c. & si quaestiones de simon. Nauar. in comentar. de dat. & promiss. pro iust. & grat. num. 20. & rem modicam excusare a peccato mortali scribit D. Tho. 1. 2. q. 88. art. 5. & 6. & 2. 2. q. 59. art. 4. & q. 66. art. 6. c. unum, §. ult. dist. 25. Nauar. in Manual. c. 1. nu. 4. Ita enim potest committi confidentia ex toto, sic ut ex parte, ut patet ad sensum, & comprobatur, quia ualet argumentum de toto ad partem, l. quae de toto, ff. de rei uend. Crau. cof. 161. sub nu. 17. confirmatur ex e. ult. 14. q. 6. c. de appellationib. de app. ubi dd. concludunt eandem habendam esse rationem de parte, eo magis cum est data pro forma, ut hic iux. c. primum de baptis. Ideo in §. ad probandum eiusdem constit. equiparat hos duos casus, &

107 uult, ut probabilis coniectura sit, si quis post resignationem percipiat oēs, uel partem fructuum, ut late dicam infra, & satis erit, quod ille, cui confertur beneficium dederit omnes fructus beneficii collati, uel partem unius anni, namque haec uerba simpliciter prolata uerificantur in uno anno l. boue §. hoc sermone, ff. de uerb. sign. ubi late Tiraq. comprobatur ex similibus, & adducit rationes, & concordantes.

108 Secundo intellige procedere, tam si hmoi fructus omnes, uel pars cesserint in utilitatem conferentis, quā alterius ad libitum ipsius collatoris, ut illis uerbis probatur ad utilitatem, uel libitum conferentis, & c. & ratio est, quia eadem uiget ratio utroque casu, cum fundetur confidentia simoniaca in pacto damnato, quod adest utroque casu, & nihil refert pro cuius utilitate expendatur pecunia, ut habetur in toto tit. extra de simon. & illud uerbum ad utilitatem respicit commodum collatoris, quoties pecunia expeditur pro eius commodo, l. quod dicitur §. ult. & l. sequen. ff. de impens. in re dot. fact. l. impensa, ff. eod. tit. l. si quis hominem §. ult. ff. ad exhiben. Verbum autem libitum respicit uoluntatem, & arbitrium ipsius, ut fructus dentur, cui ipse collator ordinauerit ad not. in l. 1. C. de sac. san. Eccl. §. disponat, Auth. de nupt. libitum enim est proprie placitum, l. libertas, ff. de stat. ho. l. nō distinguem. §. officio ff. de arb. Et potest exemplificari, quoties collator uult, ut fructus oēs, uel pars beneficii collati dentur, haeredibus illius, qui ultimo loco obtinebat illud beneficium, & ita interpretor illud uerbum, uel decedentis, nā re. iuris clara est, ut haeres, & defunctus una, & eadem persona censetur, auth. de iur. iur. in prin. Specu. in tit. de feud. §. 2. uerfic. 2. 7. Bal. in l. si seruus fugitiuus de condi. furt. cum alijs, ut per Sarn. in §. actiones autem, col. 1. & 2. Insti. de act. uel quoties collator uoluerit, ut illi fructus dentur alteri, nam dicit constitutio alterius, & cū generaliter loquatur oēs casus, & personas includit, siue sint amici, familiares, & consanguinei collatoris, siue nō l. 1. §. & generaliter, ff. de leg. praestam. Bal. in l. in fraudem, ff. de mil. test. aut aliter quocumque, & facit, qd scribit Naua. conf. 62. de simon. ubi respondit esse simoniacam solutionem, uel promissionem fructuum factam N. qui procurauit, ut ei illud beneficium conferatur.

109 Tertio intellige, siue resignans percipiat hmoi fructus per se, siue per alios, nā qui per alium facit per se ipsum facere uidetur, uulg. reg. qui per alium, de reg. iur. l. 6. & expresse hoc specificatur hic ibi per se, uel alium, & in resignante in §. ad probandum infra.

110 Quarto notandum existimo, quod illud uerbum relinquat refertur, quoties iam collator propria auctoritate percepit fructus, uel inat percipere iuxta ea, quae scribunt, Docto. in leg. gerit, ff. de acquiren. haered. & in l. ult. C. de iur. delib. Illud autem uerbum remittat, refertur ad donationem, l. contra §. si filius, ff. de pact. l. 1. ff. de transacta. Bar. in l. peculium la 1. ff. de pecu. Signorol. conf. 26. col. 2.

111 Quinto notandum uerbum prouisus esse generale, & posse uerificari, siue vacauerit beneficium per obitum, siue per renunciationem, aut priuationem, uel alias quomodocumque Doctores, omnes in c. susceptum de rescr. li. 6.

112 Sexto notandum est, quod tex. ut committat confidentia, considerat fructus beneficii collati, cū dicat, ut de eo, & c. fructus illius, & c. & in hoc fides sequatur: si autem fuerit data pecunia, non autem ex fructibus, committitur simonia, iuxta ea, quae supra adduximus

adduximus, & tradunt omnes sub tut. de simon. Septimo monendi erunt Episcopi, & collatores, ne aliquid percipiant ex collatione beneficiorum, ne incident in poenas contra confidentarios inflictas. Octauo, notandum, quod hic Pius V. considerat consumationem delicti, ut ille relinquat, uel remittat, amplia idem in promissione, quia illam etiam includit Pius V. & ratio est, quia equiparantur datio, & promissio Nauar. in comment. de dat. & promiss. pro grat. uel iust. not. 120. num. 27. & communiter ut dicemus infra.

113 Nono intellige, siue fuerint dati fructus per pactum, siue fuit hoc onus appositum in collatione, nā haec equiparantur ad hunc effectum, ut egregie ostendit Nauar. conf. 20. de simon.

114 Hanc autem omnia declara, dummodo hoc fecerit Episcopus, & collator tacita, uel expressa conditione, ut dicitur in hoc §. expresse, & dicta uerba posita in capite proximo debent subintelligi in hoc secundo capite, tum quia dicitur, siue ut, & c. Dicitur enim siue est continuatiua, & augmentat, le. certi conditio in princ. ff. si cert. pet. l. si cum dotem, §. si pater, ff. sol. matr. l. Iulianus, & l. alias ff. de cod. ind. & denotat eundem ordinem, & materiam, le. cum pater, ff. de leg. secundo, l. si ita quis stipuletur, ff. de uerbor. obligat. tum etiam quia eadem est ratio huius §. ideo idem censetur dictum in omnibus capitibus iuxta ea, quae scribit Bart. in l. in repetendis col. 1. & 2. Cardin. Paris. conf. 38. num. 25. uol. 2. Socin. Sen. conf. 63. num. 26. uol. 3. Corn. conf. 129. col. 1. & clausula una ad omnia capita refertur, leg. filium, ff. quando dies leg. ced. l. talis scriptura in fine, ff. de leg. primo, l. 3. §. penul. C. de lib. & post. Bar. in l. ult. ff. de rebus dub. Abb. & Dec. in cap. secundo requirit de appe. Dec. conf. 14. num. 4. in fin. Riminal. conf. 375. nu. 2. Bursat. conf. 460. num. 57. uol. 4. Accedat praeterea, quia pactum, & conditio requiritur, ut confidentia committatur, Nauar. in Manual. c. 23. nu. 107. & num. 709. & sub num. 110. & conf. 27. & conf. 30. & conf. 33. & 36. tit. de simo. Gabri. conf. 172. nu. 4. & 12. cum seq. lib. 2. & fuit resolutum in una Cofentini. praesentia confidentiae coram R. P. D. Orano 4. Februarij 1591. Igitur si fructus fuerint dati collatori absque pacto, & conditione tacita, uel expressa praecedenti confidentia non committitur, uerum oritur praesumptio confidentiae, ut probatur ex his qd dicuntur in §. ad probandum. Ergo ad tollendos scrupulos, ac etiam lites, optimum erit, ut etiam ab hoc abstineant collatores. Caetera autem ad hanc materiam pono infra, circa interpretationem §. ad probandum. Vel fuerint dati fructus, uel pars postea datum beneficium ex mera liberalitate, tuuc enim nulla committitur simonia, Caiet. in summ. uer. simonia, sed ad hoc esset quoque abstinendum, ne intret praesumptio, & in hac parte posset declarari haec constitutio: si autem fuit promissa, uel data Episcopo, aut collatori pars fructuum pro litteris collationis beneficii, esse simoniā rōdit Naua. cof. 13. de simo. ex not. ex c. 1. de sim. & ex his, qd idē Naua. scribit in Manual. c. 23. n. 103. & 111. & ex his, qd dicunt in c. 14. sess. 24. de refor. Conc. Triden. & ex Congrega. Concilij inia Notarius pro dictis litteris dumtaxat unū aureū recipere potest, ubi non habet salariū constitutum, iuxta ea, quae dicuntur in capi. 1. sess. 2. 1. de refor. & promissionem 25. ducatorum factam in collatione p. t. expensis factis ab Episcopo in carcerado

eum, qui tenebat beneficium, respondit Nauar. conf. 72. de sim. esse simoniacam, & praesumi talem.

115 Tertium caput huius §. ponentis secundum casum confidentiae beneficialis, est, ut committatur confidentia, quoties collator, aut cedens iusserit, uel significauerit ei, cui contulit beneficium, ut soluat pensionem sibi, uel alijs, ut probant illa uerba, seu pensionem illi, uel illis, quem uel quos idem collator, aut cedens, uel alius per se, uel alium scripto, aut uerbo iusserit, seu significauerit, perfoluat, & c. Ex quibus uidetur tolli Episcopis facultas constituendi pensiones super beneficijs per eos collatis, nam scribit DD. Episcopus posse imponere pensiones moderatas, & pensionis benemeritis, & egenis, c. nisi de preben. Innoc. per ill. tex. in c. de caetero de transact. Oltrad. conf. 226. Ant. de Butr. in c. audiuimus de collus. detegen. Petr. de Anchar. conf. 279. Fel. in ca. ad audientiam 2. col. 1. uerf. 2. conclusio de rescr. Spec. tract. de mod. cog. Conc. gener. rub. 37. Abb. in c. ueniens de rest. spo. num. 9. Innoc. & Abb. in ca. 1. ut Eccles. benef. D. Thom. 2. 2. q. 100. ad quartum in fine. Dec. conf. 141. num. 3. & 339. incip. uisa instructione col. 2. Caccialup. de pens. qu. 4. 5. 6. 7. Gig. in tract. q. 6. num. 2. Vestr. in prax. Roman. Cur. lib. 3. c. ult. Host. in d. cap. nisi, Sarn. in regu. de ann. q. 2. & in compend. utriusque signat. uerfi. est aduertendum usque ad fin. Rebuff. de pacif. possess. nu. 103. uerfi. item Legatus, Nauar. conf. 22. num. 4. de simo.

116 Quod optime uidetur meo iudicio constitutum, tum quia omnis conuentio inter partes erat prohibita, & simoniaca in pensione, quae poterat ab Episcopo d. c. nisi. de praeben. ibi non quidem ex pacto ne partium, & ibi dd. Rebuff. d. tract. de pacif. poss. num. 104. uerf. est tamen differentia, tum quia non simpliciter potest Episcopus imponere pensionem secundum dd. Sed adhibitis quibusdam modificationibus, ut Pro concordatione litis, & bono pacis d. c. nisi, de praeben. Pro pauperibus, & egenis, Inn. in ca. de caetero, de transact. Pro benemeritis, Oldr. conf. 226. Pro usu pio, D. Th. 2. 2. q. 100. §. ad quartum in fine. Pro renunciantem ex causa renunciationis loco alimentorum, Petr. de Anchara. conf. 279. Redoan. de simon. par. 2. cap. 2. 1. colum. 3. In princ. in quantitate moderata, Felin. in d. cap. ad audientiam, Ad vitam constituentis, Nauar. conf. 43. num. 9. de simonia, Ad coaequandum fructus in permutatione, Nauar. conf. 22. num. 4. de simon. Et cum causa Nauar. conf. 20. num. 2. de simon. omnes fere Doctores tractantes de huiusmodi materia loquuntur parce, & cum requisitis, & modificationibus. Ideo ad tollendum scrupulos, & difficultates, ac lites, quae possent oriri, quando sit bene pensio reseruata per Episcopum, & ex causa sufficienti, bonum fuit eis tollere hanc genericam potestatem, iuxta ea quae habentur in c. finem litibus de dol. & contum. ca. 1. de appel. in 6. l. quidam aestimauerunt, ff. si cert. pet. nam ad hoc praecipue legum conditores habuerunt respectum, Dec. conf. 699. num. 15. & ideo introduxerunt usucapionem, ut in lit. in princ. de usucap. l. 1. ff. de usucap. ubi dd. Tum praeterea, quia huiusmodi potestas quam Doct. dicunt competere Episcopis constituendi pensiones ex non usu recessit ab aula, antequam fuit promulgata haec Constitutio Pij Quinti ut tradit Rebuff. de pacif. possess. numero 105. secundum paruum impressionem, & expressius attestantur quidam moderni in opusculo de pension. numero 3. impresso tom. 15. par. 2. tractatum,

* tuum, & uere nunquam uidi hoc feruari in * praxi, id de ea non est habenda consideratio, Socin. Sen. in l. si filius eius nu. 7. ff. de lib. & post. Fel. in c. 1. de tre gu. & pac. Card. Paris. conf. 104. nu. 69. uol. 1. & cof. 105. nu. 8. vol. 4. Dec. conf. 469. nu. 8. Et hæ tres rationes sunt efficacissimæ, ut ex illis potuerit moueri Pius V. ad declarandam collationem confidentialem factam ab ordinario cum conditione soluendi pensionem sibi, uel alijs, cum beneficia debeant conferri integre, & absque diminutione, ut patet ex rub. ex. vt Eccl. benef. sine diminutione conferantur. Et debent Episcopi, & ordinarij ab hoc abstinere ob fraudes, quæ possunt fieri, & ne videantur reddituum partem quasi paciscendo sibi reseruare, & hoc modo loquitur Innoc. 3. in cap. 1. ut Eccl. benef. tradit Campeg. de pension. num. 2. dixi de resign. benef. lib. 6. quæst. 1. nume. 3. & ita feruatur in

122 * praxi, & hæ conclusionem firmant Nauar. in Manual. cap. 23. sub num. 100. Masol. de irregul. libr. 1. cap. 45. sub num. 5. Mascard. de probat. conclusio. 1306. colum. pen.

Et hanc conclusionem primo intellige procedere, siue pensio soluatur collatori de beneficio collato, nam hoc non habet dubium, quod sit simonia, ut communiter omnes Doctores volunt, siue etiã soluatur alijs, nam etiã hæc est confidentia, ut dicitur ibi, illi, uel illis, & c. nam eadem uiget ratio hoc casu, cum pactio sit quoque prohibita, unde id ius statuendum, illud, ff. ad l. Aquil. l. a Titio, ff. de uer. oblig. & cum pronomen illi sit generale, intelligitur in omnibus quacunque dignitate fulgeant, & cuiuscumque gradus, Bald. in l. in fraudem, ff. de milit. test. ut dispositio hæc tam utilis omnes casus, & perfonas comprehendat, ut fuit intentio Pij V.

Secundo, hanc conclusionem intellige procedere, siue huiusmodi pensionem iusserit, & significauerit soluendam ipse collator, uel alter quicumque ut illa uerba probant, quem uel quos id collator, aut cedens, uel alius, & c. quæ uerba comprehendunt collatorem quemcumque, cedentem loquendo in beneficijs resignatis coram ordinarijs, & collatis per eosdem, ut si pensio soluatur per eum, cui fuit collatum beneficium, quia id iusserit, uel significauerit cedens, id est, qui resignauit illud beneficium, sit confidentia, quandoquidem nullam habeat in hoc potestatem cedens, qui post renunciationem habetur, p. mortuo, Cassad. decis. 16. num. 2. super regu. cancel. Abb. in c. nisi essent de præb. Card. Paris. conf. 93. num. 25. uol. 4. Put. decis. 468. libr. 2. & ante hęc ius, quod dumtaxat potest cedere in manibus ordinarij simpliciter, ut est communis opinio, ut scripsi lib. 5. de resign. benef. q. 6. Redoan. de simon. par. 2. ca. 22. & in manibus Papæ itidem, nam resignatarius habet ius a Papa, & non a resignante, Cassad. decis. 15. sub num. 1. de præb. Mandos. reg. 33. de resigna. per fiat. q. 7. num. 8. & omnes alij tradunt. Et quæcumque alium, in hoc enim comprehenditur amicus, cõsanguineus, & familiaris ipsius collatoris, uel cedentis, & quicumque alius, ut omnes casus comprehendantur, hi non possunt se in his intromittere, & pacisci de tali materia absque Labe simoniae, & confidentia, ut probat optime tex. in c. nisi de præb. ibi non ex pactioe partium, & c. & ibi omnes Doc. Redoan. de sim. p. 2. c. 2. l. col. 2. & 3. hoc enim redolet simoniam ex plurib. capitib. alias consideratis, & faciunt notata in c. cum pridem de pact. & quod ex definitione simoniae scribit Nauar. in Manua. c. 23.

sub num. 100. & multoties in facti contingentia uidi per peritissimos responderi his casibus commissam esse confidentiam.

Tertio, intellige hanc conclusionem procedere, siue collator cedens, aut alius quicumque iusserit, aut significauerit ei cui confertur beneficium solutione dictæ pensionis per se, uel per aliũ, ut patet illis uerbis per se, uel alium, hi enim duo casus æquiparantur ex uulgatis iuribus, & rationibus supra sæpius adductis. Et hoc nullum habet dubium.

Quarto, intellige hanc conclusionem uendicare sibi locum, siue prædicti iusserint, & significauerint huiusmodi solutionem pensionis scriptura, uel absque, ut patet ibi scripto, aut uerbo, & sic hi duo casus æquiparantur, & est ratio, quia uerba sunt uentis cordis, l. Labeo, in fine, ff. de supell. leg. Dec. in l. semper in stipulationibus num. 4. ff. de regul. iur. Craue. conf. 20. nu. 2. & conf. 290. in fine, & testimoniat mentis nostræ, Bal. in rub. de probat. Cost. li. 3. var. ambig. c. 14. & probant, quod quis expressit, Boerdecif. 1. nu. 8. latissime Tiraqu. in l. si unquam, uerbo liberis num. 17. C. de reuoc. donat. Menoch. de arbit. iudic. q. 7. num. 75. ac denotant consensumloquentis, dd. in l. 1. §. si quis ita, ff. de uerb. obli. & præcipue Iaso. col. 1. 2. & 3. ubi quod est plus scribit de annuente capite, & signis nu. 8. & nu. 12. Et scriptura nihil inducit noui, Bartol. in lege 2. in princip. colum. 1. ff. de uulg. & plures ibi allegat Alexan. colu. 2. sed solum probat le. cum res. C. de probat. l. contrahitur, ff. de pignor. Anton. de Butr. in c. ultim. in princ. colum. 3. de consuet. Ange. Aretin. in §. ex nõ scripto col. 1. Institut. de iur. nat. gent. & ciu. Dec. in rub. de consuet. num. 3. & ad hoc inuenta fuit scriptura, scilicet ad faciorem probationem d. l. cõtra hitur, & est communis opinio per Abb. Fel. Dec. & alios in rub. ex. de constit. vt habeatur consensus expressus, qui non possit negari, cum scriptura loquatur, l. epistolam inter claras, C. de sum. Trin. & fide Cat. paria sunt ergo aliquid illicitum committere, t scripto uel uerbo, DD. in d. l. 1. §. si quis, ff. de uerb. oblig. & in d. rub. ex. de const.

Quinto, intellige hanc conclusionem habere locum, siue ille collator cedens, aut alter iusserit, siue significauerit ei, cui fuit collatum beneficium, ut soluat huiusmodi pensionem ad effectum, ut committatur confidentia, ut probatur illis uerbis iusserit, seu significauerit, uerbum iusserit importat necessitatem, & præceptum, & ideo refertur ad collatorem, Alberic. in leg. sæpe audiui, ff. de offic. presid. Oldrad. consil. 80. & est text. in capitu. qui iusserit uidecimo. questio. 3. cap. 2. de maior. & obedi. clem. exiui de Paradiso, de uerb. significat. Bermon. de publ. concub. uerb. teneatur numero 1. folio mihi 165. tom. 1. r. par. 1. tracta. Verbum autem significauerit importat declarationem uoluntatis, & ideo refertur ad cedentem, & alium, ut sit sensus, quod isti significauerunt ei cui fuit collatum beneficium, ut soluat pensionem iuxta ea, quæ habentur in d. l. 1. §. si quis, ff. de uerbo. obligat. Vel etiã potest intelligi, ut uerbum iusserit referatur ad conditionem expressam, requisitam ad effectum incurrendi pœnas aduersus confidentarios, infictas, uerbum autem significauerit ad conditionem tacitam, ut singula singulis referamus, iuxta regulam recti sermonis.

Sexto, nota Pium V. hic requirere consumationem delicti, secundũ quosdam, nam dicit persoluat, quod

quod requirit interuentũ naturalis solutionis, Bar. in l. satisfactio, ff. de solu. Alciat. in l. solutionis, ff. de uerb. signif. Card. Paris. conf. 107. n. 132. uol. 3. Ego autem ampliaui idem etiam in promissione, nã hoc respectu uidetur loqui Pius V. & includere etiam hunc casum, ut ex uerbis expressis probatur, & est ratio, quia promissio æquiparatur dationi late Nauar. in comment. de dat. & promiss. pro gratia, uel iusti. not. 12. num. 27. cum seq.

Et hæc omnia supradicta declara. pcedere, quoties id fecit Episcopus, cedens aut alius tacita, uel expressa conditione, iuxta uerba illa posita in princip. huius §. quæ uidentur posita pro toto §. & etiã p hoc capite, nam hæc est materia continuata, & conexa, ut patet ex dictione, seu, not. in l. si ita quis si puletur, ff. de uerb. oblig. Calde. in rub. de reb. Eccl. non alien. nu. 7. Ant. de Burg. in c. inter ceteros nu. 30. de rescr. & uiget etiam eadem ratio, ut latius ostendi supra, in fine 2. capit. Confidentia enim committitur precedente pacto, Nauar. in Manual. c. 23. hu. 107. 109. & 110. & conf. 27. & 30. tit. de simo. & est communis opinio, ut late probaui alias questio ne uigesima sexta, & faciunt quæ deducit Gabri. in his terminis, conf. 172. lib. 2.

Et ut nihil intactum remaneat, non omittam, quod id quod dicitur in his tribus præcedentibus capitib. huius §. habet locum in renunciatione, quæ fit coram ordinarijs, & alijs collatoribus superiorib. uel inferioribus, ut uerba sonant, non autem in renunciationibus, quæ fiunt coram Summo Pontifice in fauorem alicuius, etiam cũ aliqua reseruacione, & hoc Primo, quia cui non competunt uerba legis, neque competit dispositio l. 4. §. toties, ff. de dam. infec. sed renunciationibus, quæ fiunt coram Papa non competunt uerba huius §. cum semper loquatur de ordinarijs, & alijs collatoribus, & nunquam exprimit Curiam Romanam, aut manus suas, uel suorum officialium, ut solet facere de * stylo, quoties uult hoc exprimere, ergo, & c.

Secundo quia ubi non habet locum ratio legis, neque ipsa lex, nam non plus attenditur quam lex l. 1. C. quæ sit long. consuet. c. consuetud. dist. 1. Gem. in c. ubi periculum nu. 1. de elect. lib. 6. l. adigere. §. quamuis de iur. patr. l. cum pater. §. dulcissimis. ff. de le. 2. Bal. in c. dilectus filius col. 1. de rescr. Dec. conf. 284. col. 2. sed ratio huius constitutionis ut ex lecturâ apparet non cõpetit his renunciationibus, ergo, & c.

Tertio, quia cessat præsuppositum legis in Papa, qui nõ præsumitur talia facere cum sit Vic. Christi, & successor B. Petri principis Apostolorum, Turrecrem. in c. ego Ludouicus nu. 2. di. 63. & Pater omnium, Turrecrem. in c. abist nu. 1. dist. 50. & sponsus uniuersalis ecclesiæ, Turrecr. in c. sicut alterius nu. 3. 7. q. 1. & caput totius ecclesiæ catholice, Turrecrem. in c. 1. nu. 2. di. 12. & Iudex æqualis omnium Christianorum Turrecrem. in cap. nul. num. 1. dist. 19. & esto quod id faciat quod q. pacifcat de benef. uel fructibus conferendis nullam committit simoniam, nam hæc est sim. & confid. inducta a iure positiuo ex constitutione canonica quam Papa ipse tollere potest, & sufficit eius scientia, ut cesset sim. Hosti. in e. 1. ne prælat. uices suas. Io. Anan. in c. 1. de simo. ubi Card. Ant. de But. & alij omnes. Fel. in ca. ad audientiam col. 2. & 3. de rescr. & in c. de cetero, col. ult. de re iud. Dec. conf. 142. cum alijs, ut p. Cassad. decis. 2. nu. 4. de sim. & decis. 5. de constit. Turrecr.

In contrarium se habet ueritas in praxi, etiam

erem. in c. latorem, nu. 1. i. q. 1. & in c. si quis pecunia, nu. 4. dist. 79. & communiter Doct. Redoan. de Simon. p. 2. c. 10. 11. & 12. cum multis sequentibus, ubi plures Doct. & casus notabiles congerit. Ideo potest conferre Papa simpliciter, cum cond. modo, pacto, reseruacione fructuum & pensionis, ut late adduxi de resign. benef. lib. 6. q. 1. nu. 3. & q. 2. in pluribus locis, Rebuff. in praxi. tit. de reseruac. genera. Nauar. d. cap. 23. sub num. 107.

Quarto, ostenditur exemplo claro ad rem nostram, quia communiter receptum est tractatum de soluenda pensione inter resignantem, & resignatarium sequuta resignatione coram Papa, & reseruacione dictæ pensionis nullum inducere uitium simoniae etiam mentalis, Fel. post alios, quos citat in ca. ad audientiam, el. 2. nu. 3. de reser. & in c. nõ satis in fine de sim. Archiep. Floren. in 2. par. suæ sum. tit. 1. c. 5. Gamm. de auth. leg. a lat. lib. de pens. nu. 116. Gig. de pens. q. 4. nu. 2. Caccialup. eo. tract. q. 19. nu. 1. & 2. cum seq. ubi attestatur de communi, cum Papa auctoritas tollat omne scrupulum, Glo. in c. pridem. uerb. illicitæ pactioes de pact. quæ ad hoc communiter approbatu teste Caccialup. d. q. 19. nu. 3. & recipitur de stylo, Nauar. loco cit. dixi de resign. benef. lib. 6. q. 2. num. 70.

Quinto ostenditur et alio exemplo cõter recepto, ut tractatus de renunciando beneficium, & reseruandis fructibus, aut regressus, nõ sit simoniacus, sequuta renunciatione coram Papa, Caccialup. d. q. 19. col. 1. & 2. dixi de resign. benef. d. li. 6. q. 2. nu. 73.

Limita tamen non procedere, quoties inter resignantem, & resignatarium intercessisset pactũ, quod non fuisset expressum in supplicatione, & narratũ Papæ, uel de disponendo de beneficio, uel de fructibus soluendis, aut de soluendo pensionem nõ reseruata, uel maiorem pensionem, quam Papa reseruauit, aut quid aliud, nam hæc esset simonia, Maio. de irregu. li. 5. c. 45. col. penult. Fel. in ca. ad audientia. 2. sub num. 3. col. 3. uerb. si autem præcederet de reser. Gamm. de aut. leg. a lat. lib. de pension. nu. 618. Gl. in c. ex parte de offic. del. g. Abb. in ca. non satis num. 8. de sim. Calde. conf. 1. de uisur. Card. Paris. cof. 143. nu. 12. cum seq. uol. 4. dixi d. q. 2. lib. 6. de resign. benef. nu. 73. & 74. Redoan. de simo. p. 2. c. 34. nu. 5. nam omnis pactio in his spiritualibus est simonia, Gl. in c. cum pridem de pact. Nauar. in Man. ca. 23. sub nu. 100. cum seq. Et his casibus, & similibus potest hic §. uerificari in renunciationibus, quæ fiunt coram Papa in Romana Curia.

Sed cadit dubium, an id quod dicitur in hoc §. circa supradicta tria capita procedat in eo, qui pro obtinenda collatione beneficij ab ordinario, uel renunciatione alicuius beneficij ab amico, promisit generalibus uerbis fore gratum effectibus, & quod semper posset disponere de persona sua, & omnibus suis bonis temporalibus, & spiritualibus, ut per hæc uerba committatur confidentia prohibita per hanc constitutionem.

Pro affirmatiua facit, quia hæc uidetur tacita conditio, ut patet ex his, quæ scribit Iason in leg. item quia nume. 2. l. 2. 2. & 3. ff. de pact. quæ prohibetur per hanc constitutionem, & de iure communi omnis pactio in spiritualibus est illicita, dd. in capitul. cum pridem de pact. in cap. non satis de simo. in cap. quæsitum de rerum permut. Nauar. in Man. cap. 23. sub num. 100. cum seq.

In contrarium se habet ueritas in praxi, etiam recepta,

recepta, ut nulla committatur confidentia per dicta uerba generalia, quæ probatur, quia nihilo plus obligat tquam si non profertur, cum uenissent, de Inst. ubi dicitur nihil obligasse quendam Archidiaconum Archiepiscopo suo dicentem posse disponere de omnibus redditibus sui Archidiaconatus, ut uel let, & ibi notant Io. Andr. Zabar. Abb. & alij uerba generalia prolata ad complacendum alteri non obligare, neque disponere & ibi dicit Abb. num. 5. ad hoc quotidie allegari illud tex. Glo. in l. 1. C. de pact. Card. in proce. decre. Fel. in c. cum iuramento de homic. Ias. in l. ita stipulatus, col. 3. ff. de uerb. obli. & fact. c. cum Glo. in l. 2. C. in quibus caus. col. 6. cens. li. 1. que habet passim amicos amicos dicere uerba illa generalia tuus sum, & in omnibus tuum me esse recognosco, & propterea non obligari plus, quam illis non expressis obligarentur, uerba enim ciuilitate, & curialiter sunt intelligenda, & non rustice, aut rigorose, antiquitas C. de usufr. facit quod scribit Bar. in l. ult. ff. de testam. Ias. in d. l. ita stipulatus col. 3. ff. de uerb. obli.

Secundo quia ex collatione beneficij, & renunciatione, ille cui confertur, seu renunciatur, intelligitur obligatus ad antidora, & ad habendam, agendam, & opportuno loco, & tempore referendam gratiam, iuxta illam legem naturalem, beneficentibus nefaciendum, l. si non fortem, §. libertus iuncta glo. in uerbo naturaliter, ff. de cod. in deb. l. sed & si lege §. consuluit, ff. de petit. hæred. c. cum in officij de testam. D. Tho. 2. 2. q. 106. art. 3. l. 2. C. de oper. libert. l. si seruo, ff. de hered. inst. Imol. in c. ult. de donat. in 5. no. l. proxime de rit. nupt. Bal. conf. 112. col. 1. li. 2. Arist. 9. Ethic. Seneca, & Hesiod. de quibus meminit Fortunius Gais. in l. ius naturale nu. 40. ff. de iust. & iur. Riminal. iunior. in rub. Inst. de donat. n. 26.

& in princ. eiusdem tit. nu. 102. nam ingratitude, & legum, & canonum auctoritate reprobatur, c. octaua discussio 12. q. 2. Dec. conf. 686. nu. 13. & uitium enorme, & detestabile reputatur, ut inquit D. Bernardus in Canticis, Io. Andr. Abb. Barba. in c. ult. de don. Guliel. Ben. in c. Rayntitius, in uerbo in eodem testamento nu. 3. de testam. & in questione quam facit de homic. nu. 3. & ob eam filius potest priuari bonis paternis, ut cum de app. cog. Vassallus feudo de forme circa finem 22. qu. ult. cap. 1. quæ fuer. p. caus. benef. amitt. Afflic. decis. 282. 2. dub. Card. Paris. conf. 1. nu. 10. uol. 1. Donatarius donatione l. ult. C. de reuoc. dona. c. ubi, de dona. l. ult. C. de ingr. libe. princ. inst. de donat. Dec. d. conf. 686. nu. 12. & filius emancipatus reducit in patriam potestatem lege 1. C. de ingr. lib. Marfil. sing. 13. & legitimus ad pristinam naturalitatem, Ias. in l. ex hoc iure nu. 54. ff. de iust. & iur. si ergo iste Beneficiatus est obligatus ad antidora, ergo sequitur, quod expressio illius, quod tacite inest, eo tantum modo, quo in est, non facit illicitam rem aliquam licitam, tex. & gl. in c. significasti de elect. c. ad audientiam 2. ubi Gl. Fel. alios adducunt, & communiter de rescr. l. 3. ff. de leg. 1. ubi Bar. Ale. & late Ias. Hinc notabiliter dicit Bal. in c. ult. nu. 10. de præsump. quod expressum conditionis tacite, quæ de necessitate inest, nõ facit conditionem, l. hæc uerba ff. de leg. 1. l. non recte, C. de fideiuss. l. iam dubitari, ff. de hered. inst. idem Bal. in l. 3. C. de arbit. & in l. si ex cautione in 8. q. C. de non num. pec. & in l. unica ad fin. C. de cad. toll. & receptum est non esse simoniam expressione, quæ tacite inest, Feli. late d. c. ad audientiam, dixi de resi-

signa. benef. lib. 14.

Tertio, quia hæc requiritur conditio tacita, uel expressa, & loquitur constitutio cum hoc præsupposito, quod cessat in precibus, & prædictis uerbis generalibus Gammar. in ext. Iulij 2. contra simoniacum elect. Papæ nu. 116. & nu. 135.

159 Quarto, quia Constitutio Greg. XIII. de datis, & promissis pro iust. uel gratia obtinenda, licet includat promissionem factam uerbis generalibus, ut patet ibi, uel promissionem recipere, aut ex pacto, uel promissionem occulta, uel manifesta, siue sub uerbis generalibus, & plene non expressis, & c. declaratur per Naua. in eius comment. in not. 1. num. 22. non procedere in uerbis generalibus prolatis pro habenda gratia, uel iustitia, Ero tibi gratus, & loco, & tempore oportuno referam gratias, & non penitebit te huiusmodi gratiam fecisse, & similib. quia huiusmodi obligatio antidoralis tacite inest, l. sed si lege §. consuluit, ff. de petit. hæred. cum alijs adductis supra, sed habere locum in talibus uerbis generalibus, quibus prædicta obligatio antidoralis aliter quam inest cum aliquo ciuilibus obligationis augmento exprimitur, & huiusmodi declaratio ab omnibus recipitur, & seruatur, nam alias sequeretur, quod omnes Cardinales, Prælati, & alij includerentur, cum quotidie huiusmodi uerba profertur pro obtinenda gratia, uel iustitia. Ut ergo lex sit possibilis, ita erit tenendum, c. erit autem lex. dist. 4. D. Thom. 2. 2. q. 95. art. 3. & ne sequatur absurdum, c. dudum de præb. l. 6. l. nã quod absurdum, ff. de bon. liber.

Non obstat argumentum in contrarium adductum, quia iam satis patet responsum ex prædictis quibus accedat, quia receptum est, preces non inducere simoniam in beneficalibus, cum nõ adest pactum, & conditio tacita, uel expressa, c. quicquid inuisibilis c. de ordinationib. 1. q. 1. c. dilectus filius de simon. Et ideo sub extrauag. Iulij 2. de simo. electi. Pap. non includuntur preces, ut late tenet, & cõprobat Gammar. in eius repetit. nu. 116. & nu. 135. ubi dicit, quod non est æqua precum uerborum generalium, & munerum in permouendis animis potestas, Arg. in l. non dubium, C. de legib. munera. n. 1. c. c. excæcant oculos sapientum, & mutant mentem iustorum, ut scribitur Deuteron. c. 15. ca. qui recte 11. q. 3. Ias. in d. l. non dubium in prin. Foll. in prax. cri. mi. in princ. nu. 63. Hinc dicimus,

Munera crede mihi placant hominesq; Deosq; Placatur donis Iuppiter ipse Deus.

Hinc rñdit Naua. cõf. 29. tit. de fim. nõ esse commissam confidentiam, si familiaris, si Dñs impetraret sibi beneficium, uel mandaret expediri impetratũ, dixit, se cum omnibus, quæ habet & præfatum bñficiũ esse paratum eius obsequio, & uoluntati, quia sunt uerba generalia iactantia, l. ultima, ff. de testa. c. cum uenissent, de insti.

Quartum, & ultimum caput huius §. est in beneficijs iurispatronatus, & in beneficijs electiuis, ut in illis committatur confidentia prædictis casibus per patronum, & præsentatum, & eligentem, & electum, ut patet ibi, & pariter si a patrono etiam laico, uel alteri presentatori, seu electori contingerit, aut contingat id fieri. Dicitio enim, & coniungit hunc casum præcedentibus l. si heredi plures, ff. de cond. insti. l. si quis ita ff. de uerb. obli. l. ea: tamen adiectio, ff. de leg. 3. Bart. Ias. & alij in l. 1. ff. de iust. & iur. l. si quis ducenta, §. utrum, ff. de reb. dub. Car. Paris. conf. 17. nu. 23. & conf. 1. nu. 131. uol. 4. & ad uerbium

159

160

161

162

163

164

165

166

uerbium pariter, quod sequitur, idem operatur, ca. 1. de temp. ord. lib. 6. l. si pariter, ff. de liberal. ca. l. 2. com. diuid. l. 1. pro dote l. 1. C. com. de success. Arch. in c. 1. nu. 1. de decim. Bar. in l. si fundus, §. si duo, ff. de pignor. nam pariter est aduerbium congregandi & unendi, ac denotandi identitatem temporis, rónis, & causæ c. bonæ de elect. ubi Gl. & Doct. tradunt Moder. de coniunct. n. 87. ut id quod determinatur supra habeat locum hic, Bar. in l. Seizæ, §. Caio nu. 3. ff. de fund. inst. Anch. in clem. plerisque col. ult. & ibi Imol. col. 4. de elect. Ale. conf. 101. num. 8. lib. 1. Corn. conf. 129. in fine lib. 2. Card. Paris. conf. 38. n. 25. uol. 2. Nat. conf. 458. nu. 10. Dec. conf. 324. col. pen. Curt. fun. in l. 2. §. ult. nu. 27. ff. si cert. pet. & eisdem modis committatur confidentia, iuxta ea quæ dicit Gl. in c. statutum, §. in super de rescr. lib. 6. Glo. prag. sanct. super tit. de collat. §. in super. Soc. Sen. conf. 53. nu. 9. lib. 1. Roma. conf. 104. nu. 4. Alci. in l. sepe, ff. de uerb. signif. late Io. Baptista Plot. in tract. de in lit. iur. §. 6. nu. 54. Ponderatur præterea dicitio id, posita in fine ibi, contingat id fieri, quæ est qualitatum præcedentium repetitiua. Grat. conf. 21. nu. 26. lib. 1. Bart. in l. si cui serui, §. 1. ff. de leg. 1. Ale. cõf. 1. nu. 9. li. 4. Curt. iun. conf. 58. & refertur ad præcedentia, Soc. Sen. conf. 150. col. pen. lib. 2. Tiraqu. de utroque retr. tit. 1. §. 8. Gl. 7. sub nu. 24. Quod suadetur eo maxime, quia eadem ratio, quæ uiget in beneficijs collatiuis, de quibus supra dictum est, uiget in his iuris patronatus, & electiuis, ut infra probabo, iõ merito idẽ ius statuitur, l. illud, ff. ad l. Aquil. l. a Titio, ff. de uerb. obli. Et ut distincte, & ordinatim procedamus, ponemus de beneficijs iurispatronatus, quæ uidentur necessario explicanda, & postea de beneficijs electiuis; Diuisio tenim reddit facilem explanationem, Gl. in §. igitur in proce. insti. Gl. in l. 1. ff. de excep. dol. Cagnol. in l. si emancipati nu. 3. C. de col. lat. Rebuff. in l. 1. nu. 54. C. de sent. que pro eo, & c.

Loquendo igitur primo de beneficijs iurispatronatus scire oportet triplex esse iurispatronatus, ut tradit Card. Zabar. in rub. de iure patr. & sequuntur Abb. & alij, Primum iurispatronatus libertorum, quæ prouenit ex manu missione, c. liberti, & c. seq. 12. q. 2. & habetur in tot. tit. ff. & C. de iur. patr. Secundum iurispatronatus aduocatorum, qui dicuntur patroni causarum. c. 2. 1. 5. q. 2. c. ex litteris de transact. ca. ult. ne cler. uel monac. l. rem non nouam, c. patroni C. de iud. l. aduocati, C. de aduoc. diu. iud. Tertium iurispatronatus Ecclesiasticus, & beneficiorum, de quo nos loquimur, quod sumitur pro iure competenti in Ecclesijs, quoad præsentationem rectoris, & beneficia tũ, fut tradit Host. in sum. tit. de iur. patr. & in rubr. illius tit. omnes, Goffr. in sum. Innoc. Calder. Zabar. rel. Io. Andr. Imol. & alij omnes in d. rub. late Lambert. de iur. pat. li. 1. in 1. q. 1. partis principalis, Pau. de Cittad. in eo. tract. in prin. ac Rocch. de Curt. et col. 2. Patronus igitur est, qui construxit, fundauit, & dotauit Ecclesiam, Cappellas, uel Altare, aut alium locum, ut habetur caus. 16. q. 7. cum alijs, ut p. Lambert. de iur. patr. in 2. art. 1. q. princ. 1. par. 1. libri col. 2. nam sicut pater ducit filium de nõ esse ad esse, ita patronus ducit Ecclesiam de non esse ad esse, Innoc. Card. Ioan. And. & omnes in rubr. de iur. patr. Paul. de Cittad. in tracta. de iur. patr. in 2. & 3. par. in 2. quæst. Stephan. de Caietan. in c. ult. in 16. col. de elect. & ita communiter & frequenter appellatur, in aliquibus autem regionibus appellatur aduocatus, cap. quia clerici, & c. cum autem de iure

167

168

169

170

171

172

173

174

patro. quandoque Vicedomatus, Custodia, Guardia, cap. præterea, el 2. de iur. patro. quandoque ius frequentationis, & possessionis, c. piæ mentis, & c. figentius 16. q. 7. Archidiacon. in cap. 1. de iur. patron. lib. 6. Cardin. Zabar. Petr. de Ancharan. Abba. in d. c. præterea, Host. in sum. d. titu. in fin. §. quid sit iurispatronatus, quandoque gratia, gloss. in d. cap. quia clerici de iur. patr. ca. si quis Episcoporum 16. q. 3. Et ex gratia iurispatronatus fuit concessum, ut scilicet patroni possint præsentare cap. 3. de iure patro. ibi, hucusque Ecclesia substituit, d. c. si quis Episcoporum, cum sit annexum spiritualitati, c. de iure, de iur. patr. quia laici non possunt se tñtmittere, c. decernimus, de iud. c. messana de elect. Et rõ est, ut considerant Host. in sum. titu. de iur. patr. Abba. in cap. ad Apostolicam de simon. & in d. c. 3. de iur. patr. Rocch. de Curt. in tractat. iuris patronatus in princ. Paul. de Cittad. in eod. tract. in 4. parte, ut incitentur homines ad edificandas, & dotandas Ecclesias, & ut pro remuneratione habeant huiusmodi ius præsentandi.

Et aliqui dicuntur patroni Ecclesiastici, aliqui uero laici, cap. unico de iur. patr. lib. 6. Abba. per illum tex. in cap. cum autem eod. titu. idem Abba. in cap. eam te, & in cap. cum propter, & cap. pastoralis, & c. cum dilectum eod. titu. Patroni laici, dicuntur laici, uel clerici fundantes de bonis patrimonialibus proprijs non prouenientibus ab Ecclesia, Gl. in uer. præsentare in clem. plures de iur. patr. Abba. in cap. illud, de iur. patro. idem Abb. & alij in ca. de monachis de præbend. Fel. in tract. quando litteræ Apo. noc. patr. col. 4. Patroni Ecclesiastici sunt Clericus, Ecclesia, Monasteriũ, Abbas, Episcopus, Cardinalis, habentes illud ratione, & nomine Ecclesiæ eorum, ut quia fuit fundatum de bonis ipsius Ecclesiæ, fuit ei relictum, ut probant Doct. proxime allegati, & Rot. decis. 8. de iur. patr. in ant. late Rocch. de Curt. in uerbo ius in suo tract. Lambert. in 5. 6. 7. 8. art. 1. quæst. princ. 1. par. 1. lib. col. 2. & præsumitur teste laicorum, quoties laici possident, ut fuit resolutum in Rot. die 13. Januarij 1548. in vna Placentin. Cappel. coram Cardi. Sanctæ Crucis, teste Put. decis. 90. lib. 3.

Et huiusmodi iurispatronatus Laicale, & uel Ecclesiasticum acquiritur ex fundatione, constructione, & dotatione, c. filijs, c. quicumque 16. q. 7. c. Abbatem 18. q. 1. c. 3. & c. nobis, de iur. patro. unde ponitur uersus Patronum faciunt dos, edificatio, fundus. Gloss. in c. piæ mentis 16. q. 7. Inn. in rub. de iure patr. in uer. acquiritur, & ibi Card. in 2. q. Anch. Abba. Imol. & alij omnes Archidiacon. in capit. stnico eodem titu. in 6. Abba. in capitul. querelam in 3. colum. de electio. & consilio 54. libro 1. & consil. 106. libro 2. Anan. consilio 24. Alexand. consilio 74. lib. 4. & pluribus rationibus, & exemplis, ac questionibus hoc declarat Lambert. de iure patron. in 2. art. 2. q. princ. 1. par. 1. li. ac in 3. seq. & 4. Pau. de Cittad. in eo. tract. in 3. par. in prin. late Card. Paris. cõf. 35. uol. 4. & cõf. 47. eo. uol. 4. Io. Selu. de bñf. par. 1. q. 5. nu. 229. cõf. seq. & p. 2. q. 2. Coraf. de benef. p. 4. c. 6. nu. 2. & 3. Caputaq. decis. 133. pa. 2. & alij omnes, & De fundatione late loquitur Pau. de Cittad. in d. 3. par. a nu. 2. usque ad nu. 93. De dotatione late loquitur idem in eadem 3. par. in 2. causa a nu. 1. usq; ad 78. De constructione loquitur idem in eadem 3. par. in 4. causa a nu. 1. usque ad 7. acquiritur ulterius priuilegio, ca. quicumque, c. piæ mentis, & cap.

175

176

177

178

179

sequen. c. filijs 16. q. 7. cum alijs multis, quæ adducit Paul. de Cittad. d. 3. par. in 2. causa numer. 2. 3. cum pluribus sequentib.

180 Et huiusmodi presentatio, quod competit patronis, test exhibitio quædam facta superiori de clerico, Abb. in c. noscitur in 2. not. de his que sunt a prela. sine conf. cap. Gloss. in clement. dudum, in uerbo presentari de sepulto. Idem Abb. in cap. parati, col. 1. de appellat.

181 His igitur præmissis ad intelligentiam huius materiæ. Quæro an hoc, quod hic dicitur de confidentia commissa inter Patronum, & presentatum, sit conforme iuri communi, ut secundum illud sit simonia? Pro negatiua adducitur, quia non uidetur, quod in iure patronatus possit committi simonia, si inspicimus naturam, & qualitatem talis iuris, nam potest dari in feudum, c. cum feudum de iur. patro. potest vendi, & alienari, c. de iure, de iure patr. potest permutari, c. nemini Regum 16. q. 7. Glo. in c. piq. mētis, 16. q. 7. potest donari, c. quod ante de iur. patro. etiam sine consensu Episcopi, quoties t. donatio fit com patrono, Abb. in c. ex insinuatione nu. 4. de iur. patro. & annuit. Rot. in una Salentin. San. Andree 1. Julij 1551. coram Guidobon. teste Caputaq. deci.

182 * 131. par. 2. & transit in donationem omnium bonorum, Abb. in c. ex litteris de iure patr. Dec. cōf. 177. fuit resolutum in Rot. in una Aretini. Cappellaniæ 14. Decembris 1545. coram Antonio August. teste Pat. decis. 351. li. 2. acquiritur præscriptione. Pau. de Cit. in tra. iuris patron. in 3. par. in 5. causa, Io. Andr. in quod alicui, de reg. iur. in 6. Dec. in c. quanto, de iud. Fel. in c. causam de pscr. Abb. conf. 76. li. 2. Dec. conf. 124. 126. & 149. & competit etiam laicis, ut si prædictum est. Vnde cum iur. patronatus tot modis fit contractabile, & si in eo cadant tot species cōtractus, & competit laicis, concludendum est non posse committi simoniam, quæ in rebus spiritualibus, & quæ contractari, ac vendi non possunt perpetratur, S. Thom. 2. 2. q. 100. ad quartum no. in l. 1. ff. ad l. Iul. de ambit.

183 * His tamen non obstantibus contraria opinio est uerior, & communiter per doct. recepta in iure patronatus committi posse simoniam, ut scribit Abb. in c. ueniens, el. 1. nu. 1. 2. not. de testibus, ubi notat, quod non solum simonia committitur cum pro temporali obtinet ius mere spirituale, ut est institutio, & electio, sed etiam cum obtinetur ius annexum spiritualibus, ut est presentatio Doct. per illum tex. in c. p. terea de transact. Roma. conf. 368. Fel. & Dec. post alios in d. ueniens. Idem Fel. in c. quanto de simo. Abb. in sua disputat. que incipit Augerius eo. 6. Re doan. de simon. par. 3. c. 13. nu. 2. 1. uerf. nec est dubium & pluribus auctoritatibus, & rationibus, hæc comprobatur Rocch. de Curt. in tra. iuris patron. in uerbo, & uerf. nu. 9. 10. cum seq. & hæc est communis omnium doct. sententia, nam simonia committitur, non solum in spiritualibus, sed etiam in annexis spiritualibus, c. ex insinuatione c. de iure, de iur. patr. c. quæstium de rer. permut. Abb. in cap. 1. in 1. not. de trans. Abb. & alij omnes in c. quanto de iud. ubi datur rationem, Doctores in c. hoc de simon. Io. Anan. in c. 2. in pen. not. de simon. Gl. in c. quia clerici de iur. patr. & contraria tolluntur ex his, quæ habentur in d. c. 3. de iur. patr. scilicet ex gratia concedi laicis, & ex eadem contractari, ut homines incitentur ad cōstruendas Ecclesias, ut supra dixi.

184 * Nunc autem prædictis iactis fundamentis colligam conclusionem, & exempla, quibus Patroni, & Presentati committunt confidentiam iuxta mentem Constitutionis Pij V. in hoc §. itidem. Prima conclusio committi confidentiam, si Patronus, aut alter presentans aliquem ad beneficium vacans conditione tacita, uel expressa dimittendi, uel resignandi illud beneficium pro arbitrio ipsius patroni, aut alterius cuiuscumque, ut colligitur ex uerbis positis in prim. huius §. Itidem si ordinarius, quæ uerba censentur repetita, & continuata, ut patet ex dictione, & aduerbio, pariter, & pronomine id, ut supra comprobauit late, & ita uolunt Nauar. in Manua. c. 23. sub nume. 110. uer. noto septimo, Maiol. de irreg. li. 5. c. 45. sub nu. 5. Mascard. de probat. conclu. 1306. col. antepe. & pen. Nauar. conf. 24. de simon. Et hæc conclusio habet conformitatem cum iure communi, quod iudicatur simoniaca promissio, uel datio pro habenda presentatione beneficii, Rocch. de Cur. de iur. patr. in uerbo, & utile, in 3. quæstione nu. 9. cum seq. Re doan. de simon. par. 3. c. 14. nu. 1. Abb. Fel. & alij oēs in c. ueniens de testibus, Ab. & alij in c. quanto de iud. Presentatio enim est præparamentum institutionis, & sic iuris spiritualis, & ideo reputatur originaliter dependere a iure spirituali mero, Fel. in d. c. quanto, & esse ius annexum spirituali, Abb. in cap. præterea, el. 1. 1. not. de trans. Archid. in cap. mentis 16. q. 7. Feder. de sen. conf. 65. Abb. conf. 76. li. 2. Bald. conf. 1. lib. 3. Dec. conf. 137. & communiter alij in d. c. quanto de iud. & omnis pactio in spiritualibus, & annexis reprobatatur tanquam simoniaca, Abba. communiter receptus in c. ex insinuatione, & c. de iure, de iur. patr.

185 * Primo intellige hanc conclusionem procedere et in his presentationibus, quæ emanauerunt hac conditione ante publicationem huius Constitutionis, quia dicit ante hac c. Cappellanus, & ibi Abb. in 2. not. de ferijs c. ex tua de fil. presbyt. & plura adduxi ad hoc propositum supra. Et quia dicit, contingit, aut contingat id fieri, & sic præteritum, & futurum tempus includitur, Corn. conf. 261. lib. 4. Ale. conf. 74. li. 1. & nullum cadit dubium, cum uerba sint expressa l. continuus §. cum ita, ff. de uerb. oblig.

186 * Secundo intellige hanc conclusionem uendicare sibi locum etiam, si Patroni fuerint laici, ut dicitur expresse in tex. ibi, si a Patrono etiam laico, & sic comprehenditur, non solum Ecclesiasticus, sed etiam laicus, & ratio est, quia eadem ratio uiget in utroque, ne tam graue scelus perpetraretur, Abb. in cap. i. quis simoniaca de simon. Innoc. in c. quoties eo. tit. Et receptum est in prohibitis ratione publicæ utilitatis & ratione peccati omnes comprehendendi, & Ecclesiasticos, & laicos, Doct. in ca. nouit. de iud. Amplia etiam si sint constituti in quacunque dignitate, ut dixi supra.

187 * Tertio intellige, ut sub hac conclusione comprehendantur habentes ius presentandi, quamuis non sint patroni, & sic non dotauerint Ecclesiam, construxerint, & fundauerint, ut quia id ius presentandi habent ex privilegio c. Adrianus, & c. in synodo dist. 63. Paul. de Cittad. de iur. patr. in 3. par. caus. 6. ut si isti presentent cum dicta conditione committant confidentiam. Vel quia habent ius presentandi cum uacauerit illud, uel aliud beneficium, ex mandato speciali dato ad hoc a patronis, ut multoties solet fieri, ut si isti procuratores presentent, cum ista conditione committant confidentiam, quamuis non sint patroni, ut colligitur ex illis uerbis, uel alteri presentatori,

188 * Declaro secundo non procedere, si ex post facto tacite, uel expresse ratum habuisset, quod fecit procurator illicite, nam tunc obligatur ad penam ex factoprocuratoris, Lap. alleg. 127. Gem. in c. eum q. de sent. ex com. lib. 6. Mil. in uer. procurator, c. u alijs adductis per Fel. in c. 1. nu. 1. 2. ut lit. non conte st. & est communis opinio Doctorum.

189 sentatori, & hoc casu uiget eadem ratio, Ideo idem ius merito statuitur, l. illud, ff. de l. Aquil. le. a Titio, ff. de uerb. oblig. & necessarium fuit huiusmodi uerba ponere ad includendum omnes casus, & tollendas omnes, & singulas fraudes, ut sit confidentia non solum, si ita pacificatur per patronum, sed etiam per quemcumque alium presentatorem habentem huiusmodi facultatem.

190 Et quod firmauimus de procuratore habente facultatem presentandi, ut si presentet cum dicta conditione dimittendi beneficium illud pro arbitrio ipsius, uel patroni, aut alterius sit confidentia, aduertendum, quod tali casu, si patronus hoc non dedit in mandatis, & id ignorat non incidit in penas aduersus confidentarios inflictas per hanc constitutionem, & moueor, quia procurator non obligatur ad aliquod illicitum, uel ad penam l. si procurator, ff. de cond. indeb. ubi Bar. & alij omnes Abba. in c. 1. ut lit. non contest. col. 9. & ibi late Fel. nu. 8. Gl. in c. dilecto, de præb. & ibi Imol. Bal. in l. 1. p. illum tex. C. de cond. ob turp. caus. Roma. conf. 60. Anchar. conf. 360. Lap. alleg. 127. col. 4. Gem. in c. eum qui, circa finem de præb. lib. 6. Card. Paris. conf. 100. nu. 7. uol. 3. Imol. in c. uides col. 4. de re iur. & col. 5. & in terminis nostris uidetur doctrina, Abb. in c. bonæ lo. 2. col. 4. de postul. præl. Dominum non teneri de pactis simoniacis gestis per procuratorem, & plures illationes, & comprobationes ad hanc conclusionem habes ex Fel. in dicto c. 1. tota col. 6. & 7. ut lit. non contest.

191 * Declara tamen primo non procedere, si apparet Dominum id madaffe, nam hoc casu ipse committeret confidentiam Doct. & communiter in l. non solum §. mandato, ff. de iniur. Bal. in l. cum madaffi, C. mandat. Cæpoll. conf. 30. Boss. in prax. tit. de mada. ad homic. Plaz. li. 1. delict. cap. 15. Ang. de malef. in uerb. & Sempronium mandatore late Clar. lib. 5. recep. sent. §. ult. q. 89. & hoc nullum habet dubium, nam communiter dd. concordant. Et quia mandatum irregulariter non præsumitur, Bal. in l. 1. de reb. Eccle. non alien. Rebuff. in tra. nom. in q. 113. num. 18. Doct. in l. sciendum, ff. de uerb. oblig. Mascard. de probat. conclu. 104. nu. 8. & maxime ad par. trandum delictum, Gl. in c. cum ad sedem de restit. spol. Bal. conf. 383. col. ult. lib. 5. Anan. conf. 59. Frade March. q. 423. nu. 12. par. 2. Ideo etiam præsumendum, uel per instrumentum procuratorum, Specu. in tit. de procurat. §. 4. Bar. & alij in l. 1. C. eo. tit. de procur. Boer. decis. 242. Anch. conf. 41. uel per litteras ipsius mandantis, Inno. in c. inter dilectos de fide instr. Boer. decis. 154. nu. 6. Franc. de March. decis. 511. num. 4. p. 1. Bal. in l. 1. C. de procur. aut eius confessione, Roman. conf. 63. Fel. in c. cum in iure num. 14. de off. deleg. decis. Tholos. 266. in fine, aut per testes, Gl. in l. maritus, & ibi Bar. Bal. Salic. Fulg. C. de procurat. Bart. & alij in l. non solum §. alieno ff. eo. tit. Ang. conf. 192. col. 1. de communi. Taf. in l. 1. C. de procur. Boer. decis. 281. Et si fuerit probatum fuisse datum mandatum præsumitur durare, l. si uero non remunerandi §. si mandauero, ff. mand. l. unica §. 1. C. de satisf. l. si procurator §. ult. ff. de procura. reuocatio enim, quæ est uoluntatis mutatio non præsumitur, Corn. conf. 155. nu. 3. li. 2. Dec. cōf. 190. nu. 6. & 8. Rot. decis. 3. in princ. de do. & contul. late Mascard. de prob. concl. 1013. col. 1. 2. & 3.

192 * Declara secundo non procedere, si ex post facto tacite, uel expresse ratum habuisset, quod fecit procurator illicite, nam tunc obligatur ad penam ex factoprocuratoris, Lap. alleg. 127. Gem. in c. eum q. de sent. ex com. lib. 6. Mil. in uer. procurator, c. u alijs adductis per Fel. in c. 1. nu. 1. 2. ut lit. non conte st. & est communis opinio Doctorum.

193 * Declaro tertio non procedere, quoties procurator illud pactum fecisset presentente domino, nam tunc dominum obligari ad penam, scribunt Guiliel. de Zuz. in l. licet C. de procur. Rom. conf. 289. c. u alijs, ut per Fel. in d. c. 1. nu. 23.

194 * Quarto intellige procedere, quomodocumque uacet beneficium, siue per renunciationem siue per mortem, aut alias, quia hoc suadent uerba generalia posita hic, Bald. in l. in fraudem, ff. de milit. test. & rationes adduxi supra.

195 * Quinto intellige procedere in quocumque presentato tam priuato, quam etiam constituto in dignitate, cum dignitas non excuset a delicto, imo aggravet, ut supra deduxi.

196 * Sexto intellige, siue huiusmodi conditio fuerit, ut dimittatur simpliciter beneficium ad arbitrium ipsius coram ordinario, aut alio, siue resignetur in fauorem, aut alias, quia ita probat illud uerbum generale positum in hoc §. disponatur §. disponatur. auth. de nuptijs, Card. Paris. conf. 33. num. 57. & 62. uolu. 3. & omnibus casibus supradictis uiget eadem ratio, ut rursus presentent ipsi patroni personam magis dilectam ratione sanguinis, uel amicitie, quam tunc forsitan presentare non poterant ob aetatem, aut aliam quam irregularitatem, Rocch. de Curt. de iur. patr. uer. honorificum q. 3. Cou. c. 36. pract. q. nu. 9. cum alijs, quæ adduxi de resig. benef. li. 2. q. 4. col. 2. & 3.

197 * Septimo siue huiusmodi conditio tacita, uel expressa fuerit, quod presentatus disponet de illo beneficio ad arbitrium ipsius patroni, siue alterius, ut probant illa uerba, pro arbitrio, &c. uel alterius, eadem uiget ratio utroque casu, ergo idem ius l. illud ff. ad l. Aquil. & ut tollatur omnis materia fraudandi. Declara dictas conclusiones procedere præcedente conditione tacita, uel expressa, ut dicitur ibi ea conditione tacita, uel expressa, quæ uerba supra declarauimus, & tradidimus rationem, quæ militat etiam hoc casu. Ideo, &c.

198 * Secunda conclusio committi confidentiam, si Patronus Ecclesiasticus, & laicus, aut alter presentans aliquem ad beneficium quocumque modo vacans conditione tacita, uel expressa, ut fructus, uel pars ad utilitatem, & libitum ipsius, aut alterius relinquatur, ac remittantur, ut probatur ex uerbis positis in uerf. siue ut de, in hoc §. itidem si, quæ uerba censentur repetita, & continuata in presentante, & presentato ut colligitur ex dictione, & aduerbio pariter, & pronomine id, ut supra comprobauit late, & hac conclusionem firmat Nauar. in Man. ca. 23. sub nu. 110. uerf. noto septimo, Maiol. de irreg. li. 5. c. 45. sub n. 5. Mascard. de proba. conclus. 1305. num. 25. cum sequen. Nauar. conf. 10. & 24. de sim. Et uiget hoc casu eadem ratio in presentante, quæ uiget in conferente, cum ex presentatione habeatur aliquale ius, & sit principium institutionis, & sic præparamentum ad habendum beneficium, c. quod autem, in uer. in choatum, de iur. patr. ergo idem ius statuendum est. Et hæc conclusio est etiam conformis iuri communi, nam presentatio quatenus est annexa spiritualitati est ius spirituale, Abb. in c. quanto col. 1. de iud. late Lamb. in 2. ar. 1. q. princ. 1. p. lib. 2. & ideo p. ea promittere fructus est confidentia iuxta ea, quæ dicunt

dicunt Abb. & Fel. in ca. ueniens primo de testibus plures adducit Redoa. de sim. p. 3. ca. 13. col. ult. nu. me. 25. cum sequen. & eadem par. c. 14. col. 1. & 2. & est communis opinio doct. fructus enim debentur dumtaxat beneficiato, & promittere eius solutione alteri pro collatione est simonia, dd. in cap. primo, ut Ecclesia benef. Redoa. de simon. cap. 8. nume. 7. & 8. & alii omnes. Et hoc expresse statuit sacrum Concil. Triden. cap. 9. sess. 25. de reform. in §. patroni autem beneficiorum cuiuscumque ordinis, & dignitatis, etiam si Communitates, Vniuersitates, Collegia quacunq; clericorum, vel laicorum existant, in perceptione fructuum, proventuum, obventionum quorumcunque beneficiorum, etiam si uere de iure patronatus ipsorum ex fundatione, & dotatione essent, nullatenus nullaue causa, vel occasione se ingerant, sed illos libere Rectori, vel Beneficiato non obstante etiam quacunq; consuetudine, distribuendos dimittant. Nec dictum ius patronatus uenditionis, aut alio quocunque titulo in alios contra canonicas sanctiones trāsferre præsument, si fecerint excommunicationis, & interdicti pœnis subiiciantur, & dicto iure patronatus ipso iure priuati sint.

Patronus autem potest ex fructibus duntaxat habere alimenta, quoties uergit ad extremam inopiam, Gl. in c. quicūque. §. ult. 25. q. 2. Bertach. de Episc. 3. lib. in 2. p. in fine q. 27. Paul. de Cittad. de iur. patr. in 6. par. 1. quæst. in 4. art. Rocch. de Curt. in eo. tract. in uerbo, & utile, late Lambert. in 3. lib. 3. qu. princ. art. 2. col. 2. & art. sequ. 3. & 4. ad exemplum Patroni ex bonis liberti, l. si quis a liberis §. parentes, ff. de agn. liber. ergo prohibita conditio tacita, vel expressa de fructibus in præsentatione.

Et hanc conclusionem primo intellige, siue conditio fuerit de oibus, fructibus, siue de parte, ut probant illa uerba *fructus illius, uel partem*, nam utroque casu uiget eadem ratio, & committitur simonia, Glo. in §. qui gallinarum. uerbo qui lucrandi animo, Inst. de rer. diuis. Clar. §. furtum uers. pariter, & hoc nullum habet dubium cum exprimitur, & seruetur in praxi.

Secundo intellige, siue presentans percipiat huiusmodi fructus de manu presentantis aut alterius, siue auctoritate propria, ut illud uerbum relinquat ostendit, quia in omnibus casibus eadem uiget ratio, cum in spectatur origo, que fuit mala l. 3. C. ad maced.

Tertio intellige hanc conclusionem procedere siue fructus illi cedant ad utilitatem ipsius presentantis, siue ad utilitatem alterius, domini consanguinei amici, & familiaris, aut cuiuscumque, ut probant illa uerba aut alterius, nam uiget eadem ratio.

Quarto intellige, siue presentans percipiat huiusmodi fructus per se, siue per alium, ut exprimitur, & est ratio, quia qui per alium facit per se ipsum facere uidetur.

Quinto intellige etiam in præsentatione quæ ita emanauit ante bullam, ut probatur ex uerbo continetur, & dixi supra, & comprobauit.

Declarata tamen has conclusiones procedere conditione tacita, vel expressa præcedente, ut supra ante dictum est.

Tertia conclusio, committi confidentiam, si patronus, aut alter presentauerit aliquem ad beneficium vacans ea conditione tacita, uel expressa, ut presentatus persoluat pensionem ei, aut alteri, &c. ut probatur in eodem §. itidem, in uers. seu, qui uers. uidet & de his beneficiis loqui, ut ostendit, Dictio, & ad uerbum pariter, & pronomen id, ut supra late pro-

baui, nam materia est talis continuata, & connexa, & eadem ratio que uiget in d. uer. seu uiget, in hoc uers. & pariter si a patrono, unde idem ius debet statui & hæc conclusio uidetur de mente Maiol. de irreg. lib. 5. ca. 45. sub num. 5. Masc. de prob. concl. 1306. col. pe. Nauar. conf. 24. de simon.

Et hæc conclusio est etiam conformis iuri communi nam cum pensio non possit reseruari nisi a Patrone supra ex communi deduxi, ergo sequitur, quod omne pactum, seu conditio de soluenda pensione absque beneplacito Sedis Apostol. est simoniaca, Gig. de pens. q. 34. Redoa. de sim. p. 3. ca. 11. col. 1. 2. & 3. & communiter alii, ut supra dixi. Et si est simonia, ut supra proxime probauit soluere fructus per præsentationem, ita, & solutio pensionis, quæ quando non adest auctoritas Patrone dicitur solutio fructus nam soluitur ex fructibus, ut dixi de resignatio. benef. lib. 6.

Sequitur igitur omnem conditionem de soluenda pensione absque auctoritate Patrone inter patronum presentantem, & presentatum esse confidentialem, ut uerba, & ratio huius constitutionis expresse, & in indiuiduo, ac punctualiter probant.

Et hanc conclusionem primo intellige, siue pensio fuerit in magna quantitate, siue alias: Primo quia Constitutio hæc loquitur generaliter, ergo generaliter est intelligenda l. 1. §. & generaliter ff. de legat. præstand. Secundo, quia eadem uiget ratio, nam utroque casu origo est illicita, Gl. Abb. & alii in c. cum pridem de pact. Tertio, quia qua ratione promissio omnium fructuum, vel partis pro præsentatione est confidentia, ut supra dictum est, ita & promissio pensionis magnæ quantitatis, vel alias est confidentia, quia adest eadem ratio.

Secundo intellige, siue huiusmodi pensio sit soluenda patrono presentanti, siue alii, nam utroque casu committitur confidentia, ut dicitur ibi seu pensionem illi uel illis, &c. & utroque casu uiget ead. ratio.

Tertio intellige siue iusserit, & significauerit soluendam hanc pensionem Patronus presentans, siue alius ut procurator, consanguineus familiaris, & amicus, & uerba posita in dicto uers. seu pensionem, probat expresse, & uiget eadem ratio.

Quarto intellige siue presentatus soluerit illam pensionem per se, siue per alium, uel presentans illam receperit per se, uel per alium, nam oibus his casibus committitur confidentia, ut probant illa uerba per se, per alium facere uidetur.

Quinto intellige hanc conclusionem procedere siue intercesserit scriptura, uel uerba, ut dicitur ibi scripto, aut uerbo, & diximus supra eandem esse rationem esse pluribus.

Sexto intellige, siue conditio fuerit expressa, siue tacita inter presentatum, & presentantem, nam utroque casu committitur confidentia ut probatur illis uerbis ea conditione tacita, uel expressa & supra tradidimus rationem.

Limita primo has conclusiones procedere, dummodo præcedat huiusmodi conditio tacita uel expressa, ut supra late deduxi, nam cum hoc presupposito loquitur presentans constitutio, Ideo in primis erit verificandum, Doc. in l. quicumque C. de seru. fugi.

Limita secundo non procedere has conclusiones quoties fuisset pensio reseruata auctoritate Patrone, nam tunc nulla committeretur confidentia cum Patrone scientia tollat omne vitium, Cassad. decis. 5. de const.

const. & decis. 2. de sim. & late comprobauit de resign. benef. lib. 6. & in his terminis loquuntur Maiol. Mascard. locis citatis.

Limita tertio non procedere, quoties conditio fuisset iuxta ius commune in casu quando uergeret ad extremam inopiam ex his, quæ dicit Fel. in c. ad audientiam 2. de rescript. & quam quantitatem tali casu possit habere Patronus, quando dicitur uergeret ad extremam inopiam, & similia pertinentia ad hanc materiam ponit Lamber. de iure patr. in 3. qu. princ. 3. lib. per omnes art.

Dubium est quid si aliquis rogauit onixæ patronum, ut illum presentaret generaliter promittendo futurum gratum, &c. an committatur confidentia? vera sententia est negatiua, quam supra firmavi in 3. c. ex his, que scribit Nauar. in comment. de dat. & promiss. pro gratia, uel iust. in 1. not. nu. 22. & uide tur firmare, Gam. in extrau. Iulii 2. nu. 116. dū scribit preces non esse sim. & non includi sub illa extrauag. c. quicquid inuisibilis l. q. 1.

Quid autem si quis petit a Patrono presentationem ad dignitatem vacantem, & pertinentem ad eius presentacionem offerendo se relictorum unum beneficium simplex? respondit Nauar. conf. 23. de sim. esse simoniam, quia adest pactum, & uide ratio nes, quia possunt applicari ad plures casus.

Et quid si patroni presentant Capellanum ad Ecclesiam parochialem cum duabus conditionibus, P. quod teneatur salicare porticum, Secunda quod teneatur habere duos Cappellanos, scilicet T. & Meuium, inter quos vnus erat filius patroni, Rot. in u. Bononie. * resoluit esse simoniam, quia expressio erat facta alio modo quam inesset de iure, teste Achil. de Grass. decis. 343. impressa, Dec. in c. significasti nu. 17. de elect. & conf. 118. col. ult. Et non ab erit hac sumpta occasione, aliqua ponere de probatio- ne beneficiorum iurispatronatus, cum frequenter de hoc dubitetur, & plures sint lites, ac dubia, & sæpe sepius contingat de hoc unusquisque interrogari. In primis igitur suppono probationem iurispatronatus secundum plures censeri difficilem, Arch. in aunico de iur. patronat. libr. 6. Paul. de Cittad. in tracta. iurispatr. p. 6. q. 17. nu. 27. Bursat. conf. 324. nume. 1. uol. 4. quamuis quandoque possit probari plene, & concludenter, scilicet per fundationem, constructionem, dotationem, & similia, ut late per Lambert. de iur. patr. 2. par. 2. lib. 4. quæst. princ. art. 4. & lib. 1. qu. 2. per totum.

Et receptum * est de iure communi iurispatronatus probari probatione præsumptiua, Bald. in Authē. quas actiones ad finem, C. de sacr. sanc. Eccl. cum alijs ut per Mascard. d. concl. 916. nu. 2.

Et ideo de iure communi probatur, Primo antiquissima possessione, quæ loco tituli habetur, Bal. in l. cum semper, C. de rei uend. Dec. conf. 126. num. 3. Cassad. decis. 7. num. 4. de iur. patro. Rola Vall. late conf. 3. lib. 1. Cæphal. conf. 26. num. 28. uol. 1. Cot. decis. 330. Ber. conf. 6. uol. 1. Menoch. conf. 30. num. 14. 125. uolu. 1. latissime Ioseph. Ludou. conclus. 42. Secundo probatur fama, Dec. cofi. 126. num. 2. Barbat. conf. 41. in princ. lib. 1. & * communiter alii, ut per Mascard. d. conclus. 956. nu. 19. quoties sumus in antiq. Put. decis. 141. lib. 1. Crau. conf. 222. nume. 2. Tertio scripturis, & instrumentis antiquis, in quibus fit mentio de iure patronatus, Crauett. conf. 222. nume. 2. & conf. 228. num. 17. Bursat. conf. 324. nume. 9. uolum. 4. Card. Alban. conf. 6. nume. 21. & conf. 84. numer. 5.

Quarto litteris antiquis in lapide, uel marmore incis, Bal. conf. 310. lib. 5. & conf. 445. lib. 4. Mascard. de prob. num. 111. Imol. conf. 60. Dec. conf. 135. Quinto presentacione effectiua, scilicet sequuta in substitutione, cum in beneficialib. attendatur ut uetus status Abb. conf. 55. lib. 1. Oldrad. conf. 312. in fine, Feder. de Sen. quæst. 334. in 2. dubio Corn. conf. 47. lib. 3. Cald. conf. 2. de iur. patr. Put. decis. 193. lib. 2. & decis. 242. eod. libr. Cot. decis. 184. in manu. Dec. conf. 117. col. 2. & conf. 124. in princ. & 126. nume. 3. Sexto probatur uerbis enunciatiuis Episcopis assentis adesse iurispatronatus, Card. Paris. conf. 33. nu. 7. uol. 1. & conf. 15. numer. 27. & conf. 17. nume. 14. uol. 4. Craue. conf. 157. num. 3. & 16. & plures refert Couar. lib. pract. q. c. 2. 1. num. 2. & faciunt que scribit Caputaq. decis. 133. p. 2. ac alijs modis, ut colligitur per Doct. supra citatos, & præcipue per Lambe. Mascard. & alios recentiores.

Hodie autem probatio iurispatronatus debet esse secundum formam traditam per sacrum Concil. Trid. cap. 9. incip. sicuti legitima, sess. 25. de reform. nam hoc est ius nouissimum, & per illud derogatur alijs iuribus, & ita ab omnibus est usu receptum, & seruetur in praxi, & ratio finalis Concilii colligitur ex principio sicuti legitima patronorum iura tollere ipsaque fidelium uoluntates in eorum institutione uiolare æquum non est, sic etiam, ut hoc colore beneficia Ecclesiastica in seruitute, quod a multis imprudenter fit, redigantur, non est permittendum.

Ex illo ad maiorem declarationem presentis materię elicio duo capita, Quorum primum erit in iurispatronatus priuatorum. Secundum uero in iurispatronatus Dominorum Ciuitatum, Castrorum, & Oppidorum, & Vniuersitatum.

Deuenio ad primum caput circa probationem iurispatronatus personæ priuatę, & prima erit conclusio, titulum iurispatronatus, primo modo esse probandum ex fundatione, uel dotatione, ut patet ibi. Ut igitur debita in oibus ratio obseruetur, decernit Sancta Synodus, ut titulus iurispatronatus sit ex fundatione, uel dotatione, &c. nam ex fundatione, & dotatione acquiritur iurispatronatus ca. filijs 16. quæst. 7. cap. 3. de iurepatr. Gl. in cap. piæ mentis 16. quæst. 7. Innoc. in rubr. de iurepatr. in uers. acquiritur, Abb. conf. 54. li. 1. Anan. conf. 24. dd. * omnes in c. nobis de iurepatr. late Lambert. in tract. iurispatr. lib. 1. p. 1. quæst. 2. & libr. 2. par. 2. quæst. 10. ar. 5. & alij * omnes supra allegati, Ergo efficaci ratione statuit, Conc. ut probetur titulus ex fundatione uel dotatione, & sufficit ad ostendendum huiusmodi titulum deducere alterutrum scilicet uel fundationem, uel dotationem, ut ostendit dictio, uel que ponitur in medio, cuius natura est aduersari, ut sufficiat alteram partem verificari, l. si hæredi plures, ff. de cond. inst. Corn. consil. 237. col. 4. uers. itaque uerba uol. 4. nam hic non ponitur inter genus, & spem, quo casu resolveret in copulatiua, l. quintus §. plane, ff. de aur. & arg. leg. 1. ille aut ille ff. de leg. 3. Bald. conf. 37. num. 9. libr. 5. Alex. in l. 1. num. 8. ff. de iurisd. omn. iud.

Sed poterat fieri dubium, quomodo sit probandus huiusmodi titulus ex fundatione requisitus a Concilio in iurepatro. priuatę personæ? Respondet Concil. cap. 9. his uerbis, *qui ex authentico documento, & alijs iure requisitis ostendatur*, &c. authentica documenta, ut sunt instrumenta, quorum probatio dicitur authentica, & manifesta, Alc. tract. præsumpt. reg. 3. præsumpt. 13. nu. 8. Nat. conf. 145. n. 1. ac cui dens

Quarto litteris antiquis in lapide, uel marmore incis, Bal. conf. 310. lib. 5. & conf. 445. lib. 4. Mascard. de prob. num. 111. Imol. conf. 60. Dec. conf. 135. Quinto presentacione effectiua, scilicet sequuta in substitutione, cum in beneficialib. attendatur ut uetus status Abb. conf. 55. lib. 1. Oldrad. conf. 312. in fine, Feder. de Sen. quæst. 334. in 2. dubio Corn. conf. 47. lib. 3. Cald. conf. 2. de iur. patr. Put. decis. 193. lib. 2. & decis. 242. eod. libr. Cot. decis. 184. in manu. Dec. conf. 117. col. 2. & conf. 124. in princ. & 126. nume. 3. Sexto probatur uerbis enunciatiuis Episcopis assentis adesse iurispatronatus, Card. Paris. conf. 33. nu. 7. uol. 1. & conf. 15. numer. 27. & conf. 17. nume. 14. uol. 4. Craue. conf. 157. num. 3. & 16. & plures refert Couar. lib. pract. q. c. 2. 1. num. 2. & faciunt que scribit Caputaq. decis. 133. p. 2. ac alijs modis, ut colligitur per Doct. supra citatos, & præcipue per Lambe. Mascard. & alios recentiores.

Hodie autem probatio iurispatronatus debet esse secundum formam traditam per sacrum Concil. Trid. cap. 9. incip. sicuti legitima, sess. 25. de reform. nam hoc est ius nouissimum, & per illud derogatur alijs iuribus, & ita ab omnibus est usu receptum, & seruetur in praxi, & ratio finalis Concilii colligitur ex principio sicuti legitima patronorum iura tollere ipsaque fidelium uoluntates in eorum institutione uiolare æquum non est, sic etiam, ut hoc colore beneficia Ecclesiastica in seruitute, quod a multis imprudenter fit, redigantur, non est permittendum.

Ex illo ad maiorem declarationem presentis materię elicio duo capita, Quorum primum erit in iurispatronatus priuatorum. Secundum uero in iurispatronatus Dominorum Ciuitatum, Castrorum, & Oppidorum, & Vniuersitatum.

Deuenio ad primum caput circa probationem iurispatronatus personæ priuatę, & prima erit conclusio, titulum iurispatronatus, primo modo esse probandum ex fundatione, uel dotatione, ut patet ibi. Ut igitur debita in oibus ratio obseruetur, decernit Sancta Synodus, ut titulus iurispatronatus sit ex fundatione, uel dotatione, &c. nam ex fundatione, & dotatione acquiritur iurispatronatus ca. filijs 16. quæst. 7. cap. 3. de iurepatr. Gl. in cap. piæ mentis 16. quæst. 7. Innoc. in rubr. de iurepatr. in uers. acquiritur, Abb. conf. 54. li. 1. Anan. conf. 24. dd. * omnes in c. nobis de iurepatr. late Lambert. in tract. iurispatr. lib. 1. p. 1. quæst. 2. & libr. 2. par. 2. quæst. 10. ar. 5. & alij * omnes supra allegati, Ergo efficaci ratione statuit, Conc. ut probetur titulus ex fundatione uel dotatione, & sufficit ad ostendendum huiusmodi titulum deducere alterutrum scilicet uel fundationem, uel dotationem, ut ostendit dictio, uel que ponitur in medio, cuius natura est aduersari, ut sufficiat alteram partem verificari, l. si hæredi plures, ff. de cond. inst. Corn. consil. 237. col. 4. uers. itaque uerba uol. 4. nam hic non ponitur inter genus, & spem, quo casu resolveret in copulatiua, l. quintus §. plane, ff. de aur. & arg. leg. 1. ille aut ille ff. de leg. 3. Bald. conf. 37. num. 9. libr. 5. Alex. in l. 1. num. 8. ff. de iurisd. omn. iud.

Sed poterat fieri dubium, quomodo sit probandus huiusmodi titulus ex fundatione requisitus a Concilio in iurepatro. priuatę personæ? Respondet Concil. cap. 9. his uerbis, *qui ex authentico documento, & alijs iure requisitis ostendatur*, &c. authentica documenta, ut sunt instrumenta, quorum probatio dicitur authentica, & manifesta, Alc. tract. præsumpt. reg. 3. præsumpt. 13. nu. 8. Nat. conf. 145. n. 1. ac cui dens

dens, Soc. sen. conf. 2. num. 2. uol. 3. Soc. iun. conf. 1. nu. 49. uol. 4. & appellatur probatio probata, Grat. conf. 76. num. 9. lib. 2. Cui. iun. conf. 64. num. 4. Dec. conf. 423. nu. 10. Card. Paris. conf. 54. num. 3. & cōf. 104. num. 63. uol. 1. Iaso. conf. 224. lib. 1. Roland. a Val. conf. 40. num. 8. lib. 2. Gram. decis. 103. num. 1. Neuiz. conf. 82. numer. 2. que vel debent recognosci saltem per exhibitionem aliorum instrumentorum eiusdem Notarii, ut fuit decisum in Rota, teste Pu te. decis. 9. & 13. de fid. instr. in manuscr. Corn. conf. 14. col. 1. lib. 4. vel constare, quod reperiantur in locis authenticis, uelut in Archiuo publico, Bal. in auth. quas actiones num. 17. C. de sacro. sanct. Eccles. Dec. conf. 36. col. 2. num. 3. & conf. 42. col. 2. num. 2. Ferret. conf. 149. num. 1. Alex. conf. 101. lib. 2. Af. flic. decis. 251. num. 6. aut in actis iudicialibus, Bar. in l. chirographis, ff. de administr. tut. & in l. eos §. su per his num. 1. de appel. Inn. in c. cum olim nume. 5. de cens. & in cap. quoniam nume. 4. de proba. Gem. conf. 38. num. 2. Rui. conf. 64. num. 4. uol. 4. Rot. de cis. 2. de fid. instrum. antiq. Fel. in c. cum iure col. 3. de off. deleg. Card. Paris. in ca. quoniam contra col. 57. Dec. nu. 223. de prob. & alii omnes.

217 Quod instrumentum debet habere sua requisita nam illis deficientibus nō diceret authenticum, Abb. Butr. Fel. & alii omnes in ca. cum P. Tabellio de fid. instrum. Rui. conf. 11. uol. 3. Card. Paris. conf. 27. & conf. 28. uol. 2.

Et alias in hac materia sui interrogatus de instru mento non signato solito Notarij sigillo? Et respon di non probare fundationem ex dicto, Ancha. cōf. 432. Corn. conf. 226. uol. 3. Card. Paris. d. conf. 27. n. 6. uol. 2. Inn. in c. 1. & 2. de fid. instr. Dec. in c. si scri pturam num. 37. de fid. instr. ubi hoc firmant expref se, Iacob. Nouell. reg. 111. Et alias etiam in hac ma teria sui interrogatus, quid de instrumento antiquo defectiuo in quibusdam non de substantia actus ge stis an probaret dotationem? respondi affirmatiue tob diuturnum cursum temporis ex his que scribunt Bald. conf. 400. super 1. puncto col. 2. nume. 5. lib. 4. Bar. in l. qui per aliena. ff. de acqu. her. Fel. in cap. si cut num. 33. de re iudic. late Menoch. conf. 38. per totum, ubi comprobatur ex pluribus uol. 1. Crauet. de antiquo. tempo. par. 1. sect. 8. num. 17. & part. 3. sect. uidimus num. 39.

Et hesternā die contigit dubitare, quid de instru mento inserto in priuilegio Principis an probaret? plura fuerunt allegata, & in primis considerandum, an fuerit insertum de cōsensu partis, aut auctoritate iudicis, nam tali casu probare scribunt, Imo. in c. cū in iure de off. deleg. Alex. conf. 6. col. 2. num. 8. lib. 4. Nat. conf. 143. num. 3. lib. 1. Crau. late de antiq. tēp. p. 1. sect. 8. num. 19. ubi dicit eo magis, si in antiquis & hoc nullum haberet dubium, si priuilegium fuisse concessum a Papa, Card. Episcopo, & alio habē te facultatem id de nouo inducere, & disponere, Gl. in c. Romanorum dist. 19. Boer. decis. 247. nume. 3. cum alijs adductis per Masc. de proba. concl. 923. nu. 9. Curt. in l. admonendi nu. 53. ff. de iur. iur.

Et non omittam, quod non fuit annis elapsis dis putatum Consentia in Curia Archiepiscopali instru mentum authenticum faciebat mentionem sim pliciter de alio instrumento dotationis, & fundatio nis Ecclesie Sancti Io. Baptistę per Nicolaum & c. dubitabatur an producto predicto instrumento, in quo fit talis mentio constet per authenticum documentum de iure patronatus illius ex fun-

datione, & dotatione? pro negatiua afferebatur re cepta conclusio per dd. instrumentum faciens men tionem de alio non probare authe. si quis in aliquo documento, C. de eden. ubi omnes dd. Cassan. conf. 63. num. 19. cum seq. Bell. conf. 35. num. 3. Foller. in tract. cens. in uer. tenoris num. 12. ego autem cum ef sem scholaris exercitationis causa contrarium defen di, que opinio etiam nunc placet; Et primo, ut leuia omittam, quia illa relatio cōtinebat rem certam, scilicet dotationem Nicolai pro illa ecclesia, tunde p. bare tunc scribit Dec. quem alii sequuntur in d. au then. si quis in aliquo col. 6. Grat. conf. 123. nu. 14. uol. 2. Cypoll. conf. 38. num. 12. Goza. conf. 57. nu. 8.

222 licet dotationem Nicolai pro illa ecclesia, tunde p. bare tunc scribit Dec. quem alii sequuntur in d. au then. si quis in aliquo col. 6. Grat. conf. 123. nu. 14. uol. 2. Cypoll. conf. 38. num. 12. Goza. conf. 57. nu. 8.

* Boer. decis. 281. num. 5. ubi attestatur de* communi Bald. in l. 1. C. de Episcopis, & Cler. Soci. Seni. conf. 266. nu. 1. uol. 2. Secundo, quia Notarius attestaba tur a se fuisse confectum illud instrumentum funda tionis, & dotationis, & tunc probare uoluit, Ange. in l. si donatio, C. de don. Dec. conf. 505. superiorib. diebus col. 3. in princ. nu. 2. & est communis opinio teste Grat. d. conf. num. 18. & idem esset si dixisset uidisse, & legisse illud absque aliquo vitio, uel rasura, Spec. in tit. de instr. edit. §. restat prope fi. Aret. in fit. de legit. agnat. tut. in fine. Tertio faciebam ma gnum fundamentum super antiquitate, nam exce debat hominum memoriam, in quibus semiplena sufficit, Inn. in c. ueniens de uerb. signif. Bal. in ca. cū olim de cens. Antiquum enim potest probari per t coniecturas indicia, & presumpiones, Bal. late conf. 41. num. 2. uol. 1. Anch. conf. 310. num. 2. Alex. cōf. 90. num. 8. lib. 6. Ias. conf. 128. nu. 1. uol. 1. cum alijs, ut per Card. Paris. conf. 104. n. 41. & seq. uol. 1. & est cōis* opinio, ut patet ex adductis per Masc. de prob.

223 concl. 107. col. 1. Et per uerba enūciatiua, Ias. conf. 56. n. 1. li. 2. & cōf. 128. n. 1. li. 1. Dec. conf. 146. n. 14. Alex. conf. 74. lib. 3. cū alijs, ut per Paris. d. conf. 104. nu. 47. Butr. in c. cum dilectus de success. ab intest. & per Isamam. Alex. conf. 4. num. 11. lib. 2. Rom. conf. 109. & antiquum intelligitur post centum annos, A lex. conf. 58. lib. 4. Affl. decis. 267. Curt. iun. conf. 90. Dec. conf. 13. & 42. & dicam latius infra.

224 Preterea dubitatur de exemplo instrumenti sum pto ab eodem Notario cum solemnitatibus requisi tis, an probet fundationem, uel dotationem? affir matiue uidetur respondendum, Rot. decis. 1. de fid. instrum. in nou. Abb. num. 5. Fel. nu. 1. in cap. Alberi cum post. Inn. de testibus Alex. in auth. si quis in ali quo num. 5. C. de eden. ubi testatur de communi, & Dec. num. 15. Bellam. decis. 15. & decis. 58. Card. Za brel. conf. 62. in 3. dub. & ratio est, quia dicitur vni cum instrumentum, lunum; ff. de testa. & ibi Bal. & Imol. Fel. in c. ult. nu. 4. de fid. instr.

225 Et authentica documenta in hac materia no stra dicuntur priuilegia concessa in limine fundatio nis, uel tempore dotationis experimentia fundatio nē uel dotationem cum cōessione iuris patronatus dd. *communiter in cle. 1. de proba. in c. super quibusdā de uerb. signif. latissime multa cumulat Card. Paris. conf. 14. nume. 1. cum seq. & conf. 27. nu. 1. & 13. cū alij multis uol. 1. & conf. 22. num. 7. uol. 4. facit text. in c. accepimus c. contingit, ca. inter dilectos de fid. instr. c. porro, cap. cum olim de priuileg. cap. licet causam de proba. c. cum personæ de priuileg. in 6. Card. Pa ris. in ca. ad audientiam col. 5. & 6. de prescrip. latif sime Masc. de probat. concl. 1227. col. 1. 2. & 3. cum multis sequentibus illa sunt uerba, & alii iure requi sitis ostendatur, uidentur intelligere de alijs scripta

226 227 228 229

* 230

231

232 233 234

ris concessionibus, contractibus ex quibus potest cō stare de huiusmodi titulo ex dotatione, uel funda tione, uel etiam secundum quosdam de probatione immemorabilis, ex qua de iure communi uerus titulus ex fundatione uel dotatione presumitur, ut patet ex allegatis, per Dec. conf. 126. nume. 3. Bald. in l. cum semper. C. de rei uendic. & in auth. quas a ctiones circa fi. C. de sacro. sanct. Eccles. Cassad. de cis. 2. de iur. patron. & decis. 2. de probat. Moed. de cis. 254. in manuscript. maxime concurrentibus his de quibus infra.

Dubium autem hic oritur, an si quis probauerit per documenta publica dotasse Ecclesiam de qua qritur, nō tamen in illis apparet sibi reseruasse ius pa tronatus, constet de ti. iuris patronatus ex dotatione ut in hoc decreto Concilij requiritur.

231 Afirmatiue uidetur respondendum, quia dotans uidetur sibi, & suis hredib. ius patronatus reseruasse, etiam si id non expresserit, Rot. decis. 5. de iur. patr. in antiq. Staph. de mod. & form. impet. §. sequi tur uidere num. 5. fol. 46. Rocch. de Cur. de iur. pa tron. in uers. Ecclesiam fundauit num. 9. dd. c. signifi cavit de testibus quicquid in contrarium scripserit Paul. de Cittad. de iur. patr. caus. 2. qu. 5. nu. 5. faciunt quæ latissime deducit Card. Paris. conf. 35. col. 1. 2. cum sequ. uol. 4.

232 Secunda conclusio titulum iuris patronatus esse probadum, secundo modo per presentationes mul tiplicatas excedentes memoriam hominum, ut patet ibi, siue etiam ex multiplicatis presentationibus per antiquissimum temporis cursum, qui hominū memoriam excedat alia sue secundum iuris disposi tionem, & c. Et presentatio probatur per litteras in stitutionis Episcopi narratis presentationem, Rot. decis. 1. de iur. patr. in nou. R. buff. in prax. in 3. p. signat. super uerbo, nec non ius patronatus num. 14. Pauin. in tract. de potest. c. sed. uac. in 2. par. quæ. ult. Rocch. de Curt. de iur. patr. uerb. honorificum q. 50. num. 52. & communiter Docto. teste Mascard. qui alios citat concl. 1216. num. 3. Et ratio est, quia præ sentatio requiritur pro substantia institutionis. illud de iur. patr. ergo presentatio presumitur, quod præ cesserit institutionem iuxta illud, quod scribit Bili gnet. decis. 1. tit. de præsum. Rot. decis. 3. de concess. præben. in nou. Fel. in c. pastoralis col. 4. de rescri. & 334

233 ideo sequuta institutione presumitur presentatio fa cta in tempore, Rot. decis. 12. de iur. patro. in antiq. Fel. in c. 3. num. 11. de probat. Lamber. de iur. patro. lib. 2. par. 2. quæst. 1. princ. art. 25. Et etiam probatur presentatio per instrumentum, ut uoluerunt Stefa. de Caiet. in c. ult. col. 53. de elect. lib. 6. Lambert. de iur. patr. lib. 2. par. 2. 10. quæst. princ. art. 7. & eadem par. 2. lib. 2. q. 2. princ. art. 12. Mascard. de probat. d. conclu. 1216. col. 1. afferentes debere patronos dili gentes, & cupidos conseruationis iuris patronatus fieri facere instrumenta publica per Notarios, & te stes, tam de presentatione per ipsos facta, quam de institutione, nec in hoc casu sufficit una presenta tio, sed debent esse plures, nam utitur plurali nu mero, qui uerificatur in pluribus, Card. Paris. conf. 31. num. 84. uol. 1.

234 235 Debent enim presentationes esse multiplicatę p antiquissimum temporis cursum, qui excedat me moriam hominum. sed contingit dubitare, quod di catur tempus antiquissimum? & plures sunt docto rum opiniones, quidam uoluerunt spatio 15. anno rum, Calcan. conf. 8. num. 6. quidam spatio 30. anno rum, Guid. Pap. singu. 387. Affl. decis. 13. nu. 22. Gl. in ca. 1. uers. antiquitas de his qui feud. dar. poss. Ro man. conf. 127. Alii spatio 40. annorum. But. in cap. ueniens el 1. de testibus Iaso. conf. 24. col. 2. lib. 3. A lii spatio 70. annorum, Aret. conf. 36. col. ult. Quidā alii spatio 90. annorum, ut fuit resolutum in vna Bo noniens. coram Moedano 19. Ianuarij 1545. teste Put. decis. 209. lib. 2. Multi tenuerunt arbitrio iudicis remitti, Host. in c. illud de præsum. Alex. conf. 4. nu. 12. & conf. 184. nu. 4. lib. 2. Rui. conf. 92. nu. 10. lib. 4. cum alijs multis allegatis per Menoch. de ar bitr. iud. cas. 3. num. 2.

Receptior tamen opinio ab omnibus approbata tempus antiquissimum dici spatio centum annorū, & maxime in materia, de quo nos loquimur, scilicet in iure patronatus, in quo tractatur de probando ser uitutem beneficij Arch. in c. si plures 16. quæst. 7. A lex. conf. 58. lib. 4. Soc. Sen. conf. 88. lib. 1. Curt. iun. conf. 90. Crau. conf. 141. num. 3. uol. 1. Dec. con. 13. 42. & 321. Cassad. decis. 2. de probat. Put. decis. 3. li. 3. cum alijs ut per Petr. Duen. conclu. 299. fall. 7. Cra uet. de antiquo. temp. in princ. nu. 4. Menoch. d. cas. 3. num. 6. Mascard. de probat. concl. 103. num. 1. ubi di cit illam receptiorem sententiam, Cass. conf. 15. nu. 19. & conf. 54. Mant. conf. 72. nu. 3. uol. 1. Cephal. infinitos allegat ad hoc. 250. nume. 18. uol. 2. decis. Pedemon. 173. nu. 8. Mil. in repet. in uerbo antiquū. Idque clarissime hic exprimitur, cum dicatur, qui ho minum memoriam excedat, nam tempus cuius in i niti memoria non extat in contrarium dicitur centū annorum, Cin. in l. 2. num. 9. C. de seru. & aq. Cæ pol. in tract. de seru. rust. præd. cap. 19. in princ. Re buff. de decim. quæst. 19. num. 94. Duen. regul. 90. in 1. fall. presentationes igitur per huiusmodi tempus antiquissimum centum annorum, ut praxis recepit probant titulum fundationis, uel dotationis, nam, ex diuturno temporis cursu præsumitur titulus in be neficialibus, Bal. conf. 352. num. 3. lib. 1. Zabar. conf. 118. Alex. conf. 6. col. 2. lib. 1. Hostien. in c. licet heli Abb. nu. 22. Anan. nu. 27. Fel. nu. 10. de sim. Fel. in c. cū nobis col. 2. de præscr. Rui. cōf. 118. col. 3. nu. 8. li. 4. Soc. iun. conf. 77. n. 54. uol. 1. Ber. conf. 67. nu. 18. uo. 1. Ac titulus iustus, Bal. in c. 1. §. cum aut de cōtro uersia in inuestitura, Roland. a Vall. conf. 66. num. 48. cum seq. uol. 2. Soc. Sen. conf. 49. nume. 24. uol. 1. Affl. decis. 277. num. 6. Tempus enim centum anno rum satis habet uim tituli hoc iure §. ductus aquæ, ff. de aq. quot. & est. c. 1. de præscr. li. 6. Gl. in cap. su per quibusdam §. præterea super uerbo non extat mem. & ibi Abb. de uerb. signif. Innoc. in cap. si di ligenti num. 5. de præscr. Aret. conf. 15. nu. 11. Card. Paris. conf. 111. num. 43. & 49. uol. 1. Dec. conf. 271. co. 2. Goz. conf. 8. num. 37. & est* communis omniū doct. sententia. Ex quibus alias respondi in facti cō tingentia in quadam Mediolanen. titulum non fuisse probatum a domino Paulo per presentationes 40. annorum, & possessionem quasi presentadi; & ita censuit* sacra congreg. Concilij, namque requirit tempus centum annorum, Ergo excludit hoc 40. Inn. in c. ueniens de uerb. signif. Soc. Sen. conf. 89. li. 1. Ferret. conf. 80. num. 23. Specu. de probat. §. 1. uers. uelit, nec obstant uerba Concilij, quæ pondera bantur ex alia parte ibi, alia sue secundum iuris dis positionem, nam hæc uerba referuntur ad alios mo dos, quibus ius patronatus de iure acquiri potest, ut constructione, ut supra dixi, & c.

236 237 238 239

Sed alias dubitabatur, an si quis deduxerit priuilegium

legium,probet nunc iuspatronatus?in congregatio-
 ne * Concilij die 5.Martij 1573.fuit resolutum ne-
 40 gatiue, fqua concilium dicto capitulo reuocat pri-
 mi legia concessa, que reuocatio cu fit generalis tol-
 lit ius quaesitum, Bart.conf. 172.col. 1. Crauet.confi.
 135.num. 2.& faciunt ad materiam que scribit dec.
 1.nu. 3.de dilat.limite nisi priuilegium habeat ori-
 ginem ex dotatione, vel fundatione, Put.decif. 397.
 li. 1. Et illud non praetermittam, quod huiusmodi p-
 sentationes per tempus antiquissimum no suffragā-
 tur, vbi constat de iniusto titulo ab initio. ut fuit a-
 * alias per sacram * congregationem Concilij resolutū
 2. Aprilis 1573. quia in claris cessat praesumptio iux-
 * ta communes. * & receptas doctorum conclusiones.
 Et sic illa verba posita in dicto decreto aliaue secti-
 * dum iuris dispositionem videntur includere proba-
 tionem constructionis, ex qua fuit resolutum in Ro-
 * ta * in vna Malatican. iurispatron. coram Put. 26. In-
 nij 1551. teste Caputaq. decis. 133.p. 2. q. dicit post
 241 Lambert. Ecclesiam dici constructam, si domus,
 aut fundus pro constructione assignetur, Rocch. de
 Curt. tract. iurispa. in uerbo, & fundauit q. 9. & alias
 vt per Lambert. d. tract.

Nunc autem ex ordine deuenio ad secundum ca-
 put probationis iurispatronatus personae potentis,
 vniuersitatis, & communitatis, in quibus ex praesum-
 ptione usurpationis plenior, & exactior probatio
 ad docendum verum titulum requiritur, ut patet il-
 lis uerbis. In his vero personis, seu communitatibus
 vel vniuersitatibus, in quibus id ius plerumque ex
 usurpatione potius, quaesitum praesumi solet ple-
 nior, & exactior probatio ad docendum uerum ti-
 tulum requiritur, &c. In his enim personis, & locis,
 ut dicitur, intrat praesumptio usurpationis, magis q̄
 242 dotationis, & fundationis, Ant. de But. in c. cum di-
 lectus uerf. 2. de off. deleg. Lambert. de iur. pat. pag.
 160. Ptolom. decis. 86. Card. S. Cruc. decis. 70. Pelle-
 grin. decis. 22. in recoll. manuscr. Put. decis. 59. num.
 1. lib. 1. eoque magis in Italia, nam dicitur quissima, ue
 tus a Put. decis. 205. nu. 1. lib. 1. quod propter neces-
 sum Curiae omnes domini, & populi ceperunt esse
 tirani, & iura Ecclesiae occupare, & persona talis di-
 243 citur potens, scilicet Domini Castri, vt sunt Domi-
 celli, Comites, Marchiones, & Duces, ac Principes,
 vt de familia Columny, Vrsinorum, Comitum, Sa-
 bellorum, & similibus tradunt, Put. deci. 58. alias 51.
 lib. 1. Pellegrin. decis. 5. lib. 1. Ptolom. decis. 86. alias
 87. in manuscr. Caputaq. decis. 128. p. 2. qui dicit ita
 * * decisum, & adest decisio Illustrissimi Card. Aldo-
 brandini in causa Sabinens. beneficiorum 15. No-
 uembris 1582. & alias pluries fuit resolutum in Ro-
 ta, namque uiget eadem ratio. Et haec conclusio p-
 cedit etiam in Episcopatibus, qui obtinentur, & pos-
 * fidentur per S. R. E. Cardinales, vt fuit * resolutum
 in d. Sabinen. corā Illustrissimo Aldobrandino 15.
 Nouembris 1582. nam uiget eadem ratio ob absen-
 tiam Summorum Pontificum, & Cardinalium, dū
 Auenioni morabantur. Et in uniuersitate propter
 eius potentiam etiam uiget eadem ratio. Put. deci.
 205. lib. 1. quem uide. Procedit etiam, vt supra dictū
 est, non solum in non recognoscentibus superiorē,
 * sed etiam in cognoscentibus, Put. decis. 65. li. 1. fuit
 * pluries resolutum in Rot. In his enim personis, &
 locis iuspatronatus non probatur ex quinquagena-
 244 ria possessione cū presentationibus effectuatīs iux-
 ta decis. Moedan. 153. in recoll. manuscr. nec etiam
 quando cum immemorabili publica fama dotationis,

245 nis, & fundationis concurrat, ut fuit * resolutum in
 d. Sabinen. coram Illustrissimo Aldobrandino, Sed
 debet probari iuxta decretum hoc c. 9. C. onc. Trid.
 quod dat formam, ut patet ex illis uerbis nec aliter,
 Dec. conf. 528. num. 11. Ruin. confi. 92. nu. 25. lib. 3.
 246 Soc. conf. 46. nu. 24. lib. 4. & forma data † per dicta
 uerba est praecise obseruanda, l. non aliter, ff. de leg.
 3. Surd. conf. 143. num. 43. Bald. in l. comparationes
 3. opp. C. de fid. instr. Dec. confi. 90. nu. 6. Card. Pa-
 ris. late conf. 12. nu. 47. & confi. 15. n. 23. & confi. 33.
 247 nu. 21. uol. 2. Et melius est ad † cautelam aliquid fa-
 cere ex abundantia, quam omittere, Fulg. in l. ult. n.
 16. C. de edict. diu. Adrian. tollen. cum nihil possit a
 248 iudice, tuel ab alio remitti, Bal. in authen. iubemus
 in fin. C. de iud. Dec. conf. 699. nu. 4. & 5. Card. Pa-
 ris. conf. 43. colum. ult. uolu. 1. & confi. 107. nu. 82.
 uolu. 3. & confi. 14. col. 2. uol. 4. Roland. a Vall. conf.
 70. num. 13. uolu. 1.

Quod requirit Concilium, & dat pro forma est,
 ut praeter immemorabilem, & reliqua necessaria p-
 sentationes debeant esse continuatae, & sortite effe-
 ctum non minori spatio, quam 50. annorum; Nec
 immemorabilis temporis probatio, aliter eis suffra-
 getur, quam si praeter reliqua ad eam necessaria p-
 sentationes etiam continuatae, non minori saltem,
 quam quinquaginta annorum spatio, quae omnes
 effectū sortitae sint, authenticis scripturis probent.

Et sic per haec uerba sublati sunt modi quibus de
 249 iure communi acquiratur ius praesentandi, t de q̄
 bus per Staphil. de mod. & for. impetri. nu. 14. & se-
 quen. fol. 407. Lamber. & Rocch. de Curt. supra al-
 legati, & huiusmodi decretum esse omnino obser-
 uandum, & uerificanda sua requisita; ut constat de
 iurepatronatus in praedictis personis * fuit resolutū
 in una Reatin. iurispatronatus die lunae 20. Octo-
 bris 1572. coram R. P. D. Robufferio, & in d. Sabi-
 nen. beneficiorū die Mercurij 15. Nouēbris 1582.
 coram Illustrissimo Aldobrandino, in quibus etiā
 fuit dictum, quod possessio antiquissima, ue p-
 sentationes continuatae, aut confessio Episcopi, uel tes-
 tes probantes, &c. non sufficiunt cum sit data for-
 ma, & de confessione Episcopi fuit resolutum * in
 250 una fundam. iurispatronatus coram Ant. Augu. 13.
 251 Iunij 1552. ut non noceat Ecclesie, tuel successori-
 bus, Rip. lib. 2. respons. c. 28. Et ita ego hoc anno ob-
 tui in quadam Beneuentan. Nec etiam testes de
 252 communitate probant iuspatronatus communita-
 tis, vt fuit * dictum in una Lunē. Sancti Eustachij co-
 ram Capisucco 20. Iunij 1551. Et ualde notandum
 253 est, quod no sufficiat immemorabilis, t cum habeat
 vim tituli. l. hoc iure §. ductus aq. ff. de aq. quot. &
 test. c. 1. de praescri. in 6. Host. in c. peruenit col. 1. do
 cens. Abb. in cap. super quibusdam circa fi. de uer-
 signif. Paul. de Castr. in le. si certis annis, C. de pact.
 Ias. conf. 209. col. 1. lib. 2. Card. Paris. conf. 111. nu.
 43. & 49. uol. 1. & alij omnes, adeo ut habens hunc
 titulum non teneatur probare, Archid. d. c. 1. Ge-
 mi. & omnes de praescri. lib. 6. Bald. confi. 352. col. 2.
 lib. 1. Card. confi. 118. col. pen. Ale. confi. 6. col. 1. li.
 1. Dec. confi. 341. col. pen. Paris. confi. 27. nu. 80. uo.
 1. Curt. iun. confi. 61. col. 1. Gozadi. confi. 8. nu. 37.
 latissime Gabr. de praesumption. conclu. 1. per to-
 254 tam usque ad num. 84. ubi etiam habes, quomodo
 debeat probari.

Nec sufficiunt praesentationes centum annorum,
 uel ducentorum, si non sint continuatae, ut scilicet
 una subsequatur aliam, nam ita ostendit illud uer-
 bum

255 bumt continuatae ut late per Anton. Barto. de tem-
 por. util. cap. 2. numer. 1. & cap. 8. Jacobac. de concil.
 libr. 7. artic. 1. num. 130. Stephan. de feder. de inter-
 pretat. iur. part. 1. numer. 126. Nec etiam suffragan-
 tur praesentationes continuatae per tantum tempus
 uel maius si non sunt effectum sortitae omnes, Et di-
 256 cuntur effectum sortitae quoties habuerunt effectū,
 ut quia ordinarius cum uacaret beneficium instituit
 quem praesentauit N. Patronus late Mascard. de p-
 bat. concl. 121. col. 2. & 3. & praesentatus acceptauit
 * ut fuit * resolutum die 4. Decēbris 1551. coram Ant.
 Aug. teste Caputaq. decis. 133. p. 2.

Et huiusmodi praesentationes debent probari ex
 forma Concilij in praedictis personis authenticis scri-
 pturis, nam sancta Synodus testibus omnino confi-
 disse non uidetur, quando agitur de iurepatronatus
 257 tharum personarum, & propterea non sibi satisfi-
 quod probarentur praesentationes per testes, sed vo-
 luit ultra hoc, ut per se scripturas authenticas proba-
 rentur, & fuit in his terminis resolutū * per Rot. in d.
 Sabinen. 15. Nouēbris 1582. Sed alias fuit dubitatu,
 an deficientibus authenticis scripturis sufficiat illas
 probare per testes? & aliqui dicebant quod sic, cum
 258 huiusmodi probationes sequebantur dd. rubr. de
 probat. & de testibus Contrarium fuit decisum in
 Rota die 2. Maij 1588. coram R. P. D. Pamphilio, in
 vna Archipresbyteratus, quia dicta probatio per in-
 strumenta requiritur pro forma l. meuius. & l. qui he-
 redi, ff. de cond. & demonst. l. quoties, ff. qui satisfi-
 cog. l. nulla de auct. tut. R. ol. conf. 9. num. 7. libr. 1.
 Franc. in c. non solum de appell. libr. 6. neque etiam
 259 suffragatur praesumptio, cum probatio pro forma
 requiratur, Ruin. conf. 68. nume. 18. uol. 1. Menoch.
 de praesumpt. lib. 1. quest. 37. ante nume. 1. Rom. in
 Rubr. de recept. arbitr. col. 6. Abb. confi. 76. lib. 2. Fe-
 der. de sen. conf. 65.

Et alias dubitabatur, quia Princeps Paterno de-
 ducebat ad probandum iuspatronatus Abbatiae cui-
 usdam dioc. Argentin. praesentationes centum quin-
 quaginta annorum continuatas, & sortitae effectū,
 ac probatas authenticis scripturis teneantur proba-
 re etiam immemorabilem, ego consului pro negati-
 260 uo, quae ex scripturis hmoi satis uer probata immemo-
 rabilis requisita, ut fuit * resolutū in vna Cefaraugu-
 sta. Cape. de anno 1573. ubi in persona, in quo cadit
 praesumptio usurpationis fuit pronūciatū constare de
 immemorabili ex praesentationib. 130. annor. facit de
 261 cis. 4. Achil. de Crass. de iur. patr. in manuscr. Put. de-
 cis. 205. libr. 1. nam consuetudo † immemorabi-
 lis probatur etiam per scripturas, Ang. p. illum text.
 in l. uetustissima, C. de iud. Imol. conf. 94. n. 7. Oldr.
 confi. 244. col. 3. Crau. de antiq. temp. in 4. part. uerf.
 materia nu. 3. Bal. in l. 1. num. 5. C. ad treb. Dec. cōfi.
 11. nu. 9. Curt. iun. confi. 106. nume. 5. in fine. Crau.
 confi. 139. nume. 9.

Restat ut de beneficiis electiuis loquamur, in qui-
 262 bus proceditur per electionem t quae exigit cōfirma-
 tionem superioris, Card. Zabarel. in clement. 2. §. ut
 autem, nume. 2. de relig. domibus Io. Selu. de benefi-
 * par. 1. qu. 3. & est communis * opinio, ut dixi de resign.
 benef. lib. 2. qu. 5. nu. 2. Rebuff. de nomin. qu. 15. nu.
 32. Aeneas de Falcon. de reseru. benef. q. 3. princ. nu.
 21. Fel. in c. in nostra Corollar. 31. & 32. de resc. Ri-
 pa. lib. 2. respons. cap. 34. de resc. Rot. decis. 1. de ele-
 ctio. in ant. In his enim beneficiis electiuis commit-
 263 ti simoniam, test * communis omnium doctorum
 sententia, Io. Anan. in c. de hoc. de simo. Ant. de Bu-

* tr. Abb. Anan. & alii * omnes in ca. Matthaeus eo. tit.
 de sim. cum alijs, ut per Redoan. de sim. p. 3. cap. 14.
 264 nu. 4. 6. & 7. cum seq. nam electio testis ius mere spiri-
 tuale, c. Messana, c. sacrosancta, & per totum de ele-
 ctio. ubi * omnes dd. Innocen. in cap. quod de ele-
 ctio. Abb. in ca. quarelam in pen. not. de elect. & iō-
 clerics, & alijs religiosi duntaxat competit, dd. om-
 nes in d. ca. Messana dd. etiam in c. causam de praes-
 scri. ut Ecclesia, & collegium, gl. in cap. delicta de ex-
 cess. praelat. Abb. in c. 1. in 2. not. de elect. c. quia pro-
 pter eo. titu. ubi omnes dd. notant, late Lambert. de
 iur. patron. lib. 2. in 5. art. 4. qu. princ. par. 1. Et simo-
 nia committitur in iuribus spiritualibus late Redo-
 an. de simon. p. 3. cap. 8. & 9. ac 10. cum seque. & su-
 pra late comprobauit.

Accedat, si simonia committitur in praesentatio-
 ne, ergo eo magis in electione ex his, quae deducit,
 ample Lamber. d. art. 5. nam per electionem acqui-
 ritur ius c. nostri, & ibi dd. de elect. Host. in c. pasto-
 ralis de iur. patr. Lap. alleg. 138. Fel. in cap. cum Ber-
 roldus col. 2. de re iud. Sarn. in 1. q. reg. de non tolle-
 iur. quaest. nu. 18. & 27. Io. Selu. de benef. p. 3. que. 1.
 nu. 2. Card. Alex. in c. quanto dist. 64. Merito igitur
 hic statuitur posse committi confidentiam inter eli-
 gentes, & electos, sicuti inter praesentantes, &
 praesentatos in omnibus casibus huius §. itidem, ut
 patet ibi, & pariter, si a Patrono etiam laico, uel alte-
 ri praesentatori, seu electori contigerit, aut contingat
 id fieri, Dicitio, & coniungit, & continuat ad omnes
 casus supra positos eiusdem, §. l. si haeredi plures, ff.
 de cond. inst. l. si cui ita, ff. de uerb. oblig. Bar. Taf. &
 alii in l. 1. ff. de iust. & iur. Card. Paris. cōfi. 17. nu. 23.
 confi. 3. n. 13. uol. 4. & aduerbiū pariter idē facit, l. si
 pariter, ff. de liber. causa l. 1. C. com. de success. Gl. in
 c. bonae de elect. & dicitio id tollit omne dubium, nā
 est qualitatum omnium praecedentium repetitiua,
 Grat. conf. 21. num. 26. li. 1. cum alijs supra adductis
 eo maxime, quia uiget eadem ratio, ideo idem ius
 erit statuendum l. illud, ff. ad l. Aquil. & pro maiori
 declaratione colligemus conclusiones, ut supra feci-
 mus.

265 Prima conclusio committi confidentiam, t si eli-
 gentes aut eligens aliquē ad beneficiū uacans, quo-
 modo conditione tacita, vel expressa dimittendi,
 vel resignandi simpliciter coram ordinario, in fa-
 uorem coram Papa, illud beneficium pro arbitrio ip-
 forum eligentium, vel ipsius eligentis, aut alterius
 cuiuscumque, ut probant uerba posita in principio
 huius §. itidem se, &c. quae habent locum hoc casu
 ex rationibus, & uerbis, ac ponderationibus ut
 supra deductum est, connexa enim est oratio
 eo maxime quia eadem uiget ratio, ut ex praedictis
 constat. Praeterea si in praesentante, & praesentato
 id firmauimus, eo magis in eligente, & electo, nam
 maior in his personis militat ratio, ut comprobatur ex
 pluribus Lambert. libr. 2. §. art. 4. qu. princ. 1. p. Ergo
 &c. auth. multo magis, C. de sacro. eccles. l. qui indig-
 gnus, ff. de senat. l. cui pact. ff. de seru. export. c. illorū
 de sent. excom. Crau. conf. 290. sub nu. 2. Dec. confi.
 333. Cur. iun. conf. 34. col. 5. circa med.

266 Et haec conclusio est conformis iuri communi,
 nam est simonia aliquid promittere pro uoce unius
 uel plurium ad effectum electionis, Anton. de Butr.
 Abb. Io. Anan. in cap. Matthaeus de simon. Redoan.
 de simon. p. 3. c. 14. nu. 6. & cōmuniter dd. ut late per
 * Gammari. in extran. Iulij 2. de simo. de electione Pa-
 pra, & haec conclusio uidetur ex mente Maiol. de ir-
 reg.

reg. lib. 5. c. 45. co. 5. & 6. Masc. de prob. concl. 1307. col. pen. & in specie num. 8.

Primo intellige hanc conclusionem non solum in electionibus factis hoc modo post, publicatione huius constitutionis, sed etiam in electionibus antea factis dicta conditione tacita, vel expressa, nam sunt itidem confidentiales, nam dicit Constitutio *contingit aut contingat id fieri*, Et sic includitur tempus preteritum, & futurum cum simus in his, que sunt de genere prohibitorum, ut latius comprobavi supra, & quia etiam dixit antehac, ut supra probavi.

Secundo intellige hanc conclusionem uendicare sibi locum quocumque modo vacet beneficium, nam dicit Constitutio quouis modo vacans, ut includat omnem uacationem, dd. communiter in c. susceptu de rescr. lib. 6. cum aliis supra adductis, & est ratio, quod eadem uiget utroque casu ratio, ergo idem ius, l. illud ff. ad l. Aquil. Ideo habebit locum etiam si beneficium uacaret per renunciationem, ita in simili Gammar. in interpretatione extrauagan. Iulij 2. de simonia, elect. Papæ num. 99. illam intelligit, & interpretatur procedere non solum si Sedes Apostolica vacet per obitum Papæ, sed etiam si uacet, quia papa renunciat, iuxta ea, que dixi de resignat. benef. lib. 2. que est. 1. & mouetur tum fauore religionis, tum ex dictis per Bar. in l. quemadmodum C. de agr. & cef. lib. 10. Rom. conf. 105. Bellam. decis. 74. & quia constitutio puniens crimina est conformis rationi, nam omnia iura summo odio illa prosequuntur cap. tanta de simon.

Tertio intellige, siue huiusmodi conditio fuerit, ut dimittatur simpliciter predictum beneficium, siue ut resignetur in fauorem alicuius, ut patet ibi, ut postea in alterum, que uerba possunt intelligi in alterum, uel per uiam electionis, uel per uiam renunciationis in fauorem cum consensu eligenti, Card. Zabarell. in clem. 2. §. ut aut nu. 2. de relig. domibus. Inn. in c. 2. eo tit. in 6. Abb. quem refert Boer. decis. 2. num. 15. Gl. in c. 1. Gem. num. 15. Gammar. nu. 102. & communiter alii de rer. perm. lib. 6. Gem. consi. 97. in fine. & in hoc possent habere interesse ipsi eligentes, ut ualeant tunc eligere, quem non poterant alias, uel ratione ætatis, uel alterius impedimenti, late Boer. decis. 2. ca. 1. & per totum, de postul. prelat. uel ut sepe deueniant ad electionem, cum hæc sit præeminetia, & quedam iurisdicção cap. 1. & tot. tit. de elect. Pet. de Bais in direct. elect. in principi. Rebuff. in prax. in titu. de elect. uel ut hac uia aliquid acquirant, iuxta not. in capit. ne pro defectu, de electio. aut alias quomodocumque, nam mens Pij V. est per uerba generalia omnes, & quocumque casus comprehendere l. 1. §. & generaliter, ff. de legat. præstan. Bald. in l. in fraudem, ff. de milit. testament.

Quarto intellige, siue hoc fecerit per se siue per alium, nam factum procuratoris, & domini æquiparatur, Inn. in c. quamuis de re iud. Inno. idem, & alii communiter in ca. ex parte decani, de rescr. Butr. in c. ceterum, in fine de iud. Quod non intelligo de ipsa electione, cum communiter fit receptum electionis huiusmodi non posse fieri per procuratorem, c. si quis iusto, de elect. lib. 6. c. quia propter §. illud, eo. tit. ubi omnes, * Lap. allega. 8. 1. col. Lamber. de iur. patro. lib. 2. in 2. par. in 4. q. princ. in 2. art. & in hoc quoque differt a presentatione, que potest fieri per procuratorem, & constitutum etiam a presente, & non impedito, Feder. de Sen. conf. 99. Lambert. de

iure patr. lib. 2. p. 1. 1. q. princ. art. 5. num. 13. Et ideo per presentationem non contrahitur aliquod uinculum spirituale, Abb. in c. querela in 2. col. in pe. not. de elect. p. electione, aut in iur. matrimonij spirituale, c. cum inter Canonicos de elect. c. ult. de translat. prela. & per eam tribuitur ius prelatore, & administrandi saltim in habitu ante confirmationem, Gl. in c. quanto dist. 63. Fel. in c. cum Bertholdus in 2. col. de re iud. Abb. in c. nobis de iur. pat. & i. c. auctoritate de inst. late Frã. Are. in c. su. p. his in 2. not. de accus. Sed quoties per alium fecit pactum iuxta ea, que supra deducta sunt ample. Limita non procedere quoties eo ignorante pactum fecit, Gammar. super extrauag. Iul. 2. de simonia elect. Papæ num. 137.

Quinto intellige siue eligentes, & electi fuerint constituti in dignitate quantumuis maxima siue non nam utroque casu procedit, & habet locum presens §. itidem, ut supra comprobavi ex uerbis generalibus, & rationibus loquutio. n. generalis nihil relinquit intactum, Bal. conf. 205. lib. 1. ac etiam ratio generalis l. cum pater §. dulcissimis, ff. de legat. 2. & receptum est dispositionem legis includere non solum causas sed etiam personas priuilegiatas, Dec. conf. 120. col. 2. late Mandos. de infirm. resign. quæst. 2. num. 3. eo que magis, cum ad tollenda dubia Pius V. exprimat etiam Cardinales, Ergo non egemus alia demonstratione l. ancille, C. de furt. l. continuus, §. cum ita, ff. de uerb. oblig.

Sexto intellige hanc conclusionem procedere, & committi confidentiam, siue dicta conditio tacita, uel expressa emanauerit ab uno eligente cum eligendo, siue a pluribus, uel omnibus eligentibus cum ipso eligendo, nam hic exprimitur id quod poterat esse dubium, scilicet de uno, ibi, seu electori. Hinc scribit Petr. de Baif. in direct. elect. in 1. par. ca. 14. in 12. requisito nu. 2. quod ad inuadendam electionem sufficit, quod simonia sit commissa cum uno ex eligentibus, nam per illum solum inficitur totus actus c. nobis de simon. & ibi Abb. & Fel. col. 1. not. in ca. si alicuius de elect. c. sanctorum patrum 1. q. 1. Hinc scribit idem Petr. de Baif. in eod. direct. elect. p. 2. c. 28. in 28. requisito nu. 6. & 7. quod promissio beneficiorum facta, ut quis eligatur est simonia c. de hoc de sim. & committitur etiam simonia, si pecunia datur pro habenda uoce alicuius in electione, quod uis illa uox non sit necessaria pro ualiditate illius electionis, tex. & ibi Abb. & Fel. in c. Matthæus, de simonia, Rom. conf. 3 17. c. cum super. de conf.

Amplia procedere etiam si eligentes essent illum nihilominus electuri, nam huiusmodi datio, aut promissio pro electione est simonia, & annullat electionem, Petr. de Baif. d. c. 28. num. 8. Amplia etiam procedere etiam si datur, uel promittatur ab amico consanguineo, uel familiari, nam si fuit datum, uel promissum eo sciente committitur simonia, eo autem ignorante secus, Petr. de Baif. d. c. 28. Abb. Ant. de Butr. Io. Andr. Host. in c. nobis de simon. Gammar. in extrauag. Iul. 2. de simon. elect. Papæ in §. per se nu. 137. Ignorans enim non committit peccatum l. generalibus de decur. lib. 10. l. si ignorans, ff. loc. c. si cut de simon. & maxime si ab emulis, uel inimicis ipsius eligendi, Petr. de Baif. dict. direct. part. 1. cap. 14. numer. 2.

Septimo intellige, siue conditio fuerit tacita, uel expressa, iuxta ea que late adduximus supra, siue est fuerit datum, uel promissum, nam hæc duo æquiparantur, late Gammar. in extrauag. Iul. 2. de simon. elect.

elect. Papæ num. 115. cum sequen.

elect. Papæ num. 115. cum sequen.

Octauo intellige procedere in quocumque beneficio et habente dignitate, ut ex predictis colligit.

Hæc autem omnia limita procedere precedente huiusmodi conditione tacita, uel expressa, nam cum hac qualitate loquitur presens constitutio, Ideo in primis uerificanda dd. in l. quicumque, C. de ser. fug. l. aut facta, §. 1. ff. de pœn. l. si in rixa, ff. de sicar. c. si cut dignum de homic.

Secunda conclusio committi confidentiam, si eligens, aut eligentes eligunt conditione tacita, uel expressa, ut fructus omnes, uel pars remittantur, uel relinquantur ab electo ad utilitatem, uel libitum ipsius, atque ipsorum, uel aliorum, ut probatur in uerb. siue de, in hoc §. itidem, que uerba habent locum in electo, & eligente cum sint continuata, & censeantur repetita ex illa dictione &, & aduerbio pariter, & dictione id, ut supra probavi pluries. Et uiget hoc casu eadem ratio in eligente, que uiget in conferente, & presentante, cum electio debeat esse libera, id est absque conditione, & modo, ac pacto, ca. si alicuius de elect. c. sanctorum patrum 1. q. 1. & est communis

omnium doct. sententia, nam per eam acquiritur ius, ut supra deduxi. Faciunt, que scribunt Maiol. de irreg. li. 5. c. 45. col. 5. & 6. Mascard. de probat. concl. 1306. col. pen. & hæc conclusio est conformis iuri communi, nam eligentes non possunt eligere conditione tacita, uel expressa recipiendi, aut retinendi fructus beneficij, aut quid simile dd. in ca. nobis, de simon. Ant. de Butr. in ca. tuam, col. 3. de erat. & qual. dd. in c. Matthæus de simon. quadoquidem fructus debeantur, dumtaxat domino, ut probavi de resign. benef. lib. 1. q. 6. & sic electo, Petri de Baif. in direct. electionis, c. 43. & 44. 3. par.

Et hanc conclusionem primo intellige siue conditio fuerit de omnibus fructibus siue de parte ipsorum inter eligentem, & electum, quia nihilominus committitur confidentia, ut probant uerba illa, fructus illius, uel partem, & rationem adduxi supra in collatore recipiente partem fructuum & in presentate illam etiam partem capiente.

Secundo intellige, siue eligentes recipiant huiusmodi fructus de manu electi, siue de manu alterius, nam nihilominus committitur confidentia, nam ita probat constitutio, & uiget eadem ratio, & sic tenetur electus, licet ipse non dederit. Declara hoc procedere, si fuit datum eo sciente, secus si ignorante, quia non ligatur poenis huius constitutionis tali casu, cum non delinquat, l. annis, ff. de calumniat. Bart. & dd. in l. genero, ff. de infamib. Crauet. consi. 201. num. 36. & in alijs terminis hoc tenent Pet. de Baif. in directe. elect. p. 2. c. 28. Gammar. in extrauag. Iulij II. de simon. elect. Papæ nu. 137.

Tertio intellige etiam in electione, que fuit facta eum predicta conditione ante publicationem huius constitutionis, & probatur ex uerbo contingerit ut supra deduxi.

Quarto intellige, siue eligentes percipiant huiusmodi fructus per se, siue per alium, nam eadem uiget ratio.

Quinto intellige procedere, siue fructus cedant ad utilitatem, & libitum eligentis, uel eligentium, siue aliorum puta amicorum familiarium, consanguineorum & similibus, nam ita probat constitutio, & est ratio, cum addit eadem ratio utroque casu, id idem ius statuendum uulg. l. illud, ff. ad l. Aquil.

Et has conclusiones, & ampliationes declara p.

cedere precedente conditione tacita, uel expressa, nam cum hoc presupposito loquitur huiusmodi constitutio, quod in primis uerificandum erit, ut habeat locum.

Tertia conclusio committi confidentiam, si eligens, aut eligentes eligant aliquem ad beneficium vacans ea conditione tacita, uel expressa, ut electus soluat pensionem ei aut alteri. Hoc enim probatur in uerb. seu, eiusdem §. itidem, que uerba habent locum in eligente, & electo, sicuti in conferente, & eo cui fuit collatum beneficium, & presentante, & presentato, nam materia est connexa, & continuata, & repetita, ut ostendit dicitio et, & id, ac aduerbium pariter, ut late supra probavi, & eadem uiget ratio hoc casu, ideo idem ius statuendum l. a Titio, ff. de uerb. oblig. faciunt, que scribunt Maiol. de irregu. libr. 5. c. 45 sub nume. 5. Mascard. de probat. concl. 1306. num. 18. cum sequen.

Et hæc conclusio est conformis iuri communi, namque simonia est, pactum de soluenda pensione absque auctoritate Papæ, Gig. de pen. q. 34. Et alibi, Redoan. de simo. p. 3. c. 11. col. 1. 2. & 3. dd. in ca. ex parte 1. de off. deleg. ubi Dec. nu. 15. cum sequen. Ita etiam est simonia pactum de soluendo fructus beneficij, ut supra deduxi, ergo quod statuitur hic, habet conformitatem cum iure communi, & cum ratione, & quia electio debet esse libera.

Et hanc conclusionem primo intellige siue pensio fuerit in magna quantitate, siue non, quia constitutio loquitur generaliter l. 1. §. & generaliter, ff. de leg. præst. & uiget eadem ratio, ut dictum est de omnibus fructibus, & parte ipsorum.

Secundo intellige, siue huiusmodi pensio sit soluenda eligenti, siue alijs, nam utroque casu committitur confidentia, ut probatur illis uerbis illi, uel alijs, Et ratio est quia in utroque casu adest eadem ratio, le. illud, ff. ad l. Aquil.

Tertio intellige, siue eligens significauerit soluendam hæc pensionem, siue alius, ut uerba uidentur probare, & ratio ipsius constitutionis, & faciunt, que late scribit Gammar. in repe. d. extrauag. Iulij II. sup. simoniaca elect. Papæ.

Quarto intellige, siue electus soluerit illam pensionem per se, siue per alium, ut patet ibi per se, uel alium, & eadem ratio uiget utroque casu, nam qui per alium facit, per se ipsum facere uidetur.

Quinto intellige hanc conclusionem, siue intercesserit scriptura, siue non, ut probat illa uerba scripto, aut uerbo, quia eadem est uirtus, ut supra deduxi.

Limita primo, dummodo intercesserit conditio tacita, uel expressa ante electionem, uel in ipsa electione, nam cum hac qualitate loquitur Pius V. hic.

Limita secundo non procedere, quoties huiusmodi pensio fuit reseruata auctoritate Papæ, nam cessat de stylo omne uitium, Cassad. decis. 2. de simo. Nauar. in Man. c. 23. sub nu. 107. cum seq. & scripsi late de resign. benef. lib. 6. q. 1. & 2.

Cetera posui supra, que non referam, ne sim longus in hoc articulo.

Vni aut non omittam, de quo fui alias interrogatus, an iusta conscientia possint hñtes facultate eligendi conuenire, ut in oib. uacationibus contingit, eligat ex ipsis, & pro nullo det suffragia ad effectum, ut ipsi oēs adueniente casu possint eligi? respondi negatiue non posse, & conuenientes, ac ita coniuuantes peccare, cum ex hoc habeant finem, & spem pro uidentibus sibi, & amicis, ut colligitur ex his, que scribit D. Thom.

Thom. 2. 2. q. 63. art. 2. & non eligendi digniorem, tunc debent licet, 8. q. 1. & ibi Glo. c. constitutus 2. de. appe. & ibi Franc. Dec. & alij communiter, Navar. in Manual. c. 17. nu. 72. & 73. & hanc opinionem postea reperi fuisse approbatam per Navar. consil. 21. tit. de simo. ubi etiam dicit, quod si fuerint exequuti huiusmodi conventionem, incidunt in simoniam, quia est simonia ex communi opinione conventio querendi beneficium spirituale, c. quam pio 1. q. 2. c. cum pridem, & cap. ult. de pact. sicuti etiam est simonica conventio, ut unus suffragetur alicui in una electione, ut alius suffragetur alteri in altera electione, Ange. in sum. verb. simonia 3. §. 2. Siluest. in verb. simonia q. 13. num. 4. & reddit rationem, ac comprobat Navar. in Manual. c. 23. nu. 100. uerl. nā cum quis. Redoan. de simonia. part. 2. cap. 34. nu. 2. quod nota quia multi decipiuntur.

S V M M A R I V M.

- 1 Resignatio ad effectum fraudandi iura Camere, aut cum retrocessione est confidentialis.
- 2 Aulici auidē procurant beneficia.
- 3 Regressus, & simonia qua ratione inveni.
- 4 Resignationes in fauorem cur reperta.
- 5 Resignatio in fauorem frequens in Curia.
- 6 Qui sunt qui in Cancellaria nihil solunt.
- 7 Fit quod alijs prodest, & facienti non nocet.
- 8 Resignatio prabet iustam causam faciendi reseruatiōnem.
- 9 Sine causa non datur reseruatio.
- 10 Lucrum turpe quod.
- 11 Pluralitas beneficiorum ex ambitione.
- 12 Decima non debent fraudari.
- 13 Regressus quando intret.
- 14 Habens beneficium tenetur soluere pensionem.
- 15 Acceptans beneficium obligatur ad onera.
- 16 Canones odio habent hereditariam successionem.
- 17 Retrocessio facta infra tres menses ab exempto est confidentialis.
- 18 Fraus ex coniecturis.
- 19 Fraus ex vicinitate actuum.
- 20 Fraus ex breuitate temporis.
- 21 Fraus ex actorum frequentia.
- 22 Pluralitas permutationum ostendit fraudem.
- 23 Alienatio in fraudem creditorum nulla.
- 24 Argumentum a versimili validum.
- 25 Fraus ex magna alienatione.
- 26 Fraus ex modicitate pretij.
- 27 Liberalitas insolita inducit fraudem.
- 28 Contractus suppositus arguit fraudem.
- 29 Venditio cum pacto de retrovendendo præsuntur fraudulenta.
- 30 Resignatio ad effectum reseruatiōnis quando confidentialis.
- 31 Exempti a iuribus Camera qui.
- 32 Mandatum de expediendo gratis, quando, & quomodo datur.
- 33 Verbum Ecclesie comprehendit Cathedrales.
- 34 Sub nomine Monasterij venit Abbatia, & Prioratus.
- 35 Dicitio alla omnia includit.
- 36 Resignatio in fauorem non potest fieri, nisi coram Papa.
- 37 Idem ius ubi eadem ratio.
- 38 Retrocessio facta statim post expeditionem litterarum præsuntur fraudulenta.

- 39 Fraus ex vicinitate actuum.
- 40 Quod tempus dicatur modicum, remittitur arbitrio iudicis.
- 41 Tempus quatuor mensium modicum, & etiam multorum annorum.
- 42 Retrocessio coacte facta, non est confidentialis.
- 43 Vbi lex loquitur clare, nullum cadit dubium.
- 44 Cessante præsupposito legis, cessat lex.
- 45 Delictum debet excludi.
- 46 Dicitio vel, & seu alternant.
- 47 Vbi verba legis non competunt, neque dispositio.
- 48 Vnius inclusio est alterius exclusio.
- 49 In penalibus fit restrictio.
- 50 Verba posita in lege stricte, & proprie capiuntur.
- 51 Retrocessio facta a quocumque breui tempore cum reseruatiōne est confidentialis.
- 52 Inclusio vnius non est exclusio alterius multis casibus.
- 53 Argumentum a maiori validissimum est.
- 54 Dicitio præsertim includit alias personas.

Q V A E S T I O XXIX.

DE confidentia, quae solet committi, ut fraudentur officiales Cancellariae, & Camerae Apostolicae.

TERTIVS casus confidentialis positus in dicto constit. in §. ad haec, est, ut si exemptus a solutione iurium Camerae recipiat mediante resignatione beneficium, quod modico temporis spatio interiecto, scilicet duorum, aut trium mensium retrocedat eidem resignanti, reseruatis fructibus, uel ipsorum parte, aut pensione, uel regressu, accessu, aut ingressu, ex hoc committatur confidentia his uerbis, Ad haec si clericus praedictae Camerae, aut Cardinalis, aut alius a solutione iurium ipsius Camerae, uel etiam Cancellariae Apostolicae exemptus post resignationem, uel cessionem alicuius extranei de Ecclesia, Monasterio, uel alio beneficio Ecclesiastico in se Apostolica, uel alia auctoritate factam, & admittam, illam, uel illud etiam confectis litteris Apostolicis, & possessione apprehensa in eundem resignantem, uel cedentem modico spatio interiecto, ueluti duorum, aut trium mensium retrocesserit, aut retrocedat in futurum, & ex illa retrocessione fructus Ecclesiae, seu Monasterij, aut beneficii, uel eorum pars, seu pensio, seu quid aliud super illis reseruatum, aut regressus, seu accessus, & ingressus ad illam uel illud ipsi clerico, uel Cardinali, aut alio exempto fit, fueritve concessus, & haec uerba ad hunc effectum refert Mascard. de probat. conclus. 1306. numer. 9. dicens ex hoc presumi confidentiam, Navar. consil. 66. nume. 5. & 6. titu. de simon. quod est transpositum 2. tom. fol. 801. & ratio huius conclusionis colligitur ex §. multi illis uerbis, plerique, uel senes, uel infirmi, ut beneficia in domibus suis perpetuent, illa renunciarunt, & renunciant in alios, qui uel prophanam familiam cedentium de fructibus Ecclesiasticis alant, uel illa etiamnum infantibus, aut nascituris asseruent, facto interdum circuitu retrocessionis cum reseruatiōne fructuum, & aliarum rerum, aut accessu praesertim ab illis, qui praestandarum iurium Camerae Apostolicae sunt immunes, & c. & clarius colligitur ex constit. Pij IIII. quae ad hoc praecipue tollendum emanauit, & patet ibi, ac nonnullos ac ipsos fratres nimia quadam facilitate, seu potius importunis amicorum familiarium precibus adductos beneficium

beneficia Ecclesiastica in confidentiam huiusmodi recepisse, & frequenter recipere intelleximus hanc illicitam beneficentiae exercendam seu amicitiae colendam, & c. subdit, huic aliena beneficia custodiendi modo, ne assuescerent, neue illa hoc pacto reciperent, utique sic recepta dimitteret, & c. subdit, ea quae custodienda receperant beneficia, non dum tamen dimisissent, & insuper illos, & nonnullos alios etiam Patriarchas, Archiepiscopos, & alios Episcopos, ac et Camerae Apostolicae clericos, & c. subdit, Ac sibi propterea pensiones annuas, ac fructus, & c. sibi reseruari procurasse, & obtinuisse ad hoc uidelicet, ut confidentes sic decimarum Apostolicarum, uel communis dicti collegij, & annata, aliorumque iurium dictae Camerae debitorum solutionem eludat, integrisque beneficiorum etiam in mensibus Apostolicis vacatiōum, aut alias dispositioni Sedis Apostolicae generaliter reseruatiōum collationibus, ac interdum, & c. Nam aulici, & degentes Romae curiose nimis beneficia solent procurare, ut redditus opulentos consequantur, & ditissimi euadant, & ideo inuenti Regressus, Accessus, Ingressus, reseruatiōnes fructuum & pensiones, incompatibilitates, ac simoniae ad not. in c. cum pridem de pactis, c. quia. ca. de multa de praeb. c. ad audientiam de rescr. c. conquirente de cleric. non residen. & Doct. *omn. tradunt, hac etiam ratione fuerunt repertae resignationes in fauorem antiquo tempore ignote, ut qui non possit habere beneficium per obitum illud acquirat mediante resignatione hac uia faciliore, Quae resignationes in fauorem sunt frequentiores in Romana Curia, essentque frequentiores, si non expenderetur tanta magna summa pecuniarum, ut fit de stylo in Dataria, Cancellaria, Camera, & plumbo, secundum expressionem, uel taxam beneficiorum. Exempti autem a dicta solutione, sunt Cardinales, Clerici, Camerae, & familiares Papae, ac alij, de quibus infra dicitur, qui nihil solunt pro compositione in officio componentis, neque pro annata in Cancellaria ante constitutionem Pij IIII. ambitionis, & auaritia uictum sequentes, rogabant, & persuadebant amicos, familiares, & consanguineos, ut beneficia pinguiora per eos obtenta in fauorem ipsorum exemptorum resignarent praemissa conuentione eadem, retrocedendi, ut possint ipsi exempti in retrocessione obtinere reseruatiōnem fructuum, aut pensionis, uel regressus, & accessus, quia reseruatiōne ipsi non utentur, nisi post mortem ipsorum, & de hoc facili inducebantur illi amici, familiares, & consanguinei, tum quia id eis non nocebat, & alios iuuabat iuxta id, q. notat Bal. ex l. in creditore, ff. de euct. le. mulier, qui potior in pign. habeant. tum ut praedictis rem gratam facerent, & Papa etiam de facili reseruabat huiusmodi fructus pensiones, & regressus stante resignatione, quae praebet iustam causam faciendi reseruatiōnem, Gig. de pens. q. 4. nu. 2. & q. 19. Gammar. de auct. leg. a Later. tit. de pens. nu. 98. & 99. & nu. 146. & 194. Mar. Angui. consil. 20. nu. 15. & dixi late de resign. benef. lib. 6. q. 2. col. 3. & etiam q. 1. ubi dixi sine causa non dari huiusmodi reseruatiōnes, qd hodie etiam de stylo* est notissimum. Sequuta igitur resignatione in fauorem dictorum exemptorum ipsi exempti expeditis, uel non expeditis litteris breui tempore interiecto retrocedebant eadem beneficia eisdem obtinendo reseruatiōnem fructuum pensionis, uel regressus, qua reseruatiōne fructuum, & pensionis uiuentibus dictis amicis, familiaribus, & consanguineis

neis primis resignantibus non utebantur, mortuis autem ipsis, uel capiebant beneficia praedicta uigore regressus, uel si non habebant regressum ab illis, quibus conferebantur per ordinarium, aut Papam; petebant fructus, aut pensionem ostendendo reseruatiōnem obtentam in retrocessione; Et cum id pluribus uideatur malum, Primo, quia nihil aliud est, quam genus quoddam piscationis beneficiorum ac negotiationis, & turpis lucri commodum ex cupiditatis radice procedens, c. quia nonnulli de cleric. non residen. c. de multa de praeb. c. 1. 2. q. 1. ac continens prauias cupiditates, & ambitionis, ac auaritia uictum, c. cum dudum de praeb. Abb. in c. quia in tm. de praeb. ut dicitur de pluralitate beneficiorum, Alfons. Hoied. de incompatib. benef. p. 1. c. 19. num. 2. Gammar. de auct. leg. a later. tit. quando legatus possit plura beneficia alicui conferre nu. 69.

Secundo, quia fraudatur Dataria, Camera, & Cancellaria, eorumque collegia & officiales, qui emerunt officia ut consequantur certa emolumenta constituta solui solita in expeditione litterarum Apostolicarum, a quorum solutione sunt exempti praedicti, qui ita in confidentiam recipiunt beneficia, quod consideratur in Constitutione Pij IIII. in uerbis supra positis.

Tertio in hoc etiam patitur detrimentum ipse summus Pontifex, qui si contingat ex aliqua causa imponere decimas beneficiorum, a Cardinalibus, & aliis exemptis non exigeret eas pro reseruatiōne fructuum, aut pensionis ipsis facta, & thoc etiam considerauit Pius IIII. illis uerbis, sic decimarum Apostolicarum.

Quarto, quia fraudatur ipse summus Pontifex, ac alij ad quos spectat ius conferendi illa beneficia, nam si moriantur possessores, uel non poterunt ea conferre, si fuit exempto per confidentiam reseruatiōnem, & regressus, Rebuff. in praxi tit. de regress. Mandos. tract. signat. grat. tit. regressus, Moed. decif. 338. in manuscr. Card. Paris. consil. 5. uol. 4. dixi late de resign. benef. li. 6. q. 5. uel si non fuit reseruatus regressus, sed tantum fructus, aut pensio conferretur beneficia uetum non integra, sed diminuta, cum illi, cui fuerint collata beneficia, teneantur soluere pensionem, & consentire perceptioni fructuum reseruatiōum, Guid. Pap. q. 57. Sarn. deci. 159. manuscr. & fuit pluries resolutum in Rot. ut late dixi de resign. benef. li. 1. q. 8. nu. 25. & 26. cum seq. Acceptans enim beneficium ut se obligare ad onera imponita in eo, Gig. de pens. q. 51. Caputaqu. decif. 302. li. 1. late Bursa. consil. 361. uol. 4. & rone, ne fraudentur ordinarij plura sunt introducta, ut diximus circa publicationem de resign. benef. li. 1. q. 1.

Quinto, quia beneficij ut prouisum, quasi hereditaria successione, quod tunc hnt canones, c. 1. cum ibi notatis de pb. c. Apostolica 8. q. 1. ca. ad extirpandas de fil. presby. c. consuluit de iur. pat. esset enim in potestate praedictorum aucupari, quot, & quod uoluerint beneficia, no. in c. ex transmissa de fil. presby. ca. ad haec de decim. Contra et plerumque naturam beneficiorum arg. c. 23. 3. Con. Carthagi. c. quando dist. 24. ca. ex tenore, & c. non est, de temp. ordin.

Ideo Pius V. in hoc §. statuit esse confidentiam retrocessionem factam infra tres menses ab exempto dictorum iurium, cum reseruatiōne fructuum, & pensionis, aut regressus, quia uidetur in se continere fraudem supra explicatam, quae fraus deprehenditur ex coniecturis, cap. 2. ubi omnes de renunc. lib. 6. Glof. in l. dolu C. de dol. Bart. in l. post contractum, ff. de donat. Dec. consil. 235. col. 1. & 2. Card. Paris. consil. G 2 97. num.

97.num. 17.uol. 3. & confi. 52.nu. 35.uol. 4. Ioan. de Amic. confi. 107. in princ. Grat. confi. 81.nu. 42. lib. 2. Menoch. de arbitr. iudic. cas. 459. nu. 4. Et plures extant conjecturae, quod ita conuenerunt, & quod resignatio fuerit simulata ad huc effectum. Prima, uicinias actuum, iuxta not. per Bart. per illum tex. in l. si uentri §. ult. de priuil. credit. Idem Barto. in l. post contractum, ff. de donat. & ibi Io. Annib. nu. 163. Card. Paris. confi. 143. nu. 2. uol. 4. Ruin. confi. 130. nu. 2. uol. 2. Crot. confi. 13. nu. 26. & commu niter alij, Et Breuitas temporis, Loffred. consil. 52. num. 15. Afflic. decis. 72. nume. 3. Cassan. decis. 33. num. 17. Crauet. confi. 153. num. 9.

Secunda, quia resignatio prima facta in fauorem exempti, nihil prodest ipsi resignanti, cum nihil reseruauerit, nec fructus, nec pensionem, ergo ex hoc deprehenditur fraus conuenta, iuxta ea, quae scribit Ruin. confi. 78. nu. 9. uol. 3. cum alijs, ut per Mascar. de probat. conclus. 815. num. 2.

Tertia, ex actorum frequentia, scilicet reciproca resignatione, iuxta ea, quae dicuntur per Gui. Pap. tract. de presump. nu. 47. & 51. Card. Paris. col. 153. num. 2. uol. 4. ita etiam ex pluralitate permutationu fraus colligitur, Staphil. in tract. de Grat. expectat. in rub. de uar. mod. vacat. num. 71. quem ad hoc refert, & sequitur Mascar. de probat. concl. 815. n. 17.

Quarta, ex damno quod infertur collatoribus, si cuti dicimus de alienatione in fraudem creditoru iuxta ea, quae scribunt Bar. in l. si priusquam num. 10. C. de iur. fisc. lib. 10. late Soci. sen. in l. 1. nu. 84. cu seq. ff. sol. matr. Gabr. confi. 82. li. 1.

Quinta, ex uerisimilitudine, quod t arguementum validissimum est in hmoi materia, Dec. confi. 644. nu. 6. Crau. confi. 100. nu. 5. & confi. 153. nu. 11. & de ea constat, nam non solent Clerici resignare benefi cia sua absq; recopensa, uel reservatione pensionis, ut experientia docet, & faciunt no. in c. sup hoc de re nun. ergo sicuti ex magna alienatione presumit fraus, Bar. in l. oes §. Lucius nu. 2. ff. de ijs q in fraud. cred. Bal. in l. fraus, ff. de legib. Ale. confi. 47. nu. 5. li. 1. Car di. Paris. confi. 72. nu. 68. uol. 3. Nat. confi. 162. nu. 6. uol. 1. Soci. iun. confi. 7. nu. 6. uol. 4. Afflic. decis. 370. nu. 13. Et ex re insolita, Guid. Pap. tract. presump. nu. 27. Crau. confi. 100. nu. 5. Io. Annibal. & alij oes in d. l. post contractu nu. 139. Et ex modicitate p p tii in contractu uenditionis, Bar. in d. l. post contra ctum nu. 17. Pic. nu. 44. Crau. confi. 100. nu. 4. Guid. Pap. d. tract. n. 46. ita ex liberalitate insolita p renu ciatione praedicto modo factam, Cassan. confi. 39. Dec. confi. 23. col. 1. & 2. & ut potius id fecisse dica tur ex eo quam ratione amicitiae, familiaritatis, con sanguinitatis, & reuerentiae, ac spei, iuxta ea, quae po nit Castur. confi. 337. num. 20. lib. 1.

Et cum omnis contractus suppositus arguat frau dem, l. pupillus, §. fed & si per interposita, ff. de auct. tut. Guid. Pap. d. trac. de presump. nu. 47. Rui. confi. 130. nu. 2. uol. 2. & cõiter alij, ut per Mascar. de probat. concl. 815. nu. 43. ita & huiusmodi resignatio si mulata facta ad dictum effectum.

Et quoadmodu ueditio facta cu pacto de retro uededo psumit simulata, & fõneratitia, ut per Cepol. de simul. cõtract. n. 15. uer. & prima psumptio, Boer. decis. 183. nu. 16. Gram. decis. 76. nu. 4. Gabr. confi. 74. nu. 4. lib. 1. cum alijs, ut per Menoc. de praesump. lib. 3. praesumpt. 122. nu. 42. cum seq. Ita pari ratione huiusmodi resignatio facta ex uerisimili ratione cum pacto retrocedendi, cum eadem uidea

tur adesse ratio, ut patet ex his, quae scribunt Corn. confi. 41. nume. 8. lib. 3. Ale. confi. 54. colum. 1. libr. 6. Abb. confi. 97. & hanc esse rationem huius §. & fuis se intentionem Pij cenleo.

Non nego tamen, quod haec conclusio potest ex emplificari alio modo, quo casu etiam confidentia committeretur, quoties habens beneficium ueller, & optaret, ut talis Cardinalis, uel familiaris Papa haberet pensionem super suo beneficio, aut regres sum, & cum pensio sine causa non detur ex stylo, * resignat ad hunc effectum ipsi Cardinali, aut fami liari Pape, ut postea sibi retrocedat cum reseruatione dictae pensionis, quam reseruationem stante resignatione obtinebit absque dubio, ut dixi lib. 6. de resign. benefi. qu. 2. & hoc quia resignatio non fuit uera, sed simulata ad effectum, fut reseruaretur pen sio, committitur confidentia, ut in his terminis huius constitutionis fuit resolutum in Rot. in * una Rea tin. pensionis ueneris 11. Martij 1588. coram R. P. D. Pamphilio, sicuti colligitur fraus ex uenditione cum pacro de retro uendendo, Cepoll. de simul. con tract. num. 15. Grammat. decis. 76. nu. 4. Idque magis potest contingere in personis exemptis a solu tione iurium Camerae, quae cum nihil impendant in expeditione litterarum de facili expediunt litteras, resignationis, ut postea retrocedant cum dicta reser uatione, & expediant litteras reseruationis. Ideo de his loquitur, & has personas nominat praesens Con stitutio.

Nunc autem pro intelligentia totius materiae, & explicatione omnium casuum, de quibus posset dubitari, per modum quaestionum explicabo omnia uerba huius §.

Primo quaero qui sint isti exempti a iuribus Ca merae, & Cancellariae? Stylus * communis docet exé ptos a iuribus Camerae esse S. R. E. Cardinales, pro pter eorum maximam dignitatem, & continuos labo res, quos sustinent in consilio uniuersalis Eccle siae, itidem Clericos Camerae Apostolicae, aliosque officiales principales Sanctissimi D. N. Papae, & qui bus id ex priuilegio concecit Summus Pontifex: Fa miliares autem Papae solent expedire litteras benefi ciorum, ut Cardinales, nam nil solunt, in unaqua que autem expeditione consueuit Papa signare sup plicationem, quae appellatur mandatum de expedie do gratis, & datur cum clausula, quod sola signatu ra sufficiat, & sanct. mem. Gregorius XIII. uocabat me familiarem suum, & cum hoc mandato expedi ui quatuor bullas, octo beneficiorum a sua Sanctita te sponte mihi collatorum.

Secundo quaero, in quibus beneficijs procedat haec conclusio? communis * opinio omnium est ha bere locum in omnibus, quia dicit de Ecclesia Mo nasterio, & alio beneficio Ecclesiastico. nam uerbu Ecclesia comprehendit Ecclesias Cathedralis, & Metropolitanas, uerbum autem Monasterium Ab batiam, & Prioratum seculares, uel regularem, sub dit postea, & alio beneficio, ut omnia includat, iux ta ea, quae dicit Bald. in l. in fraudem, ff. de milit. testam. & patet ex adductis supra in casibus praecedentibus.

Tertio quaero, quomodo intelligantur illa uerba, Apo stolica, uel alia auctoritate factam, & admissam, cu loquat de resignatione in fauore, ut patet ibi post re signatione, uel cessione in se, q non pot fieri, nisi co ram Papa, ut late dixi de resign. benefi. lib. 5. qu. 6. respondeo mentem Pij V. fuisse, ut includat om nem

nem casum, & excludatur penitus omnis fraus, nam poterat enenire, quod quis renunciet coram ordina rio simpliciter ad effectum, ut conferat tali exem pro, qui postea exemptus, cui collatum est dictum beneficium illud coram Papa retrocedat modico temporis interuallo interiecto eidem resignanti, uti que haec est confidentia. Ideo haec uerba existimo esse intelligenda de prima resignatione facta cora Papa, & de ea que fit coram ordinario, nam eadem ratio fraudis potest considerari utroque casu, ideo idem iustitatuem. l. illud, ff. ad leg. Aquil. le. a Titio, ff. de uerb. oblig. & cum dixit Apostolica intelligit, quando fit coram Papa, cum autem dicit, uel alia auctoritate intelligit coram ordinarijs & alijs collato ribus, Rebuff. in prax. benefi. gl. 12. super regu. de in firm. nume. 3.

Quarto quaero, an haec conclusio procedat, quo ties exemptus a iuribus camerae, & Cancellariae, cui fuit resignatum beneficium expediuit litteras illius beneficii, & apprehendit possessionem, & postea il lud retrocessit in fauorem primi resignantis? affir matiu est respondendum, ut colligitur ex illis uer bis etiam confectis litteris Apostolicis, & possessio ne apprehensa, quae fuerunt consulto addita, ut ex primant casum magis dubitabilem, nam quoties qs retrocedit non expeditis litteris, tunc absque dubio constat de fraude, dubium poterat fieri, quando resi gnatarius expediuit litteras, & apprehendit posses sionem, nam ex hoc colligebatur resignatione non fuisse simulatam, sed ueram; nihilominus contrariu uoluit hic Pius V. ut etiam hoc casu sit confidentia ex ratione, quam supra attulimus, quae militat praedicto casu.

Quinto quaero, an tempus constituat ad cogno scendam retrocessionem fraudolentam? Respondeo duorum, uel trium mensium, ut patet ibi modico spa cio interiecto, ueluti duorum, uel trium mensium re trocessit, cum ex uicinitate factum praesumat fraus, Bar. in l. post contractum, nu. 8. & ibi Io. Annib. nu. 163. Paris. confi. 143. nu. 2. uol. 4. & temporis breui tate, Crauet. confi. 100. nu. 8. Afflic. decis. 72. nu. 3. Ruin. confi. 130. nu. 2. uol. 1. appellat spacium duo rum, uel trium mensium tempus modicum, nam ar bitrio iudicis remittitur, quod tempus dicatur mo dicum, l. si constante, §. si uxor, ff. sol. matrim. l. si qs ita §. scia, & ibi Gl. ff. de uerb. oblig. Bar. in l. conti nuus §. insulam, ff. eo, & in l. item si unus, ff. de arbit. Gl. in l. & si post tres, ff. si quis caut. Gl. i c. praeterea de etat. & qual. Specul. in titu. de iuramen. delat. in uerb. nunc igitur Bar. in l. fed si susceperit. §. i. ff. de iudic. Bertach. in rept. in uerb. modicum tempus, Corse. in tract. de minimis p. 2. nu. 18. Iul. Ferret. de re naual. lib. 12. num. 135. Franc. de Plat. de excom. §. 37. num. 4. Albe. Brun. de stat. art. 9. nu. 215. Car din. Jacobac. de Conc. lib. 4. art. 40. nume. 173. nam quandoque tempus quatuor mensium dicitur mo dicum, l. si cum dies, §. interdum, ff. de arbitr. quan doque duorum annorum cap. potuit locat. l. domi ni horreorum, ff. eod. quandoque quinque anno rum l. 1. §. quod dictum, ff. de separat. quandoque se ptem annorum cult. ne praelat. uic. su. Corset. d. tra cta. par. 2. nu. 18. aliquando nouem annoru Redoa. de reb. Eccl. non alien. uerf. Item nu. 5. quandoque decem annor. Franc. de Plat. d. tract. §. 37. nu. 4. Re doan. de reb. Eccl. non alien. cas. 3. nu. 15. In casu au tem nostro tempus duorum uel trium mensiu Sum mus Pontifex statuit modicum tempus esse ad iudi

candam retrocessionem factam ab exempto confi dentialem.

Ex quo colligitur, quod dicti exempti retrocede do post tres menses retrocessio non dicitur confi dentialis arg. l. cum pretor, ff. de iudic. nisi aliunde co staret de confidentia, nam tunc esset confidentialis, etiam si fieret post, neq; etiam retrocessio debet iudicari confidentialis, quauis facta intra tres menses, si fuit coacte facta, nam Pius V. loquitur de retroces sione libera, ut fuit alias * pronunciatum ex his, quae tradunt Io. Andr. in c. propterea, el. 2. de iur. patr. Fe li. in c. cum M. nu. 21. de confit. & ibi Dec. nu. 34. & confi. 22. nu. 2. Crauet. confi. 156. nu. 8.

Sexto quaero, an haec conclusio procedat in retro cessione facta infra dictum tempus ante constitutio nem publicatam: affirmatiue est tenendum, quia di cit retrocesserit, aut retrocedat in futurum: ergo co prehendit tempus praesens, praeteritum, & futurum, quod potuit facere ex rationibus, quas pono alias.

Septimo quaero, an requiratur, ut in retrocessione aliquid praeruetur, ut iudicetur confidentialis? re spondeo affirmatiue, quia expresse dicitur de reser uatione omnium fructuum, aut parte uel pensione, aut regressu, uel accessu, unde nullum cadit t dubiu illam, C. de collat. l. ancillae, C. de furt. Ex quo infer tur, quod si retrocessio esset facta absque reserua tione praedicta non esset confidentialis, quia cessant uerba, & t praesuppositum dispositionis l. 4. §. toties, ff. de damn. infect. & cessat ratio fraudis, quae confi sit in reseruatione, ut supra dictum est, & per conse quens huiusmodi retrocessio presumetur facta ex alia causa, tum ut excludatur delictum iuxta l. me rito, ff. pro foc. tum etiam, quia ad quid ita conueni rent praedicti, nam nulla utilitas eis oritur ex dictis circuitibus, quare omne aliud, quam delictum est p sumendum, late Gabr. de malef. concl. 2.

Octaui quaero, an requirantur, ut omnia nomi nata in hoc §. referentur retrocedenti, ut habeat lo cum haec conclusio? respondeo negatiue, unum suffi cere scilicet, uel reseruationem fructuum, aut pensio nis, uel regressus, & accessus, quia utitur t dictionib. uel, aut, seu, quae id significant, l. si haeredi plures, ff. de cond. inst. cum alijs, ut per Iac. Nouell. de iur. pro tomiff. §. quod si forte columna 8. & hoc nullum ha bet dubium.

Nono quaero a quo tempore computetur huius modi tempus duorum, uel trium mensium? respon deo a prima resignatione.

Decimo quaero, an hoc quod dicitur de exemptis iurium Camerae, & Cancellariae, ut sit confidentia lis retrocessio facta cum reseruatione infra tres me ses, a prima resignatione, procedat etiam in retro cessione facta per non exemptos, cum dicta reserua tione: exemplum Titius resignauit Meuius benefi cium simpliciter, Meuius postea infra tres menses, uel minus illud retrocedit Titio cum reseruatione pensionis, dubitatur an haec sit confidentia? Pro negatiua primo adducitur, quia ubi uerba legis no co petunt, neque t dispositio l. 4. §. toties, ff. de damn. in fec. fed praedictis non exemptis a iuribus Camerae, & Cancellariae non competunt uerba constitutio nis ut e lectura patet, ego, &c.

Secundo, quia huic casui non applicatur ro p sen tis constitutionis, quae fundatur in fraude, quae fit of ficialib. Camerae, & Cancellariae, ut in constitutione Pij III. & hoc expresse dicitur ergo neque constitu tio l. illud, ff. ad l. Aquil. c. cum cessante de appe.

48 Tertio, quia consulto exprimit de exemptis ob dictam rationem fraudis officialium, ergo excludit alios l. cum pretor, ff. de iud.

49 Quarto, quia sumus in pœnalibus, & odiosis, in quibus uerba stricte sunt accipienda, & restringenda, quatenus proprietates uerborum insuadet, ad no. in reg. odia, de reg. iur. Et regulariter uerba posita in l. uere, t. & proprie capiuntur. l. 1. §. si is qui nauem, ff. de exercit. l. quod constitutum, ff. de testam. milit. c. ad audientiam de decim.

50 Quinto ob generalem illam presumptionem excludendi delictum l. merito, ff. pro soc.

51 His tamen non obstantibus contrariam opinionem existimo ueriores, & tenendam in iudicando, ac consulendo, ut retrocessio facta a quolibet, cum predicta reservatione intra dies, mensem, duos menses, uel tres sit pœsumenda confidentialis, ut fuit pluries iudicatum per tribunal confidentialiarum, & alias tenuit Rota, in una Reatin. pensionis* de anno 1588. Veneris 11. Martij coram R. P. D. Paphilio, nam resignatio non fuit uera, sed simulata facta ad effectum, ut fieret dicta reservatio, quæ sine causa non obtineretur, unde intrant uerba, & rationes considerate per Pium III. in sua Constitutione in §. & insuper, ac etiam ratio considerata hic per Pium V. qui loquitur de exemptis iurium camerae & Cancellariæ, cum tunc esset hic casus frequentior, & quia facilius hoc eveniebat, eo quia non expendebat in expeditione litterarum, non propterea sequitur, quod non comprehendat alios casus, in quibus militat eadem ratio simulationis, fictionis, & fraudis, l. his solis, C. de reuoc. dona. Paris. conf. 83. nu. 2. uol. 3. & conf. 69. nu. 3. uol. 4. Et ita etiam uidi alias* fuisse p. nunciatum, nam 10. Ianuarij Io. Andreas resignauit beneficium simplex, quod obtinebat in fauore Fabij, qui Fabius 22. Ianuarij, & sic infra 12. dies post dictam renunciationem, antequam litteræ essent expeditæ, retrocessit dictum beneficium eidem reservationata pensione 50. duc. fuit resolutum retrocessionem confidentialem, & pensionem reservationatam esse nullam, eo magis, quia causa solita exprimi in reservatione pensionis ex causa resignationis, ne nimium dispendium patiat, ut dixi de resign. benef. li. 6. q. 2. non est uera, cum nullum dispendium patiat, ex tam modico temporis interuallo, ut etiam fuit consideratum in d. Reatin. pensionis per Rotam coram Pamphilio 11. Martij 1588.

Ad contraria sic respondetur. Ad primum dico satis includi in ratione, ut late profequitur Tiraq. in l. si unquam uer. liberis nu. 37. C. de reuoc. don. & de vtroq. retract. tit. de retract. lign. §. 20. nu. 2. & 3. Crau. conf. 118. nu. 15.

Ad secundum respondeo, quod non una est rō, sed plures, ut supra dixi.

Ad tertium respondeo inclusionem unius nō esse exclusionem alterius, quando casus exclusus includitur alia via, & ratione, Fel. in c. nonne 4. limitatione de pœsump. Paris. conf. 111. nu. 39. uol. 1. & neque quoties unus casus includitur ratione frequentioris contingentia, ut est iste Gl. in clem. 1. uer. pœsidentes de rescr. Ias. in l. 1. nu. 33. ff. sol. matr. & in l. 2. nu. 10. ff. de uulg. & pup. Bellon. conf. 82. nu. 18.

Ad quartum respondeo hic non tractari de extē sione, sed de comprehensione ex eadem rōne, Dec. in c. at si clerici, §. de adulterijs nu. 18. de iud. & conf. 284. col. 2. & conf. 301. col. etiam 2.

Quintum autem non applicatur, cum constet de

delicto, quod uenit puniendum, l. ita uulneratus, ff. ad l. Aquil. l. capitalium, ff. de pœn. cut fama. de sen. excom. & communiter alij, &c.

Concludendum igitur est, quod hic dicitur de exemptis iurium Camerae, & Cancellariæ habere locum etiam in non exemptis concurrentibus qualitatibus hic requiritis, & hoc præterea ex argumento a maiori, quod validissimum test. Auth. multo magis, C. de sacr. sanct. Eccl. c. illorum de sen. excom. Crau. conf. 290. sub nu. 2. & conf. 226. nu. 10. & alij omnes, & ponderando uerba posita in §. multi, in uerf. plerique ibi, præsertim ab illis, qui præstandorum iuriū Camerae Apostolicæ sunt immunes, dictio enim illa præsertim includit alias personas, & casus, sicut dictio præcipue, & dictio maxime, Gl. in l. illud in fine, ff. ad l. Aquil. Gl. in ca. ad abolendum de fil. presbyt. Cepoll. de simulat. contract. nu. 216. & per consequens reservationes factas in prædicta retrocessione esse nullas, inualidas, tanquam prouenientes ex fonte, & radice infecta, ut fuit pluries resolutum.

S V M M A R I V M.

- 1 Accipiens denuo beneficium post absolutionem a crimine pœsumitur fraudulenter cessisse.
- 2 Exsequentibus colligitur animus.
- 3 Alienatio omnium bonorum facta ante delictum pœsumitur fraudulenta.
- 4 Alienatio maioris partis bonorum etiam.
- 5 Ex magna alienatione semper pœsumitur fraus.
- 6 Beneficium acquiritur cum labore.
- 7 Alienatio post delictum est nulla.
- 8 Fraus ex coniecturis colligitur.
- 9 Fraus ex uerisimilitudine colligitur.
- 10 Alienatio fraudulenta quoties alienas remansit in possessione.
- 11 Simulatio quomodo probetur.
- 12 Contractus facti in suppositas personas fraudulenti.
- 13 Dicitio ante quid significat.
- 14 Ex uicinitate actus fraus.
- 15 Delictum perpetratum ex rixa non inficit facta prius.
- 16 Arbitrio iudicis remittitur, quando delictum dicitur fieri de proximo.
- 17 Alienatio facta in fauorem coniunctæ personæ fraudulenta.
- 18 Coniunctus pœsumitur scire facta coniuncti.
- 19 Coniunctus dicitur consanguineus, uel ille, qui est sub potestate.
- 20 Amicitia est magna fraternitas.
- 21 Alienatio facta clam fraudulenta.
- 22 Dicitio post quid significat.
- 23 Dicitio uel alternatiua.
- 24 Ex timore amissionis colligitur fraus.
- 25 Alienatio in fraudem hęc quæ.
- 26 Relatiuum, si quis, omnes personas comprehendit.
- 27 Subsequentia intelliguntur secundum præcedentia.
- 28 Vna pars legis declarat aliam.
- 29 Verba quacumque auctoritate, quomodo intelligantur.
- 30 Delicta quedam priuant a beneficio, quedam non.
- 31 Delicta quedam inducunt irregularitatem, quedam non.
- 32 Delicta que inducunt irregularitatem.
- 33 Irregularitas quæ.
- 34 Irregularis non potest obtinere beneficia sine dispensatione.
- 35 Dispensatio in irregularitate quando detur.

- 36 In homicidio uoluntario non datur dispensatio.
- 37 Papa potest dispensare in homicidio uoluntario.
- 38 Irregularitates omnes de iure positio.
- 39 Papa super iure positio habet plenariam potestatem.
- 40 Super irregularitate, quæ surgit ex impossibilitate non datur dispensatio.
- 41 Absolutio quid.
- 42 Ratiocinatio quid.
- 43 Absolutio datur petenti.
- 44 Absolutio non conceditur motu proprio.
- 45 Dispensatio quid.

Q V A E S T I O XXX.

DE confidentia, quæ committitur, ut perpetrentur delicta.

Q V A R T V S casus confidentiæ beneficialis positus in d. Constitutione in §. postremo est, ut sit confidentia recipere id beneficium quacumque auctoritate post absolutionem a crimine, & dispensationem ab irregularitate, quod ante, uel post commissum delictum, & contractam irregularitatem fuit renunciatum his uerbis. Postremo si quis crimine aliquo absolutus, aut cum quo super irregularitate dispensatum est, denuo receperit quacumque auctoritate Ecclesiam, Monasterium, uel aliud beneficium Ecclesiasticum, quod ante, uel post commissum delictum, aut contractam irregularitatem dimiserit. Et tradunt simpliciter Maiol. de irreg. lib. 5. c. 45. sub nu. 5. col. pen. uerf. si quis criminosus, Mascard. de probat. concl. 1306. nu. 21. & ratio huius conclusionis colligitur ex §. multi, ubi Pius V. assignat rationes, ex quibus solet committi confidentia, interq. alias hæc est, quod nequeunt iure retinere beneficia, & incapaces propter crimina, uel ut inimicos occidat, aliaque delicta perpetrarent, in alios deponunt eorum beneficia, ut purgato delicto, uel absolutione consequuta, illa repetant. Ideo iusta, & probabilis ratio hic statuitur, ut recipere beneficium post absolutionem, quod ante absolutionem, uel delictum renunciatum fuit, sit confidentia, cum ex eo colligatur animus prauus ipsius, & qua ratione renunciauit, & quid actum sit in renunciatione, & propterea quod renunciatio non fuerit uera, sed palliata, ne beneficium amittatur ex illo delicto, l. quædam, ff. de reb. dub. l. fed Iulianus §. proinde ff. ad Macedo. & semper inspici debet, cur aliquid sit factum le. uerum. 2. ff. de furt. l. cum tale. §. ult. ff. de cond. & demonstr. c. intelligentia, ubi Gl. in uer. ex causis, de uer. signific. ex quo potest ius pœsumere, & statuere, l. in fundo in princ. ff. de rei uend. l. ult. in fin. ff. de act. & obliga. Menoch. de pœsumpt. q. 17. nu. 2. li. 1. & faciūt not. per Crau. conf. 304. nu. 3. & conf. 319. nu. 7.

Et uidetur habere magnam conformitatem cum iure communi, quod hic dicitur tam de renunciatione facta ante delictum, quam de facta post, ante uero absolutionem quia* communiter receptum est alienationem factam ante delictum omnium bonorum ceteri fraudulenta, & nullam, l. omnes §. Lucius ff. de his q. in fraud. cred. & ibi Dyn. & Bar. in l. in fraudem in princ. ff. de iur. fic. Gl. in l. qui testm. ff. de testam. Bar. in l. post contractum nu. 2. ff. de dona. Dec. conf. 235. nu. 1. et 2. ubi dicit id esse in alienatione maioris partis bonorum, Gl. in l. nomē, §. filio, ff. de le. 2. Bal. in l. si unquam C. de reuoc. donat.

Ang. in l. 2. col. 1. C. de dona. int. uir. & ux. Ale. cōfi. 55. col. pen. li. 1. & conf. 108. col. 1. li. 4. & oēs uolūt ex magna alienatione colligi fraudem. Bart. in le. si patronus, nu. 2. ff. de prob. Corn. conf. 140. li. 2. Nat. conf. 162. nu. 6. li. 1. Afflic. decis. 370. post nu. 13. la te Soc. iun. conf. 7. nu. 6. uol. 4. Card. Paris. conf. 72. nu. 68. uol. 3. Io. de Amic. conf. 29. quæ ratio magne alienationis militat in eo, qui habet beneficium tot laboribus, & expensis acquisitum, t. & illud renūciat iuxta ea, quæ scribunt Ant. de Butr. Inno. Host. Abba. & alij in c. super hoc de renunciat. Io. Annib. in d. l. post contractum nu. 93. Paul. de Monte Pico n. 22. & 24. ff. de dona. Ale. conf. 47. col. 3. nu. 5. uol. 1. Et communiter* etiam receptum est, alienationem factam post delictum perpetratum esse nullam, & ceteri factam in fraudem, Bar. in d. l. post contractum nu. 12. 13. 14. & 15. & in l. si quis maior, C. de tranfac. & in l. Mauius §. duob. col. ult. ff. de lega. 2. Bal. in l. iubemus, §. sane col. 2. C. de sacr. san. Eccles. cum alijs, ut per Dec. conf. 235. n. 4. uerf. uenio igitur, & nu. 5. Pet. de Ancha. conf. 215. & probatur in l. in fraudem in princ. ff. de iur. fic. lausertur §. 1. ff. eo. tit. l. in fraudem l. sed & si maritus §. ult. ff. qui & a quibus, l. si aliquis in fine, ff. de donat. caus. mor. l. si quis post hac. §. si quid etiam, C. de bonis pœscrip. l. donationes §. ult. ff. de donat. l. vlt. C. ad l. Iul. maie sta. cum alijs, ut per Ale. conf. 84. li. 3. Ideo non mirum, si pari rōne hic statuitur esse confidentiam recipere habita absolutione beneficium renunciatum post delictum. fraus enim ex coniecturis, & indicijs apprehenditur, c. 2. ubi omnes de renunc. li. 6. l. do lum, C. de dol. Gl. in l. apud Celsum in princ. ff. de dol. mal. Paris. conf. 97. nu. 17. uol. 3. Crauet. confil. 10. num. 3. Grat. conf. 81. num. 42. lib. 2. Idque satis ostendit uerisimilitudo, ex qua fraudem colligi scripsere Paul. de Castr. conf. 58. nu. 9. lib. 2. Dec. conf. 644. nu. 6. Crau. conf. 73. num. 16. & 41. & cōf. 153. num. 11. Comprobantur hæc quia fraudulenta pœsumitur alienatio, quoties qui alienauit remansit in possessione rei alienatæ, uel illam breui tempore apprehendit, aut utilitatē capit le. sic §. superuacutū, ff. quibus modis pig. uel hypot. fol. l. si is qui la vltima, ff. de acq. hæred. l. si quis §. pen. C. de natu. libe. Bar. in d. l. post contractum nu. 4. ff. de donat. Idem Bar. in d. l. sic §. superuacutū, uerf. uenio ad tertium, Spec. in tit. de donat. uerf. item pone, Bar. conf. 70. in 2. dubio li. 1. & conf. 438. li. 5. Imol. conf. 55. Ale. conf. 28. & 57. li. 5. Corn. conf. 203. li. 3. cū alijs, ut p. Dec. d. conf. 235. nu. 2. uerf. 3. pœsumptio, Paris. cōf. 83. nu. 12. & conf. 54. nu. 71. uol. 1. Gozad. cof. 94. nu. 55. Neui. conf. 8. nu. 52. Afflic. decis. 40. nu. 17. Alci. respons. 379. nu. 2. Crau. conf. 100. nu. 7. Io. Annibal. d. l. post contractum nu. 135. Mascard. de probat. concl. 815. nu. 48. Abb. conf. 97. nu. 5. Iura enim admodum abhorrent simulationem, Bal. in l. illud, C. de sacr. san. Eccles. & in l. multum, C. si quis alteri, uel sibi, & in l. cum precibus, C. de probat. & in l. emptionem, C. plus ual. quod agit. & in l. ordo, & le. etiam, C. de exec. rei iudic. Bart. in lab Athanasio in fine, C. mand. Et de modo probandi hanc simulationem, Bald. conf. 83. & conf. 447. lib. 4. & conf. 18. lib. 3. Roman. conf. 304. Io. Annibal. in d. l. post contractum num. 135. & ibi Paul. de Monte Pico num. 55. eadem ergo ratione pœsumetur fraus ex hac renunciatione beneficij ante, uel post delictum, & restitutione ad illud post absolutionem.

Accedit, quia de fraude constat cum contractus G 4 est

12 est factus in suppositas personas l. pupillus §. sed & si per interpositam, ff. de auct. tut. l. 2. C. de nat. lib. Calcan. conf. 35. col. 1. Ruin. conf. 130. nu. 6. libr. 2. Crau. conf. 122. nu. 10. Abb. conf. 97. nu. 5. & communiter Doct. in d. l. post contractum. At in casu pposito uidetur facta renunciatio, ut deponatur beneficium ad dictum effectum, ut dicitur in §. multi, huius constitutionis; Ergo fraudulenta erit renunciatio talis, & confidentialis arg. l. 3. ff. de liber. causa l. is, ff. de acq. hære. Guid. Pap. de præsump. sub nu. 47.

Duæ principales conclusiones colliguntur ex hoc §. Quarum prima erit, quod dimittens beneficium ante delictum, & postea illud recipiens habita absolutione a delicto commissio committit confidentiam, ut ex dictione illa, tante delictum, colligitur, Bart. in l. 1. §. creditum num. 6. ff. si cert. pet. Ang. cōfi. 274. Alex. conf. 143. lib. 2. Barbat. conf. 30. col. 6. lib. 1. Oldrad. conf. 49. col. ult. Alberic. in auth. hoc ius col. 2. C. de procur. Doct. in l. qui ante chalen. ff. de verb. oblig. & rationem iam supra posuimus; Et hæc conclusio tunc procedit, si post resignationem dicti beneficii, de proximo sequatur delictum iuxta ea, quæ uult Fulgos. conf. 198. in questione propolita in princ. Bart. conf. 17. col. pen. nam ex eadem ratione alienatio præsumitur fraudulenta, & facta in fraudem fisci l. si uentri §. ult. ff. de privileg. cred. ubi Bart. Ange. & alij omnes, l. sed Iulianus §. sed ut si filius ad Macedon. cap. officij de elect. Bart. in d. leg. post contractum nu. 8. ff. de donat. Ange. in l. si quis post hac, C. de bon. præscr. Idem Ange. in l. res uxoris, C. de donat. int. uir. & ux. Dec. d. conf. 235. n. 2. uers. quinto præsumitur, & alios citat Mascar. de pbat. conclu. 815. nu. 34. Ex similitudine enim actus cōiectura fraudis præsumitur, Specu. in §. 1. nu. 7. tit. de donat. Card. Paris. conf. 143. nu. 2. uol. 4. Rui. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & conf. 117. nu. 14. uol. 1. Crot. cōfi. 13. nu. 26. Io. Annibal. in d. l. post contractum nu. 163. Crau. conf. 153. nu. 9. Gabr. de præsump. concl. 13. nu. 7. & seq. Roma. conf. 68. Anchar. conf. 251. Aret. conf. 72. Barba. conf. 11. & 22. uol. 1. Et hoc casu uidetur committere confidentiam etiam ille, qui tunc habuit beneficium ex resignatione illius, qui commisit delictum, & postea eidem illud retrocedit sequuta absolutione, nam uidetur fuisse particeps, & conscius omnium sequutorum, ut firmat Bar. de emptore in d. l. post contractum nu. 8. post Cyn. in l. si quis post hac, C. de bon. damn. dicens, quod ex quo de propinquo sequutum est delictum, legis præsumptione præsumitur animum præcessisse auth. minoris, C. qui dar. tuto. poss. & in corpore unde sumitur, nisi subdit Bart. manifeste appareat delictum fuisse perpetratum ex inopinata rixa, & ibi sequitur Alcia. nu. 37. uers. cæterum, Io. Annibal. nu. 127. Menoch. de præsump. lib. 3. præsumpt. 124. nu. 6. Ant. Gomez. tom. 3. var. resol. c. 14. de confiscatione bonorum nu. 4. & quando dicatur de proximo fieri delictum remittitur arbitrio iudicis, ut scribit Angel. in d. l. si uentri §. ultim. Dec. d. conf. 235. col. 2. uers. quinto in fin.

Secundo, eo magis hæc conclusio procedit, si resignatio fuerit facta coniuncte persone iuxta ea, quæ habentur in c. 2. de renunc. lib. 6. Pet. de Ancha. conf. 251. nam hac ratione alienatio præsumitur fraudulenta, & facta in fraudem fisci, quia tunc facta in fauorem coniuncte persone, l. data, C. de dona. l. penul. circa principium de bon. lib. l. si quis post hac, C. de bon. præscr. uel dam. le. ait prætor §. si quis, ff.

quæ in fraud. cred. Bart. in d. l. post contractum nu. 3. & ibi sequuntur, Imol. Roma. Io. Annibal. nume. 105. Paul. de Monte Pico nu. 45. Alciat. nu. 41. Anchar. conf. 251. nu. 5. Roman. conf. 367. nume. 15. Alex. conf. 54. num. 19. lib. 7. Cepha. conf. 325. nu. 53. lib. 3. Natt. conf. 549. num. 3. 4. & 9. Goza. conf. 1. num. 34. Aret. conf. 2. nu. 3. Paris. conf. 143. num. 2. uol. 4. Dec. d. conf. 235. nu. 2. uers. 2. cum alijs, ut p Mascard. de probat. d. concl. 815. nu. 10. Menoch. de præsump. psumpt. 124. num. 24. & est communis omnium doct. sententia, Et tunc aderant graues inimicitia. Dec. conf. 587. nu. 9. Curt. iun. conf. 6. nu. 6. Natt. conf. 549. nume. 11. Et quamuis uerum sit, quod ipsa consanguinitas non arguat fraudem, tamen illa operatur, ut facilius præsumatur l. si quis donationis, ff. de cont. empt. Gl. in c. 1. in uerb. carnalitate, ut Eccl. benef. Alciat. in d. l. post contractum nu. 41. Picus nu. 45. Io. Annibal. nu. 112. Cōiunctus enim præsumitur scire facta coniuncti, l. octaui, ff. unde cog. l. de tutela, C. de in integr. restit. min. Deci. conf. 64. & coniunctus dicitur hoc casu, uel sanguine iunctus l. in testamento, C. de fideico. liberto. iuncta l. hac consultiissima §. ex imperfecto, C. de testam. c. si requisisti de testam. l. in le. exigendi nu. 7. de procur. aut sub potestate l. penul. ff. de bon. lib. Imol. d. l. post contractum nu. 9. Alciat. nu. 42. aut procurator, uel amicus, Io. Annibal. in d. l. post contractum nu. 118. Picus nu. 46. Alciat. nu. 42. nam amicitia test plusquam fraternitas, Alberic. in l. sed & hæ. ff. de procur. cum alijs, ut per Menoch. d. lib. 3. de præsumpt. Præsumpt. 124. num. 28. & 29. & l. 4. præsumpt. 75.

Tertio, eo magis hæc conclusio procedit, quoties constat resignationem fuisse factam clam, nam eadem ratione extalienatione facta clam præsumitur fraus, arg. l. ult. ff. de rit. nupt. l. non existimo, ff. de ad minist. tut. l. ait prætor, §. si quis particeps ff. quæ in fraud. cred. Bart. in d. l. post contractum nu. 7. ff. de donat. & ibi sequitur Imol. Io. Annibal. nu. 158. Picus num. 54. Alci. nu. 48. Bal. per illum tex. in leg. ab Athanasio not. 5. C. mand. cum alijs, ut per Deci. d. conf. 235. nu. 2. uers. quarta est, Gl. in c. consuluit in uers. odit lucem. Fel. nu. 20. Dec. nu. 44. de off. dele. Card. Paris. conf. 52. num. 3. uol. 4. Crau. conf. 205. nu. 5. Sigismund. Goffre. conf. 21. col. 2. & hæc est communis opinio, ut patet ex adductis per Mascard. d. concl. 815. nu. 33. Menoch. d. præsumpt. 124. nu. 40. 41. 42. & 43. Et hoc posset contingere, cum celarent resignationem, Card. Paris. conf. 57. nu. 18. col. 4. Dec. cōf. 399. Fel. in d. c. consuluit de off. deleg.

Quarto, eo magis hæc conclusio procedit, quoties constat expresse de fraude, Anch. consil. 227. nu. 3. Paul. de Cast. conf. 58. nu. 4. lib. 2. Natt. conf. 549. n. 1. lib. 3. Pic. in d. l. post contractum nu. 68.

Secunda conclusio dimittens beneficium post delictum, & postea habita absolutione a delicto commissio illud recipiens committit confidentiam, ut probat illa dicitio post, Bar. in l. quoties, §. si quis ita. nu. 1. ff. de here. in sti. Bal. conf. 179. nu. 2. li. 2. Ale. in l. 2. §. creditu. n. 2. ff. si cer. pet. & conf. 141. col. 2. li. 2. l. in l. fructus n. 5. ff. sol. mat. Aret. in l. si cui legetur, ff. dele. 1. Dec. in l. certi conditio §. deponi in prin. ff. si cert. pet. & l. mutui datio §. creditu. n. 2. ff. eo. tit. Et dicitio, tunc uel posita inter dictionem ante, uel post, denotat ut sufficiat unum eorum uerificari l. si hæredi plures, ff. de cōd. insti. Cor. cōf. 237. col. 4. uol. 4. Et rō huius conclusio nis est, ut et dixi supra, quia ceteri resignare metu iminentis

34 minentis priuationis, Bal. in l. si quis post hac nu. 2. uers. quinto, C. de bon. præsc. Alc. in d. l. post contractum nu. 29. & ex hoc fraus deprehenditur, ut late Bar. in d. l. post contractum nu. 12. cum seq. ff. de do nat. & ibi Imol. in fi. Picus num. 68. Alc. nu. 29. Ang. & Sal. in l. si quis post hac co. pe. C. de bon. profcr. Gem. & alij in ca. cum secundum in fi. princ. de hæret. lib. 6. Hac enim ratione donatio, & alienatio dicitur fraudulenta, tunc in fraudem fisci late Dec. cōf. 235. nu. 4. uers. uenio igitur ad illa quatuor tempora Io. Annibal. in d. l. post contractum nu. 183. Blanc. in tract. de indic. nu. 88. Boss. in praxi crim. tit. de publ. cens. nu. 51. Et Bar. in d. l. post contractum n. 12. 13. cum seq. considerat tempus ante accusationem, post accusationem, post litis cōtestationem, & post sententiam, de quibus Dec. d. conf. 235. col. 2. Menoch. de præsump. d. præsump. 124. a nume. 46. usque ad finem.

Restat ut pro intelligentia omnium casuum, qui possunt accidere aliquas subijciamus quæstiones. Et primo quæro an hæc conclusio habeat locum in omnibus quibuscumque personis affirmatiue est respondendum, nam dicit generatiter, si quis, & tralatium si quis uidetur omnes, & quacunque personas comprehendere l. si is id quod, ff. de iurisd. oium iud. l. oēs populi, ff. de iust. & iur. l. in l. cunctos populos nu. 2. C. de sum. trin. Bal. conf. 447. nu. 17. lib. 5. Corn. conf. 224. co. 4. lib. 4. Dec. conf. 289. & 207. col. 1. Etia feminas, Bar. in l. iura in fine, ff. de leg. & in l. in fine, ff. de stat. hom. Alex. conf. 135. libr. 1. Anch. conf. 111. Ange. conf. 191. Soc. Sen. conf. 55. lib. 3. Rom. conf. 98. circa finem, Fulg. conf. 203. & alij omnes, Comprobatur, quia iam in proœmio, & in §. multi exprimuntur etiam Episcopi Archiepiscopi, Patriarchæ, & Cardinales S. R. E. ergo iste §. subsequens debet intelligi iuxta terminos dictorum §. etia in prædictis personis iuxta ea, tunc feri bunt Bal. in l. domum col. 1. in fin. C. de rei ued. l. as. conf. 215. col. 2. circa medium lib. 2. & conf. 5. col. 2. in fine lib. 3. Soc. iun. conf. 15. num. 17. uol. 1. Crau. conf. 313. n. 5. uers. decimo. Vna enim pars legis de clarat aliam, l. utrum, ff. de petit. her. l. pe. C. de insti. & sublt. l. qui filiiabus, ff. de leg. 1. l. nō est nouum, ff. de legibus.

Accedat præterea, quia eadem ratio fraudis uiget in omnibus prædictis casibus, nam siue priuata persona, siue constituta in dignitate etiam maxima id faciat animo fraudandi uidetur committere confidentiam. Inficiari tamen non potest, quin id de raro posset contingere in Episcopis, & Cardinalibus, qui, ut experientia docet, nunquam siue raro perpetrantur delicta.

Secundo in quibus beneficijs hæc conclusio habeat locum respondeo in omnibus etiam in dignitatibus, nam inquit Ecclesiam, uel Monasterium, aut aliud beneficium Ecclesiasticum, quæ uerba sunt apta comprehendere Ecclesias Cathedrales, & Metropolitanas, & omnia alia genera beneficiorum, ut ex his, quæ diximus superioribus, §. supra dictis, colligitur etiam ex generalitate, Bald. in l. in fraudem ff. de mil. test. facti l. 1. §. & generaliter, ff. de leg. præf. & quia militat eadē ratio fraudis in omnibus, Ideo cum competat uerba, & ratio constitutionis absq; dubio debet uerificari constituto l. 4. §. toties, ff. de damp. infect. l. his solis, C. de reuoc. don. & est communiter receptum per omnes.

Tertio quæro, an hæc conclusio procedat in eo,

qui recepit beneficium, quod dimisit ante uel post delictum per collationem factam a collatoribus ordinarijs, & inferioribus, an uero in eo dumtaxat qui habuit beneficium a Papa respondeo intelligendam esse hanc conclusionem generaliter tam de collatione Pape, quam de collatione ordinarij, & alterius collatoris, ut probant illa uerba quacunque auctori tate, Rebuff. in prax. benef. gl. 12. reg. de infir. nu. 3. & suadet ratio, quæ militat omnibus prædictis casibus, ergo idem ius statui debet. l. illud, ff. ad l. Aquil. l. a Titio, ff. de uerbor. obligat. l. his solis, C. de reuoc. donat. & hæc conclusio nullum dubium habet cum exprimat l. ancillæ, C. de iur. l. illam, C. de collatione.

Quarto quæro pro complimento quomodo contrahatur irregularitas, & quando detur absolutio a delicto, & dispensatio ab irregularitate? respondeo delicta perpetrata esse in duplici differentia, quæ reddunt indignum, tñ habilem, & priuant beneficium, quædam secus. Bellam. dccif. 697. nu. 5. Fel. in c. stipulasti col. 4. de resc. Selu. de benef. p. 3. q. 11. nu. 157. Menoch. de arbitr. iud. cas. 202. nu. 27. Put. decif. 514. lib. 2. cum alijs, quæ adduxi de resign. benef. lib. 4. quest. 3. nume. 3. & 4. cum sequen. & euenpla habes per Lambert. tract. iur. patr. par. 1. 2. lib. q. 9. per omnes art.

Rursus quædam crimina efficiunt irregularem committentem, quædam uero secus. Nauarr. conf. 35. nu. 37. de hom. & quæ crimina inducant irregularitatem habes plene per summistastin uerbo, Irregularitas, & per Burg. & Maiol. in tract. de irregularitate. Et irregularitas est nota, seu impedimentum Canonicum proueniens in clerico ex violatione ceteræ ecclesiasticæ, uel ex alia notabili inobedientia, Io. Andr. & Arch. in c. 1. de iur. iur. lib. 6. & in clem. si furiosus, de homic. Mar. Soc. sen. in c. sententiam, col. 2. ne cleri. uel monac. cum alijs, ut per Maiol. de irreg. lib. 1. c. 1. num. 1. cum seq. ca. cum ergo aliquis committit delictum dignum priuatione uel incidit in irregularitate & propterea effectus est indignus ecclesiasticis ministerijs, oportet si uelit retinere beneficium si reperiatu habere, uel consequi, si non habeat, quod a summo Pont. impetret absolitionē rehabilitationem, tunc dispensationem, Nau. conf. 2. de homic. & conf. 34. eo. tit. Rebuff. in concord. rubr. de electionis derogatione in uers. rehabilitatio nibus, Quæ conceduntur ex iusta causa, Glo. in c. si quis diaconus, dist. 50. Burgas. de irreg. tit. de dispes. p. 6. tit. de adult. num. 15. Maiol. eo. tract. lib. 3. c. 17. facit quod dicit Gl. in c. priscis, dist. 55. & habita pace a proximioribus Mandos. de sign. grat. tit. absolutio & rehabilitatio ab homicidio, & uidemus de stilo dari in signa gratiæ, uel per specialem rescriptū Papæ, & nunquam conceditur absolutio, dispensatio, & rehabilitatio ad ordines & beneficia ob homicidium uoluntarium, Gl. in c. sicut dignū, & ibi Abb. de homic. Siluest. in sum. uerbor. homicidium 2. B. Thom. 2. 2. q. 64. art. 7. Maiol. de irreg. lib. 5. cap. 5. 1. nume. 3. quamuis possit id facere sum. Pont. l. Host. Inn. Anan. Abb. num. 1. 2. qui dicit hanc opinionem communem d. cap. sicut dignum, Card. Alex. in cap. lector dist. 34. Anto. de Butr. & Abb. in c. super eo, de bigam. Fel. in cap. ad audientiam, num. 2. & 3. de hom. Siluest. in uerb. irregularitas, ad finem. Thoferrat. caut. 44. nam omnes irregularitates sunt reductæ sub iure positio, Anch. in clem. 1. de hom. & ibi Card. col. 6. Abb. in cap. ego, de iur. iur. Silu. in d. uerb.

39 uerb.irregularitas,& Papa super eo habet plenaria potestatem c.propofuit,de concef.præb.Abb.in ca. super eo,de schifmat.Spec.in tit.de difpenf.§.Iufta, verfic.Papa autem in omnibus,omnes fummitæ in uerbo difpenfatio,& in uerbo, irregularitas neque in ea quæ infanabilis irregularitas dicitur, quæ furgit ex poffibilitate ut in cæco, fardo muto, amputatis manibus uel pedibus,nam his cafibus ecclefiaftica medela nequaquam eft fperanda ad tollendum huiufmodi defectum D.Tho.3.qu.82.art.ult.ad 3,& in 4.dift.25.q.2.in fi.Maiol.d.c.51.col.1.

41 Et abfolutio tefti reftititio quædam Spec.tit.de cõtumac.§.fequitur,num.12.Rehabilitatio tefti ad priftinam habitatem,& priorem ftatum repositio,& difpenfatio,c.de irregularibus,c.de fimoniaco,cum Gl.de fim.Rebuff.in prax.tit.de reſcr.rehabil. mix. Card.Parif.conf.88.nu.19.uol.4.

43 Et datu abfolutio & rehabilitatio petenti Inn.in c.Romanam.in uerf.iniuftam,de ſent.excomm.lib.6.Bal.in marg.in uerf.abſolutio,Io.Andr.in ca.1.de ſent.excomm.lib.6.D.Thom.in 4. ſent. & ideo non conceditur de ftilo motu proprio.Mandof.de ſignat.grat.titul.abſolutiones,columna 2.limita, ue poteris colligere ex Abb.in ca.ab excommunicato, de reſcr.Fel.in c.ueniens 2.nu.22.de teftibus.

45 Difpenfatio tefti iuris communis relaxatio prouide facta utilitate uel neceffitate penſata,uel eſt rigoris iuris communis relaxatio facta cum cauſe cognitione cap.nifi rigori & cap.ſeq. & ibi Glo.& doct. 7.quæſt.1.Specul.de difpenf.in princ.Abb.in ca.de multa,ubi alii de præb.Io.Monach.de difpenf.p.1, §.ingrediendo,nu.1.Gammar.de author.leg.a lat.lib.10.num.11.cum ſequen.

S V M M A R I V M

- 1 Reſignans ingerens ſe in beneficio reſignato aut percipiens fructus committit confidentiam.
- 2 Actus ſubſequens indicat animum.
- 3 Talia ſubiecta qualia prædicata.
- 4 Reſignans amittit omne ius.
- 5 Verbum beneficium accipitur latiffime.
- 6 Reſignans,cum beneficio amittit omnia bona beneficia.
- 7 Reſignans non poteſt percipere fructus.
- 8 Fructus ſunt acceſſorij domini.
- 9 Principale ſequitur acceſſorium.
- 10 Non Dominus non percipit fructus.
- 11 Fructus ueniunt appellatione bonorum.
- 12 Qui per alium facit per ſe facere uidetur.
- 13 Mandans & Mandatarius puniuntur eadem pena.
- 14 Rei ſua quiſque eſt moderator & arbiter.
- 15 Etiam abutendo.
- 16 Leges permittunt diſpoſitionem liberam rei propria.
- 17 Reſignatarius dicitur ſucceſſor.
- 18 Verba debent aliquid operari.
- 19 Nullum uerbum debet eſſe ſuperfluum.
- 20 In parte etiam delictum committitur.
- 21 Ingerere ſe quando quis dicatur in beneficio.
- 22 Hæres ingerens ſe in bonis præſumitur aduiſſe hæreditatem.
- 23 Verbum remiſerit importat donationem.
- 24 Qui non poteſt donare non poteſt remittere.
- 25 L.ſi unquam.habet locum in remiſſione.
- 26 Remittens debitum eccleſia punitur ſicuti donans.
- 27 Ex donatione & remiſſione committitur ſimonia.
- 28 Donatio facta a reſignatario longo tempore poſt re

signationem non eſt confidentialis.

29 Perceptio fructuum poſt reſignationem inducit præſumptionem tantum confidentiæ.

30 De facto percepti qui abſque cauſa id faciunt.

31 De facto fit quod de iure non poteſt fieri.

32 Ex cauſa percipiens fructus poſt reſignationem, nã committit confidentiam.

33 Ex cauſa fit aliquando illicitum.

34 Præſumptio cedit ueritati, & fortiori præſumptioni.

35 Ex cauſa pluribus modis poteſt Reſignans percipere fructus poſt reſignationem.

36 Authoritas Papæ facti ceſſare uitium confidentiæ.

37 Cardinali creditur.

38 Deſiciente qualitate legis ceſſat lex.

39 Gratia Papæ probatur etiam per teſtes.

40 Reſignans percipiens fructus pro debito non committit confidentiam.

41 Episcopus conferens beneficium poteſt multis caſibus percipere fructus.

42 Reſignatarius non committit confidentiam ſi reſignans eo ignorante ſe ingerat.

43 Ignorans non punitur.

44 Factum unius non nocet alteri.

45 Ceſſante ratione ceſſat diſpoſitio.

46 Præſumptio fraudis ceſſat in faciente actum ex neceſſitate.

Q V A E S T I O XXXI.

AGITVR de confidentia quæ frequentius ſolet committi,quando reſignans poſt reſignationem ſe ingerit beneficio reſignato,& percipit fructus,& hæc eſt prima cõiectura poſita in hæc cõſtitutione Pii v.

TRigesimoprimo Quæro an ſit probabilis cõiectura in hac materia confidentiæ quoties reſignans poſt reſignationem percipit fructus aut ſe ingerit in beneficio ceſſoſ affirmatiue eſt reſpondendum,quia hoc eſt expreſſum in d. Cõſtitutione Pij V.in §.Quare ibi,aut illius fructus uel eorum pars &c. & melius in §.ad probandam in uerſi uidelicet ſi quis poſt ceſſam ab ſe eccleſiam,uel monaſterium aut beneficium & publicatam reſignationem, ſeu ceſſionem captamque a ſucceſſore poſſeſſionem ſe ſe in illa,uel illo, ſeu rebus illius,per ſe uel alium, ſeu alios de facto ingeſſerit,aut fructus perceperit, aut quicunque ſucceſſor illi uel eius propinquus,ipſos aut partem aliquam remiſerit eorundem. & per hæc uerba,ita tenet Naua.in man.cap.23. ſub num.100. 107.111.Gabriellus infra citandus,Maiol.de irreg.lib.5.c.45. ſub num.5.Mafcard.de probat.caf.1306. Nauar.conf.48.tit.de ſimon:Et huiufmodi cõiectura ſecundum Gabr.conf.172.nu.11.lib.2. fundata eſt ex eo quia actus ſubſequentiſ indicat animum & quid actum eſt in ceſſione demonſtrat l. quædã, ff.de reb.dub.l.ſed Iulianus,§.proinde,ff.ad maced. Paul.de Caſtr.conf.247.num.5.lib.1.nam talia ſub icctat qualia prædicata l.ſi deſuncto,ff.de interroga.act.l.3.ubi Barto. ff. de fund. inſtru. cap. inter dilectos,§.ceterum,de fid.inſtrum.Craue.conf.286.nu.6.accedit quia cum reſignans poſt ceſſionem amittat omne ius & poſſeſſionem,Innoc.Hoſtie. Card. Abb.Imol.& alii in cap.quod in dubijs,c.ſuper hoc & c.admonet,de renunc.Rot.decif.6.in fin.de rer.permu.in noui.Caſſad.decif.2.nu.3.de renunc. Card. Paris.conf.39.nu.2.uol.4.Nau.in ca.cepta,opp.7, nu.11.

* nume.11.de reſt.spol.&* communiter doct.ut late adduxi de reſig.benef.lib.1.q.5.non poteſt amplius ſe ingerere,& percipere fructus, ſicuti non poſſet quilibet extranea perſona,& aliter faciendo, præſumptio fraudis & renunciationis prohibita ſimoniacæ & confidentialis intrabit,arg.eorum que habentur per Doct.in c.2.de renunc.lib.6.uolunt.n.Canones ut habentes titulum beneficij fruuntur fructibus, & non alij: Ideo &c.

Et hanc cõcluſionem intellige, nedum in ſimplici clerico reſignante ſua beneficia, ſed etiã in habente dignitatem,ac etiam in Abbate, Epifcopo, Archiepiſcopo,& Patriarcha,vt conſtat ex illis uerbis Eccleſiam,Monafterium,aut beneficia, ut late per Rebuff.ſuper concord.tit.de mand. apoſtol.§. ſtatuiumus. uerbo Monafteria,& ſub tit.de collat.§. 1. ſub uerbo ſtatuiumus, & ratione ſtuadetur, quia eadem uiget ratio in omnibus prædictis caſibus, arg.l. illud,ff.ad l. Aquil.la Titio,ff. de uerb.oblig.& uerbum beneficiã poſitum ibi accipitur latiffime,ut per Io.Selu.in ſuo tract.de benef.p.1.in 1.& 2.q.

Secundo intellige hanc cõcluſionem procedere tam ſi reſignans ingerat ſe in beneficio reſignato,quam in rebus ipſius beneficij, vt probatur illis uerbis,ſeu rebus illius,& rõ eſt, quia reſignans poſt reſignationem non ſolum amittit,& perdit beneficium reſignatum, Card.Parif.conf.143.num.19.uol.4. Biſignet.decif.5.num.2.de renunc. Burr.in c.ſollicite nu.15.de reſt.spol.ſed bona ipſius Io. Monac. in c.ſi te, num.30.de renunc.li.6.& fructus, Rot.de cif.1.de renunc.in noui. Ideo receptum eſt poſt ceſſionem reſignantem non poſſe in Eccleſia ſe ingerere, nec de rebus diſponere, nec fructus percipere, Card.Parif.conf.36.uol.4. Rebuff.conf.22. nume. 19. Gabr.conf.192.col.1.uol.1. Caſſad. decis. 4. nu. 6. de reſtit. ſpol. Sarn. de publ. q. 7. & alij, quos citauit de reſign. benef. lib. 1. q. 6. & ratio eſt euidens, quia hæc ſunt acceſſoria & domini, vt communiter omnes doct. concludunt, & omnibus apertum eſt, ex in cõto igitur dominio, tanquam & principali, quod fit mediante ceſſione, Abb. d. ca. quod in dubijs de renunc. ceſſant prædicta, reg. acceſſorium, cum ibi notatis per Dyn. de reg. iur. lib. 6. & ideo qui non eſt, dominus regulariter, non poteſt fructus accipere, Paris.conf.94.nu.15.uol. 2. ubi & quod ueniunt appellatione bonorum l. v. ſuſtructu legato, ff. de v. ſufr. l. v. ſuræ, ff. de uſur.

Tertio intelligenda eſt huiufmodi cõcluſio, ut habeat locum ſiue reſignans ſe ingerat, & percipiat dictos fructus per ſe, ſiue per alium, ut probatur illis uerbis per ſe, uel alium, & eſt ratio, quia qui per alium facit, & per ſe facere uidetur, regul. uulgar. qui per alium de regu. iur. libro 6. & ideo mandans delictum committit, ſeo ſequuto punitur eadem pena, qua principalis delinquens, Glo. magna in l. 1. §. per ſuadere, ff. de ſeru. corrupt. Bart. in l. non ſolum §. ſi mandato num. 19. ff. de iniur. Gandin. de malef. tit. de tranſact. & tit. de pœn. Iaſ. in l. ſi quis mihi bona, §. ſed quid ſi mandauit num. 16. ff. de acq. hered. & in l. 1. numer. 22. C. de ſer. ſug. * communis opinio, de qua atteſtantur Gomez. in §. pœnales nu. 10. in ſti. de action. Curt. iun. conf. 237. num. 5. Clar. lib. 5. recept. ſent. §. ult. q. 89. in principio, ubi reſert * ita ſeruari. Et hoc exemplificatur, quoties id facit per curatorem, uel conſanguineos, aut alios amicos, & quod dicitur de uno idem erit in pluribus, ut patet ibi, aut alios, & quia eadem eſt ratio.

Quarto intelligenda erit huiufmodi cõcluſio, ut procedat non ſolum, quando reſignans per ſe, per alium fructus beneficij reſignati percipiat, ſed etiã quando ſucceſſor in eo beneficio ipſos, aut partem aliquam ei remiſerit, ut probatur illis uerbis, aut qui cumque ſucceſſor, &c. & hoc ex eo, quia uiget eadẽ rõ fraudis, & ſimoniacæ ceſſionis, Verũ notãdũ eſt, qa regulariter quiſq; rei ſuæ eſt moderator, & arbiter l. in re madata, C. mada. l. nemo exterus, C. de iur. §. p. traditione in ſti. de rer. diu. Soc. cõf. 53. n. 8. li. 1. & cõf. 100. col. 2. li. 2. Dec. cõf. 419. n. 3. & tabutẽdo l. ſed, & ſi lege §. conſuluit, ff. de petit. hæred. Crau. conf. 198. nu. 1. §. uerſi. & ſi dicas, Roland. a Vall. cõf. ſi. 62. nu. 23. lib. 1. & quiſque poteſt de re ſua libere diſponere per uiam uenditionis, donationis, & alienationis, l. dudum, C. de contrah. empt. l. nec emere, C. de iur. delibe. Card. Paris. conf. 82. in princ. uol. 3. & conf. 124. col. 1. uol. 4. Craue. conf. 263. col. 2. fallit tamen in caſu noſtro ex ratione ſuprapoſita, Et in his uerbis uidi fieri dubium, cur dicat quicunque ſucceſſor, nonne ſufficiebat. facere mentionem de reſignatario, qui ſucceſſor dicitur doct. * omnes in c. ſuſceptum de reſeru. lib. 6. ſed reſpondi cum myſterio Pium V. ita dixiſſe, ut comprehendat oẽm caſum, & ſic reſignationem non ſolum, quæ fit in fauorem alicuius, ut ſi tunc reſignatarius, qui etiam dicitur ſucceſſor remittat fructus reſignanti committatur confidentia ob præſumptam fraudem, & pactum ſimoniacum, ſed etiam reſignationem ſimpliciter factam in manibus Ordinarij: nam ſi dicti Ordinarij conferant beneficia reſignata, & hi quib. collata ſunt beneficia prædicta non poſſunt proprie dici reſignatarij: ſed bene proprie dicentur ſucceſſores, ſi ergo omnes fructus, aut partem remiſerint reſignantibus cõiectura probabilis confidentiæ intrabit ob præſumptam fraudem, ideo concludendũ eſt huiufmodi uerba fuiſſe poſita cum myſterio, & illis conſideratis comprehenditur caſus, qui alias nõ comprehenderetur, quod eo magis ſuadetur, quia uerba debent aliquid operari, & debent eſſe poſita cum effectu l. ſi quando, ff. de leg. 1. l. ſi per alium, ff. ne quis eum, c. ſi Papa de priuile. in 6. l. 1. §. hæc uerba, ff. quod quiſque iur. c. relatum de cler. non reſid. Bal. in rub. C. de contr. empt. q. 6. Laur. Siluan. conf. 30. num. 10. Gomez. in §. ex maleficijs nu. 47. in ſti. de action. & nullum uerbum debet eſſe ſuperfluum, ſi alius intellectus ſanus dari poteſt l. 1. in prin. & ibi not. ff. quod metus cauſa l. 1. in fin. cum ibi not. ff. ad municip. l. 3. §. 1. ff. de iur. iur. Crau. conf. 294. nu. 3.

Quinto intelligenda erit hæc cõcluſio, tam ſi reſignans per ſe, uel alium percipiat omnes fructus beneficij reſignati, quam ſi partem illorum perceperit, Nauar. conf. 41. de ſimo. nu. 1. ut patet ibi ipſos, aut partem aliquam, &c. quæ uerba & ſi loquantur in ſucceſſore remittente omnes, aut partem, tamen idem erit in reſignante percipiente, cum eadem ſit ratio, l. illud ff. ad l. Aquil. & communis * cõcluſio recepta ab omnibus ſit etiam in parte delictum cõmitti, & expreſſe hoc probatur in eadem cõſtitutione in §. Quare nos uolentes, ibi aut illius fructus, uel eorum pars, &c.

Sed primo contigit dubitare quomodo intelligatur illud uerbum ingeſſerit: reſpondeo uerificari, & quoties reſignans poſt ceſſionem ea faciat in beneficio reſignato, que ſpectant ad reſignatarium, & ipſe faciebat ante reſignationem, nam hoc modo dicitur ſe ingerere, &c. vt doctores late concludunt in l. gerit,

1. gerit, & ibi Bar. nu. 18. ff. de acq. her. Iaf. conf. 112. num. 2. lib. 3. docto. in l. 1. & 2. C. de repud. hered. & in l. potuit. C. de iur. delib. & ideo adiuisse præsumitur hæres ingerens se in bonis defuncti, Crau. conf. 148. nume. 10. Mantica in tracta. de coniect. ult. uolunt. lib. 12. titu. 11. nume. 9. Anch. conf. 324. Natt. conf. 140. nu. 12. lib. 1. Soc. iun. conf. 69. nu. 7. uol. 1. Caph. conf. 294. nu. 19. uol. 2. late Masc. de prob. conclu. 42. 43. 44. 45. cum sequenti. Ruin. conf. 168. num. 1. lib. 4. Mant. conf. 34. numer. 20. lib. 3. Et hoc quam malum sit docet Sarn. de publ. q. 9. nu. 3. dum scribit, quod aliquando resignatur dignitas habens iurisdictionem temporalem, & spiritualem, cui subditi tenentur præstare iuramentum obedientiæ, uel aliquid facere nam tunc interest subditorum, ne alius præter titolarem se ingerat, ne fierent fraudes, intrusiones, & usurpationes beneficiorum in graue animarum periculum, & ne postea fructus exigatur iuxta ea quæ dicta sunt, &c.

23 Secundo dubitatur an illud uerbum remiserit importet donationem? Affirmatiue est respondendum ut probatur in l. contra, §. filius, ff. de pact. l. 1. ff. de transact. l. si mulier, & ibi Bald. ff. de condit. ob. caus. l. peculium la. 1. & ibi Barto. ff. de pecul. l. sicut §. an pacisci, ff. quibus mod. pignor. uel. hipot. Glo. in l. si inter, C. de solut. Abb. in c. ex insinuatione de iur. patr. Signor. cōf. 26. col. 2. Ang. conf. 94. col. pen. Anch. conf. 306. col. 2. & ideo qui non potest donare, non potest gratis remittere, Bal. & Sal. in l. 1. C. de pact. Paul. de Castr. conf. 342. col. 1. in fin. lib. 1. Abb. in c. ueniens 1. in 3. not. de testibus Bal. in l. præses col. 2. de transact. Alex. cōf. 115. colum. 1. lib. 5. Cor. conf. 274. col. 2. lib. 3. & ideo l. si unquam, C. de don. quæ loquitur in donationibus, habet etiam locum in simplicis remissione, Corn. conf. 11. col. pe. lib. 3. Soc. Sen. cōf. 20. col. ult. lib. 3. Ruin. conf. 98. col. 8. lib. 1. & conf. 60. num. 14. lib. 3. Tiraq. in d. l. si unquam in uerbo donatione largitus nu. 173. Hinc etiam non minus punitur, qui remittit debitum Ecclesiæ, quam qui donat Io. And. in c. si quorundam & ibi Ant. de Butr. col. 1. de solut. Ex his igitur concludendum est ex donatione omnium fructuum, aut partis facta a resignatario resignanti intrare præsumptionem confidentiæ, quod comprobatur, quia tam committit simoniam, qui remittit, quam qui donat. c. ueniens, & ibi Glo. Abb. in 3. not. & alii de testibus Barb. conf. 41. col. 16. lib. 1. cum aliis, & per Tiraq. in d. l. si unquam uerbo donatione largitus nu. 175. Intellige tamē hoc, quoties remissio, seu donatio fuit facta illico post resignationem, secus si postea aliquo tempore interiecto, uel ex aliqua causa nam hoc casu nulla committitur confidentia, ut fuit resolutum in Rota in vna* Cosentin. Archiepiscopus sub die Lunæ 3. Februarii 1591. coram R. P. D. Orano, & in alia Oriolen. confidentiæ. 1. Februarii 1591. coram R. P. D. Bubalo.

29 Tertio dubitatur an hæc prima coniectura posita in hac constitutione pij V. uers. si quis post cessam, inducat veram confidentiam? Pro affirmatiua iuridici consultum de anno, 1583. dū de hoc cōtrouerteretur in quadam Mediolanensi, Ego autem cum de hoc interrogatus fuisssem contrariā sum sequutus sententiam, sed ne meæ sententiæ plus æquo uiderer acquiescere, cum Perillustri, & Reuerendissimo Domino Io. Angelo Papio, qui tunc temporis omnium I. C. celeberrimus habebatur, hac de re sermonem habui qui paulo ante Bononia, ubi multos annos le-

gū fuerat interpres primarius, & præcipuus, a Gregorio XIII. Romam uocatus inter utriusque signaturæ Referendarios ascriptus est, uir fama præclarus, eruditione insignis, pietateque nulli inferior, maximisque muneribus, & maioribus, quæ in urbe sunt, functus in meam uenit sententiam nam mens Pij V. non fuit, ueram ex hac coniectura inducere confidentiam sed ex ea colligi coniecturā, & præsumptionem ex qua alijs concurrentibus uult delicti commissi resultare probationem, & ita postea fuit resolutum in Rota, in dicta Cosentin. præsentæ confidentiæ, coram Orano, die Lunæ 4. Februarii 1561. & in alia Brixien. præsentæ confidentiæ, coram Pegna. 5. Iunii eodem anno, & colligitur ex lectura, & inferiorius latius dicitur.

30 Quarto dubitatur, quomodo intelligitur illud uerbum de facto? crederem intelligendum esse quoties resignans absque causa, uel nouo tit. id faceret iuxta ea, quæ habentur per Glo. & Io. Monach. col. 1. Gem. Franc. in c. cupientes §. ceterum de elect. lib. 6. Glo. Card. Imol. in clem. 1. de vit. & honest. Cler. Corn. conf. 165. col. 6. lib. 2. Dec. in ca. cæterum col. pe. de iud. Vel melius de facto, quia de iure id non poterat fieri; uide gl. & dd. in cap. 1. de presbyt. non ord. Nunc autē pro declaratione huius notabilis, & practicabilis coniecturæ aliquæ limitationes sunt ponendæ quas notauimus in disputationibus diuersarum causarum, & quotidie possunt occurrere.

31 Primo igitur limitanda est huiusmodi conclusio ut non procedat, quoties resignans post resignationem percepit fructus beneficii resignati ex aliqua causa, nam hoc casu nulla oritur præsumptio confidentiæ, & cessat dicta coniectura, ita in terminis, Gabriel. conf. 172. num. 8. uer. 1. lib. 2. & fuit resolutum in Rota in d. Cosent. præsentæ confidentiæ sub die Lunæ 4. Februarii 1591. coram Orano, & in alia Brixien. præsentæ confidentiæ 5. Iunii eo. anno coram Pegna, in qua fuit dictum, quod non omnis perceptio fructuum inducit confidentiam, sed animus & conuentio hoc faciendi ab initio.

32 Et ratio est, quia potuit ex causa superuenienter facere resignans, quod sibi erat prohibitum l. si hominem cum ibi not. ff. mand. Dec. in c. cum sit Romana nu. 13. de appell.

33 Quo stante præsumptio cedit ueritati uel fortiori præsumptioni. l. ult. in princ. ff. quod met. cau. l. do mus, ff. de in integr. rest. c. litteras de præf. l. diuus, ff. de in integr. rest. l. 1. in fi. ff. qui, & aduersus, & c. l. nō solum, ff. de rit. nupt. c. accedens de fals. Bal. in l. siue possidetis, circa finē, C. de probat. Crauet. conf. 313. sub nu. 3. uers. 4. & sub nu. 5. uers. undecimo, Rolan. conf. 16. nu. 26. lib. 1.

34 Et hæc limitatio potest exemplificari pluribus modis.

35 Primo quotiescumque receperit fructus post resignationem ex conuentione facta cum resignatario consensu Papæ interueniente, nam hoc casu nullam oriri præsumptionem confidentiæ fuit resolutum in d.* Cosent. præsentæ confidentiæ coram R. P. D. Orano. facit quod scribit Nauar. conf. 41. num. 1. de simon. & ratio est, quia auctoritas Papæ facit cessare vitium simoniæ, & confidentiæ, Abb. in ca. cum pridem in fi. de pact. Castad. decis. 2. de simon. & decis. 3. nu. 4. de renunc. Card. Paris. conf. 30. nu. 3. uol. 4. nam ibi Archiepiscopus Cosentinus percepit fructus Archiepiscopatus post cessionem de cōsensu Fel. Rec. Sixti V. ut attestatus fuit Serenissimus

37
*
38
*
39
*
40
*
41

mus magnus Dux Etruriæ, cui tanquam de re a se in presentia Principis gesta (dum esset Cardinalis) fuit adhibita fides, c. nobilissimus dist. 92. Alex. cōf. 106. nu. 19. lib. 2. Put. decis. 2. num. 4. lib. 1. Caputaq; decis. 95. p. 1. cum aliis, ut per Gabr. de probat. conclu. 3. nu. 14. & communiter* dd. & etiam deposuerunt duo alii testes de auditu a bo. mem. Donato Cardinalis de Cesis, qui pro admissione dictæ cessionis cum prædicto Serenissimo apud Papā intercesserat & pro uerisimili etiam scientia Papæ adducebatur dilatio pensionis reseruata in cessione d. Archiepiscopus de mense Maij 1585. in annum sequentē ut ex scedula conciliatoriā constabat, ex quibus, & aliis, Rota censuit non adesse confidentiam neque præsumptionem. Et comprobatur hæc conclusio ex notabili argumento considerato per Rotam in d. causa, quia cum perceptio fructuum fit cum licentia Papæ, non potest dici fieri de facto. deficiente igitur qualitate illa de facto considerata, & requisita a Pio V. in allegatis uerbis non intrabit extrauagantis dispositio, Bart. in l. 1. ne quid in flum. pub. Alex. conf. 161. in princ. lib. 5. Quod etiam posset considerari, quoties tempore resignationis fructus essent, uel maturi, uel esset inceptum exigi, uel retardaretur ex peditio, & his casibus, & aliis possunt de Papæ licentia exigi illi fructus absque uicio confidentiæ, nam per scientiam Papæ cessat. iux. communem* opinio nem supra relatam, & de huiusmodi scientia Papæ, & gratia constabit, etiam per testes, iuxta stylum* Rote, ut per Soc. conf. 60. nu. 14. lib. 1. & quanquā alii tenuerint contrarium, tamen ita fuit resolutum in d. Cusent. 4. Feb. 1591. coram Orano. Et hæc sunt notanda quia sepe eueniunt, & pluries de hoc controuertitur.

42 Secundum exemplum erit quoties resignans percipit fructus beneficii resignati, quia resignatarius donauit post resignationem, in extinctionem debiti antiqui, uel pensionis decursæ, aut decurrendæ ex alia simili causa, ut fuit* resolutum in d. Cusent. 4. Feb. 1591. coram R. P. D. Orano. Cum enim constat de causa perceptionis fructuum cessat coniectura confidentiæ, ut fuit conclusum in vna Imolen. confidentiæ. 24. Feb. 1592. coram Pamphilio.

43 Tertium exemplum, quoties resignatarius illos gratis donaret, & antea non fuit de hoc conuentum ut fuit resolutum* in ead. Cusent. nam non omnis perceptio fructuum post renunciationem factam a resignante, ut post presentationem, est confidentia sed ea quæ præcedent pacto, & cōuentione, ut fuit resolutum in una Imolen. Lunæ 24. Februarii 1592. coram Pamphilio.

44 Quartum exemplum, in Episcopo collatore, qui absque scrupulo confidentiæ potest fructus beneficii collati percipere pro decimis, seminario, & reparatione Ecclesiæ, & illos percipiēs ex hac causa nullam committit confidentiam, ut in terminis, consuluit Gabr. conf. 172. nu. 9. cum seq. uol. 2.

45 Secundo limitatur huiusmodi conclusio ut resignans percipiens fructus beneficii resignati committat confidentiam, seu oriatur ex hoc præsumptio confidentiæ, si huiusmodi perceptio fuit facta post perfectam resignationem post captam per successore possessionem, & factam publicationem, ut fuit resolutum* in d. Cusent. præsentæ confidentiæ die Lunæ 4. Feb. 1591. coram R. P. D. Orano, & hanc opinionem consulendo uidetur firmare, Nauar. conf. 28. nu. 2. de sim. & conf. 26. ante num. 1. eo. tit. & p.

batur in uerbis allegatis conf. Pij V. ubi post cessam &c. publicatam, &c. captamque a successore possessionem, & de hoc dicitur infra.

42 Tertio limitatur ut non committatur confidentia ex parte resignatarii, quoties resignans post resignationem se ingerit, & fructus percipit ignorante ipso resignatario, ita in terminis limitat Gabr. cōf. 172. nu. 10. in fi. & num. 13. lib. 2. quam opinionem puto esse sequendam in iudicando, & consulendo. Et ratio est, quia si ignorat Resignatarius fructuum perceptionem, quæ fit a resignante post cessionem, quomodo ei nocere debet, Craue. conf. 171. nu. 18. conf. 201. num. 36. & conf. 203. num. 5. factum enim alterius post ius plene quaesitum, impossibile est, ut ut noceat præsertim ignoranti c. Mathæus, ca. sicut iuris, ubi dd. de simon. Anch. conf. 271. col. pe. Ideo ne iniquitatem huiusmodi Constitutio Pii V. contineat, interpretanda erit in perceptione fructuum, quæ permittente, & sciente beneficiato fit, cū ignorans non delinquit.

43 Accedit, quia ratio dictæ coniecturæ, ut præsumatur confidentia, quoties resignans percipit fructus post resignationem fundatur in eo, quia actus subsequens, indicat animū, & actionem præcedentem. I. quædam. ff. de reb. dub. quæ ratio prioris cessat in ignorante Crau. conf. 203. nu. 5. Ideo &c.

44 Quarto limitatur huiusmodi conclusio ut non sit confidentia ex parte resignatarii quoties resignans percipit fructus post cessionem, eo tamen sciente, & nolente, ita declarat in terminis, Gabr. d. conf. 172. num. 10. in fi. & nu. 13. lib. 2. hoc potest exemplificari quoties uis inferitur, aut simili modo.

45 Et ratio est quia hoc casu cessat ratio coniecturæ, ideo debet cessare dispositio c. cum cessante, de ap. pel. & regulare est ut præsumptio fraudis, & doli cesset quoties fit actus ex necessitate, Ange. in l. si quis post num. 3. C. d. ebon. proscrip. quem commendat Paul. de Monte Pico in l. post contractum, nu. 79. ff. de donat. dum concludit, quod qui facit actum ex necessitate in quo alias dolus & fraus præsumeretur, cessat talis præsumptio, arg. l. quoties. §. qui dolo. ff. de prob. Mascard. de proba. concl. 531. ubi plures in terminis citat.

46 Accedit quia alias sequeretur quod esset in potestate resignantis uel conferentis uim inferendo rectori facere ut beneficium ille amittat, quod est absurdum.

47 Et hæc distinctio ex parte recipientis & dantis in hac materia est trita, Abb. in c. cum in Ecclesiæ in fi. ubi Anan. de sim. Ang. in uerbo simo. 2. nu. 15.

S Y M M A R I U M

- 1 Præsumitur Confidentia in Resignatione, si resignatus constituat resignantem Procuratorem, uel Cōsanguineos.
- 2 Actus subsequens indicat animum.
- 3 Ex causa ius præsumit.
- 4 Ex facto lex colligit mentem.
- 5 Præsumptio Iuris dicitur necessaria.
- 6 Ex coniecturis Statuitur aliquid.
- 7 Resignans amittit omne Ius.
- 8 Resignans non potest percipere fructus.
- 9 Ex datione fructuum facta ueditori arguitur fraus.
- 10 Ex coniunctione sanguinis arguitur fraus.
- 11 Dicitio si, exponitur pro quando.
- 12 Dicitio si, denotat conditionem.

Q V A E S T I O XXXII.

- 13 *Dictio si capitur multis modis.*
- 14 *Verba generalia generaliter accipiuntur.*
- 15 *Locutio generalis nihil relinquit intactum.*
- 16 *A proprietate uerborum non est recedendum.*
- 17 *Constituens Procuratorem collatorem ad percipiendum fructus ex hoc non praesumitur confidentia.*
- 18 *In claris non cadit dubium.*
- 19 *Coniectura cessant ubi est veritas.*
- 20 *Vnius inclusio est alterius exclusio.*
- 21 *In penalibus stricta fit interpretatio.*
- 22 *Verba generalia restringuntur ad specificata.*
- 23 *Verba generalia recipiunt restrictionem a sequentibus.*
- 24 *Vna pars legis declarat aliam.*
- 25 *Posteriora declarant priora.*
- 26 *Verbis & ratione comprehenditur aliquid in lege.*
- 27 *In lege fit expressio exemplariter, & non restrictiue.*
- 28 *Exempla non restringunt regulam.*
- 29 *Ratio disponit sicut lex.*
- 30 *Plus attenditur ratio quam lex.*
- 31 *Ratio extendit legem.*
- 32 *Regula de inclusione unius non habet quando in exclusis militat eadem ratio.*
- 33 *Experientia est rerum magistra.*
- 34 *Vnius inclusio non est alterius exclusio quando aliquid includitur ratione maioris frequentiae.*
- 35 *Verbum Beneficium ubi est generale.*
- 36 *Fauorabile est ut puniantur delicta.*
- 37 *Verba sequentia intelliguntur continuatiue.*
- 38 *Dictio vel, stat alternatiue.*
- 39 *Donatio facta coniuncta personae praesumitur fraudulenta.*
- 40 *Dictio aut disiungit.*
- 41 *Sub uerba parentes, intelliguntur utriusque sexus.*
- 42 *Verbum parentes, quid significat.*
- 43 *Verbiu parentela, refertur ad Agnatos & Cognatos.*
- 44 *Propinqui qui sine.*
- 45 *Affines an sint propinqui.*
- 46 *Procurator potest constitui Instrumento & per litteras.*
- 47 *Pari sunt habere de presenti & de futuro.*
- 48 *Habens obligationem uidetur habere rem.*
- 49 *Assensus dicitur ex promissione & datione.*
- 50 *Locatio quid sit.*
- 51 *Vbi eadem ratio ibi idem ius.*
- 52 *Beneficiarius potest expendere fructus beneficiorum conseruando patrimonium.*
- 53 *In re sua quisque est moderator & arbiter.*
- 54 *Rei sua potest quis eam legem apponere qua uult.*
- 55 *Beneficiarius non potest disponere de fructibus benef. pro re illicita.*
- 56 *Neque pro re profana.*
- 57 *Alias peccaret mortifere.*
- 58 *Et teneretur ad restitutionem.*
- 59 *Donatio non praesumitur.*
- 60 *Capitur praesumptio pro non donatione.*
- 61 *Malitius est occurrendum.*
- 62 *Radix mala amputanda.*
- 63 *Fraus colligitur quando emptor daret fructus venditori.*
- 64 *Dictio, &, coniungit.*
- 65 *Dictio, & includit principium & finem.*
- 66 *Dictio, & continuat.*
- 67 *Argumentum a uerisimili ualidum.*
- 68 *Dictio & copulat etiam diuersa.*
- 69 *Coniectura huius quaestionis non inducit ueram confidentiam.*

DE confidentia, quae committitur quando prouisus constituit procuratorem dimittentem, uel eius parentes.

Secunda coniectura, & praesumptio ex qua probatur confidentia est, quoties prouisus de beneficio constituit procuratorem ad percipiendum, uel locandum fructus illius beneficii dimittente uel illius parentes propinquosque, & illi uel illis donauerit huiusmodi fructus perceptos, uel percipiendos ut dicitur in §. si recipiens beneficium constituit dimittentem, uel eius parentes, aut propinquos, procuratores ad percipiendum, uel locandum fructus beneficii dimitti, & illo, uel illis de fructibus perceptis, aut percipiendis donationem fecerit, & sequuntur Maiol. de irreg. lib. 5. c. 45. sub num. 5. uer. idem est si prouisus. Masc. de proba. concl. 1306. num. 29. 30. & 31. & causa committendi hanc confidentiam ponitur in §. multi, uer. plerisque. Et ratio est, quia huiusmodi actus subsequens indicat animum prauum ipsorum & quid actum fuerit demonstrat, l. quaedam, ff. de rebus dub. l. sed Iulianus, §. proinde, ff. ad Macedon. Paul. de Castr. conf. 247. num. 5. lib. 1. cum aliis ut p. Crau. conf. 284. num. 6. Et ex causa ius praesumere colligitur ex l. in fundo in princ. ff. de rei uend. & ex lult. in fi. ff. de action. & oblig. Menoch. de praesum. q. 17. num. 2. & etiam ex facto, legem colligere, tunc tem animumque agentis constat, ex l. Paulus, ff. rem rat. hab. l. si tamē §. ei qui ff. de edil. edict. §. pauonū. ubi Gl. inst. de ren. diuis. late Meno. de praes. q. 19. n. 1. Dec. cōf. 421. n. 13. Crau. cōf. 87. n. 10. Alc. de praes. reg. 2. praes. 26. & reg. 3. praesumpt. 33. & ideo praesumptio iuris necessaria dicitur Spec. tit. de praes. §. species num. 5. Menoch. d. tract. de praesum. qu. 3. col. 1. & iusta ratione potuit hic Pius V. ex huiusmodi constitutione procuratorum, & donatione fructuum statuere confidentiam ex coniecturis, & iudiciis humana lege, & ratione probatis, Bal. in rub. C. de probat. nu. 6. uer. exemplum, Idem Bal. in l. ea quidem nu. 5. C. de accus. Alc. de praesum. in praesud. par. 3. in princ. maxime in dimittente, qui post resignationem, nō potest se in beneficio resignato amplius intromittere, & ingerere, cum amiserit omnem ius, Inn. Host. Abb. & alii omnes in ca. quod in dubiis de renunc. Rot. decis. 6. in fin. de rer. permut. in nou. Cassad. decis. 2. num. 3. de renunc. & communitate* alii, ut probauit latissime de resign. benef. libr. 1. quaest. 4. & 5. neque aliquos fructus percipere uelate etiam dixi d. lib. 1. de resignat. benef. quaest. 6. Ex hac ergo constitutione, & mandato procuratorio & donatione fructuum arguitur fraus iuxta ea, quae dicuntur in ca. 2. de renu. in 6. in l. dolum. C. de dol. Gl. in l. apud Celsum, in princ. ff. de dol. mal. Bar. in l. post contractū, ff. de don. Dec. cōf. 235. in princ. Paris. conf. 97. num. 17. uol. 3. Grat. conf. 81. num. 42. lib. 2. Et propterea ex datione fructuum facta uenditori arguitur fraus, Bart. in l. post contractum nu. 4. Io. Annibal. num. 135. ff. de don. cum aliis, ut per Masc. de probat. conclus. 815. nu. 48. Et de parentibus, & propinquis statuitur ea ratione, namque ex coniunctione sanguinis deprehenditur fraus, Bar. in l. non solum, nu. 1. ff. de rit. nupt. Are. conf. 2. post nu. 5. & conf. 17. post n. 7. Castren. conf. 337. nu. 16. cum sequ. uol. 1. Rom. in l. post contractum, num. 4. & ibi Io. de Annibal. nu. 62. ff. de don. Card. Paris.

Paris. conf. 143. nu. 2. uol. 4. Dec. conf. 235. col. 2. & conf. 629. nu. 2. Gozad. conf. 1. post nu. 34. Grat. conf. 53. nu. 68. uol. 1. Crau. conf. 82. nu. 5. Et ideo in §. superiori incip. ad probandum statuit, ut legitima sit coniectura, si resignans se ingerat post resignationem beneficio resignato, uel fructus percipiat per se, uel alium, & ibi explicauit causam, & adduxi concordantiam.

Et ex uerbis positis in hoc §. primo nota, quod dictio si, exponitur pro quando, ut per Bartol. in l. hac uerba num. 4. ff. de leg. 1. & denotat conditionem, ut sit confidentia, quando quod subdit, interuenit, Bar. in l. si ita quis promisit nu. 1. ff. de uerb. oblig. & in l. muto. §. sub conditione, nu. 2. ff. de tut. & capitur aliis modis ut per Ias. in l. 1. nu. 69. ff. de off. eius cui mand. est Iuris d.

Secundo nota, quod uerbum recipiens positum in hoc §. posset ex sui generalitate uerificari in recipiente beneficium uacans quocumque modo siue per obitum, siue per renunciationem iuxta ea quae scribitur Bal. in l. in fraudem, in fi. ff. de mili. testam. & conf. 191. lib. 1. locutio enim generalis nihil relinquit intactum. Bal. conf. 205. lib. 1. Crau. conf. 118. nu. 14. & conf. 113. num. 5. & conf. 308. num. 3. eo magis cum id uerbi proprietate sua deat. l. non aliter, ff. de lega. 3. a qua non test. recedendum, l. si alij ff. usufruc. leg. Crau. conf. 188. col. 2. Bal. conf. 452. statuto col. ult. lib. 1. Decian. resp. 47. nu. 8. uol. 3. Menoch. conf. 97. nu. 40. uol. 2. & conf. 215. nu. 9. & 11.

Et hoc modo accipiendo esset sensus, ut committatur confidentia si recipiens beneficium constituit procuratorem ad percipiendum uel locandum resignantem, & presentantem, & ita uidetur intelligere huc tex. Maiol. d. lib. 5. de irreg. c. 45. sub num. 5. col. ult. uer. Idem est si esse confidentiam si prouisus constituit procuratorem ad percipiendum fructus uel locandum, resignantem, prouisorem uel propinquum resignantis prouisoris, aut presentantis, sequitur eisdem uerbis, Masc. d. concl. 1306. num. 29. & 30. & hac conclusio posset comprobari ratione quia ratio quae militat inter resignantem & resignatarium, militat inter conferentem & prouisum, inter presentantem, & presentantem, electorem & electum, ergo idem ius debet statui uulgo. La Titio, ff. de uerb. oblig. l. illud, ff. ad l. Aquil.

Sed his non obstantibus pro contraria opinione alias in facti contingentia respondi, ut hic §. debeat intelligi duntaxat in eo prouiso qui constituit renunciantem procuratorem, ad percipiendum & locandum fructus illius beneficii, & non in eo qui constituit collatorem, presentantem & electorem, & mo uebar primo: Quia id expresse exprimitur in eodem §. ibi constituit dimittentem, uel eius parentes, & c. ergo nullum cadit dubium, l. ancillae. C. de furt. Corn. conf. 109. lib. 1. Dec. conf. 484. nu. 1. Rolan. a Vall. conf. 77. num. 5. lib. 1. unde cessant coniecturae & argumenta, l. continuus, §. cum ita, ff. de uerbo. obliga. Soc. iun. conf. 12. num. 2. libr. 2. Cefal. conf. 138. nu. 20. vol. 1.

Secundo, quia in hac parte constitutionis dum agit Pius de praesumptionibus, & coniecturis sufficere debet ad arguendam & probandam confidentiam a §. ad probandum usque ad §. si uel sola, loquitur de resignatione ut patet ibi si quis post cessam, & ibi publicatam resignationem, ergo non debent includi ordinarii presentantes & electores, cum unius inclusio sit exclusio alterius, l. cum pretor, ubi Glo.

& alii, ff. de iud. Fel. in c. non ne. de praesump. Iaso. in l. 1. col. 4. ff. solut. matr.

Tertio, quia haec est materia penalis, & admodum odiosa, & ideo stricte intelligenda, & quantum sonat, Din. in regul. odia, ff. de regul. iur. cap. 15. qui de sent. ex com. lib. 6.

Ad contrarium respondebam, quod generalitas illius uerbi recipiens debet restringi ex uerbo subsequenti dimittentem, quod excludit aliam uacationem quam resignationis ut supra dixi, & regulare est, ut uerba generalia restringantur ad specificata. l. si de certa, C. de transac. l. si ex maiore, C. de excep. Crau. conf. 308. sub num. 5. col. pe. uer. inde uidemus & ext. sequentibus, Glo. in auth. offeratur, C. de lit. contest. & in l. sciendum, in prin. ff. qui satisf. cog. Dec. conf. 179. col. ult. uer. nec obstat, & regula re est ut una pars legis declarat aliam l. non est nouum, l. nam & posteriores, ff. de legibus. l. utrum, ff. de pet. her. l. qui filiab. ff. de legat. 1. & posteriora declarant priora, Crauet. conf. 86. num. 5. & conf. 221. num. 15.

Et hanc opinionem existimo esse ueriores, in puto iuris uero, a contraria non recederem in iudicio ex identitate rationis, ut si prouisus constituat procuratorem, collatorem presentantem, illi scilicet donet fructus perceptos, & percipiendos, ut colligatur coniectura confidentiae, nam eadem uiget ratio, & pacti praesumpti, Ideo praesens casus uidetur inclusus, quamuis non exprimat uerbis, quod non est necessarium cum comprehendatur ratione, l. his solis, C. de reuoc. donat. Paris. conf. 83. num. 2. uol. 3. & conf. 69. num. 3. uol. 4. Dec. conf. 284. col. 2. & conf. 301. col. etiam 2. & receptum est ut si ratio legis comprehendit plures casus si de uno in ea fit mentio uidetur factum exemplariter non restrictiue, Tiraq. in l. si unquam, uerb. libertis nu. 37. C. de reuoc. dona. & de utr. retr. Lignag. §. 28. nu. 2. & 3. nam exemplat non restringunt regulam, l. regula §. ult. ff. de iur. & fact. ignor. l. scire oportet §. penult. ff. de excus. tut. Bal. in l. 1. in l. lect. sub num. 1. ff. de iust. & iur. Ex quo uidetur responsum ad argumentum primum, quod adducebatur consulendo de uerbo dimittentem cum exempla non restringat regulam, & 1. a quo disponat, sicut lex, Bal. in c. dilectus filius col. 1. de rescr. Dec. conf. 284. col. 2. Crau. conf. 183. col. 2. Dec. etiam in ca. 2. requiritis num. 2. de appella. & in ca. si clerici, §. de adulteriis num. 18. de iudic. imo plus est attendenda ratio legis, quam lex l. 1. C. quae sit longa consuet. c. consuetudo prima dist. Gemin. in cap. ubi periculum num. 1. de elect. libr. 6.

Ad secundum respondeo quod licet uerba §. ad probandum sonent in resignatione, tamen uerba huius §. si recipiens, ex ratione habent hanc extensionem l. cum pater §. dulcissimis, ff. de leg. 2. Are. conf. 143. col. 4. & 5. Gemin. conf. 39. col. 1. & conf. 40. col. 2. optime Bar. in l. pater filium §. fundum in fine, ff. de leg. 3. Glo. in clem. 1. de elect. Non obstat argumentum de inclusione, quia respondeo regulam illam communem non habere locum, quoties in exclusis militat eadem ratio, quae inclusis, Glo. in di. l. cum praetor, ff. de iud. Fel. in c. nonne in 4. lim. de praesum. Gerard. de petra sancta singu. 7. Riminal. sen. conf. 251. num. 44. & conf. 529. num. 25. Dec. in l. 1. in 3. lect. num. 84. ff. si cert. petat. Card. Paris. conf. 111. num. 39. uol. 1. Menoch. de arbit. iud. cas. 64. nu. 18. Eoque magis, quia potest dici, quod id, quod dicitur hic de resignatione exprimitur ratione frequentioris

33 tioris contingentiæ, nam re uera frequentius potest accidere, & experientia docet, quæ est rerum magi fra §. sed hodie institit, de satisf. cap. & quam sit de ele ctio. lib. 6. Paris. in rub. ff. fol. matr. nu. 6. & communiter* est receptum, ut unius inclusio nõ fit alterius exclusio, quando id quod teprimitur, deciditur ratione maioris frequentie, & contingentiæ Gl. not. in cle. i. uerbo prædentes in fine de rescr. & ibi illam not. Ant. de Butr. & Imol. Ias. in l. 1. numer. 33. ff. fol. lut. matr. mo. & in l. 2. numer. 12. ff. de uulga. & pupill. Fel. in c. nonne in §. limit. de præsumpt. Bellon. conf. 52. num. 10.

Ideo conclusio huius tex. siue §. intelligenda erit ut non solum sit confidentia quando resignatarius constituit procuratorem resignantem, uel eius propinquum ad percipiendum, uel locandum fructus illius beneficii resignati, illisque donando dictos fructus sed etiam quando prouisus, præsentatus, nominatus, electus, id facit constituendo collatorem præsentantem, nominantem, & eligentes, eisque donando fructus, nam ex hoc colligitur confidentia.

34 Tertio intellige hanc conclusionem in quocumque beneficio tam simplici, quam requirente residetiam, & curato, ac habente dignitatem quamtu- muis maximam, quod probat, tum generalitas dicti uerbi beneficii, Gem. in c. quamuis el. 1. de præb. lib. 6. Anan. quem refert, & sequitur Caccial. de pef. q. 30. num. 6. Barbat. in clem. causam. quod si for- san, num. 28. & 29. ac 30. de elect. & colligitur ex his que scribit Ioannes Selua de benef. part. 1. 2. & 3. & late tradidimus de resig. benef. lib. 2. que. 1. ubi expli- cauimus omnia genera beneficiorum, tum etiam ratio, quæ militat in omni beneficio, & dignitate, ut censeatur punibilis, & prohibita confidentia ibi cõ- missa. Accedit tertio, quia fauorabile est ut puniã- tur delicta, & sit lata interpretatio, l. si quis ingenuũ §. in ciuilibus, ff. de capt. & postli. l. si ita uulneratus ff. ad l. Aquil. Bart. in l. quemadmodum, C. de agric. & cens. lib. 1. Blanc. in prax. crim. §. datus defensionibus nume. 49.

35 Quarto quia in §. præcedenti incip. ad probandũ iam expresserat Ecclesiam, aut Monasteriũ, & aliud beneficium unde hic non erat necessarium id repe- tere, cum eadem sit materia, & continuet, ac intelli- gatur, quod hic dicitur iuxta terminos præcedẽtis orationis de Episcopatibus, Abbatibus, & reliquis sa- cerdotibus, Bal. in l. domum col. 1. in fine, C. de rei uẽ- dic. Ias. conf. 215. col. 2. lib. 2. & conf. 5. col. 3. libr. 3. Soc. Sen. conf. 15. num. 17. libr. 1. Craue. conf. 313. num. 5. & in principio iam expresserat de omnibus personis, etiam S. R. E. Cardinalibus, de quibus po- terat fieri dubium.

36 Quarto intellige hanc conclusionem, colligi con- fidentiam siue prouisus cõstituerit procuratorem re- signantem, siue eius parentes, aut consanguineos, nam hæc parificatur, ut probant expresse illa uerba constituerit dimittentem, uel eius parentes aut propinquos procuratores, l. si hæredi plures, ff. de cond. & demon. Dicitio enim, uel operatur, ut sufficiat v- nam partem esse ueram ad effectum, ut ex hoc oria- tur coniectura confidentiæ, tam si fuerit constitutus procurator resignans quam si fuerint constituti pro- pinqui uel parentes, Corn. conf. 237. colum. 4. lib. 4. Ang. de Gam. de testam. nu. 2. & in hoc nullum ca- dit dubium, quia uerba sunt clara l. continuus, §. cũ ita, ff. de uerb. oblig. & rationem supra deduximus, quare æquiparentur hi duo casus, nam eo quia sunt

37 constituti procuratores, parentes, & propinqui, uide- tur constitutus ipse resignans ob coniunctione san- guinis, quæ inter illos adest, & merito arguitur con- iectura fraudis, Rom. in l. post contractum nu. 4. ff. de donat. ubi Io. Annib. nu. 62. uerf. nec obstat, Are. conf. 2. nu. 5. Calcan. conf. 25. col. 12. in princ. cum aliis, ut per Mascard. de probat. concl. 815. nu. 10. & ideo donatio facta coniuncte personæ præsumitur fraudulenta, ac simulata, & non uera, ut est tex. opti- mus in l. data opera, C. de don. l. pe. in prin. ff. de bo- libert. Bar. in l. non solum in prin. ff. de rit. nupt. Bal. conf. 438. lib. 5. Cuman. conf. 155. colum. 2. Petr. de Anch. conf. 251. Dec. conf. 235. num. 2. uerf. secunda præsumptio, Card. Paris. conf. 143. num. 22. uol. 4. & faciunt notata in c. 2. de renunc. lib. 6. & quod dicitur de parentibus, aut propinquis dimittentibus benefi- cium, ut sit coniectura confidentiæ si constituan- tur procuratores a resignatario illisque donetur fru- ctus, intellige disiunctiue, nam nõ requiritur, ut sint constituti parentes, & propinqui; sufficit enim, quod alter eorum fuerit constitutus, ut colligitur ex dictione aut, que ponitur inter prædictos quæ disti- git, & operatur, ut unum sufficiat, Bar. in l. is qui du- centa §. utrum num. 2. ff. de reb. dub. Bal. in l. cũ quæ- dam nu. 6. C. de uerb. signif. ubi dicit quod si dictum fuerit, uolo pecuniam deponi in manibus Titij aut Sempronij, uideatur tacite procuratoris officium cui libet de se in solidum esse commissum idem uoluit Bar. in auth. si quando, C. de const. pecu. Et cũ Pius V. nominat in hac coniectura parentes, uide- tur intelligere de parentibus utriusque sexus, Glo. in l. appellatione parentis, ff. de uerb. sign. & ibi Alc. Gl. & Bal. in l. quisquis, C. ad l. Iul. Maiest. Et quam- uis proprie pater, & mater significetur, cũ ueniat a uerbo pario, tamen apud Iurisperitos teste Festo etiam auus & proauus, & alij superiores utriusque se- xus usq; ad tritauios & tritauias intelliguntur, & ultra hos maiores appellatur, ut tradit Paul. I. C. de grad. affinit. l. Iuricons. Caius in d. l. parentis appellatio- ne, ff. de uerb. sign. & optime intrat hmõ coniectu- ra, quoties fuit constitutus procurator, Pater, Auus, tam paternus, quam maternus resignantis, ut præsu- matur confidentia ex præsumpta fraude uel intelli- ge latus, nam parentũ uocabulum ad quolibet con- sanguineos extensum inuenimus, ut Plin. lib. 18. cap. 1. Cic. 1. de Ora. & 2. de Finib. & li. 9. ad Atti. Ouid. 1. Metam. & alij tradunt relati a Calepin. in Dictionario uerbo parēs, & sequitur Iac. Spieg. in dictiona- rio in eodem uerbo parēs, uerf. at latus hodie utri- usq; Ias. in l. in ius uocari §. p̄tor n. 8. ff. de in ius uoc.

38 Aff. decis. 178. nu. 2. Hinc uerbu parentela adapta- tur ad Agnatos, & Cognatos, Corn. conf. 133. col. 1. lib. 2. Card. in clem. 1. §. ult. de iur. iur. & omnes col- laterales, Abb. in c. fraternitatis, de usuris, Bal. conf. 334. nu. 5. lib. 3. Ang. conf. 289. Butr. conf. 9. Ancha. conf. 239. col. 4. Alex. conf. 160. lib. 2.

39 Dũ aut nominat propinquos ut intelligere de cõ- sanguineis, & sic de oĩbus sanguine coniunctis cum resignante, Cic. ad Cæl. lib. 2. epist. & habetur ex Di- ctionario in uerbo propinquus, Bar. in l. ult. nu. 4. C. de uerb. sign. An affines dicatur propinqui, Idẽ Bar- to. in l. 1. C. unde ui. & ux. & in l. cui eorum §. affinita- tis, ff. de post. Bal. in l. ul. C. de ind. uid.

40 Quinto hæc conclusionẽ intellige, siue prædicti cõ- stituantur procuratores per instrum. siue per literas; nam utroque mō posset constitui tradit Card. Paris. conf. 47. nu. 14. uol. 1. cum aliis adductis a me de re signa.

41 Sexto intellige hanc conclusionem in fructibus tam perceptis, quã percipiendis, ut patet ibi de fru- ctibus perceptis, aut percipiendis, & ratio est, quia eadem uiget rō in utroque casu, nãque eadem fraus deprehenditur, ergo idem ius t̄ debet statui illud,

42 signa. benef. lib. 9. q. 6. col. 1. & eadem ratio uiget in utroque casu, Ant. de Butr. in c. 2. nu. 4. de renunc. li. 6. ergo idem ius, l. illud, ff. ad l. Aquil. & hoc nullum habet dubium.

43 Sexto hanc conclusionem intellige, ut committa- tur confidentia tali casu, siue fuerint a resignatario constituti procuratores, parentes, aut propinqui re- signantis ad percipiendum fructus beneficii resignati, siue ad locandum fructus percipiendos, ut patet illis uerbis ad percipiendum, uel locandum fructus beneficii dimissi. hi enim casus equiparantur, & rō est, quia paria sunt quod quis percipiat fructus de præfenti, t̄ uel habeat promissionem illos conse- quendi infra certum tempus, ut dicit Salic. in l. non ideo minus, in fine, C. de accus. Gramma. Vot. 9. col. 1. qui enim habet obligationem, & promissionem uidetur habere rem ipsam, Curt. Sen. conf. 20. col. 18. uerf. omitto postremo, Aret. conf. 164. col. 1. & sequi. Paris. de Put. in tract. de synd. fol. 57. nu. 14. Et ideo affinitus dicitur tam ex datione, quã ex pro- missione, Archid. in c. pro humani col. 1. in fine, Ge- min. in §. cum igitur in primo not. Petr. de Anch. in 6. not. de homic. lib. 6. Dec. conf. 327. in prin. Corn. conf. 249. col. 1. uol. 4. Carrer. in prax. crimin. in tit. de homic. §. circa tertium in princ. ubi attestatur

44 de communi, quam promissionem uidetur habere ex locatione facta, cum locatio sit ad rei usum con- cesso pro mercede, uel pecunia numeranda conue- ta, Azo in princ. loc. in sum. Gl. Bar. & Salic. in l. ex- cepto ff. loc. Doct. * communiter in rubri. ff. & C. ac Inltit. loc. Et hoc intellige, quoties iste procurator locauit fructus dicti beneficii pacifice, ut sibi re- spondeatur de pecunia, nam hanc uidetur habere mentem Pius V. quia si pecunia erit soluenda domi- no beneficii, cessat omnis fraus, cum nullam utilita- tem habeat ipse procurator.

45 Septimo intellige hanc conclusionem procedere quoties fuerint constituti procuratores dicti pa- rentes, uel propinqui ad locandum, uel percipiendũ fructus beneficii dimissi, nam ita declarat tex. ibi be- neficij dimissi, & est ratio, quia tunc p̄t ex eo præ- sumi fraus conuentionis illicitæ iam factæ, ut supra dictum est, ergo secus erit, si fuerint constitui præ- dicti procuratores ad percipiendum, uel locandũ fru- ctus alterius beneficii non dimissi, quia hanc casum uerba tex. non applicatur l. 4. §. toties, ff. de dam. n. infect. Si autem constat pecunias uersas ad utilita- tem resignantis, inficiari non potest, quin ex illa p- ceptione fructuum non arguatur ad actum illicitũ, & ad præsumptionem confidentiæ, quoties uere cõ- stat fructus illos uerti in utilitatem illius, & actum esse respectuum iuxta eam, quæ scribit Paris. cõf. 143. num. 2. uol. 4. cum alijs, ut per Mascard. de p- bat. concl. 815. num. 4. & fraudulẽtum, nam dicitur in §. quare nos uolentes, & in §. itidem, siue per se, si ue per alium, &c.

46 Octauo intellige, siue huiusmodi fructus benefi- cij dimissi fuerint dati resignanti, siue prædictis p- curatoribus, nam hos duos casus æquiparat Pius V. illis uerbis, & illi, uel illis donationem fecerit, & ra- tio est, quia utroque casu potest fraus deprehendi iuxta ea, quæ supra deduximus latissime.

47 Nono intellige hanc conclusionem in fructibus tam perceptis, quã percipiendis, ut patet ibi de fru- ctibus perceptis, aut percipiendis, & ratio est, quia eadem uiget rō in utroque casu, nãque eadem fraus deprehenditur, ergo idem ius t̄ debet statui illud, ff. ad l. Aquil. l. a Titio, ff. de uerb. obliga. Et sufficit alterutrum, ut patet ex dictione illa, aut, Bart. in l. si is, qui ducenta §. utrum nu. 2. ff. de reb. dub. Bald. in l. cum quadam num. 6. C. de uerb. oblig. & * commu- niter Doct. sequuntur.

48 Decimo nota casum, in quo quis non potest dis- sponere de fructibus beneficii absque periculo com- mittendi confidentiam, cum regulariter clericus beneficiatus possit expendere fructus beneficii, quo modocumque uoluerit etiam bona propria cõser- uando, Innoc. in c. Episcopum de præb. & ibi Abb. & alij Card. Zab. & Abb. in c. postulasti de rescrip. ubi Fel. nu. 6. Soc. Sen. conf. 9. uol. 3. Caiet. 2. 2. que. 185. art. 7. resp. ad 3. communis * opin. teste Fel. in d. c. Episcopus, & comprobatur Couarr. in cap. 1. col. 3. de testam. sub nu. 2. cum sint domini, & in re sua quisque fit moderator, t̄ & Arbitrator l. in re man- data, C. mand. l. nemo exterus, C. de iudic. §. per tra- ditionem, instit. de rer. diuis. Soc. Sen. conf. 53. num. 8. lib. 1. rei suæ potest, quis eam legem apponere, q̄ uoluerit, cap. uerum, de cond. apposit. c. 1. de mona- chis, de præb. c. cum Bertoldus de re iudic. l. quoties, C. de don. quæ sub mod. l. ob res §. 1. ff. de pact. do- tal. l. legem, C. de pact. Bald. in l. hac edictali in prin- ci. col. 5. C. de secur. stab. Card. Paris. conf. 72. in pri- uol. 1. & conf. 24. nu. 24. uol. 2.

49 Et ratio huius conclusionis est, quia non potest clericus fructus beneficii expendere pro re illicita, Archiep. Florent. in 3. par. summ. tit. 15. c. 1. §. 19. & in 2. par. tit. 2. c. 2. §. ult. Siluestr. in uer. clericus 4. An- ge. in uer. clericus 4. §. 4. Palud. in 4. sent. dist. 24. q. 3. art. 3. & pro re profana, Riccard. in 4. sent. distin. 15. art. 3. q. 1. ad 1. Caiet. 2. 2. q. 185. art. 7. alias pecca- ret mortifere, Archid. & Gem. in princ. dist. 44. Ab- ba. in c. cum secundum de præb. Fel. in c. postulasti nu. 6. de rescr. Dec. in c. Episcopus de præb. & secũ- dum unam opinionem tenetur ad illorum restitu- tionem, ut late tradunt Aluarot. Pelagius de plan- ctu Ecclesie lib. 2. c. 28. col. 8. Maior in 4. dist. 24. q. 17. & communiter, * ut attestatur Nauar. qui hanc opinionem pluribus rationibus, & auctoritatib. de- fendit in tract. de reddit. Eccl. q. 2. in 7. monit. fo. mi- hi 179. colum. 4.

50 Undecimo intellige, siue hmõ donatio facta fue- rit scriptura, siue absq. scriptura, nã utroq; casu exi- stimo colligi ex hoc cõfidetiã, qd̄ probõ, Primo ex gñalitate huius uerbi apti cõprehendere utrũq; ca- sum, Bal. in l. in fraude, in fin. ff. de mil. testa. l. 1. §. ge- neraliter, ff. de le. p̄st. Sed o, q̄a in §. itidẽ d̄ scripto, uel uerbo significauerit, & ibi late dixi. Tertio, quia eadem est rō, ut patet, ergo idem ius utroque casu, l. illud, ff. ad l. Aquil. Quarto, q̄a mens Pij V. nõ est loqui de donatione formali, q̄ prouenit ex mera li- beralitate, de qua in l. donari, ff. de don. & in l. dona- ri, ff. de reg. iur. Host. in sum. tit. de dona. sed de ea, q̄ fit fraudulẽter p̄ consequẽdo bñficiũ, ut uerba ostẽ- dũt, l. Labeo in fi. ff. de supel. le. Dec. in l. semp. in sti- pulationib. nu. 4. ff. de reg. iur. Crau. cõf. 20. n. 2. & cõ- si. 290. in fi. & regulariter donatio non t̄ p̄sumit, cũ p̄t capi alia cõiectura, uel cõstat de cã, l. cũ de inde- bito, ff. de probat. l. si cũ aurũ, ff. de solu. Ale. in le. si is qui quadringenta, §. dos legata. nu. 4. ff. ad l. falcii. Corn. conf. 64. nu. 2. uol. 2. Goz. conf. 94. n. 28. Imo in dubio t̄ capitur alia præsumptio datum ob aliam causam, Bal. in l. generaliter col. 4. C. de nõ nu. pec. Ias. in l. si a substit. §. ult. in fi. ff. de le. 1. Malitijs t̄ n. occurrendum est, l. cũ hi, §. si cũ lis de dol. ff. de tran-

51 fact.

52 fact.

53 fact.

54 fact.

55 fact.

62 aet. l. magis, §. si pupillus, ff. de reb. cor. & omnis radix mala amputanda, l. in fundo de rei uend. l. quaestio in fi. C. de fideico. Ang. de malef. in uerbo fama publica sub nu. 118. in fine.

* Hinc communiter receptum est, fraudem praesumi, quando possessor uenditor responderet de fructibus emptori, t vel e contra, Bart. in l. post contractum post num. 4. uers. respondeo, non puto sufficere, ff. de donat. Crot. conf. 141. Bart. in l. sicut, §. si puacaneum in fine, ff. quibus modis pign. uel hypot. solu. Mascard. de probat. concl. 815. num. 55. Ita pari ratione fraus debet deprehendi ex datione fructuum beneficij, quam facit resignatarius resignati.

Sed dubium cadit, an haec debeant coniungi, ut scilicet requiratur ad effectum, ut haec coniectura confidentie intret, quod recipiens beneficium constituerit procuratorem resignantem, uel eius parentes, & propinquos ad percipiendum, uel locandum fructus beneficij dimissi, & illi, uel illis de praedictis fructibus donationem fecerit, uel alterutrum sufficiat, ut ex constitutione sola arguatur confidentia, & ex donatione sola? Mihi uidetur alterutrum non sufficere, ut habeat locum haec coniectura posita in hoc §. si recipiens, sed coniunctim requiri constitutionem procuratoris ad percipiendum & locandū fructus, & illorum donationem resignanti, uel eius propinquis, & parentibus. Quod proba, quia copula, & t quae ponitur inter haec duo, coniungit, l. si heredi, ff. de cond. inst. vbi Glo. & alij latissime, Fel. in c. ex par. 1. nu. 21. de resc. Et operatur, ut requiratur verificatio utriusque requisiti, Ias. in l. fluminib. nu. 64. ff. de flum. Fel. loc. cit. Imol. in clem. in plerisque in 8. col. de elect. Bart. in l. si is, qui ducenta, §. proinde, de reb. dub. & in d. l. qui heredi, Adeo, quod quod dicitur ponitur inter principium, & finem habet includere medium, Host. in c. licet causam, Fel. num. 10. uers. tertia causa de probat. Bald. in l. 1. nu. 4. C. de iur. emphyt. Abb. conf. 11. nu. 26. sub eadem qualitate, l. nam, quod liquide, ff. de poen. leg. Je. Seig, §. caio, ff. de fund. instr. l. si quis Titio, ff. de usufruc. ac cresc. Pauin. de potest. cap. sed. vacant. in prael. 3. nu. 3. cum seq. Et eius natura est, ut continuet praecedentia, Bar. in l. 1. in fine, ff. de his, qui not. infam. & in l. Seie, §. Caio nu. 3. ff. de fund. instr. Roman. consil. 104. nu. 4. Alex. conf. 101. nu. 8. lib. 3. Corne. consil. 129. in fine lib. 2.

64 Sed dubium cadit, an haec debeant coniungi, ut scilicet requiratur ad effectum, ut haec coniectura confidentie intret, quod recipiens beneficium constituerit procuratorem resignantem, uel eius parentes, & propinquos ad percipiendum, uel locandum fructus beneficij dimissi, & illi, uel illis de praedictis fructibus donationem fecerit, uel alterutrum sufficiat, ut ex constitutione sola arguatur confidentia, & ex donatione sola? Mihi uidetur alterutrum non sufficere, ut habeat locum haec coniectura posita in hoc §. si recipiens, sed coniunctim requiri constitutionem procuratoris ad percipiendum & locandū fructus, & illorum donationem resignanti, uel eius propinquis, & parentibus. Quod proba, quia copula, & t quae ponitur inter haec duo, coniungit, l. si heredi, ff. de cond. inst. vbi Glo. & alij latissime, Fel. in c. ex par. 1. nu. 21. de resc. Et operatur, ut requiratur verificatio utriusque requisiti, Ias. in l. fluminib. nu. 64. ff. de flum. Fel. loc. cit. Imol. in clem. in plerisque in 8. col. de elect. Bart. in l. si is, qui ducenta, §. proinde, de reb. dub. & in d. l. qui heredi, Adeo, quod quod dicitur ponitur inter principium, & finem habet includere medium, Host. in c. licet causam, Fel. num. 10. uers. tertia causa de probat. Bald. in l. 1. nu. 4. C. de iur. emphyt. Abb. conf. 11. nu. 26. sub eadem qualitate, l. nam, quod liquide, ff. de poen. leg. Je. Seig, §. caio, ff. de fund. instr. l. si quis Titio, ff. de usufruc. ac cresc. Pauin. de potest. cap. sed. vacant. in prael. 3. nu. 3. cum seq. Et eius natura est, ut continuet praecedentia, Bar. in l. 1. in fine, ff. de his, qui not. infam. & in l. Seie, §. Caio nu. 3. ff. de fund. instr. Roman. consil. 104. nu. 4. Alex. conf. 101. nu. 8. lib. 3. Corne. consil. 129. in fine lib. 2.

65 Eoque magis, cum materia sit connexa, & posita in eodem §. Soc. Sen. conf. 53. nu. 9. lib. 1. Paris. cō. si. 38. nu. 25. lib. 2. Curt. iun. in le. 1. §. ult. nu. 27. ff. si cert. pet. Dec. conf. 324. col. pen. Anchar. in clem. in plerisque, col. vlt. de elect.

66 Quod comprobatur etiam uerisimilitudo, t cuius argumentum ualidissimum est Bal. conf. 180. lib. 3. Oldr. conf. 13. Crau. conf. 297. nu. 6. 19. Haec enim dictio, Et, copulat omnino diuersa, ut utrumque copulatum ueniat principaliter, Gl. in rub. ff. de iur. & fact. ignor. Bar. in l. si finita §. si eleganter, ff. de dā. in fec. Archid. in c. cupientes in princ. de elect. Eoque magis, cum utrumque est necessarium. Petr. de Anch. in c. presentium, §. testes, de testibus li. 6. Bar. & alij in l. diuis, ff. de re iudic. Gemin. in ca. quoties in fine 2. q. 1. Roman. conf. 369. in antepe, col. cum alijs, ut per Felin. d. c. ex parte num. 23. & excludit, quae non narrantur. Lud. Rom. conf. 146. uiso, col. 3. late Fel. d. c. ex parte nu. 22. de resc.

67 Rursus contigit dubitare, an haec coniectura praesentis §. inducat ueram confidentiam? prima, facie

68 uideretur dicendum, quod sic, ex uerbis positis in superiori §. ad probandum, ad probandum uero plene confidentiarum abulum inter alias, etiam praesumptiones, & coniectura habeantur legitima, &c. In contrarium tamen est ueritas, ut t huiusmodi praesumptio non inducat ueram confidentiam, sed tantum praesumptionem, * ut fuit resolutum in una * Cosentin. praetensa confidentia coram R. P. D. Ora no 4. Febr. 1591. & probatur expresse in §. testes ea ratione, quia aliud est praesumptio, aliud ueritas. Nec obstant uerba supra posita ex §. ad probandum, quia solum probant, ut huiusmodi praesumptio, & coniectura sit legitima inter alias, non autem quod sit ueritas.

69 Postremo dubitatur, quid t si resignatarius post plures annos post resignationem donet resignanti aliquam quantitatem pecuniarum, an ex hoc arguatur confidentia, cum hic casus proponeretur in Rota a bo. mem. D. Bubalo in una Oriolen. 1. Februarij 1591. de ordine fel. rec. Gregorij XIII. fuit resolutum ab omnibus negatiue, scilicet, quod donatio facta post multos annos post resignationem non arguat simoniam, neque confidentiam, nisi probetur praecessisse pretium illicitum super huiusmodi donatione facienda in ipsa resignatione, c. artaldus, ibi antequam eligeretur 8. q. 3. Ioan. Andr. Abb. Fel. & Dec. in c. ueniens, el. 1. de testib. Abb. in cap. cū. M. nu. 24. de const. Dec. conf. 118. nu. 4. Moed. decif. 116. Put. decif. 171. numer. 9. lib. 2. Caputaq. decif. 239. nu. 7. par. 5.

70

S V M M A R I V M

- 1 Resignans expendens pecuniam pro literis Resignatarij committit confidentiam.
- 2 Ex solutione pecuniae intrat fraus.
- 3 Ex facto ad quod quis non tenetur, oritur fraus.
- 4 Ex facto insolito intrat fraus.
- 5 Insolita uenditio facit praesumere fraudem.
- 6 Fraus ex coniecturis.
- 7 Actus praesumitur factus ad instantiam, illius in cuius utilitatem ueritur.
- 8 Citatio praesumitur facta ad instantiam partis.
- 9 Mutuum praesumitur factum gratia recipientis.
- 10 Contractus simulatus si impensa quae debet fieri per uenditorem, fiat ab emptore.
- 11 Impensa instrumentorum sunt ab emptore.
- 12 Resignatarius expendens in litteris Resignantis committit confidentiam.
- 13 Casus non expressus non includitur in lege.
- 14 In paenalibus fit stricta interpretatio.
- 15 Causa principalis quae.
- 16 Impensa probatur per dictum Procuratoris.
- 17 De facto proprio quis potest testificari.
- 18 Dictum unius non probat.
- 19 Libris mensurarum creditur.
- 20 In habentibus officium publicum, non cadit suspensio.
- 21 Libri scripti auctoritate priuata non probant.
- 22 Interest Reipublicae ut delicta puniantur.
- 23 Regula, & nius inclusio, fallit pluribus modis.
- 24 Expensae probantur pluribus modis.
- 25 Expensae probantur ex coniecturis arbitrio Iudicis.
- 26 Expensae praesumuntur factae animo repetendi.
- 27 Dictio simulque coniungit.
- 28 Dictio una coniungit.

- 29 Vbi uerba sunt clara, nullum cadit dubium.
- 30 Dum duo requiruntur unum non sufficit.
- 31 Capienda interpretatio pro non delicto.
- 32 Sine pecunijs non fit expeditio.
- 33 Ingerit se in hereditate qui soluit es alienum.
- 34 Sub titulo beneficij includuntur annexa.
- 35 Fideiubens resignans pro Resignatario non committit confidentiam.
- 36 Qualitas legis debet in primis verificari.
- 37 Actus fideiussionis non est prohibitus.
- 38 Dictio si, uenit continuatiue.
- 39 Sequentia declarantur ex praecedentibus.
- 40 Lex generalis comprehendit omnes casus, & personas.
- 41 Actus attribuitur mandanti.
- 42 Mandans & Mandatarius puniuntur.
- 43 Ex coniectura huius quaestiois non oritur uera confidentia.
- 44 Scientia Papa facit cessare omne vitium.

Q V A E S T I O XXXIII.

DE confidentia, quae committitur ex expeditione litterarum.

TRIGESIMOTERTIO quaero, &c. Tertia coniectura, & praesumptio ex qua probatur confidentia colligitur ex totali expeditione litterarum resignationis pro resignatario facta a resignate de suis proprijs pecunijs, ut patet in §. si uel sola procuratoris de positione, uel libris rationalibus mensurariorum ex parte dimittentis expeditio, quae personam recipientis concernit, prosecuta sit, simulque expeditio pro ea necessaria ab illo facta fuerint. & causa id faciendi ponitur in §. multi, de qua dixi. Et ratio est, quia quoties resignatur beneficium in fauorem alicuius fit supplicatio, qua signata, data, ac registrata, ac praestito consensu, litterae expediuntur ut late tradidi de resign. benef. lib. 8. & si in illa resignatione aliquid reseruatur resignanti, scilicet pensio, uel fructus, ipse expedit suas bullas reseruatiōis pensionis, aut fructuum, & soluit de suo compositionem, & alia necessaria, quae expendantur pro expeditione dictae reseruatiōis pensionis, aut fructuum, ut resignatarius expedit suas litteras resignationis, scilicet prouisionis factae per S. D. N. in personam suam, soluendo de suo annatam, & alia necessaria in Camera, uel Cancellaria expendi, & dari solita, ac in plumbo, & ita seruat stylus* uulgaris Curiae omnibus notissimus, & de eo etiam attestatur Nauar. conf. 5. nu. 1. uers. respondeo, de Simon. Si ergo resignans se ingerit in expeditione, quae pertinet ad resignatarium, expendatque pro illa t pecunias proprias, ex hoc oritur praesumptio fraudis iuxta ea, quae ponit Io. Annib. in l. post contractum num. 138. uers. item fraus, tamen praesumitur, & nu. 140. ff. de donat. per Glo. primam in l. si quis sub conditione, de condit. & inst. Et regulare est ut oriatur t coniectura fraudis, quoties fiunt ea, ad quae quis non tenetur, Paul. de Castr. in d. l. si quis sub conditione post numerum primum ex l. unde propter, ff. de cond. & demon. Crauet. conf. 321. nu. 3. uers. praesumitur contra eum, & quoties quis facit t insolita, Guid. Pap. de praesumptionib. nu. 51. uers. ex cautelis. Crau. conf. 44. nu. 5. Mascard. de probat. concl. 815. nu. 40. Hinc insolita uenditio facit praesumere fraudem contractus, Bal. in d. l. si quis sub conditione, Io. Annib. d. l. post contra

6 etum nu. 139. Craue. conf. 100. Titius post n. 5. uers. itaque ex actu. Fraus enim coniecturis deducitur c. 2. de renun. in 6. ubi * oes dd. Glo. in l. apud Celsum in princ. ff. de dol. mal. Paris. conf. 97. nu. 17. uolu. 3. Crau. conf. 10. nu. 3. Grat. conf. 81. nu. 42. li. 2. Dec. conf. 235. in princ. & conf. 659. et in princ. Et huiusmodi fraus potest hac de causa, & ratione, interuenire, ut resignans deponat illud beneficium penes resignatarium ex una undecim, uel duodecim causarum positarum in eadem Constitutione Pij V. in §. multi, ut quia non potest retinere illud beneficium, uel ne cogatur ad sacros ordines, aut ad residentiam, uel ad incedendum in habitu clericali, uel ut possit proficisci ad bellum, aut inimicum occidere, uel ut alieno nomine lites agat, & defendat, uel ob crimē cum sit inhabilis, querat purgationem, uel absolutiōnem, aut ut uxorem capiat, non recitet horas canonicas. his enim de causis, & similibus, potest verificari haec conclusio nostra, ut ex aliqua ipsarum quaeat resignans deponere beneficium penes aliquem, ad effectum, ut postea illud possit consequi ad suū beneplacitum, & ideo facit expeditionem, & expedit pro resignate, cum resignatio respiciat potius commodum, & interesse suum, quā resignatarij, qui est suppositus, & propterea non mirum, si non curatur expedire litteras suae resignationis in sui fauorem, & in illis expendere, ad not. in l. pupillus §. sed & si per interpositam. ff. de auct. tut. Et ex hoc oriri fraudem euidentem colligitur ex his, quae scribit Guid. Pap. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est si resignans est tam diligens, & prosequitur, ac facit expeditionem, quae non spectat ad ipsum, sed ad resignatarium, cum res sua agatur, & de suo interesse, faciunt not. per Abba. tract. de praesumpt. nu. 47. Calca. conf. 35. col. 1. uers. & fraus, Crau. conf. 122. nu. 10. Ruin. conf. 130. nu. 2. uol. 2. & non mirum est

11 gnant rationem, nam cum de stylo emptor debeat solvere impensam instrumentorum, si a uenditore, ad quem non pertinet, fiat, arguitur, quod emere noluerit, sed potius pignori recipere, Alberic. in l. eos in fine, C. de vsur. & in l. dissolute, C. de cond. ex lege, Menoch. de præsumpt. præsump. 122. n. 58. Eadem ratione præsumentur, quod ille noluerit resignare, & quod actus fuerit simulatus, faciunt, q̄ scribunt Dec. conf. 542. nu. 18. Afflict. in ca. 1. in princ. nu. 13. tit. de feud. dat. in uicem legis Commiss.

Ex his igitur colligit conclusio, quod si resignans beneficium in fauorem alicuius, scilicet Titij, prosequutus fuerit expeditionem illius, & expensas necessarias pro ea expenderit, ex hoc probatur confidentia.

Dubium tamen est, quid ecotrā; si resignatarius fecerit omnes expensas etiam pertinentes ad resignantem ratione reservationis fructuum, aut pensionis, an itidem sit confidentia? Et quidē quoties constat de pacto, absque dubio est confidentia, ut in facti contingentia respondit Nauarr. in conf. 5. & conf. 46. in princ. tit. de sim. arg. not. in c. quam pio 1. q. 2. c. ult. de pact. c. quāsitum de rerum permuta.

12 Si uero non constat de huiusmodi pacto, controuersum est, an ex hoc colligatur coniectura confidentiæ? Quidam uoluerunt, quod non. Primo, Quia cōstitutio exprimit tantum expensas factas a resignante pro litteris resignatarij, ergo præsens casus non includitur in prauaricationis §. ult. ff. de prauaric. l. dissentientem, C. de diuor. si uoluisse expressisset, l. illam, C. de coll. ca. ad audientiam de decim. c. illa ne Sed. vac. Oldr. conf. 202. Vnius enim inclusio est alterius exclusio, l. cum prator, ff. de iudic. Secundo quia sumus in materia penali, ergo stricta debet fieri interpretatio, Docto. in l. si uero §. de uiro, ff. sol. matrim. & in le. constante, ff. eod. Dyn. in regul. odia, de reg. iur. lib. 6.

13 His non obstantibus, contrariam existimo opinionem ueram, ut ex expensis factis a resignatario in litteris pensionis reseruatæ resignanti arguatur confidentia, quam opinionem probo, Primo, quia hoc casu eadem adest ratio fraudis, ergo idem ius, l. illud, ff. ad l. Aquil. l. his solis, C. de reuoc. donat. Et cum fraus coniecturis probetur, communiter * dd. per illum tex. in c. 2. de renunc. lib. 6. Bart. in l. post contractum col. 1. & 2. ff. de donat. Dec. conf. 235. col. 1. quæ coniectura erit ualidior ista? cum faciat eam impensam, ad quam non tenetur, ut in contractu simulato argumentantur Abb. conf. 76. col. 2. l. i. br. 1. Cepol. tractat. de simulat. contract. nu. 41. Roland. conf. 40. num. 3. lib. 2. Quare præsumentur, ita actum, & conuentum, ut omnis impensa fiat per resignatarium, iuxta ea, quæ scribit Paris. conf. 55. nu. 56. uol. 1. Tiraq. in tract. de retra. conuent. §. 6. gl. 2. in fi. Natt. conf. 198. nu. 13. l. i. & colligitur hâc fuisse causam principalem, quasi sine ea non fieret resignatio, Bar. in l. 2. §. ult. ff. de donat. Nauar. in c. cum minister nu. 39. 23. q. 5. & conf. 50. nu. 5. tit. de simo. namque multi, ut tota die experimur, non renunciant beneficia pro recompensa proposita propter pecunias expendendas in reservatione pensionum, si ergo resignatarius pro facilitanda, & obtinenda resignatione illius beneficij, quod desiderat, dicat uel le facere omnem expensam, etiâ ad ipsum resignantem pertinentem, utique ex hoc committitur confidentia, quia sine hmoi conuentione non fieret resignatio, & id est causa principalis, Nauar. cōf. 50. & §. 1. tit. de sim. & competit definitio simonię, Gl.

14

15

16

17

18

19

20

in sum. 1. q. 1. D. Tho. 2. 2. q. 100. art. 1. & per consequens ex hoc oritur coniectura confidentiæ, & in contrarium allegata ex hoc tolluntur.

Concludendum est igitur esse confidentiam, si ex pacto resignatarius faciat impensam pertinentem ad resignantem, & si non constat de pacto ex impensa facta oriri confidentiam. Hanc aurem conclusionem posteriorem intellige, quoties fecit totalē impensam; nam resignatarius de stylo, quando expedit suas litteras, expendit etiam aliquid necessario pro reservatione resignantis, quod solet retinere in primo termino solutionis pensionis, & si non retinet id, uel fecit omnem impensam, cum illa non soleat fieri, etiam ut retineatur, & non constat ex alia causa fecisse, uel habuisse pecuniam, oritur coniectura confidentiæ, ut supra dictum, & cōclusum est, & ita uidi alias respondere per doctissimum uirū.

Amplia, prædictas conclusiones etiam in foro Polj procedere, ita Nauar. d. conf. 5. de simon. & communiter * sequuntur Doctores.

Amplia secundo, etiam si resignatarius uelit id gratuito dono donare resignanti, & sic solueret pro eo compositionem, & alias expensas necessarias, uel causa eleuandæ paupertatis id facere, nam nihilominus est confidentia, ita Nauar. d. conf. 5. de simon. nam inquit, id non faceret, si ille renunciaret in fauorem alterius, ergo non solum uult soluere illi p. p. gratitudinem, & paupertatem, sed etiam ex eo, qd̄ resignat beneficium in fauorem suum.

Sed poterat oriri dubium, quomodo probetur resignantem expendisse pro litteris resignatarij? Ideo hoc declarat probari ex depositione sola procuratoris, uel ex libris rationalibus mensariorum, ut patet illis uerbis, si uel sola procuratoris depositione, uel libris rationalibus mensariorum. ex quibus uerbis duæ colliguntur conclusiones. Prima per solam depositionem procuratoris probari, per quem fuerit facta impensa necessaria in litteris resignationis, & quis dederit pecunias, & ratio est, quia ipsa pecunia deuenit ad ipsum, & expenditur per ipsum, ideo poterit de hoc testificari tanquam de facto proprio, iuxta ea, quæ scribunt Abb. in c. cum in sua, quem omnes sequuntur de sponsal. & in c. ult. nu. 9. de p. scrip. Bar. in l. quæ tutores, C. de administ. tut. Ange. in l. sciendum. col. 1. C. de vsur. Quis enim melius poterit id scire? Ale. conf. 24. col. 4. l. 2. Salic. in l. u. C. de sic. Vnum autem est notandū, quod est cōtra regulas iuris communis. nam uult, ut dictum illius sufficiat, ut probatur ibi, uel sola, regulariter enim dictum unius non probat c. licet est, quia ueniens, c. iusurandi de testib. c. admonere 33. q. 2. Iaf. in l. si quando n. 11. C. unde ui. & hoc ob atrocitatem criminis, uel ob difficilem probationem, Doct. in l. 1. §. ult. ff. de uerb. oblig. Marfil. in l. si quis, ne quæstio col. 32. ff. de quæstio.

Secunda conclusio, p. libros rōnales mensariorū, i. argentariorū probari pecunias expensas in litteris, cuius fuerit, quod hēt rōnem, quia libris prædictorū plene creditur, ut uoluit Menoc. de arbit. iudic. ca. 91. nu. 15. uerf. uera itaque, Mascard. de probat. conclu. 973. nu. 87. Iaf. in l. admonedi nu. 19. ff. de iure iur. & ita cōsuetudine * receptū est, Caftr. in d. l. admonendi nu. 42. Iaf. nu. 120. Fede. de Sen. cōf. 118. Boer. decis. 105. Couar. lib. prac. q. c. 22. nam p. eo rum officij publici non cadit suspicio, Fel. in c. 2. nu. 21. de fid. instr. Iaf. cōf. 103. col. 1. l. 1. Rip. in d. l. admonendi nu. 121. ff. de iur. iur. & alij * omnes.

21

22

23

24

25

Sed contingit dubitare, an aliæ probationes sint sublata, ut hoc non possit alio modo probari? alij tenent, quod sic, quia vnus inclusio est alterius exclusio, l. cum prator, ff. de iudic. sed exprimuntur hæc duæ dumtaxat ergo, & c. l. illam C. de coll. Contrariū tamen existimo uerum, tum quia huiusmodi expressio uidetur facta ad augendam probationem delicti, ut sola depositio procuratoris sufficiat, & soli libri argentariorum, primum erat dubium propter illam regulam generalem supra positam, quod dictū unius sit nullius, secundum etiam habebat aliquale dubium ex his, quæ scripsere plures dd. libros conscriptos auctoritate priuata nō probare plene Bar. in l. nuda ratio nu. 7. ff. de donat. & in l. admonendi nu. 26. ff. de iur. iuran. Ant. de Butr. in c. 2. & ibi Abba. nu. 9. de fid. instr. Card. Paris. conf. 90. nu. 1. uo. 1. Anan. conf. 53. circa principium. Ergo non dēt operari diminutionem l. legata inutiliter, ff. de leg. præstan. Tum etiam quia, ut puniantur delicta, materia dicitur fauorabilis, & propterea extendenda, ut pluribus modis possit probari lita uulneratus, ff. ad le. Aquil. & ibi notat Bal. & alij l. licitatio, §. quod illicita, ff. de publ. l. capitalium, ff. de pœn. ca. ut famę, de sent. excom. Tertio confirmatur, quia præsentis cōstitutionis mens non est tollere ius commune, nisi in his, quæ repugnant, ut ex uerisimilitudine, & alijs adminiculis colligitur. Et ita tenendo, ad argumentum in contrarium adductum respondetur expressionem de dictis duabus probationibus esse factam ad augendum, uel exempli gratia, ideo non esse restringendam l. regula, §. ult. de iur. & fact. ignor. l. ci re oportet §. pen. ff. de excus. tut. Bal. in l. 1. in 1. lect. nu. 1. ff. de iust. & iur. Et vnus inclusio non est alterius exclusio, quando casus exclusus includitur alia uia, scilicet lege, uel rōne, Dec. in l. 1. in 3. lect. nu. 83. ff. si cert. pet. Card. Paris. conf. 111. nu. 39. uol. 1. Fel. in c. nonne in 4. limit. de præsumpt. Dec. conf. 111. n. 18. Riminal. sen. conf. 251. nu. 44. Quare cōcludendum est huiusmodi expensas posse probari alijs modis. Et Primo per euidentiā rei, Barbat. conf. 46. n. 24. lib. 4. Bal. in l. 1. nu. 26. C. de fruct. & lit. expen. & in l. scimus §. computatione nu. 2. C. de iur. delib. & conf. 33. nu. 2. uol. 3. Secundo per testes etiam domesticos, Feder. de Sen. conf. 119. Mascard. de proba. concl. 721. nu. 1. & 2. Tertio per libros, in quibus descripta sunt, Barbat. d. conf. 46. nu. 21. cum seq. uo. 4. Mascard. conclu. 723. de prob. Quarto ex coniecturis arbitrio iudicis approbandis l. ius alimentorum, ff. ubi pupill. educ. deb. l. si filium, l. si ita fuerit §. in reliquis, ff. de manumiss. test. l. ult. §. inter cetera, ff. de liber. legat. late Mascard. de probat. conclu. 715. col. 1. & 2. Qui iudex dēt ad id aduertere, qd̄ expensę p̄sumuntur factæ a iō repetendi, Mascard. de probat. concl. 727. col. 1. ubi comprobat.

Secundo contingit dubitare, quid si resignans se ingessit expeditioni litterarum ad fauorem resignatarij, non autem expendit pecuniā de stio, an ex hoc oriatur coniectura confidentiæ pro affirmatiua. Primo facit, quia dicitur cōstitutio, Expeditio, & c. prosequuta sit, & c. ergo ex hoc oritur præsumptio arg. l. 4. §. toties, ff. de damn. infect. Secundo, quia huiusmodi diligentia ad ipsum non pertinens uidetur suspecta, ut late prosequitur, Cepoll. in tract. de simula. contrac.

His tamen non obstantibus contrariam opinionem existimo ueriores, ex huiusmodi prosequutione expeditionis non oriri præsumptionem confidentiæ, quia Pius V. hic requirit ultra prosequutionem expeditionis, expensas, & in illis se fundat ob rationes allegatas, ergo sola expeditio non causat prædictam coniecturam iuxta tradita in le. si domus, ubi Bart. ff. de seru. urb. præd. l. si mihi in principio, ff. de seru. rust. præd. l. inf. nec eis §. 1. in 1. not. ff. de acqui. hered. Anch. conf. 391. col. 3. Craue. conf. 290. col. 1. Et patet ex illa dictione, simulque, quæ coniungit precedentibus l. in operis, ff. loc. l. 3. ff. si fam. furt. fecit. dic. c. notimus, 3. q. 9. Innoc. in ca. dilectus filius, de præb. ficuti dicitio tunc l. vlt. C. de impube. & alijs substit. l. ult. ad l. Aquil. dd. in l. huius §. quisque ff. de leg. 2. Pauin. de potest. cap. sed. uac. præl. 3. nu. 14. Ideo cum uerba sint clara, nullum cadit dubium c. is, qui fidem, de sponsa. l. continuus. §. cū ita, ff. de uerb. oblig. Oldr. conf. 258. col. 2. Bal. cōf. 342. col. etiam 2. l. 1. Curt. Sen. conf. 29. col. 3. Et patet responsum ad primum argumentum in contrariū adductum, quia post illa uerba prosequuta sit, subsequitur dicitio illa, simulque, quæ coniungit, ut dictū est. non obstat secundum, quia cessat, cum hoc requirit constitutio iuxta not. in l. 2. ff. de orig. iur. Sed cadit dubium, quod e contra si resignans expenderit pecunias necessarias pro expeditione resignatarij, non tamen se ingessit in expeditionem, alias uidi cōsultum pro negatiua, ex hoc non oriri præsumptionem confidentiæ ex eo, quia cum constitutio, ut dixi duo requirat in uno nequaquam uerificabitur l. ubi numerus, ff. de test. & ut capiamus interpretationem pro non delicto l. merito, ff. pro soc. His autē non obstantibus contraria opinio mihi semper uisa fuit uerior, ut ex sola impensa facta per resignantem in litteris resignatarijs oriatur præsumptio confidentiæ, & mouet me primo ratio ualde cōcludens, quia expendens de suis pecunijs in expeditione satis dicitur prosequi illam, cum huiusmodi expensa consideretur, ut causa principalis, sine qua non fieret expeditio, Bar. in l. 2. §. ult. ff. de dona. namq; ut stylus uulgaris docet sine pecunijs promptis non expediuntur litteræ, soluitur enim officialibus constitutis, & habentibus officia titulo oneroso in Cellaria, satis enim dicitur se ingerere in hereditate, qui soluit res alienum tēditorib. Bar. in le. 2. C. de iur. delib. Bal. in l. potuit q. 9. C. eod. tit. idem Bal. conf. 71. nu. 1. lib. 5. Card. Paris. conf. 16. nu. 41. uol. 2. Corn. conf. 82. nu. 2. & conf. 272. nu. 6. uol. 2. Soc. Sen. conf. 45. col. 2. nu. 4. uol. 4. Ale. conf. 32. col. 1. l. 3. Natt. conf. 140. nu. 12. l. 1. Secundo, quia Pius V. in hoc §. uidetur hoc præcipue habere in consideratione, ut colligitur, dum uult huiusmodi expensas factas fuisse probari ex solo dicto procuratoris, aut libris mensariorum, ergo colligitur, quod solæ expensę faciunt oriri coniecturam confidentiæ, cū sub illis contineatur aliud ex uerisimilitudine, & ex ratione præsumpta, ac eo, quod solet fieri, unde non obstat argumentum in contrarium adductum, quod duo requirantur, nam respondetur sub hoc includi aliud, unde utrumque probatur iuxta ea, quæ de beneficio annexo alteri, scribunt Gemin. & Ioann. Andr. in cap. super eo, de præbend. in 6. Felin. in capitu. in nostra numero 30. de rescript. Rot. decis. 46. de rescript. in antiquo. Ioan. Selu. de benefic. par. 3. quæstio. 12. num. 64.

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

</

casus, nam cedens Ecclesiam Metropolitanam de ann. 1585, fideiussor accessit pecunijs ad societate officij per cessionarium acceptis, qui cedens postea falsus fuit predictas pecunias fuisse expensas in expeditione litterarum Archiepiscopatus, dubitabat an ex hoc oriatur coniectura confidentiae, fuit resolutum in *Rota negative in d. Cosentin. pratēsa confidentiae, coram R. P. D. Orano 4. Febru. 1591. ex eo, quod cedens nō se intromisit in expeditione; neque ipse impendit, ut requiritur in hoc §. quibus qualitatibus cessantibus, tñon habebit locum dispositio ad not. in l. quicumque, C. de seru. fug. eo magis in materia odiosa reg. odia, de reg. iur. lib. 6. sed tantum fideiussor intercessit, qui actus de per se simpliciter non est prohibitus, ut profequitur Archiepiscopus Florent. in tract. de vsur.

Et hanc conclusionem huius §. intellige primo, procedere in quibuscunque beneficijs etiam habentibus dignitatem, quod probo, tum, quia id explicatur in §§. præcedentibus & præcipue in proximo superiore, §. ad probandum, & hic cum ueniat continuatiue, tñt colligitur ex dictione si, quæ exponitur pro quando, & continuat eandem materiam, Bart. in l. hæc uerba nu. 4. ff. de leg. 1. Jac. Nouell. de Iur. protomisios, §. 4. nu. 5. & ex dictione, uel Bal. conf. 98. nu. 6. uol. 1. Archid. in c. ego dist. 63. Marc. Ant. Marfil. de Ecclesiast. reddit. c. 23. nume. 59. uidetur disponere, cum eadem qualitate ad tradita in c. tráf lato de constit. in cap. quanto de iud. in le. nam hoc iure, ff. de uulg. & pupi. l. quamuis, C. de impub. & alijs substit. nam admodum tritum est, sequentia declarari ex præcedentibus. l. qui filiabus, ff. de le. l. i. utru, ff. de petit. hæc. l. non est nouum, ff. de legibus tum etiam quia uiget eadem ratio fraudis considerate, ex multis capitibus in hac constitutione in omnibus beneficijs, & dignitatibus, ideo idem ius debet statui. l. illud, ff. ad l. Aquil. l. a Titio, ff. de uerb. oblig. Et hæc conclusio nullum habet dubium, ut præsens coniectura intret in beneficijs simplicibus, in Curatis requiritibus residētiam, Dignitatibus, Prioratibus, Abbatibus, Ecclesijs Cathedralibus, & Metropolitanis, & ita uidi de stylo seruari.

Secundo intellige hanc conclusionem procedere in quibuscunque personis etiam constitutis in dignitate, etiam S. R. E. Cardinalibus, quod probo, tum quia generaliter dicit, ex parte dimittentis, que personam recipientis, &c. & receptum est legem * generaliter loquentem comprehendere omnes casus speciales, & personas priuilegiatas, Sal. in l. ult. C. de iud. l. in l. i. col. 3. ff. sol. matr. & consil. 157. col. 3. l. 2. Calcan. conf. 13. col. 2. Gozad. conf. 43. col. 2. Ruin. conf. 136. col. 4. uol. 3. Paris. conf. 17. col. ult. uol. 1. Cagno. in l. 1. nu. 16. ff. de reg. iur. Tum etiam, quia constitutio exprimit in principio omnes, & quascunque personas, etiam Episcopos, Archiepiscopos, & Cardinales, imo constitutio Pij III. emanauit contra Cardinales potissimum, ut ex procemio colligitur, & hæc conclusio nullam uidetur habere difficultatem, attendita etiam ratione, quæ militat etiam in predictis.

Tertio intellige hanc conclusionem procedere, siue resignans se intromiserit in expeditione litterarum pro resignatario, & expendit pro illa pecunias per se, siue per alium, quod probo Primo, quia dicit constitutio ex parte dimittentis, &c. quæ uerba comprehendunt principalem, & quemlibet alium nomine suo facientem iuxta tradita p. Bar. in l. non

solum, §. mandato, ff. de iniur. Clar. li. 5. recept. sent. §. ult. q. 89. regulare enim est, ut actus attribuat non exequenti, sed mandanti. l. item corum §. decuriones, ff. quod cuiusque uniuers. nomin. Barto. in l. unum ex familia, §. si de Falcidia, ff. de leg. 2. Craue. conf. 314. sub nu. 2. Secundo probo, quia id expresse dicit in §§. præcedentibus ibi, per se, siue per alium. Tertio, quia eadem uiget ratio, ut per Glo. in l. 1. §. persuadere, ff. de seru. corrup. l. in l. si quis mihi bona, §. sed quid si mandauit nu. 16. ff. de acq. hære. Quarto, quia paria sunt, quod aliquid faciat, tñt uel mādēt, ut incurratur pœna imposita circa illum actum, Gandin. de malef. tit. de transact. & tit. de pœn. Gomez. in §. pœnales nu. 10. instit. de action. Et necessario erit hæc conclusio intelligenda etiam in alijs, quia, ut styly docet, solet per alios id exequi, & non per Episcopos, p̄atos, & Cardinales, alias enim sequeretur absurdum, quod in paucis casibus hoc uerificaretur, & hac uia fieret fraus huic constitutioni.

Dubium tamen est, an hæc sit ita sufficiens, ut ex ea colligatur uera confidentia? Pro affirmatiua uidi ponderari illa uerba, ad probandum uero plene confidentiarum abusum, inter alias etiam hæ præsumptiones, & coniecturæ habeantur legitime, &c.

Contraria tamen opinio est uera, & tenenda in iudicando, & consulendo, tñt ex huiusmodi coniectura non inducatur uera confidentia, sed ex ea oriatur præsumptio, qua alijs concurrentibus resultet p̄batio commissi delicti, & in his terminis fuit resolutum in una Cosentin. pratēsa confidentie coram R. P. D. Orano die Lunæ 4. Februarij 1591. Et hæc conclusio potest in p̄bati ex uerbis positus in §. testes, ibi, pluresq; hmoi p̄sumptiones, & coniecturæ plenā faciant probationem in predictis, &c. Tū et q̄a aliud est coniectura, & aliud ueritas, & late cōprobauit alias, & hæc erit prima limitatio ad huc §. & ei' cōclusionem.

Secundo limita nō p̄cedere, quoties expressum fuit in supplicatione expēsas totales resignationis esse faciēdas p̄ resignantē, uel resignatariū, nā tali casu cessat coniectura confidentie, attendita scia Papæ, q̄ facit cessare oē uitium, Abb. in c. cū pridē i. fi. de pact. Cas. ad. decis. 2. de sim. & decis. 3. nu. 4. de renunc. Card. Paris. conf. 30. n. 3. uol. 4. & idē p̄ dixit V. cōcedebat multoties, hodie autē t̄pe S. D. N. Clemētis VIII. ne quaquā. & hoc p̄cedit in bñficijs, q̄ expediunt extra Concistoriū, in his uero, q̄ expediunt in Concistorio, idē erit, si de p̄missione, & licētia Papæ fiat, ut in simili de perceptione fructuum Archiepiscopatus cessi, post cessionem ex scientia Papæ, tenuit Rota, * & excusauit cedentem a confidentia in die Cosentin. 4. Februarij 1591.

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

- 1 *Faciens conferri alioni beneficium, & postea percipiens fructus committit confidentiam.*
- 2 *Beneficiatus debet habere fructus beneficii.*
- 3 *Beneficiatus habet ius in re.*
- 4 *Beneficiatus est dominus.*
- 5 *Talia subiecta, qualia predicata.*
- 6 *Animus soli Deo notus.*
- 7 *Conuentio secreta est difficilis probationis.*
- 8 *Animus declaratur ex facto.*
- 9 *Fraus probatur coniecturis.*
- 10 *Fraus colligitur ex præcedentibus, & sequentibus.*
- 11 *Nemo præsumitur iactare proprium.*
- 12 *Neque donare.*
- 13 *Donatio præsumitur ob causam.*

- 14 *Donatio nunquam præsumitur.*
- 15 *Factum refertur ad causam necessariam.*
- 16 *Potius error quam donatio præsumitur.*
- 17 *Et potius stultitia.*
- 18 *Ex insolitis colligitur simulatio.*
- 19 *Ex actu qui non prodest facienti præsumitur fraus.*
- 20 *Venditio fraudulenta, si venditor percipit fructus post uenditionem.*
- 21 *Ex eadem causa donatio præsumitur fraudulenta.*
- 22 *Supposita persona arguit fraudem.*
- 23 *Dictio seu stat. alternatiue.*
- 24 *Verbum intercedo quomodo accipiatur.*
- 25 *Verbum Intercedo comprehendit omnem obligationem quam quis pro alio suscepit.*
- 26 *Intercessores sunt Fideiussores.*
- 27 *Verba proprie debent capi.*
- 28 *Verba debent capi in potentiori significato.*
- 29 *Verba debent aliquid operari.*
- 30 *Verba debent potius capi in specie, quam in genere.*
- 31 *Ex fideiussione non oritur præsumptio confidentia.*
- 32 *Abiurda tollenda.*
- 33 *Constitutio Pij Quinti super confidentijs non prohibet opera charitatis.*
- 34 *Contra legem naturalem non statuitur.*
- 35 *Verba intelliguntur secundum subiectam materiam.*
- 36 *Verba non sunt curanda, quando apparet de ueritate.*
- 37 *Causa in primis est spectanda.*
- 38 *Verba capiuntur consuetæ.*
- 39 *Verba intelliguntur eo modo quo prolata sunt.*
- 40 *Verba non interpretantur contra Ius commune.*
- 41 *Sanus intellectus semper capiendus.*
- 42 *Verisimilitudo spectanda.*
- 43 *Laicus non potest habere beneficium.*
- 44 *Criminosus est incapax beneficii.*
- 45 *Incompatibilitas prohibetur.*
- 46 *Fraus colligitur ex sequentibus, & præcedentibus.*
- 47 *Fructus spectant ad Dominum.*
- 48 *Dictio quoquo modo est generalis.*
- 49 *Verba si quis sunt generalia.*
- 50 *Verbum concedo est generale.*
- 51 *Verbum concedo importat donationem.*
- 52 *Collatio est donatio.*
- 53 *Non debet fieri id per quod Patroni retrahuntur a fundatione.*
- 54 *Dictio aliquid quid importet.*
- 55 *Dictio etiam implicat.*
- 56 *Veritas facit cessare præsumptionem.*
- 57 *Percipiens absque causa facit de facto.*
- 58 *Causa superueniens concedit quod prius erat prohibitum.*
- 59 *Fortior præsumptio tollit minus fortem.*

QVÆSTIO XXXIII.

Intercedens pro alio beneficium, & postea ingerens se in illo committit confidentiam.

TRIGESIMO QUARTO quæro, &c. Quarta coniectura, seu præsumptio, ex qua probatur Confidentia colligitur ex eo, quod quis intercesserit, ut alicui beneficium conferatur, aut alias quoquo modo in negotio se immiscuerit, & postea perceperit fructus illius beneficii, aut de eo, arbitrio suo fuerit dispositum, ut dicitur in §. denique si quis pro concessione alicui facta quacunq; auctoritate de

beneficio Ecclesiastico per se, uel alium, seu alio intercesserit, uel alias in negotio concessionis sese immiscuerit, quoquo modo, deinde aliquid de fructibus talis beneficii de facto, etiam per manus possessoris, ac etiam simplicis donationis titulo perceperit, seu de illo postmodum ad uoluntatem intercessoris fuerit dispositum quancūque. Et ratio huius conclusionis est, quia huiusmodi perceptio fructuum, & dispositio de beneficio quid actum sit in collatione, institutione, confirmatione, nominatione, præsentatione, & electione, ostendit, l. quedā mulier, ff. de rei uend. l. 2. C. de acq. poss. c. inter dilectos de fid. instrum. quandoquidem fructus beneficii nullus t̄ possit habere, nisi beneficiatus, Ioann. Moñac. in c. rite num. 30. de renunc. lib. 6. Rot. deci. 1. de renunc. in nou. Card. Paris. conf. 39. uol. 4. Rebuff. conf. 22. num. 19. Port. Imol. conf. 25. Gabrie. conf. 192. num. 1. uol. 1. Cassad. decis. 4. nume. 6. de restit. spol. t̄ qui habet ius in re, c. cōquestus de vsur. l. herennius, ff. de euid. Grat. conf. 18. num. 2. lib. 1. Ruin. conf. 25. num. 2. & conf. 53. nu. 23. lib. 2. Cephal. conf. 131. num. 14. Bursat. conf. 11. num. 7. uol. 1. & late comprobauit de resign. benef. li. 1. q. 6. Nec alter potest de beneficio disponere, t̄ quam habens ius, & possidens, Rot. decis. 5. de re iud. in antiq. per Bisignett. Fel. in cap. in nostra colla. 37. ver. fallit 5. de rescrip. cum alijs, ut per Boer. decis. 205. num. 8. Rebuff. conf. 64. Put. decis. 266. lib. 1. Ant. August. decis. 17. lib. 1. & est communis omnium doct. sententia, ut dixi de resignat. benef. lib. 3. q. 1. col. 1. & col. 4. Ideo ex hac perceptione fructuum, & dispositione beneficii, quæ sit contra naturam actus, colligitur prauus animus eorum, & conuentio illicita, q̄ intercessit in ipsa collatione arg. l. quædam, ff. de rebus dub. l. sed Iulianus, §. proinde ff. ad Macedon. iux. illud talia subiecta, t̄ qualia predicata, l. si defensor, ff. de interrog. act. l. 3. ubi Bar. ff. de fund. instr. Crau. conf. 284. n. 6. Animus enim qui soli Deo notissimus est l. 2. ff. de interrog. act. clem. exiui de Paradiso de uerb. signifi. Gl. in §. aliq̄ constit. de actio. Ang. conf. 93. & conuentio secreta, quæ test. difficilis probationis dd. * omnes per illum tex. in c. 2. de renunc. lib. 6. Ang. conf. 160. & conf. 190. & consil. 236. & 271. Bologni. conf. 6. in princ. declaratur ex facto §. seruos Inst. de rer. diuis. Inno. quem refert, & sequitur, Anchar. conf. 302. materia de qua agitur col. 1. Crau. conf. 150. sub num. 4. & ex sequenti bus gestis, Bald. in l. quamuis, C. de fideic. Nā fraus t̄ probatur coniecturis l. dolū, C. de dol. Bar. & omnes in l. post contractum, ff. de donat. col. 1. & 2. Deci. conf. 235. col. 1. Paris. conf. 97. nu. 17. uol. 3. cum alijs, ut per Mascard. de probat. concl. 815. nu. 1. Et propterea deprehenditur ex præcedentibus, & sequentibus dolose gestis, Gl. in l. apud Celsum in uerbo causa de dol. excep. Cast. conf. 337. nu. 23. uol. 1. Crau. conf. 143. nu. 9. Menoch. de arbit. iud. cas. 470. nu. 10. Accedat propterea ad comprobationem, quia nemo præsumitur iactare t̄ proprium, leg. cum de indebito, ff. de donat. t̄ nec donare le. campanus, ff. de oper. liber. Bartol. in leg. 1. nume. 6. C. ad Velley. Iason consil. 53. numer. 2. libro. 1. quare t̄ potius censetur ob causam datum, Cepoll. in tracta. de simul. contractus in 7. præsumpt. num. 3. Bald. consil. 189. lib. 2. Cuman. consil. 37. in fin. Abba. consil. 13. nu. 3. lib. 1. & omnis alia coniectura potius, t̄ quam donatio, Anchar. conf. 7. col. 2. Bal. in l. ex Senatus, C. de incest. nupt. Ruin. conf. 171. num. 7. uol. 1. H 4 Nat.

Natt.conf.73.num.9. Ideo prædicta datio fructuū facta a possessore beneficij, ei qui intercesserit pro ipso dictum beneficium, aut alias se immiscuerit, & dispositio de dicto beneficio ad voluntatem antedicti intercessoris, videtur facta ex conventionione illicita, quæ emanavit in collatione, institutione, confirmatione, nominatione, præsentatione, & electione, arg. l. 1. C. de imponen. lucr. descript. lib. 10. ca. inter dilectos de fid. instr. & sic ob t causam necessariam lult. C. de alimen. pupill. præst. ubi Bar. & idē Bart. in l. cum servus, ff. de verb. oblig. & in l. 2. ff. de condi. & demonst. Abb. conf. 116. ad fin. lib. 2. Roman. conf. 247. col. 2. Corn. conf. 316. col. 5. lib. 1. Craue. conf. 106. nu. 8. & conf. 119. nu. 12. & conf. 282. nu. 4. Præsumitur enim potius error, quā donatio Gl. in l. generaliter verbo causa, C. de non numer. pecu. cum alijs, vt per Dec. conf. 177. nu. 1. Gramma. 66. nu. 3. & t potius stultitia, Bal. conf. 189. in fi. li. 2. Cardin. Paris. conf. 88. nu. 13. lib. 3. Comprobatur, quia * communiter receptum est ex insolitis colligit fraudem, simulationemque Butr. in c. illo vos de pigno. Anchar. conf. 257. nume. 5. Cepoll. de simulat. contract. uer. nona præsumptio num. 48. Soc. Sen. conf. 262. num. 4. lib. 2. Natt. conf. 198. num. 12. lib. 1. De cianus conf. 2. num. 37. lib. 1. & conf. 105. num. 18. libro 2. Cassan. conf. 25. col. 2. Roland. conf. 40. num. 39. lib. 2. Postremo corroboratur huiusmodi cōclusio, quia cum fructus beneficij collati dantur intercessori, aut disponitur de beneficio ad eius nutum, is cui collatum fuit beneficium ex ipsa collatione nihil acquirit, ut patet ad sensum, immo deterioratur eius conscientia, ex hoc ergo colligitur fraus, quæ deprehenditur ex actu, t qui nihil prodest faciēti, Rui. conf. 78. num. 9. lib. 3. Manrica in tract. de coniecturis ultim. uolunt. lib. 10. tit. 13. nu. 5. Mascard. de probat. conclu. 815. num. 2. Ideo venditio præsumitur fraudulenta, & simulata, quoties uenditor possidet post venditionem, aut percipit redditus, Bar. in d. l. post contract. num. 4. Ioan. Annib. nu. 135. & communiter * alij de donat. cum alijs, vt per Dec. confil. 235. col. 1. & 2. Craue. conf. 100. num. 7. Et itidē donatio præsumitur simulata ex eadem causa, Specu. in tit. de donat. §. 1. num. 7. & ibi Ioan. Andr. in addit. Abb. conf. 97. num. 5. Ex his ergo patet de conuentione illicita, & quod fuerit supposita persona ipsius, quod t semper solet de per se arguere fraudem, Guid. Pap. de præsumpt. nume. 47. Ruin. conf. 130. num. 2. lib. 2. Calcan. conf. 35. col. 1. cum alijs, ut per Mascard. de probat. d. conclu. 815. num. 43. Duce colliguntur conclusiones principales, prima, quod si ille, qui intercesserit percipiat fructus, oritur præsumptio confidentiæ, Secunda, quod si fuerit dispositū de beneficio ad uoluntatem suam, oritur etiam coniectura confidentiæ, & sic sufficit, quod unum eorū interueniat, ut probatur ex illa dictione, t seu, q̄ stat alternatiuē, Bart. in l. si quis ita legauerit, ff. de aur. & arg. leg. Abb. Imol. & alij in c. inter ceteras de refer. & ibi Fel. nu. 29. Euerard. in sua centur. loc. 49. Alc. in l. sapē, ff. de uerb. signifi.

Sed quæro, quomodo intelligatur illud uerbum intercesserit? Pro intelligentia est sciendum, qd̄ uerbum intercedo sumitur pro intromittere, ut Cic. li. 2. de or. & Cæsar lib. 1. Comm. & alij tradunt, ut refert Ambros. Calep. in d. uerbo, & pro omnib. qui alieno nomine aliquid procurant, not. in l. 1. ff. de procur. tradit Io. de Grass. tract. de substantiali procur. in uer. intercessores. Aliquādo autem accipitur

pro spondere, fidem suam interponere, seu fide iubere, Cic. ad Att. li. 1. accersit ad te, pmisit, intercessit, dedit, idem Philip. 2. tantum pro te intercessisse dicebant, & dicit Bar. in l. 2. §. omnis, ff. ad Velleian. quod uerbum intercedit, comprehendit omnem obligationem, quam quis pro alio suscipit, sequitur Bertach. in uer. intercedere, addens quomodo documque quis faciat pro alio, allegat d. l. 2. §. omnis, ff. ad Velleia. Et inquit Io. de Grassis loc. cit. qd̄ proprie intercessores sunt fideiussores. Dubium tamen est, quomodo hic accipiatur, alias ego accipiebam secundo modo pro fideiuss. Primo, quia uerba legis in dubio proprie debent capi, l. ferri, ff. de uerbo. sign. not. in l. hoc legatum, ff. de leg. 3. & in potiori significatione l. 1. §. qui in perpetuum, ff. si agei uetig. Secūdo, quia uerba subdit, aut alias quomodo se immiscuerit, quæ uerba includunt se in tromittentem, ergo præcedentia t debent aliquid operari, l. si quando, ff. de leg. 1. l. si per alium, ff. si quis cum, & c. c. si Papa de priuileg. li. 6. Bal. in rub. C. de contrah. empt. q. 9. Crau. conf. 297. num. 4. Tertio, ut uerba capiantur in specie, magis quam in genere. Cardin. Par. in rub. ff. de leg. 1. sub num. 12. Nunc autem his non obstantibus mihi placet contraria sententia, ut huiusmodi uerbum intercesserit hic positum capiatur primo modo pro se intromittente, & hanc opinionem comprobo. Primo ex §. multi eiusdem constitutionis, ubi traduntur causæ, & quibus pōr, & solet committi confidentia, & prope finem in uer. si alij, aut in capaces, & c. ponitur casus huius §. idēo qui procurat alteri conferri beneficium, & postmodum de illo disponat, uel fructus capiat, a quo uer. dependet presens §. & secundum illum erit intelligendus, arg. l. qui filiabus, ff. de leg. 1. l. e. utrum, ff. de petit. hered.

Secundo, ex eo, quia nulla oritur præsumptio confidentiæ ex fideiussione facta, etiam si fuerit t facta resignatario, a resignante, ut fuit resolutum in una * Cosentin. præsen. confidentiæ 4. Febr. 1591. coram R. P. D. Orano, & consuluit Nauarr. conf. 50. de simon. & late dixi.

Tertio, quia absurdum esset, ut si quis fideiussisset pro pecunijs expendendis in litteris resignationis, uel pro cautione bacheria danda pro pensione, aut pro simili alia re contingente occasione collationis, uel resignationis committat confidentiam, quod quidem huiusmodi actus uidentur permitti, Ioann. Gutter. de contract. iur. c. 22. nu. 1. dd. in c. 1. de fideiuss. & fuit dictum in d. Cosenti. & tamen absurda, & extranea sunt ab omni dispositione aliena, l. nā, & absurdum, ff. de bon. libert. l. furto, §. pactus, & ibi Barto. ff. de pact. l. sed & si hoc, §. liberorum, ff. de in ius uoc. Card. Paris. conf. 8. nu. 4. & 111. nu. 35. uol. 1. & conf. 71. num. 9. uol. 4.

Quarto, quia Constitutiones Pij III. & Pij V. non intendunt prohibere opera charitatis, t ut tradit Nauarr. confil. 68. num. 5. de simon. quod est t raspositum, fol. 479. quia fuisse statuerit contra legem naturalem, quod non fit. c. sunt quidam 25. q. 1. charitas enim est forma omnium uirtutū, ut tradit D. Ambros. relatus a Nauar. in c. charitas est, nu. 19. di. 2. de poenit. & uoluit D. Tho. 2. 2. q. 23. art. 6.

Non obstant argumenta in contrarium allegata, ad primum respondetur subiectam materiā suaderet ita esse interpretandum illud uerbum, arg. no. per Glof. in cap. dilecto de sent. excom. Gemin. cō. fi. 29. Siluan. conf. 17. nu. 19. & texturam, ac naturā huius

huius dispositionis, iuxta ea, quæ dicit Bal. conf. 67. col. 1. lib. 3. Calc. conf. 1. col. 15. Dec. in l. 1. col. 7. circa medium, C. qui admitt. Accedit quod uerba non sunt curanda, quando apparet de uoluntate, t. cum expedit, de uerb. signif. c. intelligentia eo. tit. l. omne uerbum, C. com. de leg. Cæph. conf. 110. nu. 23. & conf. 149. num. 2. lib. 1. Paris. conf. 2. num. 57. uol. 3. Cur. Sen. conf. 51. col. 1. Taf. in l. 3. C. de lib. preter. de qua hic consta, ut colligitur ex uer. alij, aut inca paces, §. multi, ubi referuntur causæ, Et causat in primis est spectanda, ut dixi late de resign. benef. lib. 5. in princ. primæ quæstionis, & regulariter uerba sunt capienda, ut comprehendat ea, t quæ moris sunt, arg. l. pe. ff. de aur. & arg. leg. l. si prius, §. placuit, ff. de acq. plu. arc. Oldr. conf. 198. col. 2. Siluan. conf. 56. n. 27. eo respectu, quod prolata fuerunt, l. si quis domū, & quod autem, ff. loc. l. profectitia, §. ul. ff. de iur. dot. l. debitor §. ult. ff. ad Treb. Dec. in c. si pro debilitate, col. 5. de off. deleg. & conf. 283. col. 1.

Nec obstat secundum argumentum, quod alias uerba sequentia nihil operarentur, nā respondetur id esse salum, ut infra dicam, cum casus possit diuersificari. Accedat, quia uerba non debent aliquid operari, quando operando resultaret intellectus t iuri communi contrarius, Gem. in c. si Papa de priuileg. lib. 6. Alex. conf. 33. col. 2. uer. item respondeo libr. 1. Paris. conf. 110. num. 48. uol. 1. Ruin. conf. 59. nu. 19. lib. 3. tunc enim debent operari, cum sanus intellectus dari potest, l. 1. in prin. & ibi no. ff. quod met. causa l. 1. in fi. cum ibi not. ff. de munic. l. 3. §. 1. ff. de iur. iur. cum alijs, ut per Crau. conf. 294. numer. 3. & cum adest uerisimilitudo, l. obligatione generali, ff. de pign. l. solutum, §. solutum, ff. de pigno. act. l. si ita quis, §. ult. ff. de testam. tur.

Non obstat tertiū, quia respondeo procedere in dubio. Bar. in l. hoc legatū, ff. de leg. 3. Sebast. Sapia in l. imperium nu. 15. ff. de iurisd. omnium iud.

Vnde concludendum est, uerbum intercesserit accipi pro se intromittente, & procurante: idque potest exemplificari casibus expressis in d. §. multi, uer. alij aut incapaces, aut alijs beneficijs Ecclesiasticis onusti, aut Ecclesiastico ordini se mancipare refugientes, aut mere laici beneficia Ecclesiastica alijs conferenda procurant, ut de illis postmodum ad libitum suum disponatur, fructus etiam percipiendi illorū, potest enim euenire, quod aliquis uel sit mere laicus t & propterea non possit habere beneficium Ecclesiasticum, iux. communem opinionem late cōprobata in me lib. 4. de resign. benef. quæ. 3. aut alias incapax propter ætatem, uel crimen, t Fel. in cap. ex parte nume. 5. de refer. Menoch. de arbitr. iud. ca. 202. num. 37. uel onustus beneficijs Ecclesiasticis, quia multos titulos habeat, iux. not. in c. de multa de præbe. aut refugies mancipari ordini Ecclesiastico, & ideo non possit habere beneficia curata, & dignitates, c. licet canon de elect. c. 12. fess. 24. de reform.

Quare, si accedat hunc habere nuntium uacationis alicuius beneficij, & cum illud obtinere possit a S. D. N. uel R. P. D. Datario, nolit, uel non possit ob causas prædictas recurrere ad fraudē, illud intercedendo pro amico, familiari, consanguineoque; Si ergo post expeditas litteras captamque possessionem percipiat fructus illius, uel de eo disponat, intrat coniectura confidentiæ, quod non charitate intercesserit, & impetrauerit illud pro amico, sed malo animo ac praua intentione, & quod hoc modo cōuenienter fraus enim colligitur ex præcedentibus, & sequenti

bust dolose gestis, Crau. conf. 143. num. 9. Menoch. de arbitr. iud. ca. 470. num. 10. fructus enim beneficij non possunt ad alium spectare nisi ad dominum, ut dixi de resign. benef. lib. 1. quæ. 6. & proximis diebus quidam amicus meus V. I. D. interrogauit me, an posset iuxta conscientia procurare collationem cuiusdam beneficij in personam N. cōsanguinei sui cum haberet Datarium propitium, & non posset expeditere supplicationem in personam suam ob multos titulos, quos habet, & S. D. N. Clem. VIII. habetibus quinque titulos, non uult alia beneficia conferre & postea percipere aliquā partem fructuum? Ego respondi non posse, & non esse tutum in foro fori, ob præsumptionem confidentiæ orientem ex hoc §. qui in his terminis intelligitur. posse etiam exemplificari alijs similibus modis, & Nauarr. conf. 62. de simon. scribit committi simoniam realem, si laicus procurauit, ut beneficium uacans conferatur clerico cum pacto, ut ipse haberet dimidium fructuum Idemque erit in eo, qui intercesserit præsentationē, uel nominationem ut infra dicetur.

Secundo, quæro, quomodo intelligantur uerba sequentia, uel alias in negotio cōcessionis se immiscuerit quoquomodo respondeo, esse capienda, ut includant non intercessorem beneficij, de quo proxime dixerat, sed intromittētē se in collatione præsentatione, ac nominatione, ut si postea perceperit fructus illius beneficii uel de eo disposuerit ad suum libitum oriatur coniectura confidentiæ, & potest exemplificari pluribus modis quando familiaris episcopi uel alterius collatoris, uel præsentantis se ingerit in negotio cōcessionis, & postea perceperit fructus, uel disponit, de beneficio, aut alter intromittit se in expeditione, uel in nominatione, ut infra dicam uel alijs modis, ut dictio illa quoquomodo ostendit, ut probant iura quæ citat Gemin. conf. 115. col. 2. Staf. de lit. grat. tit. de vi. & effectu clausularum §. subsequenter num. 30.

Et conclusionem huius §. primo intellige procedere in quocumque ut ostendunt illa uerba posita in principio t si quis, quæ sunt generalia, & apta comprehendere omnem casum, omnesque personas Bal. in l. in fraudem ff. de mil. test. Iudex aut debet cūcta rimari, & de hoc facere Iudicium secundum diuersas personas & qualitates personarum.

Secundo, intellige hanc cōclusionem in quolibet beneficio nam dicit generaliter de benef. Ecclesiastico Rebuff. in concord. tit. de mand. apost. §. statui mus, & sub tit. de collat. §. 1. Et ratio uiget in quocumque beneficio ideo idem ius statuumdum, l. illud ff. ad l. Aquil. l. a Titio ff. de uerb. oblig.

Tertio, intellige in eo qui intercesserit tam ipse quam si alius hoc fecit nomine ipsius nam dicit per se uel per alium, uel alios, & est ratio quia æquiparatur hæc duo, quod quis faciat per se, uel per alium reg. qui per alium de reg. iur. lib. 6.

Quarto intellige hanc conclusionem procedere non solum in collatione, sed etiam in præsentatione, & nominatione, nam dicit generaliter pro cōcessionem, & c. Verbum enim t concedo generale est uim sumens a natura rei cui adijcitur, Bald. in l. non ambigitur in fi. ff. de leg. Soci. sen. conf. 93. nu. 4. lib. primo. Taf. in l. quod principali nu. 4. post Glof. ff. de const. pecun. Imol. in c. primo, col. 1. commod. Abb. in c. Pastoralis num. 7. de don. Alex. in l. si quis antea, n. 18. ff. de acq. poss. & aptum comprehendere omnes casus secundum subiectam materiam Bal. in c.

in ca. 1. §. si titius num. primo, si de feud. fuerit con-
tro. inter dom. & agn. Luc. de pen. in l. ult. col. ult. C.
de loc. pred. Ciuil. lib. 1. 1. Aret. conf. 159. nume. 15.
Fel. in c. cum venerabilis, nu. 5. de except. late Sarn.
51 in §. sic itaque num. 6. de act. Et inducit donationē
Bar. in luxorem. §. in testamento ff. de leg. 3. Sebast.
Medices de compens. quaest. 22. num. 2. sed collatio
52 test. donatio, & concessio, not. in cap. cum accessis-
sent de constitut. Et etiam praesentatio, & nomi-
natio ergo, &c.

Comprobatur quia eadem uiget ratio omnibus
his casibus ideo, &c. Posset enim non solum quis in
tercedere collationē beneficij pro amico ad effectū
fructus percipiendi, sed etiam praesentationem ad
eundem effectum cum subsequatur necessario confir-
53 matio, ne patroni tretrahantur a fundatione, &
dotatione Gl. in c. cum dilectus de iur. patr. Lap. Al-
leg. 96. num. 3. Gem. in cap. 2. nume. 11. de praeben-
lib. 6. Roch. in tract. Iur. patr. uerbo honorificū. Ac
nominatio quoties quis potens apud Pontificē
intercesserit nominationem, ut N. nominetur ad ta-
le beneficium, uel ad dignitatem, & postea percipiat
fructus, cum subsequatur prouisio, late Rebus. in tra-
cta. de nom. Et necessaria est prouisio huius §. in his
qui procurant nominationes a Pontificibus, pro per-
sonis minus idoneis, ob dictum effectum.

Quinto, intellige hanc conclusionem procedere
sive prouisio, concessio, collatio, & confirmatio fiat
per Papam, & sedem Apostolicam sive per alios pu-
ta Cardinales Archiepiscopos, & Episcopos ac alios
Collatores inferiores, nam dicit quacumque au-
toritate, ergo omnes praedictos includit, ut proba-
ui de resign. benef. li. 12. q. 13. circa uerba Regulae de
infra. quacumque auctoritate.

Sexto, intellige hanc conclusionem procedere si-
ue iste qui intercesserit, aut se immiscuerit percipiat
omnes fructus, sive partem, na dicit deinde aliquid
54 ut dictio aliquid uerificet in t qualibet parte fructuū,
Gl. in clem. 1. uerbo aut earū parte de for. cōpe. Alb.
in cap. pastoralis in principio de off. deleg. Anchar.
conf. 160. praesupponitur Stafil. de lit. & grat. expec.
in nona forma nu. 49. & in §. circa tertiam partem
regulae nume. 51.

Septimo, intellige hanc conclusionem procedere
tam si percipiat hos fructus propria auctoritate
quam si per manus possessoris, nam parificat hic §.
hos casus, cum dicat etiam per manus possessoris, &
55 dictio tertia implicat, Gem. in conf. 120. in fi. & cōf.
125. nam eadem ratio uiget.

Octauo, intellige hanc conclusionem etiam si hu-
iusmodi fructus intercessori fuerunt dati titulo do-
nationis, ex quo nota casum quem prohiberi rem
suam dare contra l. in re mandata C. mand. quod in-
telligit cum grano salis, multis concurrentibus sci-
licet breuitate temporis, actu clandestino, qualitate
personarum, & aliis similib. ut colligitur, ex his quae
superius sunt explicata in §§. precedentibus.

Nono, intellige si praedictus intercessor perceperit
fructus, sive disposuerit de eo beneficio ad libitū
suum, ut dicitur in finalibus uerbis, quod potest ex-
plicari quoties fecit illud resignare ad fauorem per-
sonae bene sibi uisae, nam hi duo casus parifican-
tur in hoc §. & faciunt quae scripsimus in §. qua-
re nos uolentes.

Declara tamen hanc conclusionem cum praedi-
ctis intelligentibus seu ampliacionibus procedere dū-
modo non constet ex alia causa fuisse fructus perce-

ptos per dictum intercessorem, nam hoc casu cessat
praesumptio, & coniectura t confidentia, ut tradit
Gabriel. conf. 172. nume. 8. lib. 2. Et fuit resolutum
in vna Cosentin. *preterse confidentia, 4. Februa-
* 1591. coram R. P. D. Orano, & est communiter *re-
ceptum in praxi in Rom. curia. Quae conclusio pri-
mo, probatur in uerbo posito in hoc §. de facto, qd
uerbū declarat conclusionē intelligendā in percipiē-
57 te de facto, & sic absque cā t & titulo, Gl. Io. Mona-
ch. Gem. Franc. in c. cupientes §. ceterum de elect. li.
6. Gl. Card. Imol. in Clem. prima, de uit. & honest.
clericorum. Dec. in c. ceterum col. pe. de Iud. Corn.
conf. 165. col. 6. lib. 2.

Secundo quia causa t superueniens facit cessare
quod erat prohibitum, l. si hominem cum ibi not.
ff. mand. Dec. in c. cum sit Romana num. 13. de ap-
pellat. & praesumptio t cedit ueritati, & fortiori praes-
59 sumptioni, l. ultim. in principio ff. quod metus cau-
sa, l. domus ff. de in integr. restitut. cap. litteras de
praesumption.

Et potest exemplificari quoties debebat pecu-
nias ab antiquo tempore, uel fuerunt factae expen-
se, aut alias, &c.

Insuper intellige ut hae coniectura non inducat
ueram confidentiam, nam Pius V. ex ea tantum elicit
praesumptionem, & ex qua, aliis concurrentibus
uult delicti commissi resultare probationem, ut fuit
*resolutum in d. Cosent. & ita communiter tenetur.

S V M M A R I V M

- 1 Resignans percipiens fructus antequam Resignata-
rius capiat possessionem non committit confiden-
tiam.
- 2 Praesuppositum legis debet in primis, uerificari.
- 3 Vbi non conueniunt uerba legis neque dispositio.
- 4 Qualitas legis uerificanda.
- 5 Resignans ante captam possessionem habet colorem,
& si spoliatur debet restituere.
- 6 Resignans potest omnia facere donec resignatarius
capiat possessionem.
- 7 Resignans potest conferre beneficia donec resigna-
tarius capiat possessionem.
- 8 Resignatarius non potest se ingerere in beneficio Re-
signato ante captam possessionem.
- 9 Resignatarius quando possit percipere fructus.
- 10 Collatio quod ius tribuat.
- 11 Ius quod acquiritur ex collatione efficitur firmum
per possessionem.
- 12 Possessio corporalis est apprehendenda.
- 13 Possessio non transfertur per collationem.
- 14 Resignans usque ad quod tempus possit recipere
fructus.
- 15 Non abdicatur ius a Resignante si non acquiritur
Resignatario.
- 16 Verba intelliguntur cum effectu.
- 17 Acceptans beneficium quando possit uariare.
- 18 Optans quando possit uariare.
- 19 Habens ius percipit fructus.
- 20 Pius V. damnat confidentiam Illicitam.
- 21 Quisque potest percipere fructus ad se spectantes.
- 22 Factum permissum non punitur.
- 23 Absque superiore quis potest Capere rem suam.
- 24 Quandiu quis substinetur in officio est officialis.
- 25 Perfecta Resignatio quando appellatur.
- 26 Post consensum praestitum non datur penitentia.
- 27 Pactum gratuitum inter Resignantem, & Resi-
gnatarium

Q V A E S T I O XXXV.

- 28 Pactum super his quae tacite insunt est permissum.
- 29 Pacisci super re propria est licitum.
- 30 Quae super abundant non vitiant.
- 31 Expressio eorum quae tacite insunt nihil operatur.
- 32 Fructus unius anni sunt deputati pro oneribus eius-
dem anni.
- 33 Verbum fructus intelligitur deductis expensis.
- 34 Sive proferatur a lege sive ab homine.
- 35 Dos relicta de oibus intelligitur deducto are alieno.
- 36 Impensa sunt multiplicis differentia.
- 37 Impensa necessario debent fieri.
- 38 Vsufructuarius tenetur conseruare in bono statu bo-
na sibi concessa.
- 39 Beneficiarius equiparatur Vusufructuario.
- 40 Beneficiarius tenetur reapere & agros, & domus
- 41 Impensa ex causa alimentorum praeseruntur.
- 42 Impensa necessaria in primis retinentur.
- 43 Qui sentit onus debet sentire commodum.
- 44 Sequester est legitimus administrator.
- 45 Sicuti diuiduntur fructus inter Resignantem, & Re-
signatarium, Ita & Impense.
- 46 Ratione temporum fit diuisio fructuum.
- 47 Legatarius tenetur ad onera cum consequitur rem.
- 48 Onus est fructuum, & non proprietatis.
- 49 Fructus beneficiati defuncti spectant ad haeredes
pro rata ratione seruittii.
- 50 Nouus possessor tenetur ad onera.
- 51 Nouus possessor potest conuenire antiquum ut con-
tribuat ratione temporis.
- 52 Titularis & non Vicarius perpetuus tenetur ad o-
nera uisitationis.
- 53 Fructus ueniunt consequuntur ad beneficium.
- 54 Fructus percipiuntur ex beneficio.
- 55 Ex facto permissio non committitur confidentia.
- 56 Quis tenetur restituere rem alienam.
- 57 Resignatio simplex statim abdicat ius.
- 58 Facta resignatione libera statim potest conferri be-
neficium.
- 59 Intellectus §. quare, constitutionis Pii V.
- 60 Verbum receperit importat factum.
- 61 Resignatarius efficitur dominus absque possessione.
- 62 Resignatarius tenetur soluere pensionem.
- 63 Pactio firma inducit simoniam.
- 64 In delicto respicitur animus.
- 65 Dolus consideratur in delictis.
- 66 Fructus an sint quid temporale.
- 67 Temporale non potest dari pro spirituali.
- 68 Spirituale non potest dari pro spirituali.
- 69 Ex proemio colligitur ratio.
- 70 Malitiis uia est claudenda.
- 71 Scriptura probatur pactum.
- 72 Confessione probatur pactum.
- 73 Quae sunt occulte coniecturis probantur.
- 74 Factum clam praesumitur malum.
- 75 Pactum de retrouendendo quomodo tolligatur.
- 76 Qui male agit, odit lucem.
- 77 Qui odit lucem, praesumitur in mala fide.
- 78 Ex solitis fit coniectura mali.
- 79 Praesumitur contra solitum.
- 80 Delictum non praesumitur.
- 81 Semel malus, &c.
- 82 Contractus simulatus quomodo colligatur.
- 83 Retrocessio coniectura mali.
- 84 Qualitas persona excludit delictum.
- 85 Bona fama tollit praesumptionem delicti.
- 86 Ob paupertatem fiunt delicta.

AN resignans possit se ingerere beneficio resigna-
to, antequam resignatarius publicet resignationem
& capiat possessionem.

TRigesimo quinto quero, an haec constitutio Pij
V. habeat locum in eo, qui post resignationem
se intromisit aliquo modo, & fructus beneficii resi-
gnati percepit antequam resignatarius publicaret il-
lam resignationem, & illius beneficii possessionem
caperet, ut ex hoc resignatio iudicetur confidentialis.

1 Negatiua opinio testis uerior, & tenenda in iudi-
cando, ac consulendo, secundum quam pronuncia-
uit *Rota in una Cosentin. praetense confidentia
* coram R. P. D. Orano die Lunae 4. Februarij 1591.
& illam uidetur firmare Nauar. conf. 26. & conf. 28.
de simon. & expressius in Man. cap. 25. sub nu. 116.
uerf. noto 7. & fulcitur auctoritate, & ratione: Au-
toritas depromitur ex dicta constitutione Pij V. in
§. ad probandum illis uerbis, si quis post cessam ab
se ecclesiam, uel Monasterium, aut beneficium, & pub-
licatam resignationem, seu cessionem captamque
a successore possessionem de facto se ingesserit, aut
fructus, &c. quae uerba requirunt, ut fructus percipi-
tur, postquam resignatarius cepit possessionem, &
regulare est, ut lex loquens cum aliquo praesupposito
to ad hoc, ut habeat locum debeat in primis
2 praesuppositum illud uerificari ad not. in l. ubicum-
que, C. de seru. fugit. Vbi enim uerba legis non con-
ueniunt, t neque etiam dispositio habebit locum l.
3 4. §. toties, ff. de damno infecto, l. ita autem in prin-
cipio, ff. de administ. tutelae, Craui. conf. 10. nume. 7.
& cum qualitas t alicuius dispositionis non uerifica-
4 tur, cessat illius dispositio l. pater §. Tusculanus, ff.
de leg. 3. Card. Paris. con. 49. num. 19. cum sequ. uol.
3. & cessante ea qualitate cessat statutum, l. si usu
fruct. ff. quibus modis ususf. amitt. l. tutelae in princi-
pio, ff. de cap. dim. Sign. cōf. 92. co. 3. in fine uer. pra-
terea, Ideo resignans percipiens fructus ante captā
possessionem per resignatarium, non committet con-
fidentiam.

* Ratio colligitur ex illa *communi, & recepta sen-
tentia, resignantem ante captam per resignatariū
possessionem, etiam post consensum praestitum per
ipsum, uel procuratorem in Camera, & Cancellaria
habere colorem, t cuius uigore si spoliatur posset re-
5 stitui, Sarn. de trien. 9. 24. numer. 8. Crescent. decis.
158. in fin. in recollect. manuscr. Pontan. de spol. cap.
13. nu. 26. & num. 143.

Et comprobatur haec sententia ex his, quae uolue-
re Roffin. de benef. cap. 14. numer. 26. & cap. 23.
num. 10. Rebuff. in praxi de simon. resignatio. num.
27. & 31. & in tract. nomina. quaest. 14. numer. 157.
ubi scribit resignantem post resignationem ad-
missam, & etiam consensum praestitum posse incum-
bere possessioni, & omnia pertinentia ratione illius
beneficii exercere, donec resignatarius capiat pos-
6 sessionem, quorum sententia ipse sum sequutus in tra-
cta. de resign. benef. lib. 1. quaest. 7. nu. 9. & ibi nu. 15.
post Rebuff. scripsi posse conferre beneficia spe-
7 ctantia ad collationem t illius beneficii resignati ex
rationibus ibi deductis.

Accedit praeterea efficax ratio, quae uidetur tolle-
re omnem difficultatem, quia resignatarius nō po-
test se ingerere in beneficio resignato ante captam
8 possessionē t Aufrer. decis. Tholosana 444. Fran. de
March.

March. q. 49. in 2. part. Io. Sel. de benef. p. 2. q. 15. & alij, quos retuli d. q. 7. nu. 12. & minist' percipere fructus, Rebuff. in prax. tit. de simo. resignat. num. 31. Abb. in c. transmissa col. 3. de elec. Feder. de Sen. c. 6. si. 234. Franc. in c. eum qui, de preben. in 6. Card. Paris. conf. 5. num. 21. & 22. & conf. 39. num. 7. cum sequ. uol. 4. tritum enim est in praxi, * ius quod acquiritur prouiso de benef. ex ipsa collatione c. ul. & ibi omnes de concessio. preben. lib. 6. Abb. in c. cum autem, & in c. suggestum de iur. patr. no esse firmum, & efficax antequam prouisus capiat possessionem, Rebuff. conf. 186. nu. 19. late dixi de resign. benef. lib. 10. q. 6. nu. 3. Ideo possessio corporalis in primis est apprehendenda, Couar late lib. 3. uariarum resolut. c. 16. nu. 6. Pontan. de spol. lib. 1. ca. 9. nu. 94. Put. decif. 402. lib. 1. quæ nequaquam transfertur per collationem cap. cum Bertoldus de re iudic. Rebuff. in prax. tit. requisita ad collat. nu. 22. Ergo ne Ecclesia remaneat destituta, & viduata, poterit continuare resignans, donec resignatarius coeperit possessionem, arg. l. meminisse, ff. de off. proc. §. ult. Auth. de administr. extrauag. in iur. de elec. c. ne pro defectu eo. tit. & hoc firmavi de resign. benef. lib. 1. q. 7. nu. 13. & seruatur* in praxi.

Postremo huiusmodi conclusio suadet, quia uidetur permittum resignanti capere fructus beneficii resignati donec resignatarius capiat possessionem, ut tenet Rebuff. in tit. de publicat. glof. 18. nu. 7. & in tract. de nominat. q. 17. nu. 157. cuius opinionem declarauit in tract. de resign. benef. lib. 1. q. 6. nu. 60. Et ius nequaquam abdicatur a resignante, nisi beneficium resignatum transferratur resignatario, in cuius fauorem facta fuit cessio, Rebuff. conf. 4. nu. 13. & conf. 192. nu. 8. Bursi. conf. 411. nu. 4. & 5. uol. 4. Put. decif. 158. nu. 2. lib. 3. & decif. 523. li. 2. Caputaq. decif. 84. nu. 5. par. 3. & fuit pluries* resolutum in Rota, ut late scripsi, & comprobaui de resignat. benef. lib. 1. q. 2. nu. 47. cum seq. quod intelligitur, si cum effectu ius fuerit acquisitum, quod succedit capiendi possessionem, ut scripsi d. lib. 1. q. 7. nu. 10. Nam uerba intelliguntur, cum effectu l. 1. §. hec uerba, ff. quod quisque iur. cap. relatum de cleric. no resident, Sarn. in §. ex maleficijs num. 47. Institu. de act. Et ideo ex hac ratione* communiter tradunt doctores habentem facultatem acceptandi aliquod beneficium, & uigore huiusmodi facultatis acceptam posse variare, si talis acceptatio non tenet, Hostien. in c. cum in multis nu. 11. Petr. de Ancha. nu. 4. uers. 5. quero Gemin. nu. 14. Franc. col. ult. prope finem, & alij omnes* de rescr. lib. 6. late Lap. alleg. 120. Oldr. conf. 307. nu. 3. Gemin. conf. 103. Jatifime Roman. conf. 329. col. 1. & 2. Io. Baptista Ferrer. conf. 96. nu. 3. ubi alios citat, Licet contrarium uoluerit in optione, Cald. conf. 6. in tit. de consuetu. Eneas de Falconibus de referu. benef. in quinquagesimo effectu, ex his, quæ scribunt dd. in ca. ult. de consuet. li. 6. & Cald. conf. 7. eo. tit. Ex quo sequitur, quod si habet ius in beneficio licite, & lege permittente percipiet fructus, c. conquestus, de usur. l. Herennius, ff. de euct. Ale. conf. 120. nu. 5. uol. 4. Ruin. conf. 25. nu. 2. li. 2. Bursi. conf. 11. nu. 7. uol. 1. & quicquid fit lege permittente, poenam non meretur. le. Gracchus, C. ad l. Jul. de adul. & nulla poterit colligi ex hoc confidentia prohibita per constitutionem hanc Pij V. quæ damnat confidentiam illicitam, & in iure detestata, Naua. in Man. c. 23. sub nu. 110. Declara hanc conclusionem procedere, Primo

in eo casu, quando resignans post resignationem, & consensum in ea præstitum percepit fructus ad spectantes, nam tali casu nulla committitur confidentia, cum huiusmodi perceptio non solum non fit prohibita, sed permittitur in omni iure, l. fructus, l. in fundo, l. ex diuerso, & l. non solum §. meum ff. de usufr. l. si dominium C. de pignor. Ruin. conf. 25. nu. 2. lib. 2. Nauar. conf. 7. de sent. excom. & regulare est in hac materia, ut nulla committatur confidentia ex facto permittitur, & approbato a iure ad notat. in le. Gracchus C. ad l. Jul. de adulter. & Constitutiones Pij IIII. & Pij V. emanarunt non contra omnem confidentiam, sed dumtaxat contra illicitam. Nauar. in Man. c. 23. sub nu. 109. uers. quod autem extrauagantes, & rem suam, uel ad se spectantem licite quis capit, & etiam absque superiore, quamuis detineatur ab alio, ut uoluit Hostien. Io. And. & Abb. quos refert, & sequitur Io. Lup. in tractat. de bello, & bellator. §. si simus nu. 2. & faciunt notata, & scripta, per Gemin. & Franc. ac alios in cap. pri. de iniur. lib. 6. D. Thomas 2. 2. q. 40. c. 1. & 2. ergo eo magis hoc casu cum iste incumbat possessioni, & sublineatur in officio, ex quo magni effectus sequuntur ut per Innoc. in c. si uere in fin. de sent. excom. Abb. in ca. ad probandum col. 3. de re iud. Rebuff. quem citauit de resign. benef. lib. 1. q. 7. nu. 16. Et si aliquis querat, qui sint isti fructus? respondeo fructus annorum præteritorum, & fructus illius anni usque ad diem consensu præstiti, nam usque ad illud tempus debent fructus resignanti, & ab illo incipiunt deberi resignatario effecto tunc domino, ut firmavi ex pluribus rationibus, & auctoritatibus de resignat. benef. lib. 1. q. 6. nu. 38. nam tunc potest appellari perfecta resignatio Put. dec. 106. lib. 3. & ideo ab eo tempore dicitur irreuocabilis, ut pluries tenuit* Rota, ut dixi de resignat. benef. lib. 1. q. 12. Et hæc Conclusio huius primæ declarationis, procedit etiam si in hoc pacti fuissent resignans, & resignatarius ante resignationem, ut resignans perciperet fructus sibi debitos pro annis præteritis, & fructus usque ad diem resignationis, nam hæc non esset confidentia, Ex pluribus, Primo, quia pactum gratuitum inter resignantem, & resignatarium est licitum Anto. de Butr. & Anan. in c. ex parte 1. de off. deleg. ubi Felin. col. 2. circa medium. idem Fel. in c. ad audiendum de rescr. Boer. de potest. leg. a latere. n. 122. Redoan. de simp. p. 2. c. 11. nu. 11. & 12. & communiter dd. ut dixi de resign. benef. lib. 14. q. 7. nu. 7. Secundo, quia pactum super his, quæ tacite insunt, & de iure permittuntur idem est licitum, Nauar. in man. c. 23. sub nu. 100. uers. quæ tamen Io. Pet. Bim. in conf. 15. Gl. Abba. Fel. num. 8. & alij* omnes in c. ad audiendum de rescr. Redoan. de Simon. p. 2. c. 11. in fin. & est* communis opinio, ut explicauit de resignat. benef. li. 14. q. 7. nu. 22. & 23. cum seq. ubi posui exemplum in eo, qui promisit soluere pensionem, reparare Ecclesiam, administrare Sacramenta, & similia, & in eadem quest. nu. 65. alia ad propositum retuli. Tertio, quoniam non est illicitum, & pacisci super re propria, & eius solutione ad notat. in cap. 1. de iniur. lib. 6. Quæ enim superabundant non vitiant, l. testamentum, C. de testam. & expressio eorum, quæ tacite insunt, nihil operatur, le. conditiones, quæ ff. de conditio. & demonstr. Et huiusmodi fructus debet recipere resignans deductis oneribus, & impensis, nã fructus cuiuscunque anni sunt obnoxij, & deputati pro oneribus illi* Gem. in c. præfenti §. porro de offi. ord. li. 6. Gig.

6. Gig. de pens. q. 72. ante nu. 1. & conf. 124. nu. 3. & uerbum fructus intelligitur deductis expensis Clem. 1. cum ibi not. per dd. de cef. Gl. Bar. & Ang. in l. in fundo ff. de rei vend. Spec. in tit. de expens. §. primo. Neg. de pign. in 6. mem. 2. part. num. 12. Pontan. in l. diuortio. num. 8. ff. solut. matr. Cef. de grassis decif. 117. num. 2. Siue proferatur a lege, siue ab homine Iason in l. fructus num. 16. ff. solut. matrim. etiam in Lucratius, Glo. in l. si quis argentum §. primo ff. de donat. quam dicit singularem Gig. conf. 134. num. 2. Bar. in l. non amplius, ff. de leg. 1. Iul. ferret. de gabell. num. 546. & patet in dote data de omnibus, & singulis bonis, nam intelligitur deducto e re alieno, l. mulier ff. fol. mat. etiam si addatur dictio integri, Bald. & Sal. in l. 2. C. de fructi. & liti. expens. quam opinionem sequitur Alex. in d. l. fructus, illa comprobando ex pluribus, ut late etiam per Giga. d. conf. 134. numero 8. & 9. Et hoc intelligendum est tam de expensis, quæ colligendorum fructuum gratia fieri solent, iuxta not. in c. tua nobis de decim. Affl. decif. 252. co. 4. cum alijs, ut per Boer. decif. 44. num. 11. & 13. quam de alijs, quæ conseruandorum eorumdem fructuum factæ sunt ad tradita per dd. in l. diuortio §. impendia, ff. fol. matr. & etiam de his, quæ ad Ecclesiam utilitatem, scilicet reparationem, & alias res necessarias, ad quæ tenetur habens titulum c. 1. & c. de his de Eccles. edific. Dec. conf. 118. nu. 5. uer. 3. principaliter, Paul. de Cittad. de iur. pat. in 5. princ. art. nu. 123. * communis opinio, ut dixi in tract. de resignat. benef. lib. 3. q. 15. num. 1. nam sicuti usufructuarius tenetur conseruare in bono statu bona sibi concessa ad utendum l. 1. §. hæc tenus, ff. de usufruct. l. 2. C. eo. ita, & Beneficiarius, qui et equiparatur, c. requisitissimi de testam. d. c. presenti de officio ord. lib. 6. Corfet. in uers. Clericus, Affl. in c. primo §. his consequenter, titulo hic fin. lex. cõis opinio, ut per Alb. in l. diuortio nu. 12. ff. fol. matr. late Grego. conf. 24. Ferr. conf. 256. Et de impensis pro utilitate agrorum, & domorum ipsius ecclesie, quas tenetur beneficiarius conseruare, & reaptare, ut per Bar. in l. impens. ff. de Imp. & reb. dotal. Ruin. conf. 157. nu. 23. lib. 1. Menoch. conf. 64. num. 17. uol. 1. & faciunt notata in c. alia de officio ord. lib. 6. ubi de fructibus debitis alij detrahuntur salaria seruorum, & expensæ factæ ex causa alimentorum transferruntur, & ibi Gem. Anch. & Franc. Gem. conf. 78. col. ulti. Tiraq. in tractatu de ret. consang. §. 15. gl. 1. n. 7. Et expensis pro capellanis, & alijs similibus Menoch. d. conf. 64. num. 20. & ob id condemnatus ad restitutionem fructuum potest retinere impensas prædictas enumeratas, ut fuit* resolutum in vna Placent. 19. Octobris 1545. teste Puteo decif. 314. numer. 6. lib. 2. nam onera ratione fructuum imponuntur l. hæc tenus, & l. arbores in fi. iuncta gl. de usufr. Gig. de pens. q. 28. num. 1. Et æquum est ut ista sentiat onus, qui sentit commodum, l. si pendens §. si cloacarii ff. de usufr. l. secundum naturam ff. de reg. iur. Et respectu anni præteriti, uel annorum præteritorum hoc si ne difficultate transit, ut impensæ onerum illorum annorum spectent ad resignantem, & de fructibus spectantibus ad ipsum sint detrahendæ, quod posset multis modis habere locum, eo præsertim cum fructus sint sequestrati, cum sequenter ad illas teneatur, nam est legitimus administrator, sicuti is qui se de uacante administrat, cap. quoniam. c. statutum de elect. in 6. Gl. in Clem. prima, in uerb. benef. de fequest. possessionis, & fruct. quem sequitur ibi Card.

in 2. col. not. 10. & quæ 27. Fel. in ca. cum bertoldus col. ulti. de iure patr. Gig. d. quæst. 72. ubi ex* cõmuni dicit posse presentare. Dubium tam est quid in oneribus illius anni, in quibus, ipse sum huius sententia, ut impensæ præfatæ diuidantur inter resignantem, & resignatarium, sicuti diuiduntur fructus, ut circa fructus in restitutione fundi dotalis concludit Bald. not. in tracta. de dot. priuileg. 75. post medium, Campeg. in eodem tractatu in 15. quæstion. Et in terminis quæstionis nostræ uoluit Gig. de pensio. dict. quæstion. 72. Et communiter* receptum est generaliter, in oneribus habendam esse rationem temporis, & sic secundum illud faciendam esse diuisionem, ut post Barbat. respondit. Menoch. conf. 64. num. 3. uol. primo, & facit quod scribit Soc. senior conf. 247. nume. 3. uers. aliquando, lib. 2. quod donec res est penes heredem, ipse debet subire onus sed postquam tradita est legatario, hæres liberatur ab onere, & incipit teneri legatarius tex. cum ibi not. in l. apud Iulianum §. hæres ff. de legat. primo, Soc. & ibi Gl. Barto. in l. quero ff. de usufr. leg. subdit. §. quia onus est potius fructuum, quæ proprietatis l. nec stipendium ff. de impens. Et propterea uult, ut hæres teneatur ad onera pro tempore quo consequitur fructus, & legatarius ad reliqua. Hinc est, quod secundum receptiorem* sententiam mortuo beneficiario fructus eius anni quo mortem obierit pro rata temporis ad heredes defuncti pertinent pro seruitio, & oneribus usque ad illud tempus factis Alber. in l. diuortio nume. 12. ff. fol. matr. ex ratione illius legis de communi, attestat Couar. lib. primo, uar. resol. c. 15. sub n. 12. Et resoluuit alias Rot. teste Gabr. conf. 191. num. 6. uol. 2. nam si fructus totius anni sunt deputati pro oneribus, Gem. in d. cap. præfenti §. porro. Gig. in prin. d. q. 72. ergo ut fructus diuiduntur, ita & onera, ad tradita per Card. Zabare. in Clem. prima. num. 6. in fi. de cens. Bonif. ibidem nume. 56. Et ratio naturalis id dicitur l. secundum naturam ff. de reg. iur. Hinc dicit Ancharan. in d. clem. prima de censib. quod nouus possessor tenetur ad onera, cum res transeat cum onere, potest tamen ipse antiquum possessorem conuenire, ut ratione temporis, quo fructus habuit, contribuatur, ut ibi uoluit Car. sub nume. 6. Et uoluit late Bellenzio. in tractatu de chari. sub fid. q. 37. & 75. de pensionario qui tenetur contribuere ad onera, Deci. conf. 157. Giga. conf. 117. nume. 5.

Et qui maiorem partem percipit, tenetur plus contribuere dic. clem. prima, de cens. ubi Card. in tertio not. Imol. num. 4. & facit quod resolutum fuit in vna Vlisbonens. * impositionis onerum ueneris 25. Februarii 1575. perceptorem, & non Vicarium perpetuum teneri ad salarium deputatum per visitatorem Cappellano, teste Cesare de Graf. d. decif. 117. Et in alia Legionen. congruarum coram R. P. D. Seraphino, quod qui percipit maiores fructus ecclesie, teneatur ad omnia onera, & in proposito maiorem partem debet habere, qui plus habet beneficium cum fructus teneant consecutiue ad beneficium, Put. decif. 374. nu. 9. lib. 1. Et percipiantur, tex eo. Oldr. conf. 118. Put. decif. 464. num. 2. lib. 2. Et ita in facti contingentia in quadam Brixien. Parochiali mihi commissa pronunciaui, & partes acquieuerunt.

Declara secundo hanc Conclusionem procedere etiam in eo casu, quando resignans post resignationem, & consensum in ea præstitum ante tamen quam resignatarius caperet possessionem perciperet

ret fructus etiam ad se non spectantes, animo illos restituendi, nam ex hoc nulla confidentia com mitteretur, & hanc sententiam probo, quia si usque ad illud tempus resignans potest incumbere posses sioni, & omnia facere, sicuti antea poterat, Rebuff. de Sim. resign. num. 27. & 31. Et in tractatu de No mini. q. 14. numer. 157. cum aliis quos citavi de resi gnat. benef. q. 7. col. 2. li. primo, ergo poterit fructus exigere, Roffiniac. de benef. c. 14. num. 26. & ca. 23. num. 10. Franc. de March. quaest. 49. in secunda par te. Nam illo tempore resignatarius non potest, ut ex communi dixi dicta quaest. 7. neque alius, & per consequens ex facto permisso a iure non committi tur confidentia prohibita per constitutiones Pij IV. & Pij V. Navar. in man. c. 23. sub num. 109. neque et committeretur confidentia, si resignans eo tempore locaret possessiones beneficii, faceret quietantias debitoribus, aliosque contractus iniret ratione illius beneficii, cum ut dixi, hi actus sint ei permitti, Re buff. in praxi de resign. Simon. num. 27. cum multis sequentibus. Poterit tamen resignatarius capta pos sessione illos fructus perceptos per resignantem, & ad se spectantes repetere ab ipso resignante, qui resignans tenebitur illos restituere in foro fori, & po li. c. saepe, cum ibi not. de rest. spol. c. si res 14. quaest. 6. not. per omnes in Regula peccatum de regul. iur. lib. 6. D. Thomas 2. 2. quaest. 25. art. 4. Caiet. 2. 2. qu. 62. art. 6. late Navar. in man. ca. 17. & summissae om nes in verbo Restitutio, immo omnino debet re signatarius illos repetere, ne ex hoc colligat coniectu ra pacti illiciti inchoate ante resignationem, ut infra di cam in limitatione 4. Et faciunt quae scribit Gabr. conf. 192. num. 6. vol. primo.

Declaro tertio, hanc Conclusionem procedere in Resignatione, quae fit in fauorem alicuius, nam tunc resignans poterit ea quae dicta sunt facere, cum antea non abdicetur ius ab ipso nisi cum effectu quae ratur resignatario, ut late dixi de resignat. benef. lib. 1. quaest. 3. & quaest. 7. num. 9. & alibi pluries. Secus autem erit in resignatione facta simpliciter, nam haec statim abdicat ius a resignante, qui remanet sine ti tulo etiam colorato, & uidetur habere illud benefi cium pro derelicto adeo ut statim possit libere im petrari, & t. conferri, Abb. Ant. de Butr. Imol. & alii *omnes in ca. sollicitate, & cap. accepta, de rest. spol. Cassad. decis. 4. eo tit. Put. decis. 158. nume. 4. lib. 3. ubi refert ita fuisse *decisum in una Burgen. praesti moniorum coram Fabio 15. Octobris 1548. & late dixi lib. primo de resign. benef. quaest. 3. nume. 5. & 6. Et nequaquam possit resignans ita incubere pos sessioni, ut comprobauit dict. quaest. 7. col. prima. lib. 1. de resign. benef. Et ideo non potest percipere fru ctus post resignationem siue resignauerit coram or dinario, coram quo omnes resignationes fiunt ita sci licet simpliciter, siue coram Papa,

Limita quarto, ut non procedat, quando resignans post resignationem, sed antequam resignatarius ca piat possessionem percipiat fructus spectantes ad ip sum resignatarium vigore pacti inchoate ante dictam re signationem: nam haec esset confidentia punibilis per dictas Constitutiones Pij IV. & Pij V. & hanc sententiam deduco ex uerbis positus in eadem con stitutione Pij V. in §. quare nos uolentes, ubi sta tuitur, ut sit confidentia quando quis recipit bene ficium ex resignatione cum pacto illud retroceden di, aut omnes fructus, uel partem dimittendi & conce dendi, ergo resignans percipiens fructus spectantes

ad resignatarium ex pacto, etiam si illos recipiat an te possessionem captam per ipsum resignatarium committit confidentiam prohibitam, & punibilem Nect dicas, quod dictus §. intelligitur capta possessio ne, ut alias existimabam ex duobus: Primo scilicet ne sit contrarius §. ad probandum, ubi ut dixi loquitur post captam possessionem arg. l. prima. C. de inoff. test. Bart. in l. ult. §. idem querit. ff. de cond. indeb. Dec. in l. ubi repugnantia ff. de reg. iur. & in c. gratia de off. deleg. secundo, ex uerbo receperit +posito ibi quod importat factum, not. in c. eam te, de rescr. & in c. bonae el 2. de elect. Nam ad primum responde tur praedictos duos §§. non esse contrarios, nam §. Quare nos uolentes, ponit casum confidentiale ex pacto faciendi ea, quae ibi exprimuntur, §. Vero Ad probandum, loquitur de coniectura, ut illa sit ualida coniectura, quoties post captam possessionem, &c. In casu uero nostro cessant coniecturae, & praesump tiones, & illis non egemus, cum habeamus pactum praesuppositum, quod sonat in Simoniam, & confi dentiam ad tradita per Bart. & alios in l. filio ff. de lib. & posth. l. non solum ff. de rit. nupt. Card. Paris. conf. 54. num. 19. cum sequ. uol. primo. Non obstat secundum de uerbo receperit, quia il' ud uerbum in telligitur de iure ipsius ben. ut in terminis tradit Imol. in c. maioribus, num. 5. uerf. item ideo dixi, de praeben. late Gem. post alios per illum tex. in c. cu in Eccles. nu. 8. eod. tit. lib. 6. faciunt quae scribit Ge min. conf. 103. Io. Selua de benef. par. 3. q. prim. nu. 33. quod quidem ius consequitur irrevocabiliter post praestitum consensum per resignantem, Sarn. de infirm. resign. quaest. 31. Put. decis. 106. lib. 3. Gabr. cons. 102. uol. primo, & est communis *omnium do ctorum sententia, ut late dixi de resigna. benef. lib. primo per plures quaestiones, Et ideo ab eo tempo re ei debentur fructus, quamuis per aliquod tempus distulerit ob impedimenta, uel ob aliud capere pos sessionem, ut signanter tradit Gabriele. conf. 192. nu mer. 6. uol. 1. & dixi quaest. 6. nume. 72. de resigna. benef. & qu. 8. num. 3. ubi attestatus sum de commu ni lib. 1. cum iam fuerit effectus dominus absque + possessione, Arch. in c. si tibi col. 1. Gemin. nume. 2. Franc. num. 7. de praeb. li. 6. & *communiter, & ideo ab eo tempore tenetur +soluere pensionem imposi tam super illo beneficio Gammar. de auctor. leg. a lat. lib. 6. tit. de pens. num. 421. Burfat. conf. 361. uol. 4. & fuit *resolutum in Rota in una Terdunen. pen sionis coram Moedano 11. Februarij 1538. & in 2. lia Oxomen. teste eodem Moedano. decis. 2. in col. manulc. & ad alia onera, ut late retuli de resign. be nef. lib. 1. q. 9. & 10. Concludendum est igitur dictu §. quare nos uolentes expresse non obstantibus in contrarium deductis probare esse commissam con fidentiam ex perceptione fructuum spectantium ad resignatarium facta per resignantem etiam ante ap prehensam possessionem, per ipsum resignatarium pacto precedente ante resignationem uel in actu . Comprobatur.

Secundo, haec sententia ex ratione, quia pactio fir ma in beneficialibus inducit Simoniam capit. cum vniuersorum de rer. permutat. dd. in cap. ex parte. 1. de off. de leg. Navar. in man. c. 23. num. 100. Redoñ. de Simon. par. 2. c. 10. * & omnes alij, & pactio de p cipiendis fructibus spectantibus ad resignatarium est Simoniacae, & confidentialis, non facta distinctio ne de possessione capta, uel ne per ipsum resignata rium. Oldrad. conf. 224. num. 2. Abb. in c. non satis num.

num. 7. & 8. de Simo. Cald. conf. p. de Sim. Card. Pa ris. conf. 143. nu. 12. uol. 4. & plures, ut adduxi de re sign. benef. lib. 1. q. 5. nu. 1. Ergo &c.

Tertio, accedit quia in vna quaque materia, & p fertim cum agitur de puniendis delictis inspiciendus test animus, & factu sequutum, Bar. in l. diuus ff. ad l. Corne. de Sicar. Paul. de Castr. conf. 192. incip. in causa incarcerationum. Aret. conf. 147. incip. uisa co sultatione, col. 5. Sign. de Homed. conf. 50. Felin. in tractat. de conatu col. pen. August. in addict. ad An ge. de malef. in uerbo, & appenstate in fine, & com muniter * alij, sed hic adest animus, nempe pactum illicitum, quod includit dolum, qui in primis confi deratur in delictis Bald. in le. quicumque in quinta col. C. de Ser. fugit. idem Bald. in l. data opera, col. 4. C. qui accus. non poss. Paul. de Castr. in l. 1. C. ubi Senatori. uel clariss. Cepoll. conf. 29. ante penul. col. Bart. in l. 1. §. p. ff. si quis testam. lib. esse iustus fuerit dd. omnes in l. 1. §. praeterea ff. de ficiarijs, Adest etia factum scilicet perceptio fructuum spectantium ad resignatarium, facta per resignantem, Fructus autem sunt quid temporales ad notat. per Abb. Fel. & Deci. num. 99. in c. M. Ferrariensis de const. & non erit licitum + dare temporale pro spiritali scilicet pro ipsa resignatione Hostien. in ead. audientiam 2. n. 3. Bald. num. 6. Anchar. num. 1. de rescript. Praepos. in c. 1. num. 6. 7. q. 1. & est communis * opinio quam comprobauit de resignat. benef. lib. 1. q. 3. nume. 2. Aut sunt quid spiritalia ratione connexitatis ad no. in cap. maioribus & c. dilecto de praeb. & neque erit licitum dare spiritalia pro spiritali, Io. Caraf. de sim. ment. num. 6. & comprobauit de resign. benef. li. 1. q. 4. Ergo uidetur commissam confidentiam.

Quarto, praeterea accedat, quia quod resignans non capiat possessionem nihil facit ad excusandum pactum de sui natura illicitum, & reprobatum, nam posset consulto differre usque ad ultimum diem, & hac ratione aperiretur uia faciendi plures confiden tias, quod est contra intentionem Pij V. qui sanctif sime rigorosam hanc constitutionem promulga uit, ut exularet hoc atrocissimum delictum suo te pore, & successorum, a Curia Rom. & Ecclesiasticis uiris, ut colligitur ex praemio + l. 1. in principio ff. ad Maced. Bart. in l. cum quid ff. si certum pet. & in l. ambitiosa ff. de decret. ab ordine fac. Abb. in c. ex multa de tito Bald. in l. prima ff. de iust. & iur. qua re ne in hoc casu frustretur huiusmodi constitutio Pij V. concludendum erit, & pariter iudicandum pro confidentia, cum malitijis uia sit claudenda le. cum hi. §. si cum lis ff. de transact. le. quoties in fine C. de fideicom. l. si legatarius C. de legat. & interfit reipublice, ut delicta puniantur l. ita uulneratus ff. ad l. Aquil. Bart. in l. quemadmodum C. de agric. & cen. lib. 1. 1. prodest dumtaxat possessio non capta, ut non intret coniectura confidentiae, cum de pacto non constat, neque de perceptione fructuum spe ctantium ad resignatarium, & ita intelligendus erit §. ad probandum, ut supra dixi. Sed posset aliquis q rere, quomodo constabit de huiusmodi pacto? re spondeo multis modis, ut alias in facti contingetia respondi. Primo, per scripturam iuxta + tradita p Bald. in l. Imperator ff. de statu homin. & in l. quo ties in ultimis uerbis C. de iud. cum alijs cumulatis per Marf. in rubr. C. de proba. nu. 3.

Secundo, per Confessionem + ut est clarum, & di ca m suo loco.

Tertio, per Coniecturas, & indicia, ut habetur in

73 hac Constitutione Pij V. & in uno quoque §. expli caum us coniecturam ibi positam, + cum sit de his quae solent occulte fieri ad tradita per Cynum in l. prima, C. ad l. Corne. de Sicar. Paul. de Castr. conf. 58. colum. 2. lib. 2. Crauet. conf. 156. num. 7. & pon derabam quam plurimas coniecturas, quia clam resi gnans, & resignatarius id tractant Salicet. in l. si quis post hanc in princ. col. 5. C. de bonis proscrip. 74 Paul. de Castr. in l. prima, C. de fur. nam pactum + de retrouendendo ex hoc sumitur Glo. in ca. ut nostrae §. porro in uerbo occulte, ut Eccl. benef. Bar. in le. post contractum ff. de donat. nam qui + male agit, odit lucem. Glo. in l. donatio, in uerb. occulte C. de donat. glo. in cap. consuluit de off. deleg. & in ca. pe riculosum 13. q. 2. & praesumitur in mala fide Paul. de Castr. in l. ult. ff. de Rit. nupt. Fel. in ca. cum ex in iuncto, in principio ff. de haeret. & in c. porro de sen tent. excomm. & in d. cap. consuluit col. penult. 75 Quia resignans erat solitus id facere iuxta. trad. per Bar. Ang. Ale. & Ias. in l. certi conditio §. si nummo ff. si certum pet. cum alijs, & per Euerar. in locis co munibus in loco a solitis, & regulare est, ut praesu matur contra + solitum l. non omnes §. a barbaris ff. de re mil. l. qui semisses §. 1. ff. de usur. l. item §. quod dicitur, & ibi dd. ff. ad macedon. Hinc delictum qd 76 regulariter + no praesumitur, l. merito ff. pro soc. Bal. in l. precibus num. 2. r. C. de Impub. & alijs substitu. 77 praesumitur + contra solitum committere, Gozad. co si. 66. num. 7. uerf. secundo, respondeo. Mascard. de probat. concl. 495. num. 20. Et quia fuit beneficium per resignatarium locatum resignanti, nam proba tur, Contractus simulatus + per locationem factam ab emptore uenditori Bald. conf. 311. incip. in que stione col. 2. lib. 5. Cepoll. in tract. de Simul. cot. praescripti. 26. & 17. Craue. conf. 156. num. 12. Et et quia non dimiserat resignans possessionem stante praedicta locatione facta statim, sed continuauerat, ex quo praesumitur fraus, & simulatio. l. sicut §. sup uacuum, & ibi gl. & Bar. ff. quibus mod. pign. vel hy pot. solu. Afflic. in cap. 1. tit. de feud. datis in vicem l. commissor. num. 25. Fulgo. conf. 42. Anchar. conf. 237. num. 4. Soc. conf. 84. num. 6. lib. 3. Bald. conf. 438. lib. 3. Ruin. conf. 94. num. 9. uol. 4. late Decia. conf. 62. num. 39. uol. 3. Et in alia facti contingetia, alias ad hoc considerabam retrocessionem + iux ta ea, quae late post alios considerat Mascard. de p bat. conclu. 441. & magno redditus beneficii, Bar bat. conf. 22. uerf. 8. lib. 4. Afflic. loco cit. num. 63. & 68. Ange. in l. summa cum ratione, ff. de pecu. & ex paucitate pensionis referuata, Paul. de Castr. conf. 74. lib. 3. Tiraq. de utroque retrac. confang. §. 1. glo. 14. num. 37. & quasdam depositiones fictua rij, qui hoc attestabatur, scilicet respondere resi gnanti, & aliorum testium dicentium hoc audiuisse ab eodem, Et in alia ponderabam, quia paulo ante resignationem, resignans locauerat beneficium an ticipatis solutionibus, & resignatarius non petierat, nam ex hoc nemo negabit argui pactum illicitum, iux. trad. per Bart. & alios in d. le. post contractum ff. de donat. sed alias postea ponderabam pro abso lutione qualitatem personae, nam erat Episcopus, ut praesumatur + aliam ob causam fecisse, quam rone confidentie, & in terminis argumentatur Gabr. conf. 172. nume. 14. lib. 2. Et qualitatem, & bonam famam recipientis, ut illam ad hoc etiam ponderat Gabr. d. conf. 172. num. 18. Et regulare est, + ut bo na fama tollat praesumptionem delicti, le. ulti. ff. de quaest.

qu.ubi dd.Bar.in l.diu ff.de in integ.restit.Marfil. conf.74.Grammat.conf.13.num.7. & conf.31.nu. 12.Tiraqu.de pen.tempor.causa 15.num.2. confideratis etiam diuitijs nam pauperes sunt, qui regulariter id faciunt iux.gloss.in l.prima C.de comit.& Tribun.lib.12.per text.fingularem in l.cum societas ff.pro soc.& habetur Eccl.cap.27.prouerb. cap. 30.Faciunt notata per Mar.focc.fen.in cap. & si qffionis col.prima de simon.Hinc Salomon prouer. 30.scriptum reliquit mendicitatem non dederis mihi,ne egeat compulsi fuer, & periurer nomen Dei mei,nam propter inopiam multi deliquerunt Eccl.cap.27.Valer.Max.lib.2.c.1.Lactant.Firmian.lib.de Ira Dei,capit.20.late Lucas de Penna multa cumulat in l.eos qui C.de his qui numero liber.col.3.lib.10.fol.91.Tiraq.de Nobilit.capitu.3.num.25.cum seq.Et plura exempla deduxit Excellentissimus,& eruditissimus D.Thomas Parisius I.C.Consentinus,Sacrij Regij Consilij Neapolitani, Consiliarius integerrimus in trac.quem composuit de paupertatis priuilegijs & incommodis, quem uidi manuscriptum diebus elapsis penes Excl.V.I.D. Dominum Prosperum Parisium Consentinum, & Patritium Romanum.

S V M M A R I V M.

- 1 Ex mutuo facto ante resignationem, nulla committitur confidentia.
2 Cessante diffinitione Simonie, cessat Simonia.
3 Cessante diffinitione, cessat diffinitum.
4 Vbi non habent locum uerba, neque dispositio.
5 Mutuum de per se non inducit usuram.
6 Mutuum non aduersatur amicitiae, sed illam conciliat.
7 Mutuans potest accipere munus a mutuario.
8 Mutuarius obligatur ad antidora.
9 Non est peccatum expectare aliquid ex mutuo.
10 Intentio secundaria non est in consideratione in usu, & simonia.
11 Licitum est seruire Prelato, & Ecclesie cum spe secundaria consequendi beneficia.
12 Non est Simonia renunciare beneficium cum intentione, ut conferatur Nepoti.
13 Distributiones, quotidianae debentur ex seruitio.
14 Deus qua causa sit amandus.
15 Licitum est sperare a Deo remunerationem.
16 Potest quis seruire Deo intuitu praemij.
17 Finis principalis est in consideratione in qualibet re.
18 Ex intentione secundaria non arguitur usura.
19 Usura requirit pactum expressum, & nu.25.
20 Magna similitudo inter usuram, & Simoniam.
21 Semper attendendum quod principaliter agitur.
22 Absque pacto expresso, uel tacito non committitur Simonia.
23 Ex longinquitate actus excluditur fraus.
24 Quando ex vicinitate actuum colligatur correspondentia.
26 Vbi eadem ratio, ibi idem Ius.
27 Mutuans pecuniam ob praesentationem committit Simoniam.
28 Pactum appositum in contractu probat Simoniam.
29 Mutuans Regi cum pacto, quod ei conferat officium, facit Usuram.
30 Quando committatur usura, & simonia.
31 Ex pacto tacito etiam committitur confidentia.
32 Ex actu principaliter facto committitur Simonia,

- & usura.
33 De spiritualibus quando possit haberi spes.
34 Sperans principaliter ex mutuo committit usuram.
35 Est Simonia seruire principaliter ob beneficium.
36 Ex actibus reciprocis colligitur fraus.
37 Actus praesumitur fieri ad executionem dispositionis praecedentis.
38 Talia subiecta, qualia praedicata.
39 Ex mutuo facto in resignatione an colligatur confidentia.
40 Correspondentia quando colligatur.
41 Constitutio de confidentijs est odiosa, & poenalis.
42 Poena non imponitur nisi in casibus expressis.
43 Delictum debet excludi.
44 Interpretatio, ut actus valeat.
45 Ut actus valeat receditur a natura dispositionis.
46 Et impropriantur uerba.
47 Et haec praesumptio praevalet alijs praesumptionibus.
48 Ex conventionione prohibetur dispositio beneficij Ecclesiastici.
49 Ex ratione lex ampliatur.
50 Taciti, & expressi eadem est ratio.
51 Resignans potest penitere donec fuerit praestitus consensus.
52 Causa principalis qua.
53 Simonia sine pacto non committitur.
54 Causa ostendit, quod factum est.
55 Praesumptio fortior facit cessare minus fortem.
56 Actus correspondenti in eodem loco, & coram eisdem personis.
57 Mutuum factum post resignationem quando inducat confidentiam.
58 Vicinitas actuum arguit fraudem.
59 Quisque tenetur iuare proximum.
60 In foro conscientiae quando sit Simonia mutuari in resignatione.
61 Ex intentione colligitur peccatum.
62 Spes quando inducat peccatum.
63 In foro conscientiae inspicitur quod vere actum est.

Q V A E S T I O XXXVI.

QUANDO ex mutuo committatur confidentia in foro fori, & foro Poli.

TRIGESIMOSEXTO Quæro, an ex mutuo facto a Resignatario Resignanti committatur simonia, & confidentia? Quia varias reperio sententias pro resolutione distinguendum existimo, aut si loquimur in foro fori, aut uero in foro Poli id est interiori, & conscientiae.

In primo casu de foro exteriori constituenda sunt & examinanda tria capita, Primum, in mutuo facto ante resignationem. Secundum, in mutuo facto in ipsa resignatione, Tertium, in mutuo facto post resignationem.

Circa primū caput, in mutuo facto ante resignationem, quia Titius mutuauit Meuium pecunias, & postea subsequuta fuit resignatio beneficij obtenti per Meuium in fauorem Titij, uidetur dicendum nullam esse commissam simoniam t̄ uel confidentiam ut consuluit Alciat. Resp. 2. num. 9. uers. circa secundum, li. primo, & uolui de resign. benef. li. 14. quæst. 7. num. 2. ex his quæ a fortiori scribit Nauar. consil. 50. de simon. quia cessat diffinitio simoniae t̄ posita per gloss. communem in summ. 1. quæstio. 1. & per D. Thom. 2. 2. q. 100. art. 1. & in 4. dist. 2. 1. Nauar.

- 1
2
*

Nauar. in man. capit. 2. 3. num. 100. Cessat quoque diffinitio confidentie t̄ quam posuimus in prima quæstione, ergo cessabit diffinitum, Dec. & Cagno. in l. omnis diffinitio, ff. de regul. iur. Comprobatur quia non possunt huic capiti applicari uerba, & casus confidentiales positi per Constitutionem Pij III. & Pij V. ut patet ex lectura, & infra expressius demonstrabitur: ideo non habebunt locum, l. 4. §. toties, ff. de damno, infect. capit. indemnitate de elect. libr. 5. Accedit, quia mutuum de per se non inducit aliquam t̄ usuram neque simoniam, ut uolunt * omnes Theologi in 4. dist. 15. Summis in uerb. mutuum, & uerbo usura, D. Thom. 2. 2. quæst. 78. art. 2. ubi late Caiet. Dom. Sot. de iust. & iur. lib. 6. art. 2. Et quod sequitur ex mutuo non conuentio nis noui, uel taciti, uel expresse, sed quod gratuito mutuanti rependitur nullam impingit usurae labem, cum beneficium mutuandi non solum non t̄ auersetur amicitie, sed eam conciliat, & firmat, ergo mutuator potest munus quodcumque suscipere, quo solent amici amicorum beneficia repensare, ita post D. Thom. tradit Dom. Soto lib. 6. de iust. & iur. ar. 2. uers. secunda, conclusio, & dicit D. Thom. * communiter receptus in 2. 2. q. 78. art. 2. uers. respondeo, quod mutuator potest accipere munus aut beneficium a mutuuario, non quasi exigens, nec quia si ex aliqua obligatione tacita uel expresse, sed sicut gratuitum donum, & non peccat, quia etiam antequam pecuniam mutuasset licite poterat aliquod donum gratis, & beneficium accipere, nec peioris conditionis efficitur per hoc quod mutuauit, hæc enim sunt uerba D. Thom. Eoque magis cum mutuuario post mutuū obliget ad antidora, Archiep. Flor. de usur. c. 3. n. 8. 1. Ant. Rosel. in eo tract. n. 2. 2. Et id nō ē petn̄ expectare aliquid ex mutuo ob amicitiam, & gratitudinē, Nau. d. c. si fœneraueris. nu. 2. 2. Amplia primo, hanc cōclusionem procedere, ut non committatur usura, & confidentia, etiam si mutuans habuit hanc intentionem secundariam consequendi beneficium t̄ illius, mediante resignatione per eum facienda, ut uidetur firmare Nauar. consil. 50. num. 3. de simon. & in comment. de usur. in c. si fœneraueris. num. 17. 14. q. 3. ubi dicit, quod licitum est mutuare alteri ad consequendam eius amicitiam ex qua ei proueniat aliquod beneficium, allegat D. Thom. 2. 2. qu. 78. art. 2. in corpore quæstionis, ubi clarius id explicat Caieta. & probatur quia licitum est Ecclesie, & Prelato seruire t̄ cum spe secundaria licet non principaliter, aliquod beneficium obtinendi ca. si officia. dist. 59. c. quid proderit dist. 61. cū suis glo. Nauar. in man. capit. 17. num. 209. uers. tunc q̄a, Idem Nauar. in Comment. de usur. in c. si fœneraueris 14. q. 3. num. 19. in fin. uers. Tertio, Idem Nauar. consil. 50. num. 4. de sim. Dom. Sot. de iust. & iur. lib. 6. art. 2. col. 2. uers. dum æquissimum; probatur itidē, quia non est simonia neque confidentia renunciare beneficium cum intentione t̄ quod cōferatur Nepoti gl. in c. ordinationes, l. q. 1. Abb. in c. dilecto. de p̄ ben. Fel. in c. ad audientiam 2. co. 4. de refer. D. Ant. 2. par. tit. 1. c. 5. §. 11. Nauar. in man. c. 2. 3. num. 107. & in d. c. si fœneraueris. nu. 9. uers. Quarto accedit, quia quamplurima sunt, quæ quamuis non possint esse fines principales, & primarij operis, possunt tamen esse minus principales, & secundarij, exemplū, non licet dicere missas, & diuina officia audire principaliter propter t̄ distributiones quotidianas, minus autem principaliter sic, iuxta glo. singu. in c. pri-

mo, de cler. non resi. lib. 6. & ibi omnes * sequuntur, non licet etiam principaliter seruire Deo intuitu remunerationis terrenæ, neque amare illum principaliter ob hanc causam, quia t̄ est ultimus finis, & propter seipsum tamen amabilis, D. Thom. 2. 2. qu. 27. art. primo, Nauar. in c. cum minister, 2. 3. q. 5. num. 4. Et sic esset facere de ultimo sine medio, licet tamen amare Deum, & illi seruire minus principaliter propter remunerationem iuxta illud psal. 118. Inclinaui cor meum ad custodiendas Iustificationes tuas propter retributionem, & Conc. Trid. Sess. 6. can. 31. diffiniuit contrarium dicere esse hæreticum, & anathematizat eum, qui dixerit peccare iustum, qui Deo intuitu praemij seruit, quoniam tamen merces temporaria, quam æterna assumi potest in finem minus principalem, & primarium. Et ideo egregie Adrian. quolibet 10. column. 4. firmat omnem actum cuiuscunque uirtutis cuius totus finis, aut partialis principalis, est bonum aliquod t̄ temporarium, esse uirtuosum, & excludit secundariam intentionem, ut etiam explicat Nauar. d. c. cum minister, num. 39. 2. 3. q. 5. & in c. inter uerba concl. 5. nu. 12. & 13. 1. 1. q. 3. Durand. lib. 2. sent. dist. 38. q. 2. Caiet. in sum. cas. 7. & in tomo 1. opusc. tract. primo respond. 13. & in 2. 2. q. 78. art. 4. not. in c. ult. 2. 3. q. 6. in c. ad fidem 2. 3. q. 5. in c. si quid uerius 3. 1. q. 2. Hinc intentio minus principalis, & secundaria lucrandi ex pecunia mutuata non t̄ sufficit ad constituendam usuram, gl. & Inno. in c. consuluit, de usur. & alij * omnes D. Thom. 2. 2. q. 78. art. 2. Caiet. tom. 3. q. 3. de Usur. dicit nunquam de hoc dubitasse D. Thom. & est communis * opinio teste Nauar. in d. Comment. de usuris, ad c. si fœneraueris 14. q. 3. nu. 19. ubi defendit hanc sententiam contra Dom. Sot. lib. 6. de iust. & iur. q. 1. tenentem oppositum, & de * communi Theolog. & Canon. attestatur in man. idem Nauar. c. 17. num. 209. & Colligitur ex Capistr. de usuris, p. prima, num. 52. ex positis per Gui. Pont. de Usur. num. 26. Usura enim t̄ requirit pactū expressum, uel tacitum, aut intentionem principalem lucrandi ex mutuo aliquid c. consuluit ubi omnes de Usuris D. Thom. 2. 2. q. 78. art. 2. uers. Respondeo, & ibi Caiet. D. Anton. in 2. par. sum. tit. 1. ca. 7. §. 6. Laurent. in c. salubriter de Usur. Ita pari ratione huiusmodi intentio non inducet simoniam neque confidentiam, tum quia adest eadem ratio, ut supra deductum est, tum etiam, quia magna in hac materia est similitudo inter simoniam, & usuram, ut licet colligere per Nauar. d. c. si fœneraueris, num. 17. in fin. 14. q. 3. Preterea hæc conclusio confirmatur, quia semper in unaquaque materia debet t̄ tendi, quod principaliter agit. si quis nec causam ubi omnes, ff. si cerpet. Riminal. sen. conf. 161. num. 14. Comprobatur etiam t̄ quia absque pacto expresso uel tacito non committitur confidentia, ut fuit * resolutū in Rota in una Cosentin. p̄tensæ confidentiæ coram R. P. D. Orano 4. Febr. 1591. Gabr. cōf. 172. nu. 4. & 12. cū seq. lib. 2. Nauar. consil. 27. & 30. & 33. de simo. Accedat quia pauci sunt, qui ex suis honestis actionibus aliquod bonum temporariū honoris, famæ, gloriæ, salutis, rei familiaris victus sui aut aliorum in finem minus principalem non praestuant, quos nemo Catholicorum peccare dicit, ita Nauar. in comment. de usur. in d. c. si fœneraueris. n. 20. prope finem uers. & patet 14. q. 3. Amplia secundo, hanc conclusionem procedere

non solum quoties resignatio fuit subsequuta longo tempore post mutuum, quo casu nullum adest dubium ex longinquitate actus iuxta not. per Bal. in l. penul. §. mulier. circa finem ff. solut. matrim. & in l. petens. colum. penul. num. 49. C. de pact. & in l. prima. numer. 4. uersicu. secundo nota. Cod. de operis noui nunciat. Corne. consil. 192. numero 2. libro nono. Iason. in leg. prima. §. primo. numero 9. ff. de uerbor. obliga. Sed etiam si fuit subsequuta modico tempore interiecto post mutuū, nā nihilominus non erit iudicandum ex hoc Simonia, & confidentia, ex his, quæ in fortioribus terminis dicit Nauarr. consil. 50. in princip. de Simon. Tum ex prædictis adductis supra, Tum etiam, quia præsupponimus non adesse pactum expressum, uel tacitum sine quo non committi confidentiam, est communiter receptum * & fuit resolutum in dicta Cosentin. 4. Februarij. 1591. Ut dixi supra quæstio. 26. Accedat præterea, quia uicinitas huiusmodi actus non est talis, ut ex ea colligatur + respectu iustas, Corne. consil. 10. numero 14. libro 2. Decius in l. certi condictio §. si nummos, numer. 14. ubi plures citat ff. si certum petat. Marfil. in rubr. Cod. de probat. num. 394. Et de * communi attestatur Tiraquell. in l. si unquam, uerb. Donatione Largitus num. 119. C. de reuoc. donat.

Amplia tertio, hanc Conclusionem procedere, siue mutuū fuerit magnæ quantitatis, siue minimæ, nam utroque casu uiget eadem ratio, ut absque pacto tacito, uel expresso, & intentione principaliter lucrandi non committatur + usura, neque confidentia, Nauarrus. d. cap. si feceraueris. numer. 19. 14. quæstio. 3. Et probatur ex his, quæ supra deduximus.

Quarto, Amplia hanc Conclusionem procedere in mutuo facto collatori ab eo cui postea confertur beneficium, & patrono habenti facultatem præsentandi, ac electori, ut ea, quæ supra sunt dicta, de Resignate, procedant in prædictis personis, quia uiget + eadem ratio leg. illud, ff. ad l. Aquile. a Titio. ff. de uerb. obligat.

Limita primo, hanc Conclusionem non procedere, quoties in mutuo inter mutuantem, & mutuatarium emanauit pactum de resignando, de conferendo, præsentando, aut nominando, & eligendo, nam ex hoc committitur usura, & confidentia, ut tradit Nauarr. in comment. de Usur. ad d. cap. si feceraueris, numero 16. 14. quæstio. 3. Idem Nauarr. consilio decimo. de pecun. + mutuata ob præsentationem, consilio 37. de Simon. uidetur esse de mente Alciat. respon. secundo. colum. 2. lib. primo, numero 16. Idque iustificatur + ex pacto præsupposito, quod facit committere confidentiam, ut ex Lectura huius Constitutionis Pij Quinti licet uidere, Nauarr. consilio 30. 33. & 36. de Simon. in Man. cap. 23. num. 107. uersicu. ad decimum, & numero 109. & 110. Hinc in simili scribit idem Nauarr. in eodem man. capit. 17. numero 222. uersicu. 85. Quod mutuans Regi, uel Magnati cum pacto quod sibi conferat + aliquod officium committit usuram. Cum ergo diffinitio, Simonia, tradita per gloss. in summ. 1. quæstio. 1. & diffinitio confidentiæ de qua loquuti fuimus, quæst. prima, habeat locum hoc casu, nullum erit dubium quod etiam habebit locum diffinitum, Decius in l. omnis diffinitio, ff. de leg. Iur.

Et ex hoc quod est Simonia, & Confidentia, nõ

definit esse usura, erit ergo usura Simoniaca, uel Simonia usuraria, ut tradit Nauarr. d. cap. si feceraueris, numero 17. uersicu. neque dicens esse duplex peccatum.

Et in hoc omnes * communiter resident, ut quoties mutuū fuerit causa immediata, & principalis expressa pacto conferendi, præsentandi, eligendi, nominandi, & resignandi, beneficium Ecclesiasticum, committatur Simonia, & confidentia, cõsideratis omnibus considerandis.

Et hæc Conclusio procedit, + siue pactum fuerit expressum, siue tacitum. nam ex utroque committitur confidentia, ut dicitur in dic. Constitutione Pij Quinti. in §. Item, ubi declarauimus, & tradidimus rationem, in pacto autem tacito existimo esse considerandam qualitatem personarum, quantitatem mutui, tempus decursum inter prædictos actus, & alla similia, quæ illud probent.

Limita secundo, hanc Conclusionem non procedere quoties causa principalis, & primaria mutuū di fuit ob beneficium Ecclesiasticum obtinendum per uiam collationis, præsentationis, electionis, resignationis, nam tali casu committitur Simonia, & Usura, ut scribit, & probat Nauarr. in dict. capitu. si feceraueris numero 17. 14. quæstio. 3. De spiritualibus neque spem + principaliter, neque promissionem habere possumus, capitu. per laicos 16. quæst. 7. capitu. cum ad nostram, de elect. capitu. cum essent, ubi Abba. & alij de Simon. cap. non est, prima, quæst. 1. cap. quam pio 1. quæst. 2. & ibi gloss. & alij, & ita optime declarat Redoan. de Simon. p. 2. cap. 7. numero 37. cum sequent. ambitio enim reprobat, capitu. miramur in fin. distinct. 50. capitu. sicut his prima, quæstio. 6. capit. ult. de Simon. D. Thom. in 4. distinct. 25. quæst. secun. Selu. de benefic. par. prima, quæstio. 7.

Et sperare + aliquid principaliter ex mutuo esse usuram * omnes tradunt per illum tex. in capi. consiluit de Usur. Ioann. Andr. Archidiacon. Gemin. in capitul. primo, de Usur. libro 6. Theologi in 4. distinctio. 15. & ibi late Richard. quæstio. 5. Hinc scribit Nauarr. in man. capitul. 17. numero 222. uersicu. 85. quod mutuans Regi principaliter, ut conferat sibi aliquod officium committit Usuram. Hinc etiam est * receptum non licere principaliter seruire + ob beneficium, Innocent. in capitul. vltim. de Simon. Ioann. Selu. de benefic. par. 1. quæstio. 7. colum. 8. numero 47. Redoan. de Simon. p. 2. cap. 7. colum. penultim. & ulti. & est communis * opinio. Confidentia autem nequaquam committitur, quando non exprimitur, ut supra.

Limita tertio, non procedere, quoties petens pecuniam mutuā a Titio, ut illas facilius habeat, ei dixit uelle suum beneficium resignare, & Titius statim porrexit aures, & cogitauit habere illud beneficium pro se uel filio, mediante resignatione, & sic conuenerunt, nam hæc est confidentia, ut scribit Nauarr. consilio 37. titulo de Simon. & probatur ex multiplici ponderatione: Primo, inspecta mente uolentis mutuare: Secundo, inspecta mente accipientis pecuniam mutuā, Tertio, inspecta conuentione, & + actibus reciprocis ex quibus colligitur fraus, Bald. in l. pacta conuenta, numero primo, ff. de pact. in l. iuris gentium, ff. eodem. Dec. consilio. 264. numero tertio, & quarto. Crauet. consilio 141. columna tertia & quarta. cum alijs, ut per Caputaque. deci. 307. numero 1. par. 2. Et quia præsumitur

sumitur actus factus ad executionem + dispositionis præcedētis, qui in aliena, §. si is qui putabat, ff. de acquir. hered. Alciat. de præsumpt. regul. 3. præsumpt. 24. Caputaque. decis. 226. nume. 2. p. 2. Et ex causa præcedenti, le. quædam mulier ff. de rei uendic. l. 2. ff. de acquiren. possess. a primordio enim tituli posterior formatur euetus, l. prima, circa finem C. de imposit. Lucrat. descript. libro 10. Et hoc est quod dicitur talia + subiecta qualia prædicata, l. si defensor. ff. de Interrog. act. l. 3. ubi Bartol. ff. de fund. Instru. cap. inter dilectos uersicu. ceterum, de Fide Instrum. Craue. conf. 284. num. 6. & ob causam necessariam l. ult. Cod. de aliment. pupill. præst. Bartol. in l. cum seruus ff. de uerb. oblig. Roma. conf. 247. col. 2. Corn. conf. 316. col. 5. lib. 1.

Circa uero secundum + caput in mutuo facto in ipsa resignatione: Nauarr. conf. 50. & 51. titu. de Simon. tenet ex hoc esse commissam confidentiam, cuius opinio potest probari ac iustificari ex + correptione, Crescent. decis. 78. in manuscript. Moedan. decis. manuscript. 124. Sarn. decis. 4. libr. 1. Per reg. decisio. 81. & 82. Cardinalis Paleort. decis. 101. alias i 50. in recoll. manuscript.

Negatiuam autem opinionem ex hoc non esse commissam confidentiam uidi consultum per peritissimos uiros in factu, contingentiā, qui mouebantur Primo, quia uerba constitutionis huic casui non applicantur, ut ex eius Lectura patet, ergo neque de positio ipsius Constitutionis, l. 4. §. toties, ubi Bart. ff. de damn. infect. cap. indemnitate §. penult. de elect. lib. 6.

Secundo, quia imo uerba Constitutionis probat contrarium, quia loquuntur, & disponunt, ut sit confidentia quando propter beneficium disponitur de titulo, fructibus, pensione, quod cessat casui proposito.

Tertio, quia huiusmodi constitutio + est odiosa, & pœnalis, Ideo restringenda cap. odia, ubi Dyn. de regu. iur. libr. 6. Bartol. & alij in l. si uero §. de viro. ff. solut. Matr. Cardin. Paris. conf. 16. num. 17. uol. 3. Et receptum est pœnas non esse imponendas nisi in casibus a Iure expressis, cap. is qui, de ient. excom. lib. 6. l. & si quis §. diuus ff. de religiof.

Quarto, Ut fiat interpretatio, tut actus careat de listis, iux. l. merito ff. pro foc. cum alijs, quæ adducit Gabr. lib. com. conclu. de malef. conclu. 2. colu. prima, & secunda, Ac ut actus ualeat, le. quoties ff. de reb. dub. le. quoties ff. de uerb. oblig. Ut enim actus ualeat receditur a natura dispositionis, l. qui concubinam, §. qui hæres ff. de legatis tertio, Decius in l. postquam liti. nume. 23. C. de pact. & improprian. tur uerba Sarn. in §. Aequè. numer. 19. Insti. de act.

Et ideo hæc præsumptio + præualet alijs præsumptionibus, Paul. de Casstr. in l. ex imperfecto, C. de testamen. Decius in cap. quoniam Abbas numer. 16. de officio. deleg. Alciat. reg. tertia, præsumpt. 34. de præsumpt. Cephal. conf. 138. num. 13. lib. 1.

Pro resolutione ego existimo esse distinguendum, & facio duas conclusiones: quarum Prima, est quoties adest pactu expressum, uel tacitum, & hoc casu uera est prior sententia, ut fuerit ex dicto mutuo commissa Simonia, & confidentia, & ita intelligo quod dicit Nauarr. loco citato ut infra dicam, & tenet idem Nauarr. in cap. si feceraueris numero 17. 14. quæstio. tertia. in Comment. de Usur. Et tradidimus supra in præcedenti capite, & ratio est quia uerba Constitutionis sunt clara, cum adest

pactum, ac itidem ratio, quæ + prohibet dispositionem beneficij Ecclesiastici, ex conuentione, quæ uendicat sibi locum hoc casu, cum ex conuentione disponatur de beneficio per uiam collationis, electionis, confirmationis, præsentationis, ac resignationis, Ideo uidetur præfens Constitutio + includere specificè hunc casum in indiuiduo, leg. his solis Cod. de reuocan. donat. Deci. late in cap. secundo requiris, numero secundo. de appellat. & consilio 301. colum. secunda. Cardinal. Parisius. consilio 83. numero 21. uolumin. 3. & consilio 69. numero 3. uolum. 4. Crauet. consilio 118. numero 15. Lex enim solet facere mentionem de aliquibus casibus exemplariter, & non restrictiue, Ideo recurritur ad rationem: late Tiraquell. in l. si unquam in uerb. liberis, numero 37. C. de reuocan. donat. & de utroque retract. titu. de retra. lignag. §. 20. numero secundo. Oldrad. consilio 185. in fin. quam sententiam ipse tenui de resignat. benefic. libro 14. quæstio. 7. numero quinto. Et hanc conclusionem intelligo in pacto expresso, & tacito, quia de utroque loquitur constitutio, ut late explicauimus in §. item, & eadem est + ratio utriusque leg. cum quid. ff. si cert. pet.

Ex quo infero, quod si fuisset facta supplicatio, uel tradita ac signata, & resignans, non uellet præstare consensum, qui necessarius est, pro perfectione Resignationis, & expeditione litterarum, Sarnen. de Infirmis resignant. quæstio. trigessimaprima. Et late probauimus de resignat. benefic. libro primo, quæstio. 12. & lib. octauo quæstio. 8. nam donec fuerit præstitus dictus consensus + potest pœnitere, Put. decisio. 106. libro tertio. Anton. Augustin. decisio. 150. libro 3. Cott. decisio. 16. Accoramb. decisio. 48. omnes in recollect. manuscript. Gabriell. consilio 198. numero 3. libro primo, Buisat. consilio 393. uolum. 4. Et fuit resolutum in una * Camaricen. Canonicaus coram Quiroga de Men. Octobris 1556. Et in una Placentin. de anno 1557. & in alia Gerunden. de anno 1558. & alias, ut late retuli dicto libro primo, de resignat. benefic. quæstio. 12. colum. 3. numero 16. cum sequent. & est communis * opinio doctorum recepta in praxi, Ut ex hoc quædam pactio tacita colligeretur, & per consequens confidentia committeretur, & ita uidetur tenere Nauarr. dicto consilio 51. de Simon: quia sine mutuo; non fiet resignatio, unde hæc uidetur causat principalis, Bartol. in leg. secunda. §. vltim. ff. de donatio. de qua doctrina uide Nauarr. in capitul. cum minister, numero 23. quæstione 3. numero 39. Idemque posset dici, & firmari in collatione, quoties collator dixisset uelle conferre Titio, sed ei non daret litteras nisi mutaret in præsentatione ac electione, quia eadem ratio uiget, ut supra probaui.

Secunda conclusio, quoties non adest pactum expressum, uel tacitum, & tali casu dicendum est + non esse commissam confidentiam, sicuti ex mutuo facto eadem die qua fuit datum mandatum ad resignandum non esse commissam Simoniā fuit resolutum in Rota, in una Aquen. Simoniæ Mercurij 19. Ianuarij 1594. Coram Reuerend. Patre D. Blanchetto, nam utrumque est permissum: scilicet resignare libere, et dare pecuniam mutuo, & propterea non potest inferri ad delictum, ut fuit resolutum in illa Calaguritan. consilio

tia 14. Octobris 1592. coram Pegna. Accedit quia
 * Confidentia, absque pacto non committitur, ut
 fuit resolutum in vna Cosentin. præsentæ confidē-
 tiæ coram Reueren. P. D. Orano 4. Februarij 1591.
 & tradit Nauarr. in Man. cap. 23. num. 107. uers. ad
 decimum, & num. 109. & 110. & conf. 27. & 30. 33.
 & 36. de Simo. Gabr. conf. 172. num. 4. cum sequen-
 * lib. 2. Et est communis opinio, ut probauit ex mul-
 tis rationibus, & auctoritatibus, quæst. 26. Sicut etiã
 * lucrum ex mutuo non inducit usuram absque pa-
 cto expresso, uel tacito, ut est communis opinio,
 ut supra ostendimus, & tradit Nauar. d. c. si sceneraueris,
 num. 19. Accedit etiam, quia datio tempora-
 lium etiam correlatiua ad spiritualia absque pacto
 ne non inducit Simoniam nisi mentalem, Anto. de
 Butr. in cap. tua nos in fin. & ibi Zabarel. qui loqui-
 tur quando dantur temporalia, tempore, quo reci-
 piuntur spiritualia, & egregie sequitur Mar. Socc.
 Sen. ibidem num. 5. quem uide.

Quoties uero non apparet de huiusmodi pacto
 expresso, uel tacito, mutuum autem fuit factum post
 signatam supplicationem resignationis, ante uero
 consensum præstitum, tunc uidetur dicendum non
 esse commissam confidentiam, quæ sine pacto, ut
 dixi committi non potest. Ita uidetur tenere Nau-
 arr. conf. 50. de Simon. Verum ex eo oritur præ-
 sumptio confidentiæ, quasi sine eo non fortiretur
 effectum resignatio. Bar. in l. 2. §. ult. ff. de donat. Et
 ita in terminis consuluit Nauarr. conf. 51. in prin-
 cip. tit. de Simon. Quæ potest elidi si apparet mu-
 tuarium se obligasse soluere pecunias illas mutuo
 acceptas, idque eo magis si pro eo intercessit fide-
 iussor: causam enim quid factum sit ostendit, Bart. in
 l. 1. §. remouet ff. de pact. nu. 5. Bald. in l. non uero
 ff. ex quibus caus. maio. Et in cap. dilecti de appe. &
 excludit delictum, ligitur §. causæ ff. de lib. cau. glo.
 in l. plagij C. ad leg. Flau. de plagiar. Et in l. 1. ff. de
 vi, & vi arm. Bald. in l. 1. §. ult. colum. penul. ff. si quis
 ius dicent. non obtempèr. Socc. Sen. conf. 45. num.
 16. uolu. 1. Felin. in cap. cum contingat, col. 3. de re-
 scr. non enim mutans faceret eum obligare mediã
 te Notario, minus uellet fideiussorem nisi haberet
 animum consequendi illas, Iux. ea quæ Paul. de Ca-
 str. in l. Celsus ff. de usufr. Alex. conf. 125. colum.
 3. lib. 4. Bertand. conf. 84. lib. 2. Et alij uolunt: Et
 releuabit probare alias mutuantem, mutuasque absq;
 alio, & esse solitum mutuari, & hæc præsumptiones
 tanquam fortiores facient cessare illam minus for-
 tem. dd. omnes in cap. in præsentia de probat. Et si
 mutuum fuit factum eodem die præstiti consensus
 eodem loco coram eisdem personis, absque dubio
 actus uidentur correspondenti Bald. in l. penu. §. mu-
 lier, ff. solu. Matr. Decius in l. certi condicio §. si nū-
 mos, num. 14. ff. si certum pet. Cref. decisio: man.
 18. Moedan. decisio. etiam manuscr. 124. Sarn. de
 cision. 4. lib. 1. Peregrin. decisio. 81. & 82. Cardi. Pa-
 leott. decisio. 101. in manuscr. alias fecus, ut patet
 per dictos, & faciunt, quæ scribunt Cardin. in c. tua
 nos de Simon. Felin. in c. ad audientiam el secundo,
 num. 3. de rescr. Put. decis. 271. lib. 2. & in dubio ca-
 pitur præsumptio, ut actus non sint correspondenti,
 Put. decis. 444. & 385. lib. 1.

37 Circa tertium caput, in mutuo facto post resigna-
 tionem, collationem, electionem, & præsentationem,
 tres conclusiones sunt firmandæ, Prima quoties
 mutuū fit incontinenti, scilicet eadem die post resi-
 gnationem admissam per ordinarium, uel consen-

58 sum præstitum in resignatione coram Papa, & ea-
 dem die collationis, præsentationis ac electionis, &
 coram eisdem, & ex hoc cum actus sint correspondenti
 ui, ut supra proxime dictum est, oritur præsumptio
 confidentiæ, uicinitas enim actus arguit fraudem,
 Bartol. in l. post contractum num. 8. ff. de donatio.
 & ibi Anniba. numero 163. Cardin. Parisius. confi.
 143. numer. 2. uolum. 4. Ruin. consil. 130. num. 2.
 libro 2. Crott. consil. 13. numer. 26. Limita nisi con-
 trarium fuerit per argumenta, indicia, coniecturas,
 uel ueritatem monstratum, iuxta ea, quæ supra de-
 duximus.

Secunda, quoties fuit mutuata pecunia longo tē-
 pore post resignationem, collationem, præsentatio-
 nem, ac electionem, uerum ad executionem pacti
 expresse uel tacite appositi, & conuenti inter eos
 tempore collationis, resignationis, præsentationis,
 ac electionis, nã in hoc nemo negabit esse commis-
 sam Simoniam, & confidentiam, iuxta ea quæ tra-
 dit Nauarr. in man. cap. 23. num. 107. & 110. & col.
 27. 30. 33. & 36. titu. de Simon.

59 Tertia conclusio, quoties fuit mutuata dicta pe-
 cunia absque pacto expresso, uel tacito appposito, in
 collatione, resignatione præsentatione, & electione,
 & hoc casu nulla committitur confidentia, neque
 aliqua oritur præsumptio, cum quisque teneatur
 iuuare proximum, & exercere opera charitatis, ac
 officia, quæ inter amicos sunt communia, D. Tho.
 2. 2. quæstio. 24. articulo. 6. & quæst. 81. art. & quæst.
 85. Nauarr. in cap. libenter, numer. 3. de poenitent.
 distinct. 1. Et faciunt, quæ supra adduximus ex D.
 Thom. 2. 2. quæst. 78. articulo. 2. Dom. Sot. de Iust. &
 Iur. libro 6. articulo. 1. cum sequent. Nauarr. in com-
 ment. de Usur. ad d. cap. si sceneraueris numero 17.
 18. 19. cum sequent. 14. quæst. 3. Et fuit pluries con-
 clusum in Rota: Quod procedit etiam si post resi-
 gnationem fuit facta remissio illius debiti, ut consu-
 luit Alciat respon. 2. num. 27. uersic. & istud, libro
 primo, ubi loquitur de remissione facta triennio
 post resignationem, & concludit ex hoc nullam col-
 ligi simoniam, nam propter longinquitatem tem-
 poris, non potest præsumi facta contemplatione
 resignationis argument. gloss. in §. ope. Institut. de
 obligat. quæ ex delict. Roman. in leg. quæ in alie-
 na, §. si is qui putabat ff. de acquirend. hæred. & ut
 uideatur delictum, iuxta le. merito ff. pro soc. pro quo
 uitando aliquid non præsumitur factum contem-
 platione actus aliquo tempore antecedentis, Bald.
 in l. felicissima C. de his, qui a non domino: Areti.
 in d. §. si is qui putabat. & maxime in præiudicium
 tertij, argument. le. si partem §. primo, ff. quemad-
 modum seruit. le. sed Iulianus §. primo, ff. ad Ma-
 cedon. Et ad uitandum delictum capitur præsum-
 ptio donationis le. si seruus seruus §. si oliuam ff.
 ad leg. Aquilianam, & præcipue inter amicos, ut late
 per Alciat. d. resp. 2. colum. 3.

60 In secundo autem casu principali, de foro Inter-
 iori id est foro Poli: duo capita existimo esse facien-
 da, Primum erit quoties pecunia fuit mutuata quo-
 cunque tempore, siue ante collationem, resignatio-
 nem, præsentationem, & electionem, siue in actu, si
 ue post, absque emptione formali, uel equipollenti,
 & absque conuentione illicita, & absque intētionē
 principali consequendi beneficium, sed uerus inter-
 cessit contractus mutui, ut solet fieri inter ami-
 cos, & in hoc capite nullam esse commissam Simo-
 niam, & confidentiam in foro Poli, & nullum com-
 mittere

61 mittere peccatum mortiferum mutuantem, & mu-
 tuarium scribit Nauar. conf. 51. num. 1. uers. in fo-
 ro autem interiori, tit. de Sim. Idem conf. 23. num.
 2. eodem tit. Et ratio est, quia nullum pactum illicitum
 interuenit, sed uerus contractus mutui, & potest
 quis licite mutuare ad augendum, uel contrahendū
 cum mutuuario amicitia uel subleuandam eius ne-
 cessitatem absque simonia absque usura, & absque
 peccato, quamuis speret ab eo secundo gratitudi-
 nem D. Thom. 2. 2. quæst. 78. articulo. 2. ad tertium, Et
 in corpore quæstionis ubi late Caieta. Sot. lib. 6. de
 Iust. & Iur. quæst. 1. articulo. 2. Nauarr. in Man. cap. 17.
 num. 209. Et in d. cap. si sceneraueris num. 19. cum
 sequent. 14. quæst. 3. & Conf. 50. num. 3. & Conf. 51.
 num. 1. uers. tum quia de Simoni. Et in foro interio-
 ri quid uere actum sit inspicitur D. Thom. libr. 2.
 sent. dist. 42. quæst. 1. art. 1. & in 3. sent. dist. 4. quæst.
 1. art. 1. & 2. qu. 20. art. 4. & 2. 2. quæst. 81. art. 6. ad
 primum, Dom. Sot. in quolibet q. 18. art. 3.

63 Secundum caput quoties mutuum intercessit cū
 pacto illicito, uel intentione principali consequen-
 beneficium quo casu illi tenentur in foro Poli, ut ex
 supradictis colligitur, & debent poenitere, ac hoc cō-
 fessarijs confiteri, qui debent esse cauti pro poenitē-
 tia iniungenda Nauar. conf. 21. numer. 7. de simon.
 quem ad hoc uide, & nota.

S V M M A R I V M.

- 1 Ex fideiussione non colligitur confidentia in resi-
gnatione.
- 2 Cessante diffinitione, cessat diffinitum.
- 3 Vbi uerba non habent locum, neque dispositio.
- 4 Actus fideiussionis est permissorius.
- 5 Qui potest promittere, potest fideiubere.
- 6 Clericus potest fideiubere.
- 7 Quisque tenetur diligere proximum suum.
- 8 Quisque tenetur subuenire in necessitatibus.
- 9 Usura, qua ratione prohibetur.
- 10 Iuramentum de non fideiubendo non tenet.
- 11 Iuramentum de non mutuando non tenet.
- 12 Iuramentum de non ingrediendo Religionem nullū.
- 13 Fideiubens non peccat.
- 14 Constitutio Pij V. non prohibet opera charitatis.
- 15 Quæ minus principaliter fiunt, non inducunt Simo-
niam.
- 16 Potest quis licite accedere ad Officia ob distributio-
nes.
- 17 Ingratitudo a iure reprobatur.
- 18 Ingratitudo uitium detestabile.
- 19 Ingratitudo annullat donationes.
- 20 Ingratitudo priuat feudo uassallum.
- 21 Resignatio ob fideiussionem confidentialis.
- 22 Intentio emendi in Simonia consideratur.
- 23 Causa principalis, quæ.
- 24 Ex fideiussione non licet accipere lucrum.
- 25 In foro Conscientiæ inspicitur quod uere actum est.

QVÆSTIO XXXVII.

Quando ex fideiussione committatur confidentia.

TRigesimo septimo Quæro, an ex fideiussione
 facta a resignatario pro resignante, a Præsen-
 tato pro præsentante, ab eo, cui fuit collatum bene-

1 ficium collatori colligatur confidentia? Negatiue est
 * concludendum, ut in terminis consuluit Nauar. cō-
 fi. 50. de sim. & fuit resolutum in una Cosentin. * p-
 2 tensæ Confidentie coram Orano 4. Februarij 1591.
 Et probatur, tum quia cessat diffinitio Simonie, de
 qua per Gl. in sum. 1. q. 1. D. Th. 2. 2. q. 100. art. 1. &
 in 4. dist. 21. Nauar. in man. c. 23. nu. 100. Et diffini-
 tio confidentie de qua in 1. q. tum est quia huic ca-
 sui nō applicantur uerba constitutionis Pij III. &
 Pij V. ut licet uidere, ergo cessante diffinitione, &
 cessantibus uerbis constitutionum, dicendū erit, nullā
 3 esse præsumendā confidentiā DD. in l. omnis diffini-
 tio ff. de reg. iur. l. 4. §. toties ff. de dam. infect.

4 Accedit, quia actus fideiussionis est permissio-
 rius, ut patet toto titulo C. & ff. de ext. de fideiuss. &
 5 iō quilibet, qui potest facere, & promissionem, potest pro
 alio intercedere, ut profequitur Io. Gutter. de con-
 6 tractib. Iurat. c. 22. nu. 1. et Clericus ex magis ** cōi-
 opinione, & quis nō debeat fideiussionibus inferuere
 c. 1. ubi Abb. & alij de fideiuss. Iaf. in l. 1. ff. si quis in
 7 ius uocat. non ierit, nã quilibet tenet diligere & proxi-
 mum suum c. charitas il. 1. uers. proximus de poeni.
 dist. 2. cum alijs, ut per Dec. in l. ut uim. nu. 13. ff. de
 8 iust. & iur. Et ei subuenire in necessitatibus. l. non tm,
 & ibi Gl. ff. de appe. l. seruus ea l. in fi. ff. de seru. ex-
 port. c. nō satis. dist. 86. & hac ratione principaliter
 9 prohibetur vsura, Abb. in rub. de usur. D. Tho. 2. 2.
 q. 78. art. 1. Scot. in 4. sent. dist. 15. q. 2. Petrus de Pa-
 10 lud. in 3. sent. di. 37. q. 2. late Conrad. de contract. q.
 22. Et ideo iuramentum de non fideiubendo non
 tenet, ubicunque proximus indiget fideiussione, Ab-
 ba. in c. si uero, de iur. iur. quem refert, & sequit Syl-
 11 uest. in uerb. Iuramentum 4. nu. 29. Couarr. de pact.
 in 1. par. relect. §. 6. nu. 7. Menoc. de recup. 1. rem. n.
 289. & cōiter alij, quicquid in contrarium scripsit
 12 Oldr. conf. 90. sicuti Iuramentum de non mutuan-
 do, aut non dando eleemosynā uerē indigēti, aut de
 non ingrediendo religionem, & de non suscipiēdo
 ordinationes sacras, beneficia ac Episcopatum, & a-
 lia similia D. Thom. 2. q. 89. articulo. 7. ad 1. D. Anton.
 2. par. tit. 10. c. 6. uers. tertius casus, Caiet. in d. art. 7.
 ad 6. Tabien. in uerb. iurare §. 10. & alij multi, quos
 refert, & sequitur Nauar. in manu. c. 12. n. 16. & 17.
 13 Et licite potest quis pro alio fideiubere ob ami-
 citiam, & spem gratitudinis iux. ea, quæ scribit Diu.
 Thom. 2. 2. q. 78. articulo. 2. & ibi Caiet.

14 Ideo concludendum est, nullam præsumi ex tali
 fideiussione confidentiam: Nam prædictæ constitu-
 tiones Pij III. & Pij V. non intendunt prohibere
 opera charitatis, ut tradit Nauarr. in conf. 68. nu. 5.
 de Sim. quod est transpositum fol. 799. Quia id fuit
 statueri contra legem naturalem, quod non po-
 terant, cap. sunt quidam. 25. q. 1.

Amplia hanc conclusionem procedere, seu fide-
 iussio fuerit facta ante resignationem, & collationem,
 uel præsentationem, uel post resignationem, collationem,
 nam hoc nō uidetur habere dubium, siue fuerit fa-
 cta in actu resignationis, & collationis, & ut consu-
 luit Nauarr. d. conf. 50. de Sim. ubi dicit, quod erat
 signata supplicatio resignationis, & resignatarius
 antequam esset extensus consensus, intercessit fide-
 iussor pro resignante, partim ob amicitiam, inter
 eos iam diu contractam, partim, ut ostēdat se gratū
 resignanti uolenti ei resignare beneficium, partim,
 ne discedat a proposito resignandi: Nam inquit
 Nauarr. hoc non respicit in se spem habendi benefi-
 15 ficium, & quæ minus principaliter fiunt, non indu-
 I 3 cunt

cunt Simoniam, cap. si officia dist. 59, c. quid prode rit. dist. 61. ubi cum gloss. uolunt, obsequia eorum, qui principaliter inseruiunt Ecclesie, & Prælati, ppter Deum, & aliam ob causam, licet minus principaliter ad consequendum aliquod beneficium Ecclesiasticum, non inducere Simoniam, sicuti patet in eo, qui principaliter accedit ad Diuina propter Deum, & minus principaliter propter distributiones quotidianas, iuxta gloss. in cap. primo, de cleric. non resid. lib. 6. & ibi omnes sequuntur Turrecrem. in c. Clericus num. 1. & 2. dist. 91.

17 Gratitudo enim ualde commendatur a legibus, & hominibus, & ingratitude omni iure reprobatu r. Octaua discussio 12. q. 2. Dec. conf. 686. num. 13.

18 Et uitium detestabile appellatur Io. Andr. Abb. & alij in cap. ult. de donat. Gul. Benedict. in cap. Raynuius in uerbo, in eodem testamento. numero 35, de testam. & in quaestione de homic. numer. 32. D. Thom. 2. 2. q. 106. Et ideo infirmat donationem. l. ult. C. de reuoc. donat. l. unica C. de ingrat. libert. §. primo, Instit. de donat. & d. c. ult. Et priuat feudo uasallum, c. de forma circa finem 2. q. ult. cap. primo, quæ fuerit Prima causa benef. amitt. Afflict. de cif. 282. Secundo, dubio Card. parif. conf. 1. nu. 10, vol. 1. & alij omnes.

21 Limita primo, hanc conclusionem non procedere quotiescunque fideiussio facta fuisset præcedente conuentione resignandi, præsentandi, conferendique beneficium, & postea soluendi illam fideiussionem, nã hoc casu absque dubio committitur Simonia, & confidentia, nam competit definitio Simonia, cum ad sit intentio emendi, & uendendi, ac confidendi D. Antonin. in sum. par. 2. tit. primo, ca. 8. §. 11. Nauar. in manua. d. cap. 23. nu. 100. D. Tho. 2. 2. q. 100. art. primo. Hoc enim casu fideiussio, & promissio solutionis, uidetur esse causa principalis, sine qua non fieret resignatio, presentatio, & collatio Bald. in l. 2. §. ult. ff. de donat. pacto enim comitti Simoniam omnes DD. uolunt in ca. cum pridem de pact. in cap. questum de rer. permut. in c. ex parte 1. de offic. deleg. Gl. in sum. 1. qu. 1. Et confidentiam, tradit Nauar. conf. 27. 33. & 36. tit. de Simo. & alij omnes, ut dixi alias, q. 26.

23 Comprobatu r itidem hæc conclusio, quia fideiussor uidetur capere lucrum, scilicet beneficium ex ipsa fideiussione, quod nequaquam licet, nam dicit D. Antonin. in tract. de usu, c. 2. num. 74. post Laur. de Rodul. quem refert, & sequitur, quod non sit licitum accipere vnum, vel duos ducatos pro quolibet Centenario ex fideiussione facta.

24 Limita secundo, ut in foro conscientie teneatur ille fideiussor non solum in casu supraposito, sed et si quoties præstitit illam fideiussionem, habuit intentionem principalem id faciendi, causa consequendi beneficium iuxta ea, quæ scribit Nauar. confil. 21. de simon. Nam in foro interiori quid uere actum sit, inspiciuntur D. Thom. in 2. sentent. dist. 42. quaest. prima, art. primo, & in tertio sentent. dist. 4. qu. 1. art. 1. & 2. q. 20. art. 4. & 2. 2. qu. 81. art. 6. Dom. Sotus in quolibeto q. 18. art. 3. Et in hoc debent ad uertere confessarij.

S V M M A R I V M.

- 1 An sit confidentia solutio facta vigore consuetudinis, statuti, constitutionis & c. & nu. 22.
- 2 Statutum recipiendi fructus primi, & secundi Anni, an valeat.

- 3 Ratione cultus diuini multa specialia sunt introducta.
- 4 Confirmatio Papa corroborat ius.
- 5 Natura confirmationis qua.
- 6 Consuetudo potest inducere, ut fructus unius beneficij ad tempus, alteri applicentur.
- 7 Consuetudo appellatur ius non scriptum.
- 8 Consuetudo loci semper attenditur.
- 9 Actus recipit interpretationem a consuetudine.
- 10 Ex consuetudine permittitur actus.
- 11 Consuetudo facit licitum, quod erat illicitum.
- 12 Consuetudo excusat a pœna, & a peccato.
- 13 Consuetudo immemorabilis habet vim priuilegij.
- 14 Immemorabilis comparatur priuilegio.
- 15 Immemorabilis inducit iustam causam.
- 16 Ex priuilegio possunt percipi fructus beneficij.
- 17 Argumentum de consuetudine ad priuilegium ualet.
- 18 Quæ sunt solita, non debent mutari.
- 19 Populi possunt cogi ad seruandam consuetudinem de dando quid in exequijs mortuorum.
- 20 Consuetudo contra canones ualet.
- 21 Valet consuetudo de dando candelas de cera alba.
- 22 Simoniaca datio pro electione, collatione, & præsentatione.
- 23 Constitutio Pij III. & Pij V. de confidentijs tollit consuetudinem.
- 24 Clausula non obstantibus quid importet.
- 25 Textus Concilij Tridentini habent decretum irritans.
- 26 Vbi lex est clara, nulla difficultas.
- 27 Deductiones fructuum beneficiorum pro vsibus pijs permittuntur.
- 28 Consuetudo, ut Canonicus nouus soluat primos fructus pro anniuersario improbatu r.
- 29 Collator non potest aliquid sibi retinere ex fructibus beneficiorum.
- 30 Notarius pro collatione beneficij non potest recipere plusquam aureum.
- 31 Episcopus non potest quicquam recipere ex collatione.
- 32 Iura tollentia Simoniam, non tolluntur ex non usu.
- 33 Quadraginta anni ad præscribendum contra legem.
- 34 Secretarius Episcopi non potest recipere vnu scutum pro sigillo in collatione beneficij.
- 35 Nihil recipiendum pro introducendis presbyteris in Ecclesia.
- 36 Consuetudo non excusat delictum, sed illud aggravat.
- 37 Archidiaconus non potest recipere aliquid pro inuestitura.
- 38 Pro consecratione Episcoporum, & benedictione Abbatum non potest recipi aliquid.
- 39 Reuocatum censetur ac si non esset.
- 40 Statutum in electione Abbatis, quod sit triennale, an simoniacum.
- 41 Statutum factum sede vacante absque necessitate nullum.
- 42 Ex inualido statuto non committitur Simonia.
- 43 Onus impositum præbende vacanti, quando Simoniacum.
- 44 Capitula Conclauis non sunt Simoniacæ.
- 45 Ex diuersis non inferuntur.

Q V A E S T I O XXXVIII.

Confidentia est soluere aliquid pro collatione, & presentatione, etiam uigore statuti, & consuetudinis. Trigelumo

TRIGESIMO OCTA VO. Quæro, an sit confidentia seu simonia solutio omnium, uel partim fructuum facta collatori electori, Præsentanti, & similib. uigore statuti, constitutionis etiam Apostolica auctoritate confirmata, uel consuetudinis, etiam immemorabilis pro electione, presentatione, Nominatione, Institutione, confirmatione, Collatione, uel alia prouisione beneficij Ecclesiastici, aut dignitatis?

Negatiuam, opinionem uidetur firmare Nauar. conf. 1. de sim. per totum, & præcipue nu. 2. & 3.

Et mouetur ex Extrauag. suscepti, quæ est prima, sub tit. ne sede uacante aliquid innouetur, in extrauag. com. ubi Io. XXII. improbat Priuilegia, & Consuetudines, ac statuta recipiendi fructus beneficij collati in Primo, & Secundo ac sequentibus annis ne cultus diuinus minuatur, & ideo illa refringit ad partem aliquam fructuum, ut reliqua remaneat ei, cui collatum est beneficium, his uerbis suscepti Regiminis cura nos sollicitat, ut quæ in Ecclesijs non absque dispendio ministrorum, & Cultus detrimento diuini seruari uideamus per appositionem congrui moderaminis in melius reformemus. Cum itaque in nonnullis Ecclesijs obseruetur, quod fructus primi, uel secundi, aut alterius cuiusque alterius anni beneficiorum uacantium in eisdem defuncto, uel fabrica, aut Ecclesijs, uel personis habentibus annalia de Consuetudine Priuilegio, uel statuto applicentur in totum. Ita quod illis, qui huiusmodi beneficia canonice obtinent, & ad quos alias de iure fructus ipsi spectare deberent, nihil inde percipiunt & c. sequitur usque ad uers. Nisi forsitan.

Et ibi Ienselin. dicit causam finalem restrictionis esse fauorem cultus diuini pro quo multa specialia sunt inducta c. ex parte de Cost. ca. quia per ambitiosam de rescr. lib. 6.

Comprobatu r hæc conclusio considerando statuta, & constitutiones Ecclesiarum id permittentes ad not. per Bartol. in leg. omnes populi ff. de iur. sti. & iur. & in le. Philippus Barbarius ff. de offic. præsidis maxime cum sint a sede Apostolica confirmata, quæ corroborat ius Alexand. confil. 122. uiso puucto colum. penul. le. 4. Bald. in l. falsus colum. 2. C. de furt. Idem Bald. in l. Nominationis circa finem C. de appellat. nam hæc est Natura confirmationis ut addat rei confirmata, Bald. in le. aduersus, in fine C. si aduers. rem iudic. C. ma. cõf. 97. Corn. conf. 278. lib. 1. cum alijs, ut per Dec. in rubr. de confirmat. util. vel. inutil. num. 3. cum seq.

Accedat consuetudo præsupposita, quæ potest inducere, ut fructus unius beneficij ad tempus alij applicentur, uel dentur, ut dicit Zen. de cassado. extrauagan. prima, uerbo de consuetudine, ne sed. uac. allegat not. in cap. cum non deceat de elect. libro 6. consuetudo enim ius non scriptum appellatur §. constat, & §. ex non scripto de iur. natur. gent. & ciuil. Institut. cap. consuetudo §. cum itaque dist. prima. Dec. in rub. de consuetudine colum. prima, & ideo attenditur in unoquoque loco consuetudo illius loci l. si fundus ff. de Euic. l. semper in stipulatio bib. ff. de reg. iur. Bald. in l. cunctos populos col. 1. r. C. de sum. trin. & fid. cath. cum alijs, & per Gabr. cõf. concl. de consuetudine concl. 2. col. 1. & ab ea recipitur interpretatio actus l. quod si nolit. §. quia a fiducia ff. de ædil. edict. Ioann. Andr. in reg. quod facit circa finem de regu. iur. Bar. in l. nemo. colum. 1. & de duobus reis. Abb. in c. cum M. col. 2. de confli.

10 Aret. confil. 11. col. ult. & ex ea inferuntur ad permissionem actus, Roman. confil. 14. colum. 2. Ale. confil. 107. col. penul. lib. 2. Imol. in cap. potuit, locat. l. a. son in l. ut liberis col. 3. C. de collat. Bertrand. confil. 126. lib. 1. Ruin. confil. 74. colum. 1. uol. 1. & confil. 104. col. prima, vol. 5. Cardin. Parif. confil. 13. col. 3. uolu. primo, cum alijs, ut per Tiraquell. de retract. l. gniag. §. primo. glo. 18. num. 79. Consuetudo enim facit licitum, quod alias erat illicitum. Auth. de consuet. ciui. §. quia uero. Archid. in cap. quia san. dist. 63. & contra facit delictum quod alias minime erat. l. saluari §. sunt quidam ff. de extr. ord. crim. & ideo communiter receptum est consuetudinem excusare a pœna Glo. in c. uenerabilis de consuet. Rom. sing. 19. & ideo dicit D. Thom. 2. 2. q. 100. ad secundum quod consuetudo facit ut non sit peccatum, quod erat alias.

11 Eoque magis cum sit immemorabilis, ut præsupponitur, quæ habet uim priuilegij cap. super quibusdam §. præterea, & ibi glo. de uerb. signifi. Gem. in ca. Catholica. in fine dist. 11. Ale. confil. 6. colum. prima lib. primo. Cuman. confil. 83. circa finem, Dec. confil. 368. num. 1. & 496. nu. 5. Aret. confil. 15. col. ult. cum infinitis adductis per Gabr. com. conclu. de præscript. conclu. 1. num. 1. & t. comparatur priuilegio, Barbat. confil. 35. col. 4. lib. 2. Alex. confil. 70. col. 2. lib. 4. Anchar. confil. 142. colum. 1. Oldrad. confil. 72. colum. prima. Bald. confil. 49. lib. primo & inducat iustam causam l. hoc iure §. ductus aquæ ff. de acq. est. & quot. Bart. in l. quominus in 2. q. ff. de flumin. & in l. si publicanus §. in uetigalibus ff. de public. Soc. Sen. cõf. 7. num. 4. lib. 3. Guid. Pap. cõf. 65. in princ. Loffr. confil. 40. num. 48. Grat. confil. 61. nu. 21. uol. 1. Ballamer. confil. 27. col. prima. Signorol. cõf. si. 249. col. 4. Card. confil. 38. col. 1.

16 Accedat præterea quia hoc potest concedi priuilegio ut firmat Nauar. d. confil. primo num. 2. uers. at palam, & tit. de sim. & prius hoc tenuit Zenselin. de Cassan. in d. extrautg. prima uerbo priuilegio. ne sed. uacant. ex tex. in c. si Papa de priuileg. c. tua. de uerbor. signific. & ex alijs ut ibi ergo, & consuetudine immemorabili. Affl. super confil. regn. titu. de probat. per Instr. nu. 11. & tit. de præscript. num. 19. Abb. in c. 2. num. 11. de immu. Eccl. To. Prob. in addit. ad Io. Monach. in ca. primo. num. 23. de præscr. lib. 6. Card. Parif. in ca. cum uobis num. 4. de præscr. & confil. 101. num. 6. uol. 1. Franc. in c. primo in secundo not. de consuetudine li. 6. Anchar. confil. 142. col. 1. Felin. in cap. si diligenti colum. pen. de præse. & communiter Doct.

18 Comprobatu r ex l. Priuilegia in fine. C. de sacr. fan. Eccl. ubi habetur, quod ea quæ ab antiquo sunt solita in Ecclesijs, seu Monasterijs non debent aliquomodo immutari, & ibi Bar. & alij, Abb. i. c. abolenda de sepult. facit c. nec numerus 10. q. 3. ubi mandatur seruari, quæ de consuetudine seruantur in Ecclesijs: Hinc dicit glo. in c. suam. de sim. quod possunt cogi populi ad seruandam consuetudinem de dando quid sacerdoti in Exequijs mortuorum, & faciunt c. quaesitum, prima qu. 3. c. agatosa dist. 63. cap. conquestus 9. q. 3. & consuetudo tenet contra Canones ualet, Abb. in c. ult. de consuet. Ac Doct. in c. ad Apostolicam de sim. scribunt ualere consuetudinem tuta clericis detur quolibet anno candelæ de cera alba. Abb. in c. cum ab omni. col. 4. de uir. & honest. cler. Arch. in c. si quis. dist. 41. Feder. de sen. cõf. 250. Redoan. de sim. p. 1. c. 4. nu. 4. cum seq.

* His tamen non obstantibus contrariam opinionem existimo ueriores, & receptam in Praxi, ut sit confidentia, & simonia, solutio fructuum facta collatori, electori, & presentati, pro collatione electione, & presentatione vigore statuti, constitutionis et iurate, & a sede Apostolica confirmata, ac etiam consuetudinis etiam immemorabilis. Et moueor primo quia datio, uel promissio pro Electione presentatione aut collatione est confidentia, ut dicitur expresse in d. const. Pij V. in §. Item, in cuius interpretatione deduxi rationes, & corroboraciones, eritque etiam hæc confidentia non obstantibus statutis iuratis, & confirmatis, ac consuetudinibus etiam immemorabilibus, nam prædicta sunt sublata quatenus repugnant, & crimini confidentiæ, ut dicitur in Constitutione Pij III. 109. incipient. Romanum, contra confidentarios edita, ut patet ibi, non obstantibus &c. ac alijs constitutionibus, nec non collegij præfati iuramento confirmatione apostolica, uel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus contrarijs quibuscunque &c. & in d. constitutione Pij V. ibi non obstantibus, & faciunt quæ scribunt Riminal. iunior conf. 23. num. 177. & sequen. volu. 1. Burf. conf. 79. nu. 19. uol. 1. & conf. 349. nu. 23. uolum. 4. Ceph. confil. 133. num. 94. & Goza. confil. 5. num. 16.

Secundo & fortius ex decreto Conc. Trident. ca. 14. sess. 24. de reformat. ubi hoc expresse dicitur per hæc uerba. In pluribus Ecclesijs, & ea quæ sequuntur, quod Decretum, habet decretum irritans, ut alia omnia, ex constitutione Pij III. super eius confirmatione, ut omnes tenent, & fuit resolutum * in Rot. in vna Segnin. unionis coram Blanchetto prima Iulij 1592. pro cuius decreti comprobatione, maiorique obseruantia, & ampliatione, sanc. men. Pius Quintus, edidit constitutionem anno 5. Pontificatus incipien. durum nimis, quæ in Bullario reperitur in ordin. 106. fol. 108 r.

Ex prædictis decreto Concilij, & constitutione Pij V. satis expresse præfens quæstio deciditur, ut nulla remaneat difficultas. leg. Ancilla C. de furt. Namque prohibentur solutiones, promissiones, conditiones, & deductiones ex fructibus, compensaciones, & alia huius generis, pro Electione Presentatione Nominatione Institutione Confirmatione Collatione uel alia Prouisione uel Admissione ad possessionem, etiam si fuerint introductæ huiusmodi solutiones pro soluendis Ecclesiæ debitis, uel supportandis oneribus illarum, aut alijs etiam urgentissimis causis, non obstantibus, quibuscunque statutis, constitutionibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus etiam Apostolica auctoritate confirmatis, quas etiam cum Priuilegijs concessis, etiam multiplicatis uicibus, innouatis, reuocat, & abolet Pius V. per amplissima uerba sub pœna excommunicationis, & alijs pœnis contra simoniacos: Et ea dumtaxat consuetudo uidetur permissa, quæ uult ut huiusmodi solutiones conuertantur in usus pios, ut dicitur d. decreto Concilij, ibi ut quæcunque huiusmodi in usus pios non conuertuntur &c. Et alias censuit sacra Congregatio Concilij, dummodo nõ petantur pro pretio ut declarat Nauarr. conf. 66. numero 2. de sim. quæ Congregatio alias dānauit consuetudinem Ecclesiæ utinens: soluendi integros fructus unius anni Canonicatus pro anniuersario celebrando, ut uidi ex litteris subdat. 23. Augusti 1591. subscriptis ab Illustrissimo Cardi. Matthæo,

* Et hodie receptum est collatorem non posse tali quid sibi retinere ex fructibus beneficij, ut etiam respondit sacra Congregatio. Et ideo recol. memor. Greg. XIII. ex sententia prædictæ sacre Cõgregationis concilij censuit Notarium pro collatione beneficiorum & institutione nihil aliud recipere posse, quam aureum ubi aliunde salarium non habet, ita tamen ut de eo nihil participet Episcopus, idque iuxta distinctionem quæ fit in ca. primo sess. 21. de reformat. in eo quod debet Notarius recipere ex collatione ordinum, & ideo consuluit Nauarr. conf. 13. tit. de sim. illicite, & non absque labe Simonie N. Episcopum pro collatione beneficij percipere tertiam partem fructuum illius, cum nihil sit dandum pro collationibus, ut late ostendit Cosm. in gl. Concilij Bitturicen. tit. de annat. in princ. Nauarr. in man. ca. 23. num. 103. & 111. ex not. in ca. primo de Simo. & improbat allegationem de non usu d. decreti Concilij, cum iura Simoniacam labem uentantia non possint tolli per non usum, quia sunt cõformia iuri diuino, & naturali, contra quæ præscribi non potest, ut late dicitur in c. ult. de consuetu. eoq; magis cum nõ sint elapsi 40. anni, ut requiritur ad perscribendum contra legem Canonicam, ut late probat Fel. in c. primo nu. 7. de treg. & pace. & alias recte consuluit idem Nauarr. conf. 7. de Sim. Secretarium Episcopi Archiepiscopi, uel Cardinalis, non posse cum conscientia accipere vnum scutum pro subscriptione, & registratura bullæ prouisionis beneficij, in qua nullum alium laborẽ habuit, & pro appensione sigilli in eadem bulla alterum scutum, nõ obstante consuetudine præsupposita, ex eodem c. 14. sess. 24. de reformat. c. ex multis 1. q. 3. c. instituitur, & c. cum in Ecclesiæ, & c. Iacobus de Sim. ubi dicitur nihil posse accipi a quopiam pro collationibus beneficij, & Concilium innouat Canones, qui iam abierant in desuetudinem, scilicet c. primum, de Simo. c. sicut Episcopum prima, q. 2. & Concilium substituit consuetudines, quod nota, quia multi decipiunt.

Hinc dicitur in ca. cum Ecclesia de Simon. quod nihil recipiendum est pro introducendis presbyteris in Ecclesiam, & c. non satis eo. tit. ubi Abb. dicit consuetudinem non excusare, sed aggravare delictum, & peccatum, & Sum. Pont. in ca. non tantum eo. titu. mandat de ea Prouincia abolendam quandam Consuetudinem recipiendi ab Archidiacono marcham argenti pro Inuestitura, & ca. sicut pro certo, eo. tolluntur consuetudines exigendi pro Cõsecrationibus Episcoporum, Benedictionibus Abbatum, & ordinibus, & in cap. pen. de sepult. aboletur consuetudo soluendi aliquid pro sepultura cap. quæsta 13. q. 3.

Non obstant contraria, nam ad ea breuiter respondetur esse derogata per huiusmodi decretum Concilij, & dictam constitutionem, nam sunt sublata statuta, & constitutiones etiam iurata, & confirmata a sede Apostolica, & consuetudines etiam immemorabiles. Ideo super eis non potest fieri consideratio, & iudicantur, ac si non essent iuxta ea, quæ scribunt Dec. confil. 469. numero octauo. Cardin. Paris. confil. 104. num. 69. uolu. primo, & confil. 105. num. 8. uol. 4. Ceph. confil. 136. num. 18. libr. 1. Ruin. conf. 13. num. 27. lib. 2.

Nec huic conclusioni obstat decif. 344. Achil. de Gra. in impres. nam loquitur in diuersis terminis, nam ibi uacante Abbacia per obitum Abbatis, fuit factum statutum, quod Abbas eligendus esset triennalis

triennalis, qui prius erat perpetuus, Item quod bona quæ erant Abbatis, essent totius Contentus, quærebatur an electio subsequuta esset Simoniacæ, & Rota in illa Ciuitate coram Fabio tenuit negatiuam ex duobus, primo quia huiusmodi statutum factum sede uacante absque aliqua necessitate fuit nullum Lap. all. eg. 20. Doct. in c. primo, ne sed. uacant. aliq. in nou. Pauin. de potest. c. sed. uac. par. prima quæ. 7. num. 8. par. 2. q. 8. num. 7. Card. Paris. conf. 90. nu. 3. & 26. uol. 4. & ex inualido statuto non committitur Simonia. Abb. post Inn. in c. cum M. nu. 24. uer. in fin. glo. de Const.

Secundo, quia quando per uiam statuti imponitur tunc onus præbendæ uacanti non dicitur simonia c. significatum, ubi Abb. de præb. Bellam. in c. significati col. 2. uer. de statuto, ubi Henr. Boich. uer. si per modum de elect. Idque comprobatur ipse Achil. ex dicto Grammat. in extrauag. Iulij. 2. in gl. super Simonia ubi uult, capitula cõclausis non fesse Simoniacæ ut sit differentia inter dantem, & recipientem.

In casu illius decisionis nemini fuit datum, uel pmissum, ut ibi in fine Achil. tradit. Quod secus est in casu quæstionis nostræ. Ideo ex diuersis non inferitur uulg. l. Papinianus ff. de minor. Et primo anno quo ueni Romam scilicet 1580. ita uidi consultum per plures Doctissimos uiros.

S V M M A R I V M.

- 1 Affectus punitur etiam non sequuto effectu.
- 2 Maxime in atrocissimis.
- 3 Assassinus punitur etiam si non perfecit.
- 4 Simoniacus punitur non sequuto effectu.
- 5 Confidentia est species Simonie.
- 6 Tractatus super Confidentia, ea non sequuta non punitur.
- 7 De generali consuetudine conatus non punitur.
- 8 Conclusio attenditur, & non tractatus.
- 9 Conclusio dicitur contractus, & actus.
- 10 Multa tractantur, quæ non fiunt.
- 11 Multa dicuntur, quæ non fiunt.
- 12 Testes deponentes de tractatu non probant actum.
- 13 Ex tractatu nullum queritur ius.
- 14 Consuetudo seruanda.
- 15 In Simonia mentali sufficit sola mens.
- 16 Tractantes de Simonia possunt recedere.
- 17 Penitentia excusat a delicto.
- 18 Scriptura fit ad probationem.
- 19 Ut sit Simonia, debet compleri quod tractatum fuit.

Q V A E S T I O XXXIX

Quando tractatus illicitus ante renunciationem fit punibilis.

Trigesimo nono Quæro, an Tractatus de renunciando beneficium sub confidentia, sit punibilis per has Constitutiones Pij IV. & Pij V. non sequuta renuncione?

Pro Affirmatiua primo facit, quia de iure communi tunc punitur affectus, & conatus ad delinquendum, etiam si non sequatur delictum * Communis opinio, teste Io. de Lignano confil. 20. nu. 15. inter cõsilia criminalia diuers. lib. primo, & maxime in atrocissimis, in quibus regulariter punitur affectus, etiam non sequuto effectu, glo. in l. prima §.

hæc autem uerba in uerficulo putamus ff. quod quis que iur. * communis opinio teste Fel. in cap. primo, post nu. 9. uerf. limita 2. de off. delega. Igneus in l. prima, §. occiforum. num. 41. ff. ad Sillan. refert etiam Papo lib. 23. tit. 10. per totum, & ideo * communis opinio est in tassaffinio puniri affectum etiam nõ sequuto effectu. Angel. in conf. 14. Affl. super prima, par. constit. regu. rubr. 12. num. 11. Grammat. uot. 9. Clar. lib. 5. recept. sent. 6. Assassinium. uerf. scias etiã. Et in homicidio l. is qui cum telo ff. ad l. Corn. de sicar. Clarus §. homicidium uerf. ult. quæro, & tamẽ hoc delictum est atrocissimũ, iuxta ea quæ dixi alias.

Secundo, quia in crimine Simonie punitur affectus non sequuto effectu, * communis opinio teste Boer. de seditiosis in septimo præsupposito nu. 42. Igneus d. l. prima §. occiforum nu. 41. ff. ad Sillan. Ergo & in crimine confidentie, cum confidentia sit species Simonie, iuxta communem opinionem.

His tamen non obstantibus, contrariam opinionem existimo de iure ueriores & tenendam in iudicando, & consulendo, ut tractatus super confidentia, ea non commissæ realiter non sit punibilis. quod uidetur expresse firmare Nauarr. conf. 48. de simon. Et hanc sententiam probo. Primo ex eo, quia Constitutiones prædictæ Pij IV. & Pij V. loquuntur in casibus, in quibus fuerit confectus actus, puta collatio renunciatio, perceptio fructuum, ut ex eorum lectura licet uidere. Ergo cum non puniant expresse conatum, standum erit generali consuetudini, tunc ita expresse Clar. §. ult. q. 92. uerf. sciat. Ut etiam in atrocissimis non puniatur affectus, non sequuto effectu pro ut de hac generali consuetudine attestatur Specul. in tit. de accus. §. primo, num. 7. in si. quem refert Alex. conf. 15. nu. 2. lib. 1. & confil. 140. num. 2. lib. 2. Iaf. in l. prima, §. ult. in si. ff. quod quisque iur. Boer. decif. 316. num. 3. Bal. conf. 361. in si. lib. 1. & confil. 443. num. 3. lib. 3. Fulgos. conf. 149. post nu. 4. Grammat. decif. 2. nu. 8. Marf. conf. 51. nu. 14. Mantua cõf. 31. nu. 2. lib. 2. Barb. conf. 33. lib. 2. Grammat. conf. 8. num. 15. & ita pluries fuisse iudicatum attestatur Clar. d. q. 92. col. prima, 2. & 3.

Secundo quia regulariter semper attenditur conclusio, tac effectus, & non tractatus l. si uoluntate C. de resc. uend. sola. n. conclusio dicitur contractus, & actus, Bal. in l. contractus per illum tex. C. de fid. in str. Bal. in l. in præscriptione in si. C. si contra ius Io. Andr. & alij in cap. super literis de rescript. nam multa tractantur inter partes, quæ non ueniunt ad conclusionem nec effectum l. si ex causa §. nec uide dum in si. ff. de minor. c. dudum de reb. Eccl. non alienand. & multa dicuntur, quæ non fiunt l. sciendũ §. primo, ff. de adil. Edic. Bal. in l. multum per illum text. C. si quis alteri, uel sibi. Dec. conf. 111. col. prima & ideo testes deponentes de tractatu, tunc contractus non sufficiunt, & non probant contractum, Iaf. cõf. 22. in quæstione, in fine, & conf. 24. in causa, col. 3. libr. 3. Hinc ex tractatu nullum queritur ius parti donec fuerit res firmata, c. tua, de his quæ fiunt a pl. respondit Alex. conf. 28. col. 1. lib. 1.

Non obstant contraria, nam ad Primum respondetur, de generali consuetudine diu obseruata per totum fere orbem * non puniri affectum, non sequuto effectu, teste Clar. d. q. 92. in principio, quæ consuetudo potius quam ius erit seruanda, ad not. in ca. ult. de consuetudin.

Ad secundum respondetur, id procedere in Simonia mentali, in qua sola mens, & uoluntas sufficit, c. ult.

ult.de Sim.gl.& dd.in c.confulere,Io,And.& Abb. in c.tua nos,co.tit.c.reperuntur,& ibi gl.c.quacum que,& ibi gl.i.q.1. Arch.in c.cos 1.q.1. & latissime comprobat,Guliel.Redoan.de Sim.parte, 1.c.5.6. 7.cum sequen.

16 Amplia, primo, hanc cōclusionem t̄ procedere etiā si sequuta, sit renunciatio, sed non eo modo, ut fuit tractatum, ita Nauar.conf.48, de Simon. ubi respon det nullam fuisse commissam Simoniam, & confidē tiam ex tractatu illicito facto antea de referuandis quibusdam, a quibus fuit recessum aduertentes pactiōnem esse illicitam.

Amplia secundo, hanc conclusionem procedere etiam si post tractatum illicitum resignatarius, uel alius pro eo tradidisset resignanti chirographum continens promissionem illicitorum, nam si recesserūt ab huiusmodi pactiōnibus illicitis, nulla committitur confidentia, ita respondet Nauar. d.conf.48, de Simon.

17 Et Regularē est, ut penitentia, ante patratum t̄ delictum excuset in delictis, Io. Andr. in c. cum laici, de iur. patr. Aug. ad Angel. de malef. in uerbo, & uestem celestem, nu. 39.

Nec ex datione illius scripturę uidetur consumata confidentia, cum id fecerit, ut dicit Nauar. nu. 3. ad probationem promissorum, sed tradere scripturam pro probatione promissi, nō est implere partē promissi, Nauar. in man. c. 23. nu. 106. ergo.

Et ad Comprobationem prædictarum cōclusio num adducitur, quod scribit Rebuff. conf. 63. n. 13. ut non sit Simoniaci resignatio, si resignatarius nō compleuit, & non peruenit ad faciendum, quod in pactum deduxit, quā opinionem dixi ueram, de resign. benef. lib. 14. q. 7. nu. 72.

Et hanc etiam sententiam uidetur firmare, Nauar. conf. 42, de Simon. ubi firmavit non esse Simoniam admittam, si non fuit completum, id quod de ductum fuit in pactum.

S V M M A R I V M

- 1 An in supplicatione sit exprimendus Papa Tractatus illicitus & nu. 10.
- 2 Papa modus facti narrandus.
- 3 Rescriptum nullum tacendo modum.
- 4 Ex generalitate potest quis circumueniri.
- 5 Ignorans non confirmat.
- 6 Papa non dispensat super uitio ignorato.
- 7 Flagitiosi sunt indigni beneficiis.
- 8 Ignorantia presumitur nisi scientia probetur.
- 9 Dispensatio stricte interpretatur quatenus sonat.
- 10 Auctoritas Papæ excusat etiam si subsequatur.
- 11 Pactio firma est simoniaca.
- 12 Tractare est in medio ponere.
- 13 Tractatus possunt fieri circa beneficia.
- 14 Ex scientia in genere Papa uidetur approbare.
- 15 Certa scientia Papæ importat dispensationem.
- 16 Promouens inhabilem ex certa scientia, uidetur dispensare.
- 17 Ex certa scientia Papa constat, quando est expressum.
- 18 Ex narratis constat ex certa scientia.
- 19 Ex uerbis supplicationis colligitur scientia.
- 20 Ex tenore concessionis certa scientia.
- 21 In dubio presumitur facere Princeps ex certa scientia.
- 22 Certa scientia probatur coniecturis.

- 24 Ita etiam scientia alicuius.
- 25 Habens prae manibus scripturā, uidetur habere scientiam illius.
- 26 Scientia potest probari testibus.
- 27 Papa reseruat pensionem in resignatione, & non partes.
- 28 Rescriptum nullum, cum non narrantur quae debent.
- 29 Quod colligitur ex uerbis censetur expressum.
- 30 Quod est uerisimile est attendendum.
- 31 Cessat praesumptio ignorantiae probata scientia.
- 32 Non praesumitur ignorantia in his quae spectant ad aliquem ratione officii.
- 33 A stylo non est recedendum.
- 34 Resignans potest licite tractare de reservatione futurum.
- 35 Pactum de soluendo certam pensionem, quando Simoniacum.
- 36 Beneficia absque diminutione danda.
- 37 Et absque pactiōne.
- 38 Resignans potest tractare de pensione soluenda.
- 39 Permutatio reciproca quando licita.
- 40 Et quando coram Ordinarijs.
- 41 Cedens Episcopatum ob recompensam non committit Simoniam.
- 42 Non omnis correptiuitas inducit confidentiam.
- 43 Auctoritas Papæ tollit Simoniam prohibitam.
- 44 Actus attribuitur concedenti.
- 45 Bonum est in tractatu remittere negotium Sanctissimo.
- 46 Scriptura super tractatu resignationis non inducit Simoniam.
- 47 Actus subsequens ostendit animum praecedentem.
- 48 In actu censetur praeseruata auctoritas superioris.
- 49 Pactum de soluendo plusquam Papa ordinat, est Simoniacum. & nu. 53.
- 50 In foro Conscientiae, quis non tenetur ex actu concesso a superiori.
- 51 Ex tractatu non committitur nec etiam Simoniam talis.
- 52 Consumantes tractatum ante concessionem Papæ committunt Simoniam.
- 54 Narrans falsam causam pro obtinenda concessione Papæ non excusatur a Simonia.
- 55 Ex falsa causa litterae sunt ipso iure nullae.
- 56 Dispensatio obtenta ex falsa causa nullum producit effectum.
- 57 Faciens illicitum ex licentia inualida non excusatur a pœna.
- 58 Coniecturae quae probent fraudem.
- 59 Beneplacitum non obtentum non excusat.
- 60 Cessio uigore concordiae quando Simoniaci.

Q V A E S T I O XXXX.

Tractatus inter Resignantem, & Resignatarium quando sint exprimendi, & quomodo in supplicatione.

Quadragesimo Quaero, an resignans, & resignatarius debeant exprimere summo Pōtifici tractatus Simoniacos, & confidentiales initos ante resignationem inter ipsos, ut excusentur a confidentia, & pœnis pro ea impositis, uel sufficiat Papā de eo tractatu habere scientiam in genere.

Et esset Papæ narrantum factum explicite, & omnem conuentionem, ac pactiōnem illicitam firmatam inter partes exprimendam in supplicatione, ut excu-

excusentur resignans, & resignatarius a Simonia, & confidentia, uidetur firmare Caccial. post Glo. quā citat in c. cum pridem, in tract. de pens. q. 19. nu. 20. in fine, ubi dicit, illam * communiter approbatam, & Oldr. quem refert, & sequitur Card. Paris. cōf. 143. nu. 25. uol. 4. Et hæc sententia, Primo probatur, quā regulare est, ut Papæ etiam modus facti narretur, Gl. Inno. & Abb. & alij in c. dilectus filius, de rescr. Et ideo uitiatur rescriptum non solum tacendo id quod est factum, sed etiam tacendo, quo modo, & ex qua causa, gl. per illum tex in d. c. dilectus filius, & ibi Fel. singulariter, nu. 8. ubi dicit, quod Rom. extol lit hanc conclusionem. Card. Zabar. cōf. 141.

Secundo comprobatur, quia ex generalitate, quæ obscuritatem parit, potest Princeps facile circūueniri, l. ult. ad fi. ibi falso sermone se iactat. C. de dot. promiss. facit, c. cum olim de re iud.

Tertio accedat quia pactio confidentialis, & Simoniaci, non potest a Papa hoc ignorante confirmari, l. seruus in princip. ff. de bon. poss. l. bonorum, C. qui admitt. Princeps enim non dispensat super uitio ignorato, arg. l. sed si hac §. patronum, ff. de in ius vocan. quam in hoc Bal. allegat. in c. super literis de rescr. Imo Summus Pontifex existimabat flagitiosos indignos beneficio c. cum in cunctis, cum ibi not. de elect. arg. l. lucius, §. lucius Titius ff. de leg. 2. dixi late de resign. benef. lib. 4. q. 1. cum seq.

Quarto Confirmatur, quā regulare est, ut ignorantia presumatur nisi scientia probetur ca. presumitur, de reg. iur. l. uerius in prin. & ibi Gl. ff. de prob. Bar. in l. spōt n. 18. ff. de acq. hæc. Bal. in l. 1. nu. 7. C. ad Macedo. Card. Paris. conf. 65. in fin. uol. 3. Bella. de cif. 562. num. 1.

Quinto, quia dispensatio stricte interpretatur, quatenus sonat, & exprimit ca. 1. de fil. presb. libr. 6. Cald. conf. 1. de consang. & affin. Doct. in c. at si cle rici §. de adulterijs, de Iud.

Sexto faciunt rationes deductæ per Cald. conf. 8. de rescr. ubi nu. 4. dicit * seruari de stylo, & Bursa, idem uult. conf. 393. num. 15. uol. 4. & late Gabr. de presum. concl. 7. nu. 6.

His tamen non obstantibus contrariam opinio nem existimo ueriores, & tenendam in iudicando, & consulendo, scilicet sufficere habere Papam scientiam in genere, & non requiri, ut tractatus Simoniacus, & confidentialis exprimat punctualiter ei, t̄ sententiam uidentur firmare Fel. in c. ad audientiam, 2. nu. 3. de reser. Sarn. de trien. q. 12. col. 3. Redo. de Sim. par. 2. c. 16. num. 32, & 43. Nauar. in man. c. 23. sub nu. 107. & alij quos retuli in tract. de resign. benef. lib. 14. q. 5. col. pe. & ult. Card. Paris. cōf. 30. nu. 5. uol. 4. ubi consuluit auctoritatem Papæ non solum si præcedat excusare, sed etiam si subsequatur, Glof. Imol. & alij omnes in c. cum pridem de pact. & in c. ex diligenti, de Simon. Fel. in c. de cetero, col. ult. de re iud. Dec. conf. 141. num. 2. & 4. & de stylo * attestatur Redoan. d. tract. de Simon. part. 2. c. 13. nu. 4. & nu. 7. dicit, quod si non sufficeret, & redderet tutos resignantem, & resignatarium huiusmodi scientia Papæ saltem in genere, immineret laqueus ualde uniuersalis, & hanc opinionem, ego etiam tenui de resign. benef. lib. 6. q. 2. num. 71. ubi dixi ita seruari, & teneri de stylo * antiquissimo, & nu. 69. & 75. Et

primo facit, quia pactio firma est illa, quæ est Simoniaci, & confidentialis, d. c. cum pridem, & c. cum uniuersorum de rer. perm. Doct. in c. ex parte primo de off. deleg. sed tractatus nullam includit pactio-

12 nem firmam, cum tractare, nihil aliud sit, t̄ quam in medio ponere, l. cum hic status, §. ambo, & ibi Glo. in uerb. tractare, ff. de don. inter. uir. & uxor. l. naturalis, §. sed si facio, ff. de præscr. uer. Ideo non mirum si huiusmodi tractatus, in Curia, de stylo sunt t̄ recepti, ut scripsi, d. l. 14. q. 5. nu. 9. & possunt absque scrupulo tractare resignans, & resignatarius, dummodo non compleant conuentionem, ante concessionem Papæ, Nauar. conf. 48. num. 3. de Simon. & sufficiet habere signatam supplicationem cum modis conuē tis absque quo exprimat, nam ex præsumpta mente, & communi consuetudine, censetur expressum, & approbatum.

Secundo facit, quia eo ipso, quod Papā habuit notitiam renunciationis factæ sub modo, & forma expressis, secundum quam extitit supplicatum a resignante, & resignatario admittēdo, & signando supplicationem, uidetur purgare omne uitium præcedens, & etiam approbare, quod t̄ fuit tractatum, ita Caccialup. de pens. q. 19. nu. 17. ex gl. & tex. in c. nisi essent, de præben. & quod habetur, l. qu. prima, ca. si quis, & numer. 18. dicit Papam uideri dispensare ex certa scientia, arg. not. in ca. ueniens de fil. presb. & comminiter est receptum, * certam scientiam Papæ importare dispensationem, Gloss. ult. in Clem. Et si principalis, de rescr. & in clem. prima, de elect. Abb. & Fel. in c. si quando de rescr. Gemin. in di. c. ueniens Et ideo promouēt aliquem inhabilem ex certa scientia, uidetur secum dispensare, l. quidam consulebant in fi. ff. de re iudic. & ibi Bar. in 2. not. & Imol. col. 2. Imperiales, §. similes, & ibi Bal. C. de nupt. Gemin. in c. si eo tempore, col. prima, de rescr. libr. 6. Io. Andr. in c. ult. col. 2. de Iud. lib. 6. Old. conf. 329. col. 1. Fel. in c. præterea, col. 5. de testibus cogend. Bellam. decif. 698. col. 2. & decif. 346. Card. Paris. cōf. 44. nu. 15. & seq. uol. 4.

Ex quo sequitur tertium argumentum, quia si sufficit certa scientia Papæ, ut illa tollat omne uitium Simoniaci, ut etiam in hac materia latissime per Car. Paris. conf. 30. col. 2. nu. 3. & 4. uol. 4. & alij omnes * communiter, Ergo cum in casu nostro de ea constet aliud non est exigendum, & id probo, quia de certa scientia Papæ constat, non solum quando id est expressum, Gl. ult. in clem. & si principalis, de rescrip. Abb. in c. examinata in fine, de confir. util. uel inuti. Alex. conf. 39. lib. 4. quod dicit esse clarum, Deci. in c. cum inter, n. 19. de except. Paris. conf. 3. n. 55. & 57. uol. 4. & conf. 19. n. 13. uol. 1. Alex. cōf. 122. n. 23. li. 4. sed et quā colligitur ex narratis, Abb. in d. c. cum inter, ubi allegat Innoc. inc. statutum, de rescr. lib. 6. Imol. in clem. 2. in fi. eo. tit. Abb. in c. ad hæc in fi. & in c. nonnulli, eo. tit. Arch. in c. seruatis, 25. q. 2. Ant. de Butr. in c. porrecta, col. 2. de confirmat. util. uel inuti. Aret. conf. 77. col. 4. Bellam. decif. 363. & 698. Rot. decif. 22. de reser. in nou. Zabar. conf. 11. Fran. Cur. conf. 1. conf. 13. & conf. 35. Affl. decif. 235. cum alijs quæ ad hoc congerit egregie more suo Fel. in c. cū inter, col. prima, & 2. ubi tandem, uers. multi, dicit non esse recedendum ab hac opinione Rotæ, & sequacium, & respondet contrarijs, & ibidem Dec. n. 20. comprobat hanc sententiam, & Paris. nu. 9. dicit eam ueriores & tenendam, & in proposito tradit alios allegando Io. Selu. de benef. part. 3. q. 8. nu. 41. cum sequen. puta, quia de ea apparet ex uerbis posit' in supplicatione, Glo. in c. pastoralis, §. præterea uerb. e: certa scientia, de off. de leg. & in clem. 1. de Iud. Io. Andr. in c. nonnulli, de rescr. & ibi Abb. col. 2. Alex.

13 nem firmam, cum tractare, nihil aliud sit, t̄ quam in medio ponere, l. cum hic status, §. ambo, & ibi Glo. in uerb. tractare, ff. de don. inter. uir. & uxor. l. naturalis, §. sed si facio, ff. de præscr. uer. Ideo non mirum si huiusmodi tractatus, in Curia, de stylo sunt t̄ recepti, ut scripsi, d. l. 14. q. 5. nu. 9. & possunt absque scrupulo tractare resignans, & resignatarius, dummodo non compleant conuentionem, ante concessionem Papæ, Nauar. conf. 48. num. 3. de Simon. & sufficiet habere signatam supplicationem cum modis conuē tis absque quo exprimat, nam ex præsumpta mente, & communi consuetudine, censetur expressum, & approbatum.

21 2. Alex. confi. 59. num. 8. lib. 1. uel ex tenore concessio-
 nis, licet illa non fuerit expressa. Aret. consil. 15.
 num. 5. & conf. 58. n. etiam, 5. vel quia expressit om-
 nem tractatum iux. c. pen. de confirm. util. uel inut.
 Are. confi. 8. col. 2. Paris. confi. 3. num. 48. uol. 4. Dec.
 in c. porrecta, nume. 15. de confirm. util. uel inut. Et
 22 in dubio, ut sustineatur actus, & vitetur poena, & præ-
 sumitur Princeps facere ex certa scientia. Alex. confi.
 1. num. 35. lib. 5. Aret. confi. 8. num. 2. Abb. confi. 65.
 num. 40. Dec. in l. more, nu. 2. ff. de iurisd. om. Iud.
 Et dicit signanter Paris. in cap. cum inter, numer. 9.
 23 quod & probatur coniecturis, ac communiter traditū
 24 est a Doct. scientiam alicuius rei probari coniecturis,
 Alex. confi. 187. nume. 3. lib. 2. Corn. confi. 85. nu.
 12. lib. 3. Paris. confi. 91. num. 47. uol. 2. Craue. confi.
 193. num. 6. Soc. iun. confi. 116. num. 42. lib. 1. & in-
 25 ter alias coniecturas approbatas a Doctoribus, & re-
 latas a Mascard. de proba. concl. 1293. illa est recepta,
 ut colligatur quoties quis habuit præ manibus scrip-
 turam, ut præsumatur habere scientiam de con-
 tentis in illa. Paul. de Castr. confi. 59. in 3. dubio, libr.
 primo, Crau. confi. 193. nume. 7. Alex. confi. 39. col.
 2. lib. 2. Card. Paris. confi. 100. nume. 87. libr. primo,
 Dec. confi. 328. lib. 3. Anch. confi. 170. col. 2. & secun-
 26 dum aliquos huiusmodi scientia potest probari Testi-
 bus, Bellam. decif. 746. Rot. decif. 332. nu. primo,
 in nou. Fran. in c. si motu, col. prima, de præb. Fel. in
 c. præterea colu. pen. de test. cog. Roman. confi. 327.
 nu. 8. Affl. decif. 253. n. 8. Sarn. in c. statutum nu. 11.
 de refer. lib. 6. Soc. iun. confi. 65. nu. 54. uol. 1.
 Accedat communis obseruantia, quod huiusmo-
 di tractatus non perficiuntur a partibus sed remit-
 tuntur S. D. N. qui si concedit, & signat supplicatio-
 nem, uidetur ipse reseruare pensionem, & uel fructus
 27 & non partes, Cassad. decif. 4. loc. Gig. de pens. q. 1.
 & quæst. 83. nu. 9.
 Non obstant contraria, nam ad Primum respon-
 28 detur procedere in his, quæ quis tenetur narraret
 in rescripto, ut docet, Felin. in cap. dilectus filius, el
 1. num. 8. de resc.
 Ad secundum respondetur, cessare fraudem, cū
 colligatur quod actum est ex ui uerborum, unde
 29 expressum censetur, Bart. in l. uxorem, §. agri plag.
 ff. de lega. 3. & in l. fideiusor, §. meminisse ff. de leg.
 primo, Caph. confi. 133. nume. 8. & confi. 135. nu.
 primo, uol. primo, Et ex alijs, Bartol. in l. prætor, ait
 in princip. ff. de oper. nou. nunciat. Crau. confi. 162.
 num. 2. in fi.
 Ad tertium respondetur, negando ignorantiam
 ut ex prædictis apparet, & eo maxime, quia de con-
 30 suetudine inueterata præsumitur scire, & est uerifi-
 mile, unde hoc attendendum, Bal. confi. 180. lib. 3.
 Oldr. confi. 13. in fi.
 Ad quartum respondetur, argumentum de præ-
 31 sumptione ignorantie cessare probato aliquo, ex
 quo scientia præsumitur, ut supra fuit deductum,
 Bar. in l. is potest, n. 18. ff. de acq. hæ. Bal. in l. 1. nu.
 11. C. de cad. toll. Bellam. decif. 659. Fel. in ca. quos-
 32 dam de præsumpt. Menoch. de arbitr. Iud. cas. 185.
 num. 1. Et quod sit de his, & quæ spectant ad eum ra-
 tione officij, Doct. in c. Innotuit, de elect. Io. Andr.
 in reg. quod quis mandato, nu. 3. de reg. iur. li. 6. Ro-
 ma. confi. 48. l. nu. 8. Grat. confi. 12. nu. 39. lib. 2.
 Ad quintum respondetur, huiusmodi scientiam æ-
 quipollere dispensationi ex stylo inueterato Ro-
 man. Curia.
 Ad sextum, dicitur Consilium Cald. 8. de rescri.

& quæ ibi dicit non transire absque difficultate, nā
 contrarium tenuerunt infiniti Doc. quos citat Ga-
 briel. communi. conclus. tit. de presum. concl. 8. nu. 1.
 uel etiam respondetur, non procedere in casu no-
 33 stro ob stylo contrarium, a quo minime erit rece-
 dendum, ut dixi de resignat. benenef. lib. primo, qu.
 2. num. 8. & lib. 10. quæst. 2. nu. 15.
 Concludendum est igitur, sufficere scientiam Pa-
 pæ in genere, scilicet, ut colligatur ex narratis, & po-
 sitis in supplicatione, ut resignans, & resignatarius
 excusentur a Simoniaco, & confidentiali tractatu
 inuito, inter eos ante resignationem.
 Ex qua conclusione aliqua deducendæ erunt illa
 34 tiones, ut omnes casus particulares includamus. Qua
 Prima erit, quod licite potest resignans tracta-
 re de reseruatione omnium, uel partis fructuum su-
 per beneficio resignato, & postea facere conficere
 supplicationem, cum narratiua tamē, quod resignat
 ex certis causis, & supplicat pro huiusmodi reserua-
 tione, iuxta formam, quam posui de resigna. benef.
 lib. 8. quæst. 7. num. 76. absque alia expressione tracta-
 tus, & ipse ac resignatarius excusabitur a Simo-
 35 niâ, & confidentia, ut etiam scripsi de resign. benef.
 lib. 6. q. prima, nu. 25. Et ita communiter seruatur
 de stylo antiquissimo, ut per Nauarr. in man. ca. 23.
 num. 107. uerf. ad secundum, ut attestatus sum libr.
 6. de resign. benef. quæst. 2. num. 69. 71. & 75. uerf.
 Et quicquid, quod est notandum, quia pactio de
 36 fructibus retinendis a resignante est Simoniaca, cō-
 37 muni, ut dixi lib. 14. d. tract. q. 5. nu. 1.
 Secundo infertur, quod quamuis pactum de sol-
 uenda certa pensione, occasione resignationis sit Si-
 moniacum, de iure communi Gl. & Doc. in c. ex par-
 te, de off. deleg. Abb. in c. non satis, num. 8. de Simo-
 Cald. confi. 1. de usur. Paris. confi. 143. nume. 12. cum
 36 sequ. uol. 4. cum beneficiis sint absque diminutione
 37 danda. c. 1. ut Eccles. benef. sim. dimin. & absque pa-
 ctione, cap. pio 1. quæst. 2. ca. cum pridem de pactis,
 c. quæsitum de rer. permut. nihilominus poterit resi-
 gnans tractare ante resignationem cum resignata-
 38 rio, de imponenda pensione super beneficio resi-
 gnato, & postea facere conficere supplicationem,
 in qua non requiritur, ut exprimat dicta conuen-
 tio, sed sufficit in genere renuntiare, & supplicare p
 pensione tractata, & signata supplicatione erunt tu-
 ti resignans, & resignatarius, & nulla potest ei oppo-
 ni Simoniâ, uel confidentia, Fel. d. c. ad audientiam,
 2. nume. 2. de refer. Arch. Flor. in 2. par. suæ summe
 tit. primo, c. 6. Gammar. de auth. leg. a lat. tit. de pef.
 num. 116. cum alijs relatis a me d. lib. 6. de resignat.
 benef. quæst. 2. num. 70. ubi attestatus sum de com-
 39 muni & recepto stylo.
 Tertio infertur idem esse in tractatu inuito in-
 ter resignantem, & resignatarium de imponenda
 pensione super alio beneficio resignatarij, occasio-
 ne illius resignationis, nam signata supplicatione a
 Papa erit purgatum omne vitium Simoniæ, & confi-
 40 dentia, Gig. de pens. q. 4. & est communis, & rece-
 41 pta etiam a stylo antiquissimo, ut dixi d. lib. 6. quæ-
 42 7. num. 70. cum seq. & magis in specie hanc tertiam
 illationem probaui in eod. tract. de resignat. benef.
 lib. 14. quæst. 5. nu. 4.
 Quarto infertur, idem esse in tractatu facto de re-
 seruando regressu, accessu, & ingressu, iuxta ea, quæ
 scripsi de resign. benef. lib. 6. q. 5.
 Quinto infertur, tractatum inuito inter Titium,
 & Meuium, quod Titius resignabit tale beneficium
 Meuium,

Meuium, si ipse Meuius ei resignet aliud beneficium
 39 quod possidet, non esse Simoniacum, & neque confi-
 dentialem, si postea porrexerunt supplicationē Pa-
 pæ, in qua erat facta huiusmodi permutatio absque
 alia expressione tractatus antea facti, & ita cōmu-
 40 niter practicitur, & quotidie seruatur, ut colligitur
 ex Doct. allegatis a me de resign. benef. d. lib. 6. qu.
 2. num. 70. Et omnes Curiales sciunt, quod intelligo
 etiam si permutatio fiat coram ordinarijs, & nam i-
 41 ta usus obtinuit.
 Sexto infertur, cedentem Archiepiscopatum, uel
 Episcopatum in manibus sanctissimi, ut provideatur
 in personam N. qui ei promissit cedere quandā
 Abbatiam, & illam iam cessit, & fuit facta prouisio
 Ecclesie, in Consistorio, & signata Supplicatio ces-
 sionis a Papa absque narratiua dicti tractatus, nō cō-
 42 mittere aliquam Simoniâ uel cōfidentiam, ut fuit
 resolutum in vna Cosentin. præsentæ confidentiæ,
 4. Februarij. 1591. in qua inter alia hoc opponeba-
 41 tura Fisco Archiepiscopo cedenti Archiepiscopa-
 tum ob recompensam huiusmodi prioratus nam ita
 passim sunt renunciationes beneficiorum, quæ dan-
 tur tota die in recompensam, & quia de stylo suffi-
 42 cit scientia Papæ in genere, de qua etiam ibi consta-
 bat per derogationem regulæ de vacaturis; Et non
 omnis correpectiuitas inducit presumptionem cō-
 fidentia, & maxime quia non fuit facta in continen-
 ti, Bal. in l. pen. §. Mulier, circa finem, ff. sol. Matrim.
 Dec. in l. certi conditio §. si nummos, num. 14. ff. si
 cert. pet. Cresc. Decif. 78. Moedañ. decif. 124. Sarn.
 decif. 4. lib. 1. Peregrin. decif. 81. & 82. Chifan. decif.
 32. Paleot. decif. 101. alias 150. omnes in recollect.
 manu. Put. decif. 444. & 385. lib. 1. & hoc erit am-
 pliandum in qualibet alia recompensa.
 Septimo infertur, tractatum inuito inter resignā-
 tem, & resignatarium, quod omnes expensæ, facien-
 43 de, in expeditione litterarum spectarent ad unum,
 scilicet ad resignantem, uel ad resignatarium, non ef-
 se Simoniacum, & confidentiale, si in supplicatione
 hanc facultatem obtinuerunt a Papa cuius auctori-
 44 tas tollit omnem Simoniâ prohibitam, late Card.
 Paris. confi. 30. col. 2. uol. 4. Et communiter alij etiā
 si non expressissent quod hoc tractarunt, & quod a-
 45 lias non deuenirent ad resignationem, nam ita practi-
 catur, & ita usus obtinuit, ut ex prædictis patet, &
 dixi latius alias.
 Octauo infertur, pari ratione alios tractatus alias
 44 illicitos non inducere confidentiam, si Papa eo mo-
 do concedat, & cum actus ei attribuat, Cass. deci. 4.
 loc. qui potest omnia in beneficialibus. Redo. de Si-
 mon. p. 2. c. 18. nu. 3. ubi late, de hac re.
 Et hæc conclusio cum prædictis illationibus am-
 pliatur primo procedere, etiam si inter resignantē
 & resignatarium fuerit id tractatum ea intentione
 quod alias resignans non resignaret ut scripsi de re-
 45 signat. benef. lib. 14. quæst. 5. numer. 5. post Fel. &
 Card. Paris. & alios, quos citaui, & ratio colligitur
 ex allegatis.
 Secundo Ampliatur, procedere, etiam si id, quod
 tractatum fuit inter resignantem, & resignatarium
 fuisse redactum in scripturam factam uel a notario
 uel ab alio, ut post alios scripsi, de resign. benef. lib.
 6. q. 2. nu. 73. & lib. 14. q. 5. num. 9. in fi. Nauar. confi.
 48. num. 3. de Sim. ubi dicit, quod tradere scripturā
 p probationem promissi non est implere partem pro-
 45 missi, Bonum autem est in scriptura remittere nego-
 tium Sanctissimi, & quod ipse partes cogitat ita

facere, si Sanctissimus D. N. consentiat, ut admonet
 Card. Alex. in c. 2. num. 5. l. q. 3. Sarn. de trien. q. 12.
 col. 3. Redoan. de sim. par. 2. c. 15. num. 37. & 43. &
 scripsi locis allegatis, ubi id quoque firmaui.
 Sed dubium est, quid si non adit huiusmodi clau-
 46 sula, an illa Scriptura reddat illos Simoniacos, &
 confidentiarios? Et ego firmare negatiuam opi-
 nionem si postea iuxta tractatum porrexerunt sup-
 plicationem P. a quo obtinuerunt gratiam, & hoc
 primo quia ante consumationem tractatus obtine-
 runt beneplacitum Papæ, quod debet illos excusa-
 re, ut ex allegatis patet. Secundo, Quia firma pactio
 est illa, quæ facit committere confidentiam, & Simo-
 47 niâ, ut est communis omnium sententia, & tracta-
 re non est firmare pactioem, sed ponere in me-
 dium negotium, quatenus Sanctissimus approbabit
 perficere l. cum hic status §. ambo, & ibi Gl. ff. de do-
 na. inter uirum, & uxorem.
 Tertio, quia actus subsequens, scilicet porrectio
 supplicationis omnium contentorum in Scriptura
 ostendit animum præcedentem nihil habere in ani-
 47 mo firmare, nisi Papa concedat, l. quedam mulier ff.
 de rei uend. l. si pecuniam §. ult. ff. de cond. ob caus.
 l. 2. ff. de acquir. possess. Bar. in l. 3. ff. de fund. instru.
 48 Quarto comprobatur, quia in ea censetur præfer-
 uata auctoritas superiorum 25. q. 1. §. si ita ca. ve-
 nientes de iur. iuran. Io. Andr. in ca. non est de uot.
 Milit. in uer. Papa nu. 3. & dixi de resign. benef. libr.
 2. q. 18. num. 109.
 Amplia tertio, procedere etiam si id tractatum
 fuisse cum procuratore, uel amico, ut etiam scripsi
 d. lib. 14. quæst. 5. quia eadem est ratio, argum. l. il-
 lud ff. ad l. Aquil.
 Amplia quarto, procedere etiam si tractatus in-
 ter resignantem, & resignatarium fuisse de pensio-
 ne Centum ducatorum de Camera, uel de reserua-
 tione omnium fructuum, & postea Papa signasset
 supplicationem cum pensione Quinquaginta ducato-
 rum, aut cum mediate fructuum, nam huiusmodi
 tractatus de maiori summa nullam inducit confide-
 49 tiam, si postea non soluatur, nisi id, quod Papa con-
 cessit, & id quod uolui de resign. benef. d. lib. 6. q. 2.
 num. 73. pactum enim de soluendo plusquam Papa
 ordinauit est Simoniâ, communis opinio, ut per Fe-
 lin. in cap. ad audientiam, sub num. 3. col. 3. uerf. si au-
 tem præcederet, de resc.
 Amplia quinto, hanc conclusionem procedere
 etiam in foro Poli, ut in confidentia quis nullum de-
 50 trimentum patiat, & huiusmodi tractatu secuta
 concessione Papæ, Abb. Anan. & Fel. in cap. non fati-
 tis de Simon. & uolui id expresse de resign. benef. d.
 lib. 6. q. 2. num. 67. & ita in facti contingentia respō-
 di de Anno 1582. Quo anno, suscepi gradum Do-
 ctoratus, & incepti publice Romæ legere in Gym-
 nasio, ita iubente Fel. rec. Gregorio XIII. & eram
 uiginti annorum.
 51 Amplia sexto, ut ex dicto tractatu non commit-
 tatur etiam Simoniâ mentalis, Fel. in d. c. ad audien-
 tiam num. 3. cum alijs adductis a me d. q. 2. nu. 70. &
 est communiter per omnes receptum.
 Limita primo, nisi tractantes ante quam Papa si-
 gnaret supplicationem, deuenissent ad consumma-
 52 tionem tractatus, ut uidetur concludere præpos. in
 c. 2. nu. 5. in prin. l. q. 3. Nauar. confi. 48. de Simon. &
 confi. 4. in fi. eo. tit. Sarn. de trien. qu. 12. sub num. 7.
 Moed. decif. 167. August. lib. 3. decif. 625.
 53 Limita secundo, nisi plus fuisse datum, quam
 per

per Papam concessum, Felin. & alij; & ut dixi in 4. ampliacione.

54 Limita tertio, nisi fuisset narrata falsa causa pro obtinendo huiusmodi beneplacito Papae, nam tunc literae essent ipso iure nullae ob obreptionem, ut fuit pluries* resolutum in Rota teste Caput. decif. 225. part. 3. Put. decif. 255. libr. primo, communis opinio teste Menoch. de arbit. Iud. cas. 201. colu. prima, & dispensatio nullum produceret effectum, Abb. in c. quia circa, num. 5. de consang. & affin. Dec. consi. 363. num. 13. Paris. consi. 51. num. 27. uol. 4. & a pena non excusatur faciens aliquid illicitum ex licentia inualida, Fel. in c. cum causa, numer. 7. uerf. 2. not. de offic. deleg.

58 Limita quarto nisi adsit aliqua alia fraus, quae colligeretur ex coniecturis positae per Mascari. de probat. Concluf. 815.

59 Limita quinto, nisi huiusmodi beneplacitum postea non fuisset obtentum a Papa, ut fuit alias resolutum* in una Conch. 26. Octobr. 1539. teste Moed. decif. 165. in recoll. manuscr. quam limitationem poteris subtiliter sublimitare ex dec. firmata per DD. de Rota in una Astoricens. pensionis coram Achille de Grassi. teste eodem decif. 342. impressa, ut si ille, cui debebat cedi uigore concordiae beneficium, reperitur in possessione, & non consistet de beneplacito Papae, ex hoc non praesumatur Simonia ex rationibus ibi positis.

SUMMARIUM

- 1 An expressio beneficii ualoris uero maioris ad effectum imponenda pensionis sit confidentialis, & num. 8.
- 2 Parochiales Ecclesiae non grauantur nisi excedant certum.
- 3 Conuentio circa beneficia Simoniaca.
- 4 Pactum dandi temporale pro spirituali, uel e contra Simoniacum.
- 5 Beneficia exprimentur minus quam ualent.
- 6 Intentio principalis facit committere Simoniam.
- 7 Eadem ratio de equipollentibus.
- 8 Simonia quid sit.
- 9 Actus agentium iudicantur secundum intentionem.
- 10 Tacens aliquid rescriptum annullatur.
- 11 Pena non habet locum, nisi in casibus a iure expressis.
- 12 Simonia accedit haeresi.
- 13 Aequiparatur sacrilegio, & Idolatria.
- 14 Crimen simoniae est maius quolibet alio.
- 15 Simonia requirit pactum.
- 16 Odia debent restringi.
- 17 Attenditur quod principaliter agitur.
- 18 Mendacium non inducit simoniam.
- 19 Absurdum tollendum.
- 20 Mendacium quid sit.
- 21 Mentiens peccat mortaliter.
- 22 Ex expressione facta, pensio annullatur, uel reducitur.
- 23 Soluens pensionem non expeditis literis committit simoniam.
- 24 Nemo praesumitur iactare proprium.
- 25 Actus praesumitur factus, ut sit utilis.

QVAESTIO XXXI.

Exprimentes beneficium plusquam ualet qua pena puniantur.

Quadragesimo primo Quæro, an expressio ualoris uero maioris beneficii resignati facta a Resignante, & Resignatio, ad effectum ut summus Pontifex signet supplicationem cum pensione super dicto beneficio pro ipso resignante, efficiat eos Simoniacos, uel confidentarios? Exemplum, parochiales Ecclesiae de stylo* non grauantur pensione, nisi excedant centum, & pro ea summa, quam excedent, si obtinens parochialem fructuum ducuntorum, & uelit illam resignare cum pensione centum quinquaginta, & conuenit cum resignatario de exprimendo illam cel. aut plus, ut pensio possit imponi. Ita etiam nunc S. D. N. non imponit pensiones excedentes medietatem super alijs beneficijs, si expriment Resignans, & Resignatarius maiorem ualorem, ut pensio opulentior imponatur, & resignatio cum huiusmodi pensione admittatur, quo casu resignans uidetur satisfactus ob pensionem desideratam, & paulominus uero ualore beneficij, & Resignatarius itidem cum consequatur titulum, & habeat spem adipiscendi omnes fructus moriente pensionario, ex qua ratione magnopere desiderantur tituli, & enixe procurantur resignationes, eoque magis cum longe plus ualeat beneficium in manibus uerius quam alterius, maxime ratione distantiae a patria & loco domicilij, ob quod plures resignant.

Pro affirmatiua huius opinionis scilicet esse commissam Simoniam, uel confidentiam Primo, adducitur quia conuentio circa beneficia ecclesiastica est Simoniaca, cap. cum pridem, ubi Gl. & alij, ca. ult. de pact. doct. * omnes in c. ex parte de off. deleg. Anan. in c. non satis, de Sim. & est communis opinio doctorum, sed inter praedictos fuit conuentio, ut mentiretur ualorem beneficij Papae. Ergo.

Secundo, omne pactum expressum, uel tacitum dandi temporale pro spirituali, uel e contra sine beneplacito Summi Pontificis est Simoniacum, c. quapropter 1. quæst. 2. Abb. in d. cap. cum pridem, & alij dd. Gl. in summa 1. q. 1. At conuentio talis inter resignantem, & resignatarium, ut exprimat maior ualor beneficii ad constituendum maiorem pensionem, quam alias constitueretur, est pactum, uel conuentio dandi aliquid spirituale scilicet beneficium ipsum resignatum, pro temporali scilicet pro pensione male imposita, & sine consensu Papae, quia summus Pontifex id ignorauit, immo credebat uel uerum ualorem expressum, uel beneficium ualere minus, nam de stylo* omnibus noto beneficia exprimentur minus quam ualent, ut eo minus soluantur in Cancellaria, & Dataria. Ergo exprimens, ualorem uero maiorem ad minus ut fiat, & admittatur resignatio, uidetur dare aliquid profanum, & temporale pro renunciatione beneficii, dat enim uerba mendacia quae non solum sunt profana, sed etiam falsa, ergo committit Simoniam, & similiter renuncians, quia uidetur renunciare ob aliquid profanum malum, & temporale, praedictum scilicet mendacium.

Tertio, quia mendacium fuit causa principalis, ut Papa admitteret resignationem cum tanta pensione (quam alias expofita ueritate non reseruasset,) & ut resignans resignaret, cum ipse non reseruasset nisi reseruata illa pensione, & sic in casu proposito fuit facta conuentio mentiendi, ad effectum, ut Papa admitteret resignationem cum praedicta pensione, Ergo fuit commissam Simonia, quae necdum requirit dationem, & promissionem pecuniae aut alterius rei pro beneficio, sed etiam sufficit ad eam committendam.

mittendam, quod fiat aliquid tanquam quoddam pactum, & causat principalis promittendi rem spirituales, ut colligitur ex his quae scribit Nauarr. in man. c. 23. sub num. 107.

Quarto, quia sicuti esset Simoniaca renunciatio facta de beneficio centum ducatorum, cum pensione quinquaginta conueta inter ipsos sine consensu Papae, ut supra dixi, ita & hac quae aequipollent illi casui, non si fuisset expressa ueritas, Papa illam non reseruasset, & nihil referret quod de equipollentibus fiat, ut quis incidat in penam, l. ult. ff. mand. c. licet ex quadam, de testib. dd. in l. Gallus. §. & quid si tñ, ff. de li. & posth.

Quinto, quia hanc opinionem uidetur firmare Gig. de pensio. q. 4. r. dum scribit clericum promittentem, ut facilius beneficium consequatur soluere maiorem pensionem, quam beneficium ferre consuicit & possit, committere Simoniam.

His tamen non obstantibus, negatiuam opinionem existimo esse ueriores, tñ casu proposito nullam fuisse commissam Simoniam, uel confidentiam quam opinionem in facti contingentia tenet Nauarr. consi. 74. & consi. 75. in titulo de Simon. & ita etiam ego bis alias respondi.

Et hanc opinionem primo probat illud tritum, & uulgare in huiusmodi materia fundamentum de promptum a diffinitione Simoniæ, ut Simonia sit studiosa uoluntas emendi, uel uendendi spirituale uel spirituali annexum, gl. in sum. 1. quæst. 1. & communiter ibi dd. * tradunt: sed in casu praedicto nulla adest uoluntas studiosa emendi, uel uendendi, ut animus, intentio, & uerba praefatorum conuenientiu declarant, ergo & c. nam actus agentium sunt iudicandi secundum intentionem principalem eorum, l. si quis nec causam, ff. de rebus cred. Intentio autem praedictorum principalis fuit ut resignatio admittatur cum reseruatione dictae pensionis, & nulla pecunia, aut res interuenit, Ideo & c.

Secundo, quia nullibi cauetur, ut uoluntas tacendi aliquid uerum, uel exprimendi falsum ad obtinendum beneficium aut pensionem, quo non expresso Papa non concessisset illud, ut in casu nostro, sit Simonia, Iura, n. loquentia de talibus impetrantibus dicunt duntaxat gratiam esse obreptionem, & aut subreptionem, & nullam. c. ad aures c. super literis c. postulasti, de refer. lib. 6. c. si motu proprio. c. non potest de praeb. eo. li. Fel. in c. in nostra, de refer. Ergo praedicti, de quibus in casu nostro, non debent iudicari Simoniaci, quandoquidem uulgatum sit in iure, penam non habere locum nisi in casibus expressis, l. at si quis §. diuus ff. de relig. & sumpt. funer. §. cum igitur, auth. de non eligendo 2. dub. ca. li. cui, de sent. exc. lib. 6. Menoch. de arbit. Iud. casu 275. nu. 1. Eoque magis in hoc atrocissimo crimine Simoniae, quae accedit haeresi, Turr. Crem. in c. eos nu. 1. 1. q. 1. & fa erilegij, Turr. Crem. in c. audiuius, num. 2. 1. qu. 3. & Idolatriæ, Turr. Crem. in c. cito nu. 1. prima, q. 1. & est maius quolibet alio crimine, Turr. Crem. in ca. patet nu. 1. prima q. 2. & rationes ponit in c. ex multis, nu. 1. prima, q. 5.

Tertio, quia Simonia proprie requirit contractum uel uoluntatem contrahendi super re spirituali, ut id quod datur, detur in uerum pretium, uel in similitudinem aut in causam principalem pro re spirituali, uel illi annexa, ut late probat Nauarr. in man. c. 23. num. 100. & consi. 58. nu. 2. de Sim.

Quod hic non contingit, quia nullus contractus interuenit inter Resignantem, & Resignatarium, quo

alter alteri daret, uel pro altero faceret tanquam in quoddam pretium, uel causam principalem rei spiritualis, sed solum conuentio fuit inter eos, ut mentirentur Papae pretium.

Quarto, quia nihil de hoc in hac Constitutione, ut licet uidere, ergo. l. illam C. de colla. coque magis tunc simus in odiosis, Din. in regul. odia de regul. iur. lib. 6.

Alijs etiam rationibus posset haec Sententia comprobari, ut per Nauarr. d. consi. 74. a nume. quarto uel que ad finem, & consi. 75. nu. 7. tit. de Sim.

Non obstant contraria. ad primum respondetur non omnem conuentionem circa spiritualia esse Simoniam, sed eam duntaxat, quae a iure reprobatur, & ita procedunt allegata in contrarium, ut licet uidere, alias enim sequeretur quod locatio, & conuictio fructuum beneficij, & conuentio, ut ambo supplicent pro resignatione, & id genus alie conuentiones essent Simoniacae, Fel. in c. ad audientiam de refer. prima col.

Ad secundum respondetur, admittendo maiorem declarando tamen minorem, quod intentio principalis praedictorum, non fuit paciscendi in casibus, prohibitis super re spirituali, sed ut resignatio admittetur cum illa reseruatione pensionis, & sic non quod conuictio pensionis esset pretium renunciationis, & neutra pars dedit aut promisit alteri quicquam ob pretium rei spiritualis, ideo attendendum erit quod principaliter agitur, & pronuntiandum pro non simonia. ita resp. Nauarr. d. consi. 74. nu. 7. & d. consi. 75. num. 9. de sim.

Ad tertium respondetur, mendacium non inducere Simoniam, nam alias sequeretur quod omnis subreptio facta in materia impetrationis beneficii esset Simoniaca, quia adest quid temporale quod fit, ut detur spirituale, quod sine illo non daretur, idque uidetur absurdum, l. nam quid absurdum, ff. de bonis liber. & a nemine haec tenus firmatum, ut dicit Nauarr. d. consi. 75. num. 9. de Sim. Verum est, & non potest inficiari, esse mendacium, cum causat fallendi falsum enunciauerunt, D. August. in lib. de Mandac. D. Thom. 2. 2. q. 1. 10. art. 1. Turrecrem. in casibus autem, nu. 1. 2. q. 2. & quod commiserint peccatum mortale, tunc res sit grauis, & tractetur de imponendo seruitutem rei spirituali, D. Th. d. q. art. 4. & plures citat Turr. Crem. d. c. is autem, in secunda q. nu. 4. & in c. primum est, num. 1. 2. 2. q. 2. & in ca. nequis, num. 2. eadem caus. & q.

Ad quartum respondetur, diuersam esse rationem ut patet ex his quae dixi supra in responsione ad primum argumentum, & Respondit etiam Nauarr. d. consi. 75. num. 8. & 9. tit. de Sim.

Et satis est quod resignans puniatur in eo, quod pensio potest, uel annullari, ut dicit Nauarr. loc. cit. uel reduci secundum aequiorem sententiam alias obseruatam.

Ad quintum respondetur, Gig. esse intelligendum quando non fuerunt expeditae literae super pensione, nam tunc esset Simonia. Et ita procedunt allegata per ipsum.

Et stante hac conclusione ita etiam potest responderi quibusdam alijs casibus similibus, quoties non ualor uerus beneficij resignati fuit auctus, sed aliorum beneficiorum obtentorum per resignatarium, super quibus fuit imposita pensio pro resignante ut consentiret resignationi, nam frequenter euenit ut pensio reseruata pro resignante imponatur super

super fructibus beneficii resignati, & super fructibus alterius, vel aliorum beneficiorum obtentorum per resignarium, nam si ipse resignarius exprimat maiorem valorem, ut pensio referuetur, nulla uidetur commissa Simonia, eoque magis, si id fuit factum absque scientia resignantis, ut multoties fit ad effectum percipiendę resignationis.

Et in dubio omni casu crederem huiusmodi expressionem fieri absque consensu resignantis, cum pensio reseruata non sit in totum ualida, & nemo psumitur iactare proprium, l. cum. de indebito, ff. de probat. & quisque uelit facere actum omni meliori modo, ut magis proficit, & sit utilis sibi, l. prima, & 2. ff. de solu. Bar. in l. gerit, nu. 21. ff. de acq. hered. Soc. Iun. confi. 113. num. 3. lib. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 Vbi non competunt uerba legis, neque lex.
- 2 Transferentes pensionem per confidentiam non puniuntur.
- 3 Simonia deducitur ex spiritualitate.
- 4 Pensio est mere temporalis.
- 5 Pensio quid sit.
- 6 Cessante ratione, cessat lex.
- 7 Ratio est anima legis.
- 8 Ratio disponit sicut lex.
- 9 Odiosa restringenda.
- 10 Licitum est emere constitutionem vel extinctionem pensionis.
- 11 Procurans, ut tertius consentiat, & promittens illi releuare committit confidentiam.
- 12 Promissio pecunie facta alicui, ut faciat resignare beneficium est Simoniaca.
- 13 Series negotii ostendit, quod actum est.
- 14 Si pensio est causa, ut disponatur de beneficio committitur confidentia.
- 15 Daas temporale pro spirituali, committit Simoniam.
- 16 Vbi competit diffinitio, ibi diffinitum.
- 17 Contractus simulatus inducit fraudem.
- 18 Resignatio simulata est confidentialis.
- 19 Solutio pensionis spectat ad habentem beneficium.
- 20 Attendi debet quod principaliter agitur.
- 21 Vbi eadem ratio, ibi idem ius.
- 22 Quod prohibetur mediate, prohibetur immediate.
- 23 Pensio in confidentiam illicita.
- 24 Pensio est annexa spirituali.
- 25 In annexis spiritualibus committitur Simonia.
- 26 Cum comprehendatur casus expressi, lex non dicitur extendi.
- 27 Non licet constituere, vel redimere pensionem sine auctoritate Papę.
- 28 Consenties pensioni ob remissionem debiti, committit Simoniam.
- 29 Hodie non reseruatur pensio super beneficijs Tertii.
- 30 Stylus Dataria saepe mutatur.

QV AESTIO XXXXII.

Quando resignarius committat confidentiam, constitutendo pensionem super beneficio tertii, & patitur cum eo.

Quadragesimo secundo Quęro, an sit confidentia, si Titius pro facilitanda, & obtinenda resignatione beneficii sancti Andreae, quam uult facere Meuius eius possessor in eius fauorem, roget Ioannem, ut consentiat constitutioni cuiusdam pensionis super beneficio suo, soluendę Meuius resignanti, quam pensionem ipse Titius promittat uerbo, uel scriptura, aut instrumento publico soluere ipse Meuius de suis pecuniis, ut eum seruetur indēnem.

Pro negatiua adducitur argumentum desumptum a uerbis, quia, ubi non competunt uerba constitutionis, neque ipsa constitutio ibi habet locum, l. 4. §. toties, ff. de dam. inf. & ibi Bar. in ult. not. nu. 25. l. ab omnibus, ff. de lega. 1. l. hos accusare §. omnibus, ff. de accus. Sed huic casui non competunt uerba constitutionis Pij IV. neque constitutionis Pij V. ut licet ex lectura uidere, ergo &c.

Secundo, quia pęnę impositę per has bullas Pij IV. & Pij V. contra confidentarios non habent locum contra transferentes pensiones per confidentiam, ut tenuit Nauar. confi. 2. num. 6. & confi. 16. de Sim. ac firmavit Rot. ut late deduxi supra comprobando auctoritatibus, & rationibus ergo neque habebunt locum contra supponentes beneficia pro soluendis pensionibus, cum pacto quod alter illas soluat, ut in pęsenti disceptatione.

Tertio, quia cessat ratio constitutionum quę suu datur in spiritualitate beneficioru, iuxta definitionem receptam, Glo. in Sum. 1. q. 1. declaratam a D. Thom. 2. 2. q. 100. art. primo, & per Nauar. in man. c. 23. sub num. 100. ut sit Simonia, quoties datur, uel accipitur spirituale pro temporali, sed quoties agitur de pensione, nulla spiritualitas consideratur, cū sit mere temporalis, Caiet. Tom. primo opuscul. tract. 17. quęst. 10. & tract. 31. nam est certa portio fructuum ex aliquo beneficio ad tempus separata, Card. & Imol. in clem. 1. de suppl. prelat. negl. Fel. in cap. ad audientiam, el. 2. de rescr. cum alijs quoque, ut per Gig. de pens. q. 1. Nauar. confi. 2. num. 1. de pęben. & cessante ratione constitutionis cessat constitutio c. cum cessante de appella. l. adigere §. quamuis de iur. patr. Ratio enim testis anima dispositionis Bal. in l. maximum uitium, col. 3. C. de li. pret. & in l. si quis seruo. C. de fur. Din. c. ult. de reg. iur. in 6. Dec. confi. 227. num. 7. cum alijs adductis per Card. Paris. confi. 78. nu. 13. uol. 1. & disponit sicut lex, Bal. in c. dilectus filius col. 1. de rescr. Dec. cōfi. 284. col. 2. Crau. confi. 183. col. 2.

Quarto, quia pędictę constitutiones Pij IV. & Pij V. sunt odiosę, ut pbauimus supra, ergo restringędę, in quantum fieri potest, reg. odia, & ibi Din. de reg. iur. lib. 6. Bart. & alij in l. si uero §. de uiro ff. solut. matr. & in l. si cōstantę ff. eo. Card. Paris. cōfi. 16. num. 17. uol. 3. & per consequens non debent extendi ad hunc casum, l. & si quis §. diuus ff. de relig. Paris. in rubr. ff. solu. Matr. nu. 21.

Quinto comprobatur, quia licitum est emere cōstitutionem, uel extinctionem pensionis super beneficio Ecclesiastico, ut tenet Caiet. in opuscul. dict. tract. 17. q. 10. & tract. 31.

His tamen non obstantibus, contrariam opinionem existimo ueriores, esse commissam Simonię, & confidentiam per promissionem factam a Titio de soluendo ex suo pensionem constitutam super beneficio Ioannis ad fauorem Meuii pro facilitanda, & obtinenda resignatione beneficii obtenti per ipsum Meuium ad fauorem ipsius Titii, & hęc opinio-

opinionem in indiuiduo uidetur firmare Nauar. cōfi. 52. titu. de Simon.

Et mouet me primo, quia, quoties pensio, uel cōstitutio pensionis emitur, uel uenditur, tanquā gradus, seu medium acquirendi aliquod beneficium Ecclesiasticum, uel ordinem, tunc censetur commissa Simonia super beneficio, & ordine, ut uult Nauar. d. confi. 52. num. 2. uers. 3. sicuti traditio, uel promissio pecunie facta alicui, ut sit mediator ad resignandum, uel dandum beneficium, censetur Simonia. In noc. c. suam. de eta. & qual. Nauar. in manu. c. 23. sub nu. 106. idem Nauar. confi. 59. tit. de Sim. & communitate alij. Sed huiusmodi constitutio pensionis fuit facta ad effectum, & finem, quarendi ius spirituale, id est beneficia, nam alias ille non resignasset beneficium sine reseruatione pędictę pensionis, nec alter consentiret, ut super suo beneficio reseruaretur pensio nisi fuisset ei promissum, quod eam non soluere, arg. l. rem legatam, in fin. ff. de adim. lega. l. cū de indebito, ff. de probat. & series negocij ostēdit: quid actum fuerit, l. uerum, ff. de furt. le. cum tale, §. ultimo, ff. de cond. & dem. le. legata inutiliter, ff. de adim. le. c. intelligentia ubi Gl. in uerb. ex causis, de uerb. sign. c. & si Christus, §. quędā, ubi Gl. in uerb. ex causa, de iureiu. pęsupponimus enim super beneficio resignato non posse imponi pensionem, neque resignarium habere beneficium, super quo posset dicta pensio reseruari. Pro facilitanda igitur resignatione, & obtinendo eo beneficio, quod aliqua ex cā desideratur, ut quia sit in patria, aut in loco optimo, recurritur ad amicum, ut consentiat reseruationi dictę pensionis super suo beneficio, promittendo, quod nullū dānū patietur, nam ipse eam soluet anno quolibet. ergo, cum fiat ad finem, quarendi ius spirituale, erit Simonia, & confidentia, si cuti est Simonia, quod datur mediatori ob eandem causam, quarendi ius spirituale.

Secundo quia, quoties pensio hęc aliquam cōnexitatē cū titulo beneficii, puta quia per pensionem subsequitur dispositio tituli, tunc pactum super pensione est confidentiale, ut colligitur ex his, quę dicunt Nauar. in man. c. 23. sub nu. 109. cū seq. Maiol. de irreg. li. 5. c. 45. col. pen. Mascard. de probat. cōcl. 1306. & probat expresse in d. confi. Pij V. in §. Quare nos, uolētes, ubi dicit, promissionem pensionis absque consensu Papę pro resignatione beneficii, esse confidentiā, & in §. seq. incipit, Itidem ubi cauet, promissionem pensionis pro collatione, electione, & pęsentatione esse cōfidentia, & i. inter pętatione utriusque, §. adduximus rōnes, & cōcordantes, idque ostēditur rōne manifesta, quia tunc datur spūale i. bñficiū pro t pale i. pensione, & per t consequens absq; dubio committitur confidentia, & Simonia Glo. in Sum. 1. q. j. cū alijs supra allegatis, sed in casu nostro pensio est causa, quod ille resignat beneficium in fauorem Titij, & sic per eam subsequitur dispositio tituli, ergo committitur cōfidentia: nec obstat, si dicat quod pensio reseruatur auctoritate Papę; nā nō datur, nō fieri sup hoc fundamentū, sed sup pacto soluendi illā pensionē ab alio, qui ad eā nō tenet, iuxta ea, q; habentur per Moedan. decif. 214. manuscripti.

Tertio, quia hoc casu cōsiderat fides promissa p pacto, nā confidit, quod ille soluet, quis nō teneat, iuxta ea, q; scripsi in 1. q. & faciūt q; uult Caputaq. de cif. 201. p. 1. & sic habet locū diffinitio confidentię, de qua p Mascard. de probat. cōcl. 1306. n. 2. ergo t & diffinitū quoq; habebit locū, Bar. & alij, in l. ff. de

testam. & in l. i. ff. de acq. poss. Dec. & Cagn. in l. oīs diffinitio, ff. de reg. iur. Hęc et locum definitio Simonię, ut supra deduxi, nam adest pactū, qd est de re temporali pro spirituali, D. Th. 2. 2. q. 100. art. 1. sub qua definitione includitur oīs contractus non gratuitus, in quo temporale datur pro spirituali, uel ei annexo, Nauar. d. confi. 52. num. 3.

Quarto, quia huiusmodi reseruatio pensionis, inspecta persona Titij, & Ioannis, & pacto ipsorum, non fuit uera, sed simulata, ad effectū, ut beneficium resignet ipsi Titio, Arg. not. in l. qui sic soluit, ff. de tol. Moedan. decif. 224. manuscr. & per consequens confidentialis, sicut in simili Rota in una Reatin. pensionis die Veneris XI. Martij 1588. coram R. P. D. Pamphilio iudicauit Simoniacā resignationē quandā cū retrocessione, quia non fuit uera, sed simulata resignatio, ad effectum, ut reseruaretur pensio nepoti, & fraus tali casu satis deprehenditur.

Quinto, hęc conclusio probatur, quia solutio pensionis spectat ad illū, qui possidet beneficium pēsiōne t gravatū, ad not. per Bar. in l. qro, ff. de usufr. leg. & in l. i. C. de annat. & trib. li. 10. Castre. confi. 310. & fuit pluries resolutum in Rota, ut tradunt Moedā. decif. 214. pensio, & 216. Put. decif. 11. de pens. in manuscr. cū alijs a me adductis, de resig. benef. li. 1. q. 8. n. 44. & 45. cum seq. & li. 6. q. 2. nu. 42. * & est cōmunis opinio omnium doctorum, ergo promittēs soluere pēsiōne impositā super beneficio obtēto p N. cū ipse promittens non habeat beneficium neque fructus uel facere contra naturā ipsius pēsiōnis, Gig. de pensionib. q. 1. cū seq. & per consequens uel id face re pro cōsequēdo beneficio p uia resignationis, ut in casu nro, & sic cōmittere confidentiā cū sem p de beat attendi, qd t principaliter agitur, l. si quis nec cām, ff. si cer. pet. & ibi late Iaf. n. 24. Rimin. sen. cōfi. 561. n. 14. Rimin. Jun. in l. imperium, n. 588. ff. de iurisd. om. iud. Et accedat, quia, sicuti est confidentia promissio pro resignatione facta resignanti, ut dicit expresse in §. Quare nos uolentes, ita promissio facta alteri ad finē eiusdē resignationis, nam uiget eadem rō: tergo idem ius, l. illud, ff. ad leg. Aquil. l. a Titio, ff. de uerbor. obliga. & quod prohibetur mediate, prohibetur etiam immediate, l. auiā, §. Titio, ff. de conditio. & demonstrat. ca. cum quid uia uia de reg. iur. li. 6. Crau. cōfi. 137. in prin. Hinc dicit Mascard. post Mayol. de prob. concl. 1306. n. 31. cōmitti cōfidentia, quocūq; tertia psona supposita sit: Nauar. dicit pensionem esse illicitam, si fuit constituta per confidentiam, confi. 31. in fin. de Simon. Remanet nunc, ut contraria tollamus.

Ad primum rōdetur, retorquendo in contrarium, quia immo competunt uerba const. ut patet ex supradictis, & pęcipue ex secundo fundamento. Ad secundum respōdetur, diuersos esse terminos transferentiū pēsiōnem. nā tunc nullus titulus beneficialis consideratur, ideo non committitur confidentia, Nauar. confi. 2. & 16. de Sim. & dixi supra, & pacifcentium super pensione pro consequēdo beneficio, quo casu, cum consideretur titulus, committitur confidentia, Nauar. in man. c. 23. sub nu. 109. & ex diuersis non inferit, l. Papinian. ff. de minor.

Ad tertium respondetur, retorquendo in contrarium, quia ratio constitutionis, & spiritualitas consideratur, ut dixi supra, & maxime in primo, quarto, & quinto fundamento. Accedat, quia pensio non est mere temporalis, sed annexa spirituali, sicut ius pattonatus, D. Thom. 2. 2. q. 100. art. 4. Nauar.

uar.conf. 52.nu.4.de preben.& in annexis spiritali
 25 bust committitur Simonia,& confidentia,cum fe
 * culum,& c.ex literis de iur.pat.vbi*omnes.& tritu
 est,aunexorum eandem esse rationem,c. quato,ubi
 DD.de iud.& diffinitio illa pensionis allata no est
 bona,ut ostendit Nauar.d.conf.52.nu.6.de prebe.
 bona autem definitio est illa,quam ponit Naua.in
 man.c.23.nu.111.ut sit ius temporarium, sed spiri
 tuale,aut illi annexum,non antecederet, ut ius pa
 tronatus, sed dependenter,aut consequenter, instar
 beneficij,vt probat idem Nauar.dicf.conf.52.num.
 7.de prebend.

Ad quartum respondetur, hic non agi de exten
 dendis constitutionibus odiosis, sed vt comprehen
 dant casus expressos,& contentos sub ratione, quo
 26 casu non dicuntur extendi leges,l.his folis, C.de re
 uoc.dona.Dec.in c.at si clerici, §. de adulterijs, nu.
 18.de iudi.& in c.secundo requiris,num.2.de appe.
 Card.Paris.conf.83.nu.21.uol.3.Craue.conf.118.
 num.15.

Ad quintum respondetur,communem* opinio
 nem esse in contrarium, scilicet, non licere consti
 27 tuere,uel redimere pensionem sine auctoritate Pa
 pae, & de constituenda pensione tradit Rebuff.de
 pac.poss.nu.105.fm paruam impressionem, solus
 enim Papa id potest facere,ut late deduxi in secun
 do casu confidentiali,circa §. Itidem, & est commu
 nis* opinio,de redimenda uero, ut non possit redi
 mi pensio absque auctoritate Papae, est communi
 ter receptum,* & consuluit Nauar.conf.52. vbi pro
 bat argumentis,& rationibus,de preb.Et ita seruat
 stylus* Curiae,vt alias docuimus, alias committitur
 simonia,Nauar.conf.63.de simon. Ideo scribit idē
 Nauar.conf.39.de sim. esse simoniam, si N. consen
 28 tit reservationi certę pensionis † in fauorem Titij,
 qui ex hoc ei remittat obligationē cuiusdam debiti.

Concludendum est igitur &c. Et hec conclusio
 alias frequenter poterat accidere: nam reseruabatur
 pensio super beneficio tertij, ut dixi de resignat. be
 nefi.lib.6.q.2.nu.20.Hodie autem tempore S.D.
 29 N.† Clement. VIII. cum non imponatur pensio su
 per beneficio alterius ex sententia Congregationis
 super negocijs Datarie, immo difficiliter super be
 neficijs, que obtinet resignans, sed tamen super be
 neficio resignato, & in fauorem dumtaxat resignan
 tis, præsens questio erit de raro contingentibus, nisi
 30 mutetur stylus Datarie, qui mutatur ex uoluntate
 Papae, & Datarij pro tempore existentis.

S V M M A R I V M.

- 1 *Pactio de soluenda pensione non expeditis litteris, quando sit confidentialis.*
- 2 *An huiusmodi pactio sit simoniaca.*
- 3 *Simonia ex pacto.*
- 4 *Simonia committitur dando, & remittendo.*
- 5 *Remittere est dare.*
- 6 *Prælati remittens debita Ecclesie incurrit penam.*
- 7 *In remissione excedente quingentos aureos, requiritur insinuatio.*
- 8 *Remissio in institutione beneficij est simonia.*
- 9 *In litteris apponitur clausula, quod pensio sit nulla litteris non expeditis.*
- 10 *Promissio pensionis absque auctoritate Papae est simoniaca.*
- 11 *Supplicatio sola alias reddebat ius.*
- 12 *Hodie bullę debent expediti.*

- 13 *Salua conscientia, an possit solui pensio. litteris non expeditis.*
- 14 *Papa censetur concedere gratiam per modum limitandum a Cancellaria.*
- 15 *Prouisus, de beneficio, an possit soluere pensionem ante captam possessionem.*
- 16 *Simonia quando.*
- 17 *Possessio beneficij est ius spirituale, vel annexum.*

Q V A E S T I O XLIII.

Quando sit confidentia soluere pensionem non expeditis litteris.

Quadragesimo tertio quæro, an sit confidentia
 lis pactio de soluendo pensionem auctori
 te Apostolica reseruata, † non expeditis litteris?
 1 Videtur concludendum negatiue, quia huiusmodi
 casus non comprehenditur neque sub uerbis, neq;
 sub ratione dictarum Constitutionum Pij III. &
 V. vt licet uidere, & cum sint odiosę, & pœnales, e
 runt intelligendę, & restringendę ad casus expres
 sos. Declara, vt huiusmodi pactio de soluendo pen
 sionem non expeditis litteris sit Simoniaca, ut in fa
 2 cti contingentiā respondit Nauar.conf. 19. per to
 tum, & conf. 46. tit. de simo. namque huiusmodi pa
 ctum reddit faciliorem solutionem, & receptionem
 pensionis, & prodest pensionario, qui ex eo nõ gra
 uatur dispendio in expeditione, & nocet beneficia
 rio pensionem soluturo, cum regulariter ante expe
 3 ditionem ad eam non teneatur, & per huiusmodi
 pactum factatur, vnde videtur colligi simonia, ar
 gum. ca. quam pio, 1. quæst. 2. cap. ult. cum ibi notat
 de pact. Simonia enim committitur nõ solũ dādo, sed
 4 † et remittēdo, c. ueniēs 1. & ibi Gl. Abb. Fel. nu. 2. &
 alij de testib. & rō ponitur in Gl. ibi quia remittere
 est † dare, l. si fundum, §. Titio fundũ, ff. de leg. 1. l. in
 5 ædib. & ibi Gl. ff. de donat. & ideo dicit Anton. de
 Butr. in c. si quorundam in 1. col. de sol. quod eadē
 6 pœnam † incurrit Prælati, qui remittit debita Ec
 clesię sicuti, qui alienat: & sicuti in donatione exce
 7 dente quingentos aureos, † requiritur insinuatio, ita
 & in remissione, Gl. in le. si quis obligatione, ff. de
 reg. iur. eo magis, cū ex remissione comodũ applico
 8 tur parti, Abb. in d. c. ueniēs, & Fel. col. 1. post Bar.
 & Bal. Iō pactio in constitutione † de remittēdo ali
 quid spectās ad Ecclesiā est simoniaca, Abb. & Fel.
 nu. 1. in fi. in d. c. ueniens, ideo concludit Nauar. d.
 conf. 19. gratiā esse nullā, & nihil acquiri promittē
 ti, & promissario, & egere ab solutione ab excom
 municatione incurfa.

Et hanc conclusionē intellige stantē stylo notissi
 mo in curia apponendi clausulam in supplicatione
 reservationis pensionis, q̄ litteris non expeditis re
 9 seruatio illa sit nulla, ac si nõ fuisset facta, nā hmoi
 prohibitio impedit ius ante expeditionē litterarij,
 iō firmare, committi nõ solũ simoniā, sed et cōfidē
 tiā, nā, sicuti promissio solutionis pensionis facta a
 10 resignatario resignati absque auctoritate Papę est
 confidentia, ut colligitur ex constitutione Pij V. &
 nemō dubitat, ita & ea promissio, que fit de pensio
 ne reseruata a Papa, etiam litteris non expeditis, cū
 stante dicta clausula pensio ante expeditionem lite
 rarum habeatur, ac si non esset reseruata.
 11 Quod ius ex ipsa † supplicatione reservationis a
 lias acquirebat absque alijs litteris, Card. in procem.
 Clemen. uers. nec sane, in fin. Bald. in l. ult. in prin.
 C. comm.

C. commun. seru. man. cum alijs, vt per Sarn. de non
 iud. iux. form. supplic. q. 1. num. 7. & 8. quod procedit
 etiam in supplicatione collationis beneficij. Ho
 die autem in collationibus, & prouisionibus, quorũ
 1 cinque beneficiorum debent literat expediti, vt sta
 tuerunt Bonif. VIII. Alex. V. Pius II. Innoc. III. Iul.
 II. constit. 4. Clemen. 7. const. 2. Paul. III. const. 5. &
 Iul. III. const. 3. & magna est altercatio, an salua cō
 2 fidentia possit peti, & exigi, & solui pensio litteris †
 non expeditis, Hier. Paul. in praxi Cancellarię, fol.
 48. tenet negatiuam. Sed Gig. de pens. q. 34. num. 3.
 uers. contraria, & num. 6. uers. ego, Sarn. in regul. de
 non iudican. iux. form. supplic. q. 14. numer. 3. tenet
 33 contrariam, communis* distinctio est, vt in foro iu
 diciali procedat prior sententia, in foro Poli poste
 rior, vt conciliando tradit idem Gig. consil. 151. nu
 34 mero 8. & regulare est, vt Papa † censetur concede
 re gratiam per modum limitandum a Cancellaria;
 & ideo requiritur expeditio litterarum, Bellam. dec.
 698. Oldra. conf. 229. Mil. in repert. in uerb. gratia.
 Sed dubium est, si prouisus de beneficio impedia
 tur a pensionario, id est ab habente pensionem au
 ctoritatem Apostolicam super illo beneficio, expedire
 35 literas antequam soluat pensiones decurfas, possit
 eas iuste soluere, vt expeditis bullis capiat possessio
 nem: Nauar. conf. 17. tit. de simon. in facti contin
 gentia firmavit huiusmodi solutionem, redolere si
 36 moniam, nam non licet dare aliquid temporale p
 iure spiritali quærendo, neque pro quæsito non
 dum possesso conseruando, Gloss. in cap. decimas,
 16. quæst. 7. Abba. in capitulo dilectus, numero 4. de
 37 Simon. †. & possessio beneficij secundum Nauar.
 ibidem, numero 2. est quid spirituale, uel annexum
 38 spiritali, & communiter est † receptum, dare ali
 quid temporale pro quærendo spiritali, uel ex an
 nexum, esse simoniam, iux. Gloss. 1. q. 1. in summ.

S V M M A R I V M.

- 1 *In resignatione nulla pactio.*
- 2 *Resignans recipiens fructus post resignationem committit confidentiam.*
- 3 *Spirituale non potest dari pro spiritali.*
- 4 *Pactum est vitiosum, ut qui tenetur dicere primam missam, dicat secundam.*
- 5 *Assignare possessiones loco pensionis non est confidentia.*
- 6 *Fructus beneficiorum consistunt in mera temporalitate.*
- 7 *Confidentia non committitur nisi in re spiritali.*
- 8 *Fructus possunt in conuentionem deduci absque uisio.*
- 9 *Præbendę possunt uendi.*
- 10 *Fructus beneficij possunt creditoribus assignari.*
- 11 *Pensionarius habet fructus loco hypothecę.*
- 12 *Nulla sit simonia deducendo in pactum, quod a iure permittitur.*
- 13 *Pensio de fructibus solui debet.*

Q V A E S T I O XLIII.

Quando prædia possint assignari loco pensionis.

Quadragesimo quarto, Quæro, an, facta resigna
 tione, & reseruata pensione resignanti, si fiat
 conuentio inter resignantem & resignata
 rium, ut assignentur a resignatario resignanti certi,

& denominati fructus, loco pensionis, sit confiden
 tia punibilis per has Constitutiones?

Pro affirmatiua adducitur, quia in resignationib.
 1 nulla pactio, & conuentio debet interuenire, capi
 tua nos, cum ibi not. de Simon.

Secundo, quia resignans percipiens fructus post
 2 resignationem committit confidentiam, sicut dicitur
 in dict. Bul. Pij V. ergo, &c.

Tertio, affertur id, quod reliquit scriptum, Aug.
 3 in Summ. in uerb. simonia, 2. nu. 3. ut sit † vitiosum
 pactum exactionis spiritalis pro spiritali, alle
 gat D. Thom. 2. 2. q. 100. art. 3. ad Tertium, ubi ui
 4 detur innuere, quod pactum est vitiosum, vt, qui te
 netur † dicere primam Missam, dicat secundam,
 & e contra.

His tamen non obstantibus, † contraria opinio
 est tenenda, quam in facti contingentiā tenuit Ro
 5 ta, in una * Cosentiña prentensę confidentiæ die Lu
 nę 4. Februarij 1591. coram R. P. D. Orano, nam
 * ibi post cessionem Archiepiscopatus, & reseruatio
 nem duorum millium pro cedente fuerūt ei ab Ar
 chiepiscopo electo, assignata quadam feuda loco
 pensionis, pretendebatur a fisco. ex hoc fuisse com
 missam confidentiam fuit negatiue resolutum, & p
 hac parte multi doctissimi uiri responderunt. Et
 huiusmodi sententia

Primo probatur, quia fructus omnium beneficio
 6 rum † consistunt in mera temporalitate, Roman.
 * con. 328. post num. 5. & est * communis opinio, ut
 7 per Caputaq. decis. 237. sub nu. 3. p. 3. sed simonia; †
 & confidentia non committitur nisi in re spirita
 li, Innoc. in cap. quæsitum, de rer. permut. Card. con
 8 si. 136. num. 4. cum alijs, ut per Felin. in rubr. de si
 mon. & * est communis opinio doctorum.

Hinc fructus, tam † percepti, quam percipiendi, si
 ne uitio simoniæ, & confidentiæ, possunt in conuen
 tionem deduci, Archid. in cap. sed ad hoc, 10. q. 1. &
 ibi Præpo. in cap. primo, num. primo, in fi. q. 3. Gig.
 de pens. q. 87. num. 2.

Hinc est, quod, cum præbendę in mera tempo
 9 ralitate consistant, uendi possunt, vt fuit resolutum
 in * vna Toletana pecuniarum, siue præbendarum,
 * coram Reomano 4. Aprilis 1552. teste Caputaqu.
 10 d. decis. 237. p. 3. Hinc etiam est, quod fructus † be
 neficiorum, possunt creditoribus assignari pro satis
 factione debiti, Abb. in cap. peruenit, num. 12. de fi
 deiu. & communiter * in praxi seruatur.

Secundo, quia, cum pensionarius † capere possit
 11 fructus bñficij, super quo p̄sio est imposta, uigore
 hypothecę, q̄ sibi super illis competit, Rom. conf.
 388. n. 3. Natt. cōf. 341. post n. 6. & conf. 346. li. 3. Et
 * cōiter * alij: ergo, si deducatur hoc in pactum, non
 erit simonia, neque confidentia, cū insit de iure, qđ
 pensionarius possit habere fructus beneficij pro sa
 tisfactione suę pensionis, ac oēs doctores conclu
 12 dunt, vt patet ex allegatis per Dec. cōf. 118. post n.
 5. uers. tertio principaliter, nulla enim † simonia cō
 mittitur deducendo in pactum id, quod a iure p̄m
 mittitur, Abb. in c. 1. de eo, quod mitt. in poss. idem
 Abb. in c. olim, el 1. de rest. spol. Ang. in uerb. sim. 2.
 n. 18. late Fel. in c. ad audientia, col. 1. & 2. de restri.

Tertio, quia, si fructus beneficij possunt assignari
 * pro satisfactione debiti, iuxta * cōem praxim, Abb.
 in c. peruenit, n. 12. de fideiu. multo magis pro sol
 13 uenda pensione, quæ de fructibus solui debet, † &
 super illis est imposta, Dec. conf. 155. n. 3. Ber. cōf.
 17. nu. 8. lib. 1. Gig. conf. 134. n. 9. & conf. 136. nu. 6.

Non obstant contraria, nam ad primum responde- tur, pactionem ante resignationem, vel in actu resi- gnationis esse illicitam, & prohibitam, non autem, quae fit post, & de re licita, scilicet de re temporal.

Ad secundum respondeatur, perceptionem fru- ctuum absque consensu Papae esse confidentialem, secus cum consensu, ut in casu nostro, namque iste illos percipit mediante reservatione facta a Papa, unde cessat argumentum.

Ad tertium respondeatur, Ang. loqui quando fit pactum super iure exigendi aliquod Spirituale, qd in fructibus cessat, cum consistant in mera tempo- ralitate, iuxta* communem opinionem, ut per Ca- putaqu. d. decis. 237. p. 3. Et ita tenendum, & iudi- candum esset.

Limitarem tamen, hanc conclusionem non pro- cedere, quoties constaret, redditus assignatos mul- tum excedere pensionem reservatam, nam ex hoc oriretur suspitio, quae, iuncta alijs adminiculis, red- deret iudicem certum de confidentia, & pactione facta in actu resignationis. Et, ad evitandum lites, consulerem, huiusmodi conventionem non esse fa- ciendam.

S V M M A R I U M.

- 1 *Pactio facta inter resignantem, & resignatarium de exigendis fructibus usque ad diem consensus praestiti, non est confidentialis.*
- 2 *Confidentia non committitur super pacto, quod in- est a iure.*
- 3 *Fructus spectant ad resignantem, usque ad diem co- sensus praestiti.*
- 4 *Usque ad diem consensus resignans est Dominus.*
- 5 *Fructus spectant ad Dominum.*
- 6 *Collatio cum promissione reparandi Ecclesias non est Simoniaca.*
- 7 *Beneficiatus tenetur ad reparationem Ecclesiae.*
- 8 *Expressio facta in collatione aliter, quam insit de iure est Simoniaca.*
- 9 *Electio facta, ut electus teneatur habere duos cle- ricos secum, est Simoniaca.*
- 10 *Promittens in collatione reparare aliam Ecclesiam committit Simoniaca.*
- 11 *Collatio facta cum onere legendi sacram Scripturam est Simoniaca.*
- 12 *Collatio debet esse libera.*
- 13 *Onus legendi sacram Scripturam est pium.*
- 14 *Conditio, quae tacite inest, non vitiat.*
- 15 *Præbenda Theologalis erigenda in qualibet Ec- clesia.*
- 16 *Pœnitentiarius instituendus.*
- 17 *Episcopus absque Capitulo potest instituere Pœni- tentiarium.*
- 18 *Tractatus inter resignantem, & resignatarium, ut resignans possit capere fructus usque ad diem consensus praestiti est licitus.*
- 19 *Resignans potest percipere fructus sibi competentes etiam post captam possessionem a Resignatario.*
- 20 *Resignans potest percipere huiusmodi fructus etiam de manu resignatarij.*
- 21 *Faciens actum permissum non incurrit penam.*
- 22 *Resignans potest dictos fructus vendere cuicum- que.*
- 23 *Resignans potest exigere à fictuario, etiam post pu- blicatam resignationem.*

Q V A E S T I O XLV.

QVOD aliqua conventiones inter resignantem, & resignatarium non sunt confidentiales.

Quadragesimo quinto, *Quæro, an pactio facta inter resignantem, & resignatarium, ut ipse resignans possit exigere fructus beneficij resi- gnati usque ad diem consensus praestiti, sit confi- dentia?*

1 *Negatiue est respondendum, ut conclusit Rot. in una Cosentina prætense confidentiæ coram R. P. D. Orano* Auditore Rotæ doctissimo die Lunæ 4. Febr. 1591. nam ibi Archiepiscopus cedens cum promouendo ad Archiepiscopatum conuenerat, & in instrumento præseruauerat sibi ius, & actionem ad fructus ante resignationem decursos, & inexac- tos recuperandos, querebatur, an hæc pactio sit cō- fidentialis? fuit conclusum negatiue. Et ratio huius conclusionis est, quia pactio, continens id, quod ius commune dicit, non est Simoniaca, & neque confi- dentialis, Gloss. not. in cap. cum M. in uerbo percipe- ret, & ibi Ant. de Bur. de const. Gloss. & Archid. 8. q. 3. in summa, Glo. & Doctores in cap. significasti, de elect. & in cap. ad audientiam, el. 2. de rescrip. Federic. de Sen. de permitt. benef. q. penul. Gemin. cō- si. 84. col. 5. uers. ad longum disputationem, nu. 17. & est communis, & recepta per omnes dd. conclu- sio, ut patet ex adductis per Felin. in d. cap. ad audiē- tiam, sed de iure communi fructus beneficij resigna- ti spectant ad resignantem usque ad diem praestiti consensus, ut consuluat Gabr. conf. 292. nu. 3. 4. & 5. & late comprobauit in d. tract. de resign. benef. q. 6. num. 38. Et est communis* opinio, quia usque ad illud tempus resignans est dominus, cum possit pe- nitere, Ant. Aug. decis. 260. lib. 3. & decis. 186. eod. lib. Sarn. decis. 20. lib. 1. Cott. decis. 16. Put. deci. 29. de renunc. Accoramb. decis. 48. Moedan. decis. 11. Card. Paleott. decis. 70. Caputaque. decis. 55. libr. 1. omnes in manuscr. Bursat. conf. 393. uol. 4. Et est cō- munit opinio, secundum quam fuit pluries resolutū in Rota, ut late dixi in tract. de resign. benef. lib. 1. q. 12. nu. 16. cum seq. Et fructus regulariter spectant, ad dominum, l. fructus in fundo, l. ex diuerso, l. nō solum, §. meum, ff. de vsur. l. si dominum, C. de pign. Ruin. conf. 25. nu. 2. & conf. 53. nu. 23. lib. 2. Nauar. conf. 7. de sent. excomm. nu. 2. Cephal. conf. 49. nu. 13. uol. 1. Et* communiter alij doct. ergo pactum, in quo reservatur ius, & actio exigendi, & recuperandi dictos fructus non erit Simoniacum, nec confi- dentiale, & ita* communiter practicatur. Idque posset probari ex multis rationibus, quas posui in d. tract. de resign. benef. lib. 1. prædicta, q. 12.*

2 *Hinc est, quod collatio facta cū promissione de reparando Ecclesia, nō est Simoniaca, ut in facti cō- tingentia respondit Dec. conf. 118. nu. 5. uers. tertio principaliter, quia possidens beneficiū de iure cōit- tenetur ad reparationē Ecclesiae, c. quatuor, 12. q. 2. ca. si monachus, 16. q. 1. c. 1. & c. de his, de Eccl. edif. Capol. de seruit. urb. prædic. 19. nu. 14. Paul. de Citat. in tract. de iur. patron. in 5. princ. art. nu. 173. cō- munit* opinio, teste Io. Pet. Surd. Conf. 62. nu. 4. di- xi in tract. de resign. benef. lib. 3. q. 15.*

3 *Declaro tamen, hanc conclusionem non proce- dere, quoties in pactione facta inter resignantem, & resignatarium, exponitur aliter, quam sit de iure, ut in simili fuit resolutum in Rota. * in una Bō- nonien. D. Thom. 23. Martij. 1549. teste. Put. decis. 234. libro 3. ubi fuit conclusum, electionem esse Si- moniacam, namque fuit dictum, quod electus debe- ret habere secum duos clericos Bononien. & t inter alios unum filium ex uno de electoribus, nam, licet rector tenebatur de iure habere duos clericos, ta- men, quia expressio fuit facta aliter, quam de iure insit, fuit resolutum esse Simoniacam, ad notat in cap. consuluit de vsur. Gloss. in cap. si cœneraberis, 13. quæstio. 3. & in Clement. prima, uers. onera de usur. Dec. in cap. significasti, nu. 37. de elect. & conf. 118. nu. 5. uers. nec obstat si dicatur.*

4 *Hinc promittens reparationem alterius Eccle- siæ committit Simoniaca, cum ad eam reparandā de iure non teneatur, c. ex multis, prima, q. 3. quem text. ita intelligit, Dec. dict. conf. 118. nu. 5. uers. si- ca. non obstat text. in d. cap. significasti, de elect. & in cap. ad audientiam, el. 2. de rescrip. Federic. de Sen. de permitt. benef. q. penul. Gemin. cō- si. 84. col. 5. uers. ad longum disputationem, nu. 17. & est communis, & recepta per omnes dd. conclu- sio, ut patet ex adductis per Felin. in d. cap. ad audiē- tiam, sed de iure communi fructus beneficij resigna- ti spectant ad resignantem usque ad diem praestiti consensus, ut consuluat Gabr. conf. 292. nu. 3. 4. & 5. & late comprobauit in d. tract. de resign. benef. q. 6. num. 38. Et est communis* opinio, quia usque ad illud tempus resignans est dominus, cum possit pe- nitere, Ant. Aug. decis. 260. lib. 3. & decis. 186. eod. lib. Sarn. decis. 20. lib. 1. Cott. decis. 16. Put. deci. 29. de renunc. Accoramb. decis. 48. Moedan. decis. 11. Card. Paleott. decis. 70. Caputaque. decis. 55. libr. 1. omnes in manuscr. Bursat. conf. 393. uol. 4. Et est cō- munit opinio, secundum quam fuit pluries resolutū in Rota, ut late dixi in tract. de resign. benef. lib. 1. q. 12. nu. 16. cum seq. Et fructus regulariter spectant, ad dominum, l. fructus in fundo, l. ex diuerso, l. nō solum, §. meum, ff. de vsur. l. si dominum, C. de pign. Ruin. conf. 25. nu. 2. & conf. 53. nu. 23. lib. 2. Nauar. conf. 7. de sent. excomm. nu. 2. Cephal. conf. 49. nu. 13. uol. 1. Et* communiter alij doct. ergo pactum, in quo reservatur ius, & actio exigendi, & recuperandi dictos fructus non erit Simoniacum, nec confi- dentiale, & ita* communiter practicatur. Idque posset probari ex multis rationibus, quas posui in d. tract. de resign. benef. lib. 1. prædicta, q. 12.*

5 *Hinc est, quod collatio facta cū promissione de reparando Ecclesia, nō est Simoniaca, ut in facti cō- tingentia respondit Dec. conf. 118. nu. 5. uers. tertio principaliter, quia possidens beneficiū de iure cōit- tenetur ad reparationē Ecclesiae, c. quatuor, 12. q. 2. ca. si monachus, 16. q. 1. c. 1. & c. de his, de Eccl. edif. Capol. de seruit. urb. prædic. 19. nu. 14. Paul. de Citat. in tract. de iur. patron. in 5. princ. art. nu. 173. cō- munit* opinio, teste Io. Pet. Surd. Conf. 62. nu. 4. di- xi in tract. de resign. benef. lib. 3. q. 15.*

6 *Declaro tamen, hanc conclusionem non proce- dere, quoties in pactione facta inter resignantem, & resignatarium, exponitur aliter, quam sit de iure, ut in simili fuit resolutum in Rota. * in una Bō- nonien. D. Thom. 23. Martij. 1549. teste. Put. decis. 234. libro 3. ubi fuit conclusum, electionem esse Si- moniacam, namque fuit dictum, quod electus debe- ret habere secum duos clericos Bononien. & t inter alios unum filium ex uno de electoribus, nam, licet rector tenebatur de iure habere duos clericos, ta- men, quia expressio fuit facta aliter, quam de iure insit, fuit resolutum esse Simoniacam, ad notat in cap. consuluit de vsur. Gloss. in cap. si cœneraberis, 13. quæstio. 3. & in Clement. prima, uers. onera de usur. Dec. in cap. significasti, nu. 37. de elect. & conf. 118. nu. 5. uers. nec obstat si dicatur.*

7 *Hinc promittens reparationem alterius Eccle- siæ committit Simoniaca, cum ad eam reparandā de iure non teneatur, c. ex multis, prima, q. 3. quem text. ita intelligit, Dec. dict. conf. 118. nu. 5. uers. si- ca. non obstat text. in d. cap. significasti, de elect. & in cap. ad audientiam, el. 2. de rescrip. Federic. de Sen. de permitt. benef. q. penul. Gemin. cō- si. 84. col. 5. uers. ad longum disputationem, nu. 17. & est communis, & recepta per omnes dd. conclu- sio, ut patet ex adductis per Felin. in d. cap. ad audiē- tiam, sed de iure communi fructus beneficij resigna- ti spectant ad resignantem usque ad diem praestiti consensus, ut consuluat Gabr. conf. 292. nu. 3. 4. & 5. & late comprobauit in d. tract. de resign. benef. q. 6. num. 38. Et est communis* opinio, quia usque ad illud tempus resignans est dominus, cum possit pe- nitere, Ant. Aug. decis. 260. lib. 3. & decis. 186. eod. lib. Sarn. decis. 20. lib. 1. Cott. decis. 16. Put. deci. 29. de renunc. Accoramb. decis. 48. Moedan. decis. 11. Card. Paleott. decis. 70. Caputaque. decis. 55. libr. 1. omnes in manuscr. Bursat. conf. 393. uol. 4. Et est cō- munit opinio, secundum quam fuit pluries resolutū in Rota, ut late dixi in tract. de resign. benef. lib. 1. q. 12. nu. 16. cum seq. Et fructus regulariter spectant, ad dominum, l. fructus in fundo, l. ex diuerso, l. nō solum, §. meum, ff. de vsur. l. si dominum, C. de pign. Ruin. conf. 25. nu. 2. & conf. 53. nu. 23. lib. 2. Nauar. conf. 7. de sent. excomm. nu. 2. Cephal. conf. 49. nu. 13. uol. 1. Et* communiter alij doct. ergo pactum, in quo reservatur ius, & actio exigendi, & recuperandi dictos fructus non erit Simoniacum, nec confi- dentiale, & ita* communiter practicatur. Idque posset probari ex multis rationibus, quas posui in d. tract. de resign. benef. lib. 1. prædicta, q. 12.*

8 *Hinc Simoniaca est collatio facta per Episco- pum Titio, cum onere Theologali, scilicet legendi sacram Scripturam, ut fuit resolutum in Rota. * in una Pampilonensi Prioratus, 20. Martij 1551. cor- ram Vestano, teste Caput. decis. 241. p. 3. quia colla- tio debet esse libera, & non debet continere mo- dum, & conditionem, aut onus, Gloss. & Docto. in c. 2. de elect. lib. 6. & in ca. ex parte, el primo. de off. delega. & communiter* Doctores, ut dixi in tracta- de resign. benef. lib. ult. q. 1. & onus teneat quam- uis sit pium, nōa tamē debet adici in collatione be- neficij, Gloss. in cap. penult. in Gloss. magna de ma- gistr. & ibi Anan. col. ult. Imol. in cap. significatum, col. 2. uers. in Gloss. prima, Abba. nu. 7. Card. Zaba- rel. col. 2. de præb. Nihil appareat in fundatione hu- iusmodi onus legendi sacram Scripturam esse adie- ctum, nam tunc potest conferri cum dicto onere, & conditione, ut fuit conclusum in dict. Pampilonē. prioratus 20. Martij 1551. ex not. in dict. ca. signifi- catum, per illum text. hinc in cap. 2. in 2. not. de ele- ct. lib. 6. & est communis opinio* ex illa uulgari re- gula, quod si conditio, quam tacite inest, non vitiet, ca- relatum, & ibi Doctores de præben. Feder. de Sen. de permitt. benef. q. penult. Dec. in cap. M. in V. Va- caturas, de const. & in c. significasti, numer. 37. de electio.*

9 *Et ideo hodie præbenda Theologalis erecta in Ecclesia Metropolitana, vel Cathedrali, iuxta de- cretum Concilij Tridentini, capit. primo, sess. V. de reformat. cap. quia, & c. ult. de magistr. Concil. Ma- gunt. cap. 65. Tom. 3. fol. 943. August. cap. 26. eodē. Tom. 3. fol. 880. Colonien. de Scholis, & Typogr. cap. 1. & seq. eod. tom. 3. fol. 812. potest conferri cū hoc onere, & conditione. Ita etiam præbenda insiti- tuta pro pœnitentiario potest cum hac conditione dari. Namque ex decreto Conc. Tridentini, cap. 8. sess. 24. de reform. in omnibus Cathedralibus Eccle- sijs, ubi id commodè fieri poterit, Pœnitentiarius t aliquis cum unione præbendæ proxime uacaturæ ab Episcopo insitui debet, qui sit magister, aut do- ctor, uel licentiatus in Theologia, vel iure Canonico, & annorum 40. qui dum confessiones audit in- terim præsens in choro censeatur, & hic pœniten- tiarius potest institui ab Episcopo duntaxat, quam- uis de consuetudine, præbendæ debeant cōferri ab Episcopo, & cap. ut censuit* Sacra Cōgregatio Cō- cilij Trident. sub die 24. Iulij 1572.*

10 *Ex his ergo collige, conclusionem t licitum esse tractatum inter resignantem, & resignatarium, ut li- ceat resignanti post resignationem capere fructus,*

11 *ei competentes usque ad diem cōsensus praestiti ex rationibus allegatis, & ita communiter* tenetur, & uidi alias iudicari secundum hanc sententiam.*

12 *Amplia primo, ut possit resignans illos fructus percipere, & ante quam resignatarius expediat bul- las, & post expeditas literas, & ante captam posses- sionem, publicatamque resignationem, & postea, cum eadem sit ratio: nam est dominus illorum, Ru. conf. 25. num. 2. & conf. 53. nume. 23. lib. 2. Nauarr. conf. 7. num. 2. de sent. excom.*

13 *Amplia secundo, ut possit dictos fructus resignans percipere tam de manu resignatarij, quam de manu coloni, aut fictuarij, quia ex hoc nullam incurrit pe- nam, t cum actus sit permissus, leg. Gracchus, C. ad l. fal. de adulte.*

14 *Amplia tertio, ut possit resignans dictos fructus uendere, & alienare rem suam uulgatis iuribus.*

15 *Amplia quarto, ut, si beneficium sit locatum t cetera mercede soluenda, quæ cadit post admissam resi- gnationem, & captam possessionem, ut resignans possit pro rata temporis petere partem dictæ mer- cedis, & exigere ab affectuario adueniente tempore solutionis, non obstante, quod ipse resignauerit, & resignatarius ceperit possessionem, uel, si non uelit expectare usque ad illud tempus, poterit resignans hanc partem fructuum ad se spectantium uendere resignatario, uel alij, cui magis placuerit, & inuenerit, cui poterit cedere suam actionem per litteras, vel instrumenta, qui subrogatus adueniente dicto tempore poterit a fictuario hos fructus exigere, uel a resignatario, qui exigit a dicto fictuario, & faciūt, quæ scripsi de resign. benef. lib. primo, q. 6. & qu. 12. & ample in hoc tract. supra, q. 29. & 30. & hoc com- munit* tenetur per omnes, & secundum hanc sen- tentiam, uidi alias consulum per peritissimos ui- ros, & etiam iudicatum* in facti contingentia: nam dictæ constitutiones Pij V. & Pij IIII. sunt restrin- gendæ, cum sint odiosæ, & exorbitantes, eoque ma- gis, cum Fel. record. Gregor. XIII. uoluit illas refor- mare, & postea Sixtus V. & Gregor. XIII. & nunc tempore Sanctissimi D. N. Clementis VIII. iam est reformata in compilatione septimi Decretal. & hic casus nullo modo est comprehensus, neque in uer- bis, neque in ratione, neque alio modo, & ita fuit* pluries iudicatum.*

16 *Et procedit hæc conclusio, etiam si in illo bene- ficio resignato imponeretur pensio, & in ea soluendus erit primus terminus paulo post resignationem, nam id non impedit, quominus resignans, debeat habere partem fructuum usque ad diem consensus praestiti in resignatione, uel partē mercedis fictus, nam plerumque primus terminus pensionis solet, solui anticipatè, ut ex stylo, & praxi notoria urbis patet, & ita uidi pluries practicari, & seruari.*

17 *Confidentia ex impensis factis a resignante pro re- signatario.*

18 *Scientia Papæ tollit omne vitium.*

19 *Scientia Papæ tollit confidentiam.*

20 *Ex scientia Papæ uidetur dispensatum.*

21 *Factum lege permitteente nullam penam meretur.*

22 *Voluntas etiam ex actu inualido declaratur.*

S V M M A R I U M.

- 1 *Confidentia ex impensis factis a resignante pro re- signatario.*
- 2 *Scientia Papæ tollit omne vitium.*
- 3 *Scientia Papæ tollit confidentiam.*
- 4 *Ex scientia Papæ uidetur dispensatum.*
- 5 *Factum lege permitteente nullam penam meretur.*
- 6 *Voluntas etiam ex actu inualido declaratur.*

- 7 Delictum debet excludi.
- 8 Qualibet causa excusat a dolo.
- 9 Capienda presumptio pro non falso.
- 10 Verba impropriantur, ut aliquid non sit falsum.
- 11 presumitur potius error, quam falsum.
- 12 Falsum non est punibile, si non adest dolus.
- 13 Causa etiam iniusta excusat a pena doli.
- 14 Hec causa excusat etiam a mulcta.
- 15 Et a mora.
- 16 Homicida quando ex causa excusetur.
- 17 Dispensatio insufficientis ad duo incompatibilia excusat a pena execr.
- 18 Procliviores sumus ad absolvendum, quam ad condemnandum.
- 19 Obtinens ex causa falsa concessionem pacti confidentialis, videtur committere confidentiam.
- 20 Literę obreptitię, cum fuerit expressum falsum.
- 21 Literę obreptitię nulla ipso iure.
- 22 Literę subreptitię etiam sunt nulla ipso iure.
- 23 Obreptio est minor subreptione.
- 24 Quod nullum est, non potest producere effectum.
- 25 Nullum aliquid non operatur.
- 26 Concessio principalis non operatur in casu vitioso, & dolo.
- 27 Dispensatio subreptitia non prodest Monaco.
- 28 De rescripto, nullo, non est facienda mentio.
- 29 Nullum, & inutile idem est.
- 30 Nulla, & non facta parificantur.
- 31 Nullum non habet imaginem rei.
- 32 Absolutio ex falsa causa non prodest.
- 33 Expressio falsa causa vitiat dispensationem.
- 34 Vnio ex falsa causa est nulla.
- 35 Literę concessę expressę falsa causa non sunt literę.
- 36 Procurator falsus non dicitur procurator.
- 37 Cessante causa dispensationis, cessat dispensatio.
- 38 Causa finalis, & causa impulsiva æquiparantur in subreptione.
- 39 Causa quę, & num. 40.
- 40 Commenda concessa non habenti aatem, nulla.
- 41 Coniecturę sunt posite arbitrio Iudicis.
- 42 Stylus attendendus.
- 43 Licentia nulla non excusat a pena.
- 44 Auxilium a gratia nulla frustra expectatur.
- 45 Scientia in concessione nulla habetur ac si nõ esset.
- 46 In obreptione qualibet causa non excusat.
- 47 Causa probanda, ut excuset.
- 48 Licentia inualida non est considerabilis.
- 49 Obreptio, & subreptio etiam in minimis vitiant literas.
- 50 Obreptio, & subreptio et non dolosa vitiat literas.
- 51 Mens Papę in Bullis est precisa.
- 52 Qualitas quę exprimens in literis.
- 53 Simplicitas non excusat a subreptione.
- 54 Ingratiositas falsitas semper presumitur dolosa.
- 55 Impetrans debet se informare de veritate.
- 56 Impetrans debet probare non dolum.
- 57 Dolus non presumitur.
- 58 Mendacium presumitur dolosum.
- 59 Ignorantia an excuset in subreptione.
- 60 Veritas sectanda.
- 61 Ignorantia in delictis quando excuset.
- 62 Dolus in quibus casibus presumatur.
- 63 Et in quibus ignorantia.

Q V A E S T I O XLVI.

AN gratia obtenta ex falsa causa expressa in resigna-

tionē precedente tractatu sit confidentialis.

Quadragesimo sexto, Quæro de notabili quæstione Resignans, & Resignarius ante resignationem pacti fuerunt de quibusdā rebus, & conditionibus prohibitis, & Simoniacis, & postea porreperunt supplicationē Papę p. obtinendo beneficium in illis modis, & conditionibus illicitis, ex falsa tñ causa expressa, an sint confidentiales, Ex eplū ex impensis factis a resignante pro se, & resignario committitur confidentia, ut probatur in constitutione Pij V. in §. uel sola procuratoris, & pariratione expensis factis a Resignario pro se, & resignante committitur confidentia, ut dixi in interpretatione dicti §. uel sola procuratoris, & de resign. benef. lib. 14. q. 7. nu. 9. Nauar. conf. 5. de Simon. euenit, quod Resignas, & Resignarius hoc pacti fuerunt, ut oēs expensę faciendę in expeditione fierēt per vnū eorū, absq; dubio ex hoc cōtrahitur crimē confidentiæ, sed porrecta supplicatione Papę procurarunt, ut Papa id permetteret, qui id concedendo ut tollere oē uitium Simonie, & confidentię, apparet tamen in concessione expressam fuisse cām falsam, qua motus id Summus Pontifex cōcessit, puta quia fuit dictum intenta paupertate resignantis, ut possit resignarius facere expensas oēs spectantes ad ipsum, & illum, uel e contra, & constat liquidiissime cōtrarium, an hæc sit confidentia.

Pro negatiua primō consideratur, quod in huiusmodi causa constat Papam tñ sciuisse dictum pactū, illicitum ad not. per Aret. conf. 11. ad fin. Anch. cōf. 170. col. 2. Castri. conf. 94. lib. 2. Card. Paris. conf. 100. n. 87. vol. 1. Crau. conf. 97. nu. 3. nam fuit ei expressum in supplicatione, Gl. in c. statutum in uerb. literarū, de rescr. in 6. Abba. nu. 8. Fel. nu. 1. & Dec. n. 15. Paris. in c. cum inter, nu. 2. de excep. Ale. conf. 122. nu. 2. 3. li. 4. Card. Paris. late conf. 3. nu. 55. & 57. volu. 4. sed scientia Papę tollit Simoniam, tñ confidentiam, Hostien. in cap. primo, ne præla. uic. suas. Ioan. Andr. & Card. in cap. primo, de Simon. D. Anton. in 2. par. suę summę, tit. 4. cap. 5. uersic. de renunciatione. Felin. in cap. ad audientiam, 2. num. 3. de rescr. communis* opinio, ut dixi de resign. benefic. lib. 14. q. 3. num. 10. & num. 15. dixi uideri dispensatum, Casado. decif. 2. de Simo. Caccialup. de pef. quest. 19. num. 17. & 18. Redoan. de Simon. p. prima. cap. 25. num. 27. & par. 2. cap. 12. num. 19. Ideo, cum sit executum huiusmodi pactum auctoritate superioris, nulla pœna, ex eo sequi debet, uulgat. le. Gracchus, C. de adulte. & regulare est, ut uoluntas tñ declaratur etiam ex actu inualido, & nullo, sicut ex ualido, l. ult. C. de reb. eor. l. 3. §. ult. ff. de fund. instr. l. legatum, §. ult. ff. de adimen. legat. Card. Paris. in l. prima, num. 125. ff. de ope. nou. nunc. eoque magis ad effugiendum pœnas, & excludendum tam graue delictum, l. merito, ff. pro soc. Barbat. conf. 18. col. ult. Boer. decif. 215. num. 22.

Secundo comprobatur, quia qualibet causa, iusta, siue iniusta, excusat a dolo, l. igitur, §. primo, ff. de lib. caus. Gl. in l. plagij, in uerb. iustas ad leg. Flau. de plag. & in l. prima, uerb. iustis, de abig. Ale. cōf. 160. col. prima, lib. 7. Felin. in c. cum contingat, col. 3. de rescr. Dec. conf. 170. nu. 2. etiam bestialis, Are. in l. clam. possidere, §. ad nundinas, ubi Iaf. de sequ. poss. & sem p. capit. p. sumptio tñ pro nõ falso, Ale. cōf. 70. col. 1. lib. 1. Card. Paris. conf. 169. nu. 58. uol. 4. et si aliquo modo uerba impropriantur, Ruin. conf.

14. col. penul. lib. 5. & potius presumitur error, tñ quā falsum, Barto. in l. quoties, §. primo, ff. de hæred. institut. Ioan. Anan. in c. cum dilecti, col. 2. de accusat. Aretin. conf. 47. col. prima, Dec. conf. 175. col. 4. ergo, si non adest dolus, falsum non erit punibile, tñ ut est communis* opinio, teste Socin. iun. conf. 39. nu. 83. lib. 2. Clar. lib. 5. recept. sent. §. falsum uerf. excufatur autem, & per consequens non erit Simoniacus, neque confidentialis.

Tertio, fortius hanc partem corroborata, quia causa iniusta, non solum excusat, a dolo, ut proxime dictum est, sed etiam a pœna doli, Bertrand. confil. 34. col. ult. lib. 3. & conf. seq. ac conf. 61. eod. li. 3. cōmunis* opinio, teste Curtio Iun. conf. 19. num. 4. & a mulcta. Gloss. in l. prima, in fin. ff. quis ius dicenti non obtemp. & ibi Bar. col. ult. & Alex. Iaf. num. 24. ac alij, Idem Alex. conf. 125. col. 3. lib. 4. Feli. cōf. 34. num. 18. Curan. conf. 28. col. 5. communis* opinio, teste Curt. Iun. conf. 132. num. primo, & tñ a mora. Menoch. in 5. remed. recup. poss. nu. 56. & 58. & plura huius generis congerit Firaque. de pœn. le. caus. 43. & de causa iniusta homicidij, tñ homicida excusetur, tradit Afflic. decif. 360. num. 6. Gramm. decif. 29. num. 19. Soc. iun. conf. 37. num. 23. lib. 2. & de crimine læsę maiestatis, Crau. conf. 6. num. 90. & crimine falsi, Card. Paris. conf. 151. nu. 29. lib. 4.

Quarto, fortissime deducitur doctrina Gemi. in cap. non potest, §. primo, num. 6. de præben. li. 6. ubi uult, quod, licet dispensatio insufficientis ad duo incompatibilia non tribuat ius retinendi beneficia, excusat tamen assequentem secundum curatum a pœna extrauag. execrabilis, quod dictum sæpe approbasse* Rotam, tradit Sarn. in regul. de annal. q. 14. n. 4. præsertim cum simus procliviores ad tñ absolvendum, quam ad condemnandum, iuxta l. Arrianus, ff. de act. & oblig.

His tamen non obstantibus, tñ contrariam opinionem existimo in puncto iuris ueriores, & tenendā, scilicet, esse tali casu commissam confidentiam, & moueor, quia inficiari minime potest, literas expeditas uigore supplicationis, in qua erat huiusmodi cōcessio, quod resignans faceret omnes impensas spectantes ad se, & ad resignarium, intenta paupertate illius, uel e contra, cum clare constet de cōtrario, esse obreptitias, tñ cum fuerit expressum falsum, Abba. in ca. cum dilecta, num. 15. de rescrip. Gem. conf. 128. in fin. Ale. conf. 60. in fin. lib. 2. Bal. cōf. 152. col. 2. lib. 2. communis* opinio, teste Ber. in ca. super literis, de rescr. & per consequens nullas tñ ipso iure, Felin. in c. ad audientiam, 2. num. 22. de rescr. Socin. Sen. conf. 13. col. 3. lib. 1. & conf. 164. col. 2. & 169. in princ. lib. primo, Soc. Iun. conf. 77. num. 83. 84. li. primo, Card. Paris. conf. 31. nu. 22. uol. primo, & cōf. 51. num. 27. uol. 4. Craue. conf. 68. num. 2. & 79. nu. 2. & 296. uol. 4. Gozad. conf. 26. num. 21. Brun. conf. 12. num. 17. & conf. 17. num. 14. Ruin. cōf. 28. num. 8. lib. primo, Tiraquel. in tract. de pen. le. caus. 44. num. 21. late Rebuff. in prax. tit. different. inter rescr. iust. & grat. nu. 22. & fuit die 11. Martij 1552.

coram Vestano resolutum* in Rota in tñ subreptione, teste Caput. decif. 225. p. 3. Put. decif. 255. nu. 7. lib. primo, quæ est minor obreptione, Abb. in cap. quia circa nu. 5. de confang. & affin. Gemi. d. conf. 128. in fin. & alij, quos refert Menoch. dicens esse* communem de arbit. iud. cas. 201. nu. 9. Gozad. cōf. 26. num. 22. ergo aliquem non possunt tñ producere effectum, l. 4. §. condēnatus, ff. de re iudic. l. non pū-

tauit, §. non quouis, ff. de bon. poss. c. illud de iur. patron. reg. non prestat, de reg. iur. lib. 6. Nequet quicquam etiam minimum operari, l. quoties, ff. qui facti. dar. cogan. c. primo, de accusat. c. que sine, & c. postulatus, 4. q. 7. Gloss. in l. 2. C. de hæred. & Glo. in c. uera iustitia dist. 45. Marfi. conf. 130. nu. 46. lib. 2. & in l. ult. in 3. col. ff. de q. & singu. 274.

Et regulare est, ac passim* receptum, ut concessio cuiuscumque Principis nunquam, & nihil operetur in casu uitioso, doloso, & obreptio, seu subreptio, l. non solum, §. si hæres, & §. ea liberatio, iuncta, l. seq. ff. de liber. leg. Soc. Sen. conf. 13. col. 2. uerf. secundo principaliter nu. 8. lib. 1. loquens de dispensatione subreptitia facta à Papa Monacho, ex Gl. in clem. prima uerb. uel alteri de præben. & in c. dudum, de elect. & in c. ult. de fil. presb. & in c. non potest, & c. si motu proprio, de præb. lib. 6. c. postulat. l. c. referente, c. ad audientiam, de rescr. & ibidem Fel. latissime, ex pluribus comprobāt. Et ideo de rescrip. pto nullo non est facienda mentio, Gemin. in cap. quoniam, col. 4. dist. 18. Felin. in ca. primo nu. 13. de rescr. & faciunt, quæ scribit Tindar. de testib. li. 2. c. 1. num. 8. & Lanfran. de testib. nu. 53. Sebast. Vant. de nullit. uerb. hæc est antiqua, nu. 5. Redoan. de Simon. p. 2. c. 2. num. 4. ubi inferunt ad plures illationes, nullum enim tñ & inutile idem est, c. inter corporalia, de transi. prælat. & nulla, tñ & non facta parificatur, c. proniens, de fil. presbyt. not. per omnes Doctores, in c. in præsentia, de probat. quando quidem, qd nullum est, non dñ imaginem rei habere, l. unic. C. de delat. lib. 1. Bald. quem refert Nicol. Moron. de fid. tre. & pac. q. 165. num. 4. cum seq. Hinc* cōmunis opinio est, absolutionem ex falsa tñ causa nõ pdesse, Gl. in c. ex parte, in uerb. redire, de off. ordi. & ibi Abb. num. 1. & 3. Imol. num. 1. Præpof. nu. 5. & alij* omnes, nam expressio falsę causę vitiat dispensationem, literas, & quamlibet cōcessionem ipso facto, Abb. signanter per illum tex. in c. quia circa, n. 5. de confang. & affin. & per tex. quem dicit apertū in c. 2. in fi. de fil. presb. li. 6. Siluest. in Sum. uerb. di dispensatio, nu. 2. uerf. ex quib. Dec. cōf. 373. nu. 13. qui et adducit Zaba. & Panoim. uolentes unionem tñ falsa cā esse nullā, Card. Paris. cōf. 51. n. 27. uol. 4.

vbi deducit plures, & faciūt notat. in l. p. scriptione, ubi Bar. & alij C. si cont. ius. uel util. pub. & in l. ult. C. de diuers. rescr. Idem Paris. conf. 136. n. 24. uol. 4. Rom. conf. 194. late Fel. in c. postulat. l. i. nu. 18. de rescr. Fran. Cur. sen. conf. 16. col. 3. & passim est approbatū uno ore, literas cōcessas tñ expressa cā falsa, non esse literas, stāte ipsarū inualiditate ipso iure, sicuti procurator falsus non dñ procurator, neq; dat aliqñ iurisdictionem, Fel. post Inn. & Bellam. in c. ad audientiam, 2. nu. 21. de rescri. quod procedit et in totū, Bar. Fel. & alij relati p. Paris. alleg. cōf. 51. n. 27. uer. constat, uol. 4. ob id dicimus cessante cā tñ dispensationis, quia non adest, uel est falsa, cessare dispensationē, Arch. & Gemi. in c. p. f. cis. dist. 55. Feli. in c. q. in Ecclesiarū, nu. 29. de constit. Rom. cōf. 404. Rui. cōf. 3. n. 14. uol. 1. Pet. de Anch. conf. 242. exteriore, Dec. conf. 318. n. 5. Fel. in c. sup. his de fid. instr. & in d. c. quæ in Ecclesiarū, nu. 43. Card. Paris. d. cōf. 51. nu. 31. & 32. uol. 4. late Dec. in c. cū cessante, col. prima post alios, de appellat. Quod uendicat sibi locum non solum in causa finali, in qua* omnes communiter conueniunt, sed etiam tñ in causa impulsua, secundum magis* receptam sententiam, testibus Couar. lib. primo uar. resol. c. ult. in princ. Me-

noch. K 4

noch, de arbit. Iud. cas. 201. nu. 2. Oldra. conf. 256. uel ad primum, Dec. in c. cum cessante, nume. 7. de appell. & in c. postulasti in 4. not. post. Abba. in ult. not. de rescr. fuit resolutum in una * Pientin. parochialis de Monticello, die 19. Februarij 1554. teste

39 Caputaq. decis. 274. p. 1. eoque magis, si ex illa motu uejur Princeps ad concedendum etiam facilius, ad not. in c. dudum, de elect. c. super literis, & c. postula sti, de rescr. Dec. conf. 541. num. 20. Curt. Iun. conf. 27. in fin. Crau. conf. 296. col. 4. Barbat. conf. 46. co. 2. lib. 2. Et infitriari non potest, in casu, de quo agit, paupertatem expressam induxisse summum Pontificem ad id concedendum, nam huiusmodi concessio, ut Resignarius impendat pro resignate, uel contra, de raro conceditur, & tunc cum magna difficultate ne vendantur beneficia, & ne approbentur pacta illicita, & Simoniaca, ut omnibus notum est in curia, immo scimus, multos sanctissimos Pontifices nunquam uoluisse id concedere, ut Pius V. Gregor. XIII. Grego. XIII. & Innoc. IX. & nunc Sanctissimus D. N. Clemens Octauus, etsi aliqui Pontifices id concesserunt per raro, & cum difficultate, ac cum causa, quae nihil aliud est, quam motuum, quo quis inducitur ad aliquid faciendum, uel principaliter, uel minus, Card. Zabar. quem refert, & sequitur Praepos. in c. quia circa, num. 4. de consang. & affin. idque uerificatur hic, ad tradita per Caputaq. decis. 274. p. 1. ubi refert fuisse resolutum de anno 1554. in una * Pientin. gratiam nullam de commendata, factam N. quod existeret in 15. ann. cum haberet 14. cum PP. facilius commendat maioribus, quam minoribus, ita facilius concedit hoc, attenta paupertate alterius, faciunt, que scribit Felin. in c. postulasti, in 10. conclu. num. 9. de rescrip. & prudens Iudex id recte absque scrupulo poterit iudicare hoc casu, scilicet ex coniectura mente concedentis, ex qua colligitur, uel propterea hoc concessisse, uel facilius, nam arbitrio Iudicis praedictae coniecturae positae sunt, Barbat. conf. 46. col. 2. lib. 2. Felin. in c. cateru, num. 4. de rescrip. Dec. in c. super literis, num. 9. eo. Soc. iun. conf. 95. nu. 71. lib. 3. Et prima regula hoc cognoscendi est stylus, Lap. alleg. 89. late Felin. in c. super literis, num. 8. uers. prima regula de rescr.

41 Nulla igitur existente ipso iure huiusmodi concessione, & per consequens supplicatione, & literis desuper expeditis, negotium re manet in statu, quo erat ante dictam concessionem, quo considerato, constat de pacto illicito prohibito, & confidentiali, quod sortitum est effectum suum, & fuit consummatum, nam fuerunt factae expensae: ex quo sequitur, esse commissam confidentiam, sicuti esset commissam, non obtenta praedicta concessione faciendi praedictas expensas, sequuto effectu, ut ex praedictis patet, & fuit resolutum in una * Conchen. 29. Qcto-bris 1539. teste Moedan. decis. 105. dixi de resigna. benef. li. 14. q. 9. num. 3. & accedit, quia licentia data aliquid illicitum faciendi, existente, nulla non excusat facientem a poena, Pet. de Anchar. conf. 401. in. cip. Stiposius quem refert, & sequitur Felin. in c. cu causa, num. 7. uers. secundo nota, de off. deleg. Gab. de malef. conclus. 8. num. 86.

44 Remanet, ut contraria tollamus, Non obstat primum, de scientia Papae, nam uerissimum est, & approbatum ab omnibus, Papae scientiam tollere omne uitium Simoniae, & confidentiae: sed id procedit, quoties ei uerum narratur: secus, si falsum, quia tunc offenduntur eius aures, & maiestas, & frustra petit,

45 auxilium, & fauorem a gratia nulla, & obreptitia, Glo. Abb. & alij omnes, in c. quia circa, de consang. & affin. Felin. in c. significante, num. 4. de rescr. huiusmodi enim scientia, & concessio perinde habetur, ac si non adesset, ad tradit. per Redoan. de Simon. p. 2. cap. 2. num. 4. & comprobauimus supra, na alias claretur causa committendi obreptiones, tam detestatas a sacris Canonibus.

46 Ad secundum respondetur, quamlibet causam excusare a dolo, procedere, ut quis non puniatur poena corporali, ut patet per Doctores relatos per Gabriel. de malef. conclus. 8. num. primo, uel melius respondetur, non habere locum in obreptione, ut fuit resolutum in * Rota, teste Caputaq. deci. 274. p. prima, Paris. conf. 51. num. 3. uol. 4. aliud est enim adesse causam, sed leuem, uel iniustam, & bestialem, prout loquuntur Doctores firmantes hanc conclusionem, & aliud est, causam esse falsam, ut ex praedictis liquet, & corroboratur, quia, ut quaelibet causa excuset a dolo, requiritur, ut illa non solum alleget, sed probetur, Corn. conf. 243. col. 5. lib. 3. & consil. 280. col. 2. lib. 4. Sarn. in §. ex maleficijs, col. 14. Inst. de action. Maran. conf. 27. Curt. iun. conf. 132. Arret. conf. 80. colum. prima, & quod fuerit motus ob illam causam ille, qui praetendit excusationem, Ang. & Imo. in lex consensu, §. ult. ff. de appel. Ale. conf. 103. col. penult. lib. primo, & conf. 115. col. penult. lib. 4. Corn. conf. 33. col. penult. uol. 4. Dec. consil. 452. col. 2. Ruin. conf. 33. col. penult. uol. 4. & eodem modo tollitur tertium argumentum.

47 Non obstat quartum, de doctrina Gemi. approbata a Rota, nam respondetur Primo loqui in subreptione, non autem in obreptione, quae distant inter se, & longe maiorem vim habet obreptio, quam subreptio, Abb. in c. quia circa, de consang. & affin. cum alijs ut per Menoc. de arbit. Iudic. cas. 201. col. penult. nam hic expressit falsum, quod non erat ibi. Secundo respondetur, quod non fuit sortita effectum, cum literae secundi beneficij curati essent nullae, & inualidae, quod non uerificatur in casu nostro, quia iam pactum de expensis fuit consummatum, & licet tunc habita fuit inualida, & ideo non considerabilis, Felin. signanter in d. c. cum causa, num. 7. uers. secundum noto de offic. delegat. post Petr. de Ancharan. quem citat.

48 Concludendum est igitur, esse ex hoc commissam confidentiam.

49 Amplia primo, etiam si obreptio fuit in minimo, nam tritum est, in beneficialibus obreptionem, & subreptionem quantum uis in minimam uitare literas, c. si properante de rescriptis, c. si motu proprio de praebend. & fuit resolutum in * Rota in una Bellicen. Prioratus coram Marsican. 29. Aprilis 1541. teste Put. decis. 131. lib. primo, in eo, qui in impetratione nouae prouisionis non expressit quantitatem fructuum indebite perceptorum etiam consistentem in uno aureo.

50 Amplia secundo, etiam si fuisset expressa falsa causa absque dolo, nam in beneficialibus obreptio, & subreptio, etiam non dolosa uitiat gratiam, & redit literas inualidas, c. super literis, ubi Butr. Abba. Imol. Felin. & omnes* de rescriptis, Card. Paris. conf. 51. num. 3. uol. 4. communis* opinio, teste Felin. in d. c. super literis, nu. 1. uers. in literis gratiae, & ita fuit* resolutum in Rota, teste Caputaq. decis. 274. p. prima, Mandos. in regul. de impetr. benef. vacat. p. obit. san. Card. q. 25. nu. 7. nam in litteris beneficia

libus mens Papae est praecisa, Imol. in c. super literis, & ibi Felin. 3. uers. sed caue, & qualitas, & que de iure uenit exprimenda, si non exprimitur, uitiat, etiam si alias Papa omnino literas concessisset, c. si motu proprio, & ibi Gl. & alij de praebend. lib. 6. Gem. in c. dudum col. 5. eo. tit. & lib. Card. conf. 34. ubi dixit, subreptionem uitiare in beneficialibus, etiam si surgat ex simplicitate, allegat Glo. in d. c. si motu proprio, & ibi Gem. col. 3. & Rot. decis. 19. de praebend. in antiquior. Fel. d. c. super literis, num. 3. uers. limita quare quod rescriptum beneficiale non potest reduci ad ea, quae si fuissent bene expressa, uel aliter expressa, retardassent, Et comprobatur ex eo, quod scripsit Innoc. in c. accedens, de crim. falsi, quod in gratiosis falsitas semper praesumitur expressa cum dolo, sequitur Fel. in d. c. super literis num. 5. Mand. id. q. 25. numer. 7. nam sic impetrans debet se informare prius de ueritate, Card. in d. c. accedens, & idem Innoc. in c. dilectus, el primo, de rescr. uoluit, quod in gratiosis in dubio praesumatur dolo, & Fel. in d. c. super literis, num. 5. uers. non dicas, quod potest hoc negans probare contrarium, quia non est praesumptio iuris, & de iure, & ei incumbit onus probandi, & quod caruit dolo, & regulare est, ac communiter receptum, ut dolo, & qui non praesumatur, l. quoties §. qui dolo, ff. de probat. & l. non ois §. a barbaris ff. de re milit. Dec. conf. 175. n. 5. Alex. conf. 65. nu. 11. lib. primo, Gramm. decis. 60. nu. 6. praesumitur in eo qui dixit mendacium, l. si quis affirmauerit, §. primo. l. quod uenditor, & l. & eleganter §. Item Pomponius, ff. de dol. l. falsus, §. si quis, ff. de furt. Gig. conf. 40. nu. 5. Fel. in c. literas ante num. 2. de praesu. Alex. conf. 63. lib. primo, Dec. in l. 2. col. 2. ff. quod quisque iur. Crau. conf. 2. nu. 13. & conf. 192. nume. 13. & de antiq. temp. par. i. uers. uidimus, num. 16. & 18. & precipue, quando commodum ex mendacio quis consequitur, Card. Paris. conf. 8. num. 5. uol. 4. Bal. conf. 250. & 382. li. 5. Crau. conf. 18. n. 12. & simplicitas allegata, & probata, quae secundum aliquos excusat in subreptione, maxime proueniens ex ignorantia, Io. Andr. Anton. de Butr. Imol. Abb. & Gem. & alij omnes in c. gratia col. 2. de rescr. lib. 6. non excusabit in obreptione, na quis tenebatur ueritatem Papae exprimere, faciunt quae scribit Luc. de Pen. in l. quoties col. 7. uers. quod si reus accusatus, C. de dign. lib. 12. Barba. conf. 43. col. 4. uol. 1. Soc. sen. conf. 54. num. 13. lib. 3. neque habet locum in prauidicium tertij, quia tunc ignorantia, quamuis probabilis non excusat, Abb. quem refert, & sequitur Fel. in d. c. super literis, num. 6. de rescr. & in quibus casibus dolo praesumitur uide latissime Mascard. de proba. conclus. 531. & in quibus casibus praesumatur, & uel non ignorantia, uide eundem Mascard. de probat. cas. 879. ubi late.

53 Limita hanc conclusionem non procedere quoties illa clausula atteta paupertate fuisset posita in supplicatione a reuisoribus inficiis resignante, & resignatario, nam hoc casu excusarentur a confidentia, ut in terminis fuit resolutum in Rota, dum impriueretur haec quaestio in una Aretin. confidentiae coram R. P. D. Serafino luna 23. Ianuarii hoc anno 1595. licet antea contrarium sententiaisset R. P. D. Iudex confidentiarum.

54 Examen per concursum fit in beneficijs curatis.

- 2 *Pactio inter concurrentes in beneficio, ut unus alteri non opponat defectus an sit confidentialis.*
- 3 *Pactum consideratur in confidentia.*
- 4 *Cessante diffinitione, cessat diffinitum.*
- 5 *Lex poenalis non habet locum nisi in casibus expressis.*
- 6 *Beneplacitum Papae tollit omne uitium.*
- 7 *Ex diuersis non inferitur.*
- 8 *Pensio non debet solui sine beneplacito Papae.*
- 9 *Pactum inter concurrentes in beneficio quando sit simoniacum.*
- 10 *Simonia committitur etiam absque datione pecuniae.*
- 11 *Impediens aliquem ab officio, uel beneficio quando peccet.*

Q V A E S T I O XLVII.

AN sit confidentia, pactio, quod alter alteri defectus non opponet in concursu, & an sit simonia.

Quadragesimo septimo, Queritur an, si plures concurrant in aliquo beneficio, & se inscribant, ut iuxta ca. 18. sess. 24. de Reform. in Conc. Trident. & inter illos fiat pactio, quod alter alteri defectus non opponet, cum realiter possunt obicere, & ut, qui iudicarentur dignior per superiorem, haberet beneficium, & solueret alteri pensionem annuam cum beneplacito sedis Apostolicae, numquid huiusmodi pactio sit confidentialis, & intret Constitutio Pij. V.

Pro affirmatiua ponderantur uerba dictae Constitutionis Pij V. uolentis esse confidentiam dispositionem de beneficio, uel pensione cum pacto, & tradunt Nauar. in Man. c. 23. nume. 110. cum sequ. Idem Nau. conf. 77. nu. 30. 33. & 36. de Sim. Mascard. de probat. concl. 1306. Maiol. de irregul. lib. 5. c. 45. col. pe. Sed inter dictos concurrentes disponitur de beneficio, & pensione ex pacto, namque stante praedicta conuentione beneficium potest deuenire ad personam, ad quam alias non deueniret opposito defectu, & pensio reseruatur pro eo, pro quo alias non reseruaretur.

Sed, hoc non obstante negatiua opinio est uerior & tenenda, secundum quam consuluit Nauar. conf. 3. tit. de Sim. quae probatur.

Primo, quia, cessat diffinitio confidentiae hoc casu cum nulla intercedat fides, arg. not. in l. omnis diffinitio, ff. de reg. iur.

Secundo, quia dicta Constitutio Pij v. est admodum poenalis, & odiosa, & non debet habere locum nisi in casibus expressis, Nauar. con. 66. de Simo. inter quos ille non reputatur.

Tertio consideratur beneplacitum Apostolicum in reseruatiua pensionis quod tollit maculam, ut dixi de resign. benef. lib. 6. q. 2.

Nec obstat argumentum in contrarium adductum quia procedit Constitutio in dispositione tituli, uel pensionis, quae fit in resignatione, collatione, & praesentatione, & quae fit absque beneplacito Sedis Apostolicae, quod praesupponimus adesse hic in reseruatiua dictae pensionis, unde sumus in diuersis, & ex quibus non inferitur uulg. l. Papinianus, ff. de minor.

Limita primo, hanc conclusionem non procedere, quoties fuisset pensio illa conuenta inter dictos concurrentes soluta absque reseruatiua Papae: nam haec esset confidentia, cum dispositio omnis de pensionem

S V M M A R I V M

ne absque beneplacito Pape fit confidentia, ut ex verbis Constitutionis predictae Pij V. supra deduximus.

Limita secundo, ut quamvis firmaverimus tali casu non committi confidentiam ex dicto pacto, ut committatur Simonia, Navar.d.conf. 3. in fi. num. 1. de Simon. nam Simonia committitur etiam sine in teruentu pecuniae numeratae, uel rei estimabilis, & sufficit onust facienda, uel non facienda, quasi pro pretio rei spiritualis, uel causa principali meditata beneficium consequendi, c. sicut 3. c. non satis de Simon. c. quam pio 1. q. 2. c. ult. de pact. c. ex parte 1. de offi. deleg. 3. c. significasti de elect. Navar. in Manual. cap. 23. sub num. 100. col. 2. & 3. & est* communis omnium Doctorum sententia, & huiusmodi pactum de non opponendo exceptiones fuit causa, ut prouisor ei conferret beneficium. An autem haec sit Simonia realis uel conuentionalis, ponit Navar. d. conf. 3. nu. 2. & num. 3. dicit prouisor teneri ad restitutionem eo modo, quo impediens tenetur, iuxta ea, quae scribunt Adrian. in 4. sent. de rest. q. 10. Caiet. 2. 2. q. 62. ar. 2. Sot. lib. 4. de iust. & iur. q. 7. ar. 1. late Navar. in Manual. c. 17. num. 69.

S V M M A R I V M.

- 1 Donans aliquid examinatorebus pro approbatione non committit confidentiam.
2 Committit tamen Simoniā.
3 Approbat in Concurſu acquirit Ius.
4 Dans pecuniā pro beneficio tentat emere Gratiam Spiritus sancti.
5 Dantes pro acquirendo beneficio sunt ipſo iure ſuſpenſi.
6 Dans pro dimiſſorijs ad quid teneatur.
7 Reſignatus cum pacto, ut Reſignatus ei ſuffragetur in alio beneficio non eſt confidentialis, ſed Simoniaca.

Q V A E S T I O XLVIII.

Donans aliquid examinatorebus pro approbatione obtinenda non committit confidentiam, sed Simoniā, & incidit in alias poenas.

Quadragesimo octavo Quæro, an donans aliquid examinatorebus occasione examinis ad beneficium, ut ipsum approbent, uel praferant digniori, aut aequo digno, committat confidentiam. Negatiua opinio est uera, quia iste casus non comprehenditur neque in ratione, neque in uerbis harum Constitutionum Pij IV. & Pij V. ut ex lectura uerborum patet, ut ex his, quae scripsimus in §. quare nos uolentes, ideo, &c.

Accedit, quia predictae Constitutiones sunt poenales, & odiosae quare restringendae erunt in casibus dumtaxat expressis. Committitur autem ex hoc simonia, ut tradit Navar. conf. 58. uers. ad quartum, tit. de simo. Et probatur in c. 18. sess. 24. de reform. Conc. Trident. ibi, caueantque ne quicumque prorsus occasione huius examinis, nec ante, nec post accipiant alioquin simonia vitium tam ipsi quam alii dantes incurrant, a qua absolui nequeant nisi dimissis beneficiis, quae quomodocunque etiam antea obtinebant, & ad alia in posterum inhabiles reddantur, &c. Quod decretum ligat examinatores, accipientes &

eos, qui dant, & loquitur de datione ante examen, uel post, dummodo occasione examinis detur, nihil refert quando praestetur, & priuat non solum illo beneficio ita obtento, sed etiam alijs obtentis antea, & obtinendis, & ideo inquit Navar. d. conf. 58. col. 1. quod poenae simoniae realis habent locum hoc casu, nam ut dicit idem Naua. col. 3. per approbationem factam in concursu acquiratur approbatio in illo beneficio, & pro illo beneficio, & pro illo iure spiritali fuit datum, & ideo scribit idem Navar. predicto conf. 58. col. prima, uers. tertio, quod dantes pecunias examinatorebus, ut eos tanquam idoneos praesentet Episcopo, ad effectum, ut ab eo ordinentur, quod tentant emere gratiam Spiritus Sancti id est ordinationem, ut dicit tex. in c. quando, distin. 24. & propterea sunt ipso iure suspensi, ut uult ibi Gl. per c. reperiuntur, 1. q. 1. quod autem in dantibus media toribus pro impetrandis dimissorijs, disputat, & resoluit Navar. alleg. conf. 58. Et, hac sumpta occasione.

Quæro, an resignatio beneficij sit confidentialia facta cum pacto, ut resignatarius suffragetur resignanti, uel alteri in aliqua electione, in qua ipse habet uocem, uel multum potest? Negatiua opinio mihi uidetur uerior, quia praesens casus non comprehenditur in uerbis, neque in rationibus Constitutionum Pij IV. & Pij V. quae cum sint poenales, & odiose intelligendae sunt in suis limitibus, & eatenus, quatenus exprimunt, uerum ex hoc committitur Simonia ut tradit in specie Naua. in Man. c. 23. n. 100. col. 2. uers. Nam cum quis renunciat, ut not. in cap. quam pio prima q. 2. c. sicut, & c. non satis de sim. c. ex parte de off. deleg. c. cum pridem, de pact.

S V M M A R I V M.

- 1 An dans post resignationem committat confidentiam, & num. 5.
2 Verbum remittere importat donationem.
3 Simonia committitur ex datione, & remissione.
4 Causa indicat, quid actum sit.
5 Post actum, quis libere potest dare in beneficiabilibus.
6 Beneficiatus potest libere disponere de fructibus beneficii.
7 Quisque tenetur diligere proximum.
8 Eleemosina inter bona opera computatur.
9 Aduerbium adiunctum dispositioni qualificat.
10 Praesumptio cessat data causa.
11 Electus dans post electionem non incurrit poenam.
12 Non statuitur contra legem naturalem.
13 Grati esse debemus.
14 Absurdum tollendum.
15 Sanguis non est eliciendus.
16 Fideicommissum fit in fraudem fisci cum fit incontinenti.
17 Remissio debiti facta a resignatario resignanti non est Simonia.
18 Distantia temporis excludit delictum.
19 Actus subsequens quando non retrahatur ad praecedens.
20 Datio temporalium relatiue facta ad spiritualia abſque pacto non est Simonia.

Q V A E S T I O XLIX.

Quando resignatarius donans resignanti post resignationem committat confidentiam.

Quadragesimo

Quadragesimo nono, Quæro, an si resignatarius post resignationem donet aliquid resignanti aut consanguineo ipsius, puta ex fructibus ipsius beneficii, uel alterius sponte, uel ex aliqua iuxta causa, committat confidentiam prohibitam his Constitutionibus?

Pro affirmatiua, primo poteratur Constitutio Pij V. in §. Quære, ibi, aut quicumque successor illi, uel eius propinquus ipsos fructus, aut partem aliquam remiserit eorundem. Pondero uerbum Remiserit, quod importat donationem, l. contra. §. si filius. ff. de pact. l. 1. ff. de transactio. l. si mulier, & ibi Bal. & Alex. ff. de cond. ob. cau. l. si fundi sub conditione §. Titio, & ibi Gl. ff. de leg. 1. l. si donationis, & ibi Bal. C. de don. Io. Andr. & Abb. in c. ex insinuatione, de iur. patr. cum infinitis alijs, quae ad hoc conueniunt. Tiraq. in rep. l. si unquam, in uerb. donatione largitus, num. 173. C. de reu. don. qui nu. 173. dicit tam committere simoniā remittentem, quam donantem, & ibi Gl. & Abb. in 2. not. de testib. Barb. conf. 41. col. 16. lib. 1.

Secundo, quia huiusmodi donatio uidetur facta ob causam praecedentem, & sic ob cessionem, & ideo indicat, quod in ea actum sit, l. sed Iulianus §. proinde, ff. ad Maced. l. quaedam, ff. de rebus dubijs Paul. de Caltr. conf. 247. num. 5. lib. 1. & ex hoc oritur praesumptio.

His tamen non obstantibus, contraria opinio est uerior, quae tenuit Rot. coram R. P. D. Orano Auditore Rotae in una Colentina praesentia confidentiae, die Lunae, 4. Februarij, 1591. ut donatio omnium fructuum, uel partis beneficii resignati post resignationem factam a resignatario resignanti non sit confidentia, si resignatio beneficij non sit facta hac intentione, ut id fiat, & cum pacto, non potest quis, postquam est beneficium assecutus, sponte, aut ex aliqua causa iusta, fructus, aut eorum partem resignare, si aut alteri donare, absque uicio simoniae, uel confidentiae. c. Artaldus, ibi, antequam eligeretur, 8. qu. 3. Gl. in c. quamuis in uerb. postmodum, c. qu. 2. Io. And. Abb. Fel. & Dec. in c. ueniens, el primo, de testib. Abb. in c. cum M. num. 24. de const. Dec. cōf. 118. num. 4. Sarn. de trienn. q. 12. uers. secundo principaliter, Put. decif. 171. nu. 9. l. 2. Moed. decif. 166. incip. permutatio, Card. Paris. conf. 30. num. 2. 1. uol. 4. Nat. conf. 229. nume. 11. Ferret. conf. 393. nu. 8. & communiter Doctores, ut habetur in d. c. ueniens; Accedit, quia alias sequeretur absurdum, quod beneficiatus de fructibus beneficii non posset libere disponere, quod esset contra ueram, & receptam omnium Canonistarum sententiam. Gl. in c. praesenti uerb. nostrarum, de off. ord. in 6. Imol. in c. ceterum de don. & in c. ult. de pecul. cleric. late Bursat. conf. 376. n. 19. cum seq. uol. 4. Comprobatur etiam, quia hoc esset contra charitatem, qua tenemur subuenire proximo, iuxta illud, Homini homo Deus.

Ita etiam in simili in Euangelio prohibetur eleemosina facere, ut uideamur ab hominibus, Ex quibus uerbis non damnatur eleemosina, quae inter bona opera connumeratur, ut late per Navar. in ca. si agamus, num. 8. de penit. dist. prima, sed tunc demum si facta sit ea intentione, ut ab hominibus uideamur, ita non sola fructuum concessio inducit simoniā & confidentiam, sed ea, quae fuit facta intentione praua, & pacto, ut etiam aduerbium adiunctum dispositioni ostendit, cuius natura est qualificare factum, l. P. omponius, & ibi Bar. n. 19. ff. de neg. gest.

Ultimo, id certificatur ex recepta doctorum omnium sententia, simoniā, & confidentiam non committi sine pacto, ut dixi supra.

Ad contraria respondetur. Ad primum, Bulla illis uerbis non dicere huiusmodi donationem esse confidentiam, & sic uere commissum esse delictum, sed dicit, ex ea remissione, & donatione praesumptio nem ex qua alijs coniecturis concurrentibus uult delicti commissi resultare probationem, quae praesumptio cessat, quoties ex causa constat donasse, ut late fuit dictum in alia quaestione.

Sicut neque Constitutio haec Pij V. procedit, quoties fuit datu resignanti a resignatario, collatori ab eo, cui fuit beneficiu, collatu praesentati a praesentato, eligenti ab electo, post longu tempus a resignatione, collatione, praesentatione, uel electione, ut spatium trium annorum consuluit in terminis Nau. cōf. 66. incip. R. Domine, tit. de simon. quod est transpositum. fol. 803. in secundo Tom. & nu. 5. dicit, Constitutiones has Pij III. & Pij V. non intendere prohibere beneficiarijs, ne quid unquam donent eis, per quorum resignationem, collationem, electionem, & praesentationem obtinuerunt beneficia: quia id fuisset statuere contra legem naturalem, quod non poterant. c. sunt quaedam, 23. q. 1. nam quisque obligatur benefacere potius illis, a quibus talla beneficia acceperunt, quam alijs, iuxta notabilia uerba posita in cap. cum in officijs, de testament. cum in officijs charitatis primo loco illis teneamur obnoxij, a quibus beneficium nos cognoscimus accepisse, Nam alioquin sequeretur, quod nulla renuntiatio, uel collatio reperiretur facta ab uno amico alteri in eadem ciuitate degente, quae non posset iudicari confidentialis, si aliquot annis in eadem conuixerint quando quidem uix reperiretur ullus adeo ingratus, ut nulla munera, uel obsequia, uel officia retribuere ei intra tantum tempus, arg. not. per Gl. in l. si non fortem, §. libertus, ff. de cōd. indeb. & subdit Navar. quod uix ullus Cardinalis, Archiepiscopus, uel Episcopus, habens ius conferendi beneficia pingua, inueniretur, qui non deberet praesumi confidetiarius, si retributio facta post collationem post duos uel tres annos argueret confidentiam: quod est absurdum, & nullatenus dicendum, l. nam quod absurdum, ff. de bon. liber. & huiusmodi Constitutiones non pias, sed poenalisissimas, & odiosas extendere ad hunc casum esset elicere sanguinem, inquit Navar. ex c. 30. prouerb. c. denique, dist. 30. ideo alias uidi per doctissimos consultum coniecturam illam, de qua in hac Constitutione Pij V. de resignatione facta a resignatario nepoti, aut consanguineo resignantis non procedere, quoties post longum tempus fuit facta resignatio puta spatio alicuius anni. Nam in alia coniectura Pius V. ponit modicu tempus, id est duorum, aut trium mensiu & tacita fides de restituendo incapaci & tacitum fideicommissum in fraudem fisci tunc arguitur, cum fit incontinenti, ut tradunt Bar. conf. 194. in fi. Palatinus Ruin. subr. de don. in ter. uir. & uxor. §. 3. nu. 13. cum alijs, ut per Couar. in Epit. de spons. c. 8. §. 8. nu. 5. Bald. in l. eam quam, num. 40. C. de fideicommiss.

Hic in facti contingentia consuluit Alciat. resp. secundo, col. 2. nume. 16. & 17. cum sequent. libr. 1. non esse simoniā remissionem debiti factam a Resignatario Resignanti longo tempore post resignationem, nam huiusmodi distantia temporis excludit omnem praesumptionem, Rom. & alij, l. qui in aliena,

aliena. §. si is qui putabat, ff. de acquir. hær. nec actus subsequens potest presumi factus ad executionem factus precedentis, cum sequeretur delictum; Bal. in l. felicissima, C. de his qui a non dom. Et solent omnes inter se uti hac liberalitate not. per Bart. in l. quæ dotis ff. solut. Matri. Nec est obliuioni tradendum in hac materia, quod scribit Ant. de Butr. in c. tua nos, in fi. de simon. dationem temporalium etiã correlatiue factam ad obtinenda spiritalia absque pactione non inducere simoniam sequitur Socin. sen. numer. 5. Amplia etiã si eodem tempore, ut ibi Zabarel.

S V M M A R I V M.

- 1 Dans ante resignationem non committit confidentiam, nec simoniam.
2 Alienans ante delictum non uidetur facere in fraudem.
3 Simonia, quando exactio dat causam collationi.
4 Alienatio modico tempore ante delictum presumitur fraudulenta.
5 Ex uerbis & signis colligitur fraus.

Q V A E S T I O L.

Quando ex datione ante resignationem arguatur confidentia,

Quinquagesimo, Quæro, an arguatur confidentia ex datione facta ante collationem, præsentationem, resignationemque.

Huiusmodi dationem non esse simoniam scribit Redoan. de simon. par. 3. c. ult. nu. 2. vide Abb. in c. tuam de simon.

Nam datio temporalium libera non relative facta ad causandam dationem spiritalium non inducit simoniam, Butr. per illum tex. in c. tua nos. nu. 3. & in c. dilectus secundo, num. 3. ubi etiã Zabarel. eodem numero, de Simon.

Ideo alienatio etiã omnium bonorum facta ante delictum non presumitur facta in fraudem fisci, Bar. in l. post contractum, num. 2. Alc. num. 37. uerf. exterum, ff. de donat. Sal. in l. si quis post hac, col. 4. c. de bon. profer.

Limita, nisi exactio dederit causam collationi, præsentationi, & resignationi, Redoan. d. par. 3. c. ult. nu. 5. ubi loquitur de consuetudine habente hoc fundamentum, ut sit vitiosa, Abb. in c. cum in Ecclesia, de consuetu.

Limita, nisi paulo ante resignationem fuisset datum cum conuentione, nam colligeretur ex hoc, de disse causa resignationis nam etiã alienatio modico tempore ante delictum presumitur fraudulenta, Dec. conf. 235. co. 2. uerf. 5. presumitur. Nat. conf. 549. num. 9. libr. 3. Anch. conf. 51. num. 3. Blanch. tract. de indic. num. 58. Pic. in d. l. post contractum; numer. 36. Io. Anib. numer. 163. uel colligeretur ex aliquibus uerbis, sicut signis, Alciat. in l. si maior la prima. uerf. 7. C. de transact. Pic. dict. l. post contractum, numer. 68. Menoch. de præsumpt. libr. 3. præsumpt. 124. num. 69.

S V M M A R I V M.

Ex resignationibus reciprocis factis inuicem filiis, an colligatur confidentia, & nu. 13.

- 2 Actus reciproci inducunt simoniam.
3 Conuentiones in beneficiis prohibentur.
4 Correspectiuitas ex mandatis datis uni procuratori.
5 An colligatur correspectiuitas, si consensus fuerint præstiti eodem tempore.
6 Resignationes in fraudem qua.
7 Fraus ex causa presumitur.
8 Filius in beneficio non potest succedere patri.
9 Ex mandatis datis eadem die colligitur correspectiuitas.
10 Quid ex mandatis datis modico tempore interiecto.
11 Fama facit semiplenam probationem.
12 An fama probet simoniam.
14 Interpretatio capienda, ut delictum excludatur.
15 Quisq; potest resignare suum beneficium.
16 Lege naturali quis est obligatus ad gratiam referendam.
17 Regula de triennali reddit tutos.
18 Correspectiuitas non consideratur, cum digressum est ad actus extraneos.
19 Fama non probat confidentiam.
20 Fama debet a probis prouenire.

Q V A E S T I O L I.

Quando ex mandatis correspectiuis arguatur confidentia,

Quinquagesimo primo, Quæro, de notabili questione, quæ diu fuit disputata in Romana Curia, an ex duobus mandatis cõfectis in partibus, uno die primo, in quo Titius constituebat procuratorem N. ad resignandum in fauorem M. filij Meuii Canonicatum Ecclesiæ Calaguritan. altero die 3, in quo Meuius constituit eundem procuratorem ad resignandum Canonicatum, quem obtinebat in eadem ecclesia in fauorem G. filij Titij, uigore quorum madorum fuerunt admisse resignationes, expedite litteræ, & captæ possessiones, & prius habuerant dispensationem, ut possent consequi quæ cumque Canonicatum in Ecclesia, in qua patres eorum, dummodo non succedant patri, colligatur confidentia prohibita per has Constitutiones?

Pro affirmatiua, primo, adducitur, quia omnes actus reciproci in beneficiis inducunt simoniam Sarn. de trien. q. 12. n. 13. Cresc. decis. 78. Paleot. dec. 130. Et cõiter alij, sed hæ resignationes sunt corespectiue, & reciproce, resigno in fauore filij tui, ut resignes in fauore filij mei, ergo simoniace, ut sunt oes aliæ conuentiones, q; prohibentur in beneficiis, e. cum priidem, c. pactiones, de pact. & fuit resolutum de anno. 1583. in una Astorican. de Villarin. & in alia Gerunden. præceptorie, coram Reuer. Patre D. Gypsiõ.

Et de huiusmodi correspectiuitate satis constat. Primo ex mandatis datis uni & eidem procuratori, Peregr. decis. 83. libr. primo, Rot. decis. diuersis 234. ad fi. pag. 2. in impress.

Secundo, quia ambæ supplicationes fuerunt eodem tempore datæ, & consensus præstiti, Put. decis. 490. libr. 2. Achil. decis. prima, de Simon. Peregrin. d. decis. 83. & fuit dictum in præfata Gerunden. & de duobus consensibus eadem die gestitis habetur in ter decisiones diuers. 446. par. prima, in una Bononiensis, pensionis.

Tertio, quia fuerunt factæ in filiis utriusque, & sic

fiel in fraudem, ca. 2. de fil. presbyt. c. 15. sess. 25. Cõci. Triel. nam data causa probabili sic simulandi de fidei presumitur talis fraus, Bart. in l. post contractum. nu. 1. ff. de donat. Rot. decis. 1. de don. in nou. Et hoc facit presumere decretum Concilij, d. c. 15. sess. 25. ad tradita per Alci. de præsumpt. par. 2. nu. 4. non enim poterat filij succedere patri, Ideo, ut eui tarent hoc, uidentur ita conuenisse, Anch. cõf. 434. nu. 3. uerf. præterea, Crau. cõf. 153. n. 8. & 9. Et fuit resolutum in vna Oscan. Prioratus, ut habetur decis. 234. prope fi. in impress. par. 2. & faciunt tradita per Gl. in c. vnico, & ibi Abb. nu. 14. & 29. ut Ecclési. benefic.

Quarto, quia, quamuis mandata non fuerint data eodem die, ex quo induceretur correspectiuitas proculdubio, Put. decis. 525. lib. 2. Moeda. deci. 224. Achil. decis. 4. de renunc. tamen idem erit, quando fuerint data modico tempore interiecto, & sic ex interuallo, Caputaq. decis. 297. p. 2. habetur inter decis. diuers. 234. in fin. pag. 2. & fuit resolutum in una Placen. bonorum coram R. P. D. Seraphino 11. Maij 1583. Et in alia Reatin. pensionis coram R. P. D. Pamphilio 10. Junij 1588. ubi aderat interualum trium dierum, & alia Gerunden. præceptoria, intercesserant. 15. dies, & ita tradit Sarn. quæstio. 12. de trien. iudicasse. Rotam: Ac in alia Hispalen. & Corduben. beneficiorum, coram supradicto, Gypsiõ, per not. per Anchar. conf. 434. nu. 3. Crau. d. conf. 153. in nu. 8. & 9. Ut consulto uolentes fraudare interponant huiusmodi interuallum temporis, Alex. conf. 51. num. 2. lib. 4. Craue. conf. 156. nu. 18. Accedat ueritas, & actus sequens, late Caputaq. decis. 235. p. 2. num. 3.

Quinto, Ponderabatur etiã fama, quæ regulariter facit semiplenam probationem, & cum bullæ sint contentæ præsumptionibus, ergo & ea, & ita alias Rota famam probauit in una Caurien. Canonicatus, coram R. P. D. Rubeo, de anno 1581. eo magis in his, quæ sunt difficilis probationis, Butr. in c. ueniens, el. primo, num. 10. de testib. Roman. conf. 76. num. 6. Alex. conf. 88. num. 1. lib. 7. Dec. in cap. 1. num. 10. de appell. facit decis. Caputaq. 299. in impress. & quod in una Calaguritan. beneficiorum, coram R. P. D. Blanchetto fuit resolutum de ann. 1575. Et pro hac sententia iudicauit Iudex confidentiarum.

His tamen non obstantibus, contrarium determinauit Rota in d. Calaguritan. Die lunę 14. Decembris 1592. coram R. P. D. Pegna Auditore Rotæ, & iterum proposita eadem causa coram R. P. D. Pamphilio Veneris 25. Junij 1593. Domini steterunt in decis. Primo, quia non constabat, primum resignantẽ dedisse mandatum sub confidentia, uel præcedente pactione, ut alter postea simile mandatum daret ad resignandum suum Canonicatum eius filio. Vnde, cum fieri poterit, ut huiusmodi primum mandatum fuerit sponte, & nulla præcedente pactione, confidentiaria datum, & postea alter idem quoque sponte præliterit, in dubio ea interpretatio est capienda, quæ delictum excludit, l. merito, ff. pro soc. e. estote, de reg. iur. D. Tho. 2. 2. q. 60. art. 4. Primus enim actus resignationis seclusa pactione non erat illicitus, cum quisque possit resignare suum beneficium: Et late dixi de resign. benefic. lib. 3. q. prima, neque secundus gratuito, & sponte factus fuerat simoniacus, Felin. & alij in cap. tua nos, de Simon. nã po

tuit manare a fonte gratitudinis, cum lege naturali, quis sit obligatus ad gratiam referendam opportuno tempore, l. sed & si lege, §. consuluit, ff. de pet. hær. d. l. si non fortem, §. libertus, ubi Gl. in uer. natura, ff. de condit. indebit. cap. cum in officijs, de testam. D. Thom. 2. 2. q. 106. art. 3. Nauarr. in confis. de dat. & promiss. not. 1. Ergo sequitur, cessante pactione, modo, & conditione, non posse hos actus confidentiales reputari. Secundo quia, esto, quod aliqua posset considerari confidentia inter illos resignantes, cũ hodie sint defuncti, non debet præiudicare illis, qui tunc redduntur regula de triennali, ut per Sarn. d. qu. 12. reg. de trien. & fuit resolutum in una Hispalen. beneficij de Ecija, die 16. Nouembris. 1579. coram S. D. N. tunc Auditore Rotæ.

Et ad contraria respondetur, mandata non esse correspectiua, cum non sint eadem die rogata, Caputaq. decis. 197. & 234. p. 2. Peregr. decis. 289. li. 3. quia contrahentes digressi fuerunt ad alios actus extraneos, ut late etiã comprobauit de resigna. benefic. lib. 14.

Non obstat decisio allegata in illa Gerund. Præceptoria, quia respondetur ibi non fuisse resolutum, actus fuisse correspectiuos propter mandata facta intra paucos dies, sed quia erat locus Constitut. Pij III. & Pij V.

Nec etiã obstat decisio in illa Bononien. transactionis pensionis 23. Ianuarij 1579. coram S. D. N. quia loquitur de cõsensibus præstitis per principales presentes in Curia, non autem per procuratores, ut nos.

Minus obstat alia decisio in illa Osce. Prioratus coram Reuer. Oriolen. 20. Junij 1581. nam loquitur ad alium effectum, & in fine dicit, quod prædicta fortasse non sufficerent ad inducendam simoniam.

Non obstat alia decisio in illa Reatin. pensionis, quia respondetur, multa in ea affuisse indicia, & presumptiones confidentiam probantia.

Nec ex eo, quod essent filij, concludebatur confidentia, ad tradita in c. in præsentia de probat.

Nec fama multum in hac materia est tribuendũ, cum sit indicium inconstans, vagum, & a delicto longe remotum, maxime non concurrentibus alijs, Gra. conf. 57. num. 8. lib. 2. Clar. §. ult. q. 2. r. uerf. fama, Caputaq. decis. 299. lib. 1. in manuscr. & si non emanauit a probis, c. qualiter el. 2. de accus. ca. licet heli, de sim. Et fuit resolutum, in his terminis in causa Firman. Cappellanæ coram S. D. N. 7. Maij. 1582.

Et ita, ut dixi resoluuit Rota coram R. P. D. Pegna, & et confirmauit denuo proposita causa hoc anno. 1593. coram R. P. D. Pamphilio, ut supra retuli.

S V M M A R I V M.

- 1 Collatio facta ab ordinario recipiendo inuamẽtum a collatario, quod non resignabit, an sit confidentialis, & num. 6.
2 Quisq; potest resignare beneficia.
3 Confidentia ex pacto etiã tacito colligitur.
4 Collator non potest paciscere cum collatario.
5 Pactum, quod non est a iure non est apponendum in collatione.
7 Intellectus. §. Item, constitutionis Pij V.
8 Lex pgnalis loquens de affirmatiua non habet locum in negatiua.
9 Beneficia sunt conferenda sine diminutione.

10 Onus impositum minuit pretium.
11 Iuramentum non debet esse impedimentum maioris boni.

Q V A E S T I O LII.

Collatio Ordinarii cum iuramento de nō resignando non est confidentialis, sed Simoniaca.

Q Vinquagesimo secundo Quæro an sit confidentialis collatio facta ab Ordinario, vel alio collatore, recipiendo iuramentum a collatario quod ipse non resignabit illud beneficium cum pensione, nec in favorem alicuius, nec etiam permutabit illud, sed tamen pure, & libere, ac simpliciter in manibus Papæ, uel ipsius Ordinarii, quoties id uoluerit facere?

Alias, cū hic casus accidisset, pro affirmatiua, pōderabatur, §. Item, huius Constitutionis Pij V. ubi iudicat confidentialem collationem factam ab ordinario, vel alio Collatore cum conditione tacita, uel expressa, contra iuris communis dispositionem, ut expresse dicitur illis uerbis *Contra iuris communis ordinationem*. &c. Sed huiusmodi conditio est contra ius commune, secundum quod potest quis resignare beneficia quæ obtinet, Io. Andr. in rub. de renunc. num. 4. Rot. decis. 26. in fi. de proc. in antiq. & decis. 3. n. 4. de re iud. eo. lib. Ber. in c. cum omnes, nu. 24. de const. Boer. decis. 205. nu. 4. cum aliis adductis a me libr. 3. de resign. benef. quæst. prima nu. 1. cum seq. ergo &c.

Secundo afferebatur, quia confidentialis ex pacto, & conditione etiam tacita deprehenditur, siue in collatione siue in resignatione, aut præsentatione interueniat, Nauar. in man. c. 23. num. 107. uers. ad decimū & nu. 109. & 110. Idem Nauar. conf. 27. de Sim. Gabr. conf. 172. nu. 4. & 12. cum sequ. uol. 2. sed in casu nostro adest in collatione conditio, modus, pactum expressum, ergo collatio est confidentialis, cum collator nequaquam possit pacisci cum eo, cui collaturus est beneficium, c. quam Pio 1. q. 2. c. ult. de pact. alias committitur Simonia, dd. in c. ex parte 1. de offic. deleg. & in cap. quæsitum, de rer. permut. Loque magis, cum non in sit a iure huiusmodi pactum, iux. Gl. & tradita per Fel. in d. cap. ad audientiam de ref. immo sit contra ius, ut supra deduxi:

His tamen non obstantibus, contrariam opinionem existimo ueriores, quia d. §. Item, huius Constitutionis Pij V. loquitur de conditione tacita, uel expressa, apposta ab Ordinariis in collatione, ut illi, quibus conferuntur beneficia, resignent ea beneficia, quibus ipsi uoluerint, aut pensiones, uel fructus ipsis, aut alijs dent, ut ex uerbis expressis colligitur & tradit Nau. in Man. c. 23. sub. num. 110. uers. noto septimo, Maiol. de irreg. lib. 5. c. 45. sub. num. 5. Mascard. de probat. conf. 1306. col. antepen. & pen. & alii quos in interpretatione d. §. citauit, & attuli rationes, sed conditio, de quibus in casu nostro, est admodum diuersa, cum sit de non resignando. Ergo non debet comprehendere sub lege pœnali, & odiosa, reg. odia, cum ibi notatis de reg. iur. lib. 6.

Constitutio enim pœnalis comprehendens affirmatiuam, non habet locum in negatiua, Docto. in l. si uero, §. de uiro, ff. solut. matr.

Eo magis, cum adsit diuersa ratio inter utrumque casum, ut patet ex his, quæ scripti in d. §. item. Non obstat id, quod ponderabatur dict. §. item,

illis uerbis, *Contra iuris ordinationem*. nam refertur ad conditionem de resignando cui uoluerit collator, quod est contra iuris communis ordinationem, ut patet, ibi ea conditione tacita, uel expressa, ut postea, cum aliter pro arbitrio collatoris seu alterius cuiuscumque contra iuris communis ordinationem disponatur, nam, alia sequeretur, quod omnis conditio contra ius apposta in collatione esset confidentialis, quod est falsum, & Absurdum. Ad secundum responderetur, quod pactum tacitum, & expressum inducit confidentiam in casibus confidentialibus, non autem in alijs.

Cōcludo igitur hanc nō esse confidentiā, cū non colligatur neque ex uerbis, neque ex ratione Constitutionum Pij III. & Pij V.

Declarata tamen, ut huiusmodi conditio, apposta in collatione per Ordinarium, uel alium collatorem sit illicita, ut consuluit Nauar. conf. 1. de concess. præben. & omnes in hoc consentiunt.

Et ratio est, quia beneficia sunt conferenda sine diminutione, c. primo, ut Eccles. benef. & conferens beneficium cum prædictis oneribus uidetur, conferre cum diminutione, nam regulare est, ut onus impositum rei minuat pretium eius, c. cum Io. cum illi not. de Fid. instr. l. fundi partē, ff. de cōtrah. emp. Gl. & Bar. in l. mortis causa capimus, §. ult. ff. de donat. causa mort. & tradit Bal. in d. l. fundi Fel. in d. c. cum Io. nu. 4. & num. 33. cum seq.

Accedit, quia collator prohibetur aliam conditionem in collatione adijcere, quam eam, quæ de iure inest, Fel. & alij in c. ad audientiam, de rescri. Nauar. conf. 45. num. 2. de præb.

Declarata secundo, ut huiusmodi conditio, reddenat simoniam, nam inquit, Nauar. d. conf. 1. num. 2. de concess. præb. non auderem excusare conferentem nec collatarium a simonia, nam inficiari nō potest, interuenire in huiusmodi collatione conditio, & modum, qui iure non inest. Et faciunt quæ, habentur in c. quam pio, c. q. 2. ca. ult. de pact. & nu. 3. Idem Nauar. d. conf. 1. concludit, huiusmodi iuramentum non esse ualidum, & posse, eo non obstante resignare cui uoluerit, & cum pensione. nam iuramentum non debet esse impedimentum maioris boni, D. Thom. 2. 2. q. 89. art. 7. Abb. Fel. & alij. in c. si uero, de iur. iur. Idem Fel. in ca. si debitores, nu. 9. de iur. iur. ubi late, Et scripsi alias.

S V M M A R I V M.

- 1 An praua intentio Ordinarii in collatione annullat collationem, & nu. 3.
- 2 Collator nō potest recipere fructus beneficii collati.
- 4 Constitutio Pij V. super confidentiis loquitur de resignante, & non de Ordinario.
- 5 Lex odiosa non debet extendi.
- 6 Absque pacto non committitur confidentialia.
- 7 Non quælibet intentio inducit confidentiam, sed ea quæ est nota alteri.
- 8 Intentio praua eligentium non nocet electo.
- 9 Intentio praua presentantis non nocet presentato.
- 10 Collator habens prauam intentionem exigendi fructus, & postea fillos consequatur ex donatione collatarii, non committitur Confidentialia.
- 11 Collator defendens litem beneficii collati, & expensens non committit confidentiam.
- 12 Causa presumitur ut excludatur delictum.
- 13 Ex actibus factis longo tempore cessat respectiuitas.

14 Ex pacto in collatione Simonia & confidentia.
15 Pactum, ut noceat, est probandum.

Q V A E S T I O LIII.

Intentio praua Ordinarii collatoris quando faciat vacare beneficium.

Q Vinquagesimo tertio Quæro, an, si Ordinarius conferat beneficium & habeat prauam intentionem recipiendi fructus post collationem ex hoc committatur confidentialia, ut ex ea uacet beneficium?

Pro affirmatiua, Primo adducitur Constitutio prædicta Pij V. in §. Quare, ibi, etiam sola dimittentis in tione receperit, &c.

Secundo, quia prohibetur collator recipere fructus beneficii collati, ut communiter est receptum, & practicatur.

His tamen non obstantibus, contraria opinio est uerior, quam in terminis tenuit Hier. Gabrie. conf. 172. in princ. lib. 2. Nauar. conf. 33. num. 4. de Simo. Idem Nauar. in c. 23. nu. 109. & probatur huiusmodi opinio, tum quia potest sustineri, ut facit Gabr. loc. cit. quod hæc extrauag. Pij V. loco citato loquitur de resignante, non autem de Ordinario, qui cū nullum ius habeat in beneficio, cessabit Constitutio quæ cum contineat odium, non debet extendi ad hunc casum ca. odia, c. in penis, de regu. iur. lib. 6. & multo maior ratio militat, ut spectetur mēs resignantis habentis ius, quam Ordinarii nullum habentis, ad effectum, ut noceat resignatio. Tum etiā quia absque pacto, modo, & conditione non committitur confidentialia, Nauar. in man. c. 23. num. 107. & nu. 109. & num. 110. Nauar. conf. 27. & conf. 30. & 33. & 36. de Sim. & communiter Doct. ut ex pluribus rationibus conclusi supra, & tamen in hoc casu præsupponimus nullum adesse pactum, nullamque conditionem, sed, duntaxat Ordinarium habuisse hanc intentionem prauam.

Non obstant contraria, nam ad primum responderetur, illa uerba esse intelligenda de intentione nota ei, qui receperit beneficium, ut tradit Gabriel. loco cit. & dixi supra.

Secundum, remanet sublatum ex prædictis.

Concludendum est igitur, intentionem prauam Ordinarii non nocere ei, cui collatum est beneficium.

Amplia primo, ut nec etiam noceat electo intentione praua eligentium, ad effectum inducendi confidentialiam, ut in terminis scriptum reliquit Nau. cōfi. 33. num. 4. uers. tum quia, de Simon.

Amplia secundo, ut nec etiam noceat presentanti intentione praua presentantis ad effectum inducendi confidentialiam, ut in terminis etiam scripsit Nauar. d. conf. 33. num. 4. de Simon.

Amplia tertio, ut nec etiam tali casu committatur confidentialia, si postea ille cui fuit collatum beneficium permittat ut Ordinarius recipiat fructus beneficii collati, Ita in facti contingentia respondit Gabr. d. conf. 172. num. 10. 14. & 23. lib. 2. Dummodo primo, id faciat Episcopus nullo intercedente antea pacto, ut late cōclusi ex pluribus rationibus in d. quæst. secunda, ut ad sit causa, quæ excludat omnem præsumptionem, & suspicionem, ut in casu Gabr. nam ibi Episcopus contulit beneficium suo familiari, super quo beneficio cū esset mortuus, Episcopus collator litem defendit, & aliquid expendit tuendo iu-

risdictionem suam ratione proprii interesse: potuit igitur percipere fructus expensos: uel etiam, quia haberet longo tempore post collationem aliquid ex fructibus ab eo, cui contulit, nam hoc casu nulla committitur confidentialia, ut expresse scripsit Gabriel. d. conf. 72. num. 14. uers. restat, lib. 2. Idque potuit fieri uel ratione gratitudinis, quæ tali casu non est prohibita, ut probat Nauar. conf. 33. num. 4. de Sim. uel ex alia causa, quæ presumitur, ut excludatur delictum l. merito, ff. pro soc. & quoties apparet alia causa, cessat confidentialia, Put. decis. 385. lib. 1. & decis. 489. ll. 2. Dec. conf. 118. nume. 2. Sarn. de trien. quæst. 12. num. 11. & 12.

Et regulare est, ut cesset respectiuitas, quando actus sit longo tempore post Feder. de Sen. cōfi. 258. Dec. conf. 118. num. 4. Sarn. de trien. q. 12. nu. 12. Achil. decis. 353. in manusc.

Limita, non procedere, quoties intercessit pactum inter Ordinarium, & eum, cui fuit collatum beneficium: nam hæc esset Simonia, & confidentialia, ut oēs Doct. concludunt, in c. cū nisi pridem, de pact. in c. quæsitum de rer. permut. dixi ample in d. q. & probatur in d. Bulla Pij V.

Huiusmodi autem pactum siue intentio mala, quæ nocet, de qua loquitur dicta Constitutio, est probanda, ut in terminis firmat Gabr. d. conf. 172. num. 12. libr. 2. quod est per omnes receptum.

S V M M A R I V M.

- 1 Collatio facta a Cardinali familiari, cui dixit, ut illud resignaret cum pensione, an sit confidentialia, & num. 4.
- 2 Simonia realis quæ.
- 3 Conuentio inducit confidentiam.
- 5 Significatio modi non est pactum.
- 6 Beneficium curatum cogit ad residentiam.
- 7 Canonicatus requirit residentiam.
- 8 Confidentialia sine pacto non committitur.
- 9 Vbi non competunt uerba neque dispositio.
- 10 Consilium non obligat.
- 11 Consilium quando sit punibile.
- 12 Consilium in dubio presumitur bonum.
- 13 Nilum excludendum.
- 14 Casus omisus relinquatur dispositioni Iuris.
- 15 Pœnalis lex non extenditur.
- 16 Error circa ius humanum obscurum non est peccatum mortale.

Q V A E S T I O LIIII.

Quando collatio sit confidentialis, si conferens aliquid dicat ei cui confert beneficium.

Q Vinquagesimo quarto, quæro, an committatur confidentialia ex collatione facta a Cardinali, habente indultum super aliqua Ecclesiastica licui ex suis familiaribus, cui dixit, ut illud resignaret reseruata pensione?

Pro affirmatiua primo facit, quod Nauar. conf. 8. tit. de sim. in facti contingentia respondit, ex renunciatione sequuta cum reseruatione prædictæ pensionis esse commissam Simoniam realem, ex his, quæ dicit posuisse in man. c. 23. num. 105. ubi scribit, Simoniam realem esse conuentionem expresse, uel tacite, ex utraque parte completam, saltem quo ad aliquam partem promissorum utriusque partis.

Secundo Ponderatur Constitutio Pij V. super confidentia in §. itidem, ubi statuit collationem factam ab Ordinario, uel alio collatore cum conditio ne tacita uel expressa, ut postea illud beneficium alteri resignetur, esse confidentialem, sed hec est huiusmodi, & clarum est sub illo uerbo, collatorem exprimi, & intelligi etiam S. R. E. Cardinales, ut scripsi in interpretatione dicti §. itidem.

Tertio, accedat expressa conuentio quæ uidetur confidentiam inducere in huiusmodi materijs, Navar. conf. 27. 30. & 33. de Simon. & alij omnes citati a me supra.

His tamen non obstantibus, contrariam opinionem, non committi ex hoc confidentiam, existimo firmandam, & secundum eam pronunciamus. Et primo moueor, quia nõ uidetur interuenisse ullam pactiõnem, sed tantum quandam monitionem, & significationem modi, quõ tposset habere familiaris pensionem prædictam, arg. not. in l. prima, ff. de pact. Nam mens Cardinalis est, aliquid dare familiari, & magis pensionem, quam beneficium, quia illud beneficium uel est curatum, & familiaris, cui nõ fertur, tcogetur ad residendam accedere, c. extirpandæ, c. qui uero de præb. c. is cui. de offi. deleg. lib. 6. Rebuff. in praxi beneficiorum tit. de dispens. de non residen. num. 20. uel est Canonatus aut dignitas, & etiam cogetur ad residendam, Abb. in c. dilecti, num. primo, 2. cum seq. & ibi Bal. & Dec. num. primo, de appel. Arch. c. si qui, num. 1. 7. qy. 1. Abb. in c. inter quatuor, num. 1. de cleric. non residen. uel est simplex, & asrigeretur ad habitum clericalem, & ad dicendum officium.

Domini autem agrè priuantur bonis familiaribus, & multoties nolunt illos uestiri habitu clericali, ut sint magis prompti ad seruitium, Ideo eos solent admonere, quo pacto possint ex illo beneficio ab eis illis collato habere pensionem, nullum ergo pactum confidentiale adest, nullaque conuentio illi cita, nullumque delictum. Et communiter omnes in hoc conueniunt, ut confidentia sine pacto non committatur, ut late scripsi supra. Et clari iuris est, Constitutionem hanc Pij V. non habere locum in consilio collatoris, cum loquatur de pacto, & conuentione tacita, & ubi uerba non habent locum, neque dispositio, l. 4. §. toties, ff. de damn. infect.

Et regulare est, tuc consilium non obliget, l. consilij, ubi omnes, ff. de reg. iur. & etiam in delictis non puniatur, nisi fuerit datum ei, qui alias non erat patratulus delicti, Abb. & alij in c. primo, de officio deleg. Imol. num. 9. Fel. nu. 8. Dec. num. 9. Ber. num. 8. Fel. in c. sicut dignum, nume. 7. de hom. Dec. in l. consilij, num. 4. ff. de regu. iur. & ibi Cagn. numer. 6. Duen. regu. 149. Pla. lib. 1. delict. c. 17. nume. 1. & 7. Boer. decis. 262. nu. 7. & est communis opinio, teste Ber. loc. cit. Clarus lib. 5. recept. sent. §. ult. qu. 88. in princ. Ac ab omnibus approbatum est, ut consilium quod potest esse malum, & bonum, & ad utrumque ex diuersis rationibus trahi, presumatur bonum, & ita esse interpretandum, Bal. in l. seruum fugitiuum. colu. 3. uers. nota quod consilium, & ibi etiam Iaso. col. 5. uers. 3. multum nota, de seru. fugit. Alex. conf. 125. col. 4. in fi. lib. 4. Ex illa uulgari presumptione, ut malum excludatur, l. merito, ff. pro soc. cum alijs ut per Alc. de præsum. 3. reg. 1. præsu. Craue. conf. 18. col. ult. Marf. conf. 2. col. 1. & seq.

Uterius hanc Conclusionem comprobo, quam Pius V. in d. §. itidem, dum loquitur de confidentia:

Ordinarii, & collatoris, habet respectum ad dispositionem tituli illius beneficii collati in fauorem personæ, tunc expressæ, aut exprimentæ, & ad perceptionem fructuum, ut ex lectura patet, sed hic non disponitur de beneficio collato in personam expressam aliquo tempore per collatorem, quia presuppōnimus, in quæstione id non adesse, neque de fructibus, Ideo uerba huic quæstioni non habebunt locum, & per consequens neque Constitutio, & tanquam casus omillus relinquatur dispositioni iuris communis, l. commodissime, ff. de lib. & posth. & optima ratione nõ continebitur sub constitutione penali, & sanctissima ad not. in reg. odia de reg. iur. li. 6. l. si uero, §. de uiro ff. solut. matrim. hic autem solus modus est expressus non per modum conditionis, sed consilij habendi pensionem ex eo beneficio, Vnde & c. Ad contraria nunc est respondendum.

Non obstat primo Consilium Navar. 8. de Simon. quia illud procedit ex eo, quia ille Cardinalis qui collat Canonatum familiari, ultra quod significauit & dixit eidem, ut illud resignaret alteri referuata pensione centum ducatorum, expressit, ut maior pensio, quam posset super eodem referuari, referuaretur cui uellet ipse collator. ratione igitur illius pensionis referuandæ in resignatione faciendæ ad fauorem personæ nominandæ per ipsum Cardinalem collatorem, uidetur non solum admissa Simonia, ut tenet Nauar. sed etiam confidentia. Nam ab omnibus receptum est, collatoris post collationem amplius non posse se intromittere de illo beneficio collato, & quamuis ob huiusmodi expressionem, constet de confidentia expresse nihilominus, ipse Nauar. respondit, porrigendam esse Summo Pœnitentiario petitionem, cum his uerbis, attento, quod prædicta Simonia adeo subtilis uideatur, quod a paucis nisi ualde eruditis iudicabitur esse talis, & ideo orator non iudicauit eam fuisse talem, & quod non est Simonia a iure naturali, uel diuino prohibita, sed solum iure humano Canonico indicta, & quod error circa ius humanum obscurum, & difficile intellectu, non est peccatum mortale, Inn. in c. per tuas el. secundo, de Simon. receptum a Fel. & alijs relatis per eum in c. primo, col. pe. de re Iud. Attento denique, quod huiusmodi consensus inter conferentes, & familiares, quibus conferunt, solent interuenire quasi quædam gratiarum actiones, sine cogitatu Simonie, & hec uerba uolui ponere, quia Nauar. erat uersatissimus in sacra Pœnitentiaria, nam in ea fuit consultor per multos annos.

Non obstat secundum argumentum de ponderatione, ex §. itidem Constitutione Pij V. nam ille, §. ut supra dixi, procedit, quoties disponitur de titulo & exprimitur persona in cuius fauorem debet fieri dispositio, ut uerba ibi posita expresse significant, quæ persona hic non adest, ideo cessant uerba, & ratio dicti §. Quare & c.

Ad tertium respondetur, negando esse conuentionem, sed potius consilium ut supra deduxi.

Concludendum est igitur, nullam committi ex hoc confidentiam.

Limita, non procedere, quoties collator expressit aliud, ut de persona cui sit resignandum illud beneficium, uel de pensione constituenda alicui in resignatione, nam hæc esset confidentia: ut expresse dicitur in dicti §. itidem: & ibi late comprobauit.

SVM

SVMARIUM.

- 1 Habens beneficia ab Ordinarijs, an possit ea resignare consanguineis ipsius Ordinarij, & nu. 4.
2 Ordinarius non potest beneficia resignata conferre suis familiaribus.
3 Coniectura in confidentijs sufficiunt.
4 Casus non expressus in lege non comprehenditur.
5 Resignatio in manibus Ordinarij libere est faciendæ.

QVÆSTIO LV.

Habens beneficium ab ordinario, an illud absque incurfu pœnæ possit resignare consanguineis, uel familiaribus eiusdem Ordinarij.

Quinquagesimo quinto, Quæro, de notabili casu, super quo uidi alias dubitari, An ex hac Constitutione Pij V. edita contra confidentarios prohibeatur his, qui habuerunt beneficia ab Ordinarijs collatoribus, ea resignare consanguineis, aut familiaribus collatorum sub pœnis contra committentes confidentiam inflictis? Pro affirmatiua primo affertur, Constitutio eiusdem Pij V. §. 8. incip. Quanta Ecclesiæ, edita anno tertio, in §. ceterum, dum tuoluit, Ordinarium non posse beneficia in manibus ipsius libere resignata, conferre suis consanguineis, aut familiaribus, uel consanguineis, aut familiaribus resignantis ex præsumpta fraude, ut late scripsi in tract. de resign. benefic. lib. 5. q. 6. num. 288. Ita ex eadem ratione recipientes beneficia ab Ordinarijs non poterunt ea resignare consanguineis, aut familiaribus ipsius.

Secundo, quia in hac materia proceditur per coniecturas, & præsumptiones, ut dicitur in dictis extra uagantibus Pij IIII. & Pij V. sed coniectura præsumpta fraudis est notabilis, ac considerabilis, ad tradita per doct. in c. secundo, de renunc. lib. 6. Ergo.

Et his rationibus uidi alias sustinere contrariam opinionem.

His tamen non obstantibus, tẽgo existimo contrariam sententiam negatiuam esse veram, ut prædicto casu nulla committatur confidentia. Et moueor, quia in d. Constitutione Pij V. contra confidentarios edita huiusmodi casus non exprimitur, ergo in illa Constitutione non comprehenditur, l. illam C. de collat. l. in præuaricationis, §. ult. ff. de præuaric. l. dissentientem, C. de diuort. & ita argumentatur, Oldrad. conf. 202. quidam Monachus, ita etiã argumentatur Capoll. consil. 16. colum. secunda, ad fin. uersicu. sexto, & Crauet. consil. 90. num. 2. uersiculo secundo ualeat: nam, si Summus Pontifex id uolisset, utique expressisset, argum. l. unica, C. de cad. tollend. non expressit, ergo noluit, cap. ad audientiam de decim.

Secundo, quia non solum hic casus non comprehenditur in uerbis dictæ extrauagantis, sed nec etiam in ratione, cum ratio fraudis cesset, eo quia posset Ordinarius, si uellet, conferre suis consanguineis, ac etiam familiaribus.

Non obstant contraria. Ad primum respondetur, illud statui in ea Constitutione Pij V. quia presumitur ea resignatio facta in fraudem resignationis libere faciendæ in manibus Ordinarij iux. text. in cap. ex parte, de offic. delega. quia censeretur talis resignatio facta in fauorem illius familiaris, aut consanguinei, nam, si posset Ordinarius conferre be-

neficia resignata consanguineis resignantis, aut suis, uideretur tacite, & indirecte, admittere resignationem in fauorem, iux. ea, quæ scripsi de resign. benefic. lib. 5. q. ult. nu. 189. cum sequ. quod non uendicat sibi locum in casu nostro.

Ad secundum respondetur, quod cessat fraus, iux. ea, quæ diximus supra.

Limita tamen, non procedere, quoties contrarium constaret, ut quia Ordinarius uolebat conferre nepoti suo, & non poterat, quia nondum habebat ætatem requisitam. nam, si hoc casu contulit alteri, qui resignauit postea dicto nepoti, ex hoc eliceretur coniectura præsumptæ fraudis, iux. ea, quæ habentur in c. 2. de renunc. lib. 6.

SVMARIUM.

- 1 An committatur confidentia inter patrum resignantem, & nepotem resignatarium, & nu. 6.
2 Lex generaliter loquens, generaliter est intelligenda.
3 In delictis non fit distinctio personarum.
4 Reipub. interest, ut delicta puniantur.
5 Ex coniunctione sanguinis arguitur fraus.
7 Sententia iudicis confidentiarum de ordine Grego. XIII. super hac re.

QVÆSTIO LVI.

Confidentia non committitur inter patrum resignantem, & nepotem resignatarium, ac inter fratres.

Quinquagesimo sexto, Quæro, an committatur confidentia inter resignantem patrum, & resignatarium nepotem, si resignans se ingerat post resignationem beneficio resignato, aut fructus percipiat, uel quid aliud faciat?

Pro affirmatiua, Primo adducitur, quia Constitutio Pij V. loquitur generaliter, ergo generaliter est intelligenda, t ad not. in l. in fraude, ff. de mili. testa. & non distinguit, neque nos distinguere debemus.

Secundo, quia in delictis non fit distinctio personarum, ad not. in cap. nouit, de Iud. & interest reipublice, tuc delicta puniuntur, l. item uulneratus, ff. ad l. Aquil.

Tertio, quia ex coniunctione sanguinis arguitur fraus, Crauet. Conf. 82. nume. 5. uers. tertio arguitur, Gozad. conf. 1. num. 34. conf. 2. numer. 5. Grat. conf. 53. num. 68. uolu. 1.

His non obstantibus, contrarium test uerius hodie, ex determinatione san. mem. Gregorij XIII. de anno 1575. in una Faentina. Præsentæ confidentiæ, ut, si cohabitant in eadem domo, non possit pretendi confidentia inter patrum, & nepotem, & inter fratres, & patet ex uerbis sequentibus, quæ ad unguem refero, ut illa habui a R. P. D. Currufaureo Iudice Confidentiarum.

Die 27. Mensis Iunij 1575. Faentina præsentæ Confidentia.

Pro Domino Iulio Cocciano contra Fiscum.

Petrus Sprengherius Curfor retulit in iudicio corã R. D. Annibale de Grassis cãrum Cõfidentiarũ Iudice, Die 25. p̄sentis Mensis citasse Magn. D. Io. Felicẽ Saluatoriũ, Procuratorẽ Fiscalẽ, ad uideũdũ absolui infra scriptũ instãtẽ ad effectũ deferri iuramentum, in supplementum, ac cõcludendũ, & audiẽdũ sententiam diffinitiuam ad p. d. Instante D. Iulio

L Iulio

Julio Cocciano, sive eius Procuratore.
 In cuius relationis pede taliter erat scriptum.
 Ex aduerso Fiscus protestatur, ad petita non deueniri, sed ante omnia sibi transmitti processum in causa factum, vt super eo possit in iure, & in facto informari, & interim, alias, &c. Io. Felij Fiscalis.

Relatione facta, comparuit in eodem Iudicio coram prædicto R. D. Annibale de Grassis Iudice, meque, &c. Idem D. Iulius principalis citra, &c. Et data Cedula petitionis sententiæ petijt, ut supra. Ex tunc prædictus Reueren. D. Annibal Iudex, at- tento, quod legitime probatum est, D. Ioan. Franci scum Corneum esse nepotem carnalem ipsius d. Iulij, & cum eo per multos annos in domo sua hic in Vrbe commorasse per totum illud tempus, quo ipse D. Iulius exegit pensiones, de quibus agitur, tanquam procurator ipsius Ioann. Francisci nepotis. Cum alias S. D. N. Gregorius, diuina prouidentia Papa XIII. eidem R. Do. Iudici mandauerit, ut Sua R. D. dixit, ut, quando Confidentia prætenderentur factæ inter patruum, seu auunculum resignatæ, & nepotem, seu inter fratres resignarios, quã do uere, & effectualiter in eadem domo, cohabitarent, ut a præsumptionibus, quæ fundatæ sunt in perceptione fructuum facta a dimittente beneficium, positis in litteris Pij V. fel. rec. non læderentur, & particulariter facta relatione huius causæ Sux Sanctitati prædictus D. Iudex pronunciauit prout in cedula, quam mihi notario consignauit, tenoris, &c.

Et æqua est huiusmodi declaratio, & omnes curiales illam approbarunt, ratione coniunctionis, & cohabitationis.

Qua declaratione Papæ sic stante, cessat argumentum in contrarium, primo loco adductum, de generalitate, quam dictus Gregorius XIII. prudētissime refrinxit, quo casu non obstat: cessat quoque secundum, & tertium, & propterea secundum hanc sententiam est pronuntiandū, & consulendū.

S V M M A R I V M.

- 1 Resignatio, & collatio per confidentiam est nulla.
- 2 Resignatio, & collatio debent fieri pure.
- 3 Resignatio, & collatio per Simoniam est nulla.
- 4 In Simonia nullitas venit ipso iure.
- 5 Accessus, regressus, pensiones, reseruata per Confidentiam, & Simoniam nulla.

Q V A E S T I O LVII.

QVOD collatio, & resignatio, per confidentiam sit nulla.

Quinquagesimo septimo, Quæro, An resignatio, & collatio per confidentiam facta sit nulla? Affirmatiue est respondendum, quia ita tenent omnes, * vt per Nauarr. in manual. capit. 23. sub num. 110. Idem Nauarr. consi. 16. num. 5. de testam. & consi. 31. num. primo, & 40. num. 2. de Simonia, & ratio est, quia collatio, & resignatio debet fieri pure, Rot. decis. 6. num. 2. de renunc. per resignat. Imol. in c. cum inter, num. 5. de elect. & in c. 1. num. 7. de rer. permut. Calder. in cap. mandatum, numer. 4. de rescis. Oldrad. consi. 324. sub num. 5. Do. communiter in cap. ex parte, 1. de offic. delegat. & in cap. cum pridem, de pact. Crauett. consi. 122. numero 2. Et ideo collatio, & resignatio per Simoniam est nulla, Bellame. in cap. Ordinationes, numero 4. 1. quæst. 1. Gemin. in cap. dudum, num. 12. de præbend. libro 6. Caccialup. de pens. quæst. 19. & est * communis opinio, ut dixi de resignat. benefic. lib. 14. quæst. prima & hæc conclusio expresse probatur in dicta Constitut. Pij IIII. in §. quare, ibi, ipso iure a die receptionis eorundem vacauisse, & vacare, & c. & in const. Pij V. in principio, ibi, statuit, & decreuit, vt ipso iure vacarent Ecclesia, monasteria, cæteraque beneficia Ecclesiastica, in confidentiam, a quibuscunque, etiam S. R. E. Cardinalibus. si enim ea beneficia vacant, ergo nulla est collatio, & resignatio, & huiusmodi nullitas infertur ipso iure, Nauarr. d. consi. 40. num. 2. de Simon. quia prædicti Summi Pontifices decernunt vacare ipso iure. Ita renunciatio facta simoniace est nulla ipso iure, Redoan. de simon. par. 2. cap. 10. numer. 35. & par. 4. cap. 1. 1. colum. 3. Rebuff. de simon. resign. nume. 7. & consi. 143. num. 13. Nauarr. in cap. si quando, except. 4. late scripsi de resignat. benefic. lib. 14. quæst. 1. cum sequen.

niam est nulla, Bellame. in cap. Ordinationes, numero 4. 1. quæst. 1. Gemin. in cap. dudum, num. 12. de præbend. libro 6. Caccialup. de pens. quæst. 19. & est * communis opinio, ut dixi de resignat. benefic. lib. 14. quæst. prima & hæc conclusio expresse probatur in dicta Constitut. Pij IIII. in §. quare, ibi, ipso iure a die receptionis eorundem vacauisse, & vacare, & c. & in const. Pij V. in principio, ibi, statuit, & decreuit, vt ipso iure vacarent Ecclesia, monasteria, cæteraque beneficia Ecclesiastica, in confidentiam, a quibuscunque, etiam S. R. E. Cardinalibus. si enim ea beneficia vacant, ergo nulla est collatio, & resignatio, & huiusmodi nullitas infertur ipso iure, Nauarr. d. consi. 40. num. 2. de Simon. quia prædicti Summi Pontifices decernunt vacare ipso iure. Ita renunciatio facta simoniace est nulla ipso iure, Redoan. de simon. par. 2. cap. 10. numer. 35. & par. 4. cap. 1. 1. colum. 3. Rebuff. de simon. resign. nume. 7. & consi. 143. num. 13. Nauarr. in cap. si quando, except. 4. late scripsi de resignat. benefic. lib. 14. quæst. 1. cum sequen.

Ampliatur hæc conclusio, ut non solum sint nullæ collationes, & resignationes, per huiusmodi confidentiam factæ, vt dictum est, sed etiam omnes accessus, regressus, & pensiones, & alia quæcunque, etiã auctoritate Apostolica reseruata confidentiarijs, in cessionibus, & retrocessionibus, vt optime tuetur Nauarr. in manual. cap. 23. sub numero 110. uersic. quarto, quod non solum, & consi. 31. nume. primo, de simon. Et probatur expresse in dict. Constit. Pij IIII. 108. §. Ac fructuum, & pensionum reseruatio nes, ac facultates transferendi, & collationes beneficiorum concessiones, eis vt præmittitur, factas, et regressus, siue accessus, & ingressus concessos huiusmodi, cessasse, & cessare, ac extinctos esse, & c. & in §. Ac quascunque collationes, prouisiones, professiones, cõmendas, reseruaciones, facultates, etiã transferendi, & ingrediendi, ac alias dispositiones de Ecclesijs, monasterijs dignitatibus, & alijs beneficijs, eorumque fructibus, & beneficiorum collationibus, per nos, & alios Romanos Pontifices successores nostros, et Motu proprio, seu Concistorialiter, aut etiã per Ordinarios, & alios inferiores collatores, etiam ad patronorum eorundem præsentationem, & alias quomodolibet, cum interuentu confidentia huiusmodi, expresse siue occulte, ac de iure præsumpto, & alias contra præmissa pro tempore factas, nullas, & inuvalidas, nulliusque roboris, vel momenti fore, nec cuiquam suffragari, sed Ecclesias, monasteria, dignitates, ac alia beneficia, & c. Et cū prædictis uerbis annullentur omnes prouisiones cum interuentu confidentie constat, quod ius nunquam est quæsitum.

Et hoc de resignatione simoniaca fere scripserat Bellam. in cap. si quis obiecerit, 1. q. 3. Præpos. in ca. ordinationes, num. 35. 1. q. 3.

S V M M A R I V M.

- 1 Confidentiam committentes priuantur beneficijs.
- 2 Beneficia data per confidentiam vacant.
- 3 Confidentia est Simonia conuentionalis.
- 4 Delictum confidentia grauissimum.
- 5 Pœna iuxta mensuram delicti.
- 6 Pœna in casibus expressis.
- 7 An Confidentiarij sint priuati ipso iure. & nu. 10.
- 8 In simonia conuentionali priuatio non infertur ipso iure.

- 9 Constitutio Pauli secundi cum detestabile, loquitur de reali.
- 10 Inter Simoniam realem, & confidentiam nulla differentia.
- 11 Simoniacus realis priuatur ipso iure.
- 12 Simoniacus conuentionalis non excommunicatur.
- 13 Confidentarius excommunicatur.
- 14 Confidentarius in foro conscientia obligatur dimittere beneficium.
- 15 Priuatus ipso iure non potest alienare.
- 16 Confidentarius non potest resignare, & permutare.
- 17 Cum vacant beneficia ipso iure potest deueniri ad collationem, electionem & presentationes.
- 18 Parochiani possunt se subtrahere ab obedientia illorum, qui sunt priuati ipso iure.
- 19 Conductores non possunt cogi soluere priuatis ipso iure.
- 20 Effectus priuationis ipso iure.
- 21 Confidentarius non potest tenere beneficia.
- 22 Simoniacus realis non potest tenere beneficia.
- 23 Simonia conuentionalis æquiparatur reali.
- 24 Confidentarius nullum ius quærit in beneficio acquisito per confidentiam.
- 25 Confidentarius an priuetur alijs beneficijs obtentis.
- 26 Dicitio alijs est repetitiua similibum.
- 27 Nulla cadit dubitatio, ubi lex loquitur.
- 28 Dicitio vsquequaque, quid importet.
- 29 Priuatio ipso iure non infertur.
- 30 Confidentarius priuatur beneficijs obtentis ipso iure.
- 31 Dicitio etiam implicat.
- 32 Dicitio alijs includit similes casus.
- 33 Vna pars legis declarat aliam.
- 34 Præcedentia declarant sequentia.
- 35 Verbum, priuatus, est presentis temporis.
- 36 Verba presentis temporis important, vt non requiratur sententia.
- 37 Verba futuri temporis requirunt sententiam.
- 38 Expressum, quod ex vi uerborum.
- 39 Priuatus ipso iure nullum habet ius.
- 40 Beneficia Confidentiarij sunt reseruata Sedi Apostolica, & num. 66.
- 41 Dicitio pariter quid importet.
- 42 Confidentiarij sunt inhabiles ad beneficia in futurum.
- 43 Verbum decernimus inducit nouum ius.
- 44 Confidentiarij non possunt dari beneficia.
- 45 Relatio ad omnia refertur.
- 46 Clausula in fine posita refertur ad præcedentia.
- 47 Infans est inhabilis ad beneficia.
- 48 Collatio facta inhabili est nulla.
- 49 Inhabiles non iuuantur regula de Triennali.
- 50 Verbum Quicumque intelligitur de habili.
- 51 Ex dispensatione inhabiles fiunt habiles.
- 52 Mediante dispensatione sit licitum, quod erat illicitum.
- 53 Confidentiarij non possunt impetrare beneficia.
- 54 Dispensatio retinendi beneficia per confidentiam non datur.
- 55 Penitentiaria an dispenset in Simonia.
- 56 Confidentiarij priuantur etiam pensionibus.
- 57 Pensio non venit sub priuatione beneficiorum.
- 58 In crimine atroci datur priuatio.
- 59 Confidentiarij priuantur etiam reseruacionibus fructuum.
- 60 Fructus reseruantur loco pensionis.

- 61 Confidentiarij priuantur officijs Rom. Cur.
- 62 Officia Rom. Cur. sunt quodammodo beneficia.
- 63 Officia Rom. Cur. venduntur etiam laicis.
- 64 Confidentiarij priuantur etiam fructibus officiorum
- 65 Simoniacus in vno beneficio, redditur inhabilis ad aliud.

Q V A E S T I O LVIII.

Quibus beneficijs, & officijs priuentur Confidentiarij, quando, & quomodo.

Quinquagesimo octauo, Quæro, An Confidentiarij priuentur? & an ipso iure? quibus beneficijs, & officijs?

Recepta omnium sententia est, committentes confidentiam prohibitam, & Simoniacam priuari beneficijs, ut late per Sarn. de trienn. quæst. 12. per Card. Paris. consil. 20. & 30. uolum. 4. magis in terminis Caputaqu. decis. 201. part. 1. & nullum ius, ex illis quæri, cum vacent, fuit pluries, * resolutum in Rot. teste Pelegrin. decisio. 338. libro 3. in manuscrip. Idque probatur, tum quia committentes simoniam priuantur, late Castador. decis. 5. de constitut. Redoan. de simon. lib. 4. cap. 11. nu. ... Et communiter * Doctores alias citati, ergo & committentes confidentiam, cum confidentia sit simonia conuentionalis, Caputaqu. dic. decis. 201. par. prima, & decis. 238. in princip. par. 3. tum etiam, quia hoc expresse uolunt extrauagantes Summorū Pontificum Pij IIII. & Pij V. ille Constitut. 108. iste Constitut. 87. vt ex eorum lectura clarissime patet, & infra referemus uerba, & colligitur ex Nauarr. consi. 31. & 40. de simon. Nec immerito, cum huiusmodi delictum sit grauissimum reputetur, vt per Mascard. de probat. conclus. 1306. faciunt tradita p. Aretin. in cap. cum P. manconella. num. 27. de accusat. Clar. §. simonia uersic. scias etiam, lib. 5. recept. sentent. ideo perpetrantes illud debent hac poena priuationis puniri, iuxta mensuram delicti, ca. non afferamus, dist. 34. Marsil. consil. 6. in fin. & cum casus sit expressus, poena imponi debet, capitulo. is qui de sentent. excomm. lib. 6. Paris. in Rubr. ff. de openou. nunciat. num. 40.

Dubium tamen est, non negligendum, An huiusmodi confidentiarij sint priuati ipso iure, uel priuandi, cum maxima sit differentia inter utrunque casum? Esse priuandos, tenet Caputaqu. decisio. 201. par. 1. motus, quia crimen confidentia est simonia conuentionalis, Caputaqu. decis. 238. in principi. pag. 3. sed propter simoniam conuentionalem nõ infligitur poena ipso facto, ut pluries fuit resolutum * in Rota, cum censuerunt Constitutionem Pauli II. incip. Cum detestabile in tit. de sim. loquitur de simonia reali, cum imponit poenam priuationis ipso facto, & attestatur Castad. decis. 5. de constit. ubi adducit rationes, & auctoritates, & decis. 1. de simon. & est communis * opinio omnium doctorum, late Card. Paris. consi. 29. & 30. uolum. 4. & plura adducit Sarn. de triennali, q. 12.

In contrariū tamen hodie est ueritas, vt. s. confidentiarij sint priuati ipso iure, vt aperte exprimit Pius IIII. in d. sua Const. 108. ibi, Iccirco omnes, & singulas Ecclesias, etiam Metropolitanas, & alias Cathedralis, ac monasteria, et Concistorialia, prioratus, & preposituras, dignitates, etiam maiores, & principales, etiam conuentuales, & c. ipso iure a die receptionis eorundem vacauisse, & vacare, & cætera & Pius

& Pius V. in dicta Constitut. 87. in princ. ibi, *Vt ipso iure vacarent Ecclesia, monasteria, ceteraque beneficia Ecclesiastica, in confidentiam a quibuscunque etiam Sancti Rom. Ecclesia Cardinalibus, &c.* Et colligitur ex Nauarr. conf. 31. de simon. Quod ea ratione existimo esse hoc statutum, ut eo magis homines abstineant ab hoc crimine, tam graui, erūpente neruum Ecclesiasticæ disciplinæ, iuxta ea, quæ scribit Menoch. de arbitr. Iud. cas. 266. num. 1. & ita nunc est tenendum, & iudicandum.

11 Ex hac conclusione, primo infero, nullam esse differentiam, quo ad hoc inter simoniam & realem, & confidentiam beneficiale prohibitam, quia, sicuti simoniacus, & realis priuatur ipso iure, extrauag. Paul. 2. cum detestabile, de simon. & est communis omnium Doctorum opinio, ita, qui commisit confidentiam.

12 Secundo, infero simoniam conuentionalem confidentiæ beneficiæ esse peiorem alia Simonia conuentionali beneficiæ, qua palam emittitur, vel uenditur beneficium, quia per illam non annullatur actus, nec inducitur censura antequam ab utraque parte, scilicet vendente, & emente adimpleatur, Cassador. dict. decision. quinta, de constitut. Sarn. de trienn. quæst. 12. Caietan. secunda secundæ, quæstio. 100. articulo. 6. Sot. de iust. & iur. quæstio. 8. libr. 9. Nauarr. in manual. capitul. 23. numero 103. Et communiter Doctores. Per hanc autem confidentialem sic, quia hac accipit, quis beneficium in confidentiam, tetiam ante implementum, quod promissit, collatio, siue resignatio ei facta est ipso iure nulla, & incurrit in excommunicationem, & tenetur ad restitutionem fructuum, quos percepit a die receptionis, & hanc differentiam notabiliter animaduertit Nauarr. in Manual. cap. 23. numer. 110. uersic. secundo, quod simonia.

13 Tertio infero, Confidentiarium obligari in foro conscientie dimittere beneficium, uel beneficia, cum sit priuatus eo, aut illis ipso iure, Felin. in capit. 1. columna 13. uersicu. incipit, de constitut. & in capitul. Rodulphus, in penultim. colum. uersicu. limita tertio, de rescrip. & in capitul. cum nobis, colum. penult. eodem titulo. & in cap. inquisitionis, in princ. colum. secunda, de accusat. Cardin. Alexand. in capitul. fraternitatis, colum. penult. 12. quæst. secunda, Ruin. consil. 4. nume. 11. uolum. 5. cum alijs, quæ late congerit Alphons. Hoied. de incompat. benef. par. 1. capitul. 13. numero 61. & ratio est, quia non uidetur in eo iuste intitulatus, & ideo priuatus ipso iure non potest alienare, etiam si non præcesserit sententia declaratoria, Bal. in authen. incestas, C. de incest. nupt. Collect. in capitul. in quibusdam, columna prima, de pœnis, Barbat. consil. ultim. columna tertia, libro 1. Dec. consil. 136. colum. 3. Aretin. in leg. si quis post accusationem, columna secunda. ff. de testament. & ex hac etiam ratione non poterit confidentiarius resignare, & permutare, Alphon. Hoied. de incompat. benef. p. 1. cap. 13. num. 62. & num. 64. dixi alias.

14 Quarto infero, stante hac priuatione & ipso iure posse fieri collationem illorum beneficiorum, & presentationem, ac electionem, Abba. in cap. 2. in not. 3. de feud. Idem Abb. & alij in cap. cum in cunctis, de elect. Card. in clement. 1. in 15. not. de pœnis, Anan. consil. 32. colum. 2. Gemin. cap. fundamenta, §. quod si secus, notat. 2. de elect. lib. 6. & communiter alij Doctores, ut patet ex adductis per Alphon.

15

19 Hoied. tract. de incompar. benef. par. 1. ca. 4. nu. 7. Quinto infero, stante hac priuatione, ipso iure posse parochianos se subtrahere ab obedientia dictorum confidentiariorum, ut per Petr. de Anchar. in cap. ad Apostolicæ, in not. 20. de senten. & re iudic. libr. 6. Tiraquell. late in leg. si vnquam, in uerb. reuertatur, num. 36. C. de reuocand. donat. Hinc etiam est, quod conductores rerum dictorum beneficiorum, quæ uacant ipso iure, non possunt cogi ad soluendum dictis beneficiatis, ut late per Tiraque. loco cit. num. 36.

20 Alia etiam illationes possent fieri, quæ colliguntur ex effectibus priuationis ipso iure, & quos effectus refert Tiraquell. in repetit. dic. l. si unquam, uerbo. reuertatur a num. 268. usque ad nu. 468. Hoied. dict. tract. de incompat. benef. p. 1. cap. 4. num. 7. 8. & 11. & cap. 13. a num. 59. usque ad num. 80. Sarn. in c. ipso iure, de rescr. lib. 6.

21 Sexto, & ultimo, infero, quod, si tenetur Confidentarius in conscientia dimittere beneficium, ut dixi supra in tertia illatione, minus poterit retinere ea beneficia, super quibus commisit confidentiam, cū hoc sit effectus priuationis ipso iure, ut ex prædictis satis liquet, & ex his, quæ longa serie more solito congerit Tiraquell. loc. citat. & de Simoniaci tradunt Abba. in cap. cum essent in 2. not. de Simon. & in capit. cum ad nostram, in 3. not. de elect. Felin. in cap. tua nos. in Gloss. ultim. de Simon. Sarnen. de trienn. quæst. 12. colum. 3. uersicu. quid dicendum, Redoan. de Simon. lib. 4. cap. 9. sub num. 4. & hi ultimi loquuntur etiam in tertia reali, & dantes rationes, quia ita Simoniacus est, committens Simoniam conuentionalem, sicut committens & realem, ut tradit Bald. qui dicit ita iudicatum fuisse in ciuitate Florentiæ, in cap. 1. de testibus libr. 6. ubi Petr. de Anchar. Philipp. Franc. Roman. sing. 307. Dec. in cap. ueniens, in Gloss. 1. de testibus Felin. in dic. c. ruanos, de Simon. & ita fuit sententiatum in Roma die 11. Martij 1538. in una Conchen. fructuum, coram Ioann. Paul. & rationes habes per Sarn. dic. quæst. 12. colum. prima, de trienn. Redoan. d. cap. 9. colum. 1. de simon. par. 4. & Pius III. in Constitut. 69. incip. In sublimi, edita anno tertio, ad reformationem officij Pœnitentiariæ parificauit simoniam realem, & conuentionalem, statuens in utraque, ut in absolutionibus a simonia reali, uel conuentionali non concedatur, ut ipsi simoniaci beneficia, super quibus simoniam commiserunt, possint retinere.

22 Secundo, contingit dubitare. An committentes confidentiam priuentur non solum beneficijs; super quibus commiserunt confidentiam, in quibus nullum iust quæsiuerunt, Nauarr. in manual. capitul. 23. sub numer. 111. uersicu. 11. sed etiam talijs antea rite obtentis? Pro negatiua facit, quia in Simonia conuentionali hoc non est statutum, ut per Cassador. decis. 5. de constitut. Sarn. de trienn. quæstio. 12. Dec. & Felin. in cap. 2. de rescrip. Ioann. Selu. de benefic. par. 3. quæst. 2. colum. 4. Achil. de Grass. decis. 341. Et ideo non imponatur, le. in præuocationis, §. ult. ff. de præuariat. l. dissentientem, C. de diuort. Oldrad. consil. 202. Capoll. cons. crimin. 16. colum. 2. ad fin. uersicu. 6. Crauett. conf. 90. col. 2. sed confidentia est simonia conuentionalis, ut dictum est supra pluries: ergo.

23 Hoc tamen non obstante, affirmatiua opinio est uera, & communiter recepta, ut committentes confidentiam priuentur non solum his beneficijs, super quibus

bus commiserunt confidentiam, sed etiam obtentis ante commissam confidentiam, rite, & licite, ut clarissime, & expresse uoluit Pius V. dicta sua Constitutione 108. in §. Sed ne quisquam, ibi, *Et, qui quid male admiserint, in futurum etiam omnibus, & singulis alijs Ecclesijs, monasterijs, dignitatibus, administrationibus, officijs, & beneficijs obtentis, quæ pariter sub dicta reseruatione comprehendendi uolumus, &c.* Pondero dictionem. *Alijs*, quæ test repetitiua similia, ad not. in cap. Sedes Apostolica, de rescr. le. si fugitiui, C. de seru. fugiti. & sic disponit, de obtentis ante rite, sicuti de obtentis tunc per confidentiam, ad not. per Paris. conf. 29. num. 72. uolu. 2. & conf. 72. num. 33. uolu. 4. & cum habeamus legis casum, nulla tædit dubitatio, l. illam, uers. de modo, C. de collat. l. Ancille, C. de furt. Corn. conf. 13. col. 2. lib. 2. Dec. conf. 484. num. 1. Roland. conf. 77. num. 5. lib. primo, Cephal. conf. 138. num. 20. lib. 1. & tradit Nauarr. in manual. cap. 23. sub num. 111. & ratio ponitur in princ. dicti, §. sed ne quisquam, ibi, *Vtq; hoc malū grauioris censura stimulo usque quæque prohibeatur, &c.* scilicet, ut omni modo extirpetur hoc crimen, nam hoc importat dictio, *usque quæque*, ut per Card. Paris. conf. 6. num. 14. 15. 16. cum sequen. vol. primo. Et hæc conclusio procedit nedum in Clericis habentibus beneficia simplicia, aut curata, uel requiritia residentiam, sed et in habentibus dignitates, quantum uis maximam, nam nominat Pius V. in allegatis uerbis non solum beneficia, sed etiam monasteria, ut comprehendat Abbates Commendatarios: Dignitates, ut comprehendat Priores, Præpositos, Decanos, Canonicos, & alios huius generis; & Ecclesias, ut complectatur Episcopos, Archiepiscopos, & ideo Archiepiscopus, Episcopus, & alij supra nominati committentes confidentiam non solum priuantur beneficijs, super quibus commiserunt confidentiam, sed etiam Archiepiscopatu, Episcopatu, Prioratu, Decanatu, Canonicatu, & alia dignitate ante commissam confidentiam, rite obtenta, & in hoc resident omnes Doctores.

Sed circa hanc conclusionem, uidi dubitari, An huiusmodi priuatio, quæ fit de beneficijs, & dignitatibus obtentis ante commissam confidentiam, infringatur ipso iure, sicuti priuatio beneficiorum, super quibus committitur confidentia, ut ante dictum est? Pro negatiua facit, quia priuatio ipso iure non inferitur, nisi expresse sit apposta, Abb. in cap. ultim. num. 11. de iuramen. Calumn. & in cap. primo, nu. 3. ne prælat. uic. suas, Angel. conf. 36. Calder. consil. 10. de uerb. signific. Sarn. in cap. ipso iure, de rescr. lib. 6. sed in dicta Constitutione Pij V. non legitur: ergo, &c.

Hoc tamen non obstante, contraria opinio est, uerior, ut confidentiarius & priuetur ipso iure non solum beneficijs, super quibus commissam est confidentia, sed etiam alijs, & dignitatibus obtentis ante, quam probæ ex uerbis positis in dicta Constitutio ne Pij V. in §. sed ne quisquam, primo ex dictione *Etiam*, quæ implicat, ut habetur in rubr. Codic. de seruitut. & aqu. Secundo, ex dictione *Alijs*, quæ includit similes casus, not. in c. sedes Apostolica, de rescr. Tertio, ut congruat sensus præcedentibus uerbis, & pœnis, nam tunc pars legis declarat aliam, le. Vtrum, ff. de pet. hæred. & præcedentia declarant subsequentialia, qui filijbus, ff. de lega. 1. cum similia. Quarto, fortius, & melius ex illis uerbis positis in

eodem, §. Sed ne quisquam, ibi, *Præsentium auctoritate priuamus, &c.* uerbum enim *Priuamus* est presentis temporis, & ideo inducit priuationem ipso iure, & operatur, ut non requiratur sententia, ad notat. in cap. quisquis, de elect. & in cap. ult. eod. tituli bro 6. optime Abbas in cap. nouit, num. 8. de his, quæ fi. a Prælat. fin. conf. cap. ubi citat ea, quæ scripsit in cap. 51. diligenti, de for. compet. & in cap. cum olim, de Arbitr. Idem Abb. in cap. 1. num. 3. ubi Apoll. de Sagitt. & est communis opinio omn. Doct. nam uerbum *Futuri temporis*, requirit sententiam, Abba. in cap. in quibusdam, nume. 7. de pœnis, Ant. de Burg. in cap. ex parte, num. 31. de rescr. & in cap. sicut Roma, num. 103. eod. tit. Stephan. de Gaet. in cap. ad limina, §. 4. nume. 123. 30. quæst. 1. Philipp. Franc. in ca. 1. nu. 123. 30. q. 1. Phil. Fran. in c. 1. nu. 5. de uita, & hon. cleric. late Felin. in cap. de regularib. de Simo. Matthesil. singu. 112. incip. nota, quod ubi cumque, & ita ex his, concludendum est.

Ex quibus patet responsum ad contrarium, quia satis uidetur hæc pœna expressa, cum colligatur ex uerbis, Bar. in l. uxorem, §. auri plagam, ff. de legat. 3. Cephal. conf. 133. num. 8.

Ex qua conclusione infero, posse huiusmodi beneficia conferri, cum priuatio infringatur ipso iure, & poterit deueniri ad electionem, & presentationem, Abba. in cap. 2. not. 3. de feud. Card. in clem. 1. num. 15. not. de pœnis Gemin. in cap. fundamenta, §. quod si secus, not. 2. de elect. lib. 6. & alij omnes, ut per Alphon. Hoied. de incompat. benef. pa. prima, cap. 4. numer. 7. Et non omittam, quod collatio horum beneficiorum spectat ad Sedem Apostolicam, sicuti eorum, super quibus commissam fuit confidentia, ut expresse probat dicta Constitutio Pij Quint. in prædicto, §. Sed ne quisquam, ibi, *quæ pariter sub dicta reseruatione comprehendendi uolumus, &c.* Ex quibus uerbis concludendum est, omnia beneficia uacantia, propter crimen confidentiæ esse reseruata, nam ita innuit dictio *Pariter*, cū parificet utrumque casum, & disponat idem in utroque, & p. Bar. Alex. Iaf. & alios, in l. 1. ff. de leg. 1.

Tertio, dubitatur, An committentes confidentiam, sicuti priuantur ipso iure beneficijs super quibus commissam est confidentia, & obtentis antea, ita sint quoque inhabiles ad alia obtinenda in futurum? Communis, & recepta doctorum sententia, etiam in praxi, est affirmatiua, ut colligitur ex Anton. de Butr. post Ioann. Andr. in cap. penult. colum. 1. uersicu. ad secundum, de elect. ex Mil. in reperto. in uerb. Simoniacus, in beneficio simoniaco, & in terminis Caputaque. decis. 201. par. 1. decis. 238. par. 3. Nauarr. in manual. cap. 23. sub numero 111. uersic. 11. & secundum hanc opinionem resoluit Rot. in una S. Andreæ Canonicatus, & præbendæ, 2. Ianuarij 1544. ut attestantur Put. decis. 80. libro 2. in impress. & decis. 5. de Simon. in manuscr. Peregr. decis. 83. lib. 1. & expresse statuitur in dicta conf. Pij V. in dict. §. Sed ne quisquam, ibi, *Præsentium auctoritate priuamus, & ad futura inhabiles decernimus, &c.* uerbum enim *Decernimus* inducit nouum ius, & declarat antiquum, Abb. in c. decernim, post Card. Zabar. de iud. & ibi Dec. in fi. Gl. in clem. per litteras, in uerb. decernimus, de præb. Gl. in clem. 2. in uerb. decernimus, de reb. Eccl. non alien. Card. in c. ad audientiam, de cleric. non residen. sicuti uerbum *Indulgemus, & diffinimus*, Gem. conf. 72. col. 2. & *Statuimus*, Abb. col. 67. Fel. in c. super quonum,

L 3 §. uerum,

§.ueru,de off.dele.& uerbum Volumus, Gl. in Cle- men. 1. de rer. permu. Abb. in ca. Sedes Apostolica, de refer. Barba. in clem. litteras, in 4. col. de refer.

Nec huic conclusioni obstat decis. Cassado. 5. de conf. quia loquitur, quando agitur ad pœnam priuationis, quia tunc bene requiritur, quod simonia fit realis, ut dictum est etiam supra, secus quo ad inhabilitandum aliquem ad obtinendum beneficia, in futurum, quia hoc casu sufficit simonia conuentionalis, & sic confidentia, ut in terminis fuit resolutum, & declaratum in Rota in vna Casaraugustana confidentie, die 20. Martij 1551. coram D. Guidobono, teste Caputaq. d. decis. 201. num. 5. pag. 1. & d. decis. 238. num. 3. p. 3. ubi ita declarat prædictâ decisionem Cassad. sicuti etiam facit Put. alleg. decis. 80. lib. 2. in fin. & hæc est communis opinio omnium Doctorum.

Ex quo inferitur, committentes confidentiam nõ posse presentari, eligi, neque eis conferri beneficia; Et ratio est, quia inhabilibus beneficia non datur, ad plene not. in cap. cum in cunctis, de elect. sed isti sunt inhabiles, & incapaces, ut dictum est supra, ergo, &c.

Et hoc procedit ne dum in beneficijs simplicib. sed etiam in requirentibus residentiam, & curatis, ac personatibus, & dignitatibus, Ecclesijs, & monasterijs, quod probatur in ead. Cõst. Pij V. in d. §. Sed ne quisquam, ubi, postquam locutus est de omnib. prædictis obtentis iam, subdit, Et ad futura inhabiles esse decernimus, quæ uerba referuntur ad omnia proxime expressa, iuxta tradita in l. si idem, cum eodem, §. ult. ff. de iurisd. omni. iudic. c. secundo requiris, de appell. ubi Abb. & alij, sicuti dicimus de clausula in fine posita, ut debeat referri ad iam præcedentia proxima, l. talis scriptura, §. ult. de lega. 1. ubi Bart. & alij Docto. l. 3. §. filius, ff. de lib. & posthu. l. 1. C. eod. Alex. conf. 213. lib. 2. late Dec. in d. c. secundo requiris, col. 2. uers. in gl. 2. Card. Paris. conf. 53. num. 3. 1. & 2. cum seq. uolu. 2. Et, si his inhabilibus conferantur beneficia per Ordinarios, vel per Sedem Apostolicam, collatio est nulla, non facta mentione de dicta confidentia, ut in casu dictæ deci. Caputaq. 201. p. 1. & Put. Decis. 80. lib. 2. sicuti collatio facta infanti, quæ quoque est inhabilis, c. indecoru, de atat. & qualit. & alijst inhabilibus, quos omnes refert Rebuff. in tract. de pacif. poss. secundum par uam impressionem, nu. 172. cum multis sequentibus, ubi etiam concludit, inhabiles nõ iuari tregula de triennali, nam uerbum, quicunque, ubi positum intelligitur de habili, l. emancipati, iuncta Gloss. ff. de adopt. l. 1. C. de Sacrosan. Eccl. l. 3. ff. de fid. instru. l. vt gradatum, ff. de munerib. & honoribus.

Limita tamen, nisi illi, qui commiserunt confidentiam, habuerint dispensationem, ut post Io. Andr. Ant. de Butr. & alios tradit Caputaq. d. decis. 201. p. 1. & decis. 238. p. 3. & est communis opinio recepta ab omnibus, quamuis difficulter dentur hodie huiusmodi dispensationes.

Et ratio est, quia, mediante dispensatione, fit licitum, quod alias, terat illicitum, & prohibitum, ut p. Specul. in tit. de dispens. & Doctores omnes in ca. at si clerici; §. de adulterijs, de iudic. Redoan. de Simon. p. 4. cap. 16.

Et ex his etiam inferitur, committentes confidentiam non posse generaliter impetrare beneficia, cum ad illa sint inhabiles, & incapaces, ut ex communi dictum est supra, immo non poterunt beneficia, quæ dimiserunt, de nouo impetrare, & illa detinere ex nouo titulo, ut dicit egregie Caputaque. decis. 201. num. 2. par. 1.

Et de stylo Dataria non solet concedere dispensationem, ut committentes, confidentiam possint retinere beneficia, super quibus illa commiserunt.

Et ideo Pius III. in Const. 69. incip. In sublimi, edita, ad reformandum officium Pœnitentiariæ anno tertio in §. Caueat, uoluit, ut Simoniacis realibus, uel conuentionalibus non concedatur, ut possint retinere beneficia, super quibus commiserunt Simoniam, ac fructus perceptos post Simoniam, subdit, Quinimmo in absolutioibus huiusmodi apponatur clausula, quod uterque ad beneficium, super quo fuit commissa Simonia, perpetuo inhabiles existant &c. Idque optima ratione statutum est, quia ualde scandalosum uidetur, & mali exempli, ut quos possit retinere beneficium, quod iniuste habuit, ad not. in cap. primo, de regul. iur. lib. 6. in cap. in cunctis, de elect.

Quarto Dubitatur, An etiam committentes confidentiam priuentur, non solum beneficijs, & dignitatibus, ut dictum est supra, sed etiam pensionibus? Communis opinio est affirmatiua, quam expresse probat Pius V. dict. Constit. in §. Sed ne quisquam, ubi, Nec non & c. pensionibus &c. quod erat necessarium exprimere, quia pensio non ueniebat, sub priuatione beneficiorum, Abb. in c. ad audientiam, 2. de refer. ubi Felin. & alij, & est communis opinio, de qua attestantur Io. Selua in tract. de benefic. p. 1. q. 3. num. 1. Hoied. de incomp. benefic. in præfat. numer. 3. & 4. & p. 2. cap. 7. numero 4. & fuit pluries resolutum in Rot. ut late scripsi de resigna. benefic. libro 2. quæst. 15. Et ratio huius priuationis, testat atrocitas criminis, iuxta dictum Innocent. in c. primo, de Const. & uoluntas Papæ, uolentis, ut confidentie exulent ab hac curia, & si confidentiarij priuantur beneficijs, eo magis pensionibus, cum pensio sit minus beneficium, ut per Gig. in suo tract. de pension. Amplia, hanc conclusionem procedere etiam in pensione temporalij, tum ex generalitate, tum arg. auct. multo magis, C. de sacro sanct. Eccl.

Dubitatur, An huiusmodi committentes confidentiam priuentur reservationibus fructuum? Respondeo affirmatiue, quia hoc est expressum in d. Constit. Pij V. in §. Sed ne quisquam, ubi, nec non fructibus, pensionibus, & alijs rebus Ecclesiasticis. sub his enim uerbis, Et alijs rebus Ecclesiasticis existimo comprehendit reservationes fructuum, quæ referuntur loco pensionis, Sarnen. de annal. quæstio. 60. Mandos. in eadem regul. quæstio. 30. Rebuff. in praxi benefic. titu. de reseruat. tam general. & c. numero 13. & late dixi in tracta. de resignat. benefic. libro 6. quæst. prima.

Sexto Dubitatur, An Confidentiarij priuentur, etiam officijs Romanæ Curie, & temporalibus? Affirmatiue est respondendum, quia hoc exprimit Pius V. in dict. Constit. in cita. §. Sed ne quisquam, ubi, ac etiam Romanæ Curie, & alijs officijs temporalibus &c. & hoc ex rone superior dicta, ut ex tirpetur oïno hoc crimen. Propter igitur confidentiam hâtes officia temporalia illis priuant, ac officijs Curie ut sunt officia, quæ dantur Cardinalibus, Vicecancellariatus, Pœnitentiaria, & Camerariatus, ac Vicariatus, & alia, ut sunt Auditoratus Rotæ, Clericatus Cameræ, & similia, ut Scriptores, Abreuiatores, Prætonotarij,

tonotarij, Cubicularij, Milites, & alij, ut longa serie refert Pij II. in Apologia ad Martinum M. impressa post commentarios folio mihi 737. Sarn. in prohem. regu. q. 1. Namque huiusmodi officia sunt beneficia quodammodo, ut Paul. Roman. de pension. c. 7. nu. 1. licet consuetudine curiæ soleant uendit etiam laicis, Martin. Laud. de official. q. 7.

Septimo Dubitatur, An priuentur etiam fructibus? Respondeo affirmatiue: quia id expresse exprimitur in Const. Pij V. in d. §. Sed ne quisquam, ubi, nec non & fructibus & c.

Octauo Dubitatur, ad quem spectet collatio horum beneficiorum vacantium per confidentiam? Respondeo, spectare ad Sedem Apostolicam, namque sunt reseruata, ut censuit Pius III. in dicta Constit. in §. Ac quascunque ipso iure uacare, ac nostra, & Sedis Apostolicæ dispositioni reseruata &c. & in dicta Const. Pij V. in princ. ubi, liberam illorum dispositionem sibi, & Apostolicæ Sedi reseruando &c. & hoc scripsi in tract. de resign. benefic. l. 2. q. 15. nu. 28. ubi etiam retuli omnia benefici. reseruata, &c.

Et non solum confidentiarij, priuantur obtentis, sed efficiuntur inhabiles, ut non possint alia habere, ut dicitur in d. Constit. Pij V. & dixi supra.

Ita Simoniacis in uho beneficio redditur inhabilis, ad aliud quodcumque, Mil. in reper. in uerbo Simoniacus in beneficio, Anton. de Butr. in c. penultimo. 2. uers. ad secundum, de electio. & firmavit Rota post multas informationes in una Toletan. Thesauraria coram Peregrin. & in alia S. Andreae coram Puteo, teste Achill. de Grassi. decis. 341. alias 2. de Sim. in impressis, ubi hoc comprobatur.

Confidentiarij sunt excommunicati. Excommunicati non possunt absolui nisi a Papa. Confidentiarij sunt excommunicati ipso iure. Confessarius non absoluit reseruatis. Absolutio in confidentia datur in Dataria, & Pœnitentiaria. Excommunicati celebrantes sunt irregulares. In mortis articulo nulla est reseruatio. Confidentiarij absoluntur uirtute Iubilei plenissimi. Celebrans ignoranter in censura non efficitur irregularis. Errans circa ius dubium excusatur. Irregularitas non contrahitur sine dolo. Simoniaci oculi licite celebrant post penitentiam.

Limita primo, in mortis articulo, ut dicitur in Bulla, ratio, quia in mortis articulo nulla est reseruatio, ut in Conc. Trident. c. 7. sess. 14.

Limita secundo, nisi uirtute Iubilei plenissimi, uel uirtute Bullæ Cruciatæ, que si ad id se extenderet, fuisset absolutus, Nauar. conf. 18. de Sim. ubi etiam scribit, quod celebrando post dictam absolutionem non efficitur irregularis, faciunt, & scribit idem Nauar. in man. c. 29. & 26. num. 13.

Limita tertio, nisi mississet ante absolutionem ignoranter, nam attentata ignorantia, & bona fide nõ tefficeretur irregularis, ut dicit Nauar. d. conf. 18. n. 5. cū Simonia huiusmodi sit iuris humani, & errans circa ius dubium, obscurum, difficile, in intelligibile t excusatur, Innoc. in c. per tuas, el 2. de Simon. cum alijs, ut per Fel. in c. 1. num. 15. de re iud.

Irregularitas enim non contrahitur sine dolo, Abb. in c. pastoralis, & c. uerum, de appell. Gemi. in c. solet, de sent. excom. lib. 6. & ideo dicit Nauar. d. conf. in fin. quod potest retinere in foro conscientie beneficia, que habet, &c.

Ideo dicit Arêhid. in c. quibusdam, r. qu. 1. quod Simoniaci in beneficio occulti, & criminofitlicite, celebrant post penitentiam, quia neque sunt suspensi de iure, neque impediuntur exequi officium suu post penitentiam, sequitur Turrecrem. ibid. nu. 3. & est communis opinio doctorum.

De excommunicatione, quam incurunt confidentiarij, & a quo debeant absolui.

Quinquagesimo nono, Quæro, an committetes confidentiam, ultra pœnas priuationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum, incidant in aliquam censuram? Affirmatiue est respondendum quia ita tenent omnes, ut per Nauar. in man. ca. 23. sub. num. 111. uers. 11. & expresse probatur d. Constitutione Pij V. in §. Sed ne quisquam, ubi, & iniuris subsidium excommunicationis sententiæ innodatus, a qua nullus nisi in mortis articulo constitutus ab alio quam a Romano Pontifice absolutionis be

neficium valeat obtinere & c. Et in d. Constit. Pij III. §. & insuper, ubi mandat, ne quis audeat hoc crimen perpetrare, subdit, Cardinalibus uidelicet, & alijs Prælatibus in uirtute sanctæ obedientiæ, & sub interdito ingressus Ecclesiæ, reliquis uero sub maioris excommunicationis late sententiæ pena per contrafacientes eo ipso incurrenda, a qua nisi a nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existere præterquam in mortis articulo constituti absolui nequeant, districtius inhihemus, & c. Ex quibus uerbis constat, hanc censuram inferri ipso iure, ut in terminis Nauar. in dicto man. c. 23. sub nume. 100. uers. secundo, quod.

A qua excommunicatione Confidentiarij non possunt absolui à Confessarijs, ut expresse dicitur in dictis Constitutionib. & facit, quod scribitur in c. pastoralis, c. præterea, de offic. deleg.

Quare debent illam petere, uel a Dataria in foro interiori, & exteriori, uel a Pœnitentiaria in foro interiori dumtaxat; Nauar. conf. 21. nu. 7. & 23. de Sim. & conf. 69. nu. 4. eo. tit. Et, si ante dictam absolutionem celebrent, efficiuntur irregulares, Nauar. d. conf. 21. nu. 6. de Sim. & probatur, in c. 2. & c. si celebr. de Cler. excom. ministr. Nauar. in man. ca. 27. num. 18. 20. cum sequen.

Quæro, an committetes confidentiam, ultra pœnas priuationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum, incidant in aliquam censuram? Affirmatiue est respondendum quia ita tenent omnes, ut per Nauar. in man. ca. 23. sub. num. 111. uers. 11. & expresse probatur d. Constitutione Pij V. in §. Sed ne quisquam, ubi, & iniuris subsidium excommunicationis sententiæ innodatus, a qua nullus nisi in mortis articulo constitutus ab alio quam a Romano Pontifice absolutionis be

neficium valeat obtinere & c. Et in d. Constit. Pij III. §. & insuper, ubi mandat, ne quis audeat hoc crimen perpetrare, subdit, Cardinalibus uidelicet, & alijs Prælatibus in uirtute sanctæ obedientiæ, & sub interdito ingressus Ecclesiæ, reliquis uero sub maioris excommunicationis late sententiæ pena per contrafacientes eo ipso incurrenda, a qua nisi a nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existere præterquam in mortis articulo constituti absolui nequeant, districtius inhihemus, & c. Ex quibus uerbis constat, hanc censuram inferri ipso iure, ut in terminis Nauar. in dicto man. c. 23. sub nume. 100. uers. secundo, quod.

A qua excommunicatione Confidentiarij non possunt absolui à Confessarijs, ut expresse dicitur in dictis Constitutionib. & facit, quod scribitur in c. pastoralis, c. præterea, de offic. deleg.

Quare debent illam petere, uel a Dataria in foro interiori, & exteriori, uel a Pœnitentiaria in foro interiori dumtaxat; Nauar. conf. 21. nu. 7. & 23. de Sim. & conf. 69. nu. 4. eo. tit. Et, si ante dictam absolutionem celebrent, efficiuntur irregulares, Nauar. d. conf. 21. nu. 6. de Sim. & probatur, in c. 2. & c. si celebr. de Cler. excom. ministr. Nauar. in man. ca. 27. num. 18. 20. cum sequen.

Limita primo, in mortis articulo, ut dicitur in Bulla, ratio, quia in mortis articulo nulla est reseruatio, ut in Conc. Trident. c. 7. sess. 14.

Limita secundo, nisi uirtute Iubilei plenissimi, uel uirtute Bullæ Cruciatæ, que si ad id se extenderet, fuisset absolutus, Nauar. conf. 18. de Sim. ubi etiam scribit, quod celebrando post dictam absolutionem non efficitur irregularis, faciunt, & scribit idem Nauar. in man. c. 29. & 26. num. 13.

Limita tertio, nisi mississet ante absolutionem ignoranter, nam attentata ignorantia, & bona fide nõ tefficeretur irregularis, ut dicit Nauar. d. conf. 18. n. 5. cū Simonia huiusmodi sit iuris humani, & errans circa ius dubium, obscurum, difficile, in intelligibile t excusatur, Innoc. in c. per tuas, el 2. de Simon. cum alijs, ut per Fel. in c. 1. num. 15. de re iud.

Irregularitas enim non contrahitur sine dolo, Abb. in c. pastoralis, & c. uerum, de appell. Gemi. in c. solet, de sent. excom. lib. 6. & ideo dicit Nauar. d. conf. in fin. quod potest retinere in foro conscientie beneficia, que habet, &c.

Ideo dicit Arêhid. in c. quibusdam, r. qu. 1. quod Simoniaci in beneficio occulti, & criminofitlicite, celebrant post penitentiam, quia neque sunt suspensi de iure, neque impediuntur exequi officium suu post penitentiam, sequitur Turrecrem. ibid. nu. 3. & est communis opinio doctorum.

neficium valeat obtinere & c. Et in d. Constit. Pij III. §. & insuper, ubi mandat, ne quis audeat hoc crimen perpetrare, subdit, Cardinalibus uidelicet, & alijs Prælatibus in uirtute sanctæ obedientiæ, & sub interdito ingressus Ecclesiæ, reliquis uero sub maioris excommunicationis late sententiæ pena per contrafacientes eo ipso incurrenda, a qua nisi a nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existere præterquam in mortis articulo constituti absolui nequeant, districtius inhihemus, & c. Ex quibus uerbis constat, hanc censuram inferri ipso iure, ut in terminis Nauar. in dicto man. c. 23. sub nume. 100. uers. secundo, quod.

A qua excommunicatione Confidentiarij non possunt absolui à Confessarijs, ut expresse dicitur in dictis Constitutionib. & facit, quod scribitur in c. pastoralis, c. præterea, de offic. deleg.

Quare debent illam petere, uel a Dataria in foro interiori, & exteriori, uel a Pœnitentiaria in foro interiori dumtaxat; Nauar. conf. 21. nu. 7. & 23. de Sim. & conf. 69. nu. 4. eo. tit. Et, si ante dictam absolutionem celebrent, efficiuntur irregulares, Nauar. d. conf. 21. nu. 6. de Sim. & probatur, in c. 2. & c. si celebr. de Cler. excom. ministr. Nauar. in man. ca. 27. num. 18. 20. cum sequen.

Limita primo, in mortis articulo, ut dicitur in Bulla, ratio, quia in mortis articulo nulla est reseruatio, ut in Conc. Trident. c. 7. sess. 14.

Limita secundo, nisi uirtute Iubilei plenissimi, uel uirtute Bullæ Cruciatæ, que si ad id se extenderet, fuisset absolutus, Nauar. conf. 18. de Sim. ubi etiam scribit, quod celebrando post dictam absolutionem non efficitur irregularis, faciunt, & scribit idem Nauar. in man. c. 29. & 26. num. 13.

Limita tertio, nisi mississet ante absolutionem ignoranter, nam attentata ignorantia, & bona fide nõ tefficeretur irregularis, ut dicit Nauar. d. conf. 18. n. 5. cū Simonia huiusmodi sit iuris humani, & errans circa ius dubium, obscurum, difficile, in intelligibile t excusatur, Innoc. in c. per tuas, el 2. de Simon. cum alijs, ut per Fel. in c. 1. num. 15. de re iud.

Irregularitas enim non contrahitur sine dolo, Abb. in c. pastoralis, & c. uerum, de appell. Gemi. in c. solet, de sent. excom. lib. 6. & ideo dicit Nauar. d. conf. in fin. quod potest retinere in foro conscientie beneficia, que habet, &c.

Ideo dicit Arêhid. in c. quibusdam, r. qu. 1. quod Simoniaci in beneficio occulti, & criminofitlicite, celebrant post penitentiam, quia neque sunt suspensi de iure, neque impediuntur exequi officium suu post penitentiam, sequitur Turrecrem. ibid. nu. 3. & est communis opinio doctorum.

De excommunicatione, quam incurunt confidentiarij, & a quo debeant absolui.

Quinquagesimo nono, Quæro, an committetes confidentiam, ultra pœnas priuationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum, incidant in aliquam censuram? Affirmatiue est respondendum quia ita tenent omnes, ut per Nauar. in man. ca. 23. sub. num. 111. uers. 11. & expresse probatur d. Constitutione Pij V. in §. Sed ne quisquam, ubi, & iniuris subsidium excommunicationis sententiæ innodatus, a qua nullus nisi in mortis articulo constitutus ab alio quam a Romano Pontifice absolutionis be

neficium valeat obtinere & c. Et in d. Constit. Pij III. §. & insuper, ubi mandat, ne quis audeat hoc crimen perpetrare, subdit, Cardinalibus uidelicet, & alijs Prælatibus in uirtute sanctæ obedientiæ, & sub interdito ingressus Ecclesiæ, reliquis uero sub maioris excommunicationis late sententiæ pena per contrafacientes eo ipso incurrenda, a qua nisi a nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existere præterquam in mortis articulo constituti absolui nequeant, districtius inhihemus, & c. Ex quibus uerbis constat, hanc censuram inferri ipso iure, ut in terminis Nauar. in dicto man. c. 23. sub nume. 100. uers. secundo, quod.

A qua excommunicatione Confidentiarij non possunt absolui à Confessarijs, ut expresse dicitur in dictis Constitutionib. & facit, quod scribitur in c. pastoralis, c. præterea, de offic. deleg.

Quare debent illam petere, uel a Dataria in foro interiori, & exteriori, uel a Pœnitentiaria in foro interiori dumtaxat; Nauar. conf. 21. nu. 7. & 23. de Sim. & conf. 69. nu. 4. eo. tit. Et, si ante dictam absolutionem celebrent, efficiuntur irregulares, Nauar. d. conf. 21. nu. 6. de Sim. & probatur, in c. 2. & c. si celebr. de Cler. excom. ministr. Nauar. in man. ca. 27. num. 18. 20. cum sequen.

Limita primo, in mortis articulo, ut dicitur in Bulla, ratio, quia in mortis articulo nulla est reseruatio, ut in Conc. Trident. c. 7. sess. 14.

Limita secundo, nisi uirtute Iubilei plenissimi, uel uirtute Bullæ Cruciatæ, que si ad id se extenderet, fuisset absolutus, Nauar. conf. 18. de Sim. ubi etiam scribit, quod celebrando post dictam absolutionem non efficitur irregularis, faciunt, & scribit idem Nauar. in man. c. 29. & 26. num. 13.

Limita tertio, nisi mississet ante absolutionem ignoranter, nam attentata ignorantia, & bona fide nõ tefficeretur irregularis, ut dicit Nauar. d. conf. 18. n. 5. cū Simonia huiusmodi sit iuris humani, & errans circa ius dubium, obscurum, difficile, in intelligibile t excusatur, Innoc. in c. per tuas, el 2. de Simon. cum alijs, ut per Fel. in c. 1. num. 15. de re iud.

Irregularitas enim non contrahitur sine dolo, Abb. in c. pastoralis, & c. uerum, de appell. Gemi. in c. solet, de sent. excom. lib. 6. & ideo dicit Nauar. d. conf. in fin. quod potest retinere in foro conscientie beneficia, que habet, &c.

Ideo dicit Arêhid. in c. quibusdam, r. qu. 1. quod Simoniaci in beneficio occulti, & criminofitlicite, celebrant post penitentiam, quia neque sunt suspensi de iure, neque impediuntur exequi officium suu post penitentiam, sequitur Turrecrem. ibid. nu. 3. & est communis opinio doctorum.

De excommunicatione, quam incurunt confidentiarij, & a quo debeant absolui.

Quinquagesimo nono, Quæro, an committetes confidentiam, ultra pœnas priuationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum, incidant in aliquam censuram? Affirmatiue est respondendum quia ita tenent omnes, ut per Nauar. in man. ca. 23. sub. num. 111. uers. 11. & expresse probatur d. Constitutione Pij V. in §. Sed ne quisquam, ubi, & iniuris subsidium excommunicationis sententiæ innodatus, a qua nullus nisi in mortis articulo constitutus ab alio quam a Romano Pontifice absolutionis be

neficium valeat obtinere & c. Et in d. Constit. Pij III. §. & insuper, ubi mandat, ne quis audeat hoc crimen perpetrare, subdit, Cardinalibus uidelicet, & alijs Prælatibus in uirtute sanctæ obedientiæ, & sub interdito ingressus Ecclesiæ, reliquis uero sub maioris excommunicationis late sententiæ pena per contrafacientes eo ipso incurrenda, a qua nisi a nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existere præterquam in mortis articulo constituti absolui nequeant, districtius inhihemus, & c. Ex quibus uerbis constat, hanc censuram inferri ipso iure, ut in terminis Nauar. in dicto man. c. 23. sub nume. 100. uers. secundo, quod.

A qua excommunicatione Confidentiarij non possunt absolui à Confessarijs, ut expresse dicitur in dictis Constitutionib. & facit, quod scribitur in c. pastoralis, c. præterea, de offic. deleg.

Quare debent illam petere, uel a Dataria in foro interiori, & exteriori, uel a Pœnitentiaria in foro interiori dumtaxat; Nauar. conf. 21. nu. 7. & 23. de Sim. & conf. 69. nu. 4. eo. tit. Et, si ante dictam absolutionem celebrent, efficiuntur irregulares, Nauar. d. conf. 21. nu. 6. de Sim. & probatur, in c. 2. & c. si celebr. de Cler. excom. ministr. Nauar. in man. ca. 27. num. 18. 20. cum sequen.

Limita primo, in mortis articulo, ut dicitur in Bulla, ratio, quia in mortis articulo nulla est reseruatio, ut in Conc. Trident. c. 7. sess. 14.

Limita secundo, nisi uirtute Iubilei plenissimi, uel uirtute Bullæ Cruciatæ, que si ad id se extenderet, fuisset absolutus, Nauar. conf. 18. de Sim. ubi etiam scribit, quod celebrando post dictam absolutionem non efficitur irregularis, faciunt, & scribit idem Nauar. in man. c. 29. & 26. num. 13.

Limita tertio, nisi mississet ante absolutionem ignoranter, nam attentata ignorantia, & bona fide nõ tefficeretur irregularis, ut dicit Nauar. d. conf. 18. n. 5. cū Simonia huiusmodi sit iuris humani, & errans circa ius dubium, obscurum, difficile, in intelligibile t excusatur, Innoc. in c. per tuas, el 2. de Simon. cum alijs, ut per Fel. in c. 1. num. 15. de re iud.

Irregularitas enim non contrahitur sine dolo, Abb. in c. pastoralis, & c. uerum, de appell. Gemi. in c. solet, de sent. excom. lib. 6. & ideo dicit Nauar. d. conf. in fin. quod potest retinere in foro conscientie beneficia, que habet, & c.

Ideo dicit Arêhid. in c. quibusdam, r. qu. 1. quod Simoniaci in beneficio occulti, & criminofitlicite, celebrant post penitentiam, quia neque sunt suspensi de iure, neque impediuntur exequi officium suu post penitentiam, sequitur Turrecrem. ibid. nu. 3. & est communis opinio doctorum.

De excommunicatione, quam incurunt confidentiarij, & a quo debeant absolui.

Quinquagesimo nono, Quæro, an committetes confidentiam, ultra pœnas priuationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum, incidant in aliquam censuram? Affirmatiue est respondendum quia ita tenent omnes, ut per Nauar. in man. ca. 23. sub. num. 111. uers. 11. & expresse probatur d. Constitutione Pij V. in §. Sed ne quisquam, ubi, & iniuris subsidium excommunicationis sententiæ innodatus, a qua nullus nisi in mortis articulo constitutus ab alio quam a Romano Pontifice absolutionis be

neficium valeat obtinere & c. Et in d. Constit. Pij III. §. & insuper, ubi mandat, ne quis audeat hoc crimen perpetrare, subdit, Cardinalibus uidelicet, & alijs Prælatibus in uirtute sanctæ obedientiæ, & sub interdito ingressus Ecclesiæ, reliquis uero sub maioris excommunicationis late sententiæ pena per contrafacientes eo ipso incurrenda, a qua nisi a nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existere præterquam in mortis articulo constituti absolui nequeant, districtius inhihemus, & c. Ex quibus uerbis constat, hanc censuram inferri ipso iure, ut in terminis Nauar. in dicto man. c. 23. sub nume. 100. uers. secundo, quod.

A qua excommunicatione Confidentiarij non possunt absolui à Confessarijs, ut expresse dicitur in dictis Constitutionib. & facit, quod scribitur in c. pastoralis, c. præterea, de offic. deleg.

Quare debent illam petere, uel a Dataria in foro interiori, & exteriori, uel a Pœnitentiaria in foro interiori dumtaxat; Nauar. conf. 21. nu. 7. & 23. de Sim. & conf. 69. nu. 4. eo. tit. Et, si ante dictam absolutionem celebrent, efficiuntur irregulares, Nauar. d. conf. 21. nu. 6. de Sim. & probatur, in c. 2. & c. si celebr. de Cler. excom. ministr. Nauar. in man. ca. 27. num. 18. 20. cum sequen.

Limita primo, in mortis articulo, ut dicitur in Bulla, ratio, quia in mortis articulo nulla est reseruatio, ut in Conc. Trident. c. 7. sess. 14.

Limita secundo, nisi uirtute Iubilei plenissimi, uel uirtute Bullæ Cruciatæ, que si ad id se extenderet, fuisset absolutus, Nauar. conf. 18. de Sim. ubi etiam scribit, quod celebrando post dictam absolutionem non efficitur irregularis, faciunt, & scribit idem Nauar. in man. c. 29. & 26. num. 13.

Limita tertio, nisi mississet ante absolutionem ignoranter, nam attentata ignorantia, & bona fide nõ tefficeretur irregularis, ut dicit Nauar. d. conf. 18. n. 5. cū Simonia huiusmodi sit iuris humani, & errans circa ius dubium, obscurum, difficile, in intelligibile t excusatur, Innoc. in c. per tuas, el 2. de Simon. cum alijs, ut per Fel. in c. 1. num. 15. de re iud.

Irregularitas enim non contrahitur sine dolo, Abb. in c. pastoralis, & c. uerum, de appell. Gemi. in c. solet, de sent. excom. lib. 6. & ideo dicit Nauar. d. conf. in fin. quod potest retinere in foro conscientie beneficia, que habet, & c.

Ideo dicit Arêhid. in c. quibusdam, r. qu. 1. quod Simoniaci in beneficio occulti, & criminofitlicite, celebrant post penitentiam, quia neque sunt suspensi de iure, neque impediuntur exequi officium suu post penitentiam, sequitur Turrecrem. ibid. nu. 3. & est communis opinio doctorum.

De excommunicatione, quam incurunt confidentiarij, & a quo debeant absolui.

Quinquagesimo nono, Quæro, an committetes confidentiam, ultra pœnas priuationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum, incidant in aliquam censuram? Affirmatiue est respondendum quia ita tenent omnes, ut per Nauar. in man. ca. 23. sub. num.

- 13 *expendunt.* Occupans rem iniuste tenetur ad estimationem etiam post interitum.
- 14 *Habens malam fidem semper est in mora.*
- 15 *Moroso imputatur rei interitus.*
- 16 *Etiam fructus per industriam sunt restituendi.*
- 17 *Confidentiarj tenentur ad fructus, qui potuissent a diligenti percipi.*
- 18 *Vbi eadem ratio, ibi idem ius.*
- 19 *Confidentiarj tenentur restituere fructus a prima die receptionis beneficij.*
- 20 *Fur a quo tempore tenetur restituere.*
- 21 *Restitutio fructuum obligat in utroque foro.*
- 22 *Integre factum, quod dicatur.*
- 23 *Integre quid.*
- 24 *Heredes obligantur ad restitutionem fructuum male perceptorum.*
- 25 *Heredes tenentur defuncti conscientiam exonerare.*
- 26 *Succesor iuuatur eisdem legibus, quibus auctor.*
- 27 *Heres eadem censetur persona cum Defuncto.*
- 28 *Heres tenetur ad interesse ex delicto Defuncti.*
- 29 *Confidentiarj heredes possunt compelli ad restitutionem faciendam.*
- 30 *Sunt tamen citandi.*
- 31 *Confessarij non debent absolue confidentarios nisi facta restitutione.*
- 32 *Confessarij peccant, si absoluant ante restitutionem.*
- 33 *Non debet aliquis absolui, nisi fuerit atrox, vel contritus.*
- 34 *Inopia excusat a restitutione.*
- 35 *Fructus confidentiarj spectant ad Cam. Apost.*
- 36 *Composito quid est.*
- 37 *In Dataua debent fructus percepti vere exprimi.*
- 38 *Expressio fructuum perceptorum est facienda etiam si fuerint modici.*
- 39 *Surreptio etiam in minimo vitiat.*
- 40 *Dataua solet magnam partem fructuum male perceptorum remittere.*
- 41 *In nouis prouisionibus quid fiat.*
- 42 *Nuncij aliquando reſciunt titulos beneficiales.*
- 43 *Annata dantur in Vrbe.*
- 44 *Satisfacit, qui tenetur fructus restituere, & impetrat donationem.*
- 45 *Fructus beneficij, quæſiti per Simoniam ad quem spectant.*
- 46 *Administratio omnium honorum Ecclesiasticorum alteri non concessa spectat ad Papam.*
- 47 *Idque ex priuilegio Diuino.*
- 48 *Papa est administrator omnium.*
- 49 *Omnia Spolia sunt reſeruata Papæ.*
- 50 *Confidentiarj, quando absoluantur in penitentiaria.*
- 51 *Omnia gratis.*

QVÆSTIO LX.

Fructus, quos tenentur restituere Confidentiarj, quibus, & quando, & quomodo, restituuntur.

SExagesimo Quæro, an confidentiarj teneantur restituere fructus perceptos ex illis beneficijs, quos habuerunt in confidentia? Cõs opinio* est affirmatiua, quæ colligitur ex Inn. in c. Nisi cũ pridè, de pact. Cassad. decif. 1. de Simo. Ange. Siluestrin. in uerbo. Simonia, cum alijs allegatis per Redoan. de Sim. pa. 4. c. 1. nu. 30. cum seq. & c. 14. n. 20. dũ* communiter uolunt, Simoniacũ debere fructus restituere, & expresse probatur in d. Constitut. Pij III.

§. & eosdem Cardinales, seu quosuis alios, a prima die receptionis huiusmodi citra fructus, redditus, & prouentus earundem Ecclesiarum, monasteriorum, dignitatum, & aliorum beneficiorum, ac pensiones prædictas indebite percipere, suosque fructus facere non potuisse, neque debuisse, sed illos omnes, & singulos ad Cameram eandem deuolutos fuisse, & esse, illique debere ac ipsos Cardinales, & alios, ad quorũ manus, quomodolibet peruenerunt, & eorum habedes, ad integram illorum restitutionem in utroque foro teneri, & ad id opportunis iuris remedijs compelli debere, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, decernimus, declaramus, & c. Et in d. Constitutione Pij V. in principio in §. nec ualerent, ibi, *illa que recipientes, fructus, pensiones, & c.* & in §. sed ne quisquam, ibi, *nec non fructibus, & c.* & tradit Nauarr. conf. 13. & 21. & 23. & 46. 47. 69. & 73. de Simon.

Et ratio colligitur ex eo, tum quia omnia peccata iniustitiæ obligant ad restituendum iniuste acceptum in foro conscientia, c. peccatum, de reg. iur. li. 6. c. si res aliena, 1. q. 6. Nauarr. in man. ca. 17. & de reddit. eccl. q. 2. nu. 7. & 12. tum etiam quia tenetur, quis restituere t̄ ablatum ratione acceptionis iniustitiæ, siue ea sit iniusta in iniuriam proximi, siue quia lege prohibita, D. Thom. & Caiet. 2. 2. q. 62. art. 1. 2. & 6. not. in l. non dubium, C. de legib. l. quemadmodum, C. de agric. & cens. lib. 1. 1. & ca. qui contra iura, de reg. iur. lib. 6. & ideo Usurarius t̄ tenetur ad restitutionem; D. Thom. d. q. 62. art. 6. Couarr. li. 3. uar. resol. c. 1. & communiter alij. Restitutio enim est t̄ actus iustitiæ commutatiuæ, D. Thom. d. q. 62. art. 1. Dom. Sot. lib. 4. de iust. & iur. q. 7. art. 2. Coua. in c. peccatum in initio relectionis secundæ partis, num. 1. & ideo debet omnino fieri, Archiep. Flor. 2. par. tit. 2. c. 8. in principio. Siluest. in uerbo restitutio, §. 1. non solum, de re principali, sed etiam, de fructibus, Caiet. d. 2. 2. q. 62. art. 6. Siluest. in uerbo restitutio, q. 7. Io. Mai. in 4. sen. dist. 15. q. 26. ad finè, Couarr. lib. 1. uar. resol. c. 3. nu. 6. & in 3. par. relectionis, num. 1. cum seq. & t̄ diffinitur a Nauarr. in man. c. 17. nume. 6. quod sit actus iustitiæ specialis commutatiuæ, quomodo redditur alteri, quod suum est, vel quod ei debetur ex lege veræ iustitiæ formaliter, vel uirtualiter de bonis animi, corporis, honoris, vel pecuniæ.

Comprobatur hæc sententia, quia, sicut fur tenetur restituere, c. si res, 1. q. 6. sæpe de rest. spol. l. sed & si primo, & l. item ueniunt, §. 1. ff. de petit. hered. l. mater, & l. mancipium, C. de rei uend. l. in creditore, & l. cum ea, ff. de euic. reg. peccatum, de reg. iur. li. 6. late Nauarr. in man. c. 17. nu. 6. 7. & 8. cum seq. Caiet. late 2. 2. q. 62. Couarr. lib. 3. uar. resol. c. 1. q. 4. & in 2. par. relect. §. 1. reg. peccatum, num. 1. & est* cõmunis omnium doctor. sententia. Ita & Simoniacus act confidentarius, qui appellatur fures, Tur. Crem. in c. ordinationes, num. 18. & in c. statuimus, num. 1. q. 1. Redoan. de Simon. p. 4. c. 14. nu. 21. Durand. de mod. Congr. Conc. rub. 20. nume. 5. & quia Pius III. in d. Constitutione, §. & eosdem, statuit, Confidentarios fructus suos non facere, ergo ut res aliena restituendi.

Amplia primo, ut confidentiarj teneant fructus restituere, etiam si expederint illos, ut colligitur ex his, quæ dicit, Glo. in l. 1. §. rectissime, ff. de vi, & vi arm. Bar. post Gl. in l. quod te mihi, nu. 10. ff. si cer. pet. Io. a Medin. de rest. q. 6. communis opinio testat Couarr.

Couarr. in reg. peccatum, §. 6. num. 1. uers. nam receptum* est, occupante rem per crimen teneri ad eius estimationem post eius interitum, etiam absq; culpa ipsius, Gl. in reg. peccatum, Anch. & alij, Syluest. in uerbo furtum, §. 16. D. Thom. 2. 2. q. 62. art. 6. nã habens t̄ malam fidem semper est in mora, le. in re furtiua, ff. de condic. furt. l. ult. C. eo. tit. & moroso, semper imputatur rei interitus, etiam absque eius culpa contingens, l. nemo, §. vlt. & l. si seruum, ff. de uerb. obli. l. 1. §. rectissime, & l. merito, ff. de ui, & ui arm. l. ult. C. de condit. furt. l. cum res, §. ult. ff. de leg. 1. l. 1. C. quod met. causa. Bal. in rub. de re iud. in principio. Et hanc conclusionem uidentur probare uerba posita in hac Constitutione Pij III. d. §. & eosdem, ibi, *suosque facere non potuisse, nec debuisse.*

Amplia secundo, ut Confidentiarj teneantur restituere fructus etiam perceptos propter teorũ industriam, deducta huius sollicitudinis iusta mercede, ex his, quæ scribit Bart. in le. ratio, §. r. ff. de act. em. pto. & faciunt notata in l. si me, & Titium, ff. si cer. pet. & in l. uideamus, §. si actionem, ff. de uer. nec uideatur discipulare Couarr. in §. 6. reg. peccatum, nu. 4. uers. & profecto. Impensæ enim necessariae secundum* communiorem possunt deduci a malæ fidei possessore, Salic. in l. domum, pen. col. C. de rei uend. Bar. in l. in fundo, ff. de rei uend.

Amplia tertio, ut confidentiarj teneantur in foro conscientia restituere etiam fructus, qui potuissent a diligenti percipi. nam ad illos tenetur fur, & iniustus rei alienæ possessor, l. si nauis, ff. de rei uendi. Abb. in c. grauis, de rest. spol. Alex. & Iason. in l. apud Iulianum, §. 1. ff. de le. 1. * cõmunis teste Dec. in l. generaliter, ff. de reg. iur. Couarr. in §. 6. reg. peccatum, in fi. uer. sic & eadem ratione.

Amplia quarto, ut non solum fructus, quos percipit Beneficiarius de beneficio accepto in confidentiam debeant restitui, sed etiam, quod percipit pensionarius de pensione ita reſeruata, aut reſeruarius omnium fructuum, ut probatur in eadem Constitutione Pij III. d. §. & eosdem, ibi, *fructus, redditus, prouentus ac pensiones prædictas indebite percipere, suosque facere non potuisse, nec debuisse, & c.* Idque, quia eadem militat ratio, ideo idem ius statuendum, l. illud, ff. ad l. Aquil. l. a Titio, ff. de uerbo. oblig. cum pensio sit portio, quædam fructuum, Gi. ga. de pens. q. 1.

Amplia quinto, hanc conclusionem procedere, siue huiusmodi fructus percipiuntur per priuatã personam, siue per constitutam in dignitate. nam Pius III. in allegato §. & eosdem, loquitur de Cardinalibus, & statuit, illos esse, ut alios, obligatos ad restituendum huiusmodi fructus perceptos, & non potuisse suos facere, quod deducitur ex eadem ratione, quæ uiget in omnibus, D. Thom. 2. 2. quæst. 62. art. 1. 2. cum sequen.

Amplia sexto, ut Confidentiarj teneantur ad restitutionem fructuum perceptorum a prima die receptionis beneficij in confidentiam, ut probatur in eadem Constitutione Pij III. §. & eosdem, ibi, *a prima die receptionis huiusmodi, & c.* & ratio est, quia, si a prima die perceptionis non potuit illos suos facere, ergo ab eo tempore tenetur restituere, sicuti arctatur fur, t̄ alienæ rei occupator, ut traditur in d. reg. peccatum, de reg. iur. li. 6. & faciunt, quæ scribit D. Th. d. 2. 2. q. 62. art. vlt.

Amplia septimo, ut restitutio huiusmodi fructuum facienda per confidentiarj obliget in utroq; foro, sicut in foro

fori, & foro poli, ut exprimitur in eod. §. & eosdem. d. Cõst. Pij V. ibi, *in utroque foro teneri*, quod fuit cõsulto expressum ad tollendas distinctiones, quas in quibusdam casibus particularibus afferunt dd. di. reg. peccatum, & ibi Coua. post Petr. de Anch. & alij qua circa hanc materiam ponam infra.

Amplia octauo, ut omnes fructus percepti per confidentarios debeant restitui integre, ut probatur in eodem §. eosdem d. Cõst. Pij V. ibi *ad integram illorum restitutionem, & c.* integre enim dicitur fieri, quod fit usque ad unum quadrantem, Bal. in c. conquirente, de rest. spol. Ant. Corset. de Treb. §. 2. nu. 4. & est tex. in c. cum liberum, in uers. cum integritate restituant, de sepult. & c. tua nobis, uers. cum integritate perſoluitur, de decim. & c. commissam uers. ex integro non perſoluunt, & c. in aliquibus de decim. l. ult. C. ad l. Falc. & Bal. in c. accedens in 2. col. ut lit. cont. exponit uerbum positum ibi, integre, idest plenarie, Gl. in l. nihil aliud, ff. de uerb. sign. Card. in c. pastoralis, de decim. Et integre esse aliquid digno scitur, t̄ quod nulla sui parte sit mancum, diminutum aut debilitatum, l. prima, §. cum dicitur, & c. sequen. ff. si cui plusquam per leg. Falc. l. ultima. C. ad l. Falcid. d. l. 2. C. de bon. uacan. lib. 6. l. 9. §. ulti. ff. de fideicom. libert.

Amplia nono, ut hæres illorũ, qui commiserunt confidentiam, teneatur restituere fructus perceptos per dictos Confidentarios, ut fuit dispositum per eundem Pium III. in d. Cõst. §. & eosdem, ibi, *eorum heredes.* Hæres enim tenetur t̄ defuncti conscientiam exonerare, & pro eo satisfacere, c. ult. de sepult. c. literis de raptor. Abb. in c. cum sit generale, num. 22. de for. compet. Rom. conf. 146. conclusionum, nume. 4. Dec. conf. 282. numer. 6. & conf. 303. nu. etiam 6. Rui. conf. 26. num. 2. lib. 2. Curt. lun. conf. 181. prope fin. Soc. conf. 203. nume. 2. lib. 2. & communiter dd. nam hæres & successor t̄ astringitur, & iuuatur eisdem legibus, quibus eius auctor, l. hæredem, l. in omnibus officijs §. non debet. ff. de regu. iur. Aretin. nume. 3. lib. 3. cum t̄ censetur eadem persona cum confil. 36. num. 3. & confil. 112. col. 2. Soc. confil. 82. defuncto, Auth. de iur. iur. a morient. præst. circa princip. Bar. in l. 2. §. primo, colum. 2. de prætor. stipul. Hinc est quod hæres tenetur ad interesse pro delicto defuncti, etiam de iure Pontificio, Bald. in l. prima, col. ult. C. ne, ex delict. defuncti. & in l. furti actio ne, C. de furt. Paul. de Castr. in l. postulanti in princ. ff. ad Trebel. Iaso. in l. sicuti legetur, §. ulti. in 3. not. ff. de leg. 1. conf. 212. col. 2. lib. 2.

Amplia decimo, ut ad huiusmodi restitutionem faciendam Confidentiarj compelli possint, ut dicitur in eodem §. & eosdem, ibi, *opportunis iuris remedijs compelli debere auctoritate Apostolica, & c.* Declara, ut, quando hæres t̄ compelluntur auctoritate Apostolica ad dictam restitutionem, debeant citari argumẽto eorum, quæ habentur in tex. in c. a nobis, 2. in fi. de sent. excom. Bal. in l. per diuersas in 10. quæst. C. mand. Fel. in c. quia G. nu. 4. Dec. col. 7. de Iud. Rui. conf. 152. col. 2. & 5. lib. 4. Boer. decif. 295. nu. 15. cum alijs cumulatis per Mar. tract. de monitorijs, q. 24. nu. 5. cum sequen.

Amplia undecimo, Confidentarios non debere a confessarijs absolui nisi huiusmodi restitutionem fructuum fecerint, ut colligitur ex Nauar. conf. 21. de Sim. num. 6. & 7. & hoc potest deduci ex eo, quia Constitutio Pij III. dum mandat huiusmodi restitutionem, arctat etiam in foro conscientia, & sic interiori,

* teriori, & diximus in 7. ampl. & tradunt* communi-
ter dd. in d. reg. peccatum, de reg. iur. lib. 6. & omnes
Summitæ in uerbo Restitutio.
Alioquin Confessarij, qui per ignorantiam cras-
sam, aut affectatam absoluunt ante restitutionem,
uel antequam præcipiat eam confitenti ad id para-
to, peccarent, quia fuerunt in causa, ne alienum re-
stituatur, Rose. in uerbo restitutio, 2. §. 5. Ang. in eo.
uerb. ult. §. 5. Maio. in 4. dist. 20. q. 3. col. 4. Nauarr. in
man. c. 17. num. 22. Debent igitur caute Confessarij
præcipere confidentiarij restitutionem, & ut eligat
uiam conscientie, & forum interius per Pœnitentia-
riam, Nauarr. conf. 23. in fi. de Sim. uel uiam Data-
ria, idem Nauarr. conf. 69. num. 4. eo. tit. & infra dice-
mus, & idem Nauarr. conf. 21. num. 7. de Simo. dicit,
Confessarios, non debere absoluere confidentiarios
nisi fuerint contriti, aut certe adeo attriti, quod pe-
niteant peccati, & proponant ab illo cessare, t illud
que amplius non committere, c. peccatum, de regu.
iur. lib. 6. c. firmitissime, 15. q. 1. c. omnis de consecr.
dist. 4. & prius habuerint absolutionem ab excom-
municatione referuata & n. 6. dicit confidentiarios
debere penitere tam grauis peccati.
Declarat hæc, ut ad restitutionem hi non tenean-
tur propter inopiam, necessitatemque t extremam,
Gl. & dd. in c. quanquam, & in ca. cum tu, de usur. in
6. Gl. Din. Anch. col. 9. Couar. in prin. nu. 2. & com-
muniter alij in regu. peccatum, de regu. iur. lib. 6. D.
Thom. 2. 12. q. 62. art. ult. Nauarr. in Man. c. 17. nu. 60.
Summit. in uerbo restitutio. Dom. Sot. ll. 4. de iust.
& iur. q. 7. art. 4. & alia similia cumulat Nauarr. d. ca.
17. num. 75. cum seq.
Sed poterat dubitari, quibus essent restituendi fru-
ctus percepti per confidentiarios, ideo Pius III. in
ead. Conf. in d. §. & eisdem declarat & statuit, sed
35 Camera Apostolicam spectare, ut patet ibi, sed
illos omnes & singulos ad Camera eandem deu-
olutos fuisse, & esse, illique debere & c. & ita hodie
* practicitur, & tradit Nauarr. conf. 23. in fin. & conf.
69. nu. 4. & 73. nu. 2. tit. de Simon. & conf. 62. de præ-
ben. nam sit supplicatio, in qua narratur confidentia
commissa, & petitur absolutio, & dispensatio; Na-
uar. d. conf. 69. num. 4. de Sim. quæ porrigitur Data-
ria, & ab officiali præposito ad hoc mandatur ex-
primi, si non est expressum, quos fructus ex illo, uel
illis beneficiis perceperit, quo facto taxatur supplica-
tio & soluitur compositio pro dictis fructibus male
& indebite perceptis, & postea supplicatio relaxa-
tur, ut transeat, iux. solitum per quasdam alias ma-
nus officialium, & reuisorum, a quibus admittatur
ad Registrum, & uulgari uocabulo appellatur Offi-
cium Compositis, nam compositio nihil aliud est
quam gratuita conuentio. Rebuff. de decim. qu. 13.
num. 14. & debent, ac tenentur coram Deo suppli-
cantes confidentiarij exprimere in Dataria uere fru-
ctus perceptos, Nauarr. conf. 73. num. 3. uers. 3. de Si-
mon. alioquin, si minus expresserunt, non sunt tuti
in foro conscientie, ut explicat idem Nauarr. loco
proxime citato, & ratio est expressa, quia, quoad par-
tem fructuum non expressorum dicuntur detentores
rei alienæ, cum illos non fecerint suos, ut supra
deductum est; & ita uidetur tenere Mandos. in tra-
ct. signat. grat. tit. absolutio a mala fructus percept.
col. 2. uers. amplia, ubi dicit, expressionem fructuum
male perceptorum esse faciendam, etiam si huiusmo-
di fructus fuerint modici, & fuit resolutum in Rô-
38 * ta 26. Aprilis 1541. coram Mariscan. in vna Bellie.

39 Prioratus teste Peregr. decif. 42. lib. 1. Put. decif. 12.
de præb. in m. a. nam in beneficialibus subreptio est
in minimo uitiat, c. si motu proprio, de præb. in 6. &
de oblationibus perceptis debet fieri mentio, Fel. in
c. ad aures in 13. de rescr. Put. decif. 180. lib. 1. Man-
dos. loc. cit. colu. 4. & Dataria non solet omnes fru-
ctus male perceptos exigere, sed contentatur de ali-
qua parte, ut de stylo* uideamus, & condonat reli-
quos, Nauarr. conf. 67. de præben. & idem Nauarr. de
spol. super d. c. nō liceat Papæ, §. 12. nu. 4. dicit, quod
* in compositione facta cum Camera Apostolica ma-
gna pars solet remitti, & Mandos. in Sig. grat. tit. ab-
40 solutio a malorum fructuum perceptione col. 1. di-
cit duntaxat medietatem, uel tertiā partem fructuum
male perceptorum, & expressorum, iuxta ea, que scri-
bit Ang. in uerbo Restitutio, 2. §. 4. Nauarr. in man.
c. 17. num. 31. & conf. 47. num. 3. in fi. & postea dat
absolutionem ab excommunicatione, refectione
tituli, & nouam prouisionem, Nauarr. conf. 23. in fin.
de Simon. Idem Nauarr. conf. 3. nu. 2. de præb. Idem-
que seruatur in alijs refectionibus titulorum, & no-
uis prouisionibus, quæ petuntur ob diuersas causas,
uel p. p. aliquā subreptionē, aut obreptionē, uel p. p.
41 aliquod delictum, aut irregularitatem, aut contem-
ptum legis in casu expresso, ut in ca. licet Canon de
elect. lib. 6. ac in c. de multa, de præb. in extraua. ex-
42 crabilis Io. 22. eo. tit. de præb. in c. 2. de hæresi. lib. 6.
& similibus, uel quia non habent Canonicum titulum
ab initio, nam tunc reualidatur gratia a Papa, & con-
ceditur absolutio, uel noua prouisio super noua re-
fectione tit. inualidi, cū noua collatione que requiritur,
Nauarr. conf. 73. num. 1. de Simon. soluta com-
positione fructuum male, & indebite perceptorum, Na-
uar. conf. 62. & 67. de præben. idem Nauarr. de spol.
super c. non liceat Papæ §. 12. num. 2. & nu. 4. & tota
die practicitur & fundatur super ratione, quæ perci-
piens fructus indebite, efficitur inhabilis, ac rehabi-
litatione indiget, ca. in literis, de rest. spol. c. dudum
2. & ibi Host. col. 4. & Abb. & alij de elect. Specu. in
tit. de dispens. §. uidentum, circa fi. Fel. in c. in no-
stra in 2. corrol. de rescr. Cass. decif. 7. num. primo; &
4. de præb. Franc. in c. eum qui col. 2. eo. tit. in 6. Re-
buff. in prax. in 3. parte sign. num. 56. Selu. de benef.
p. 3. qu. 2. post num. 4. & quandoque solet Papa da-
re hanc facultatem alicui Nuntio Sedis apostolicæ
aut alteri, ut reficiat titulos inualidos: alicuius pro-
uincie, aut Regni, & componat super fructibus in-
43 debite perceptis, ut annis elapsis, fuit seruatum in
Regno Neapolitano: quo casu minor summa pecu-
niarum solet expendi, quia mitius agunt, & tum est,
quia ipsi expediunt litteras refectionis titulorum, &
propterea Beneficiati non grauantur in expediendis
litteris, in urbe, ubi expenduntur multæ pecu-
niæ ob annatas; Nauarr. conf. 23. in fin. de Simon.
Et fructus condonatos, seu ei remissos ultra sum-
mam in compositione soluta in Dataria poterit be-
neficiarius impendere, ac si illos a principio suos fe-
cisset ut tradit Nau. de spol. d. c. nō liceat, §. 12. nu. 14.
uers. c. ubi dicitur, idque firmare, si ex gratia, ut
quique conceditur, præsertim benemeritis Curialibus,
& Palatinis remittitur compositio, & condonantur fru-
ctus male, & indebite percepti. Idque fundatur super
* compositione* communiter recepta fati facere in foro
interiori, & exteriori obligatum restituere fructus
beneficii male perceptos impetrando donationem
44 ab eo, cui pecunia erat restituenda, & non teneri ad
aliam restitutionem, Ange. in uerbo Restitutio 2. §.

4. arg. c. non sane 14. q. 5. Nauarr. in man. c. 17. nu. 31.
& conf. 47. num. 3. in fi. de Sim. & conf. 3. numer. 2.
de præb. Ideo remissio libera usurarum facta per de-
bitorem creditor, etiam non habenti animum resti-
tuendi eas, sed retinendi, absoluit eum ab obligatio-
ne restituendi, Gl. Anch. & Franc. in reg. peccatum
de reg. iur. lib. 6. Laurent. de Rodul. in ca. consuluit,
num. 9. de Vfur. Arch. Flor. in 2. par. tit. 2. c. 6. col. 3.
Feder. de Sen. conf. 22. Alex. consil. 91. colu. 1. libr. 2.
Cald. conf. 10. de usur. Abb. in c. cum tu, eo. tit. de u-
sur. Io. a Medin. de rest. q. 3. caus. 2. Tiraq. li. 2. de re-
tract. q. 28. num. 51. Et communiter alij, ut de* com-
muni testatur Coua. d. regu. peccatū in initio, in init.
2. par. relect. nu. 5.
Et bonum fuit declarare hos fructus male perce-
ptos per confidentiarios spectare ad Camera Apo-
stolicam, nā fuit dubium, & est admodum a Do-
ctoribus controuersum, cui spectent fructus benefi-
cij quæsti per simoniam; aliqui enim uoluerunt spe-
ctare ad ecclesiam, cui illata fuit iniuria, Nauarr. cōfi.
45 47. num. 2. de Sim. & scribentes* fere omnes in c. de
hoc de Sim. per illum tex. quem Nauarr. in allegato
conf. 47. declarat procedere specialiter, de restitutio-
ne pecuniæ acceptæ per simoniam commissam circa
beneficium.
Alij scripserunt, spectare ad successorem in bene-
ficijs, in quibus fuit commissæ simonia, Nauarr. conf.
46. nu. 2. uers. tum quod, de Sim.
Alij uero firmarunt esse conuertendos in vsum
Ecclesiæ, late Nau. de spol. super d. c. non liceat Pa-
pæ §. 12. num. 4. uers. secundum, uel pro fabrica, Na-
uar. conf. 62. de præb. Gem. in c. si propter num. 8.
de rescrip. lib. 6. Old. conf. 112. Lamber. de iur. patr.
lib. 3. q. 2. art. 8. num. 1.
Quidam uoluerunt restituendos pauperibus, Na-
uar. conf. 47. num. 3. de Simon & conf. 18. num. 4.
uers. eo. tit. ubi etiam dicit, ex illis posse iuuare ali-
quas cognatas, pauperes, uidelicet scholasticos, & p-
bat hoc ex quatuor fundamentis idem Nau. in man.
c. 17. num. 30. quem poteris uidere, de cuius ueritate
uide Couar. in reg. peccatum, in initio 2. par. relect.
sub num. 6. Alij restituendos danti, Caiet. in uers. Si
mon. in summa, iuxta caueniens, de simo. cui textui
respondet optime Coua. in §. 2. d. reg. peccatum, de
reg. iur. lib. 6. nu. 8. & firmat contrariam sententiam
scilicet, turpiter datum, & turpiter acceptum non
esse necessario restituendum turpiter danti, sed fi-
sco, uel pauperibus, Palu. in 4. sent. dist. 15. q. 3. art. 5.
uers. tertia conclusio, Io. a Med. de rest. q. 2. c. 2. ubi
* testatur de* cōi. Nau. conf. 47. nu. 3. de sim. in man.
c. 17. num. 23. cum seq. cum alijs quæ adducit Coua.
loc. cit. num. 5. uers. ex tertia conclusione, & Nauarr.
conf. 3. nu. 2. de pact. Et ideo necessarium fuit ad tol-
lenda dubia hoc declarare, scilicet spectare ad Ca-
46 meram, idque fundatur, quia omnium t bonorum Ec-
clesiasticorum, & fructuum eorum administratio,
quæ non est concessa alicui particulari a Papa im-
mediate, uel mediate, pertinet ad ipsum solū Papā,
ut firmat Nauarr. de spol. super c. non liceat Papæ, §.
12. num. 2. At nullo iure concessa uidetur dispensa-
tio fructuum prædictorum male perceptorum per
Confidentiarios, ulli alij, quam Papæ, quia nullus al-
ius habet titulum Canonicum, ergo pertinet ad ip-
sum, nam Conc. Lateran. sub Leone X. declarauit,
administrationem bonorum omnium Ecclesiastico-
rum, spectare ad Sanctam Sedem Apost. sess. 9. §. &
cum fructuum, de ref. idque priuilegio diuino t esse

concessum Papæ firmavit Inn. in c. nouerint, de ser-
excom. Card. in c. perpendimus, num. 12. eo. tit. cum
* alijs, quos citat, attestans* de communi Nauarr. dict.
tract. de spol. §. 10. colu. 1. & secunda, Papa enim est
48 omnium bonorum Ecclesiæ summus administrator
Arch. in c. non decet, dist. 12. Abb. in c. constitutus
colu. 3. de relig. domibus. D. Thom. 2. 2. quæst. 100.
art. 1. ad tertium. Et ideo omnia spolia per specialē
49 dispositionem t sunt Papæ referuata, Cald. conf. 1. de
pecul. cler. Card. in c. nisi cum pridem, §. intueri de
renun. Guid. Pap. dec. 100. Boer. decif. 224. Sarn. in
tract. breuium, num. 16. cum alijs, ut per Nauarr. dic.
tract. de spol. §. 9. col. prima, & 2. & §. 13. ubi refert
Constitutiones Pauli III. Iulij III. Pauli III. Pij
IV. & Pij V.
50 Possunt etiam Confidentiarij eligere uiam con-
scientiæ, & forum interius, Nau. conf. 23. in fi. de Si-
mon. & petere absolutionem a Sacra Pœnitentia
quæ dat solum absolutionem in foro Poli, Nau. cōfi.
69. num. 4. de Sim. & frequenter remittit huiusmo-
di confidentiarios ad componendum cum Came-
ra Apostolica, Naua. de spol. ad c. non liceat Papæ
§. 12. num. 2. in fi. nam summi Pœnitentarij pote-
statem, facultatemque circa hoc, & alia restrinxit
Pius IV. Const. 69. Pius V. const. 84. in Bullario, ille
fol. 744. iste 1047. Sacra Pœnitentaria in absolutio-
nibus petitis committit Confessarijs, ut absoluant,
51 & nihil tunc soluitur nam gratis omnia concedun-
tur. Sarn. de non iud. iux. for. suppl. q. 14. nu. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 An confidentiarij sint irregulares, & nu. 9.
- 2 Irregularitas in casibus expressis a iure tantum.
- 3 Pœnæ non imponuntur ipso iure.
- 4 Nemo in dubio est iudicandus irregularis.
- 5 Collatio facta simoniaco, an teneat.
- 6 Collatio facta irregulari est nulla.
- 7 Simoniacus in beneficio non est suspensus.
- 8 Irregularis non potest celebrare.
- 10 Confidentiarius priuatur in futurum.
- 11 Irregulari non possunt conferri beneficia.
- 12 Excommunicatus maiori excommunicatione est ir-
regularis.
- 13 Excommunicatus non potest promoueri.
- 14 Simoniacus est irregularis.
- 15 Simoniacus amittit executionem ordinis.
- 16 Simoniacus redditur inhabilis ad alia.
- 17 Expressum quod dicatur.
- 18 In dubio quis debet se iudicare Irregularis.
- 19 Collatio facta homicide est nulla.
- 20 In foro Conscientiæ delictum præsumitur.
- 21 In foro Conscientiæ tutior uia capienda.
- 22 Doctor contrarius debet repelli.
- 23 Simoniacus est irregularis.
- 24 Irregularitas quid est.
- 25 Irregularitas cur dicitur.
- 26 In Decreto non fit mentio de Irregularitate.
- 27 Irregularitates quot sunt.

Q V A E S T I O LXI.

An confidentiarij, & simoniaci incidant in irregula-
ritatem, & quid est irregularitas.

S Exagesimo primo, Quæro, An committentes con-
fidentiam sint irregulares?

1 Negatiuam opinionem uidetur firmare Naua. conf. 35. in tit. de sim. dum respondit Simoniacum etiam scienter non esse irregularem.

2 Cuius scientia primo potest probari, quia Irregularitas non incurritur nisi casibus in expressa iure Spec. de dispensat. §. Iuxta, Maiol. de irregu. libr. primo, c. 1. Nauar. conf. 35. nu. 37. de hom. & est* communis opinio, ut dixi de resign. benef. libr. 4. quaest. 3. num. 38. ad exemplum aliarum pœnarum, quæ nunquam ipso iure dicuntur impositæ nisi exprimitur, gl. communiter* recepta in ca. ult. de Iur. patr. & in clem. 1. de uit. & honest. cler. Bal. in l. 1. in fi. C. de legib. Alex. conf. 103. col. pe. lib. 1. cum alijs ut scripti de resign. benef. lib. 14. q. 2. col. 2.

3 Et propterea nemo in dubio est iudicandus irregularis specul. in d. §. Iuxta, uers. generaliter, facit tex. in c. significasti 2. de homi. & quod notat Abb. in c. ad audientiam de hom. Nauar. conf. 1. de cler. non ord. min. sed nullibi exprimitur fieri quem irregularem, ob crimen simoniæ, uel confidentiæ commissum in beneficio. Ergo, &c.

4 Secundo, comprobatur, quia collatio facta simoniacæ tenet, ut post Inn. in ca. in nostris de concess. præb. tenet Fel. in c. in sinuatum col. 1. ante medium, de sim. & nullo iure cauetur, dicit Nauar. d. conf. nu. 5. quod adeptus aliquod beneficium per simoniam etiam a semetipso, non possit adipisci aliud, etiam absque dispensatione, Ergo simoniacus non est irregularis. nam, si esset irregularis, collatio nõ teneret. c. cum in cunctis, §. ult. de elect. Fel. in ca. 2. col. 2. de rescr. & in c. inquisitionis, Rebuff. de pacif. poss. nu. 280. Couar. in c. alma mater, par. 1. §. 7. sub num. 1. Nauar. conf. 1. & conf. 17. num. 2. de hom. & conf. 44. eo. tit. communis* opinio, ut dixi de resigna. benef. lib. 3. q. 3. nu. 33. & 34.

5 Tertio, accedat, quia simoniacus in beneficio nõ est suspensus, nam peracta pœnitentia eo relicto, potest celebrare, Innoc. quem refert Nauar. in man. c. 23. num. 111. quod non possit facere si esset Irregularis, Gl. & Docto. in clem. generalem de rat. & qual. Gem. conf. 33. Anan. in rubr. de cler. excom. min. Nau. in man. c. 27. num. 194. & dixi d. q. 3. li. 4. de resign. benef. nu. 60. cum seq.

6 His tamen non obstantibus, t contrariam opinionem existimo uerissimam, & tenendã in iudicando, & consulendo, quam uidetur firmare Maiol. de irregular. libr. 5. cap. 45. sub numer. 5. & moueor primo ex uerbis positis in d. constitutione Pij V. in §. sed ne quisquam, ibi & ad futura inhabiles decernimus, & in iuris subtilium excommunicationis sententia inmodamus, a quo nullus nisi in mortis articulo constitutus ab alio quam a Rom. Pontif. absolutio nis beneficium ualeat obtinere. Põdero primo, quia priuat obtentis, & reddit inhabilem ad futura, ut nõ possit in futurum obtinere beneficia, Maiol. de irreg. lib. 5. c. 45. sub nu. 5. Ex quo satis uidetur constare de irregularitate, quæ inter præcipuos effectus hunc inducit, ut irregulari nõ possint beneficia cõferri, Abb. in c. cum nostris de concess. præb. Nauar. conf. 17. de Sim. & alij supra allegati.

7 Secundo dum excommunicat confidentiarios & referuat absolutionem Papæ excommunicatus enim maiori excommunicatione test irregularis, ut late probat Maiol. de irreg. lib. 3. c. 21. nu. 1. 7. & nu. 19. cum non possit promoueri nec promotus exercere, c. postulat. de cler. excom. ministr. & ibi Gl. & Doct. late Couar. in c. alma mater, p. 1. c. 6. prope si-

1 nem, Summistæ omnes* in uerb. excommunicatio, c. si quis Episcopus 11. q. 3. Specul. d. tit. de dispens. §. iuxta.

2 Secundo moueor, quia ex**receptiore sententia

3 Simoniacus etiam in beneficio est irregularis, ut late probat Lambertin. de iur. patr. p. 1. lib. 2. q. 9. art. 10. Maiol. de irregu. lib. 5. c. 45. sub. nume. 1. Achill. de Grass. decis. 341. uol. 2. de Simon. in impressis, n. 4. cum amittat executionem ordinis, & non possit promoueri, c. si quis, de Simo. cap. statutus, 1. q. 1. Specul. d. §. Iuxta D. Thom. in 4. distin. 25. art. 2. & Ideo* communis est opinio Simoniacum, t in uno reddi inhabilem ad aliud, Mil. in repet. in uerbo, Si moniacus, in beneficio, Antonius de But. in ca. pen. col. 2. uers. ad secundum, de elect. & fuit pluries resolutum in* Rota, scilicet in una Toletan. Thesauraria, coram Pelegrino, & in alia S. Andreae, corã Put. teste Achill. de Grass. d. decis. 341. Et facit Constitutio Pij Quint. §. quicumque, quam declarat Nauar. conf. 34. de Simon. ergo eo fortius Cõfidentarius.

4 Tertio. Ex alijs argumentis, quæ adducit, licet illis respondeat Nauar. d. conf. 35. numer. 1. & 2. de Simon.

5 Non obstant argumenta in contrarium adducta nam ad primum respondetur, uerissimum esse, irregularem non censerî aliquem nisi fuerit expressum, sed negamus in casu nostro non esse expressum, cū contrarium constet ex ponderationibus factis in cõstitutione Pij V. ut in primo argumento fuit deductum, nam t expressum dicitur, quod colligitur ex uerbis, uel ratione, aut ex antecedentibus, uel subsequen- tibus, Bartol. in l. uxorem, §. agriplagam, ff. de leg. tertio. & in l. fideiussor, §. meminisse, ff. de leg. 1. Curt. Iun. conf. 160. num. 9. Cephal. conf. 133. num. 20. & conf. 137. num. 30. Crauet. conf. 162. nume. 2. in fin. & 190. num. 5. Card. Paris. conf. 32. nume. 78. uol. 1. & conf. 71. num. 5. uol. 4. Vnde argumentum proius retorquetur in contrarium, eo magis, quia id, quod dicebat Nauar. procedit in Simonia, quod firmauerat ante editam Cõstitutionem a Pio V. ut ipse dicit d. conf. 35. in fin. quasi, quod postea contrarium firmaret. Et id, quod retulimus, quod nemo in dubio sit iudicandus irregularis, procedit, ut superior non possit ei prohibere, & interdicere suspensionem, uel administrationem ordinum, sed quoad eum, qui uel promoueri, uel promotus ministrare uult in dubio se irregularem præsumere debet, ut petat se ad cautelam dispensari, Glo. in ca. si quis dist. 2. Glo. & Aug. in cap. si quis per ebrietatem, de consecra. dist. 2. Tabien. in uerbo Irregularitas, nu. 3. Armill. in uerbo irregularitas, num. 8. & 9. Siluest. in uerbo dubium, quaest. 4. & in uerbo homicidium 3. quaest. 1. in princ. Nauar. conf. primo, numer. 2. de cleric. non ordin. ministr. & conf. 12. num. 2. & conf. 22. de homic. Et ideo in Irregulari, & t homicida securior est opinio collationem esse nullam, ut post omnes* tradunt Dec. & Fel. in cap. 2. de rescri. cum alijs citatis per Achill. de Grass. d. decis. 341. nume. 3. Et in foro conscientiæ in dubio t delictum præsumitur, ut tutior uia pro anima capiatur, Gl. in ca. ueniens, de sponfat. Dec. in c. in præsentia, num. 13. de probat. Soc. Iun. conf. 29. num. 3. uol. 2. Marfil. singul. 151.

6 Ad secundum argumentum respondetur, Fel. in d. cap. in sinuatum fundari in doctrina Inno. in cap. eum in nostris de cõcess. præb. quam doctrinam aliter declarat idem Fel. in cap. inquisitionis, de homic.

mic. post Abb. nu. 12. & idem Fel. est sibi contrarius in c. 2. de rescri. ubi scriptum reliquit, doctrinam prædictam Inn. vulgo non bene intelligi, ideo tanquam contrarius debet repelli, ut de Inn. in quodam casu dicit Abb. in ca. extirpandæ, §. quia uero in repet. num. 5. 1. de præb. & de Bar. dicit Sarn. in §. supereft num. 39. de act. & de Iaf. idem Sarn. in §. in personã nu. 47. eo. tit. Et ita Rota* in illa Toletan. Thesauraria respondit ad Fel. teste Cef. de Grass. d. deci. 341. num. 7.

2 Ad tertium respondetur, loqui in simoniaco, nõ in confidentiario, inter quos magna est differentia cum in confidentiario casus sit expressus in iure, l. ancille C. de furt. uel respondetur, illud non esse uerum neque in simonia, & cū fundi ex adductis & patet in allegata decis. Cef. de Graf. 341. ubi ponuntur rationes, & auctoritates, & illa sententia Rotæ com probatur* a praxi, & ab ea non est recedendum, & eam tenui in tract. de resign. benef. lib. 14. quaest. 2. num. 14. cum seq.

3 Et hac sumpta occasione, non est omittendum quod irregularitas nihil aliud est, quam nota, t seu impedimentum canonicum ex facto, uel defectu pueniens, quo quis prohibetur ad Ecclesiasticos ordines promoueri, & in eisdem ministrare, ita Spec. in tit. de dispens. §. Iuxta in principio, Siluest. in uerbo irregularitas, num. 1. Ang. Tabien. & alij summistæ in eodem uerbo. Turcrem. in cap. si quis Episcopus 11. question. 3. Hostien. in ca. 2. de cler. excom. ministr. Nauar. in man. c. 27. nu. 192. Io. Andr. & Archid. in c. 1. de re iud. libr. 6. Lap. in clem. si furiosus de hom. Mar. Soc. sen. in c. sententiam, colum. 2. Ne cler. uel Monac. & probatur in c. ult. de temp. ord. c. præcepimus, & c. curandum, dist. 34. c. tanta dist. 86. c. Episcopi 21. q. 4. Et dicitur Irregularitas, uel contra regulam Apostoli de uitijs uitandis in Episcopo §. nunc autem, in uerbo regula, dist. 25. Arch. in ca. quoniam, dist. 48. uel contra regulam Ecclesiæ, Innoc. in c. nisi cum pridem, num. 7. ubi Host. Abb. & alij de ren. & in antiquis canonibus de ea nulla reperitur mentio, t scilicet in libris decretorum, Ioan. Andr. in d. c. 1. de re iud. libr. 6. Ant. de Butr. in ca. ult. de cler. excom. ministr. in decretalibus autem sæpe, Præp. in sum. dist. 80. Spec. d. §. Iuxta, Host. in c. 2. de cler. excom. ministr. & in d. c. nisi cum pridem, §. per sonæ ubi Abb. num. 17. Card. q. 1. & alij, de renunc. Et tot sunt irregularitates, ut oēs congerere sit impossibile, ut per Pelag. de planct. Eccl. lib. 1. art. 48. Nauar. quod refert Maiol. de Irreg. lib. 1. c. 1. nu. 1. & in illo tractatu referuntur omnes, & habetur etiã latissime per Burgas in eodem tract. Specu. ubi supra dicto §. Iuxta.

S V M M A R I V M.

- 1 An Confidentiario debeat a Confessionario imponi onus monendi socium sceleris, & nu. 6.
- 2 Inducens aliquem ad peccandum ad quid teneatur.
- 3 Confessarii Regum quid debeant facere.
- 4 Proximus amandus.
- 5 Peccat, qui proximum non defendit.
- 7 Lex charitatis non obligat ad mortale.

Q V A E S T I O LXII.

Quod sit munus Confessarii in absoluendis confidentiariis.

1 Sexagesimo secundo. Quæro, An petenti absolute- tionem a peccato, & Censuris simoniæ, seu confidentiæ debeat imponi onus monendi eum, t cum quo admisit illud scelus, ut faciat eius pœnitentiam, & restitutionem, quam ob id facere tenetur?

2 Pro affirmatiua primo, facit id, quod scribunt Scot. in 4. dist. 15. qu. 7. art. 1. & Adrian. in 4. de refl. q. 3. quod inducens aliquem ad peccandum tenetur ei restituere omnia bona, in quibus ei nocuit, inducendo eum ad pœnitentiam illumque exhortando ad opera bona.

3 Secundo potest põderari, quod dicitur in c. de hoc, de simo. ubi Alex. iij. Iustit. iudici, ut induceret principes, qui aliquid acceperunt electo in Episcopum Oxoniens. ad restituendum eidem Ecclesiæ Oxoni. & Abb. ibi nume. 6. reprehendit Confessarios Regum, ac Principum eos non hortantes, & monentes restituere accepta ab electis, & promotis ad dignitatem.

4 Tertio comprobatur ex charitate, & timore, quæ debet proximo, præsertim socio in delicto, §. Bonau. & Rich. in 3. dist. 29. Nau. in m. c. 14. nu. 23. & ideo peccat, qui proximum non defendit, ca. pasce, dist. 86. c. Symmachus, dist. 83. c. quantæ de sent. excom. D. Tho. 2. 2. q. 62. art. 7.

5 His non obstantibus, contrariam t opinionem existimo ueriores, secundum quam consuluit in facti contingentia Nauar. conf. 2. de sim.

6 Et primo quia nullo Canone, nullaque lege determinatur, ut onus admonendi imponatur ei, qui petit absolutionem a peccato, & attestatur Nauar. loc. cit. ante num. 3. uers. secundo, ergo non est dicendum, l. illam, C. de collat. auth. de trien. & semiss. §. consideremus, c. legatur 24. qu. 2. Ideo neque simoniaco, & confidentiario debet huiusmodi onus imponi; nam nulla ratio nullo iure naturali diuino, & humano fundata reddi potest, cur magis debeat simoniacus admonere sui peccati cõsortes, quam alij, qui aliquando multo maiora peccata commiserunt, censurasque grauiore incurrerunt, Quare non mirum, si c. quoniam c. de irregulari, c. cum essent, c. no bis de sim. q. loquuntur de pœna & absolutione simoniacorum, nullam faciunt mentionem de pœnitentiã, & onere huiusmodi monitionis. Non obstant argumenta in contrarium adducta. Nam ad primum respondetur, illud procedere, quando is induxit aliquem ad peccandum uij, metu, & dolo, aut fraude, nã tunc tenetur illum monere, & ei restituere, alias secus, ut per Sot. lib. 4. de iust. & iur. q. 4. art. 3. & ita declarat Nau. afferendo exempla in man. c. 14. nu. 32.

7 Ad secundum, respondetur, c. de hoc non probare, quod confessarii, & alij absoluentes a Simonia in foro Conscientiæ debeant imponere absolute pœnitentiam, & onus utendi præfata monitione nã loquitur de Iudice delegato a Papa in foro exteriori, & uult quod ipsemet restituat.

8 Ad tertium, respondetur, quod Lex charitatis non obligat ad mortale peccatum, Ideo concludendum est &c.

9 Sacra uero Penitentia in litteris, quib. dat, uel cõmittit absolutionem, solet hoc onus imponere, ut attestatur Nauar. d. conf. 2. nu. 1. de Sim.

S V M M A R I V M.

- 1 In dubio confidentia præsumitur.
- 2 Confidentia est delictum.
- 3 Quis-

- 3 Quisque presumitur bonus.
- 4 Contractus presumitur licitus.
- 5 Actus presumitur factus prout ius disponit.
- 6 Habens literas expeditas videtur habere intentionem fundatam.
- 7 Bulla facit probationem probatam.
- 8 Bulla facit manifestum.
- 9 Tractatus presumitur bonus.
- 10 Reservatio videtur rite facta.
- 11 Presentatio, & electio in dubio censetur bona.
- 12 Interpretatio fit semper, ut confidentia excludatur.
- 13 Presumptio quod omne delictum excludatur.
- 14 Presumptio excludens turpitudinem capienda.
- 15 Quelibet causa excusata dolo.
- 16 Presumptio sustinens actum est fortior alia.
- 17 Presumptio sustinens actum amplectenda.
- 18 Presumptio excludens simulationem, & fraudem est capienda.
- 19 Vnum indicium tollit aliud.
- 20 Coniectura una excludit aliam.
- 21 Presumptio fortior tollit minus fortem.
- 22 Absolutio danda, cum non constat de confidentia.
- 23 Actore non probante, Reus absolvitur.
- 24 Iudices debent esse prompti ad, absolendum.

Q V A E S T I O L X I I I .

Quod confidentia, neque Simonia, presumatur.

Sexagesimo tertio, Quæro an confidentia in dubio presumatur? Negativa opinio vera est, quæ tenent communiter omnes in terminis, Put. decis. 385. lib. 1. Caputaque. decis. 202. num. 6. Gabr. cõfi. 171. in principio, lib. 2. idque probatur ex eo, quia confidentia est delictum, Caputaq. decis. 202. num. 5. par. 1. & decis. 238. par. 3. in principio, sed delictum in dubio non presumitur, Barb. conf. 77. in princip. uol. 4. Boer. decis. 215. num. 22. Alex. conf. 125. col. 4. in princ. & seq. uol. 4. Soc. Iun. cof. 83. col. 1. uol. 2. late Crau. conf. 18. col. ul. & communiter Doct. tradunt, ergo & confidentia, &c. Et ratio rationis est, quia quisque presumitur bonus, nisi malus probetur, c. ult. de Scrutin. in ordin. facien. l. omnimodo C. de inoff. testam. Gl. in c. super literis de resc. Inn. in c. 2. col. 3. de in integr. rest. Marfil. conf. 2. nu. 9. & Iuste possidere Bar. in l. commune, §. inter prædones, ff. comm. diuid. Gl. in c. 1. si duo de pact. tenē. cum alijs, ut per Gabr. tract. commun. opin. titu. de malef. concl. 2. num. 7. & sicut cõtractus, qui potest censerit licitus, & usurarius, presumitur licitus, & nõ usurarius, Bal. in l. rogasti, §. si tibi. col. ult. ff. si cert. petat. Gl. Host. & Io. And. in c. Naui. de usur. Alex. conf. 290. col. 1. uer. accedit lib. 6. Iaf. l. seruum fugitiuum col. 5. de ser. fug. & quilibet etiam actus, Bar. in l. non solum, §. sed ut probari, ff. de op. nou. nunc. Fel. in c. ex parte col. 2. de offic. deleg. Cassad. super reg. can. decis. 4. nu. 5. Ita in casu nostro resignatio presentatio, & collatio presumentur absque confidentia factæ, & sicut Iust. disponit, c. ex literis de cõstit. c. sedes de rescrip. c. uenientes de Iur. Iur. Cald. conl. 11. in fi. de feud. Crau. conf. 186. num. 9. ut pro sint Bar. in l. gerit num. 21. ff. de acqu. her. Soc. Iun. conf. 113. num. 3. libr. 4. Menoch. de arbitr. Iudic. cas. 126. num. 8.

Ex qua conclusione primo infero, quod habens literas beneficij resignati expeditas, habet fundatam intentionem, ob non confidentiam, ut in terminis

scriptum reliquit Caputaque. decis. 202. num. 6. Et ratio etiam est, quia Bulla facit probationem probatam, Bald. in l. quoties, in ultimis uerbis, C. de Iudi. & in l. interest, C. de solution. & conf. 176. lib. 1. Calcan. conf. 77. Alex. conf. 134. col. ult. lib. 2. & inducit manifestum, Bar. in l. 1. col. 2. ff. de oper. nou. nunc. Alex. conf. 59. lib. 2. cum alijs, ut per Dec. cõfi. 36. nu. 6. Card. Paris. conf. 77. nu. 4. uol. 3.

Secundo Infero, tractatum præcedentem inter re signatam, & resignatarij presumitur bonum, Bald. in l. rogasti, §. si tibi, ff. si cert. pet. Soc. cõf. 83. pro cer to nu. 1. li. 3. Idem Soc. conf. 59. num. 6. lib. 3. Dec. d. conf. 36. col. 3. Card. Paris. d. conf. 77. nu. 5.

Tertio Infero, Reservationem factam in resigna tione, & litteris resignationis presumitur factam abs que uitio confidentiæ, & ut ius disponit, ut per Cal der. con. 11. in fi. de feud. & supra deductum est.

Quarto, infero, presentationem electionem, colla tionem presumitur factam absque confidentia, iuxta ea, quæ tradit Alc. de presum. reg. 3. presum. 2.

Quinto, infero, generaliter in hac materia confi dentia esse capiendâ interpretationem, ut confi dentia, & simonia excludatur, Put. dec. 385. lib. 1.

Et hoc regulare est in quibuscunq; casibus, ut capiatur presumptio, ob quam delictum excluda tur, l. merito, ff. pro Soc. Marfil. conf. 2. col. 1. & seq. Cæpol. conf. c. im. 2. i. nu. 16. Barb. conf. 77. in prin. uol. 4. Crau. conf. 18. in fi. late Alc. de pres. reg. 3. p. s. prima. Et ob id causa excludens simoniam, & turpi tudinem est capiendâ, iux. not. in c. dilectus, 1. de Si mon. Fel. in c. tua nos, in princ. & num. 5. eo. tit. An ch. conf. 271. num. 1. Put. decis. 489. lib. 2. Dec. conf. 218. num. 5. Sarn. de trien. q. 12. numer. 11. & 12. & communiter Doct. & quælibet causa excusata pœ na communis opinio, teste Cur. Iun. conf. 132. nu. primo etiam colorata Gl. in l. Plagij, verbo Iusta C. de plagiar. communis opinio teste Ioann. de Amic. conf. 84. nu. 5. Boer. decis. 168. num. 11. Soc. Iun. conf. 45. nu. 16. lib. 1. Dec. conf. 170. post nu. 2. Grat. conf. 37. nu. 2. lib. 2.

Sexto, infero, hanc presumptionem, quæ exclu dit confidentiam, sustinere actum, & ideo esse for tiorem contraria, ut post alios optime deducit Io. Annibal. & in l. post contractum, numer. 107. de do nat. & esse capiendam Grat. conf. 42. num. 14. libr. primo, & conf. 43. num. 4. lib. 2. Et satis uulgare est, ut presumptio, quæ est exclusiua delicti, sit fumen da, Thom. Grama. decis. 18. & conf. 31. nu. 11. & in materia simulationis, & fraudis deducit Io. Annib. d. l. post contractum, nu. 18. ff. de don.

Et regulare etiam est, ut unum indicium tollat aliud, Alex. conf. 77. in fi. lib. primo.

Et ut una cõiectura tollat aliam, Bal. conf. 32. li. 2. Fulg. conf. 173. Thom. Gramm. uot. 23. num. 12. & uot. 13. nu. 28. Bal. in l. prima. in fi. C. loc. & in ma teria Confidentiæ receptissimum est, ut presump tio fortior tollat minus fortem, Caputaque. decis. 202. par. 1. quod etiam in probationibus uendicare sibi locum, est communis opin. in ca. in præsentia de probat.

Septimo infero, quod, cum non presumatur con fidentia, & presumptio sit in contrarium, ut patet ex superius adductis, quod si sufficienter non constat de ea, absolutio est danda, ut in terminis scri bit Gabriel. conf. 171. in princ. lib. 2. Et ratio est, quia actore non probante, reus est absolendus, l. qui accusare, ubi communiter Doct. C. de accusat. c. ult.

Q V A E S T I O L X I I I .

Quibus probationibus constat de confidentia.

Sexagesimo quarto, Quæro, &c. Nunc autem de probationibus confidentiæ agendum est, cum iudex secundum illas debeat iudicare, ca. iudicantem 30. q. 5. l. illicitas, §. ueritas, ff. de off. præsid. ca. 1. ubi Io. And. de off. ord. Glo. in primo uerbo contra de re iud. lib. 6. & non possit aliter, Abb. conf. 1. incipit tria col. 1. & 2. lib. 2. Barbat. in c. cum in iure, col. 28. de off. & potest. iud. deleg. Fel. in c. quoniam contra num. 3. de probat. Paris. conf. 153. num. 4. & 5. uol. 4. Craue. conf. 171. numer. 7. Cefal. conf. 421. numer. 61. & conf. 265. numer. 14. & 16. Clar. lib. 5. recep. sent. §. ultim. quæ. 31. numer. 10. ideo receptum est, actorem debere probare quod intendit l. qui ac cusare, C. de eden. l. 2. ff. de probat. l. negantes, C. de accul. in c. primo, ut Eccl. benef. c. circa de elect. lib. 6. Abb. conf. 9. num. 54. Hercul. de proba. nega. nu. 30. Rip. de peste part. 2. num. 125. Dec. in l. culpa ca ret, num. 9. ff. de reg. iur. Hinc sententia lata absque probationibus dicitur iniusta, l. probata, & ibi Bart. C. de sent. Ruin. conf. 117. in lite uertente, num. 17. & 20. lib. 5. Vant. in tract. de null. senten. ex defectu proc. num. 37. Marf. in rubr. C. de probat. num. 67. Ideo huiusmodi inuestigatio utilis erit, & necessaria l. 1. ff. de integ. rest. c. imitare 16. q. 1. c. si quis 2. q. 4. late tradit Masc. de probat. q. 1. col. 1.

S V M M A R I V M .

- 1 Iudex secundum allegata debet iudicare.
- 2 Actor debet probare quod intendit.
- 3 Sententia lata absque probationibus iniusta.
- 4 Per probationes constat de confidentia.
- 5 Ex probationibus ueritas apparet.
- 6 Probatio quid est.
- 7 Notorium non indiget probatione.
- 8 In clavis non est opus coniecturis.
- 9 Quæ Iudici sunt aperta nulla indigent probatione.
- 10 Argumentum quid.
- 11 Probationum species duodecim.
- 12 Et quæ.
- 13 Confidentia crimen plene & concludenter probari debet quamuis ciuilitèr agatur.
- 14 Simonia cum agitur ad priuationem plene probari debet.
- 15 Simonia leuioribus probationibus probatur quoties agitur ad repellendum aliquem ab assequutione beneficii.
- 16 Impetrantes beneficia per Simoniam & confidentiam sunt odiosi.
- 17 Actus interpretari debet in bonam partem.
- 18 Verba, gl. ho dato tanto, & c. non important Simoniam.
- 19 In Simonia requiritur conuentio.
- 20 Vnus testis cum fama non probat Simoniam.
- 21 Dicitur unus testis cum alio socio criminis non probat Simoniam.
- 22 Testis socius criminis non probat Simoniam.
- 23 Fama publica non probat confidentiam.
- 24 Dicitur Resignantis post resignationem non probat Simoniam.
- 25 Verba futurum gratum non probant Simoniam.
- 26 Verba generalia non probant Simoniam.
- 27 Testes deponentes de solutione facta resignanti non probant Simoniam.
- 28 Testes deponentes de perceptione fructuum facta a Resignante post resignationem non probant Simoniam.
- 29 Ex perceptione facta cum causa non probatur Simonia.
- 30 Ex mandatis reciproci non colligitur confidentia.
- 31 Ignorantia an excuset a confidentia.
- 32 Petens absolutionem non censetur fateri simoniã.
- 33 Bonarum mentium est culpam timere ubi non est.
- 34 Probationes interpretantur pro non confidentia.

Quæro igitur, quomodo constet de confidentia ad effectum, ut iudex possit iudicare, & declarare confidentarios, &c. Communis opinio est, de ea constare per probationes, quia per illas ueritas apparet, l. nec commissa, C. de liber. caus. Couar. in c. 1. uar. resol. uerl. septimo, & manifeste Abb. in ca. licet num. 20. de probat. Masc. de prob. 1. Thom. quæst. 3. num. 2. Probatio tautem nihil aliud est, nisi rei dubiæ per argumenta ostensio, ut placuit Az. & Accurs. in rubr. de probat. Host. in sum. eod. titu. in principio, & communiter alij, ut per Abb. Decius & alios nouissimos in rub. ext. de probat. rei dubiæ, quia Notorium non indiget probatione, ad not. in l. prima, ff. de rest. in integrum l. prima, ff. de dot. præleg. c. ult. de cohab. mulier, & in clavis, non est opus coniecturis, l. continuus, §. cum ita, ff. de uerbo. obligat. quæ enim iudici sunt aperta, nulla indigent probatione, l. si uero, §. pio rei, ff. qui satisd. cog. & illud uerbum per argumenta sumitur generaliter, & largo modo, ut in l. 2. C. quomodo appel. non recip. c. si pro humani, de hom. lib. 6. & late per Mandos. in d. rub. de probat. num. 8. & facit argu. §. 1. de act. comprehendit igitur omnes probationum species, quæ secundum Spec. in tit. de probat. §. uiden dum, sunt duodecim, scilicet per testes, per confes sionem partium, per instrumenta, per euidentiam facti, per presumptiones, per famam, per iuramen tum, per libros antiquos, & scripturas antiquas in la pidibus sculptas, per literas sygillatas sygillo Epi scopi, per denunciationem publicarum personarum, per communem opinionem, per indicia indubitata, secundum autem Host. nouem. secundum Tancre. sex. secundum Masc. septem, & omnes has enume rat Masc. d. tract. de prob. tom. 1. q. 5.

Illud autem in primis est considerandum, rece ptum esse in sacro Rotæ Auditorio, & comprobatum ex stylo hoc crimen confidentiæ probandum teste plene & concludenter, quamuis ciuilitèr agatur,

1 tur, ut fuit resolutum in una Imolen. * confidentia Lunæ 14. Februarij 1592. coram R. P. D. Pamphilio & in vna Calaguritan. confidentie 25. Iunij 1593. coram eodem, & nouissime in una Aret. confidentie Lunæ 23. Ianuarij 1595. & alias pluries. Et has decisiones habuit a R. P. D. Varela nobilissimo, & Doctissimo uiro meique amantissimo.

2 Et hoc ad exemplum Simonij, in qua communis * opinio est, requirit plenam, & concludentem probationem, cum agitur ad effectum priuationis, Gl. in c. ueniens primo, uerb. illorum, de testibus, & ibi Abb. num. 6. Dec. num. 8. & alij omnes, Card. Zabarella, c. ficus, & ibi Marian. Soc. sen. sub num. 5. uerf. sed plus placet de Sim. Cott. decis. 173. Moedan. de cif. 184. communis opinio teste Alc. conf. secundo colum. 2. & 3. tom. 1. de communi etiam Nat. conf. 299. nu. 3. in fi. uerf. quia respondit li. 2. & fuit resolutum in Rota in una Firma Capellanæ 7. Maij 1582. coram S. D. N. tunc Auditore Rotæ, & in vna Brittonori. Commendæ Lunæ 12. Decembris 1588. & Die tertia Maij iterum 1589. coram R. P. D. Gipsio & in Tulle. parochialis coram R. P. D. Decano 28. Maij 1593. Licet secus sit quoties agitur ad repellendum aliquem ad assequutione beneficij nondum obtenti, nam tunc sufficiunt probationes leuiore, Fab. de cif. 47. li. 2. resoluit Rota in una Caurien. Canonica tus x. Maij 1581. coram R. P. D. Seraphino, & in alia Calag. de Naro 20. Maij 1590. coram Comitulo. Ideo, sicut in Simonia, quoties agitur ad priuationem, quamuis agatur ciuilitate, requiritur probatio plena, & concludens, ita & in confidentia, ex interpretatione Rotæ, & ex stylo recepto, requiritur plena, & concludens probatio, & ubi non est talis, Rota semper pronunciauit pro non confidentia, & multoties fui in hac Sententia contra Iudicem confidentiarum, & secundum determinationem Rotæ fuerunt finitæ cause, & hoc, tum quia uigent eadem rationes, quæ in Simonia, tum præterea ad compefcendâ audaciam illorum, qui mouent has lites, & uolunt beneficium uiuorum, genus enim hoc hominum ualde odiosum est in Curia, accedat, quia semper debet capi præsumptio excludendi delictum, l. merito, ff. pro loc. Et actus debet interpretari in bonam partem, Put. decis. 181. & 440. lib. primo & promptiores debemus esse ad absoluendum, quàm ad condemnandum iuxta uulgatam, regulam, prout recti iudicis partes indubio esse debent Ange. in l. dedit, num. primo, ff. qui fatid. cog.

18 Et ideo illa uerba (gli thio dato tanto, non gli uoglio dar piu niente) Rota in dicta Firmana Cappel lane coram S. D. N. de auno 1582. interpretata est, ut non importent Simoniam, quia potuit esse, quod non dederit ex conuentione, tui requiritur, Glos. in c. quam pio 1. q. 2. Dec. conf. 118. nu. 4. Card. Paris. conf. 30. nu. 2. uol. 4. & communiter alij.

19 Et in eadem Firmana fuit resolutum, nõ esset concludentem probationem in hac materia, dictum unius testis cũ fama, Gl. in c. ueniens 1. de testibus cõmunis * opinio teste Dec. conf. 210. prope fi.

20 Et in una Ciuitaten. * confidentiæ sabbati 23. Ianuarij 1593. coram R. P. D. Matica fuit resolutum, dictum unius testis non sufficere etiam cum præsumptione, quæ oritur ex dicto Alterius, qui particeps fuit criminis, Doct. in c. ficus, de test.

21 Et in dicta Tullen. parochialis 28. Maij 1593. resoluit dictum Socij criminis non admitti, & hoc late comprobauit, quæst. 66. numer. 21. cum sequen-

in hoc tractat.

23 In eadem Tullen. fuit resolutum famam publicam non probare: quod etiam fuerat dictum in illa Imolen. confidentia, coram R. P. D. Pamphilio, 14. Februarii 1582. Glo. in c. ueniens, & ibi Abb. nu. 8. Dec. nu. 22. de Testibus, Gabr. concl. 1. de prob. n. 12. Put. decis. 171. in fi. lib. 2.

24 Et in eadem Tullen. fuit firmatum, dictum resignantis post resignationem dicentis resignasse sub quibusdam conditionibus, & modis, non probare. De qua re dixi, q. 68. num. 22.

25 Et in eadem Tullen. fuit dictum, quod testes deponentes audiuisse N. dicentem futurum gratum, & c. nõ probare Simoniam, & fuerat decisum in dicta Brittonorien. Commendæ 12. Decembris 1588. quia uerba generalia non probant Simoniam, Sor. de iur. sti. & iur. lib. 9. q. 8. art. 5. concl. 3.

27 Et in eadem Tullen. fuit resolutum, testes deponentes de solutione facta resignanti non probare Simoniam, quia potuit resignarius soluere ex alia causa, & non constabat de pacto.

28 Et in dicta Imolen. * confidentie Lunæ 14. Februarii 1592. fuit resolutum, testes deponentes de perceptione fructuum facta a resignante post resignationem non probare confidentiam, nisi deponat de precedente conuentione. Nam poterit dari casus, quod ex pacto resignarius sponte, & ex alia qua causa, illos soluerit ad tradita per Gl. in c. presentis de off. ordina. lib. 6. de qua re uide ea, quæ supra scripsi, q. 31.

29 Et in illa Consentin. præsentia confidentiæ 4. Februarii 1591. coram R. P. D. Orano fuit resolutum non constare de confidentia ex perceptione facta post resignationem, cum constaret de causa perceptionis.

30 Et in illa Calaguritan. * confidentiæ Die Lunæ 14. Decembris 1592. coram R. P. D. Penia, ac in eadem Veneris 25. Iunij 1593. coram R. P. D. Pamphilio fuit decisum, ex illis mandatis reciprocis nõ colligi confidentiam cum non constet de pacto.

31 Et in dicta Aretin. * confidentiæ coram R. P. D. Decano Rota exclusit confidentiam ex uerisimilitate ignorantia clausulæ appositæ in supplicatione, attenta paupertate, tetigi q. 46. num. 64. uer. lim. Et in prefata Brittonor. commendæ Lunæ 12. Decembris 1588. fuit resolutum non constare de Simonia, per supplicationem in qua N. petebat absolutionem ab ea, cũ petens absolutionem nõ uideat cõfiteri Simoniam, quia eius confessio præsumitur ad cautelam, ad tollendum scrupulum, nam bonarum mentium est, culpam timere, etiam ubi non est c. 2. de obseru. ieiun. Natt. conf. 161. nu. 15. Quod nota, quia est ualde singulare.

33 Et propterea in hac materia, ubi agitur ad priuandum aliquem beneficiis propter confidentiam commissam, debet huiusmodi confidentia probari plene, & concludenter, & ita usus obtinuit, quod posset aliis multis modis, & rationibus comprobari, quas consulto omittam breuitatis causa, eoque maxime, quia in quæstionibus præcedentibus, & sequentibus late omnes casus posui, Et probationes in crimine hoc confidentie in mitiorem partem interpretantur pro non confidentia, iuxta tradita per Barbat. conf. 12. nu. 34. uol. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Per testes probatur confidentia.
- 2 Omnia

- 1 Omnia possunt Testibus probari.
- 2 Probatio per Testes est naturalis.
- 3 In ore duorum, uel trium stat omne uerbum.
- 4 Probatio per Testes est dignior alijs.
- 5 Uua uox est firmior.
- 6 Uua uox mouet animum Auditoris.
- 7 Plura sunt quæ nõ possunt, nisi per testes probari.
- 8 Testificari est actus a lege.
- 9 Necessarius est usus testium.
- 10 Ferre testimonium dignitas dicitur.
- 11 Officium testium ad quid uersetur.
- 12 Veritas amanda.
- 13 Testes debent deponere per sensum corporis.
- 14 Testes absq; Iuramento non probant in confidentia.
- 15 Nullum est dictum Testis absque Iuramento.
- 16 Papa non dispensat, ut credatur testibus absque Iuramento.
- 17 Pars aduersa in receptione testium debet citari.
- 18 Quando Iudex procedit ex officio non est necessaria citatio partis in receptione testium.
- 19 An testes debeant citari ad perhibendum Testimonium.

Q V A E S T I O LXV.

An per testes probetur confidentia.

1 Sexagesimo quinto Quero, an per testes probetur confidentia? Communis opinio omnium Docto. est affirmatiua quæ in praxi tota die obseruatur, & probatur, tum auctoritate, tum et ratione, auctoritate, ex d. Constit. Pij V. in §. Testes, ratione, quia omnia possunt testibus probari, Inn. in c. c. P. de fid. instr. ubi dicit hanc probationem naturalem, et congruere cũ iure diuino, Abb. in c. 3. loco, n. 5. uerf. ultimū in dicto, de probat. p. p. illud diuinæ uocis testimonium. In ore duorum, uel trium stat omne uerbum, c. cũ esses, de testam. Et ob id huiusmodi probatio omnibus alijs ualidior, & dignior existimatur, Abb. in rub. de testib. ex cũ Io. de fid. Instr. Fel. post Barbat. in rub. de fid. Instr. n. 1. Dec. in d. rub. de testib. & est * cõis opinio, ut per Doct. in d. c. cũ P. de fid. instr. Viuius in com. opin. uer. testis de * magis cõi attestatur, Masc. de probat. tom. 1. q. 5. nu. 3. Et hoc, tui quia tui uia uox firmior est, quam mortua, ut in auth. de instr. cau. & fid. §. si quis igitur, ca. 3. loco, de probat. Az. in sum. tit. de testib. cũ uiuæ uocis sonus fortius, ac efficacius permouet tui auditoris animum, l. si in tres, ff. de arbit. l. 1. C. de sent. ex breui. recit. l. de minore, §. de tormenta, ff. de q. & iõ plura probantur testibus. tui quæ non probantur aliter, ut patet ex citat. p. Ro. cõf. 349. inci. dum qritur, Fede. de Sen. q. 21. Old. conf. 199. Bal. in l. sciunt, col. 2. C. de probat. tum et, quia tui testificari est actus, a lege inuentus, l. qm. circa fi. C. de heret. p. p. bonum publicum, Barbat. in c. 2. de probat. & est munus publicum, & tui necessarium, l. 1. ff. de testib. l. ult. C. si cer. pet. Barb. in c. testimonium, n. 16. de testib. & iõ ferre tui testimonium dicitur dignitas, c. pceptum, 32. q. 5. Spec. de testib. §. apponitur, n. 29. cũ officium testium uersetur ad ueritatem detegendam, quæ super omnia amari dicitur, l. cum ita legatum, ff. de cond. & demon. c. qui quis 10. q. 1.

2 Qui testes debent citari ad perhibendum testimonium, p. illud corporis sensum, quo percipitur id, de quo rogantur, l. qui testis heres instituitur, §. ult. uerf. si uel sensu percipitur, ff. de testam. Abb. in c. cũ cau. sam, de testib. Tindar. in suo tract. de testib. num. 9.

3 Aliqua tui dubia oriuntur in hac materia, quæ sunt necessaria explicanda. Primū crit, an testes absq; iuramento probent in hac materia confidentie? Rõdeo negatiue, ut in terminis tenet Gabr. conf. 184. n. 9. li. 2. namq; testes, antequam perhibeant testimonium, debent a Iudice arctari iusiurandi religione, l. iusiurandi, C. de testib. Spec. eo. tit. in uerf. sequitur, alias tui nullum est eorum dictum, d. l. iusiurandi, c. tuis, de testib. ubi oēs Lanfr. de testib. in principio, Crot. in eo. tract. p. 7. n. 227. Grauatius Calaber ad Vestr. in sua praxi, c. 2. li. 6. n. 34. cum seq. decis. Pedem. 79. n. 18. Immo aliqui scribunt summum tui Pontificem non dispensare, ut credatur testibus absque iuramento, Fel. in c. constitutus, in 6. col. de rescr. Rol. a Vall. cõf. 8. nu. 14. li. 4. Aug. de Ancon. de potest. Eccles. quæstio. 55. art. 4.

4 Secundum erit dubium, an pars aduersa debeat citari in eorum receptionem. Rõdeo tui affirmatiue, ut et tenet Gabr. d. conf. 184. n. 9. li. 2. & rõ est, quia dicta testium pro nihilo reputantur, si pars cuius in tere est, non fuerit uocata, c. 2. de testib. l. si qñ, C. eo. l. iudices, C. de fid. Instr. Dec. in c. in nomine Domini, nu. 28. de testib. & communiter ita praxis obseruat, teste Viu. in com. opin. uerf. Testis.

5 Limita tamen, ut per Masc. de probat. tom. 1. q. 5. n. 87. usque ad n. 117. & per eundem Masc. eo. tract. concl. 431. & per Abb. in c. 2. nu. 7. de testib. ubi alij. Et p. cipue in casu, quõ iudex procederet ex officio, ut praxis et in hac materia obseruat in processu informatiuo, Bald. in l. non dubium, col. 6. C. de legib. Io. And. in c. ult. de præsumpt. Fel. d. ca. 2. col. 2. in prima lim. de testib.

6 Tertium dubium, an testes debeant citari ad perhibendum testimonium? Affirmatiua opinio tenentur Alex. conf. 180. n. 7. li. 2. Rui. conf. 10. n. 5. li. 5. & alij multi, Contraria tui opinio est uerba, quæ tenent Lanfr. in tract. de testib. in princ. ubi n. 5. uerf. quinto quæro, Gl. in l. post legatum, §. his uero, ff. de his, quib. ut indig. Bal. in l. presbyteri, C. de Epif. & cler. sufficit enim, ut testes producantur ad iudicem, Bald. in auth. sed nouo iure, C. si cert. pet. Io. Bapt. Af. in. in prax. §. 7. c. 5. limit. 92. & cõiter obseruatur. Et cum hic casus alias fuisset propositus ab ornatisimo, & nobilissimo D. Fabritio Caieta Cõsentino, mihi maxima, & antiqua amicitia coniuncto, ita respõdi, & postea ita fuit iudicatum.

7 Testes autem inimici, deponentes nimis audacter, suspecti, & focij criminis non probant, ut dicam infra quæstione sequenti.

S V M M A R I V M.

- 1 Ubi requiritur legitima probatio, Testes debent esse omni exceptione maiores.
- 2 Verbum legitime quid importet.
- 3 Semper Testes debent esse omni exceptione maiores.
- 4 In causa criminali Testes debent esse luce meridiana clariores.
- 5 In causa matrimoniali Testes, quomodo debent esse.
- 6 In confidentia admittuntur testes criminosi, & inhabiles.
- 7 In Simonia, qualibet persona admittitur.
- 8 Exceptio capitalis inimicitie admittit in Simonia.
- 9 Simonia est maius crimen omnibus alijs.
- 10 Qualibet persona admittitur ad probandum heresim.
- 11 Confidentia, & Simonia, solent committi occulte.
- 12 Quoties aliter ueritas haberi non potest Testes minus idonei admittuntur.

- 13 Minor 25. annis in criminalibus admittitur.
- 14 Laicus quando admittatur contra clericum.
- 15 Meretrices, & lenones, quando admittantur.
- 16 Oportet atrocitatem delicti licitum est transgredi iura.
- 17 Hæreticus, & paganus non probant Simoniam.
- 18 Indusus non probat contra Christianum.
- 19 Deo infidelis est, quoque alijs.
- 20 Confidentia probatur per testes socios criminis.
- 21 In tribus criminibus socius criminis probat.
- 22 Socij criminis, & muneris non probant Simoniam.
- 23 Promissio, & datio in Simonia equiparantur.
- 24 Assensus etiam ex promissione.
- 25 Testes inimici non probant confidentiam.
- 26 Testes deponentes audacter repelluntur.
- 27 Testes de auditu, & publica voce & fama non probant Simoniam.

Q V A E S T I O LXVI.

An testes debeant esse omni exceptione maiores.

Sexagesimo sexto Quæro, an ad probandam confidentiam testes debeant esse omni exceptione maiores?

Pro affirmatiua primo ponderantur quedam uerba posita in d. Confli. Pij III. in §. sicque, ibi, etiam per presumptiones, & coniecturas legitimas &c. uerbum enim legitimas vñ requirere, sicut testes sint omni exceptione maiores, Host. Inn. Io. de Anan. Abb. & alij in c. Fraternalitatis, de testib. & est notabilis decisio Rotæ, quam ad hoc refert Marfi. conf. 2. nu. 5. l. i. r. nam alias non posset dici legitima probatio ad late tradita per Fel. in c. 2. nu. 12. de testib. uerbum enim legitime est magnæ importantiæ, ut in casu, de quo per Bald. in l. unica, col. 9. uers. quæro debitor, C. de confessi.

Secundo affertur, quia regulariter in omni materia debent esse testes omni exceptione maiores, ut habetur sexceteris in locis, in tit. de testib. in ff. & Docto. in c. 2. de testib. & eo magis in causa criminali, ubi probationes debent esse fluce meridiana clariores, l. sciant cuncti, C. de probat. & omnes Doct. tradunt, ut per Boss. in tit. de conuict. nu. 8. in prax. crim. & in Simonia in terminis Marfi. conf. 2. n. 46. 37. 48. Fel. in c. 2. nu. 12. ubi Dec. n. 27. attestatur de comuni, de testib. Grat. conf. 2. col. ult. l. 2. Car. Paris. conf. 57. col. 2. l. 1. Corn. conf. 28. col. 2. l. 3. & conf. 134. in prin. l. i. sicut in c. matrimoniali, Gl. in c. 1. uerbo, maiores, de confang. & affin. ubi Abb. n. 5. & alij, Crau. conf. 169. col. 1. Grat. conf. 2. n. 3. & 34. l. 2. Zaf. conf. 4. nu. 11. l. 2. Dec. conf. 310. col. 1. & communiter Docto. ut per Gabriell. lib. commun. opin. conclu. 8. in principio.

His tamen non obstantibus, contraria opinio negatiua est uera, & communiter recepta, ut ad probandam confidentiam non requirantur testes omni exceptione maiores, sed sufficiant criminosi, & alias inhabiles, Nau. in man. c. 23. sub n. 110. uers. noto 9. Mascard. de probat. conclu. 1306. nu. 16.

Que conclusio probatur expresse in d. constitut. Pij V. in §. ceterum criminosi, & ceteri omnes qui ad perhibendum in casibus Simonie testimonium recipi possunt ad prædicta omnia admittuntur &c. nã in crimine Simonie quilibet persona indistincte admittit in testē, & ad testificandū, & exceptiones cuiusque generis, & qualitatis repelluntur, & nõ admittuntur, præterquam exceptio capitalis inimicitie, & conspirationis, ut probat tex. in c. licet heli, de

Sim. ubi Gl. Ant. de Butr. Abb. Anan. Fel. & cõiter Doct. & est etiam tex. in c. per tuas, el. 1. eo. titu. ubi Gl. Abb. Fel. & alij oēs, Gl. in c. cū P. de accusat. Redoan. de Sim. p. 4. c. 5. nu. 7. & 9. cum sequ. Nauar. in man. d. c. 23. sub nu. 110. & ratio ibi ponitur, quia Simonia est maius crimen omnibus alijs criminibus, d. c. per tuas, c. ult. 1. q. ult. & quasi maius hæresi, c. eo. 1. q. 1. sed ad probandam heresim quilibet persona admittitur et crimine irretita, & inhabilis, c. tãta, de heret. c. si quis Papa, di. 79. l. si quemquam, C. de Epif. & cle. Gl. in c. ueniens, el. 2. in fi. de testib. Lap. alleg. 94. col. 1. uers. & iõ insurgit Io. And. in addit. ad Spec. tit. de teste, §. 1. decis. Tholos. 3. in fi. Abb. in c. cum in tua, nu. 7. de sponsa. Marfi. cõfi. 102. col. 1. uers. opponit. Grat. conf. 59. colum. 1. uers. accedit quoque, lib. 2.

Accedit, quia Simonia, & confidentia est de illis criminibus, quæ solent committi, occulte, ut per Redoan. de Sim. p. 4. c. 6. col. 3. & 4. est communis opinio Doct. & tamen, quoties sumus in his criminibus, & veritas aliter haberi non potest, tunc testes minus idonei fidē faciunt, c. ueniens, el. 2. in fine de testib. & ibi, Gl. ult. c. cū dilecti, & ibi Gl. de elect. Gl. in c. 3. loco, in uerbo iurare, de prob. Lap. allega. 94. col. 1. Marfi. sing. 73. & conf. 31. nu. 2. & conf. 42. nu. 5. & conf. 102. col. 1. nam rōne difficultatis illi testes recipiunt, qui alias a testificando reijcerētur, ut optime scribit Rom. conf. 76. col. 2. uers. 2. Idem probatur. Et ideo minor 25. ann. in criminalibus admittitur, quando aliter veritas haberi non potest, Iaf. in l. ult. col. 1. C. de his, quib. ut indig. Marfil. in leg. Diuus, col. 2. uers. nota etiam, ff. de quæstionibus.

Hinc laicus admittitur contra clericum, quando veritas aliter probari non potest, Abb. Ant. de Butr. Fel. & alij omnes, in c. de cetero, de testib. Alex. cõf. 64. col. 1. l. 1. Gramm. uot. 45. nu. 20. Marfi. in prax. §. diligenter, nu. 8. cõis opinio teste Gabr. com. cõclu. de testib. conclu. 7. nu. 6. Hinc meretrices, lenones, & alij infames, quando veritas aliter haberi nõ potest in criminalibus admittuntur, Salic. in l. ea quidē, col. 1. C. de accusat. Marfil. in d. §. diligenter, nu. 8.

Comprobatur ex atrocitate delicti, ob quæ causam licere iura transgredit scriptum reliquit Innoc. communiter receptus in c. 1. de cõst. ut refert Clar. lib. 5. recept. sent. §. 1.

Dubium tñ oritur, an ad probandã Simonia, & confidentia admittatur hereticus, & paganus? Respondeo negatiue, Gl. in c. si dñs, de sim. in uerb. catholicus, Redoã. de Sim. p. 4. c. 5. n. 13. cū seq. Hinc Iudeus non est idoneus testis cõtra Christianũ in causis criminalibus, c. 1. & 2. c. Iudex, de testib. c. si paganus, & c. si hereticus, 2. q. 7. l. qm, C. de hæret. Marfi. cõf. 12. col. 3. quia, qui Deo test infidelis, non potest homini esse fidelis, cap. non potest, 2. q. 7.

Secõdo dubitatur, an probetur confidentia per testes socios criminis? cõis opinio est affirmatiua in Simonia, q̄ tenent, Gl. in c. vlt. 15. q. 3. & in c. si qs Papa, di. 79. Doct. oēs, in c. 1. de testib. li. 6. Ang. i sum. in uerbo testis, cū alijs, ut per Redoan. de Sim. p. 4. c. 5. n. 28. spãle enim est in trib. criminibus exceptis, sicut socius criminis admittatur in testem, s. in cã hæresis, læsæ maiestatis, & Simonia, d. c. 1. de testib. li. 6. ubi omnes Doct. nam in alijs secus, communis opinio, ut per Ioan. de Amic. consi. 27. num. primo, Gl. in l. ult. C. de accusa. Clar. li. 5. recept. sent. §. vlt. quæsti. 21. uers. Dictum socij. In confidentia autē pluries resoluit Rota testes socios criminis repelli in una Aquen. Beneficij Lunæ 17. Maij 1593. coram R. P. D. Blan-

chietto, & alias, & in simonia fuit dictum in illa Firmã. Cappellaniæ de anno 1582. coram S. D. N. Et in illa Tullen. Parochialis coram Decano ueneris 28. Maij 1593.

Et hoc procedit, quoties essent socij criminis, & muneris, nam tunc absque dubio nõ admittentur in confidentia, sicuti ueque admittuntur hoc casu in simonia, ut fuit resolutum in Rota in una Pãpilonen. Parochialis de Paterna coram D. Fabio Ac corambono Decano 13. Junij. 1552. teste Caputaq. decis. 244. par. 3. & ratio est, quæ ponitur per Doct. in d. c. 1. de testib. li. 6. & in c. ueniens el. 1. de testib. Et quoties agitur ad effectum priuationis, & ita distinguit, Fab. decis. 47. li. 2. not. in d. Tullen.

Et ampliatur hoc procedere, etiã si ageretur de simonia ciuilitate, Redoã. de sim. p. 4. d. c. 5. n. 28. Sal. in l. qñ liberi, n. 6. C. de testib. Dec. in c. 2. de conf. Ampliatur secundo, procedere, etiã si testes socij criminis, & muneris nihil receperunt, quia sufficit, quod eis fuerit promissum, ut fuit resolutum in d. Pãpilonen. teste Caputaq. citata decis. 244. p. 3. nu. 3. & etiam tradit, Gl. in d. c. 1. de testib. in 6. Dec. in c. ueniens, el. 1. nu. 9. ante finem de testib. Ita in simili dñ assassinus, si tantum fuit promissum, ut occidat, licet nihil habuerit, Sal. in l. non ideo minus, in fi. C. de accusat. Curt. Sen. conf. 20. col. 18. uers. omit to postremo, Gramm. uot. 9. col. 1. communis opinio, ut late resoluit alios allegando Gabriel. de malef. concl. 1. num. 1. cum seq.

Et hunc criminis participem a testimonio repelli scribunt Fulg. conf. 136. col. 2. in fi. Cor. conf. 112. nu. 5. li. 3. conf. 58. nu. 5. li. 1. Gramm. decis. 25. nu. 1. & deci. 40. nu. 16. Card. Paris. conf. 53. nu. 15. uol. 4. cum alijs, ut per Mascard. de probat. conclu. 466.

Et reliqua circa materiam hanc uide quæ posui de resig. benef. lib. 14. qu. 10. ubi latissime tractaui hanc quæstionem.

Testes autem inimici repelluntur, ut fuit resolutum in Rota, in una Aquen. Lunæ 17. Maij 1593. coram R. P. D. Blanchetto, & in illa Imolen. proxime citanda.

Ita & etiam qui nimis audacter deponunt, ac animose loquuntur, Anch. conf. 227. sub nu. 5. Ale. conf. 5. nu. 4. li. 3. Gramm. conf. 12. nu. 14. Crauett. conf. 1. nu. 9. & ita fuit resolutum in una Imolen. confidentie Lunæ 24. Febr. 1592. coram R. P. D. Pamphilio.

Ita pariter non probant testes de auditu, etiam de publica uoce, & fama, etiam si cum hac publica uoce, & fama addit unus testis, nam pluries fuit resolutum, ex hoc non probari simoniam, in illa Firmã. de anno 1582. coram S. D. N. in d. Imolen. & Aqu. Gl. in c. ueniens 1. de testib. Dec. cõf. 210. in fi.

perfecte. In confidentia iunguntur presumptiones. Quælibet probatio, quæ iungi debet est semper et probata. Cum agitur de probando quid in genere, sufficit et testes singulares. Iurisdictio probatur per testes singulares. Consuetudo quoque. Possessio etiam. Et fama. Et hereticus. Adulterium. Furor. Electio sepulture. Quælibet coniectura probanda per duos Testes. Papa potest statuere in certis casibus, ut stetur dicto unius Testis. De iure Diuino requiruntur duo Testes. Papa non potest dispensare uer iure diuino. Confidentia probatur per testes singulares.

- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24

Q V A E S T I O LXVII.

Sexagesimo septimo, Quæro, quot testes probent coniecturas, seu presumptiones confidentie positas in Constitutione Pij V. & an testes singulares sufficiant? Et quidem uidetur dicendū, requiri duos ad minus testes, & singulares non probare, nam recepta est doctorum sententia testis unico non adhiberi fidem, cap. licet, c. ueniens, c. iusiurandi, de testib. c. admonere, 3. q. 2. c. in nomine domini de testib. etiam si ille esset in dignitate quantumuis maxima constitutus, Bellam. decis. 628. cum tribus seq. Feli. in c. quod super col. 4. de fid. instr. idem Feli. in c. post cessionem, col. 4. de proba. Soc. Sen. reg. 423. & etiam si causa esset commissa conscientie alicuius Alex. conf. 209. col. ult. li. 6. & etiam si sit iudicandum in inspecta ueritate, & æquitate Corn. conf. 165. uol. 4. & recepta pariter est doctorum sententia testes singulares non probare, c. nihilominus, ubi Gl. 3. q. 9. c. tam literis, ubi etiam Gl. 2. de testib. c. cum dilecti, de elect. c. licet causam, ubi Abb. col. 2. de probat. Petr. de Anchar. conf. 274. Corn. conf. 286. col. 2. lib. 3. Alex. conf. 3. in fi. li. 1. Card. Paris. conf. 57. col. 2. uol. 1. etiam si essent plures, Bal. in l. iusiurandi, col. 2. C. de testib. Ale. conf. 18. col. ult. li. 4. & cõf. 20. & conf. 71. eo. li. Card. Paris. d. conf. 57. loc. cita.

Soc. Iun. conf. 90. nu. 8. uol. 2. Et in crimine simonie fuit resolutum in illa Firmã. Capellaniæ 10. Maij. 1582. coram S. D. N.

His tamen non obstantibus, contraria opinio communiter est recepta, sufficere testes singulares, ut tradit Nau. in man. c. 23. sub n. 110. uers. nota 9. Mascard. de probat. conclu. 1306. num. 15. & probatur expresse in d. constit. Pij V. in §. Testes autem de quaque re singulares singulas probare valeant presumptiones, & coniecturas, & quæ uerba probant, quod licet de iure communi, quælibet præsumptio esset probanda per duos testes contestes, hodie autem sufficit, ut probetur per testes singulares, & sic Pius V. dimidio minori probatione contentatur, q̄ de iure communi requiritur. Et ratio huius conclusionis ponitur in eadem Constitutione Pij V. in §. siquidem, ibi, sed plerisque causis presumptiones, & coniecturas, quæ ad illud probandum deducuntur minime sufficere, eiusque rei causa plurimos, qui ante litterarum prædictarum editionem huiusmodi

conferuntur, ut per Mascard. de probat. conclu. 1306. num. 15. & probatur expresse in d. constit. Pij V. in §. Testes autem de quaque re singulares singulas probare valeant presumptiones, & coniecturas, & quæ uerba probant, quod licet de iure communi, quælibet præsumptio esset probanda per duos testes contestes, hodie autem sufficit, ut probetur per testes singulares, & sic Pius V. dimidio minori probatione contentatur, q̄ de iure communi requiritur. Et ratio huius conclusionis ponitur in eadem Constitutione Pij V. in §. siquidem, ibi, sed plerisque causis presumptiones, & coniecturas, quæ ad illud probandum deducuntur minime sufficere, eiusque rei causa plurimos, qui ante litterarum prædictarum editionem huiusmodi

conferuntur, ut per Mascard. de probat. conclu. 1306. num. 15. & probatur expresse in d. constit. Pij V. in §. Testes autem de quaque re singulares singulas probare valeant presumptiones, & coniecturas, & quæ uerba probant, quod licet de iure communi, quælibet præsumptio esset probanda per duos testes contestes, hodie autem sufficit, ut probetur per testes singulares, & sic Pius V. dimidio minori probatione contentatur, q̄ de iure communi requiritur. Et ratio huius conclusionis ponitur in eadem Constitutione Pij V. in §. siquidem, ibi, sed plerisque causis presumptiones, & coniecturas, quæ ad illud probandum deducuntur minime sufficere, eiusque rei causa plurimos, qui ante litterarum prædictarum editionem huiusmodi

conferuntur, ut per Mascard. de probat. conclu. 1306. num. 15. & probatur expresse in d. constit. Pij V. in §. Testes autem de quaque re singulares singulas probare valeant presumptiones, & coniecturas, & quæ uerba probant, quod licet de iure communi, quælibet præsumptio esset probanda per duos testes contestes, hodie autem sufficit, ut probetur per testes singulares, & sic Pius V. dimidio minori probatione contentatur, q̄ de iure communi requiritur. Et ratio huius conclusionis ponitur in eadem Constitutione Pij V. in §. siquidem, ibi, sed plerisque causis presumptiones, & coniecturas, quæ ad illud probandum deducuntur minime sufficere, eiusque rei causa plurimos, qui ante litterarum prædictarum editionem huiusmodi

conferuntur, ut per Mascard. de probat. conclu. 1306. num. 15. & probatur expresse in d. constit. Pij V. in §. Testes autem de quaque re singulares singulas probare valeant presumptiones, & coniecturas, & quæ uerba probant, quod licet de iure communi, quælibet præsumptio esset probanda per duos testes contestes, hodie autem sufficit, ut probetur per testes singulares, & sic Pius V. dimidio minori probatione contentatur, q̄ de iure communi requiritur. Et ratio huius conclusionis ponitur in eadem Constitutione Pij V. in §. siquidem, ibi, sed plerisque causis presumptiones, & coniecturas, quæ ad illud probandum deducuntur minime sufficere, eiusque rei causa plurimos, qui ante litterarum prædictarum editionem huiusmodi

conferuntur, ut per Mascard. de probat. conclu. 1306. num. 15. & probatur expresse in d. constit. Pij V. in §. Testes autem de quaque re singulares singulas probare valeant presumptiones, & coniecturas, & quæ uerba probant, quod licet de iure communi, quælibet præsumptio esset probanda per duos testes contestes, hodie autem sufficit, ut probetur per testes singulares, & sic Pius V. dimidio minori probatione contentatur, q̄ de iure communi requiritur. Et ratio huius conclusionis ponitur in eadem Constitutione Pij V. in §. siquidem, ibi, sed plerisque causis presumptiones, & coniecturas, quæ ad illud probandum deducuntur minime sufficere, eiusque rei causa plurimos, qui ante litterarum prædictarum editionem huiusmodi

conferuntur, ut per Mascard. de probat. conclu. 1306. num. 15. & probatur expresse in d. constit. Pij V. in §. Testes autem de quaque re singulares singulas probare valeant presumptiones, & coniecturas, & quæ uerba probant, quod licet de iure communi, quælibet præsumptio esset probanda per duos testes contestes, hodie autem sufficit, ut probetur per testes singulares, & sic Pius V. dimidio minori probatione contentatur, q̄ de iure communi requiritur. Et ratio huius conclusionis ponitur in eadem Constitutione Pij V. in §. siquidem, ibi, sed plerisque causis presumptiones, & coniecturas, quæ ad illud probandum deducuntur minime sufficere, eiusque rei causa plurimos, qui ante litterarum prædictarum editionem huiusmodi

conferuntur, ut per Mascard. de probat. conclu. 1306. num. 15. & probatur expresse in d. constit. Pij V. in §. Testes autem de quaque re singulares singulas probare valeant presumptiones, & coniecturas, & quæ uerba probant, quod licet de iure communi, quælibet præsumptio esset probanda per duos testes contestes, hodie autem sufficit, ut probetur per testes singulares, & sic Pius V. dimidio minori probatione contentatur, q̄ de iure communi requiritur. Et ratio huius conclusionis ponitur in eadem Constitutione Pij V. in §. siquidem, ibi, sed plerisque causis presumptiones, & coniecturas, quæ ad illud probandum deducuntur minime sufficere, eiusque rei causa plurimos, qui ante litterarum prædictarum editionem huiusmodi

confidentiam exercebant, vbi cognouerunt obstru-
ctam ueritatem ob difficultates probandi in iudi-
cijijs confidentias ipsas contempta constitutione p-
dicta, Ecclesias, monasteria, & beneficia sic recepta,
vt prius retinere alios fructus, pensiones, & alias res
accipere, alios eorum exemplo ad similia, & grauior
ra fidentius commoveri, &c. Difficultas igitur prob-
6 bandi operatur, vt sufficiat vnus testis, doct. in l. pri-
ma, §. vltimo, ff. de verb. oblig. Marfi. in l. si quis ne
quæst. colum. 3. 2. uerficu. & respondendo, ff. de quæ-
stio. & late deducit Gabriell. de testibus conclu. pri-
ma, & 2.
Et facit, quod fuit decisum in una Bisinianen. p-
fionis de anno 1574. coram Illustrissimo Lancelot
to. Vnde licet in criminalibus regulariter duæ prob-
7 ationes imperfectæ non iungantur ad faciendam
plenam probationem, Gloss. Anton. de Butr. Imol.
Felin. & alij in cap. ueniens, 1. de testibus Anan. con-
fi. 59. colum. 2. in fin. Archid. in cap. sciant, 2. quæst.
8. Oldrad. confil. 192. post med. Ias. confil. 167. colu.
vltim. lib. 4. communis, * de qua attestatur Marfi. in
l. de minore, §. plurimum, num. 55. ff. de quæst. Dec.
confil. 429. num. 9. & conf. 210. in fin. fallit tamen in
hoc crimine, in quo speciale est, propter eius graui-
tatem, vt probationes imperfectæ simul iungantur
8 ad constituendam plenam probationem, sicuti in
ciuilibus iunguntur, Bar. in l. 2. §. primo, ff. de excuf-
tut. & in l. prima, §. idem Cornelio, ff. de quæst. Ale.
cõf. 20. lib. 4. Anch. conf. 276. col. prima, Imo. con-
fi. 138. colum. prima, Cardin. Paris. confil. 3. num. 95.
* volum. 4. Marfil. confil. 20. num. 47. communis * opi-
nio teste Grammat. confil. ciuil. 45. num. 9. Gabrie-
9 de probat. conclu. prima, num. primo, ubi infinitos
congerit, & interimine vsurarum, Baldus, in l. pri-
ma, colum. penultim. & vltim. C. de testament. Ias.
confil. 11. lib. 2. Crauet. confil. 73. colum. prima, Soc.
Iun. confil. 97. lib. 2.
10 Eo magis cum facilius iungantur plures presum-
ptiones ad plenam probationem (vt in casu nostro)
Anton. de Butr. in cap. ueniens el primo, colum. ul-
tim. de testibus Gabriell. d. conclus. prima, numero
* 63. & ideo receptum * est iungi duas presump-
tiones ad plenam probationem, Glo. in cap. accedens
el secundo, ut lit. non contest. & in ca. cum causam,
in glo. 2. de probat. Ioan. de Anan. conf. 49. colum.
prima, uerficu. ex quibus Roman. confil. 7. colum. pri-
ma, & confil. 54. in fin. Craue. confil. 35. num. 6. & con-
fi. 73. num. 20. & confil. 159. num. 11.
Accedit, quia hæc presumptiones, quæ iunguntur
in casu nostro, vnaquæque probatur semiplene, &
tamen probationes imperfectæ indistincte iungun-
tur, cum qualibet probatio, quæ iungi debet, sit se-
11 miplene, t. probata, Bartol. in le. spadonem, §. qui
iura, de excusat. tuto. Paul. de Castro. confilio 92. in
fin. libro 2. Ancharan. confil. 276. colum. prima, Are-
tin. confil. 65. colum. 2. Alexand. confil. 20. colum.
prima, uerficu. finaliter, libro 4. sufficiunt etiam tes-
tes singulares, cum agitur de probando quid in ge-
12 nere, gloss. in leg. ob carmen, §. vltim. ff. de test. Ab-
ba. in capitul. cum dilecti, de elect. Ancharan. con-
fil. 277. columa 4. Franc. Curt. confil. 64. colum. 2.
* Grat. confil. 150. colum. 2. libro 2. Communis *
opinio teste Corne. confil. 34. colum. penult. & con-
fil. 247. colum. 8. libro 1. ut habemus exemplum in
13 probanda iurisdictione, in qua sufficiunt testes sin-
gulares, Innocen. in cap. qualiter, & quando, de ac-
cusat. Alexand. confil. 3. colum. 4. libro 4. Bald. in le.

prima, colum. ultim. C. de testibus Socin. Iun. confil.
14 98. columa 3. libro 2. Et ad probandam consuetu-
dinem, Alexand. confil. 172. colum. 3. libr. 2. Guid.
Pap. confil. 116. & confil. 131. Cardin. Paris. confil.
15 25. colum. ultim. uolum. 4. Et ad probandam pos-
sessionem, Felin. in capit. licet ex quadam, columa
4. in fin. de testibus, Bald. in leg. actor. colum. 3. C.
de probat. Alexand. confil. 64. colum. prima, libro
2. Ruin. conf. 44. numero 4. uolum. 4. & conf. 67. nu-
me. 15. uolum. 5. Et ad probandam famam, Barto.
16 in le. plurimum, §. tormenta, colum. 5. de quæstio.
Corne. confil. 34. colum. penult. libr. 2. Alexand. con-
fil. 51. colum. penult. libro primo, Franc. Curt. confil.
17 64. colum. 4. Et ad probandum quem hereticum,
Ioann. Anan. in cap. primo, in fin. de hæret. Calcan.
confil. 19. colum. 6. & sequent. Alexand. confil. 85. col-
18 lum. ultim. libr. 2. Soc. Iun. confil. 99. colum. 3. libr. 2.
Ad probandam confessionem, Cardin. Paris. confil.
57. colum. penult. uolum. primo, ad probandum t
adulterium Ias. confil. 11. libr. 2. & stuprum Socin. Iun.
d. conf. 99. colum. prima, libr. 2. Boer. decif. 23. nu-
mero 44. Alexan. confil. 15. colum. ultim. libr. 7. & pro-
bandum censum, Cassan. confil. 16. colum. ultim. &
19 ad probandum furorẽ, Alex. conf. 85. col. ult. li. 2.
Paris. confil. 87. col. 2. uol. 3. Ruin. conf. 67. col. 4. uol.
20 1. & ad probandum telectionem sepultura, Guid.
Pap. q. 544. His igitur, & alijs casib. ut per Mascar.
de probat. to. 1. q. 5. nu. 118. Gabr. de test. d. conclu.
2. sufficiunt testes singulares, ideo non erit nouum,
vt etiam in casu nostro sufficiant ob rationem alle-
gatam supra.
21 Et licet regulariter, qualibet t. coniectura sit pro-
banda per duos testes ad minus, Gl. in l. ult. in uer-
* bo, uel induciji, C. fam. ercif. communis * opinio te-
ste Soc. confil. 54. nu. 1. lib. 4. Io. de Amic. confil. 127.
nu. 10. ubi dicit, non legisse contradictorem, tamen
in casu nostro vnus testis probabit unam coniectu-
ram, ad not. per Clar. li. 5. recept. sent. §. ult. q. 22. &
dicit Fel. in c. humilis, n. 7. uerf. non possit de maio.
& obed. in certis casibus posse statui per Papam, vt
tstetur dicto unius testis, Spec. de testib. §. restat, nõ
22 tamen generaliter statuere hoc in omni casu, cum
sit de iure diuino tut duo testes requirantur, c. in om-
ni, de test. c. cum esses, c. relatum, de testa. & in his,
quæ sunt iuris diuini, non potest dispensare, c. litte-
* ras, & ibi omnes de restit. spol. c. ult. §. is itaque, dist.
6. Gem. & Prepos. in c. sicut dist. 14. D. Th. 4. quoli.
q. 14. & in 4. sen. di. 27. q. 14. Hodie autem 7. li. De-
24 cretaliũ in hac parte reformatur constitutio hæc,
& statuit, ut duo testes requirant, & optima rone.

S V M M A R I V M.

- 1 *Confidentia probatur confessione partium.*
- 2 *Confessio est vera, & propria probatio.*
- 3 *Confessio maior probatio, quam per testes.*
- 4 *Et validior.*
- 5 *Confessio superat omnes probationes.*
- 6 *Confidentia est Simonia conuentionalis.*
- 7 *Simonia probatur Confessione.*
- 8 *Confessio superat coniecturas.*
- 9 *An Confessio resignantis ante resignationem no-
ceat resignatario.*
- 10 *Resignans quando possit præiudicare resignatario.*
- 11 *An confessio resignantis post resignationem noceat
resignatario, & nu. 21.*
- 12 *Confessio probat contra confidentem.*

- 13 *An Confessio facta in vno iudicio probet in alia.*
- 14 *Confessio in iudicio est illa, quæ præiudicat.*
- 15 *Inimico non creditur.*
- 16 *Confessio vnus parvis in materia confidentie, an
possit diuidi.*
- 17 *Testes de Confessione resignatarij non probant.*
- 18 *Dicta testium in dubio interpretantur contra produ-
centem.*
- 19 *Iudicia in Simonia debent esse concludentia.*
- 20 *Fama cum Testibus singularibus non probant Si-
moniam.*
- 21 *Confessio de Simonia, quando probat.*
- 22 *Ex supplicatione absolutionis a Simonia non proba-
tur Simonia.*

Q V A E S T I O LXVIII.

Confessione, quando probetur confidentia.

S Exagesimo octauo, Quæro, an confidentia pro-
betur ex confessione partium resignantis vel
resignatarij? Communis * opinio est affirmatiua, se-
cundum quam fuit resolutum in vna * Casaraugust.
* teste Pelegr. decif. 338. lib. 2. in recollect. manus. &
tradit R. P. D. Seraphinus decif. 90. lib. primo manu-
scr. & colligitur ex Caputaq. decif. 242. p. 3.
2 Primo, probatur, quia confessio est vera, & pro-
piè probatio Salice. in rubr. C. de probat. colu. ult.
Barto. in l. si duo Patroni, §. Idem Iulianus, ff. de pe-
tit. hæred. Hostien. in summ. de probat. §. vlt. Spe-
culat. eo. tit. §. videndum, & hanc esse veram opinio-
nem attestatur Dec. in rubr. ext. de probat. numero
77. & ibi hanc defendi ex pluribus rationibus, & au-
toritatibus, confutando contrarias: immo est for-
3 tior, probatione t. per testes, & instrum. Grammat.
4 decif. 36. num. 66. Soc. Iun. confil. 39. num. 18. lib. 2. & t.
validior. l. generaliter. C. de rebus credit. l. publia, in
fin. ff. de pos. cap. Lotarius. 30. q. 2. Abba. conf. vlti-
colum. vlt. lib. 2. Bald. in l. Deo nobis in 5. not. C. de
Episc. & Cler. Craue. confil. 60. numero 3. & maior
Craue. confil. 217. num. 10. & confil. 121. num. 4. Zafi-
conf. primo, num. 4. & 5. lib. primo, Menoch. de re-
cuper. poss. rem. primo, num. 217. Tancred. de ordi.
5 Iudic. lib. 3. tit. de confess. & uerf. superat omnes a-
lias probationes, Dec. conf. 38. num. 6. Cardin. Paris.
confil. 112. num. 42. volum. 4. Ergo confessione po-
test probari confidentia cum possit probari testi-
bus, & Instrumentis. Auth. multo magis, C. de Sa-
crofan. Eccles.
6 Secundo, quia t. confidentia est simonia conuen-
* tionalis, vt ex communi sæpius est dictum, sed simo-
7 niat probatur per confessionem factam in iudicio
criminali per eum, qui ante resignationem conue-
nit cum resignante de dando illi pensionem, & pos-
tea beneficium fuit resignatum in manibus Ordina-
rii simpliciter, & postea Resignatarius consensit
pensionem, cum iste tractus sit simoniacus, Bellam. de
* cif. 12. & ita fuit resolutum in vna Vlixbonen. *
Quartariae coram Accorambono Lunæ Die 16.
Maij 1552. teste Caputaq. decif. 242. par. tertia, &
tradit Bald. conf. 31. num. primo, lib. 3. Mascard. de
probat. conclu. 1305. num. 7. ex c. presbiter, 15. q. 5.
* & est communis * opinio. Ergo, &c.
Tertio, quia si extrauag. Pij IIII. & Pij V. volunt
sufficere coniecturas, & presumptiones ad proban-
dam confidentiam, ergo eo magis sufficiet confes-
8 sio, quæ non solum superat t. coniecturas, sed om-

nes alias probationes, Dec. conf. 38. num. 6. & com-
* muniter * Doct. vt supra adduxi.
9 Dubium tamen est, an confessio resignantis con-
fidentis de confidentia ante perfectam resignatio-
nem noceat resignatario?
Pro negatiua adducitur decif. Put. 6. de confes. in
recollect. manu. Et ratio est, quia regulariter confes-
sio cedentis non probat contra cessionarium, nec ei
nocere potest. Paul. de Caltr. confil. 134. num. 3. lib.
primo, Corn. confil. 139. num. 4. lib. 3. ubi attestantur
* hanc esse communem * opinionem. Cardin. Paris.
confil. 58. num. 8. & 12. & sequen. volu. primo, & con-
fi. 19. num. 59. vol. 3. Raff. Cuman. confil. 79. colu. 1.
Gozad. confil. 3. num. 8. Afl. decif. 163. in fin. Alciat.
* in l. 1. §. sed si mihi, num. 41. ff. de verb. oblig. Salice.
* in l. ult. C. de procur. & communiter * Doct. ut per
Tiraque. de vtroque. retr. tit. de retr. legn. §. 2. glo. 2.
num. 14. Et probatur in le. facta, §. si heres cum ibi
plene not. ff. ad Trebell. l. patrem, §. vlt. ff. quemad-
* mo. feruit. amitt. & ita fuit resolutum in una Medio-
* lan. * hospitalis, 8. Junij 1551. coram Reumano, ut
retuli, lib. 1. de resign. benef. q. 16. num. 24.
Contraria tamen opinio affirmatiua est vera, vt
huiusmodi confessio resignantis noceat resignata-
* rio secundum, quam iudicauit Rot. * in una Legio-
* nen. Canonatus, & præbendæ, Die Veneris, 2. De-
cembris 1569. coram R. P. D. Seraphino, ut ipse at-
testatur dicta decif. 90. lib. 1. in recoll. manuscrip.
quauis Rota die 17. Nouembris 1568. coram Ora-
dino nihil resoluerit, & in similibus terminis fuit re-
solutum in una Tirafonen. Archipresbiteratus cor-
ram Marlicano, 27. Maij 1541. teste Put. decif. 141.
lib. 1. & ratio est, quia resignans ante perfectam resi-
gnationem t. potuit resignatario præiudicare comu-
* nis opinio * teste Caputaq. decif. 93. num. 4. par. 1. &
dixi de resign. benef. lib. 1. q. 16. num. 20.
Non obstant argumenta in contrarium allega-
ta, quia procedit in confessione facta post resigna-
tionem, ut declarauit, d. qu. 16. lib. 1. de resign. benef.
colum. 2. & 3.
11 Aliqui ampliant hanc t. conclusionem, vt confes-
sio formalis resignantis de confidentia commissa
noceat resignatario, etiam si sit facta post resigna-
tionem, & ita intelligit decif. Rot. supra allegata,
cum aliter non posset verificari: quia confidentia
committitur in ipso actu cessionis, & mouetur etiã,
quia sufficiunt coniecturæ, & presumptiones ad p-
bandum hoc crimen, ergo eo magis confessio, tum
etiam, quia, cum præsupponamus huiusmodi confes-
sionem non concernere commodum cedentis, er-
go nocebit resignatario, tam si sit facta ante resigna-
tionem, vel in actu resignationis, quam si post, quia
fere in his casibus eadem est ratio, ut egregie decla-
rat Corn. confil. 129. sub num. 4. lib. 3. Doctores igitur
supra allegati dicentes confessionem cedentis post
cessionem non nocere cessionario loquuntur in ca-
su, quando illa confessio tenderet ad commodum
resignantis, vt per Mascard. de probat. conclu. 374.
nu. 3. sed a contraria opinione non est recedendum,
quia ita tenuit Rota sæpe, ut dicam infra, n. 22. Et
nota, quod omnes in hoc conueniunt, ut confessio
12 t. resignantis, quando cunctaque facta contra ipsum in-
ducat effectualem probationem, ut tradit Card. Pa-
ris. confil. 58. num. 8. uol. 1. ubi alios allegat.
Amplia rem procedere si confessio fuisset facta
13 in alio iudicio, nam regulariter confessio t. facta in
uno iudicio probat in alio nisi contra confessionem
M 3 illam

1 Nam fuisse iudicatum Alexand. in l. 2. numero 27. C. de edend. ubi Rip. numero 21. Dec. nume. 62. Et fuit ita resolutum in una* Terdon. Archipresbyte ratur veneris 15. *ann. 1552. coram D. Capisucco, teste Caputaq. decis. 197. par. 1.

Et quod dictum est de confessione resignantis, ut preiudicet sibi & resignatario.

Intelligitur a Doctoribus in confessione facta in iudicio quam preiudicare est tex. in c. ult. & c. uestra ubi gl. de cohab. cler. c. cum olim in fi. de uerb. signif. c. ult. de rest. spol. l. prima, C. de confess. l. prima, §. di uis, ff. de q. l. generaliter C. de non num. pec. Corn. conf. 224. lib. 4. Salic. in Lunica. C. de confess. communis* opinio, ut per Mascard. de prob. concl. 348.

Ideo scribit Nauar. in conf. 66. in tit. de Simo. Incip. Reuerendiss. Pater, nu. 4. quod est transpositum, fol. 299. tom. 2. nu. 4. quod confessio resignantis dicentis, & publicantis, quod in tractatibus super resignatione interuenit illicita pacta, ac simoniaca, & confidentialia, non probet confidentiam, quia emanauit huiusmodi confessio extra iudicium, & nullus praeter ipsum id testificetur arg. c. a nobis de testibus. Et quia erat tunc inimicus cui non creditur etiam in crimine simoniae, cap. per tuas el grande versic. haec omnia de, Sim. Et quia contrarium postea in iudicio deposuit.

Dubium est, si vnus eorum in iudicio confiteatur perceptionem fructuum fuisse factam post resignationem, sed ex tali causa, an huiusmodi confessio possit diuidi per Iudicem? Pro t utraque parte possent adduci argumenta, & doctrinae, Rota tamen in una* Brixien. pretenfa confidentie 5. Junij 1591. coram R. P. D. Pegna videtur tenuisse non debere diuidi ex Abb. in c. bonae. n. 29. de rest. spol.

Et Rota* in una Firman. Cappellaniae S. Mariae, Lune 7. Maij 1582. coram R. P. D. Aldobrandino, nunc S. D. N. tenuit quosdam testes deponentes de confessione resignatarij de datione facta resignanti non probare simoniam, cum specificè non deponerent causam, & potuerit esse dedisse causa remunerationis, aut ex alia causa, ex qua excluderetur delictum, & dicta t testium semper interpretantur contra producentem, Rot. decisio. sexta de testibus. Tiraquell. de retrac. lign. §. primo. gloss. 6. num. 4. Dec. in cap. ueniens 1. de testibus. Et in eadem fuit dictum iudicia, & coniecturas in crimine simon. debere esse euidentia, & concludentia, & propterea fama cum testibus singularibus de confessione non probare simoniam, Dec. d. cap. ueniens. num. 12. in fin. uersicu. non obstant. Put. Dec. 171. in fin. de simon. In eadem etiam fuit dictum t confessione cedentis post cessionem non praedudicare cessionario, Paul. de Castr. in le. facta, §. si haeres, ff. ad Trebell. Afflict. dec. 165. num. 5. Riminald. consil. 151. num. 12. libr. prim. & consil. 381. nu. 21. & 23. lib. 2.

Et in terminis de Simonia, quod confessio resignantis de Simonia non probet aduersus resignatarium consuluit Alciat. responso 2. libr. primo, colum. prima, ubi hoc probat pluribus argumentis, & fuit resolutum in Rota in * vna Tullen. parochialis coram Decano ueneris 28. Maij 1593. per doctrinas allegatas, quibus adde, Caputaq. decis. 185. par. 1. Idem quoque dicendum erit in confidentia, quia vi get eadem ratio.

Et hanc t conclusionem amplia, etiam si Resignans post resignationem supplicasset Papae pro absolutione a Simonia commissa cum resignatario.

vel à confidentia, nam ex hoc non arguitur, & probatur Simonia, & confidentia, ut fuit dictum in dicta Tullen. parochialis coram Decano. nam cum ea confessio emanauerit a Resignante, non potest praedudicare resignatario, Bald. in leg. in bona fidei, colum. 5. versic. expedita est tertia pars, C. de rebus cred. Felin. cap. si constiterit, colu. 2. de accusat. Dec. in rub. de const. num. 54.

Immo nec contra ipsum talis confessio petendo absolutionem probat Simoniam, & confidentiam, vt fuit dictum in una* Britonorien. Commende Luneg 12. Decembris 1588. coram Gipsio, quia uideatur ad cautelam petere pro scrupulo, quem habet, faciunt not. per Angel. in verbo conscientia nume. primo. bonarum mentium enim est, culpam timere, vbi non est, cap. 2. de obseruat. ieiun.

S V M M A R I V M.

- 1 Delicta non probantur Instrumentis, & scripturis & num. 7.
- 2 Confidentia probatur per epistolas.
- 3 Oratio declarat factum.
- 4 Litterae probant mentem nostram.
- 5 Ex litteris missis ad hostes probatur crimen laesae Maestatis.
- 6 Ex epistola probatur mandatum ad delictum.
- 8 Conspiratio probatur instrumentis.
- 9 Litterae probant contra scribentem.
- 10 Litterae debent recognosci.
- 11 Litterae amatoriae repetitae penes mulierem probant.
- 12 Litterae in cifra scriptae non probant Simoniam.

Q V A E S T I O LXIX.

Confidentia, quando probetur ex Epistolis.

SEXAGESIMO NONO Quæro, an confidentia probetur per literas Resignatarii scriptas resignanti, aut alteri.

Pro negatiua facit, quia delicta non probantur instrumentis & scripturis. Bar. in d. l. in senatus nu. 2. ff. ad Sen. consil. Turp. Communis* opinio, de qua attestantur Ber. in c. at si clerici numer. 14. de Iudic. Curt. Jun. in auth. si quis in aliquo. post. num. 34. C. de eden. & seruari in praxi* attestatur Gand. de malaf. tit. de poenit. nu. 15.

Affirmatiua tamen opinio est uera, & communiter* recepta t p doctores, & secundum eam in facti contingentia iudicauit Rota in vna Mindonien. Canonatus, & praebendae, coram D. Antonio Augustino, die 25. Octobris 1551. teste Caputaque. decis. 200. par. prima. nam ibi resignans habebat debitum 500. ducatorum cum quodam mercatore, pro quo si decessisset resignatarius futurus, & tunc pro cautela, & indemnitate resignatarii, qui fideiussert resignans constituit Procuratorem ad resignandum libere in manibus Papae quendam Canonatum, & praebendam in sui fauorem, qui canonatus, & praebenda postea fuerunt resignati per illum procuratorem fideiussori, & in suis litteris directis resignanti, resignatarius fatebatur, dicendum sibi fecisse resignare Canonatum, & Praebendam ex eo, quia ipse resignans non soluerat pecunias, quas debebat, quæ ratio declarat huiusmodi confidentiam l. cum pater §. dulcissimis. ff. de leg. secundo, & ita resoluit Rota.

Et probatur hæc opinio, primo, quia, si Confidentia

Confidentia probatur per coniecturas, & presumptiones secundum extrauagantes Pij IIII. & Pij V. ergo sufficiunt literae, quæ satis clare mentem nostram pate riunt, dd. in c. post cessionem, de probat.

Accedit quia, cum hoc delictum inter amicos tractetur, litterae debent sufficere, cum alia probatio nes minores sufficiant, dd. in cap. propterea, de testi bus Marsill. in Rubr. C. de probat. num. 312. Dec. consil. 543. num. 13.

Hinc ex litteris missis ad Hostes committi crimen laesae maiest. tradunt dd. in leg. prima. ff. ad leg. Jul. maiesta. Boss. de crimin. leg. maiest. num. 12. fol. 132. colum. 4. Hinc ex litteris probari t mandatum datum ad committendum delictum receptum* est à doctoribus.

Non obstat argumentum in contrarium adductum, quod delicta non probentur scripturis, t quia respondetur illud procedere quando delictum consistit in facto separato a scriptura, ut est homicidium, furtum, adulterium, & similia, secus autem si delictum consistit in facto coniuncto cum scriptura, ut est haeresis, & Simonia, ac confidentia: nam tunc potest scriptura probari, ita notabiliter declarat Clar. lib. 5. recept. sent. §. ult. q. 54. in princ. fol. 146. & est communis opinio in* praxi recepta, ut, quoties ex tenore scripturae constat de delicto, tunc probetur ex ea, ita notabiliter Abb. in c. cum in Eccl. num. 2. de maio. & obed. ponens exemplum in obligatione facta t per Canonicos de conspirando in Episcopum, ut ex illo instrumento probetur coniurationis crimen, & alia exempla, vt per ipsum.

Et huiusmodi Conclusio comprobatur, quia, regulariter litterae missae probant contra scribentem, ut per Bald. in rubr. C. de fid. instrum. Bartol. & alij in Ladmonendi, ff. de Iur. iur. Alex. in l. prima, C. de edend. Card. Paris. conf. 90. nu. 7. & 12. uol. 1.

Declarat tamen hanc conclusionem procedere dummodo ille litterae missae fuerint recognite, vt egregie declarat Card. Paris. conf. 54. num. 6. uol. 4. dicitur, quod litterae amatoriae repetitae penes mulieres, apertam coniecturam inducunt, si fuerint recognite, in non epistolis, C. de probat. l. publica, ff. de posit. l. cum de indebito, ff. de probat. cum alijs, ut per Felin. in cap. scripta, num. 12. de fid. instr. Bartol. post glo. in l. capita quatuor, ff. de adulter. Modern. in rubr. C. de Edendo. Declara secundo, dummodo litterae sint clare, & si in cifra loquantur, nam hoc casu non probant simoniam, & confidentiam, vt fuit resolutum in una* Britonorien. Commende Luneg 12. Decembris 1588. coram Gipsio, & 3. Maij 1589.

S V M M A R I V M.

- 1 Confidentia probatur Instrumentis.
- 2 Confidentia est species Simoniae.
- 3 Simonia probatur instrumentis.
- 4 Quae delicta probentur Instrumentis.
- 5 Probatio per Instrumentum dicitur propria probatio.
- 6 Aet vera, & firma.
- 7 Instrumentum dicitur veritas euidens.
- 8 Quod constat per instrumentum, dicitur manifestum.
- 9 Probatio per Instrumentum est firmior probatione per testes.
- 10 Ex remissione debiti probatur Simonia.

Instrumenta corresponsiua probant Simoniam.

Q V A E S T I O LXX.

Instrumentis, an probetur confidentia.

SEPTUAGESIMO Quæro, an confidentia probetur Instrumentis? communis* opinio omnium doctorum, est affirmatiua, ut patet t ex his, quae scribunt Crescent. decis. 78. Moedan. decis. 124. Sarn. decis. 4. lib. 2. Peleg. decis. 81. & 82. omnes in recollectis manuscr. & secundum hanc opinionem fuit iudicatum in* Rota die 19. Nouembris 1560. teste Caputaque. decis. 142. li. 2. etiam in recoll. manuscr.

Et hanc conclusionem primo probo, quia t confidentia est species Simoniae, & dicitur Simonia conuentionalis, Caputaq. decis. 201. num. primo, par. 1. Sed Simonia t probatur instrumentis, capit. placuit, 16. q. 3. Decius. conf. 118. num. 1. Menoch. conf. 67. num. 3. lib. 1. Mascard. de probat. concl. 1305. nu. 2. & 3. & est* communis opinio.

Secundo, quia Simonia, & confidentia probantur his modis, quibus alia crimina, Redoan. de Simonia, par. 4. cap. 6. num. 1. Mascard. de probat. concl. 1305. num. 1. sed alia crimina probantur instrumento, quoties delictum consistit in facto incorporato, uel connexo ipsi instrumento ut in vsura, haeresi, & alijs casibus tradit, Clar. libr. 5. recept. sent. §. ult. q. 54. in principio, Ergo confidentia poterit probari instrumentis, cum possit esse connexa, & incorporata ipsi instrumento.

Tertio, quia probatio per instrumentum t dicitur proprie probatio, cap. forus, §. eam, de uerbo. signifi. glo. in rub. ff. de fid. instrum. Innoc. in ca. cum Ioannes, num. 6. eo. tit. in 6. Dec. in rub. de probat. ex. num. 44. act. uera, & firma, gloss. in cap. primo, de censi. ipsum enim instrumentum habens sua requisita dicitur probatio probata, & ueritas t euidens non probanda, Bald. in l. quoties in ultimis uerbis, de Iudic. & consil. 176. libro primo, Calcane. consil. 75. nam, quod constat per instrumentum t dicitur manifestum, capitul. cum olim, de uerbo. signifi. Alexand. consilio 37. columina prima, libro secundo: & certum. Ioann. Andr. in capitul. ultim. de lib. oblatio. & obid probatio per instrumenta t dicitur firmior probatione per testes, leg. hac consultiissima, C. qui testament. facer. poss. leg. si alterius, C. si minor maior se esse dixerit, lege testium, C. de testibus, l. census, ff. de probat.

Exemplum huius Constitutionis posset dari in instrumento remissionis debiti, ex quo probari t simoniam scripsit Dec. in leg. si quis obligatione, numero primo, ff. de regul. iur. & in capitul. ueniens de testibus. Dummodo probetur praecessisse conuentionem, Alciat. consil. 2. num. 10. libr. primo, & num. 18. & 20. Mascard. de probat. Conclusi. 1305. num. 5. & 6. ut dixi alias.

Exemplum etiam erit in instrumentis corresponsiuis Caputaq. decis. 142. lib. 2. in manuscr.

S V M M A R I V M.

- 1 Confidentia probatur per coniecturas, & signa.
- 2 Nulla cadit dubitatio, vbi lex loquitur.
- 3 Confidentia est species Simoniae.
- 4 Simonia probatur coniecturis.

- 5 Coniecturae sufficiunt, cum aliquid secrete solet tractari.
- 6 Donatio in fraudem fisci probatur coniecturis.
- 7 Donatio est causa lucratiua.
- 8 Titulus beneficialis dicitur lucratiuus.
- 9 Tacitum fidei commissum, vt incapaci reddatur probatur
- 10 Renunciatio dolo facta probatur signis.
- 11 Omnia, quae fiunt dolo, probantur coniecturis.
- 12 Legatum probatur per praesumptiones.
- 13 Contractus Simulatus probatur signis.
- 14 Confidentia est de his, quae secrete fiunt.
- 15 Quae secrete fiunt sunt difficilis probationis.
- 16 Quae sunt difficilis probationis probantur coniecturis.
- 17 Fama probat in his, quae sunt difficilis probationis.
- 18 In antiquis sufficit probatio per indicia.
- 19 Simonia probatur praesumptionibus.
- 20 Adulterium probatur praesumptionibus.
- 21 Haeresis quoque.
- 22 Ac crimen partus suppositi.
- 23 Probationes debent esse luce meridiana clariores.
- 24 Simonia est de criminibus exceptis.
- 25 Simonia est crimen detestabile.
- 26 Cetera crimina ad comparationem Simoniae pro nihilo reputantur.
- 27 Haeresis est de criminibus exceptis.
- 28 Probatio per coniecturas est vera probatio.
- 29 Qua ratione dicantur coniecturae.
- 30 Coniectura quid sit.
- 31 Coniectura conijcit, & colligit.
- 32 Praesumptiones quare dicuntur.
- 33 Praesumptio differt a fictione.
- 34 Praesumptio versatur circa rem dubiam.
- 35 Fictio versatur in re certa.
- 36 Fictio nunquam conuenit cum veritate.
- 37 Praesumptiones, & coniecturae ex tribus constant.
- 38 Argumentum quid sit.
- 39 Argumentum sumitur ex prius positis.
- 40 Signum quid sit.
- 41 Praesumptiones & coniecturae versantur circa decem praedicamenta.
- 42 Quoties praesumptio est posita in lege ex ea potest fieri condemnatio.
- 43 Ex praesumptionibus etiam indubitatis non potest fieri condemnatio.
- 44 Praesumptio inducit veritatem, donec contrarium probetur.
- 45 Praesumptio iuris quid sit.
- 46 Ex facto colligitur praesumptio, & coniectura.
- 47 Ex gestis mens, & animus colligitur.
- 48 Ex facto sequenti declaratur voluntas praecedens.
- 49 Ex praeiuris extimantur praesentia.
- 50 Ex his, quae non apparent, nulla praesumptio colligitur.
- 51 Ex causa sumitur coniectura.
- 52 Causa significat, quid actum sit.
- 53 Coniecturae, vt probent confidentiam debent esse euidentes, & urgentes.
- 54 Simonia probatur per coniecturas.
- 55 Coniecturae in Simonia debent esse clarae, & sufficere concludentes.
- 56 Signa de quibus fit mentio in cap. sicut de simon. debent esse euidentia.

Q V A E S T I O LXXI.

Quomodo sufficiant coniecturae, & praesumptiones ad probandam confidentiam.

Septuagesimo primo, Quae, an confidentia probetur per coniecturas, praesumptiones, & signa. Communis* omnium doctorum sententia recepta etiam in praxi* est affirmatiua, ut per Caputaque. decis. 200. num. 6. par. prima, Gabr. conf. 184. n. 10. lib. 2. Nauar. in man. c. 23. sub num. 100.

Quae sententia primo probatur, in dicta Constitutione Pij IIII. §. sicque in praemissis, ibi, etiam per praesumptiones, & coniecturas legitimas & c. & in dicta Constitutione Pij V. in principio, & in §. testes, ibi, praesumptiones, & coniecturas, & c. & sic, cum habeamus casum legis, nulla t. cadit dubitatio, lancille, de furt. secundo probatur, quia confidentia est species Simoniae, & est Simonia conuentionalis, vt saepe dixi ex* communi, sed Simonia probatur signis, & indicia, & praesumptionibus, cap. sicut, de Simonia, ibi, mox vs eius signa per aliquam personam, & c. & ibi omnes Doct. Alex. de Neuo. conf. 97. inter conf. crim. lib. primo, Oldrad. conf. 324. Sarn. de trienn. q. 18. Diaz. in prax. crim. cap. 85. Menoch. de praesumpt. lib. primo, quaest. 58. num. 3. Redoan. de Simon. par. 4. cap. 6. num. 24. 25. cum sequ. communis* opin. teste Clar. lib. 5. recept. sentent. §. Simon. in fin. & dicitur infra. Et ratio est, quia secrete inter coniunctos, & amicos tractatur, Ideo praesumptiones, t. & coniecturae sufficiunt, iuxta ea, quae scribunt Docto. in c. praeterea, de test. Paul. de Cast. conf. 82. uisus his. col. ult. & conf. 327. in causa mota, colum. 3. Petr. de Anchar. conf. 257. si praedicta. colum. 2. Alex. conf. 292. uisus colum. ult. lib. 7. cum alijs per Dec. conf. 543. num. 13. & 14. Mascard. de probat. concl. 1304. num. 12.

Ita Donatio in fraudem fisci, t. & creditorum probatur indicia, & praesumptionibus, le. post contractum, ff. de donat. ubi Bartol. & alij Docto. qui text. loquitur in donatione, t. & sic in causa lucratiua, ut ibi Ioann. Annibal. num. 115. & omnes alij doctores sequuntur, & tamen titulus beneficialis dicitur t. lucratiuus, cap. dudum, de praebend. lib. 6. ubi Gloss. Communiter Docto. Ita tacitum fideicommissum, vt indigno, t. & incapaci fiat restitutio in fraudem legis, probatur signis, & coniecturis, leg. in tacitis, ff. de leg. primo, le. in fraudem, ff. de his quibus, vt indign. ubi Bartol. cum alijs, que late congerit Mantica in tract. de coniectu. vltim. uolunt. lib. 10. titu. 4.

Ita renunciatio t. dolo facta in fraudem expectantium signis, & coniecturis probatur, ca. 2. de re nunc. lib. 6. ubi Docto. & praecipue, Gloss. in uerbo coniecturis, Oldrad. conf. 324. & omnia alia, quae fiunt t. dolo, probantur coniecturis, le. dolum, C. de dol. cum alijs, vt per Mascard. de probat. conclus. 350. & ideo praesumptiones t. afferuntur in testamentis, ad dandum, uel ad imendum legatum, Peralta, in rubr. ff. de haered. inst. nume. 172. ubi multa adducit, & ob id contractus simulatus probatur signis, & coniecturis Archidiacon. in cap. quia plerique. 14. q. 3. Paul. de Cast. in l. rogasti, §. si tibi, ff. si cert. pet. Archidiacon. conf. 257. num. primo, & secundo. Iaf. conf. 150. nu. primo, lib. 4. Boer. decis. 102. num. 5. Grammat. decis. 76. num. 16. Rolana Vall. conf. 40. & conf. 92. lib. 2. Guid. Pap. in trac. praesum. pt. cum

ptio. cum alijs infinitis, quae congerit Mascard. concl. 447. Confidentia igitur, cum sit de his, quae dolo, & fraude perpetrantur, no mirum si coniecturis probatur, Et etiam, quia confidentia est de his, quae secrete fiunt, & occulte committuntur, ut in specie Cra. conf. 122. num. 8. Corn. conf. 340. col. pen. ad fia. uol. 1. Dec. quem refert, & sequitur Menoch. de Arbitr. Jud. cas. 116. num. 2. Et patet in constitutione Pij v. in principio ibi, Vitium quidem confidentiae occulte irrepisse & c. ut per Redoan. de Sim. p. 4. c. 6. col. 3. & 4. cum sequent. & quae secrete, & occulte fiunt, t. sunt difficilis probationis, Iaf. conf. 141. col. 3. lib. 4. Boer. decis. 101. num. 3. & 4. Affl. decis. 57. num. 3. Card. Paris. conf. 57. nu. 34. & conf. 54. num. 61. uol. 4. Soc. Iun. conf. 32. num. 12. lib. 2. & conf. 90. nume. 17. eo lib. 2. & receptum est per* omnes in his, quae sunt difficilis probationis, admitti probationem t. p. coniecturas, & praesumptiones, Arch. in c. inter memoratos 16. q. 3. Imol. in c. ueniens, de uerb. sign. Io. And. in c. 1. de dol. & *communiter lib. 6. Anto. de Butr. in c. ex ratione de appel. Barb. in c. si constiterit col. pe. de accus. Sal. in l. prima, C. de dilation. Roman. conf. 76. colum. 3. communis* omnium Docto. sententia, ut late resoluit, infinitos adducendo, Marf. in rub. C. de proba. nume. 3. 13. uerf. etiam ide Hinc in his, quae sunt difficilis probationis, fama cu aliquibus t. admiculis plene probat, cap. propterea de testibus, Fed. de Sen. conf. 119. nulli dubiu. Host. in c. ult. quod met. caus. Ant. de Butr. in c. ueniens 2. de testibus, late Alex. conf. 53. lib. 2.

Hinc in antiquis sufficit probatio per indicia, & coniecturas, Paul. Castren. conf. 164. in praesenti, col. prima, lib. 2. Ancha. conf. 310. & conf. ult. Alex. conf. 187. num. 3. lib. 2. Soc. Sen. conf. 205. col. 2. uer. 4. lib. 2. Card. Paris. conf. 104. num. 42. 43. uol. primo & conf. 67. num. 14. & conf. 83. num. 47. col. 3. Crau. conf. 8. num. 1. & alij omnes. Et hac ratione ad probandam Simoniam sufficiunt coniecturae, & praesumptiones, Abb. in c. sicut Simoniaca, per illu text. de Sim. post Inn. est etiam tex. ubi Fel. late in c. sicut eo. tit. Arch. in c. qui studet, in uerbo de teplo prima q. prima, Io. And. in c. cum. contumacia, de haeret. li. 6. communis* opinio teste Clar. lib. 5. recept. sent. §. Simonia, in fi. Roland. a Vall. conf. 31. num. 17. lib. 3. cum alijs, ut per Mascard. de probat. conclus. 1304. num. 9. Menoch. conf. 67. num. 7. lib. 1. Corn. conf. 341. sub num. 6. lib. primo, Craue. conf. 122. sub nu. 8. licet multi relati per Mascard. cit. sub num. 14. te neant contrarium. Hac ratione adulterium, quia secrete solet committi probatur praesumptionibus, c. praeterea, de testibus, c. 3. loco, & c. literis de prob. Bar. in l. 2. §. ult. in fi. ff. ad l. Iul. de adul. & in l. prima ff. de extraordin. crim. Brun. de ind. par. 1. q. 4. num. 7. & haeresis etiam, cum contumacia, de haeret. lib. 6. ubi Io. And. in cap. 1. de testibus lib. 6. Ac crimen partus suppositi, Boss. in prax. titu. de par. sup. pos. nu. 13. Falsum, Dec. in c. porrecta col. 1. de cofir. uil. uel. in uil. & conf. 189. col. 1. & alios multos casus refert Menoch. de praesum. lib. 1. q. 58.

Vnde, licet regulariter in criminibus requirantur t. probationes luce meridiana clariores l. ciant cum et. C. de proba. & est communis* opinio, teste Cla. lib. 5. recept. sent. §. ult. q. 66. uerf. debent, tamen in hoc sufficiunt coniecturae, & praesumptiones, propter eius atrocitatem, cum sit de criminibus exceptis, t. Simonia etiam commissa tantum in beneficio communis* opinio, teste Aret. in c. cum P. Manco-

nella num. 27. de accus. de communi etiam Clar. d. §. Simonia uer. scias autem, & sic crimen detestabile, c. sicut Simoniace, de Sim. & cetera, t. quo ad illud pro nihilo reputantur, c. per tuas de Sim. c. ult. 1. qu. ult. Diaz. in prax. cri. c. 85. in princ. ubi refert terribilia uerba Paschalis Papae, Mascard. concl. 1304. nu. 2. & 3. Menoch. conf. 67. lib. 1. Ita etiam in crimine excepto haeresis sufficiunt praesumptiones, & coniecturae, c. cum contumacia, de haere. lib. 6. ubi communiter Doct. c. in fidei. eo. titu. & lib. Abb. in d. c. sicut Simoniaca num. 3. de Simon. communis* opinio teste Boss. in prax. titu. de haeret. nu. 5. late Simanc. de haer. c. 5. & est communis opinio.

Tertio, comprobatur haec sententia, quia probatio per coniecturas, & praesumptiones est uera, & propria probatio, Gl. in l. si tutor. ubi Bal. C. de peric. tur. Abb. in c. 1. in secundo not. per illum tex. de cler. non resid. & in c. cum dilecti in 1. notab. de donat. Fel. num. 3. in rubr. de prob. Dec. num. 149. Tiraq. in l. si unquam, uerbo donatione, nume. 158. C. de reu. donat. & *communiter alij, ut late deduxi in d. rubr. de prob.

Et ideo coniecturae dicuntur, t. quia coniunguntur origini, & sunt quaedam connexurae, & colligaturae, Bald. in l. non haec, C. unde legit. & in rubr. C. de probat. num. 4. & in l. prima col. 3. uerf. unde queritur, C. de praui. dot. Ideo Menoch. de praesum. lib. primo q. 7. num. 27. dixit coniecturam esse latentis rei indicium, Cur. sen. in l. admouendi, nu. 296. ff. de iur. iur. nam per rationes, signa, & tempora, & huius modi conijcit, & colligit, & Bal. in l. ea quidem nu. 10. C. de accus. scriptum reliquit, coniecturae esse reputationem ueri ex aliquo alio sic uerf. similiter ordi nato. Et praesumptiones dicuntur, quia ante legitimas probationes aliquid sumunt pro uero, Simanc. lib. Catholic. Inst. tit. 50. de praesumpt. num. 4. & dif ferret a fictione omnes conueniunt. * nam coniecturae & praesumptiones uersantur circa rem dubiam quae esse uel non esse potest, Bal. in rubr. C. de probat. Mar. Salam. in l. Gallus, §. quaedam recte, nu. 32. ff. de libe. & post. fictio uero est in re certa eius, qd est possibile contra ueritatem pro ueritate a iure ficti assumptio, Bar. in l. si is qui pro emptore, nume. 21. ff. de usucap. & ibi Iaf. num. 169. Alz. lib. parerg. Turis c. primo; Quare fictio nunquam conuenit cu ueritate, coniectura, & praesumptio sepe, Turrecr. in c. ferrum, dist. 50. Fel. in c. quanto, num. 2. de praesumpt. Bar. in c. at si clerici, num. 110. de iud. Alex. conf. 158. num. 7. Hinc etiam fictio non admittit probationem contra se, Soc. Sen. in l. cum auus, nu. 73. ff. de cond. & demonstr. Gl. in ca. 2. de arbitr. lib. 6. alias autem differentias inter praesumptionem, & fictionem ponit Menoc. de tract. praesum. lib. primo q. 8. per totum.

Et coniecturae, ac praesumptiones ex tribus constant, scilicet argumentis, t. exemplis, & signis, Fabi. Quintil. lib. 3. Inff. orator. ca. 9. Alex. lib. 5. re etor c. 5. Menoch. d. lib. 1. de praesump. q. 6. in princ. Argumentum est ratio, t. quae rei dubiae facit fidem, ut uoluit Tull. in Topica, & in Partitionibus, dixit argumentum esse probabile inuentum ad faciendum fidem, uel secundum Bal. in l. ea quidem nume. 9. C. de accusat. est propositio ex aliquibus existentibus resultans ad propositum ostendendum, seu concludendum subdit esse collationem plurium ad unam conclusionem, nam sumitur ex t. prius positis, l. 3. §. primo, l. ob carmen, ff. de testibus, l. cum res. C. de probat.

40 probat. l. non omnes §. a Barbaris, ff. de re mil. signū autem test. quod sub iensum aliquem cadit, & quid dā significat c. signum, de consecr. dist. 2. & ibi Tur recem. & alii.

41 Ac huiusmodi præsumptiones, & coniecturæ versantur circa decem prædicamenta Bal. in l. ex p. sona, C. de probat. Alc. in tract. de præsump. regu. 3. præsumpt. 25. Euerard. in Cent. legal. in loco a tempore ad temp. num. 6. late Menoch. lib. 1. tract. præsumpt. quæst. 14.

Concludendum igitur est, ex præsumptionibus, & coniecturis, posse Iudicem procedere ad condemnationem, & declarare collationē, & presentationē confidentiarum, & committentes incidisse in pœnas contentas in dict. Constitutione Pij V. & ita* cōmuniter per omnes obseruatur, ac practicatur, nā quoties† præsumptio est posita a lege, (ut in casu nostro) tunc ex ea potest sequi condemnatio etiam capitalis, communis* opinio, de qua attestatur Boff. in tit. de conuict. num. 29. Clar. lib. 5. recept. sent. §. ult. q. 20. uerf. etiam scias: licet regulariter ex præsumptionibus etiam indubitatis non debeat quis † condemnari, communis* opinio, ut per Dec. conf. 175. post nu. 8. Clar. d. q. 20. uerf. scias tamen.

42 Declara ut probetur confidentia per coniecturas, & præsumptiones positas in hac Constitutione Pij V. in §. ad probandum uero, ubi in quatuor casibus Pius V. ex uerisimili præsumat, & habet pro ueritate, & confidentia, illud factum, donec contrariū probetur, Bal. in rubr. C. de probat. num. 4. & in l. ea quidem num. 5. C. de accus. Alc. de præsu. in tertia par. in præl. num. 1. Menoch. qui refert omnes diffinitiones, præsumptionis iuris, libr. primo de præsu. q. 4. Quæ quidem præsumptiones, & coniecturæ sumuntur in dicto §. ad probandum uero, ex eo quod factum est post resignationem, circa perceptionem fructuum, aut alias ut ibi, & regula satis trita est; in iure colligi præsumptionem, & coniecturam ex facto, l. eum qui, C. de Epif. & Cler. & ibi Bald. & alii l. si tamē §. ei qui, ff. de ædil. edic. l. si ut certo, custodia. ff. commod. §. ult. gl. Inst. de iniur. nam ex gestis mens & animus conijcitur, §. pauonum, & ibi Glo. instit. de rer. diuis. l. Paulus, ff. rem rat. hab. & ex facto sequenti declaratur uoluntas præcedens, & e contra l. sed & Iulianus, §. interdum, ff. ad Sen. conf. Maced. l. si concubina, §. res amotas, ff. rer. amot. l. cū quis, in fi. C. de natur. liber. & ex præteritis æstimari solent præsentia, Fab. lib. septimo Inst. orator. c. 3. Alc. de præsump. reg. 2. præsum. 15. Ideo, ex his, quæ non apparent, nulla præsumptio colligitur, Anch. conf. 302. materia & Craue. conf. 202. numer. 9. & conf. 319. nume. 13. Menoch. conf. 121. num. 84. lib. 2. de præsum. lib. 1. q. 23. Eoque magis, quia adest causa faciendi id, & resignandi illud beneficium, ob pactam confidentiam, & perceptionem illiciti fructuum, & ex causa sumi coniecturam, communiter* est receptum, ut colligit Menoch. d. li. primo de præsumpt. q. 17. & probatur in l. in fundo, in princ. ff. de rei uend. & in l. ult. in fi. ff. de act. & oblig. nam causa est illa, quæ significat an aliquid actum sit, uel non, Doc. in l. uerum, ff. de furt. Bal. in l. siue possidetis, col. ult. C. de prob.

43 Declara præterea, ut coniectura, ad hoc, ut probent confidentiā, debeat esse euidentes, ac urgentes, q̄ reū ipsum de tali crimine conuincant, ut fuit resolutum in una* Calaguritan. confidentiæ 25. Junii 1593. coram R. P. D. Pamphilio, & nouissime in u-

* na Areti. * confidentiæ Lunæ 23. Januarij hoc anno 1595. coram Decano.

54 Ita etiam, quamuis† in Simonia coniecturæ, & indicia sufficiant ad condemnandum, c. per tuas, de Simonia. c. 1. de testibus in sexto Corn. conf. 242. nume. 18. lib. 1. Crau. conf. 121. num. 8. Clar. in §. Simonia uerf. Item scias, Tamen huiusmodi coniecturæ debent esse clare, & sufficienter concludentes, Zaba. in c. sicut, in fi. de Sim. Alex. de Neuo, conf. 64. nu. 2. Caputaque. decis. 202. par. prima & fuit pluries resolutum in Rota, & præsertim in illa* Tullen. parochialis corā Decano 28. Maii 1593. & in una* Brittonorien. Commendæ 12. Decembris 1588. coram Gypfio, & illa* Aque. coram Blanchetto.

55 Ac Simoniam necessario, importantes† ita, ut nihil aliud importare possint, Fel. in c. super his, num. 17. de accus. Natt. conf. 299. num. 23. Nam id, quod dicit textus in c. sicut, de Simonia, quod crimen Simonie† probatur per signa, intelligitur de signis euidētibus, & reum de crimine conuincuntibus, c. eorum 11. q. 3. c. euidētia. de accus. & ita sentiunt Goffr. Ostien. Io. And. Butr. Zabar. & alii in d. c. sicut, qui subaudiunt signa, id est euidētia, & reum conuincētia, & sequitur Alex. de Neuo d. conf. 64. num. 2.

* Quod consilium, sapius canonizauit* Rota, ut fuit dictum in præfata Aret.

S V M M A R I V M.

- 1 Coniectura probatur per duos testes testes. & num. 5.
- 2 Coniectura in Simonia debent plene probari.
- 3 Fama, & testes singulares non probant Simoniam.
- 4 Coniectura euidentes conuincunt Reum.
- 6 Probatio per duos testes, facit plenam probationem.
- 7 Quod probatur duobus testibus, euidenter apparet.
- 8 Confidentia probatur coniecturis probatis per testes singulares.

Q V A E S T I O LXXII.

An unicis testis probet unam coniecturam.

Septuagesimo secundo, Quæro, cum sufficiant coniecturæ, & præsumptiones, in hoc crimine confidentiæ, quomodo debeant probari, huiusmodi coniecturæ. Videtur prima facie dicendum, plene esse probandas, primo ex dicta constitutione Pij III. §. sicque in præmissis, ibi, per præsumptiones, & coniecturas legitimas & c. pondero uerbum legitimas, quod innuit, ut coniecturæ, debeant legitime, id est plene probari, prout de iure, requiritur, † scilicet per duos testes, testes, Glo. communiter recepta in l. ult. C. de fam. heretic. cum alijs quæ ad hæc congerit Menoch. de præsum. lib. 1. qu. 51. col. prima & secunda. Secundo quia in Simonia coniecturæ, & indicia debent probari, tan in c. sicut, de Sim. Inn. in c. per literas, de præsump. Io. Andr. in c. ut officium §. primo, de heret. lib. 6. Fel. in d. c. sicut in principio, Redoan. de Simonia. par. 4. c. 6. num. 22. & nu. 51. & ideo non sufficere† publicam famam, & testes singulares, in terminis scribit. Put. decis. 171. nu. 11. li. 2. Fel. in c. cum oporteat, nu. 6. de accus.

* Tertio Quia* receptum est in iure, ut illæ præsumptiones & coniecturæ conuincant reum de crimine,

ne, q̄ sunt† euidentes, Gl. ult. in c. insinuatū, de Simonia. de Neuo. conf. 64. nu. 4. & seq. de communi etiam attestatur, Clar. lib. 5. recept. sent. §. Simonia in fine, & tradunt Corn. conf. 340. col. pen. ad fin. libr. 2. Crau. conf. 122. num. 8. late Mascard. de probat. conclus. 1304. num. 33. & 34. & fuit resolutum in vna Brittonorien. * commendæ 12. Decembris 1588. coram Gypfio. Quarto, quia regulare est, ut quelibet coniectura debeat probari per duos testes testes, Glo. in l. ult. uerbo vel Indicijs C. Famil. heretic. communis opinio, teste Io. de Amicis conf. 127. nume. 10. Soc. conf. 54. numer. 2. libr. 4. Clar. libr. 5. recept. sentent. §. ult. quæst. 22. Ant. de Butr. in c. licet ex quadam, de testibus Abb. in c. cum causam, de probat. cum alijs ut per Mars. in rubr. de probat. num. 311. Burf. cōfi. 220. num. 116. & conf. 239. num. 26. lib. 3. de cōmuni etiam Paris. conf. 13. nu. 14. uol. 3. & conf. 34. nu. 36. & conf. 94. nu. 6. uol. 2. Et huiusmodi probatio per duos testes testes† facit plenam probationē Doct. in c. propterea de testibus. Fed. de Sen. conf. 119. nulli dubium, Bal. in auth. quas actiones, ad fi. C. de sacr. fac. Eccl. Bar. in l. de pupillo, §. si quis ipsi Prætori. in quæst. 6. ff. de oper. nou. nunc. & id quod taliter† probatur dicitur euidenter apparere, Bar. in l. licet imperator, ff. de leg. i. Rom. in l. prima, C. de testamen. milit. Io. de Anan. col. 3. col. 2. & conf. 49. Roman. conf. 271.

8 His tamen non obstantibus, † contraria opinio uera est, quæ probatur expresse in d. Constitutione Pij V. in §. testes autem, de quaque re singulares singula probare ualeant præsumptiones, & coniecturas, & c. ex quibus uerbis clare constat, hodie, stante hac extrau. præsumptiones, & coniecturas probari per testes singulares, & per consequens non requiri plenam probationem, namque dispētat in hoc Pius V. & uidetur contentari semiplena probatione, ut late explicauit adducendo rationes q. 28.

Non obstant argumenta in contrarium adducta nam ad primum respondetur, Constitutionem Pij IV. quatenus requirit probationes legitimas, secundum opinionem quorundam derogari per hanc Constitutionem Pij V. quæ est posterior, & habet clausulas derogatorias, & ita etiam respondetur ad alia argumenta adducta, quia illud procedit de iure communi.

Vnde concludendum est coniecturas, & præsumptiones in crimine confidentiæ probari per testes singulares, & non requiri plenam probationem. Et, quia pluries fuit dictum hanc constitutionem in hoc esse reducendam ad terminos iuris communis, ut duo testes requirantur, Ideo die 5. Augusti 1593. in Cōgregatione Septimi, fuit resolutum, reformandam hanc constitutionem in hoc, ut dicam infra quæstione ultima.

S V M M A R I V M.

- 1 Unica coniectura probata per unum testem non probat confidentiam.
- 2 Vbi plures requiruntur, vna non sufficit.
- 3 Vna coniectura non sufficit in simonia.
- 4 Contractus fœneratitijs non probatur una coniectura.
- 5 Duæ coniecturæ constituunt ueram probationem.
- 6 Probationes imperfectæ non iunguntur.
- 7 Duæ præsumptiones quando iunguntur.

- 8 Dilectio huiusmodi est similitudinaria.
- 9 Plus creditur duobus Testibus contestibus, quam mille singularibus.
- 10 In Simonia una præsumptio uiolenta sufficit ad condemnationem.
- 11 Præsumptio uiolenta habetur pro concludente probatione.
- 12 Præsumptio iuris dicitur uera probatio.
- 13 Præsumptio iuris dicitur liquidissima probatio.
- 14 In statuto requirente probationem instrumentalem sufficiunt coniecturæ.
- 15 In statuto requirente probationes apertissimas sufficiunt coniecturæ.
- 16 In præsumptionibus arbitrium iudicis uersatur.
- 17 Arbitrium Iudicis de probationibus.
- 18 Quæ præsumptiones sint fortiores in arbitrio Iudicis.

Q V A E S T I O LXXIII.

Quot coniecturæ repuriantur ad probandam confidentiam.

Septuagesimo tertio, Quæro, an unica coniectura seu præsumptio probata per unicum testem, iusta ea, quæ dicta sunt supra, † sufficiat ad plenam probationem confidentiæ, ut iudex possit deuenire ad condemnationem? Negatiue uidetur respondendū ut tenent Nauar. in manu. c. 23. sub nume. 110. Mascard. de proba. concl. 1306. num. 17. Gabriel. conf. 184. num. 10. lib. 2. nam ita disposuit Pius V. in dicta eius constitutione, in §. testes, ibi, pluresque huiusmodi præsumptiones, & coniecturæ plenam probationem faciunt in prædictis, & c. si ergo plures requiruntur, una† non sufficit Bar. in l. ult. num. 6. ff. de q. Sal. in l. ult. nu. 8. C. eo. tit. Ruin. conf. 168. nume. 12. li. 2. cum alijs, ut per Cefal. conf. 37. n. 39. & conf. 107. n. 4. & conf. 149. n. 6. lib. 1. & hoc æquum esse scribit Nauar. d. c. 13. sub. num. 110. uerf. noto octauo. Nam ualde durum uidetur, ut una præsumptio probata per unum testem sufficiat, qualis est prima & quædam aliæ posite per Pium Quintum, cum neque in grauiori crimine† simoniæ sufficienter, Glo. ult. in c. insinuatum de sim. quam dicit* receptam Alex. de Nemo conf. 64. num. 2. & absurdum esset, in leuiori crimine durius agere, l. aut facta, ff. de pœn. Auth. omnes, ubi Bal. C. com. de suc. & hoc esse de iure tradit Gabr. conf. 184. nu. 10. lib. 2.

Hinc contractus fœneratitijs† non probatur una coniectura, Cæpol. in tract. de sim. contract. n. 108. in quinta conclusionē, in nona, & decima, Couar. li. 3. uar. resol. c. 8. num. 4. uer. cæterum, Gabr. conf. 74. nu. 5. uol. primo. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 122. nu. 7.

Duæ igitur ad minus præsumptiones, seu coniecturæ probatæ per testes singulares sufficiunt, ut Iudex possit pronunciare super confidentia, ut disposuit Pius V. & patet ex uerbis supra relatis, quia † Iudex ex illis potest esse certus cum constituent plenam probationem, Gl. in c. ueniens, el primo de testibus, & in c. cum dilectus, de success. ab intest. Rom. cōfi. 54. in fi. Petr. de Anch. conf. 277.

* Communis* opinio, ut patet, ex his, quæ congerit Mars. in rubr. C. de probat. nu. 309.

Et singulare est in hoc crimine, ut probationes imperfectæ iungantur simul ad constituendum plenam

nam probationem, nam qualibet coniectura, atten-
to iure communi, dicitur imperfecte probata, cum
fit per testem unum probata, Marf. conf. 20. numer.
47. nam regulariter in criminalibus probationes
imperfecte non iunguntur ad constituendam ple-
nam, Doct. omnes, & praecipue Abb. & Fel. in ca-
ueniens, primo, de testibus. Anan. conf. 59. col. 2. Ol-
dr. conf. 192. post medium Marfil. late in l. de mino-
re, §. plurimum, num. 55. ff. de quaest. Bal. in l. si quis
ex argentariis, §. primo nume. 4. ff. de eden. & in l. 3.
§. eiusdem, ff. de testibus Menoch. de praesumpt. lib.
1. q. 20. num. 10. licet in civilibus secus, Bart. in l. 2.
§. primo, ff. de excus. tut. Alex. conf. 20. libr. 4. Imol.
conf. 138. col. prima, cum aliis, ut per Gabr. libr. 1.
com. concl. tit. de probat. concl. prima, num. primo.
Et facilius iunguntur duae praesumptiones, ut in ca-
su nostro, ad constituendam plenam probationem
quam alie probationes imperfecte, Gl. in c. accedes
el secundo, in uerbo oriendum. ut lit. no coteft. Rom.
conf. 7. col. 1. Crau. cof. 35. nu. 6. & conf. 73. nu. 20.
Io. Anan. conf. 49. col. 1. Paris. cof. 152. col. 5. uol. 4.
Alex. conf. 24. n. 41. li. 2. Limitat tamen aliqui hanc
conclusionem non procedere, quoties una praesump-
tio, seu coniectura esset probata per duos testes co-
testes, nam hoc casu dicunt illa sufficere pro plena
probatione, & mouentur Primo, quia dum Pius V.
requirit plures praesumptiones, & coniecturas intel-
ligit de his, q. probantur per unum testem, ut colligit
ex dictione thmōi, quae est similitudinaria ad not.
in c. sedes, de resc. in 6. nam inquit, testes singulares
ualeant probare coniecturas subdit, pluresque huius-
modi, & c. ergo quando praesumptio, seu coniectura
non est huiusmodi, ut quia est probata per duos tes-
tes ad minus sufficit.
Secundo quia de iure communi requirebatur, qd
praesumptiones probentur per testes contestes, Gl.
in l. ult. C. fam. ercif. & tamen Pius v. uult, ut sufficiat
testes singulares. & sic dimidio minori probatione
contentatur, quam de iure communi requiritur, cu
ergo secundum unam opinionem de iure communi
requirantur duae coniecturae probandae per quatuor
testes contestes, duo pro qualibet, ergo hodie suffi-
cit probare unam coniecturam per duos testes con-
testes, cum constitutio contentetur dimidia proba-
tione.
Tertio, quia maior probatio est illa, quae fit per
unam praesumptionem formiter probatam, scilicet
per duos testes, ut praesupponimus, quam per duas
coniecturas per testes singulares probatas, ut contē-
tatur Pius V. cum regulariter de iure communi tan-
tum probant mille testes singulares, quantum unus
& duobus testibus contestibus plus creditur, quam
decem milibus singularibus, Bal. in l. iusur. col. 2. C.
de test. Alex. conf. 18. col. ult. li. 4. & conf. 20. & cofi.
71. eo. lib. 4. Card. Paris. conf. 57. col. 2. uol. 1. Maria.
Soc. Iun. conf. 90. nu. 8. uol. 2.
Quarto, quia in crimine simoniae una praesump-
tio, si est violenta, sufficit ad condemnandum, Abb.
post Gl. in c. insinuatum num. 4. de simo. ubi Fel. &
alii omnes Red. de sim. par. 4. c. 6. num. 35. & c. 11.
num. 24. & est communis opinio, quia praesumptio
uolenta habetur pro concludenti probatione, et
in criminalibus, dummodo non agatur de poena cor-
porali inferenda, ca. afferte, ubi communiter de praesump-
t. l. indicia C. de rei uend. Glo. in c. cum contu-
macia, de haeresi, lib. 6. Doct. in c. literas, de praesum.
Bal. conf. 264. col. 2. lib. 3. Abb. conf. 113. lib. 2. Cal-

der. conf. 22. de const. Bellam. decis. 689. Alex. conf.
15. col. 2. lib. 1. communis opin. de qua attestatur
Grat. conf. 136. nume. 22. lib. primo, Craue. conf. 6.
num. 42. & conf. 73. num. 19. Gram. dec. 42. Gabrie.
de prob. concl. prima, nu. 70. si ergo in simonia suf-
ficit una uolenta, ergo in confidentia sufficet una
probata per duos testes, cum minor probatio stan-
te Bulla Pii V. requiratur in crimine confidentiae,
quam simoniae.
Quinto, quia, cum praesupponamus coniecturam
illam probatam per duos testes, quam tenemus suf-
ficere pro plena probatione, esse de illis approbatis
& positus a Pio V. in d. constitutione, sequitur, suffi-
cere duos testes, c. ueniens, c. iusiurandi, c. in nomi-
ne Domini, de testi. c. admonere, 33. q. 2. c. cum ef-
fes de testam. cum aliis, ut per Marf. in Rubr. C. de
probat. num. 313.
Magnae enim importantiae est, ut coniecturae, &
praesumptiones sint approbatae a iure nam tunc ex
communi omnium opinione dicuntur uere & pro-
prie probationes, docto. omnes in Rubr. de probat.
ubi Fel. num. 2. Dec. num. 149. Et dicuntur liquidif-
sime probationes, licet Imperator, ff. de leg. 1. §. 1.
locuples, in fin. ff. de manumis. test. l. quidam testa-
mento in fine, ff. de uulg. & pupill.
Hinc si statutum requirat probationem Instrumē-
talem, sufficiunt coniecturae approbatae a iure, Bal.
in l. prima, num. 18. C. de fideic. Dec. conf. 54. num.
3. & si statutum requirit probationes liquidissimas,
sufficiunt coniecturae approbatae a iure, Bald. in l. si
tutor de peric. tut. & si statutum requirit probatio-
nes apertissimas, tetiam sufficiunt coniecturae appro-
batae a iure, Affl. deci. 44. num. 15. Tiraqu. in repet.
l. si unquam, uerbo donatione, nu. 158. C. de reu. do-
na. Menoch. de Arbitr. iud. cas. 115. nume. 6. Alc. in
tract. praesum. praelud. 3. nu. 5.
Concludo igitur, uel unam illarum praesumptio-
num probatam per duos testes contestes sufficere
& probare confidentiam, uel duas probatas per tes-
tes singulares, Et hoc, donec Septimus Decretaliū
publicetur, ubi in hoc & recte haec Constitutio re-
formatur, ut dicam infra, q. ult.
Et non omittam, quod scriptum reliquit Naua.
in man. c. 23. sub n. 110. uernoto 8. quod in istis praesump-
tionibus arbitrium Iudicis uersatur, quod pro-
barem tum ex dicta Constitutione Pij III. §. sic-
que in praemissis, ibi, & eorum arbitrio, & c. tum e-
tiam, quia in istis poenis arbitrium iudicis uersatur,
& in cognoscendis, & dijudicandis probationibus,
l. 3. ff. de testibus, Guliel. Maynerius in l. non est no-
uum, §. quoties, nu. 12. ff. de reg. iur. late Menoch. de
Arbitr. Iud. lib. 1. q. 11. & in iudicis arbitrio etiam e-
rit, an praesumptiones pro reo. sint fortiores, Abb.
in c. cum R. nu. 5. de elect. & in c. accedens. nu. 4. de
crim. fals. Menoch. de arbitr. Iud. cas. 472. num. 1. &
de praesump. lib. 1. q. 29. nu. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Probitas, & optima conditio excludit confiden-
tiam.
- 2 Bona fama excludit praesumptiones malas.
- 3 Bona fama thesaurus inestimabilis.
- 4 Diues praesumitur non committere delictum.
- 5 A persona sumitur praesumptio,

Quae-

Q V A E S T I O LXXIII.

Quae praesumptiones moueant iudicem ad excludun-
dam confidentiam.

Septuagesimo quarto, Quae praesumptio-
nes possint animum iudicis mouere ad pronun-
ciandum pro non confidentia? Respondeo, plures
scilicet probitas, & optima conditio dantis, resigna-
tis, & recipientis beneficium, ita in terminis Gabri.
confil. 172. nu. 18. lib. 2. nam facit praesumere no esse
uerisimile fuisse acceptatum illicite illud benefi-
cium, ad not. in lult. ff. de q. reeceptum* est enim in
iure; ut bona fama excludat praesumptiones malas,
late Tiraq. de poenis tempor. caus. 15. num. 2. Cale-
fat. conf. 108. num. 9. & tollat praesumptionem deli-
cti, ut late probat Marf. conf. 74. ex Ang. & Augu.
in tract. de male. in uerbo fama publica, late Gram.
confil. 13. num. 7. & confil. 31. num. 12. & tradunt* co-
muniter Doct. in d. lult. ff. de q. nam fama bona est
theſaurus inestimabilis, & sicut liliū, dans suauitatem
odoris, Bal. in l. 1. col. 5. C. de confess. Roland.
a. Vall. conf. 47. num. 41. lib. primo, Brun. de indic. &
tort. par. prima. q. 5. num. 2. Item qualitas dantis, ut
qa sit Episcopus, uel Archiepiscopus, & parua quan-
titas, ita Gabr. d. conf. 172. num. 14. lib. 2. Vt quia et
dans, uel recipiens sit diues, quo casu non est praesumendum
tale crimen perpetrasse, cum potius pau-
peres propter egestatem id cogitent. Gl. in l. prima,
C. de Com. & tribun. lib. 12. per tex. singularem in l.
cum societas, ff. pro soc. multi enim propter inopia
deliquerunt, ut habetur Eccl. c. 27. & prouerb. c. 30.
tradit late Gl. ord. ad Theſ. 5. a personis enim sumi
t praesumptionem receptissimum* est in iure, leg. in
fundo, in principio, ff. de rei uend. l. ult. in fi. de acti.
& oblig. leg. de minoru. §. de tormenta, ff. de q. leg.
non omnes, §. a barbaris, ff. de re mil. c. decedenter,
dist. 89. c. Lotarius, 31. qua. 2. late Menoch. de praesump.
lib. 1. q. 15.

Declara hanc conclusionem, ut dicta circumstan-
tia moueat animum Iudicis, ut sit circumſpectus ad
credendum testibus, ad dandum remissorias, & sen-
tentiam ferendam.
Non autem elidunt coniecturas in totum.
Plures alie sunt circumstantiae quae excludunt con-
fidentiam, & colliguntur ex dictis in quaestionibus
praecedentibus.

S V M M A R I V M.

- 1 Fraus, & simulatio praesumitur ratione coniunctio-
nis.
- 2 Amicitia, & coniunctio resignantis, & resignatarij
non probant confidentias.
- 3 Probatio debet esse concludens.
- 4 Nqn probat hoc esse & c.
- 5 Donatio facta amico, & consanguineo non praesumi-
tur fraudulenta.
- 6 Donatio praesumitur libera.
- 7 Collusio non praesumitur ex amicitia.
- 8 Praesumptio ut delictum excludatur.
- 9 Consilium praesumitur bonum.

Q V A E S T I O LXXV.

Ex amicitia, & consanguinitate an colligatur confr-
dentia.

Septuagesimo quinto, An coniectura, quod resi-
gnans, & resignatarius essent amici, uel consan-
guinei tempore resignationis, arguat confidentiam.
Pro affirmatiua facit, quia inter coniunctos san-
guinis, & amicos facilius praesumitur fraus, & simu-
latio, quam inter extraneos, l. pe. §. facilius, ff. de bo-
nis damn. Rom. conf. 24. in prin. Io. annib. in l. post.
contractum, nu. 118. ff. de don.

Hoc tamen non obstante, negatiua opinio est
uerior, & communiter ab omnibus recepta, ut ami-
citia, & coniunctio resignantis, & resignatarij non
faciant praesumere confidentiam, & ita alias fuit re-
solutum* per Rotam Coram D. Montis Flacon. in
una Gerunden. priuationis regrestus die 26. Octo-
bris 1551. teste Caputaq. decis. 202. part. 1. Idem
Caputaque decis. 210. lib. 1. in manuſc.

Et huiusmodi sententia primo probatur, quia
huiusmodi coniectura non ponitur in Constitutio-
ne Pii v. ergo arg. l. illam, C. de collat.

Secundo, Quia omnes fere resignationes praesumerentur
confidentiarie. nam resignationes solent tractari, & fieri inter amicos, & consanguineos, &
inter quos liberalitas exercetur.

Tertio, Quia huiusmodi probatio necessario no
concludit confidentiam, argu. not. in c. in praesentia,
de probat. & tamen, delictum probatur per proba-
tionem, quae no potest aliud importare, Felin.
in c. super his, col. 8. uerſ. quarta conclusio, de accus.
& uulgare est, non probare hoc esse, quod ab hoc
contigit abesse, l. nam hoc, C. unde legit.

Quarto, Quia amicitia, & coniunctio non sunt iudicium
sufficiens ad simulationem, & fraudem praesumendam
in donationibus, Bal. in l. post contractum, col. 2. num. 3. ff. de donat. & conf. 149. in prin-
cipio, tex. in l. si quis post hac, C. de bon. praeser. Io.
de Imol. in d. l. post contractum, col. 2. amicitia enim,
& coniunctio ad donandum potius liberaliter, qua
ad delictum sunt iudicanda, leg. seruus communis
ff. de don. int. uir. & uxor. ubi donatio praesumitur li-
bera propter amicitiam, & coniunctionem tertij, ut
late per Imol. loco citato, Roman. conf. 172. nume.
2. cum aliis, ut per Palat. Rui. in rubr. de don. §. 44.

Quinto, quia collusio non praesumitur ex amici-
tia, Sal. in l. 2. C. de collus. deteg. Natt. conf. 537. nu-
me. 31. Masc. de probationibus, concl. 322. nume. 6.

Ultimo, quia capitur* semper praesumptio, ut de
lictum excludatur, l. merito, ff. pro Soc. cum aliis, ut
per Alc. tract. praesumpt. 3. reg. 1. praesum. Crau. cofi.
18. col. ult. Et ob id consilium, quod potest esse ma-
lum, & bonum, praesumitur bonum, Bal. in l. seruum
fugit, col. 3. uerſ. nota, C. de seru. fug. Ita actus, Abb.
conf. 68. colum. 3. uerſ. tertio, probo lib. 1. Romanus
conf. 353. in finalibus uerbis, Marfil. conf. 2. nu. 1. &
3. cu aliis, quae late post alios congerit Gabr. de ma-
les. concl. 2. per totam.

Ex quibus patet responsum ad argumentum in-
contrarium adductum.

S V M M A R I V M.

- 1 Contra quatuor casus confidentiales positos in Con-
stitutione Pii V. non admittitur probatio in con-
trarium.
- 2 Praesumptio iuris habetur pro ueritate.
- 3 Contra Principis ordinationem non admittitur pro-
batio in contrarium.
- 4 Lex quantumuis dura seruanda est.

5 Contra

- 5 *Contra ueritatem non admittitur probatio.*
- 6 *Præsumptio iuris, & de iure quid sit.*
- 7 *Contra præsumptionem iuris non admittitur probatio in contrarium.*
- 8 *Præsumptio iuris, & de iure procedit secundum ueritatem.*
- 9 *Præsumptio iuris, & de iure manifesta inducit probationem, & de iure.*
- 10 *Præsumptio iuris, dicitur indubitata probatio.*
- 11 *Præsumptio iuris dicitur propria probatio.*
- 12 *Præsumptio iuris, & de iure comprehenditur in dispositione requirente probationem per modum conditionis.*
- 13 *Præsumptio iuris dicitur legitima probatio.*
- 14 *Præsumptio iuris quomodo sumatur.*
- 15 *Præsumptio iuris uocatur necessaria.*
- 16 *Ex lacte in mammis præsumitur mulier corrupta.*
- 17 *Probatio indirecta admittitur contra præsumptionem iuris, & de iure.*
- 18 *Quomodo probandum contra quatuor casus confidentiales positos per Pium V.*
- 19 *Quomodo probatur, quod quis non possidet.*
- 20 *Admittitur probatio contra instrumentum, quod non sit publicum.*
- 21 *Indirecte aliquando conceditur, quod directe negatur.*
- 22 *Indirecta probatio contra præsumptiones iuris, & de iure probatur per duos testes.*
- 23 *Vbi requiruntur instrumenta, admittuntur etiam testes.*
- 24 *Ob honestatem persona admittitur probatio contra præsumptionem iuris, & de iure.*
- 25 *Quinque testes requiruntur contra probationem iuris, & de iure.*
- 26 *Confessio admittitur contra præsumptionem iuris, & de iure.*
- 27 *Notorium admittitur contra præsumptionem iuris, & de iure.*

Q V A E S T I O LXXVI.

An admittatur probatio in contrarium cõtra præsumptiones Constitutionis Pii V.

SEPTUAGESIMO SEXTO, Quarto, an cõtra quatuor casus confidentiales propõsitos a Pio V. in sua Cõstitutione in §. Quare nos uolentes usque ad §. probandum, admittatur probatio in contrarium? Negatiue est respondendum. Primo, quia in dictis casibus illis concurrentibus Pius V. induxit firmum ius, quod habuit pro ueritate iuxta ea, quæ tradit Bald. in l. siue possidetis, nu. 6. C. de probat. Fel. in c. quanto, num. 3. de præsum. Rom. in l. si duo, num. 8. ff. de acqu. hered. Præpos. in c. is qui fidem, col. 7. & 4. de sponsa. & colligitur ex traditis per Abb. Imol. Dec. & Fel. in rubr. ex de const. Sed contra, Principis ordinationem, & mandatum, non admittitur probatio in contrarium, ut tradunt dd. in l. rescripta, C. de precib. Imp. off. Card. Jacobat. de Conc. lib. 7. art. 7. num. 2. Bart. in pro. ff. & in l. 2. §. Si quis a Principi, ff. de ne quid in loco publi.

Lex enim quantumuis dura seruanda est l. prospexit, ff. qui & a quibus, c. in illis, dist. 4. Nat. conf. 480. nu. 9. & præsumitur iuxta, ac cum causa lata.

Et contra ueritatem non admittitur probatio iulgatis iuribus.

Secundo, quia prædicti quatuor casus confiden-

tiales possunt appellari quatuor præsumptiones iuris, & de iure, Cum Pius V. illos firmet, & statuatur ex præsumptionibus habetibus ortu ab humanis principiis, Nã præsumptio iuris, & de iure, si credimus, Bal. in in rub. C. de prob. nu. 4. est animi legislatoris applicatio ad uerisimile, cõfirmata sanctione, Curt. Iun. cõf. 4. n. 15. & cõf. 50. nu. 15. & idẽ Bal. in l. ea quæ dem, nu. 6. C. de accus. est status a iure promulgatus ex indubia coniectura, ex l. cum ostendimus, §. ult. ff. de fidei iuss. tut. DD. omnes in rub. extr. de proba. ac Alc. in tract. præsu. p. 1. in prælud. nu. 3. est dispositio legis aliquid præsumentis, & super præsumptionem tanquam sibi comperto, statuentis ex c. is qui fidem de spons. faciunt tradita per Fel. in c. quanto, col. 2. de præsump. post Abb. & alios, sed uulgatum, & receptum est, contra præsumptionem iuris, & de iure non admitti probationem in contrarium: Ergo & neque contra prædictos quatuor casus, minorem propositionem recipiunt omnes dd. in l. ult. in princ. in uerbo, præsumptione, quod metus causa Gl. in c. ferum, dist. 50. & in c. fraternitatem, dist. 54. Abb. Anton. de Butr. Anch. Fel. Præpos. numer. 8. & alii omnes in c. is qui fidem, de spons. Sal. in rub. C. de prob. Capoll. de simul. contract. nume. 17. Cur. iun. conf. 50. num. 5. Vital. de Camban. de claus. uers. restat ut uideamus, num. 1. Cuid. Pap. de præsumpt. uers. quia nu. 8. & probat ex pluribus textibus Menoch. de præsump. lib. 1. q. 60. prope finem.

Præsumptio enim iuris, & de iure procedit secundum ueritatem, l. ult. ff. de eo, quod metus causa, l. si uer possidetis, C. de probat. Menoch. de præsumpt. lib. 1. præsum. 47. num. 5. Et propterea manifeste, & liquide apparere dicitur, quod apparet præsumptione prædicta, si quis locuples, & manumiss. testam. licet Imperator, ff. de leg. 1. & ideo dicitur indubitata probatio, ita lege ipsa disponente, Abb. in c. ueniens, el secundo, nu. 6. & in c. is qui fidem, nume. 2. de spons. Comen. conf. 109. col. 2. Bart. in l. cum citra, C. de iur. dot. Cur. sen. conf. 4. nu. 17. & t. proprie probatio, Bal. in c. bone. num. 2. de elect. Aret. in rubr. de probat. num. 7. Dec. nume. 13. Ber. num. 52. & 55. & ibi hanc sententiam ex pluribus defendi, & cõprobauit, & communiter alii, ut per Menochium de præsu. l. 1. præsu. 36. ut cõprehendatur in dispositione requirente probationem per modum conditionis Ber. d. rubr. de probat. num. 46. cum aliis, ut per Menochium d. lib. 1. q. 37. & communiter alii, ac legitima probatio, cum a lege sit recepta, & approbata, Dec. in rub. de probat. col. penult. Ber. in c. consuetudo. n. 18. eo. tit. ex l. legitima, ff. de pact. & manifesta ueritas. Ias. in l. licet Imperator, n. 15. ff. de leg. 1. & cõf. 23. n. 2. li. 1. Paris. conf. 80. n. 15. & conf. 97. nu. 6. uol. 1. Crau. conf. 6. nu. 42. Grat. cont. 54. nume. 52. lib. 1. Tiraq. in l. si unquam, in uerbo donatione, nu. 158. C. de reu. don.

Et hæc præsumptio iuris, & de iure, de qua in his quatuor casibus huius Constitutionis Pij V. oritur ab humanis principiis, cum sumatur ex indiciis, & coniecturis humana lege, & ratione probatis, ut p. Bal. in rubr. C. de probat. num. 6. uers. exemplum de secundo, Menochius de præsump. lib. 1. q. 3. num. 8. & ab aliquibus uocatur necessaria, Specul. in tit. de præsum. §. species, num. 5. Boer. decif. 166. numer. 2. Gram. decif. 42. num. 4. non autem naturalibus principiis, nam de illa affert exemplum Bal. loc. cit. quãdo probatur mulierem habere lac in mammis, tñã artificialis probatio, seu præsumptio necessaria oritur,

tur mulierem fuisse corruptam, Fab. libr. 5. institut. orat. cap. 8.

Limita non procedere in probatione indirecta quæ admittitur contra præsumptionem iuris, & de iure, Gl. in clem. prima, in uerbo fecisse, de probat. Ant. de Butr. in c. ult. nume. 2. 2. de success. ab intest. & in c. uidua, in fi. de reg. Abb. in c. is qui fidem nu. 5. de spons. & ibi Præpos. num. 8. Fel. in c. quanto, n. 4. de præsump. Couar. in epit. de spons. part. prima, c. 4. §. primo, nu. 7. Soc. Sen. conf. 19. 1. col. 2. & conf. 242. col. etiam 2. lib. 2. Alc. tract. præsump. part. 2. in præl. num. 1. Crau. de antiq. temp. in 4. part. 4. part. princ. nu. 14. & communiter alii sequuntur. Poterit n. probari, quod qualitates requisitæ a Pio V. ad cõstitendas has quatuor præsumptiones iuris, & de iure, siue casus confidentiales, non cõcurrant oēs, & quod deficiat aliqua ex requisitis qualitatibus, & propterea, quod non sumus in tali casu, ut tradit Bart. in l. 1. §. & parui num. 2. ff. quod ui. aut clam, cum aliis, ut per Menoc. cas. 301. & de præsump. lib. 1. præsu. 65. nu. 2. cum seq. ut quia non adsit pactum tacitum uel expressum. Alex. in l. a diuortio, §. si pignora nu. 4. ff. de re iud. Roman. in l. si duo, nu. 12. ff. de acqui. hered. aut similis qualitas, Ideo aduersus præsumptionem illam iuris, & de iure præsumi legitimum possessorem, qui possedit a tanto tempore, cuius memoria non extat in contrarium, admittitur probatio per indirectum, ut puta, probando, hunc possessorem tam diu non possedisse, immo textare memoriam in initio sue uitiois possessionis Fel. in c. cum nobis nu. 14. de præsc. & ibi late Paris. uel fuisse in mala fide, Crau. in tract. de antiq. temp. in quarta particula quartæ partis princ. numer. 14. Hinc etiam ad uersus præsumptionem iuris, & de iure orientem ex instrumento publico admittitur probatio in contrarium per indirectum, quod non sit publicum, quod sit simulatum, Bar. in l. prima, §. & parui num. 2. ff. quod ui. aut clam, in l. cum ea quæ, numer. 3. C. de transact. Fel. in c. ex parte el secundo, num. 6. uersic. secundo, fallit de off. delega. Crau. conf. 2. 1. 1. num. 5. Rui. conf. 78. nu. 10. lib. 4. Dec. conf. 356. nu. 4. & alia exempla affert Menoch. d. qu. 65. quod est ualde notandum. Nam indirecte conceditur, quod indirecte denegatur, & multa huius generis affert Fel. in c. ex parte num. 7. de off. deleg. Anchar. conf. 770. in primo dubio, Alex. conf. 54. libr. 2. Cassan. conf. primo, num. 24.

Et hæc indirecta probatio aduersus quatuor casus confidentiales huius Constitutionis Pij V. & sic præsumptionem iuris, & de iure poterit probari per duos testes, Bal. in l. testium numer. 2. C. de testibus & in l. generaliter, C. de non numer. pec. & in l.ulti. nume. 7. C. arbitr. tut. Aff. decif. 13. nume. 26. Menoch. d. q. 65. num. 1. 1. eo magis, si testes sunt omni exceptione maiores, nam testimonium horum est ualde priuilegiatum, ideo sub dispositione requirente probationem per scripturam, & instrumentum, admittuntur testes multum legales, Ant. de Butr. in c. 2. in fi. de prob. & ibi Abb. num. 11. Fel. nume. 21. Dec. nume. 14. Aret. in l. certi conditio, §. quoniam, nume. 18. Soc. sen. nume. 23. ff. si cert. pet. Tiraqu. de pen. leg. caus. 51. num. 17.

Eoque etiam magis, si persona honesta imputatur de confidentia, nam ob honestatem personæ uoluerunt aliqui contra præsumptionem iuris, & de iure etiam admitti directam probationem, Butr. in c. uidua in fi. de reg. Dec. in c. postremo, num. 7. de ap

pel. & conf. 575. col. 2. concurrente alia coniectura, Crau. quem citat Menoc. de præsump. lib. 1. q. 64. n. 2. Et qu. 63. citat plures dd. uolentes, præsumptionem iuris & de iure admittere contrariam probationem testimonio quinque testium, Abb. in c. 2. in fi. Dec. num. 14. Fel. num. 20. Ber. num. 70. de probat. Hinc etiam contra præsumptionem iuris, & de iure admittitur probatio contraria, confessione eius cui fauet ipsa præsumptio, Gl. in l. ult. ff. quod metus causa, & in auth. fed iam necessaria, C. de don. ant. nup. Abb. in c. is qui fidem numer. 5. de sponsa. Fel. in rubr. de præsump. nu. 1. & c. quanto, nu. 3. eo. tit. Soc. Sen. in l. cum auus, num. 72. ff. de cond. & demonst. & pluribus exemplis exornat, probat & comprobat hanc conclusionem Menoch. de præsumpt. lib. 1. q. 61. & etiam probatio contraria admittitur, quæ oritur, ex Notorio, Præpos. in c. is qui fidem, num. 8. de spõf. Fel. in d. c. quanto, num. 3. Alc. in præl. par. 2. in tract. de pres. num. 14. Card. Paris. conf. 12. nu. 53. uolu. 2. Cur. sen. in l. admonendi, numer. 24. ff. de iure iur. & ea quæ oritur ex protestatione, Gl. in c. uidua, de regul. Butr. in c. is qui fidem, col. 2. de spons. & in c. ult. nu. 30. de succ. ab intest. Alc. loc. cit.

S V M M A R I V M.

- 1 *Coniectura legis est liquidissima probatio.*
- 2 *Contra præsumptionem iuris non admittitur probatio in contrarium.*
- 3 *Præsumptio iuris quæ.*
- 4 *Coniectura etiam est præsumptio.*
- 5 *Vbi lex requirit probationem instrumentalem sufficiunt coniectura legis.*
- 6 *Coniectura legis probat delictum.*
- 7 *Coniectura habet locum etiam in materia correctoria.*
- 8 *Contra coniecturas positas in constitutione Pii V. admittitur probatio in contrarium.*
- 9 *Quod ex coniectura capitur non pro positione sumitur.*
- 10 *Coniectura iuris uersantur circa rem dubiam.*
- 11 *Præsumptio circa quid uersetur.*
- 12 *Præsumptio iuris quid.*
- 13 *Præsumptio iuris a quibus habeat ortum.*
- 14 *Contra iuris præsumptionem quãdo admittatur probatio, & num. 17.*
- 15 *Vbi affertur unica sententia probationes debent esse aperta.*
- 16 *Coniectura legis non est ueritas.*
- 18 *Contra præsumptionem iuris, & de iure in pluribus casibus admittitur probatio.*
- 19 *Probatio in contrarium tollit præsumptionem iuris.*
- 20 *Veritas ex probationibus.*
- 21 *Probatio per testes præualet aliis.*
- 22 *Præsumptio ualidior tollit minus ualidam.*
- 23 *Coniectura fortior tollit minus fortem.*
- 24 *Indicium efficacius tollit minus efficac.*
- 25 *Dua præsumptiones tollunt unam.*
- 26 *Et una efficax tollit plures.*
- 27 *Præsumptio legis tollitur per præsumptionem hominis.*
- 28 *Probatio contra præsumptionem iuris debet esse sufficiens.*
- 29 *Debet probari per tres testes.*
- 30 *In ore duorum omne uerbum.*
- 31 *Præsumptio legis habetur pro ueritate ubi contrarium*

- 32 *Natura p. assumptionis ut reiciat probandi onus in eductum.*
- 33 *Præsumptio iuris dicitur legitima probatio.*
- 34 *Lex requirens probationem admittit præsumptionem iuris.*
- 35 *Præsumptio præualeat proprietatis sermonis.*

Q V A E S T I O. LXXVII.

Contra quatuor coniecturas positas in constitutione Pii V. an admittatur probatio, & qualis.

Septuagesimo septimo Quæro, an contra quatuor coniecturas posita in §. ad probandū uero, in dicta Constitutione Pii V. ex quibus præsumitur confidentia, admittatur probatio in contrarium?

Pro negatiua facit Primo, Quia coniecturæ legis ut sunt prædictæ, & liquidissime probationes sunt l. si quis locuples, ff. de manumiss. testam. in si. ibi aperitissime, Sebast. Sapia in repet. l. primæ. nu. 101. ff. de off. eius, cui mand. est iurisd. & habentur loco plenæ probationis, Ias. in l. si quis ex argentariis, §. Prætor col. 2. ff. de edend. Ias. in rep. l. non dubium nume. 7. ff. de leg. Mascard. de probat. tom. 1. in princ. qu. 14. num. 1. 3. & communiter * dd.

Secundo, Quia contra præsumptionem iuris nõ admittitur probatio in contrarium, l. antiquæ, C. ad Vellei. l. ult. C. ad Maced. l. a diuo Pio, si pignora, ff. de re iud. Soc. in fall. regu. 384. cõis * opinio teste Mascard. de prob. tom. 1. in princ. q. 10. num. 49. Iacob. Nouel. in reg. 160. & præsumptio iuris illa uocatur, quãdo lex aliquo de aliquo psumit, l. siue possidetis, C. de probat. l. prima, C. ad exhib. l. Quintus Mutius, ff. de dona. inter uir. & uxor. l. pactum, ff. de pact. Bar. in l. sciendum, ff. de uerb. oblig. Abb. in c. is qui, de sponsal. & tamen coniectura etiam est præsumptio, Bal. in l. si constante, §. si maritus, in fin. ff. sol. matr. Corn. conf. 329. num. 38. uol. 1. Fel. in ca. si autem numero 3. de referi. Hinc coniecturæ positæ a lege sufficiunt etiã in casibus, in quibus lex requirit probationem instrumentalem, l. quæcumque iunctal. 1. C. de apoch. publ. lib. 10. Bal. in l. 1. C. de fideico m. Hinc etiam huiusmodi coniecturæ probant delictum Bal. conf. 364. quinta quæstio libr. 3. Oldr. conf. 192. uiso diligenter, Crau. conf. 6. nume. 42. & procedere in materia pœnali, & correctoria scribunt Bar. & Alex. in l. 1. ff. de leg. 1. Fulgos. in l. 1. C. de testam. milit.

His tamen non obstantibus, tcontraria opinio est uerior, & communiter * recepta in * praxi ut uidemus tota die, & in terminis firmavit Gabr. conf. 172. numero 9. & numer 12. lib. 2. & fuit dictum in Rota in una Cosentin. prætenfæ confidentiæ Die Lunæ, 4. Februarii 1591. coram R. P. D. Orano, dñi Domini concluderunt, coniecturas positas in d. Constitutione Pii V. non concludere necessario, ut ex illis constet commissum fuisse delictum confidentiæ & simoniæ, sed ex una illarum elicitur præsumptio ex qua, pluribus aliis coniecturis concurrentibus, uult Pius V. delicti commissi resultare probatione, & * fuit resolutum in illa Braxiens. prætenfæ confidentiæ 5. Iunii 1591. coram R. P. D. Pegna, ubi in specie fuit dictum & conclusum, coniecturam illam perceptionis fructuum cessare ex probatione, quod ex alia causa fuerint fructus percepti, & fuit dictum illas coniecturas non esse præsumptiones iuris &

9 de iure: Nam, quod ex t coniectura capitur, non proprie sumitur, ut dicit tex. in l. prima, ff. si tab. testam. Rom. in l. si cum dotem, in princ. nu. 47. ff. sol. matr. Cur. sen. conf. 78. n. 9. ubi dicit illū textū aureū, l. ac. Dec. in l. oēs populi, nu. 7. ff. de Iust. & iur. est et tex. in c. ad Apostolicā, in uerbo indirecte, de his, q̄ fuit a Prelatis in. conf. capi. & receptum est, coniecturas iuristuerfari circa rem dubiam, quæ esse uel non esse potest, Bal. in rubr. C. de probat. & propterea dicit Mar. Salamon. in l. Gallus §. quidam recte, num. 32. C. de lib. & posth. præsumptio uerfatur circa id quod est gestū sed ignoratur, qualiter fuerit gestū.

10 Præsumptio enim iurist est illa, cum aliquibus positis uerisimiliter, ac ita probabiliter, non autem necessario sequitur quod intendimus, ut Fabius lib. 5. in st. Orat. c. 9. tradit, quem ad hoc refert, & sequitur Menoch. de presum. lib. 1. q. 4. nume. primo, & ideo dicit Bal. in rub. C. de probat. num. 4. Præsumptio iuris est animi legislatoris ad uerisimile applicatio, onus probandi transferens & itidem Bal. in l. ea quidem, num. 5. C. de accus. dicit, est quædam sufficiens ad rem dubiam, de qua creduntur, credenda, l. iuris gentium §. quod fere de pact. l. prima, C. de conu. & commit. stipul. & Alc. de præsump. 3. par. in prælu. num. 1. inquit Præsumptio iuris est probabilis coniectura ex certo signo proueniens, quæ alio non adducto pro ueritate habetur, sequitur Simanc. li. Cath. in st. tit. 50. numer. 6. Ac Salicetus in Rubr. C. de proba. scriptum reliquit, præsumptionem iuris esse animi applicationem quandam ad alteram partiū quem sequutus est Gul. Maynerius in l. in obscuris, num. 4. ff. de reg. iur. & faciunt exempla quæ colliguntur ex c. tuam, de probat. l. filium, ff. de his qui sunt sui. uel ali. iur. l. si chirographum, ff. de prob. & hæc præsumptio iuris ortum habet in probabilibus ut Menoch. d. q. 4. ostendit, & q. 7. in principio. Accedit, quia hoc suadet iuris naturalis ratio ut possit accusatus, uel inquisitus de hoc crimine se defendere. & tali casu admitti probationem, etiam contra iuris præsumptionem scribit, Iac. Butr. in l. siue possidetis, C. de proba. Soc. Sen. d. reg. 384. fall. 6. Eoque magis cum agatur inter Clericos, & sic inter honestas personas quo casu admitti respondit Dec. cõf. 575. col. 2. in principio, nu. 6. quem sequitur Alber. conf. 95. nu. 9. eo etiam magis, quia unica fertur sententia in hoc crimine, sed tradita per Gem. in c. Ordinarium in uerbo libere de off. ord. in 6. Fel. quem refert Masc. de proba. to. 1. in princ. q. 10. nu. 66.

13 Ad argumenta in contrarium adducta respondendum est, & non obstat primum, Quia uerum est, coniecturas legis esse proprias probationes, & liquidissimas, Sed consequentia non ualet, ut coniectura legit sit ueritas, ut egregie scriptum reliquit, Corn. conf. 185. nu. 6. uol. 2. & non admittat probationem in contrarium Masc. loc. cit. q. 14. nu. 10. in fi.

14 Ad secundum respondetur, quod magis * communis opinio est, ut coniectura, & præsumptio iuris admittat probationem in contrarium ut patet ex his, quæ scribit Masc. loc. alleg. q. 10. col. 4. 5. ac 6. tradit Spec. in tit. de præsum. §. species sub nume. 4. uerficulo Nam contra, dd. in c. proposuisti, de probat. & eodem loco Mascard. num. 48. explicat, quæ dicatur probatio iuris, & de iure, & hanc esse communem sententiam attestatur Menoch. de præsump. quæst. 31. nu. 2. Accedit quia etiam contra præsumptionem iuris, & de iure in pluribus casibus admittitur probatio & exemplam in probatione per con-

15 16 17 18

fessionem, Ias. in l. cum se, n. 7. C. de transf. Corn. conf. 39. colum. ult. lib. 4. Dec. in rubr. de probat. num. 160. & num. 161. exemplum etiam in rei euidencia, in Notorio, Roma, consil. 350. colum. 8. cum alijs, ut per Fel. in cap. Quanto, de præsumpt. & in his, quæ a parti consentu pendent, & lex eius consensum non perpendat, ut in matrimonio Abba. & alij in cap. is qui fidei, de sponsal. Fel. loco citato Alc. quem refert, & sequitur Mascard. quæst. 10. numero 54. ubi etiam alias adducit limitationes, & declarationes.

19 Concludendum est igitur, contra coniecturas confidentiales positas in Constitutione Pii V. admitti probationem in contrarium, & ita communiter * seruatur, ac practicatur tota die, & tenetur per * omnes.

20 Concludendum est, quoque, ipsam t probationem factam in contrarium tollere, & perimere coniecturas prædictas, ut uoluerunt Abba. in consil. 61. colum. ult. uerficu. Item antiquitas, lib. primo, Dec. in l. prima, nume. 68. uerficu. & prædicta in 3. lectu. ff. si certum petatur, & consil. 400. num. 8. Craue. de antiqu. temp. in 3. parte princ. in principio, numero 28. & consil. 258. num. 13. & est ratio, quia, quod probationibus constat, t dicitur ipsa ueritas, l. ille, aut ille, §. cum in uerbis, ff. de leg. tertio, leg. continuus, §. cum ita, ff. de uerb. oblig. sed ueritas semper præualeat, le. penul. §. mulier, ff. de probat. Bald. in l. filium, in prima lectura, num. 4. ff. de his, qui sunt sui, uel alien. iur. Card. Paris. consil. 29. num. 82. libr. 7. Ergo: idque eo magis quia fides, quæ a probatione prouenit, dicitur magis certa, & hac ratione t debet præualere, Roman. consil. 156. num. 4. Soc. Sen. conf. 270. colum. 2. libr. 2. & consil. 67. num. 2. libr. 3. Paris. conf. 29. num. 85. uolum. 2. & expresse hoc colligitur ex l. ult. C. si minor se maio. dix. ex l. ult. in principio, ff. eod. & l. si chirographum, ac le. cum de indebito, ff. de probat. l. nuptura, in fin. ff. de iur. dot. capit. is qui fidei, de sponsal. eo modo, ut inducit Menoch. tractat. de præsumpt. lib. primo, quæst. 31. num. 78. cū sequent. Quod comprobatur etiam, quia, si præsumptio ualidior tollit minus ualidam, l. Diuus, ff. de integr. restit. & ibi Gloss. l. non solum, ff. de ritu nuptia. l. mater, C. de calumniat. cap. ex transmissa, qui filij sint legit. Bald. in rub. extra, de præsump. nume. primo, Salicet. in l. prima, in fin. C. qui & aduersus, quos & coniectura fortior tollit minus fortem, le. quia autem, §. non simpliciter, ff. si quis omis. causa testam. Bald. consil. 302. lib. 2. Fulgos. conf. 173. Et iudicium efficacius tollit minus t efficacius, Bartol. in l. prima, primo, ff. de quæst. Paris. consil. 153. numer. 54. libr. 4. Gramma. uot. 3. num. 15. & hac ratione duæ t præsumptiones tollunt unam, Bald. in leg. non ignorat, num. 5. C. qui accusa. non poss. Alexā. consil. 30. num. 12. lib. 7. Dec. consil. 470. nume. 10. & consil. 619. colum. ult. Crauet. consil. 149. numer. 17. Nat. consil. 29. num. 14. libr. primo, & una efficacit tollit plures, quæ infirmiores, & debiles essent, Paris. consil. 10. num. 25. & consil. 11. num. 26. & consil. 29. num. 84. uolum. secundo, Ergo & huiusmodi probatio.

21 22 23 24 25 26 27

28 Probatio tamen in contrarium debet esse sufficiens, & aduertant patrocinares, ut sit ualidior, iuxta, quæ habentur, in l. ult. in principio, & ibi Bar. nume. primo, ff. quod metus causa, Curt. Iun. in l. prima, num. 28. C. qui admitti, & consil. 52. num. 7. Alexand. consil. 99. in fin. libr. 3. & ut sit probata per tres testes idoneos, Specul. in tit. de probat. §. ultim. uerficu. ultim. Alex. in l. transactionem, nume. 3. C. de transact. Ias. in l. sciendum, num. 10. ff. de uerb. oblig. licet secundum aliquos duo sufficiant, iuxta il lud, In ore duorum uel trium stat omne uerbum, cum esses, & c. relatum, de testam.

29 30 31 32 33 34 35

Et si contrarium non fuerit probatum, quod lex præsumit in istis, quatuor coniecturis, habetur pro ueritate, t ut fuerit admilla confidentia, iuxta ea, quæ scribunt Cald. consil. 5. de probat. Guid. Pap. tractat. de præsumpt. num. 61. Oldrad. consil. 261. Nã hæc est natura præsumptionis iuris, ut reiciat probandi onus in aduersarium, le. generaliter, §. si petitum, in fin. ff. de fidei. libert. l. ult. in principio, ff. de eo, q̄ met. causa, le. cum de indebito, in princ. ff. de proba. l. siue possidetis, C. eod. titu. cap. ex insinuatione, de procur. c. unico, ut Eccl. benef. Dec. conf. 540. n. 11. Fel. in c. super his, n. 16. de accus. Ceph. conf. 138. n. 18. Crau. de antiq. tēp. par. 1. princ. p. 11. nu. 26. Nec mirum, Quia psumptio iurist dē uera, & propria probatio, Abb. in c. ueniens, el 2. n. 6. de sponsa. Aret. in rub. extra, de probat. nu. 7. & ibi Dec. nu. 13. Ber. n. 55. Bal. in l. 1. n. 18. C. de fideic. Ias. in l. licet Imper. n. 13. ff. de le. 1. Card. Paris. conf. 80. nu. 15. & consil. 97. n. 7. uol. 1. Grat. conf. 54. n. 52. li. 1. quam conclusionē plurib. exemplis comprobatur Menoc. de præsump. li. 1. q. 36. nu. 4. cum seq. Et ideo continet sub dispositione legis requirentis t probationes, Ro. in l. 1. nu. 7. C. de testam. mil. Etiam in uim cõditionis, Bal. in lid quod pauperibus, nu. 24. C. de Episco. & Cler. Dec. d. rub. de probat. nu. 13. & in l. qui accusa re, in fi. C. de eden. De qua re late Menoc. d. tract. q. 37. & 38. li. 1. Hinc dicunt dd. præsumptionem præualere proprietati sermonis, Bald. conf. 452. statuto, col. ult. uerfad ult. lib. 1. Ang. conf. 261. col. 3. Alex. consil. 55. nu. 8. libr. 3. Crau. conf. 161. nu. 13.

S V M M A R I V M.

- 1 Remissoria pro examinandis testibus, quando datur.
- 2 Non debet dari materia calumniandi.
- 3 Remissoria non datur in prima instantia.
- 4 In secunda instantia remissoria quando datur.
- 5 In Simonia non datur remissoria.
- 6 Ad probandum delictum non datur remissoria.
- 7 Ad probandum attentata non datur remissoria.
- 8 In iudicio confidentiæ datur remissoria.
- 9 Causa confidentiæ est profana.
- 10 In causis profanis conceditur remissoria.
- 11 Sine fumo datur remissoria in profanis.
- 12 Stylus quid in remissorijs.
- 13 Stylus stricti iuris est.
- 14 Stylus non excedit terminos.
- 15 Seruatur ius commune, ubi stylus non intrat.
- 16 Compulsoriales dantur ad probandum attentata.
- 17 Ex impedimento conceditur remissoria, ubi alia non datur.
- 18 Et propter calumniam in his casibus conceditur.
- 19 Frustratur, quod non releuat.

- 20 *Post rem indicatam remissoria nunquam conceditur.*
- 21 *Res iudicata imponit finem litibus.*
- 22 *Ad purgandam innocentiam, quando remissoria datur.*
- 23 *Remissoria solet dari cum rotulo in forma.*
- 24 *Et quid aliud seruetur.*

QV AESTIO LXVIII.

In confidentia an detur remissoria.

SEptuagesimo octavo Quæro, an in iudicio confidentiæ detur remissoria in partibus ad examinandum testes?

Pro negatiua adducitur stylus* Curie Romane, vt non detur remissoria pro examinandis testibus in partibus subditis, t uel forsitan in regione aliena, Rot. decis. 10. nota. de appellat. in ant. Rot. decis. 7. de appella. eo. libr. ne detur materia t calumniandi, & lites prorogandi, Addentes ad decisio. 4. Rot. ut lit. penden. in nou. quod elicitur ex iure comuni, ex auth. apud eloquentissimum, C. de fid. Instrum. Fel. in cap. cum causam, de testibus, Rot. decisio. 3. de offic. delega. in nou. cum aliis, ut per Frã. Hercul. de attent. ca. 16. colum. prima, Vestr. in praxi. Rom. Cur. libr. 6. cap. ult. num. 2. Cassad. decis. 4. de delation. in principio, & ita fuit resolutum in una* Calaguritan. coram R. P. Do. Robulterio 11. Aprilis 1567. & est communis* opinio, ut per Lancellot. de attent. 2. part. c. 26. num. 109.

Secundo, assertur recepta conclusio etiam in praxi remissoriam non dari, quando sumus t in prima instantia in beneficialibus, ut per Put. decisio. 54. num. 3. libr. primo, neque etiam in secunda t instantia dari fuit resolutum in vna Legionen. Archidiaconatus, 11. Nouembris 1540. teste Put. decis. 42. libr. primo, sed in crimine confidentiæ, non datur appellatio, & sic unica est instantia, ergo in eo non datur remissoria.

Tertio, Quia t pro Simonia non datur remissoria, vt fuit resolutum in una* Mediolanen. Præposituræ coram Cardinali sanctæ Crucis, 11. Ianuarii 1555. & coram eodem 21. Nouembris 1558. fuit totum, non esse dandam remissoriam in partibus ad recognoscendum apocham Simoniacam, quæ per vnum testem tantum est recognita, ut habetur. lib. diuers. decis. 142. in manuscr. & habetur per Cassador. decis. 3. & 4. de dilat. Ioan. Paul. decis. 123. Crescent. decis. 132. in manuscr.

Et in his terminis Simoniæ, ut non detur remissoria, fuit etiam resolutum in vna Tullen. Canoniciatus coram D. Decano 18. Ianuarij 1553. teste Caputaq. decis. 62. par. 3. quia daretur. tad probandum delictum Simoniæ, ad quod non solet dari, & tamē confidentia est species Simoniæ.

Et non dari remissoriam ad probandum t attentata, fuit pluries* resolutum in Rota, etiam si constaret de fumo attentatorum in una Oximen. Archipresbyteratus coram Dom. Antonio Augusti. sub die 19. Decembris 1545. & 26. Martij 1546. teste eodem Augustin. decis. 4. incip. fuit dubitatum.

His tamen non obstantibus, contraria opinio est uerior, & in praxi obseruata, vt in iudicio confidentiæ detur remissoria in partibus ad examinandum testes, quam Primo probo, quia causa confidentiæ est profana, vt fuit resolutum bis* in Rota teste

Cott. decisio. 387. in manuscr. sed in t causis profanis conceditur remissoria etiam in prima instantia, vt fuit* resolutum in una Gerunden. prætenfæ priuationis regressus coram Accorambono die 15. Ianuarij 1552. teste Cott. d. decis. 387.

Et est regulare, vt t detur in profanis remissoria in qualibet instantia, etiam sine fumo, ut* fuit pluries resolutum in Rota in una Oueten. Abbatissatus de olero, coram D. Montisflacon. die Mercurij, 26. Octobris 1552. & in vna Valent. subfidiorum coram D. Capisucco Vencris 7. Aprilis 1552. teste Caputaq. decis. 68. par. 3. & coram Moedan. 11. Nouembris 1542. teste Put. decis. 201. lib. 1.

Secundo, Quia, quod non detur remissoria, t procedit de stylo, ut notabiliter explicat Lancellot. d. cap. 26. num. 134. cum de iure secus sit, Cassador. decis. 4. num. 2. & sequi. de dilat. vbi hoc egregie probat, & præsertim, quia probandi facultas non est coarctanda, sed amplianda: stylus t autem est stricti iuris, Fel. in cap. in nostra corlor. 2. de rescr. Card. Paris. confi. 112. num. 12. uol. 4. & non excedit terminos, Bald. confi. 275. colum. ult. lib. 2. & in le. ult. C. com. retra. iud.

Ergo, cum non reperiatur introductus in hoc iudicio confidentiæ, seruabitur ius t commune, Bellame. decis. 65. & decis. 46. Dec. confi. 72. colum. 2. circa medium, & in simili casu scripsi in tracta. de resign. benef. lib. 3. q. 18. num. 75. 76. 77. cum seq.

Quibus stantibus, argumentum primum, in contrarium adductum remouetur.

Secundum etiam non obstat cum hæc sit causa profana, ut conclusit Rota,

Ad tertium respondetur, id esse ex stylo, qui cessat hoc casu, ut dictum est.

Ad quartum, & ultimum, eodem modo respondeo, & illa conclusio limitatur pluribus modis, ut per Lancellot. d. cap. 16. a numero 113. usque ad num. 138. & per Hercul. d. c. 16. & quandoq; dantur copulsores speciales, ad partes ad probandum attentata, ut fuit dictum in una* Astoricen. Abbatia, coram Oradino 18. Ianuarij 1555.

His ergo solutis, concludendum est, remissoriam dari in iudicio confidentiæ, & id uidi seruari, quod eo magis procedit, cum testes essent in remotissimis regionibus, ita, ut, nisi cum maximo dispendio, ad locum iudicij adduci possent, vel aliquo iusto impedimento detenerentur ex morbo, aut alias: nam hoc casu concedenda est remissoria, etiam in casibus, in quibus ex stylo non solet concedi, Fel. in ca. cum causa, num. 27. & 31. de testib. Benintend. decis. 74. num. 4. Cassad. decis. 4. de dilation. Menoch. de recuperan. poss. rem. 15. num. 346. & 348. qu. 25. & rem. 17. q. 15. num. 46.

Et eo etiam magis huiusmodi conclusio procedit, cum constat in petente calumniam abesse, nam hoc casu t conceditur etiam in casibus, in quibus de stylo non solet concedi, Cassad. decis. 5. de sequest. possess. & fruct. & faciunt, quæ scribit Caputaq. decis. 136. par. 1.

Prudens autem, & circumspectus iudex illam dabit, cum iudicauerit illam releuantem, quia t frustra expectatur probatio, quæ cum probatur non releuaret, Cassad. decis. 2. de dilat. Caputaq. decis. 68. & decis. 70. p. 3. Put. decis. 366. lib. 2. & fuit resolutum in una* Segobien. spolij beneficij coram Guidobono uigesimo septimo Iunij 1552. teste Caputaque. decisio. sexagesima sexta, parte. 3. & in una Pampilonen.

pilo nen. Prioratus coram Puteo 1. Iunij 1551. teste Caputaque. decis. 60. part. 3. & hac ratione non conceditur post rem iudicatam, ut fuit resolutum* in ovna Toletan. Die 11. Maij 1551. coram Grass. teste Caputaque. decis. 51. par. 3. quia per rem iudicatam est impositus finis litibus, & probationes non sunt recipiendæ, cap. cum Bertoldus, de re iudic. & hoc eo maxime, cum aliter ueritas haberi non potest. Socin. Iunior. consil. 90. num. 4. uolum. 2. Gabriel. de Malef. conclu. 25. num. 7. & cum agitur ad purgandam innocentiam, nam tali casu t remissoria, quæ non conceditur, in criminalibus regulariter, datur. Abba. in cap. cum causam, de testibus colum. penult. Archidiacon. in cap. præsentium, §. testes, colum. penult. eod. titu. in 6. & ibi Gemin. in Gl. prima, datur ut innocentia purgetur, Salic. in auth. apud eloquentissimum, prope fin. C. de fid. Instru. Soc. Iun. d. consil. 60. num. 7. uolum. 2. uel quia agitur de crimine ciuilitate, Soc. Iun. loc. citat. Gabrie. d. conclu. num. 10.

Et huiusmodi remissoria de stylo solet dari t cum rotulo in forma, iuxta ea, quæ habentur, in capit. presentium, de testibus libro 6. cap. forus, de uerbor. signifi. cap. uenerabili de testibus, ubi Abba. nume. 2. & alij Docto. uel destinator Notarius ad recipiendum probationes, uel ad recognoscendum, t ita uidi obseruare* attestatur Lancellot. dict. tracta. de action. d. cap. 26. nume. 137. & ita etiam uidi seruari a Iudice* confidentiæ ann. 1590. cum destinauit Notarium, in causa Cosentin. prætenfæ confidentiæ ad Serenissimum Magnum Ducem Etruriæ ad Iurandum, quasdam literas, & in eadem causa fuerunt datæ remissoriæ ad examinandum testes Cremonæ, & Cosentiæ, & ita communiter* seruatur.

S V M M A R I V M.

- 1 *Episcopi sunt Ordinarij in earum diocesisibus.*
- 2 *Possunt omnia crimina cognoscere.*
- 3 *Abbatēs sunt Ordinarij.*
- 4 *Auditor Camere est Ordinarius.*
- 5 *Mandatum uidetur datum Iudicibus, qui habent facultatem.*
- 6 *Cum non est reseruata Papæ potestas, uidetur concessa Episcopis.*
- 7 *Verba referuntur ad intellectum iuris.*
- 8 *Pius V. sibi reseruauit cognitionem causarum confidentialium.*
- 9 *Ex qua causa.*
- 10 *Delicta non debent remanere impunita.*
- 11 *Per delictum offenditur Deus, & Respublica.*
- 12 *Parum est iura condere, nisi debita mandentur exequutioni.*
- 13 *Idem Pius V. restrinxit dictam auocationem.*
- 14 *Quibus commiserit huiusmodi causas Pius V.*
- 15 *Sixtus Quintus erexit officium causarum confidentialium.*
- 16 *Confidentia solet committi inter potentes viros.*
- 17 *Iustitia debet ministrari æqua lance.*
- 18 *Iudex est in exequutionem iuris.*
- 19 *In causis reseruatis ordinarij nulliter procedunt.*
- 20 *Sententia lata in causis reseruatis est nulla.*
- 21 *Per reseruationem limitatur Ordinarij iurisdictionio.*
- 22 *Iurisdictionio est fundamentum iudicij.*
- 23 *Iudicatum non dicitur, quod factum fuit ab eo, qui non habet potestatem.*

- 24 *Nullitas ex defectu iurisdictionis reputatur insanabilis.*
- 25 *Statutum reiiciens nullitatem non comprehendit hanc ex defectu iurisdictionis.*
- 26 *Vltima attendenda.*
- 27 *Lex vltima seruanda.*
- 28 *Vnius inclusio est alterius exclusio.*
- 29 *Inferior non potest se intromittere vbi Papa ponit manus.*
- 30 *Episcopi, & alij ordinarij possunt cognoscere in causis confidentialibus.*
- 31 *Relaxata prohibitionē actus potest fieri.*
- 32 *Fauorabilis iudicatur reductio ad ius commune.*
- 33 *Exceptio format regulam in casibus non exceptuatis.*
- 34 *Intellectus ad vitandam correctionem recipiendus.*
- 35 *Odiosa quatenus loquuntur intelligenda.*
- 36 *Relatum in referente.*
- 37 *Cum eisdem qualitatibus.*
- 38 *Relatio nunquam ad inutilia.*
- 39 *Generalis dispositio nunquam refertur ad contraria.*
- 40 *Lex intelligenda, vt alteri non præiudicet.*
- 41 *Iurisdictionio censetur concessa cumulatiue, & non priuatiue.*
- 42 *Ac etiam per consuetudinem.*
- 43 *Princeps concedens Iurisdictionem alicui non videtur derogare iurisdictioni ordinarij.*
- 44 *Etiam si concessio sit facta per dictionem taxatiuam.*
- 45 *Iurisdictionio Ciuitati non censetur derogatum per deputationes alterius officialis.*
- 46 *Per deputationem alicuius uisitatoris non prohibetur Episcopos uisitare.*
- 47 *Causæ confidentiariæ, vt plurimum solent in vrbe tractari.*
- 48 *In causa confidentiali solet dari adiunctus.*

QV AESTIO LXXIX.

Quis possit cognoscere, de causis confidentialibus, & an Episcopi possint.

SEptuagesimo nono, Quæro, quis cognoscat, de confidentijs beneficialibus? Attento iure communi, esset respondendum, Ordinarios iudices, t sunt Episcopi in earum Diocesisibus, cap. Cum Episcopis de off. ord. li. 6. c. decretum, 10. q. 1. c. omnes, 16. q. 7. c. perlectis, 25. di. qui habent fundatam intentionem inquirendi, t cognoscendi, & puniedi oia, & quæcunq; crimina, ut dicit sum. Pont. in ca. 1. de off. ord. ubi Abb. & alij oēs* hoc notant, Gl. in ca. peruenit, dist. 95. Dec. in c. post cessionem. col. 1. de p. ba. Bertachin. in tract. de Episc. par. 2. nu. 89. q. 35. Corrad. in templ. oium Iud. li. 2. c. 5. §. 4. de dignitate, & potentia Episcopi, n. 4. cum seq. Burs. col. 405. nu. 1. & 2. uol. 4. Abbatēs, t alij inferiores ordinarij in eorum iurisdictionib. tex. cū gl. in c. ordinarij verbo locorum, de off. iud. in 6. Gl. in c. quæquam in uerbo loci ordinario, de usur. li. 6. Gl. in cle. 1. de sequest. poss. & fruct. not. in c. cū contingat, de off. or. Ac iudices ordinarij existentes in Ro. Curia quales sunt t Audit. Camere, & alij, ut per Host. in sum. de off. ord. post principium, §. quis possit esse ordinarius, Arch. in c. experientia, post mediu. 11. q. 1. Gl. 1. in Clem. Aud. & ibi Card. Zabar. num. 5. Bonif. de Vitall. nu. 25. de rescr. Mandos. in Gl. facult.

§. sane in uerbo generalis, & in reg. 7. Cancellariae, q. 2. col. 4. & in tract. de monit. q. 44.

Idque etiam procedit, attenta constitutione Pij Quarti prohibentis, hoc crimen, namque uidetur mandare his iudicibus, qui de iure habent hanc facultatem, iuxta ea, quae habentur, in leg. Gallus, §. quidam recte, ff. de liber. & posthum. cum in eius constitutione sibi non reseruauerit cognitionem, & dictarum literarum executionem, Doctor. omnes, in cap. at si clerici, §. de adulterijs, de iudic. & uerba generalia referuntur ad intellectum iuris, & de his intelliguntur, cap. 2. de bigam. Baldus, in l. aperitissimum, C. de iudic. Dec. d. §. de adulterijs, nu. 4. 1.

Sed Pius V. per eius Constitutionem, §. 2. incip. Licet felic. recor. anno secundo auocauit ad se omnes causas confidentiarum beneficialium, & earum cognitionem, & literarum Pij IIII. executionem sibi, & successoribus reseruauit, etiam contra, quoscunque Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & alios quoscunque motas pendentes, & mouendas coram quibuscunque iudicibus, et ad hoc specialiter delegatis, etiam Auditoribus Rota, & S. R. E. Cardinalibus, cuius Constitutionis tenorem habes in Bullario folio. 1007. ubi potes videre.

Et ratio huius auocationis ponitur in d. Constitutione in §. tamen, pro eo, quia iste confidentiarum, ut plurimum inter Cardinales, Archiepiscopos, Episcopos, & alios potentes uiros committuntur, quibus pro eorum dignitatibus, gradibus, & officijs, aut potentia inferiores Iudices respectum habent, & ob eandem rationem non reperiuntur instigatores & accusatores, qui uelint propalare iustitiam desuper exhibendam, & ministradam, ex quo delictum remanet impunitum, contra, l. ita uulneratus, ff. ad l. Aquil. ubi Bald. dicebat, publicae disciplinae fauorem dictare, ac suadere, ut delicta perpetrata puniantur, leg. licitatio, §. quod illicite, ff. de public. & uecti ga. leg. capitalium, ff. de poen. capit. ut fama, de sentent. excommuni. & ratione posita in leg. prima, Co. ad leg. Iul. repetund. quem textum aureum appellat Iodocus in prax. crimin. in proem. numero 9. & habetur per Marin. Soc. Sen. in cap. ueniens, numer. 287. de accusa. nam non solum Deus, sed etiam Respubl. offenditur per delictum. leg. si quis ingenuum, §. in ciuilibus, ff. de capt. & postlim. Reuer. Mar. Anton. Blanc. in praxi crimin. §. datis defensionibus, numero 44. & parum est iura condere, nisi debite mandentur executioni, ad not. in leg. 2. ff. de orig. iur. Soc. in l. si filius, numero 7. ff. de libe. & post. Cardin. Paris. consil. 104. numero 69. uolum. 1. Cep hal. consil. 136. numero 18. lib. 1. Ruin. consil. 13. numero 17. uol. 2.

Idem Pius V. in Constitutione 87. relaxauit huiusmodi auocationem causarum confidentialium, & mandauit locorum ordinarijs, ut in suis Diocesibus, & locis exemptis studioso attendant, & in delinquentes seuerè animaduertant. Quae relaxatio fuit facta de omnibus causis, praeter quam dependentibus coram eo, & de Consistorialibus contra Episcopos, Archiepiscopos, & Cardinales, in quibus etiam possunt inquirere, & inquisitionem sigillo ob signatam ad Romanam Sedem transmitti, ut dicitur in §. Nos enim, & in §. quo circa.

Sed quia non poterat d. Pius V. huiusmodi causas cognoscere, & decidere ob ardua, & grauissima totius Reipub. Christianae neccia, ideo eas commisit Honophario Camerae Apostolicae Praesidentis usque ad sententiam exclusiue, quam sibi, & successoribus reseruauit, ut patet in Motu proprio 158. incip. Cum sicut accepimus, cuius tenorem habes in Bullario fol. 1165.

Et cum nec etiam posset audire relationem omnium istarum causarum, & postea sententiarum, ideo idem Pius V. ampliuit iurisdictionem praedicti iudicis, ut coniunctim cum alio possit omnes causas audire, & decidere, etiam usque ad sententiam inclusiue, exceptis causis contra Cardinalem, Patriarcham, Archiepiscopum, & Episcopum, ut patet in Motu proprio 159. incip. Cum alias, cuius etiam tenorem habes in Bullario, fol. 1166. Et ita usque ad annum 1586. fuit seruatum. Namque a sum. Pont. pro tempore existenti deputabatur Praelatus doctus, & integerrimus, & inter alios a Gregor. XIII. fel. recor. fuit electus Illustrissimus, & Reuerendissimus D. Benedictus Iustinianus nunc S. R. E. presbyter Cardinalis amplissimus, qui prudentia, integritate, legum, & literarum scientia, ac rerum agendarum experientia, & deffertate nulli secundus. Et quia ita deputabatur secundum facultates concessas per Pium Quintum procedebat. Postea uero fel. recor. Sixtus Quintus erexit officium Auditoratus causarum confidentialium, assignando Auditori de cimam partem prouentuum, eique concedendo familiaritatem, continuamque commensalitatem, & praelaturam domesticam, & facultatem procedendi contra omnes, etiam Cardinales, & Auditorem constituit Reuerend. P. Do. Alexandrum Catalanum pro duobus millibus ducatis auri de Camera, ut patet in Constitutione eiusdem Sixti Quinti 51. incip. Diuina, ann. secundo, cuius tenorem habes in Bullario fol. 271. Quo Auditore uita funto, deputatus est Re. Pa. D. Curru saureus.

Sed dubitari contingit, an hodie Episcopi, & alij ordinarij possint huiusmodi causas confidentiales cognoscere, & per sententiam diffinitiuam absolutoriam, aut condemnatoriam illas terminare? Pro negatiua, quam a multis uidi pertinaciter defendi, Primo, adducitur allegata Constitutio 52. Pij V. incip. Licet felic. recor. publicata ann. secundo, qua omnes causas confidentiales inter quoscunque uertentes, & uertendas cognitioni suae, & successorum Roman. Pontif. reseruauit, & dicit, quod Pius IIII. qui confidentias prohibuit, debebat hoc facere, & affert tres rationes. Prima, Quia confidentiae solent, ut plurimum committi inter potentes uiros, & Praelatos in dignitate maxima constitutos, & S. R. E. Cardinales, quarum personarum causae, non possunt ab inferioribus iudicibus cognosci, nec expedit, quia dicti iudices his pro eorum dignitatibus, gradibus, & officijs habent respectum, & propria iustitia non ministratur aqua lance, ut debet, cap. Deus noster, distinct. 13. Bald. in leg. secunda, Cod. de sentent. ex breui. leg. recit. & in leg. secunda, in 4. not. Cod. de fideicom. in executionem iuris, leg. ius autem, ff. de leg. le. nam praetorium, ff. de iusti. & iur. capit. primo, de sentent. & re iudic. cap. cum Ioan. de fid. Infr. cap. iudicantem 30. quaestio. 5. leg. 2. §. parum est condere, ff. de iusti. & iur. Secunda, quia contra tales personas nullus est, qui instigatorem, aut accusatorem se ostendere, aut propalare uelit in iustitia de super exhibenda, & ministranda, ex quo sequitur, delicta remanere impunita, contra ea, quae habentur.

habentur, in l. ita uulneratus, ff. ad l. Aquil. Tertia, quia iudices minores se reddunt circa puniendos confidentiarios negligentes, & morosi: Qua reseruatione sic stante Ordinarij cognoscere, & decidere non poterunt huiusmodi causas, & inualide, & nulliter procedent, sicut in alijs causis reseruatis, & faciunt, quae habentur in decisio. 169. in nou. Bellamer. decis. 576. ut per Hostien. de offic. de legat. §. quid pertinet, columna. 2. Gloss. in capit. primo, de translat. episcop. & in cap. quod translationem, de off. leg. Specul. de off. lega. §. nunc ostendendum, in princ. cum sequen. colum. cum sint iurisdictioni Papae specialiter reseruatae, & si secus faciat sententia ab eo lata ex defectu suae potestatis erit inutilis, & nulla, ut egregie scriptum reliquit Hostien. in sum. titu. de sentent. §. quis debeat uerbo ratione rei, faciunt quae scribit Bartol. in l. omnes populi, in 3. q. 4. quaest. principalis, in fin. de iusti. & iur. Bald. in l. pri. C. de iur. aur. annull. Anton. de Butr. in cap. per uenerabilem, colum. 4. & ibi Abb. colum. 3. qui fil. sint legit. & reseruatione limitari ordinariam iurisdictionem scribit Vant. in tract. de nullit. in tit. de nullit. ex defectu iurisdic. num. 98. & 99. cum seq. & tamen basis, & fundamentum iudicij reputatur iurisdictione, Bald. in rubr. C. si a competen. iud. Ideo iudicatum dici non potest ab eo, qui ius dicendi non habuit, le. prima, §. primo, ff. ad Tertull. le. prima, §. hec autem uerba, ff. quo quisque iur. l. 2. in fin. ff. de pen. Hinc huiusmodi nullitas reputatur irreparabilis, & insanabilis defectus, Staphyl. de lit. grat. & iusti. fol. 145. secundum primam impressionem, Sarn. quem refert, & sequitur Vant. loco citato, num. 6. & hac ratione dicta nullitas non comprehenditur sub statuto, seu alia dispositione nullitatem reiiciente, Glo. vltim. in Clemen. vnica de sequestr. poss. & facit Angel. in l. non erit, §. dato, ff. de iur. iur. Fel. in c. ex parte el secundo in septima fall. de offic. delega. & in rubr. de for. competen. uersicu. tertium fundamentum, & est communis opinio, teste Alexand. conf. 79. in causa. & lite in fin. lib. 7.

Secundo, comprobatur ex alia Constitutione Pij Quinti, 158. incip. Cum sicut accepimus, ubi refert dictam reseruationem a se factam omnium causarum confidentialiarum, & illas committit cuidam Praelato, quod etiam subsequens Constitutio 159. probat, & tamen haec Constitutiones sunt posteriores Constitutione 87. Pij Quinti, ut ordo ipsarum demonstrat, ergo in hoc ipse potius attendenda, quam dicta Constitutio 87. ubi relaxat reseruationem, praeterquam in duobus casibus, le. pacta nouissima, C. de pact. le. si unus, §. pactum ne peteret, ff. eod. titu. Gloss. in l. in ciuile, ff. de lega. & ibi Angel. egregie scriptum reliquit, quod, si duae repugnantes municipales leges extent, in Statutorum libro, esse eam seruandam, quae ultimo, loco scripta sit: regulare enim est, ut posterior ordo scripturae attendatur, Alfan. in leg. prima. numero 29. ff. si cert. petat.

Tertio, accedat Constitutio quae incip. Diuina Dei prouidentia Sixti Quinti, in primo, libro suarum extrauang. ubi in princip. ita dicit. Cum itaque alias fel. rec. Pius Papa Quintus praedecessor noster omnium causarum confidentialiarum pro tempore mouendarum cognitionem, & decisionem, ac literarum Apostolicarum a pie mem. Pio Papa IIII. etiam praedecessore nostro super huiusmodi confidentijs emanatarum executionem sibi, & successo-

ribus suis reseruauit, &c. ex quibus uerbis satis hoc deprehenditur. Quarto, quia praedictus Sixtus V. praefata constitutione erexit officium iudicis confidentiarum, & uocauit illum Auditorem, cui per clausulas generales, & facultates, amplissimam omnium causarum cognitionem, & decisionem mandauit, Quare uideatur auferre potestatem, quae potest competere ordinarijs: tamen ex regul. uulgari, Vnius inclusio test alterius exclusio, le. cum Praetor, ff. de iudic. cum ibi not. tum etiam, quia Papa apposuit manus ergo inferior non potest se introuertere, cap. ut nostrum, de appell. Bald. in cap. primo, §. ad hec, colum. 3. de pact. iur. firm. Calder. consil. 7. de prebend. Roman. consil. 335. columna prima, Dec. consil. 137. colum. 2. uersicu. non obstat, & in capitu. cum accessissent, num. 44. de constit.

His tamen non obstantibus, contrariam sententiam affirmatiuam existimo ueriores, & tenenda, ut Episcopi, & alij ordinarij possint hodie omnes causas confidentiales cognoscere, & decidere, & mouet me P. Constitu. dicta 87. Pij V. in §. Nos enim, ubi relaxat huiusmodi reseruationem, & cognitionem dictarum causarum exceptis duntaxat illis causis, quae tunc coram ipso pendebant, & illis, quarum dispositio ratione Ecclesiarum, & Monasteriorum in Consistorio fieri consueuit, aut debet, & illis, quae contra ordinarios collatores Episcopos, & alios Superiores Praelatos, etiam Cardinales haberi contingerit. Ideo in §. quo circa, mandat omnibus locorum Ordinarijs, ut seuerè in earum iurisdictionibus animaduertant aduersus confidentiarios, & omnes illorum causas, praeterquam dictas reseruatas specialiter, in quibus habeant nihilominus facultatem inquirendi, & inquisitionem sigillo signatam transmittant ad Sedem Apostolicam, & ut unusquisque uerba possit considerare, illa apponere placuit. Nos enim singulis Ordinarijs ipsis, praedictos omnes, & quoscunque alios, etiam exemptos, etiam per edictum publicum, constituto prius summarie, & extraiudicialiter, de non tuto ad illos accessu, citandi, & monendi, eisque, ac iudicibus ordinarijs, & delegatis, alijsque personis, quibuscunque, ne praedictorum executionem, quoquo modo impediatur, uel alias in illis se se interponant, etiam per simile edictum inhibendi, eosdemque, ac alios contradictores, & rebelles, quoscunque per censuras, & poenas Ecclesiasticas, ac oia alia iuris, & facti remedia oportuna compellendi, auxilium brachij saecularis quandocunque opus erit, inuocandi, caeteraque in praedictis omnibus, & singulis necessaria faciendi, & exequendi, plenam, & liberam tenore praesentium concedimus facultatem.

Ex quibus uerbis aperte patet, Ordinarios posse procedere, & decidere, in omnibus, & in exceptuatis inquirere, nam reseruatio facta per eundem Pium Quintum in Constitutione 52. est relaxata per hanc, unde prohibitio, & reseruatio amplius non attenditur; leg. si quis priore, ff. ad Trebell. l. si iure, ff. de leg. tertio, §. posteriore, Institu. quibus mod. testam. infirm. Et remotio obflaculorum, ac reductio ad ius commune fauorabilis iudicatur, cap. ab exordio. dist. 35. Gl. in cap. statutum, de preb. lib. 6. Anchar. consil. 131. Cassador. decis. 4. numero secundo, de priuile. & faciunt not. in leg. si unus, §. pactu, ne peteret, ff. de pact. Et exceptio facta in illis casibus firmat regulam in casibus

Ex quibus uerbis aperte patet, Ordinarios posse procedere, & decidere, in omnibus, & in exceptuatis inquirere, nam reseruatio facta per eundem Pium Quintum in Constitutione 52. est relaxata per hanc, unde prohibitio, & reseruatio amplius non attenditur; leg. si quis priore, ff. ad Trebell. l. si iure, ff. de leg. tertio, §. posteriore, Institu. quibus mod. testam. infirm. Et remotio obflaculorum, ac reductio ad ius commune fauorabilis iudicatur, cap. ab exordio. dist. 35. Gl. in cap. statutum, de preb. lib. 6. Anchar. consil. 131. Cassador. decis. 4. numero secundo, de priuile. & faciunt not. in leg. si unus, §. pactu, ne peteret, ff. de pact. Et exceptio facta in illis casibus firmat regulam in casibus

Ex quibus uerbis aperte patet, Ordinarios posse procedere, & decidere, in omnibus, & in exceptuatis inquirere, nam reseruatio facta per eundem Pium Quintum in Constitutione 52. est relaxata per hanc, unde prohibitio, & reseruatio amplius non attenditur; leg. si quis priore, ff. ad Trebell. l. si iure, ff. de leg. tertio, §. posteriore, Institu. quibus mod. testam. infirm. Et remotio obflaculorum, ac reductio ad ius commune fauorabilis iudicatur, cap. ab exordio. dist. 35. Gl. in cap. statutum, de preb. lib. 6. Anchar. consil. 131. Cassador. decis. 4. numero secundo, de priuile. & faciunt not. in leg. si unus, §. pactu, ne peteret, ff. de pact. Et exceptio facta in illis casibus firmat regulam in casibus

Ex quibus uerbis aperte patet, Ordinarios posse procedere, & decidere, in omnibus, & in exceptuatis inquirere, nam reseruatio facta per eundem Pium Quintum in Constitutione 52. est relaxata per hanc, unde prohibitio, & reseruatio amplius non attenditur; leg. si quis priore, ff. ad Trebell. l. si iure, ff. de leg. tertio, §. posteriore, Institu. quibus mod. testam. infirm. Et remotio obflaculorum, ac reductio ad ius commune fauorabilis iudicatur, cap. ab exordio. dist. 35. Gl. in cap. statutum, de preb. lib. 6. Anchar. consil. 131. Cassador. decis. 4. numero secundo, de priuile. & faciunt not. in leg. si unus, §. pactu, ne peteret, ff. de pact. Et exceptio facta in illis casibus firmat regulam in casibus

ribus suis reseruauit, &c. ex quibus uerbis satis hoc deprehenditur.

Quarto, quia praedictus Sixtus V. praefata constitutione erexit officium iudicis confidentiarum, & uocauit illum Auditorem, cui per clausulas generales, & facultates, amplissimam omnium causarum cognitionem, & decisionem mandauit, Quare uideatur auferre potestatem, quae potest competere ordinarijs: tamen ex regul. uulgari, Vnius inclusio test alterius exclusio, le. cum Praetor, ff. de iudic. cum ibi not. tum etiam, quia Papa apposuit manus ergo inferior non potest se introuertere, cap. ut nostrum, de appell. Bald. in cap. primo, §. ad hec, colum. 3. de pact. iur. firm. Calder. consil. 7. de prebend. Roman. consil. 335. columna prima, Dec. consil. 137. colum. 2. uersicu. non obstat, & in capitu. cum accessissent, num. 44. de constit.

His tamen non obstantibus, contrariam sententiam affirmatiuam existimo ueriores, & tenenda, ut Episcopi, & alij ordinarij possint hodie omnes causas confidentiales cognoscere, & decidere, & mouet me P. Constitu. dicta 87. Pij V. in §. Nos enim, ubi relaxat huiusmodi reseruationem, & cognitionem dictarum causarum exceptis duntaxat illis causis, quae tunc coram ipso pendebant, & illis, quarum dispositio ratione Ecclesiarum, & Monasteriorum in Consistorio fieri consueuit, aut debet, & illis, quae contra ordinarios collatores Episcopos, & alios Superiores Praelatos, etiam Cardinales haberi contingerit. Ideo in §. quo circa, mandat omnibus locorum Ordinarijs, ut seuerè in earum iurisdictionibus animaduertant aduersus confidentiarios, & omnes illorum causas, praeterquam dictas reseruatas specialiter, in quibus habeant nihilominus facultatem inquirendi, & inquisitionem sigillo signatam transmittant ad Sedem Apostolicam, & ut unusquisque uerba possit considerare, illa apponere placuit. Nos enim singulis Ordinarijs ipsis, praedictos omnes, & quoscunque alios, etiam exemptos, etiam per edictum publicum, constituto prius summarie, & extraiudicialiter, de non tuto ad illos accessu, citandi, & monendi, eisque, ac iudicibus ordinarijs, & delegatis, alijsque personis, quibuscunque, ne praedictorum executionem, quoquo modo impediatur, uel alias in illis se se interponant, etiam per simile edictum inhibendi, eosdemque, ac alios contradictores, & rebelles, quoscunque per censuras, & poenas Ecclesiasticas, ac oia alia iuris, & facti remedia oportuna compellendi, auxilium brachij saecularis quandocunque opus erit, inuocandi, caeteraque in praedictis omnibus, & singulis necessaria faciendi, & exequendi, plenam, & liberam tenore praesentium concedimus facultatem.

Ex quibus uerbis aperte patet, Ordinarios posse procedere, & decidere, in omnibus, & in exceptuatis inquirere, nam reseruatio facta per eundem Pium Quintum in Constitutione 52. est relaxata per hanc, unde prohibitio, & reseruatio amplius non attenditur; leg. si quis priore, ff. ad Trebell. l. si iure, ff. de leg. tertio, §. posteriore, Institu. quibus mod. testam. infirm. Et remotio obflaculorum, ac reductio ad ius commune fauorabilis iudicatur, cap. ab exordio. dist. 35. Gl. in cap. statutum, de preb. lib. 6. Anchar. consil. 131. Cassador. decis. 4. numero secundo, de priuile. & faciunt not. in leg. si unus, §. pactu, ne peteret, ff. de pact. Et exceptio facta in illis casibus firmat regulam in casibus

non exceptuatis, l. quaesitum, §. idem respondet, ff. de fund. instrum. lega. nam quod liquide, in fine, ff. de pœn. leg. Silu. confi. 56. num. 10. Dec. in lult. nu. 45. in prin. C. de edict. Diu. Adr. Tollen.

Concludo igitur, hanc opinionem esse uerore, ut hodie Ordinarij possint omnes causas confidentiales cognoscere, & per sententiam diffinitiuâ terminare, præterquam pendentes tunc temporis. Et contra Episcopos, & Cardinales, & de Ecclesijs, & Monasterijs Consiliorialibus, in quibus poterunt inquirere, & formare processum, illosque transmittere ad Sedem Apostolicam.

Non obstant in contrarium allegata. Nam ad primum, de Constitutione 52. Pij V. iam respondimus, illam esse relaxatam per Constitutionem 87. dantem certam formam, & regulam, unde hæc, & non illa attendenda est, sicut in simili. Idem Pius V. suspendit per Constitutionem 42. facultatē Ordinarij admittendi resignationes beneficiorum, per Constitutionem 58. relaxat huiusmodi suspensionem datis quibusdam regulis, vt late expl. caui in tractatu, de relig. benef. lib. 5. q. 6.

Non obstat secundū de Constitutione Pij V. 158. Nam uel respondetur, huiusmodi Bullam esse anteriorem dicta Constitutione, 87. eiusdem Pij V. id est ante factam, & publicatam, quamuis in ordine ipsarum Constitutionum sit posterior, quod factū fuit inertia, & ignorantia illius, qui ordinauit compilationem, & frequenter experimur in alijs Constitutionibus, idque comprobatur, quia dicta Constitutio. 158. non habet datam in fine, neque publicationem, cum sit simplex Motus proprius. Ideo ad euitandam correctionem, & contrarietatem legum, hic intellectus recipiendus erit, l. precipimus, C. de appe. l. prima, C. de inoff. dot. uel etiam dicimus, esto quod sit posterior loqui respectu aliorum iudicum, non tamen ordinarij. Vel postremo respondemus, per eam non derogari iurisdictioni ordinarij, cum nihil de hoc ibi dicatur, & tamē communis est conclusio, requiri in hoc derogationem particularem, cum potestas Ordinarij sit fauorabilis, & Constitutio loquatur in casu odioso, unde quatenus sonat, & exprimit intelligēda, Dyn. in reg. odia, de reg. iur. in 6.

Potest insuper dici, quod Pius V. ibi committit causas, quas sibi referuauit, præter relaxationem factam Ordinarij, vt intelligatur, quantum minus, potest derogatum iurisdictioni ipsorum.

Non obstat tertio, Constitutio Sixti V. Nam respondetur, illam Constitutionem referre dictas Constitutiones Pij V. & secundum illas erit intelligenda, l. asse toto, ff. de hered. Instit. not. in l. si ita scripsero, ff. de cond. & demonstr. & in authen. si quis in aliquo documento, C. de edend. Nam relatum censetur esse in referente cum eisdem qualitatibus, de quibus in relato, Dec. confi. 47. num. primo, Paris. confi. 21. num. 39. uolum. 3. Et relatio nunquam cōfetur facta ad ea, quæ, si fiet, dispositio redderet inutilis, vel contineret repugnantia, l. cum uulgarri, ff. de dot. præleg. l. ultim. in fin. Cod. de fideicom. libert. Bartol. in leg. prima, §. hoc edicto, ff. de postu. la. & in leg. talis scriptura, §. vltim. ff. de leg. primo, Gozadin. consilio 87. numero 19. Cardin. Paris. confi. 41. numero 65. uolum. 2. sicuti generalis dispositio nunquam refertur ad contraria, & prohibita, ac inutilia, l. Quamquam, ff. de ritu. nupt. capitulo a nobis, de sentent. excommunic. capitul. primo, de

iur. iur. libro 6. Bartol. in leg. si quis sub conditione, in fine, ff. de condit. institut. Bald. in leg. vltim. §. in computatione, C. de iur. deliberand. lafon. in l. filius a patre, §. vltim. in secundo, not. ff. de liberis, & posthum. Deputatio enim iudicis facta per Pium Quintum, dicta Constitutione 158. & per Sixtum Quintum præfata Constitutione, 51. debet intelligi, ut alteri ius, & præiudicium non inferat, leg. secunda, §. quod si a Principe, ff. ne quid in loc. public. cap. suggestum, de decim. cap. cum dilectus, de consuetud. cap. dudum, de priuileg.

Et communis est conclusio, iurisdictionem in particulariter concessam non intelligi priuatiue, quoad habentem eam, sed cumlatiue, leg. vltim. C. de iurisdic. omnium iudic. leg. in sacris scrinijs, la tertia, C. de prox. sac. scrin. libro duodecimo. l. prima, C. Quando Imper. inter pupill. & uidua. uel miser. person. cognoscent. leg. prima, C. de off. præf. urb. capit. cum ab ecclesijs, cap. irrefragabili, §. excessus, de offic. ordin. capitul. ut debitus, de appellatio. Roman. consilio 393. numero tertio, Aretin. consilio 102. numero primo, & secundo, Ancharan. consilio, 164. numero quinto. Riminal. iunior consilio 164. numero 5. in fin. Barbat. in capitul. 2. de offic. delegat. Ideo consuetudo etiam ita interpretatur, ut per eam acquiratur iurisdictione cumlatiue, & non priuatiue, ut latissime deducit Felin. in capitu. pastoralis, numero 2. de offic. ordina. Et regulare est, ac ab omnibus approbatum, vt per iurisdictionem, ac potestatem in specie alteri a Principe concessam iurisdictioni Ordinarij derogatum non censeatur, sed eam accumulatiue tantum traditam iudicari, Dec. consilio tertio, numero tertio, & consilio 542. numero septimo, Grat. consil. 71. numero secundo, & 26. libro 2. Ruin. consil. 7. numero 8. uolum. quarto. Berous. consil. 22. numero 25. & sequent. uolum. primo, Ferret. consilio 142. numero 14. Roland. à Vall. consilio 48. numero 25. uolum. 2. Couarr. in capitul. alma mater, part. prima, §. vltim. numero 3. de sentent. excommunic. libro 6. & alij de maggis communi attestantur Aretin. consil. 102. Burfat. consil. 391. numero 15. uolum. 4. Quod ampliatur etiam si sit concessa per dictionem taxatiuam Tiber. Decian. consil. 35. numero 59. uolum. 2. & consilio 118. numero 21. 2. 2. cum sequent. uolum. 3. & ita iudicandum, est in iurisdictione competente inferioribus Prælati in aliqua Dicecesi docet Ruin. dicto consilio 7. numero 6. qui dicit hanc communem. Dec. in capitul. cætrium numero 5. de iud. Couarr. d. §. vltim. nume. 3. laf. in l. quod rerum, §. si quis post, nume. 9. ff. de lega. 1. late Felin. dicto cap. pastoralis, de offic. delega. Grammat. uot. 28. numero 4. & 6. Riminald. sen. consil. 373. Riminal. Iun. in §. primo, num. 178. Instit. de act. Et ita alias consului in quadam Marfican. Ideo Ciuitati, quæ potest cognoscere de dānis datis non derogatur per deputationem alterius officialis super hoc in specie factam, Bened. de Plūbi. & Bal. in l. Thais, §. ult. ff. de fideic. libert. Barbat. in c. 2. nu. 33. de off. dele. Ancha. conf. 153. incip. de iurib. & efficacia. Hinc ex spali deputatione vnius uisitoris quibusdam religionis facta non prohibetur Episcopus, quoque uisitare, Anch. in cap. tibi qui de rescr. lib. 6. Barbat. d. cap. 2. num. 37.

Et ita in puncto iuris concluderem. R. P. Dominus Auditor confidentiarum præter tendit contrariā sententiam esse uerorem, scilicet, nullum iudicem præter

præter ipsum posse cognoscere, & decidere has causas, & quod solitus est inhibere omnibus Episcopis, & Rotæ Auditoribus, ac alijs Iudicibus, & ita mihi retulit. Ego autem, respectu sacre Rotæ Auditorum, & aliorum Iudicum Romæ existentium, sum in sua sententia, respectu autem Ordinarij, secus, per supradicta, & ratio differentie inter Episcopos, & Iudices urbis, hæc est: Quia Pius V. d. Constitutione 87. relaxauit quoad Episcopos, vt patet per uerba supra relata: Ergo, quoad alios remanet auocatio, & reseruatō, §. Affinitatis, Insti. tu. de nupt.

Nec omittam referre, quod uidij aliquas sententias quorundam Vicarij priuatiuum quosdam ob confidentiam commissam, & ab una ipsarum, cum fuisset appellatum, locum tenens criminalis Auditoris cameræ absoluit condemnatum.

Non negabo tamen, ut plurimum, & has causas in urbe tractari coram dicto iudice deputato, tum ob præfata deputationem, tum etiam, quia cum impetrentur à Papa beneficia, in quibus commissam est confidentia, Romæ solet incipi causa ob faciliorem expeditionem, & usus obtinuit, ut quoties causa est grauis, Papa ad instantiam partis det Auditori confidentiarum in ea causa adiunctum aliquem Iudicem, uel unum ex Auditoribus Rotæ, qui iuxta stylium Rotæ, solet communicare dubium in plena Rotæ, & a D. D. habere uotum, quo facto dictus Auditor deuenit ad sententiam, iuxta mentem Rotæ.

SVMMARIUM.

1 Quomodo proceditur in iudicio confidentiarum.

2 Litteræ pro sumendis iudicijs in crimine confidentia, quomodo fiant.

3 Monitorium ad comparandum in crimine confidentia, quomodo expeditur.

4 Sequestrum in causis confidentia, quomodo fiat.

5 Sequestrum, quando, & quomodo detur.

6 Forma sententia condemnatoria in crimine confidentia.

7 Forma sententia absolutoria.

8 Quomodo procedendi in crimine confidentia, quomodo sumitur informatio, sit citatio ad comparandum, sequestrum, & datur sententia absolutoria, uel condemnatoria.

9 Octuagesimo Quarto, quomodo Iudex Confidentiarum procedat in his causis? Stylus est, quod uolens impetrare aliquod Beneficium, super quo commissam fuit confidentia, porrigit supplicationem R. P. D. Datario, & facit instantiam penes iudicem confidentiarum, a quo, confiso sibi de aliquo fumo confidentie admittæ, solent concedi litteræ pro sumendis iudicijs: quibus receptis, si in aliquo modo constat, expeditur mandatum ad personaliter comparandum, & postea datur sequestrum, si adest causa, & demum causa uentilatur, ac disputatur, & solet dari adiunctus per S. D. N. uel Auditor Rotæ, uel aliquis Prælat, & seruatis de iure seruandis, fertur sententia absolutoria, uel condemnatoria, & pro totali informatione nouitiorum placuit nobis hic inferere formulas litterarum pro sumendis iudicijs, pro comparatione personali, & pro se-

questro ac formulas sententia absolutoria, & condemnatoria, quas omnes habui à R. P. D. Lelio Curus aureo V. I. D. integro iudice ad præsens confidentiarum.

Die 20. Martij 1592.

Taruisin. Confiden.

Litteræ pro sumendis iudicijs.

Laelius Currusaureus, &c. Admodum R. P. D. N. N. N. & eorum alteri salutem in Domino, & nostris huiusmodi, immo uerius Apostolicis firmiter obedire mandatis. Noueritis, qualiter fel. rec. Sixtus Papa V. omnes, & singulas causas confidentiales nobis commisit uidere, nec non literas, seu constitutiones per fel. rec. Pium III. & Pium Papam V. super confidentijs beneficialibus editas summarie, simpliciter, & de plano, & manu Regia, quacunque appellatione, & alias de iure admissibili reiecta, & postposita, plenarie, & totaliter exequen. & executioni mandan. & nos ad uniuersas causas in iudice, seu Auditorem generalem deputauit, aliaque fecit, prout in suis desuper sub plumbio expeditis literis plenius continetur, post quas comparuit coram nobis magnificus, & Excellens Do. Natalis Rondeninus V. I. D. sanctissimi D. N. Papæ, & R. Cameræ Apostolicæ Procurator fiscalis generalis, quærelanter exponens, ad eius aures peruenisse, qualiter R. D. N. olim prouisus de Beneficio magne mansionarie S. Vitalis nuncupat. in Ecclesia Taruisin. confideter illud resignauit ad fauorem R. D. M. sibi sanguine coniuncti cum pactis, & conuentionibus infra scriptis, uidelicet quod dictus D. M. resignans possit omnes fructus dicti beneficij percipere, & in suos usus conuertere prout illos post dictam resignationem percepit, et qui in eius propria domo ipsum Re. D. M. resignarium retineret, et illi uictum subministraret, prout illum retinuit, et uictum subministravit, et non nullas alias pactiones confidentiaras, simoniacam prauitatem sapientes, inter eos super dicto beneficio fecerunt, sententias, censuras, et pœnas tam a sacris Canonibus promulgatas, quam in literis Apostolicis fel. rec. ditorum summorum Pontificum Pij III. & Pij V. super confidentijs beneficialibus emanatis contentas, temere, et damnabiliter incurren. ut autem prædictæ probationes habeatur, et desuper procedi possit, pro parte dicti D. Procuratoris Fiscalis instanter requisiti. Nos Leljus Auditor antedictus, attenden. requisitionem huiusmodi fore iustam, et rōni consonam, et quod iusta petiti nõ est denegand. assensus, attento, quod super premissis ex parte eiusdem D. Procuratoris Fiscalis aliqua informatio data extitit, Vobis D. D. N. N. N. et uestru cuiuslibet, insolidum, de uestra fide, prudentia, et integritate confisi, ad infra scripta peragend. eligend. duximus. Idcirco, auctoritate Apostolica, nobis concessa, et qua fungimur, in hac parte, et in uirtute Sanctæ obedientie, et sub mille ducatorum auri de Camera eidem, Cameræ Apostolicæ applicet. et pro illis ismã dati executiui ac in iuris subsidium excommunicationis, quorumcunque beneficiorum, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, et pœnis per nos imponen. et augendis, statim uisus, et receptis, præsentibus, et postquam præsentium uigore requisiti fueritis pro eiusdem D. Procuratoris fiscalis parte accedendo propterea, quo fuerit accedendum quoscunque

N 4 testes,

testes, qui coram uobis inducti fuerint super præmissis, ac alijs articulis forsitan coram uobis pro parte eiusdem D. Procuratoris fiscalis exhibendis, medijs eorum iuramentis, in manibus uestris præstantis, secreta, & diligenter, ac etiam, si opus fuerit, citatis præfatis N. & M. & quibuscunque interesse habebitis examinatis, seu per uestrum fidum, & legalem notarium examinari faciatis, ac ab eisdem supradictis testibus, quomodolibet inductis eorum dicta si deliter recipiatis, & illos examini se subijcere cogatis, & compellatis, sub pœnis, & censuris arbitrio uestro imponendis, eorumque dicta, & dispositiones, postquam in scriptis redacta fuerint, & quæcunque Instrumenta processus, iura, & munimenta, & alias cuiuscunque generis scripturas probationum, & in formationum genera præmissorum, seu eorum aliqua quomodolibet concernentia coram uobis pro eiusdem D. Procuratoris fiscalis parte producta recipiatis, & admittatis, & de omnibus fieri, claudique, uestro sigillo sigillari faciatis, & ad nos quanto citius secreta, & fideliter transmittatis. Testes uero, qui se examini subijcere, & Notarios cæterasque quascunque personas, quæ scripturas, & in formationes dare recusauerint, seu distulerint, per oportuna iuris, & facti remedia, & legitimis habitis processibus per censuras Ecclesiasticas, & pœnas pecuniarias arbitrio uestro imponen. & applican. seruata forma à Conc. Trid. præscripta, appellatione postposita, cogatis, & compellatis in his uos taliter habentes, qui nota contemptus, siue contumeliæ uobis nullatenus adscribatur. in Quorum &c.

Die 20 Mensis Martij 1592.

Reuerendus magnificus & Excellentissimus D. Natus Rondeninus, Procurator Fiscalis generalis, citra, sponte, ac omni meliori modo substituit Dionysium N. In Ciuitate Taruisin. commorantem, absentem, ita tamen, specialiter, & expresse ad ipsius magnifici D. Procuratoris Fiscalis nomine, & pro eo retroscriptas literas Commissoriales exequen. & suæ debite executioni demandari peten. & obtinen. & omnes actus circa id necessarios, & oportunos facien. & generaliter transferen. Protestans, & super quibus &c. Actum Romæ, in Domo solite habit. eiusdem magnifici D. Procuratoris Fiscalis, præsentibus ibidem N. testibus &c.

Die 12. Mensis Februarij 1592.
Aretin. Plebania.

Monitorium ad legitime comparandum.

Laelius Currusaureus &c. Vniuersis, salutem in Domino, & nostris huiusmodi, immo uerius, Apostolicis firmiter obedire mandatis. Noueritis, qualiter fel. rec. Sixtus Papa V. omnes, & singulas causas nobis commisit uiden. nec non literas seu constitutiones per fel. rec. Pium Papam III. & Pium Papam V. super Confidentijs beneficalibus editas summarie, & ad nos Vniuersas Confidentiarum causas huiusmodi, ut præfertur, audiendas, in iudicem, & Auditorem generalem deputauit, aliaque uoluit, fecit, & decreuit, prout in suis de super sub plumbo expeditis literis sub Dat. Romæ Anno Incarnationis Dominicæ 1586. Calend. Nouembr. Pontificatus sui anno 2. plenius continetur, quas quædam literas hic breuitatis causa inseri omisimus. Post hæc, comparuit coram nobis magn. & Exc.

Dominus Rondeninus, V. I. D. S. D. N. Papæ, & R. C. Apostolicæ Procurator Fiscalis generalis, querelanter exponens, ad eius aures peruicisse, qualiter de anno 1590. & mense Augusti D. N. olim Plebanus Plebania Sancti N. Diocesis N. resignauit dictam Plebaniam ad fatiorem D. M. cum pacto quod dictus D. N. posset exigere fructus illos annorum, 1591. & 1592. & quod dictus M. teneretur suis impensis expedire Bullas tam resignationis, quæ pensionis scutorum ducetorum auri in aureo ipsi D. N. referuata prout iam dictus N. fructus anni præteriti exegit post dictam resignationem, & nonnullas alias pactiones Confidentiarum, simoniacæ prauitatem sapien. tam super dicta plebania, & illius fructibus, redditibus, & prouentibus, quam super dicta præterita pensionis, inter eos fecerunt sententias censuras, & pœnas, tam a sacris Canonibus promulgatas, quam in literis Apostolicis Fel. rec. Pij III. & Pij V. super Confidentijs beneficalibus emanatis contentas temere, & damnabiliter incurrendas, & qui talia facere suaserit, debitas luant pœnas, ne, illorum castigatione ommissa, similia, uel peiora facere presumant quare, pro eiusdem D. Procuratoris Fiscalis parte, instanti requisiti, discretioni uestre, & cuiuscunque uestrum, tenore præsentium, committimus, & mandamus, quatenus, receptis præsentibus, & postquam pro parte supradicti D. Procuratoris Fiscalis præsentium uigore fueritis requisiti, moneatis, & requiratis primo, secundo, & tertio, & peremptorie dictum Dominum N. ex aduerso principale, eidemque præcipiatis, & mandetis, quibus nos etiã tenore præsentium, præcipimus, & mandamus, quatenus infra triginta dies post præsentium præsentationem eis faciendam, quorum triginta dierum, decem pro primo, decem pro secundo, decem pro tertio, & peremptorie terminis, & monitione Canonica assignamus, & uos eidem assignetis sub priuatione omnium, & singulorum beneficiorum Ecclesiasticorum, & officiorum, ac pensionum annuarum, quæ, & quas in eius persona obtinet, & habet, & præfertim dictæ plebania, & supradictæ pensionis in habilitatis ad illas, & alia quæcunque beneficia in posterum obtinenda, Confiscatorumque criminis, confidentialis simoniæ huiusmodi perpetuæ infamiae, & mille ducatorum auri eidem R. Camera Apostolicæ applica. & pro illis madatis executiui, & in subsidium excommunicationis alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis legitime debeat Romæ coram nobis ad se a præmissis criminibus, excessibus, & delictis excusandum, & defendendum, & cum dicto D. Procureto Fiscalis tam super præmissis, quam pœnis, & censuris in prænarratis literis Apostolicis contentis contra tales inflictis, & promulgatis stare iuri, & iudicatum soluere realiter, & cum effectu comparuisse, & comparere, & si predictus D. N. sic monitus præmissa omnia, & singula, prout ei committitur, & mandatur, non adimpleuerit, uel adimplere recusauerit, seu distulerit, eundem peremptorie citari curetis, prout & nos citamus, quatenus prima, die iuridica, post lapsum dictorum triginta dierum, compareat Romæ legitime coram nobis ad uiden. sententias, censuras, & pœnas predictas incidisse, & incurrisse declarari, & in causa, & causis prædictis ad omnes, & singulos actus incumbentes usque ad sententiam diffinitiuam, & illius executione, inclusiue processuri, & procedi uisuri, aliaquæ dicturi, facturi, allegaturi, ostensuri, & recepturi, quæ iustitia

Iustitia suadebit, & ordo dictauerit rationis, certificantibus eundem N. quod, si in dicto citationis termino, ut præmissum est, comparere non curauerit, seu si comparuerit, & præmissis non paruerit, nos ad dictarum sententiarum, & pœnarum incursum declarationem procedemus, iustitia mediante, dicti sic moniti, & citati contumaciam in aliquo non obstatem Diem uero &c. In quorum &c.

Die 22. Mensis Maij 1591.
Placentin. Pro compostell.

Sequestrum pro ut infra.

Laelius Currusaureus R. R. dd. Docto. N. Placentin. Prouincia Compostellana, & Docto. N. N. & eorum cuiuscunque in solidum salutem in Domino, & nostris huiusmodi, immo uerius Apostolicis firmiter obedire mandatis: Noueritis, qualiter fel. rec. Sixtus Papa V. per suas sub plumbo expeditas litteras omnes, & singulas causas confidentiarum, beneficalium tam motas, & pendentes, quam in futurum mouen. quomodolibet inter quasuis personas nobis commisit uiden. audien. deciden. & sine debito terminan. nec non literas, seu constitutiones per fel. rec. Pium III. & Pium V. super confidentijs beneficalibus editas summarie, simpliciter, & de plano, & manu Regia, quacunque appellatione, etiam de iure admissibili, recepta, & postposita plenarie, & totaliter, exequi uoluit, nosque in Iudicem, & Auditorem generalem deputauit, aliaque fecit, prout in suis de super sub plumbo expeditis literis plenius continetur. Pro parte autem, & ad Instantiam magnifici D. Io. Jacobi Panici sanctissimi D. N. Papæ, & Reuer. Camere Apostolicæ Procuratoris Fiscalis generalis, fuit coram nobis introducta, & causa contra R. R. dd. N. nullius dioc. & N. de, & super confidentia commissa, & pactionibus confidentiarum, Simoniacam prauitatem sapien. fact. in ter ipsos N. & N. de & super annua pensione ducatorum mille, & septingentorum auri in auro imposita super fructibus, redditibus, & forsitan distributionibus, quotidianis Decanatus Ecclesiæ Placentin. Prouincia Compostellana sub conditione dandi singulo anno eidem N. ducatos quingentos aurei, & ad effectum illos exigendi procuratorem irreuocabilem, ut in rem propriam, ipse N. eundem N. constituit in dicto Simoniacam committendo, de quibus omnibus in actis nostri infrascripti Notarij constat, Decretoque per nos contra eosdem N. & N. pro parte eiusdem D. Procuratoris Fiscalis monitorio extra Rom. curiam, & ad partes legitime comparen. & se super præmissis expurgan. prout in dicto monitorio continetur, pro parte eiusdem Domini Procuratoris Fiscalis fuimus instanti requisiti, quatenus stantibus, præmissis, ac nullitate dictæ Procure, & Pensionis factæ per d. N. infrascriptum, sequestrum decernere, & relaxare dignaremur. Nos igitur, attendentes requisitionem huiusmodi fore iustam, & rationi consonam, quodque iusta petenti non est denegand. assensus, maxime stante, quod huiusmodi lite pendente non uideatur honestum, quod D. N. ac alias illicitas pactiones prædictas ulterius exequatur sequestrum prædictum decernendum, & relaxandum duximus, prout decernimus, & relaxamus per presentes, quo circa uobis R. R. dd. Docto. N. & N. prædictis, & uestrum cuiuscunque

bet in solidum in uirtute sanctæ obedientia committimus, & mandamus, quatenus statim uisus præsentibus, & postquam uigore præsentium fueritis requisiti, seu alter uestrum fuerit requisitus, ex parte nostra, immo uerius Apostolica auctoritate, omnes & singulos fructus, redditus, & prouentus decimales beneficij simplicis loci seu oppidi de locis, quos ipse N. exigere præterit, & a predicto N. possessi quasuis personas hactenus debitos, & in futurum de ben. & soluen. respectiue penes, & apud quoscunque eos soluere debent. existen. a debitoribus predicti beneficij simplicis, loci, seu oppidi locos, quibuscunque non obstantibus, auctoritate Apostolica, exigatis, & recuperatis, dictosque omnes respectiue fructus, redditus, prouentus, decimales beneficij, simplicis prædicti postquam recuperati fuerint penes Vos, seu alterum uestrum, aut aliam personam fide, & facultatibus idoneam per uos eligendam deponatis, seu deponi faciatis, illosque sub firmo, ualido, & arcto sequestro teneatis, & custodiatis nemini, consignari. uel relaxari. sine speciali, & expressa nostra ordinatione, & quoscunque contradictores dictos fructus soluere tradere, & consignare recusant. uel differen. per oportuna iuris, & facti remedia legitimis habitis processibus per pœnas pecuniarias, arbitrio nostro imponen. & applican. & in iuris sub sidium executionis seruato ordine a Conc. Trid. præscripto et per censuras Ecclesiasticas appellatione postposita cogatis, & compellatis, ac cogi & compelli faciatis, & mandetis in præmissis in Quorum, &c.

Aduertendum tamen est Iudicem non debere de uenire ad sequestrationem fructuum de facili, sed cum causa magna, & summaria cognitione causæ, Bald. in l. fideiusor. §. ult. ff. qui satis. cog. & l. 1. C. de seq. pec. Abb. in c. dilectus in fin. de leque. posses. Berous in c. quoniam contra num. 157. de probat. cum alijs, ut per Bursat. conf. 423. num. 1. nam regulariter sequestrum, est prohibitum, & de genere prohibitorum a lege, rub. l. 1. & toto, tit. ff. C. de prohibita sequestratione, cum alijs, ut per Soc. Iun. conf. 68. num. 163. & est admodum odiosum, & propterea frequenter reuocatur, ut habetur, decis. 97. num. 1. lib. 2. & decis. 29. lib. 3. & multoties annullatur ex causis, ut per Dec. conf. 366. num. 13. Fel. in ca. examinata de iud. Viuius com. opin. uerbo sequestru. Iacob. Nouell. regu. 199. idque præsertim in prima instantia in qua pars grauanda non est sequestro, ut habetur dec. 634. num. 4. lib. 3. Decis. Thol. 477. Paris. conf. 41. num. 45. & seq. uol. 1. Natt. cof. 584. Craue. conf. 272. num. 13. Berous conf. 116. num. 6. lib. 3. Dari igitur debet cum adest causa legitima, & non alias, ut per Doctores. in cap. 2. de sequestr. possess. & causas dandi sequestrum ponit Salice. in l. 1. & ibi late Curt. Sen. in secundo, notab. C. de sequestr. prohib. pecun. & eo casu ob causam cum cautione relaxari debet, ut habetur decis. 16. numer. 2. libro primo, & stylus hoc etiam admittit. Et quando ex officio iudex possit apponere sequestrum, uide Cassador. decis. tertia, de restitut. spol. in fin. & habes in decisio. 469. numero 4. & questio. lib. 3. in impress. nouiter. Et in hoc prudens iudex debet esse circumspexus.

Sententia condemnatoria.

Christi nomine inuocato &c. Pro Tribunali Se den. & Deum solum præ oculis habent. per hanc

hanc nostram, sententiam diffinitiuam, quam de Voto Reuerend. Domini Marci Antonij Episcopi Sorani Vicegerentis Illustrissimi, & Reuerendissimi D. Cardinalis Vicarij de consensu partium per nos deputati uirtute memorialium S. D. N. Papæ transmissorum, & iuris peritorum consilio ferimus in his scriptis in cā, in causis corā nobis in prima, uel alia ueriori uertente. instantia inter magnificum & Ecc. D. Io. Iacobum Nerottum S. D. N. Papæ, & R. Cameræ Apostolicæ Procuratorem fiscalem, & R. D. N. illi pro omni suo iure, & interesse adhærentem, ex una, nec non D. N. præbyterum reum conuentum & processatum de & super crimine simoniæ, & confidentiæ per ipsum N. commissæ cum quodam N. in resignatione Parochialis Ecclesiæ ad eundem N. fauorem alias facta rebusq; aliis in actis causæ, & causarum hmoi latius deductis, & expressis, ac illorum occasione partibus ex altera dicimus, pronunciamus, diffinitiuè sententiamus, decernimus, & declaramus dictum N. reum conuentum dicto Crimine Simoniæ, seu confidentiæ reum culpabilem, & de iure punibile, & incidisse in pœnas, sententias, & censuras in Bullis sel. rec. Pii Papæ IIII. & Pii Papæ V. super Simonijs & Confidentijs editis contentas & inflatas dictumque beneficium a die commissæ Confidentiæ uacauisse, & uacare, & illius prouisionem ad Sedem Apostolicam, etiam priuatiuè, quo ad omnes spectare, & pertinere omnesque, & singulos fructus ab eodem a dicta die commissæ Confidentiæ citra perceptos, ad R. Cameram deuolutos, dictoque N. super præmissis omnibus, & singulis perpetuum silentium imponen. fore, & esse, pro ut imponimus eundemque in expensis coram nobis legitime factis condemnauimus, quorum fructuum liquidationem, & expensarum taxationem, mandati executioni relaxationem, ac totalem executionem huiusmodi nostre sententiæ nobis impofterum referuamus & ita dicimus sententiamus, & pronunciamus nõ solum modo prædicto, sed alio oī meliori modo, &c.

Ita pronunciaui Ego Lælius Currufureus. Auditor, de Voto supradicti Reuerendissimi Domini Marci Antonij Episcopi Sorani Vicegerentis &c.

Sententia absolutoria.

7 **C**hristi nomine inuocato Pro tribunali seden, & solum Deum præ oculis habent. Per hanc nostram diffinitiuam sententiam quam de iuris peritorum consilio ferimus in his scriptis in causa, & causis coram nobis inter magnificum D. Io. Iacobum Nerottum S. D. N. Papæ & R. Cameræ Apostolicæ Procuratorem fiscalem ac R. D. Franciscum N. Instigatorem seu quærelantem ex una, & Nob. uirum R. D. Paulum N. reum conuentum & se defendentem de & super prætenso Crimine confidentiæ ut pretendebatur commissæ, et perpetrato inter prædictum D. Paulum & qu. d. Bernardinum N. occasione resignationis perpetuæ cappellanæ sitæ in Ecclesia Sancti Antonij de Carnario Portus Nona Concordien. dioc. ac perpetui simplicis beneficii Ecclesiastici Clericatus nuncupati in Parochiali loci de Conclada Paduanæ dioc. alias per D. Bernardinum in fauorem prædicti. Pauli factæ & per sel. rec. Iulium Papam tertium, admisse, rebusque aliis in actis, & processu causæ, & causarum huiusmodi latius deductis, eorum occasione, partibus ex altera, dicimus pronunciamus, sententiamus, et declara-

mus prædictum D. Paulum non reperi culpabile, neque de iure punibilem, propterea ipsum fore liberan. & absoluen. pro ut absoluius, & liberamus, & pro absoluto, & liberato haberi uolumus, & mandamus a prædicta quærela, seu imputatione Confidentiæ, & in futurum hac de causa non posse nec debere amplius molestari, & processum, inquisitionem quærelam, fideiussionis sequestra, & acta quæcunq; contra ipsum facta & respectiue emanata cum omnibus inde sequutis fore, & esse cassan. circūduc. abolen. & irritan. prout cassamus, & circumducimus & abolemus, ac irritamus, & pro cassatis, & circumductis abolutis & irritatis haberi uolumus, & mandamus, appositiones, perturbationes, uexationes, quærelas, inquisitiones, & impedimenta quæcunq; de & super præmissis dicto D. Paulo factas, & illatas factas, & illatas fuisse, & esse temerarias, illicitas, iniuquas, indebitas, & iniustas, temerariaque, illicita, iniuqua, indebita, & iniusta, ac de facto præsumptas, ac præsumpta, illasque & illa prædictis d. Fiscali, & Fracisco minime facere licuisse, nec licere, & propter ea de & super illis, & aliis prædictis perpetuum silentium imponen. fore, & esse: pro ut imponimus omni meliori modo, &c.

Ita pronunciaui. Ego Lælius Currufureus Auditor &c.

S V M M A R I V M.

- 1 *Verba constitutionis Pii IIII. super confidentiis.*
- 2 *Constitutio Pii IV. super confidentiis quomodo est compilata in septimo libro Decretalium.*
- 3 *Verba constitutionis Pii V. super confidentiis.*
- 4 *Sepe fuit tractatum de moderanda hac constitutione.*
- 5 *Compilatio huius constitutionis in settimo libro Decretalium.*
- 6 *Scripta sunt submitenda correctioni Sedis Apostolicæ.*

Q V A E S T I O LXXXI. E T V L T I M A.

Ponuntur uerba extrau. Pij IIII. & Pij V. & earum reformatio.

ET, quia supra in quæstione septima erant ponenda uerba Const. Pij IV. & Pij V. et fuerunt omissa, ideo, pro commoditate habentium hunc librum, placuit in calce huius operis uerba ipsarum hic inferere: dicta Constitutio Pii Quart. in Bullario est in ordine 109. cuius hæc sunt uerba Romanum Pontificem in excelsa militantis Ecclesiæ specula constitutum, uigiles mentis oculos, non solum in absentium extendere sed potissimum in presentium, domesticorumque fratrum et filiorum suorum mores diligenter perscrutandos aliquando reflectere, ac eos præsertim quos in Apostolicæ sollicitudinis partem euocauit Altissimus, ne dum ab omni pactiōis illicitæ contagione uerum etiam ab eius omnimoda suspiciōe uacuos, et immunes cōseruare decet, ut qui cæteros illustris officii sublimitate antecellunt, eisdem prisco etiam illa morum integritate præstare dignoscantur, Sane, licet dudū, cum certā simoniæ prauitatis speciem, quam beneficiorum confidentiam uocant, etiam Rom. Cur. atque. adeo in sacrum ven. fratrem nostrum S. R. E. Car-

Cardinalium Collegium, quasi per cuniculos irrepisse, ac nonnullos ex ipsis fratribus nimia quadam facilitate, seu potius importunis amicorum familiarumque precibus adductos, beneficia Ecclesiastica in confidentiam huiusmodi recepisse, & frequenter recipere intelleximus, hanc illicitam beneficentiæ exercendæ, seu amicitia colendæ uiam, a tanto saltē Collegio prorsus eliminare cupientes, eisdem fratres in consistorio nostro secreto, non solum admodum uerimus, huic aliena beneficia custodiendi modo ne assuescerent, ne ue illa hoc pacto reciperent, utq; sic recepta admitterent, nihilominus nuper ad aures nostras peruenit eorum aliquos, monitionis nostre immo potius suimet oblitos, ea, quæ custodienda receperant beneficia, nondum tamen dimisisse, Et insuper illos, & non nullos alios etiam Patriarchas, Archiepiscopos, & alios Episcopos, ac etiam Cameræ Apostolicæ Clericos, Ecclesias, Monasteria, dignitates, & alia beneficia huiusmodi in sui fauorem resignata, cessa, uel alias dimissa, acceptasse, aut de illis per obitum uel alias uacantibus, a nobis & prædecessoribus nostris, seu etiam ab ordinariis & aliis inferioribus collatoribus, etiam ad patronorum præsentationem ad alterius commodum sibi prouideri obtinuisse, illaque, ac etiam alia, aliter uacantia: sibi in titulum, commendam administrationem, aut alias dicta auctoritate concessa, quandoq; in resignantium, uel cedentium, seu etiam aliorum fauore cessasse, uel alias dimisisse ac sibi propterea pensiones annuas, ac fructus, redditus, & proventus Ecclesiarum, Monasteriorum, dignitatum, & aliorum beneficiorum, huiusmodi in toto, uel in parte etiam aliquando cum facultate illas, & illos transferendi, ac etiam collationem prouisionem, præsentationem, & aliam dispositionem beneficiorum Ecclesiasticorum ad earundem Ecclesiarum, Monasteriorum, & dignitatum Prælatos pro tempore existentes, ac alios huiusmodi beneficia pro tempore obtinentes pertinentium, nec non regressus, siue accessus, & ingressus ad Ecclesias etiam Cathedrales Monasteria ac alia diuersa beneficia Ecclesiastica, sibi referuari procurasse, & obtinuisse ad hoc uidelicet, ut confidentes sic decimarum Apostolicarum uel communis dicti collegii & annate; aliorumque iurium dictæ Cameræ debitorum solutionem eludant, integritate beneficiorum, etiam in mensibus Apostolicis vacantium, alias dispositioni Sedis Apostolicæ generaliter referuatorum collatoribus, ac interdum ut beneficia ipsa, tempore procedente in aliquorum tunc forsā de iure inhabilium, & incapacium, uel nondum adhuc natorum, fauorem cedantur, seu resignentur uel ut personæ inhabiles, & incapaces huiusmodi etiam laici, pensionibus, ac fructibus, redditibus, & prouentibus Ecclesiasticis fruantur & gaudeant, seu potius illos, & facultate transferendi prædicta abutantur, in animarum suarū periculum, & perniciosum exemplum. Quare nos, hæc Cardinalium eorūdem in monitionibus nostris parendo in curiam, & tā illorum, quam ceterorū Prælatorum, etiam Clericorum, ac aliorum quorumcūque indignam fallaciam conniuentibus oculis diutius minime dissimulandam, sed huic errori, ne radices altius agat, occurrendum tādem esse censes: Et, quoniam hanc ipsorum, qui monitioni nostre non parentes beneficia huiusmodi in confidentiam, ut præferunt retinuerunt, & fructus ex eis indebite, uel percipiendo, uel per alios nomine suo etiam per si-

mulatas illorū locationes, & fictas de perceptis quietantias ac donationes, & remissiones percipi sinendo grauius excesserunt Cardinalium metam potius, ex immoderata erga suos indulgentia quam aliquo præceptorum nostrorū spreto processisse facile reputamus, iccirco omnes, & singulas Ecclesias etiam Metropolitanas, & alias Cathedrales, ac Monasteria etiam Cōsistorialia, Prioratus, Præposituras, Præpositatus, Dignitates etiā maiores, & principales et conuentuales, personatus administrationes, & officia, cæteraque beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura, sæcularia, & quorumuis ordinum regularia, et de iure patronatus, et laicorū, et nobiliū, & illustriū, etiā ex fundatione, & dotatione existentia per eisdem Romanæ Ecclesiæ et Episcopos Cardinales, & quoscūq; alios et Patriarchas, Archiepiscopos, & alios Episcopos, ac et eisdem Cameræ Clericos in titulum, commendam, uel administrationem, aut alios, in huiusmodi confidentiam iure prohibitam cuius personæ, ut præfertur, contemplatione, uel intuitu, quouis modo recepta, illorum liberam collationem, & dispositionem nobis, & Sedi Apostolicæ harum serie referuantes ipso iure a die receptionis eorundem uacauisse, & uacare. Ac fructuum, & pensionum, reservationes, ac facultates transferendi & collationes beneficiorum concessionibus, eis, ut præmittitur, factas, ac regressus, siue accessus, & ingressus concessos huiusmodi cessasse, & cessare, ac extinctos, esse & eosdē Cardinales, seu quosuis alios a prima die receptionis beneficiorum huiusmodi citra fructus, redditus & proventus earundem Eccl. Monast. Dignitatum, & aliorum beneficiorum, ac pensionis prædictas indebite percipere, siue facere nõ potuisse, neq; debuisse, sed illos omnes, & singulos ad Cameram eandem deuolutos fuisse, & esse, illique deberi, ac ipsos Cardinales, & alios ad quorum manus quomodolibet peruenierunt, & eorum hæredes integram illorum restitutionem in utroque foro tenere, & ad id oportunitatis iuris remediis compelli debere auctoritate Apostolica tenore presentium decernimus, & declaramus, & insup. uniuersis & singulis, tam eiusdem Rom. Ecclesiæ Cardinalibus, & Episcopis, quam Prælatibus & Clericis, & aliis prædictis presentibus, & futuris ne deinceps ullo unquam tempore aliquas Ecclesias Monast. Dignitates, uel alia beneficia etiam de dicto iure patronatus uti præfertur existentia, aut fructus, uel pensiones, aut regressus, seu accessus in confidentiam prædictam, aut ad effectum reservationum huiusmodi sibi postmodum cedentibus procurandarum, recipere præsumant, Cardinalibus uidelicet, & aliis prælatibus huiusmodi in uirtute sanctæ obedientiæ, & sub interdicti ingressus Ecclesiæ, reliquis uero sub maioris excommunicationis latæ sententiæ pœna per contrafacientes eo ipso incurreda, a qua, nisi a nobis, aut Romano Pont. pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constituti, absolui nequeant districtius inhibemus. Ac quascunq; collationes, prouisiones præfectiones, commendas, reservationes, facultates, etiam transferendi ac regrediendi, siue accedendi & ingrediendi, ac alias dispositiones de Eccl. Monast. dignitatibus, & aliis beneficijs, eorumque fructibus & beneficiorum collationibus per nos & alios Roman. Pont. successores nostros, etiam motu proprio seu consistor. aut etiam per ordinarios & alios infer. collatores etiam ad patronorum commodum præsentationem, & alias quomodolibet cū interuentu confi-

confidentia huiusmodi expresse, siue occulte, ac de iure præsumpto, & alias contra præmissa pro tempore factas, nullas, & inualidas, nulliusque roboris, uel momenti fore, neque cuiquam suffragari, sed Eccl. Mon. Dignitates, ac alia benef. huiusmodi ipso iure uacare, ac nostræ, & Sedis Apost. dispositioni reseruata fructusque, & pensiones Camerae Apost. applicatos ut præfertur esse, & censerent. Sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque Iudices, & camerarios, etiam ipsius Ecclesie Rom. Cardinales sub lata eis quauis aliter interpretandi, & iudicandi facultate, etiam per præsumptiones, & coniecturas legitimas, & eorum arbitrios (cum alias confidentias huiusmodi in lucem erui, & probari non posse constet) procedendo iudicari, & diffiniri debere: Ac quicquid secus super his a quoquã quauis auctoritate scienter, uel ignoranter attentari cõtingerit, irritum, & inane similiter decernimus. Non obstantibus fel. rec. &c.

Et de hac constitutione cum fuisset facta mentio in congregatione septimi libri Decretalis in qua ego inter sum, fuit per Illustrissimos, & Reuerendiss. D. D. Card. mihi demandatum, ut illam breuibus uerbis compilarem non facta mentione de S. R. E. Cardinalibus, & ego illam compilaui breuiter hoc modo.

Vt simoniæ prauitatis species, quam beneficio Confidentiam uocant, pœnitentia tollatur, statuimus omnes, & singulas Ecclesias Metropolitanas, Cathedrales, monasteria, etiam Consistorialia, Prioratus, cæteraque beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura, secularia, & quorumuis ordinum regularia, per quoscunque etiam Cardinales in titulum, commendam, etiam administrationem aut alias inconfidentiam iure prohibitam data, ac quouismodo recepta, ipso iure, a die receptionis eorundem uacauisse, & uacare, & ipsorum dispositionem ad Sedem Apostolicam spectare. Volumus præterea, pensiones, collationes, commendas, & alias dispositiones etiam ab præsentatione patronorum, de huiusmodi Ecclesiis, Monasteriis ac beneficijs, nec nõ reseruaciones fructuum pensionum cum interuentu confidentiæ factas, nullius momenti fore, nec cuiquam suffragari, ac id perpetrantes esse excommunicatos, tenerique ad fructuum restitutionem. Decernimus insuper, præsumptiones, & coniecturas legitimas sufficere ad detegendum hoc scelus.

Et, cum haberem onus imprimendi dictum librum, ita illam imprimi feci sub libro quinto tituli de Sim. c. 4. ac in Congregatione facta in domo Illustrissimi Cardinalis Pinelli sub die 7. Augusti 1593. cum esset lecta placuit omnibus, & fuit resolutum uerbum aliquod non esse addendum, neque minuendum.

Constitutio uero Pij V. in Bullario est in ordine 87. Et hæc sunt eius uerba. Intolerabilis multorum prauitas, quæ sacrosanctas Constitutiones nouis quotidie fraudibus eludere nititur, sæpe illarum auctores in necessitatem adducit cautius prouidendi, quo pertinacium animi ab improbis conatibus, grauiore sanctione proposita, reprimantur. Bene quidem, & prouidenter fel. rec. Pius Papa IIII. prædecessor noster ad tollendam fiduciariæ mancipationis beneficiorum Ecclesiasticorum, corruptelam, statuit, & decreuit ut ipso iure uacarent Ecclesie, Monasteria cæteraque beneficia Ecclesiastica in confidentiam a quibuscumque etiam S. R. E. Cardinalibus, cuius

uis personæ contemplatione, uel intuitu recepta, liberam illorum dispositionem sibi, & Apostolicæ Sedi reseruando, nec ualere ipsorum collationes seu concessionem, nec fructuum, nec pensiones reseruacione, nec facultates illas trãseredi, nec regrediendi, seu accedendi, & ingrediendi, ad Ecclesias, Monasteria, & beneficia supradicta, illaque recipientes fructus, pensiones, & alias res eorundem indebitè perciperent; Prohibens quibuscumque, etiam sub censuris Ecclesiasticis, ne quid huiusmodi amplius audent, Ac etiam decreuit, omnes, & quascunque prouisiones, præfectiones, collationes commendas, & alias dispositiones de Ecclesiis, Monasteriis, & beneficijs nec non reseruaciones fructuum, pensionum rerum, & iurium, ac et trãseredi, regrediendi accedendi, & ingrediendi aliasq. facultates siue per se siue futuros Romanos Pontifices etiam Motu proprio ac Confistorialiter, siue etiam per ordinarios collatores, et ad patronorum præsentationem, cum interuentu confidentiæ huiusmodi, siue expresse, siue occulte, ac de iure præsumpto, & alias contra prædicta pro tempore factas nullius momenti fore, nec cuiquam suffragari, sed Ecclesias, Monasteria, & beneficia huiusmodi ipso iure uacare, ac prædictæ dispositioni reseruata esse, sicque per quoscunque etiam per præsumptiones, & coniecturas legitimas, & alias eorum arbitrio procedendo (cum alioqui confidentias huiusmodi in lucem erui, & probari non posse constaret) iudicari, & diffiniri debere. Nec non irritum, & inane, quicquid secus cõtingeret attentari. Quæ admodum confectis super his literis suis plenius cõtinetur. Verumtamen, propter improbas multorum cupiditates, prædicta, quæ ad purgandam hac perniciose Ecclesiam, & animarum salutem ab ipso Prædecessore edita sunt in multis deprehendimus uiam aperiuisse grauius delinquendi, siquidem cum frequenter plurium quærelis pridem concitati quod iudices in causis huiusmodi confidentiarum expedendis remissiores essent, omnes, & singulas causas ipsas ubicunque, & inter quoscunque motas ad nos aduocauissemus, ac omnimodam huiusmodi causarum presentium, & futurarum rerumque omnium ex ipsis resultantium cognitionem nobis, & successoribus nostris reseruauissemus, & super quibusdam eorum nobis processum fuisset, uariis inde nec leuibus coniecturis intelleximus, uitium quidem confidentiæ occulte irrepsisse, sed in plerisque causis præsumptiones, & coniecturas, quæ ad illud probandum deducuntur, minime sufficere, eiusque rei causa plurimos, qui ante literarum prædictarum editionem huiusmodi confidentias exercebant ubi cognouerunt obstructam ueritatem propter difficultates, perbandi in iudicio confidentias ipsas contempta constitutione prædicta, Ecclesias, Monasteria, & beneficia sic recepta, ut prius retinere, alios fructus, pensiones, & alias res accipere alias, eorum exemplo, ad similia, & grauiora confidentius commoueri. Multi enim, ipsa iure retinere nequeunt, alii, ne cogantur ad sacros ordines, ad residentiam, ad incedendum in habitu Clericali, ut ad bellum proficiscantur, ut inimicos occidant alii, propter crimina incapaces; quidam, ut, purgato delicto, uel absolutione consecuta, illa repetant, eadem in alios deponunt, & in plerisque fructus ipsorum, aut eis ministrantur, aut quibus ipsi statuunt, sæpe laicis, & inhabilibus Plerique uel senes, uel infirmi, ut beneficia in domibus suis perciperent, illa renunciarunt, & renunciant in alios, qui

uel

uel profanam familiam cedentium de fructibus Ecclesiasticis alant, uel illa etiamnum infantibus, aut nascituris asseruent, facto interdum circuitu retrocessionis cum reseruacione fructuum, & aliarum rerum, aut accessu præsertim ab illis, qui præstandorum iurium Camerae Apostolicæ sunt immunes alij aut incapaces, aut alijs beneficijs Ecclesiasticis onusti, aut Ecclesiastico ordini sese mancipare resurgentes, aut mere laici beneficia Ecclesiastica alijs conferenda procurant, ut de illis postmodum ad libitum suum disponatur, fructus etiam percipientes illorum. Ad hæc plerique ordinarij, & alij collatores, ac etiam patroni laici curant deponenda beneficia, ut fructus, seu pensiones percipiant eorundem alij suæ faciunt ministrari alia item per multa eiusmodi admittuntur, quibus immaculata rerum diuinarum puritas impie uoluitur, disciplina Ecclesiastica neruus dirumpitur, & imminens periculum exitium animarum. Quare nos, uolentes periculosam talium audaciam noui iuris subsidio cohibere præsentium auctoritate statuimus, ut si quis, quacumque auctoritate, Ecclesiam, uel Monasterium, aut aliud beneficium Ecclesiasticum quacumque ex resignatione, uel cessione cuiuscunque personæ simpliciter aut cum circuitu retrocessionis, cum regressu, uel accessu, etiam sola dimittentis intentione receperit ut illa uel illud et in euentu regressus, uel accessus, eidem dimittendi, uel alteri postea cõseratur, aut illius fructus, uel eorum pars alij, uel alijs cõcedantur, uel pensiones soluantur ex eisdem, hæc confidentia censetur. Itidem, si ordinarius, uel alius collator contulerit ante hac, aut conferat in futurum beneficium Ecclesiasticum quouis modo uacans, ea conditione tacite, uel expresse ut postea in alterum, pro arbitrio collatoris, seu alterius cuiuscunque contra iuris communis ordinationem, disponatur, siue ut de eo prouisus fructus illius, uel partem, ad utilitatem, uel libitum conferentis uel cedentis, aut alterius relinquat, & remittat, seu pensionem illi, uel illis, quæ, uel quos idem collator, aut cedens, uel alius per se, uel alium scripto, aut uerbo iusserit, seu significauerit, persoluat, & pariter si a patrono, etiã laico, uel alteri presentatori, seu electori contigerit aut cõtingat id fieri. Ad hæc, si Clericus prædictæ Camerae, aut Cardinalis, aut alius a solutione iurium ipsius Camerae, uel etiã Cancellariæ Apostolicæ exemptus, post resignationem, uel cessionem alicuius extranei, de Ecclesia, Monasterio, uel alio beneficio Ecclesiastico in se, Apostolica, uel alia auctoritate factam, & admissam, illam, uel illud etiam confectis literis Apostolicis, & possessione apprehensa, in eundem resignantem, uel cedentem, modico spatio interiecto, ueluti duorum, aut trium mensium, retrocesserit, aut retrocedat in futurum, & ex illa retrocessione fructus Ecclesie, seu Monasterij, aut beneficij, uel eorum pars, seu pensio, seu quod aliud super illis reseruatum, aut regressus, seu accessus, & ingressus ad illa, uel illud, ipsi clerico, uel Cardinali, aut alij excepto sit, fuerit uel cõcessus, postre si quis crimine aliquo absolutus, aut cum quo super irregularitate dispensatum est denuo receperit, quacumque auctoritate, Ecclesiam, Monasterium, uel aliud beneficium Ecclesiasticum, quod ante uel post commissum delictum, aut contractam irregularitatem dimiserit, in quouis horum casuum confidentie prauitas sit contracta, casusque huiusmodi literis prædictis comprehendantur, ac si illis speciatim expresse fuissent, licet ipsam confidentiam crimen alterius

tantum partis conscientia sit amissum. Ad probandum uero plene confidentiarum abusum, inter alias etiam hæc præsumptiones, & coniecturæ habeantur legitime uidelicet. Si quis post cessam ab se ecclesia, uel Monasterium, aut beneficium, & publicatam resignationem, seu cessionem, captamque a successore possessionem, sese in illa, uel illo, seu reb. illius, per se uel alium, seu alios de facto ingererit, aut fructus perceperit, aut quicumque successor illi, uel eius propinquus, ipsos, aut partem aliquam remiserit eorundem. Si recipiens beneficium constituerit dimittentem, uel eius parentes aut propinquos, Procuratores ad percipiendum, uel locandum fructus beneficij dimissi, & illi, uel illis de fructibus perceptis, aut percipiendis donationem fecerit. Si uel sola procuratoris depositione, uel libris rationalibus mensurorum ex parte dimittentis, expeditio, quæ personam recipientis concernit, profecuta sit, simulque expensæ pro ea necessariæ ab illo factæ fuerint. Denique, si quis pro cessione alicui facta quacunque auctoritate de beneficio Ecclesiastico per se, uel alium, seu alios intercesserit, uel alias in negotio cessionis sese immiscuerit quoquomodo, deinde aliquid de fructibus talis beneficij de facto, etiam per manus possessoris, ac etiam simplicis donationis titulo, perceperit, seu de illo postmodum ad uoluntatem intercessoris fuerit dispositum quacumque: Testes autem de quaque re singulares singulas probare ualeant præsumptiones, & coniecturæ, pluresque huiusmodi præsumptiones, & coniecturæ plenam probationem faciunt in prædictis. Cæterum criminosi, & ceteri omnes, qui ad prohibendum in casibus simoniæ testimoniū recipi possunt, ad prædicta omnia admittantur. Sed ne quisquam, etiam uana fiducia fretus non intendendi contra se iudicij, in crimine perseueret, utque hoc malum grauioris censura stimulo usquequaque prohibeatur, omnes, & singulos, qui hucusque Ecclesias, Monasteria, & beneficia, fructus, pensiones, alias uel res, intercedente hoc confidentiæ uitio receperunt, ac retinet, nisi statim ad se reuerfi, & resipiscentes, celeri dimissione sibi prospexerint, & quicquid tale admisserint in futurum etiã omnibus, & singulis alijs Ecclesijs, Monasterijs dignitatibus, administrationibus officijs, & beneficijs obtentis quæ pariter sub dicta reseruacione cõprehendi uolumus, nec non fructibus pensionibus, & alijs rebus Ecclesiasticis ac etiam Romanæ Curie, & alijs officijs temporalibus presentium auctoritate priuamus, & ad futura inhabiles decernimus, & in iuris subsidium excommunicationis sententia innodamus, a qua nullus, nisi in mortis articulo constitutus, ab alio, quam a Romano Pontifice, absoluteionis beneficium ualeat obtinere. Nos enim, aduocatione causarum huiusmodi, & reseruacione cognitionis illarum, rerumque omnium inde emergentium, nobis, & prædictis successoribus, ut prædictum est facta causis illis duntaxat exceptis, quæ iam coram nobis pendere noscuntur, ac etiam ijs, quas nomine Ecclesiarum, & Monasteriorum, quorum dispositio in Consistorio fieri consueuit, aut debet, itemque cõtra Ordinarios collatores Episcopos & alios superiores Prelatos, etiam Cardinales haberi contigerit, uti iam alijs nostris litteris statutum est, audiendis, decidendis, & terminandis, harum serie prorsus relaxata, decernimus, ita deinceps quoscunque iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolicis Auditores ac prædictæ Romanæ Eccle

Ecclesie Cardinales, sublata eis, & ipsorum cuiusque quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique iudicari, interpretari, & diffiniri debere, nec non irritum, & inane, quicquid fecus in predictis per quoscumque quavis auctoritate scienter, uel ignoranter contigerit attentari. Quocirca omnibus locorum Ordinariis districtius iniungimus ut in suis quisque Ecclesijs, Ciuitatibus, Diocesis & locis, etiam exemptis, ad predicta studiose attendant, & quatenus illis relaxauimus, in delinquentes seuerè animaduertant, si Diuinæ Maiestatis iudicium, diætæque Sedis censuram uoluerint euitare. In ceteris uero causis, & negotijs, nobis, & predictis successoribus exceptis, eosdem locorum Ordinarios presentium auctoritate delegamus, ut gratia, & fauore postpositis, pro se quisque, cum uenerit usus, contra predictos omnes sub ipsa exceptione comprehensos diligenter inquirant, suoque Inquisitiones omnes sigillo obfirmatas ad predictam Sedem quam primum transferant, ut nos, & predicti successores in causis huiusmodi procedentes, quod iustum fuerit decernamus. Nos enim singulis Ordinarijs ipsis predictos omnes, & quoscumque alios etiam exemptos, etiam per edictum publicum, constituto prius summarie, & extrajudicialiter de non tuto ad illos accessus citandi, & monendi, eisque ac iudicibus Ordinarijs, & delegatis, alijsque personis quibuscumque ne predictorum executionem quoquomodo impediât uel alias in illis sese interponant, etiam per simile edictum inhibendi, eosdemque, ac alios contradictores, & rebelles quoscumque per censuras, & penas Ecclesiasticas, ac omnia alia iuris, & facti remedia oportuna compellendi, auxilium brachij secularis, quâdocumque opus erit, inuocandi, cæteraque in predictis omnibus, & singulis necessaria faciendi, & exequendi, plenam, & liberam tenore presentium concedimus facultatem. Non obstant. fel. reco. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, alijsque Apostolicis Constitutionibus, & ordinationibus, quod que Episcopis Collatoribus & prælati predictis et Cardinalibus, uel quibusuis alijs communiter uel diuim a Predicta sit sede indultum uel in posterum indulgere contingat, quod interdicti, suspendi, uel excommunicari aut contra indulta huiusmodi ad iudicium trahi non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, & ad uerbum de indulto huiusmodi mentionem, & quibuslibet alijs priuilegijs indulgentijs, & litteris Apostolicis generalibus, uel specialibus quorumcumque tenorem existant, per quæ presentibus non expressa, aut in totum non inserta, effectus presentium aut attributa predictis Ordinarijs iurisdictionis explicatio, seu exercitium uel executio impediri ualeat quomodocumque uel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris litteris mentio specialis, cæterisque contrarijs quibuscumque, litteris prædecessoris huiusmodi nihilominus in suo robore duraturis. Volumus autem, ut presentium exempla, et impressa edantur, eaque notarij publici manu, & cuiuscumque Curie Ecclesiasticæ eiusve Prælati sigillo obfirmata, eandem illam prorsus fidem in iudicio & extra ubique locorum faciant, quam ipsæ presentes facerent, si essent exhibite uel ostense. Nulli ergo.

Constitutio ista Pij V. est proculdubio rigorosissima atque terribilis, sed huiusmodi rigor nepe necessarius erat, quando confidentiæ crimen sic

ubique locorum vagabatur, ut omnibus fere pro no crimine haberetur; Hodie autem cum propter sanctitas penas confidentia non sic laxis committatur habentis imo perpauci sint qui huiusmodi uitio laborant, communis omnium opinio fuit hanc Pij V. constitutionem in quibusdā Iuri cōi repugnantibus capitibus reformandā, & iam sub Gregorio XIII. fel. mem. de hoc tractatum fuit sed nil concludum: Postea sub Sixto V. fel. rec. pluries similiter de hoc fuit dictum nec non commissum duobus Rotæ Auditoribus, ut ex illa, quæ reformanda uiderentur capita elicerent, sed Sixto morte præuento res ad nihilum deducta. Demum cum S. D. N. Clemens VIII. Vt septimi Decretalium compilatio ex sacrorum Floren. Lateranen. ultimi, ac Tridentin. Conciliorum textibus & summorum Pontificum constitutionibus proprios titulos diuisis atque dispositis non intermitteretur iusserit, tres iam sunt anni circa illam cōsumpti, congregatis unaquaque hebdomada doctissimis pluribus uiris, corā Illustrissimo, & reuerēdissimo D. Cardinali Pinello, doctrina, prudentia, & experientia claro, assistentibus etiā Illustrissimo, & RR. DD. S. R. E. Cardinalibus eruditissimis Matthæo, & Ascanio Columna, huic autem cōgregationi cum & ipse interesset, fuit interdum tractatum de hac Pij V. Constitutione, & ut compilationi immiseretur (sed reformata) conclusum. Sed tandem cum multi multa dixisset super hoc, censuit Cōgregatio ut sub his sequentibus uerbis apponeretur, & sic ego curam gerens ut septimus Decretalium huiusmodi ad ostendendum tantummodo imprimetur, illam sic apponi curauit sub lib. 5. tit. de simo. ca. 5. Nunc Deum optimum rogandum ceseo, ut S. D. N. tam utile quod extat opus totque laboribus perfectum non sinat occultum sed in lucem emittat reor enim non minorem illa allaturum utilitatem quam attulit Decretalium compilatio sub Gregorio IX. Sexti sub Bonifacio VIII. Clementinarumque sub Clemente V. Hoc enim opus non utile quidem solum, sed necessarium uidetur ut in lucem emittatur, inter tot enim summorum Pontificum constitutiones tribus uoluminibus dispositas multe sunt peculiare, nonnullæ superflue, plurimæ abrogatæ, reiectæ aliq̄: Sperādū igitur est S. D. N. tanta cum uigilantia, prudentia, ac sanctitate Vniuersalis Ecclesie ad gubernationem incumbentem non passurū utilissimū necessariumque huiusmodi opus clarescere, eoque magis quia Illustriss. Card. Pinellus, qui magnopere in eo elaborauit id eidem S. D. N. memorare non desistet. Interea hic subiiciam tenore compilationis huius constitutionis Pij V.

Quamquam fel. reco. Pius IV. sapienter prouidit: ad tollendam fiduciariæ mancipationis beneficiorum Ecclesiasticorum corruptelam, comperimus tamen plerosque huius criminis probandi difficultate confisos non desistere id patrare.

Quare uos uolentes periculosam talium audaciā noui iuris subsidio cohibere, presentium auctoritate statuimus, ut si quis quacumque auctoritate Ecclesiam uel Monasterium, aut aliud beneficium Ecclesiasticum quaecumque ex resignatione, uel cessione cuiuscumque personæ simpliciter, aut cū circuitu retrocessionis, cū regressu, uel accessu, receperit, ut illa, uel illud etiam in euentum regressus uel accessus dimittendi, uel alteri postea cōferatur, aut illius fructus, uel eorum pars illi, uel alijs concedantur, uel pensiones soluantur, ex eisdē hæc confidentia ceseatur.

Itidem

Itidem si ordinarius, uel alius Collator contulerit ante hac, aut conferat in futurum beneficium Ecclesiasticum quouis modo uacans ea conditione tacita, uel expressa, ut postea in alterū, p arbitrio Collatoris seu alterius cuiuscumque contra iuris communis ordinationem disponatur siue ut de eo prouisus fructus illius, uel partem ad utilitatem, uel libitū cōferentis, uel cedentis aut alterius relinquat, & remittat, seu pensionem illi, uel illis, quem, uel quos idem collator aut cedens, uel alias per se, uel alium scripto aut uerbo iusserit, seu significauerit, perfoluat & pariter si a patrono etiam laico, uel alteri præsentatori, seu electori contigerit, aut contingat id fieri.

Ad hæc si a solutione iurium ipsius Camere, uel etiam Cancellariæ Apostolicæ exemptus post resignationem, uel cessionem alicuius extranei de Ecclesia Monasterio, uel alio beneficio Ecclesiastico in se, Apostolica, uel alia auctoritate factam & admissam illam, uel illud etiam confectis litteris Apostolicis possessione apprehensa in eundem resignantem, uel cedentem modico spatio interiecto ueluti duorum, aut trium mensium retrocesserit aut retrocedat in futurum & ex illa retrocessione fructus Ecclesie seu Monasterij, aut beneficij, uel eorum pars, seu pensio, seu quid aliud super illis reseruatum aut regressus, seu accessus, & ingressus ad illā, uel illud ipsi Clerico, uel Cardinali, aut alij exempto sit fuerit concessus.

Postremo si quis crimine aliquo absolutus aut cū quo super irregularitate dispensatum est denuo receperit quacumque auctoritate Ecclesiam Monasterium, uel aliud beneficium Ecclesiasticum, quod ante, uel post commissum delictum aut contractam irregularitatem dimiserit in quouis horum casuum confidentiæ prauitas sit contracta casusque huiusmodi litteris predictis comprehendantur ac si illis speciatim expressi fuissent.

Ad probandum ue ro plene confidentiarum abusu inter alias et hæc præsumptiones, & coniecturæ habeantur legitime, uidelicet. Si quis post cessam ab se Ecclesiam, uel Monasterium, aut beneficium, & publicatam resignationem seu cessionem captæ, a successore possessionem, se in illa, uel illo, seu rebus illius per se, uel per alij, seu alios de facto ingesserit, aut fructus perceperit, aut quicumque successor illi, uel eius propinquis ipsos, aut partem aliquam remiserit eorundem.

Si recipiens beneficium constituerit dimittentē, uel eius parentes aut propinquos procuratores ad percipiendum, uel locandum fructus beneficii dimissi, & illi uel illis de fructibus perceptis, aut percipiendis donationem fecerit.

Si uel sola procuratoris depositione, uel libris rationalibus mensurarum ex parte dimittentis, expeditio, quæ personam recipientis concernit, prosecuta sit simulque expensæ pro ea necessariæ ab illo factæ fuerint.

Denique si quis pro concessione facta quacumque auctoritate de beneficio Ecclesiastico p se, uel alium, seu alias in negotio concessionis sese immiscuerit quoquomodo, deinde aliquid de fructibus talis beneficii de facto etiam per manus possessoris, ac etiam simplicis donationis titulo perceperit, seu de illo postmodum ad uoluntatem intercessoris fuerit dispositum quomodocumque.

Testes autem duo singulas probare ualeant præsumptiones, & coniecturas. Pluresque huiusmodi præsumptiones, & coniecturæ plenam probationem faciant in predictis.

Ceterum Criminosi, & ceteri omnes qui ad prohibendum in casibus simoniæ testimonium recipi possunt ad predicta omnia admittantur.

Vt hoc malum grauioris censure stimulo usque quaque prohibeatur omnes & singulos qui Ecclesias Monasteria Beneficia, fructus pensiones aliasue res intercedente hoc confidentiæ uitio receperint etiam omnibus & singulis alijs Ecclesijs, Monasterijs dignitatibus, administrationibus, officijs, & beneficijs obtentis, quæ reseruatæ esse uolumus nec no fructibus pensionibus, & alijs rebus Ecclesiasticis presentium auctoritate priuamus & ad futura inhabiles decernimus, & in iuris subsidium excommunicationis sententia innodamus, a qua nullus nisi in mortis articulo constitutus ab alio quam a Romano Pontifice absolutionis beneficium ualeat obtinere.

Et Die 7. Augusti 1593. compilatio placuit omnibus, fuit tandem dictum quod fiat uerbum cum S. D. N. circa quatuor coniecturas positas per Pium V. in uerficulo ad probandam, nam melius esset illas tollere & remittere hoc sub dispositione iuris cōmunis. Et in hac compilatione sunt sublata illa uerba sola dimittentis intentione, & est sublatū ut testes singulares singulas probare ualeant coniecturas.

Et ex his sic absolutus est iste tractatus de confidentijs beneficialibus ad laudem omnipotentis Dei, gloriosissime B. Mariæ semper virginis, ac Beatorum & Sanctorum Ioan. Baptistæ, & Francisci de Paula Protectorum, cuius omnia dicta submitto correctioni Sedis Apostolicæ, & scripta esse uolo præmissa protestatione de qua per Card. Parisium conf. 68. nu. 4. 27. uol. 4. & uos lectores attendite alios utilissimos tractatus quos magno cum labore perfeci ad laudem predictorum, & utilitatem communem, illisque quam primum imprimere faciam.

FINIS.

